

POROZUMIENIE
O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM

SPIS TREŚCI

PREAMBUŁA	7
CZĘŚĆ I	CELE I ZASADY	9
CZĘŚĆ II	SWOBODNY PRZEPIYW TOWARÓW	10
Rozdział 1	Zasady podstawowe	10
Rozdział 2	Produkty rolne i rybołówstwa	11
Rozdział 3	Współpraca w sprawach celnych i ułatwienia w handlu	11
Rozdział 4	Pozostałe zasady odnoszące się do swobodnego przepływu towarów	11
Rozdział 5	Węgiel i wyroby stalowe	12
CZĘŚĆ III	SWOBODNY PRZEPIYW OSÓB, USŁUG I KAPITAŁU	12
Rozdział 1	Pracownicy i osoby pracujące na własny rachunek	12
Rozdział 2	Prawo przedsiębiorczości	13
Rozdział 3	Usługi	13
Rozdział 4	Kapitał	14
Rozdział 5	Współpraca w dziedzinie polityki gospodarczej i pieniężnej	14
Rozdział 6	Transport	15
CZĘŚĆ IV	KONKURENCJA ORAZ POZOSTAŁE WSPÓLNE REGULY	15
Rozdział 1	Zasady mające zastosowanie do przedsiębiorstw	15
Rozdział 2	Pomoc państwa	17
Rozdział 3	Pozostałe wspólne reguły	18
CZĘŚĆ V	POSTANOWIENIA HORYZONTALNE ODNOSZĄCE SIĘ DO CZTERECH SWOBÓD	19
Rozdział 1	Polityka społeczna	19
Rozdział 2	Ochrona konsumentów	19
Rozdział 3	Środowisko	19
Rozdział 4	Statystyka	20
Rozdział 5	Prawo spółek	20
CZĘŚĆ VI	WSPÓŁPRACA POZA CZTEREMA SWOBODAMI	20
CZĘŚĆ VII	POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE	22
Rozdział 1	Struktura stowarzyszenia	22
Rozdział 2	Procedura decyzyjna	24
Rozdział 3	Jednorodność, procedura nadzoru i rozstrzyganie sporów	26
Rozdział 4	Środki ochronne	28

CZĘŚĆ VIII	MECHANIZM FINANSOWY	28
CZĘŚĆ IX	POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE	29
PROTOKOŁY		37
ZAŁĄCZNIKI		101
AKT KOŃCOWY		315

POROZUMIENIE O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA GOSPODARCZA,

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA WĘGLA I STALI,

KRÓLESTWO BELGII,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

ORAZ

REPUBLIKA AUSTRII,

REPUBLIKA FINLANDII,

REPUBLIKA ISLANDII,

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU,

KRÓLESTWO NORWEGII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

zwane dalej UMAWIAJĄCYMI SIĘ STRONAMI,

PRZEKONANE, że Europejski Obszar Gospodarczy przyczyni się do zbudowania Europy opartej na pokoju, demokracji oraz prawach człowieka;

POTWIERDZAJĄC wysoki priorytet, jaki mają uprzywilejowane stosunki między Wspólnotą Europejską, jej Państwami Członkowskimi a Państwami EFTA, oparte na bliskości, trwałych wspólnych wartościach oraz tożsamości europejskiej;

ZDECYDOWANE przyczynić się, na podstawie gospodarki rynkowej, do światowej liberalizacji handlu i współpracy, w szczególności zgodnie z postanowieniami Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu oraz Konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;

MAJĄC NA UWADZE cel ustanowienia dynamicznego i jednorodnego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opartego na wspólnych zasadach i równych warunkach konkurencji oraz zapewnienia odpowiednich środków wykonania, w tym na poziomie sądowym, oraz osiągniętego na podstawie równości i wzajemności oraz ogólnej równowagi korzyści, praw i obowiązków Umawiających się Stron;

ZDECYDOWANE zapewnić możliwie pełną realizację swobodnego przepływu towarów, osób, usług i kapitału w obrębie całego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także wzmocnienie i poszerzenie współpracy w zakresie polityk uzupełniających i horyzontalnych;

MAJĄC NA CELU wspieranie harmonijnego rozwoju Europejskiego Obszaru Gospodarczego i przekonanie o potrzebie przyczynienia się poprzez stosowanie niniejszego Porozumienia do zmniejszenia regionalnego zróżnicowania gospodarczego i społecznego;

PRAGNĄC przyczynić się do wzmocnienia współpracy między członkami Parlamentu Europejskiego oraz parlamentów Państw EFTA, jak również między partnerami społecznymi we Wspólnocie Europejskiej i w Państwach EFTA;

PRZEKONANE o ważnej roli, jaką będą odgrywać jednostki w Europejskim Obszarze Gospodarczym poprzez korzystanie z praw powierzonych im na mocy niniejszego Porozumienia oraz poprzez sądową obronę tych praw;

ZDECYDOWANE zachować, chronić i poprawiać jakość środowiska oraz zapewnić rozsądne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych, w szczególności na podstawie zasady stałego rozwoju, jak również zasady podejmowania działań zachowawczych i zapobiegawczych;

ZDECYDOWANE przyjąć jako podstawę przy dalszym rozwijaniu przepisów wysoki poziom ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska;

ZWRACAJĄC UWAGĘ na znaczenie rozwoju wymiaru społecznego, w tym równego traktowania mężczyzn i kobiet, w Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz pragnąc zapewnić postęp gospodarczy i społeczny oraz wspierać warunki dla pełnego zatrudnienia i podnoszenia poziomu życia oraz poprawy warunków pracy w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego;

ZDECYDOWANE wspierać interesy konsumentów oraz wzmocnić ich pozycję na rynku, stawiając sobie za cel wysoki poziom ochrony konsumentów,

PRZYWIĄZANE do wspólnych celów wzmocnienia naukowych i technologicznych podstaw przemysłu europejskiego oraz zachęcania do zwiększenia jego konkurencyjności na poziomie międzynarodowym;

MAJĄC NA UWADZE, że zawarcie niniejszego Porozumienia nie przesądza w żaden sposób o możliwości przystąpienia któregokolwiek z Państw EFTA do Wspólnot Europejskich;

ZWAŻYWSZY, ŻE, w pełni uznając niezawisłość sądów, celem Umawiających się Stron jest osiągnięcie i utrzymanie jednolitej wykładni i stosowania niniejszego Porozumienia oraz tych przepisów prawodawstwa wspólnotowego, które co do istoty zostały powtórzone w niniejszym Porozumieniu oraz osiągnięcie równości traktowania osób fizycznych i podmiotów gospodarczych w zakresie czterech swobód i warunków konkurencji;

ZWAŻYWSZY, ŻE niniejsze Porozumienie w niczym nie ogranicza niezależności Umawiających się Stron w podejmowaniu decyzji lub zawieraniu traktatów, z zastrzeżeniem postanowień niniejszego Porozumienia oraz ograniczeń ustanowionych na mocy międzynarodowego prawa publicznego;

POSTANOWIŁY zawrzeć następujące Porozumienie:

CZĘŚĆ I

CELE I ZASADY

Artykuł 1

1. Celem niniejszej Umowy Stowarzyszeniowej jest wspieranie stałego i zrównoważonego wzmocnienia stosunków handlowych i gospodarczych między Umawiającymi się Stronami na równych warunkach konkurencji oraz przestrzegania tych samych zasad, w celu stworzenia jednorodnego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zwanego dalej „EOG”.

2. Aby osiągnąć cele określone w ustępie 1, stowarzyszenie obejmuje zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia:

- a) swobodny przepływ towarów;
- b) swobodny przepływ osób;
- c) swobodny przepływ usług;
- d) swobodny przepływ kapitału;
- e) ustanowienie systemu, zapewniającego niezakłóconą konkurencję i równe przestrzeganie reguł z nią związanych; a także
- f) ściślejszą współpracę w innych dziedzinach, takich jak badania i rozwój, środowisko, edukacja oraz polityka społeczna.

Artykuł 2

Do celów niniejszego Porozumienia:

- a) określenie „Porozumienie” oznacza Porozumienie główne, jego protokoły i załączniki, jak również akty w nich określone;
- b) określenie „Państwa EFTA” oznacza Republikę Austrii, Republikę Finlandii, Republikę Islandii, Królestwo Norwegii, Królestwo Szwecji oraz, na warunkach ustanowionych w artykule 1 ustęp 2 Protokołu dostosowującego Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Księstwo Liechtensteinu ⁽¹⁾;
- c) określenie „Umawiające się Strony” oznacza, w odniesieniu do Wspólnoty i Państw Członkowskich WE, Wspólnotę i Państwa Członkowskie WE lub Wspólnotę albo same Państwa Członkowskie WE. W każdym przypadku znaczenie przypisywane temu określeniu należy wywodzić z odpowiednich postanowień niniejszego Porozumienia oraz z odpowiednich kompetencji Wspólnoty oraz Państw Członkowskich WE, tak jak wynikają one z Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali.

⁽¹⁾ Artykuł 1 ust. 2 Protokołu dostosowującego porozumienie EOG: „2. Co się tyczy Księstwa Liechtensteinu, Porozumienie EOG, dostosowane niniejszym Protokołem, wejdzie w życie w dniu, który zostanie określony przez Radę EOG, oraz pod warunkiem, że Rada EOG:

- zdecyduje, iż spełniony został warunek artykułu 121 litera b) Porozumienia EOG, mianowicie, że nie zostało zakłócone dobre funkcjonowanie Porozumienia EOG, oraz
- podejmie stosowne decyzje, szczególnie co do zastosowania wobec Liechtensteinu środków już przyjętych przez Radę EOG i Wspólny Komitet EOG.”

Artykuł 3

Umawiające się Strony podejmują wszelkie właściwe środki ogólne bądź szczególne w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z niniejszego Porozumienia.

Powstrzymują się one od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów niniejszego Porozumienia.

Ponadto ułatwiają one współpracę w ramach niniejszego Porozumienia.

Artykuł 4

W zakresie stosowania niniejszego Porozumienia i bez uszczerbku dla zawartych w nim postanowień szczególnych, zakazana jest wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową.

Artykuł 5

Umawiająca się Strona może poruszyć w dowolnym czasie sprawę budzącą jej niepokój na poziomie Wspólnego Komitetu EOG lub Rady EOG zgodnie z warunkami ustanowionymi odpowiednio w artykule 92 ustęp 2 oraz artykule 89 ustęp 2.

Artykuł 6

Bez uszczerbku dla przyszłego rozwoju orzecznictwa, postanowienia niniejszego Porozumienia, w zakresie, w jakim są one co do istoty tożsame z odpowiednimi zasadami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali oraz aktami przyjętymi w zastosowaniu tych dwóch Traktatów, podlegają w zakresie ich wykonania i stosowania wykładni zgodnej z odpowiednimi orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanymi przed datą podpisania niniejszego Porozumienia.

Artykuł 7

Akty, do których następuje odniesienie bądź które zawarte są w załącznikach do niniejszego Porozumienia lub w decyzjach Wspólnego Komitetu EOG, wiążą Umawiające się Strony i są lub staną się częścią ich wewnętrznego porządku prawnego w następujący sposób:

- a) akt stanowiący odpowiednik rozporządzenia EWG staje się jako taki częścią wewnętrznego porządku prawnego Umawiających się Stron;
- b) akt stanowiący odpowiednik dyrektywy EWG pozostawia władzom Umawiających się Stron wybór formy i metody wykonania.

CZĘŚĆ II

SWOBODNY PRZEPIYW TOWARÓW

ROZDZIAŁ 1

Artykuł 11

ZASADY PODSTAWOWE

Ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 8

Artykuł 12

1. Ustanawia się swobodny przepływ towarów między Umawiającymi się Stronami zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia.

Ograniczenia ilościowe w wywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Umawiającymi się Stronami.

2. Artykuły 10–15, 19, 20 oraz 25–27 stosuje się tylko do produktów pochodzących z Umawiających się Stron, chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 13

3. Postanowienia niniejszego Porozumienia stosują się, chyba że ustalono inaczej, tylko do:

Postanowienia artykułów 11 i 12 nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń w przywozie, w wywozie lub w tranzycie, uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej. Zakazy te i ograniczenia nie powinny jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między Umawiającymi się Stronami.

a) produktów objętych rozdziałami 25–97 Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, z wyłączeniem produktów wymienionych w Protokole 2;

b) produktów wyszczególnionych w Protokole 3, podlegających szczególnym uzgodnieniom określonym w tym Protokole.

Artykuł 14

Artykuł 9

1. Reguły pochodzenia są ustalone w Protokole 4. Pozostają one bez uszczerbku dla jakichkolwiek zobowiązań międzynarodowych, które zostały lub mogą być podjęte przez Umawiające się Strony w ramach Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu.

Żadna z Umawiających się Stron nie nakłada bezpośrednio lub pośrednio na produkty innych Umawiających się Stron podatków wewnętrznych jakiegokolwiek rodzaju, wyższych od nakładanych bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe.

2. W celu rozwinięcia wyników osiągniętych w niniejszym Porozumieniu Umawiające się Strony będą nadal prowadziły wysiłki na rzecz dalszej poprawy i uproszczenia wszelkich aspektów reguł pochodzenia oraz zwiększenia współpracy w sprawach celnych.

Ponadto żadna z Umawiających się Stron nie nakłada na produkty innych Umawiających się Stron podatków wewnętrznych, które pośrednio chronią inne produkty.

Artykuł 15

3. Pierwszy przegląd odbędzie się przed końcem 1993 roku. Kolejne przeglądy będą odbywały się co dwa lata. Na podstawie tych przeglądów Umawiające się Strony podejmą decyzje w sprawie właściwych środków, jakie mają być włączone do niniejszego Porozumienia.

W przypadku gdy produkty są wywożone na terytorium jednej z Umawiających się Stron, jakkolwiek zwrot podatków wewnętrznych nie może być wyższy od podatków, które zostały na nie nałożone bezpośrednio lub pośrednio.

Artykuł 16

Artykuł 10

Opłaty celne przywzowe i wywzowe lub opłaty o skutku równoważnym są zakazane między Umawiającymi się Stronami. Bez uszczerbku dla uzgodnień zawartych w Protokole 5, zakaz ten stosuje się również do opłat celnych o charakterze fiskalnym.

1. Umawiające się Strony zapewniają dostosowanie monopolu państwowych o charakterze handlowym w taki sposób, aby wykluczona była wszelka dyskryminacja między obywatelami Państw Członkowskich WE i Państw EFTA w stosunku do warunków zaopatrzenia i zbytu.

2. Postanowienia niniejszego artykułu stosują się do każdego podmiotu, za pośrednictwem którego właściwe wła-

dze Umawiających się Stron z mocy prawa lub faktycznie, bezpośrednio lub pośrednio, kontroluje, kieruje lub wpływa w stopniu odczuwalnym na przywóz lub wywóz w stosunkach między Umawiającymi się Stronami. Postanowienia te stosują się także do monopolii delegowanych przez państwo innym podmiotom.

ROZDZIAŁ 2

PRODUKTY ROLNE I RYBOŁÓWSTWA

Artykuł 17

Załącznik I zawiera postanowienia i uzgodnienia szczególne dotyczące spraw weterynaryjnych i fitosanitarnych.

Artykuł 18

Bez uszczerbku dla uzgodnień szczególnych obowiązujących w handlu produktami rolnymi, Umawiające się Strony zapewniają, by uzgodnienia przewidziane w artykułach 17 i 23 litery a) i b), które odnoszą się do produktów innych niż objęte artykułem 8 ustęp 3, nie były ograniczane innymi barierami technicznymi w handlu. Stosuje się artykuł 13.

Artykuł 19

1. Umawiające się Strony badają wszelkie trudności, jakie mogą pojawić się w ich handlu produktami rolnymi i starają się znaleźć właściwe rozwiązania.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się kontynuować wysiłki w celu osiągnięcia stopniowej liberalizacji handlu rolnego.

3. W tym celu Umawiające się Strony przeprowadzą przed końcem 1993 roku, a następnie kolejno co dwa lata, przeglądy warunków handlu produktami rolnymi.

4. W świetle wyników tych przeglądów, w ramach prowadzonej polityki rolnej oraz biorąc pod uwagę rezultaty Rundy Urugwajskiej, Umawiające się Strony podejmą decyzję w ramach niniejszego Porozumienia, na zasadach preferencyjnych, dwustronnych lub wielostronnych, wzajemnie i obopólnie korzystnych, w odniesieniu do dalszych redukcji wszelkiego rodzaju barier handlowych w sektorze rolnym, włącznie z barierami wynikającymi z monopolii państwowych o charakterze handlowym w dziedzinie rolnictwa.

Artykuł 20

Postanowienia i uzgodnienia mające zastosowanie do ryb i innych produktów morza są określone w Protokole 9.

ROZDZIAŁ 3

WSPÓŁPRACA W SPRAWACH CELNYCH I UŁATWIENIA W HANDLU

Artykuł 21

1. W celu ułatwienia wzajemnego handlu Umawiające się Strony upraszczają kontrole i formalności graniczne. Uzgodnienia w tym celu są określone w Protokole 10.

2. Umawiające się Strony pomagają sobie w sprawach celnych dla zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa celnego. Uzgodnienia w tym celu są określone w Protokole 11.

3. Umawiające się Strony wzmacniają i poszerzają współpracę w celu uproszczenia procedur dotyczących handlu towarami, zwłaszcza w kontekście programów, projektów i działań Wspólnoty zmierzających do ułatwienia handlu zgodnie z zasadami zawartymi w części VI.

4. Bez względu na postanowienia artykułu 8 ustęp 3, niniejszy artykuł stosuje się do wszystkich produktów.

Artykuł 22

Umawiająca się Strona, która rozważa obniżenie efektywnego poziomu swoich opłat celnych i opłat o skutku równoważnym w stosunku do państw trzecich korzystających z klauzuli największego uprzywilejowania lub też która rozważa zawieszenie ich stosowania, w miarę praktycznych możliwości notyfikuje to Wspólnemu Komitetowi EOG nie później niż 30 dni przed wprowadzeniem takiej obniżki lub zawieszenia. Strona ta przyjmuje do wiadomości wszelkie oświadczenia ze strony innych Umawiających się Stron dotyczące zakłóceń, jakie mogą z tego wynikać.

ROZDZIAŁ 4

POZOSTAŁE ZASADY ODNOSZĄCE SIĘ DO SWOBODNEGO PRZEPIYU TOWARÓW

Artykuł 23

Postanowienia i uzgodnienia szczególne są ustanowione w:

- a) Protokole 12 oraz załączniku II w odniesieniu do przepisów technicznych, norm, badań i certyfikacji;
- b) Protokole 47 w odniesieniu do zniesienia barier technicznych w handlu winem;
- c) załączniku III w odniesieniu do odpowiedzialności za produkt.

Stosuje się je do wszystkich produktów, chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 24

Załącznik IV zawiera postanowienia i uzgodnienia szczególne dotyczące energii.

Artykuł 25

W przypadku gdy zastosowanie się do postanowień artykułów 10 i 12 prowadzi do:

- a) powrotnego wywozu do państwa trzeciego, wobec którego eksportująca Umawiająca się Strona stosuje w odniesieniu do danego produktu ograniczenia ilościowe w wywozie, cła wywozowe lub środki lub opłaty o skutku równoważnym; lub
- b) poważnych niedoborów lub zagrożenia wystąpieniem niedoborów produktu ważnego dla eksportującej Umawiającej się Strony;

oraz gdy sytuacje określone powyżej powodują lub mogą powodować poważne trudności dla eksportującej Umawiającej

się Strony, ta Umawiająca się Strona może podjąć odpowiednie środki zgodnie z procedurą określoną w artykule 113.

Artykuł 26

Środki antydumpingowe, wyrównawcze należności celne oraz środki przeciwko niedozwolonym praktykom handlowym, które mogą być przypisane państwom trzecim, nie mogą być stosowane w stosunkach między Umawiającymi się Stronami, chyba że w niniejszym Porozumieniu postanowiono inaczej.

ROZDZIAŁ 5**WĘGIEL I WYROBY STALOWE****Artykuł 27**

Postanowienia i uzgodnienia dotyczące węgla i wyrobów stalowych zawierają Protokoły 14 oraz 25.

CZĘŚĆ III**SWOBODNY PRZEPIY W OSÓB, USŁUG I KAPITAŁU****ROZDZIAŁ 1****PRACOWNICY I OSOBY PRACUJĄCE NA WŁASNY RACHUNEK****Artykuł 28**

1. Zapewnia się swobodny przepływ pracowników między Państwami Członkowskimi WE a Państwami EFTA.

2. Taka swoboda przepływu obejmuje zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami Państw Członkowskich WE i Państw EFTA w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia oraz innych warunków pracy i zatrudnienia.

3. Z zastrzeżeniem ograniczeń uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego, swoboda ta obejmuje prawo do:

- a) ubiegania się o rzeczywiście oferowane miejsca pracy;
- b) swobodnego przemieszczania się w tym celu po terytorium Państw Członkowskich WE oraz Państw EFTA;
- c) przebywania w jednym z Państw Członkowskich WE lub EFTA w celu podjęcia tam pracy, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi dotyczącymi zatrudniania pracowników tego Państwa;

d) pozostawania na terytorium Państwa Członkowskiego WE lub EFTA po ustaniu zatrudnienia.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do zatrudnienia w administracji publicznej.

5. Załącznik V zawiera postanowienia szczególne dotyczące swobodnego przepływu pracowników.

Artykuł 29

Dla zapewnienia swobodnego przepływu pracowników i osób pracujących na własny rachunek Umawiające się Strony zapewniają w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, stosownie do postanowień załącznika VI, pracownikom oraz uprawnionym osobom od nich zależnym, w szczególności:

- a) zaliczenie wszystkich okresów uwzględnianych w prawie poszczególnych państw, w celu nabycia i zachowania prawa do świadczenia oraz naliczenia wysokości świadczenia;
- b) wypłatę świadczeń osobom mającym miejsce zamieszkania na terytoriach Umawiających się Stron.

Artykuł 30

Dla ułatwienia osobom podejmującym i wykonującym czynności pracowników lub osób pracujących na własny rachunek Umawiające się Strony podejmują niezbędne środki, zawarte w załączniku VII, dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie

kwalifikacji oraz koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w Umawiających się Stronach, dotyczących podejmowania i wykonywania działalności przez pracowników i osoby pracujące na własny rachunek.

ROZDZIAŁ 2

PRAWO PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Artykuł 31

1. W ramach postanowień niniejszego Porozumienia zakazane są wszelkie ograniczenia swobody przedsiębiorczości obywateli Państw Członkowskich WE i Państw EFTA na terytorium któregośkolwiek z tych Państw. Zakaz ten obejmuje również ograniczenia w tworzeniu agencji, oddziałów lub filii przez obywateli jednego z Państw Członkowskich WE lub Państw EFTA ustanowionych na terytorium któregośkolwiek z tych Państw.

Z zastrzeżeniem postanowień rozdziału 4, swoboda przedsiębiorczości obejmuje podejmowanie i wykonywanie działalności prowadzonej na własny rachunek, jak również zakładanie i zarządzanie przedsiębiorstwami, a zwłaszcza spółkami w rozumieniu artykułu 34 akapit drugi, na warunkach ustanowionych przez ustawodawstwo Państwa przyjmującego dla własnych obywateli.

2. Załączniki VIII i IX zawierają postanowienia szczególne dotyczące prawa przedsiębiorczości.

Artykuł 32

W zakresie, w jakim dotyczy to którejkolwiek z Umawiających się Stron, postanowienia niniejszego rozdziału nie stosują się do działalności, która w jednej z Umawiających się Stron jest związana, choćby przejściowo, z wykonywaniem władzy publicznej.

Artykuł 33

Postanowienia niniejszego rozdziału oraz środki podjęte na ich podstawie nie przesądzają o zastosowaniu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych przewidujących szczególnie traktowanie cudzoziemców, uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Artykuł 34

Na potrzeby stosowania postanowień niniejszego rozdziału spółki założone zgodnie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego WE lub Państwa EFTA i mające swoją statutową siedzibę, zarząd lub główne przedsiębiorstwo na terytorium Umawiających się Stron są traktowane jak osoby fizyczne mające przynależność Państwa Członkowskiego WE lub Państwa EFTA.

Przez „spółki” rozumie się spółki prawa cywilnego lub handlowego, w tym także spółdzielnie, oraz inne osoby prawne prawa publicznego lub prywatnego, z wyjątkiem spółek, których działalność nie jest nastawiona na osiągnięcie zysków.

Artykuł 35

Postanowienia artykułu 30 mają zastosowanie do kwestii uregulowanych w niniejszym rozdziale.

ROZDZIAŁ 3

USŁUGI

Artykuł 36

1. W ramach postanowień niniejszego Porozumienia zakazane są ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług na terytorium Umawiających się Stron w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich WE oraz Państw EFTA mających swe przedsiębiorstwo w Państwie Członkowskim WE lub w Państwie EFTA, innym niż Państwo odbiorcy świadczenia.

2. Załączniki IX oraz XI zawierają postanowienia szczególne dotyczące swobody świadczenia usług.

Artykuł 37

„Usługami” w rozumieniu niniejszego Porozumienia są świadczenia wykonywane zwykle za wynagrodzeniem w zakresie, w jakim nie są objęte postanowieniami o swobodnym przepływie towarów, kapitału i osób.

Usługi obejmują zwłaszcza:

- działalność o charakterze przemysłowym;
- działalność o charakterze handlowym;
- działalność rzemieślnicza;
- wykonywanie wolnych zawodów.

Z zastrzeżeniem postanowień rozdziału 2, świadczący usługę może, w celu spełnienia świadczenia, wykonywać przejściowo działalność w państwie świadczenia tej usługi na tych samych warunkach, jakie państwo to nakłada na własnych obywateli.

Artykuł 38

Swobodę świadczenia usług w dziedzinie transportu regulują postanowienia rozdziału 6.

Artykuł 39

Postanowienia artykułów 30 oraz 32–34 mają zastosowanie do spraw uregulowanych w niniejszym rozdziale.

ROZDZIAŁ 4

KAPITAŁ

Artykuł 40

W ramach postanowień niniejszego Porozumienia zakazane są wszelkie ograniczenia między Umawiającymi się Stronami w przepływie kapitału należącego do osób mających miejsce zamieszkania na terytorium Państw Członkowskich WE lub Państw EFTA, jak również dyskryminacja ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania, lub miejsce lokaty kapitału. Załącznik XII zawiera postanowienia niezbędne do wykonania niniejszego artykułu.

Artykuł 41

Bieżące płatności związane z przepływem towarów, osób, usług lub kapitału między Umawiającymi się Stronami w ramach postanowień niniejszego Porozumienia są wolne od jakichkolwiek ograniczeń.

Artykuł 42

1. W przypadku gdy wobec przepływu kapitału zliberalizowanego zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia stosowane są przepisy wewnętrzne regulujące rynek kapitałowy i system kredytowy, czyni się to w sposób niedyskryminujący.

2. Pożyczki przeznaczone na bezpośrednie lub pośrednie finansowanie Państwa Członkowskiego WE lub Państwa EFTA lub ich władz regionalnych lub lokalnych nie mogą być emitowane lub lokowane w innych Państwach Członkowskich WE lub Państwach EFTA, dopóki zainteresowane Państwa nie osiągnęły porozumienia w tej sprawie.

Artykuł 43

1. W przypadkach, w których różnice w zasadach prawa dewizowego Państw Członkowskich WE i Państw EFTA mogą skłaniać osoby mające miejsce zamieszkania w jednym z tych krajów do wykorzystywania ułatwień transferowych na terytorium Umawiających się Stron, przewidzianych w artykule 40, w celu obejścia uregulowań jednego z tych Państw, dotyczących przepływu kapitału w stosunkach z państwami trzecimi, zainteresowana Umawiająca się Strona może podjąć odpowiednie środki do przezwyciężenia tych trudności.

2. Jeżeli przepływy kapitału prowadzą do zakłóceń w funkcjonowaniu rynku kapitałowego w jednym z Państw Członkowskich WE lub Państw EFTA, zainteresowana Umawiająca się Strona, może podjąć środki ochronne w dziedzinie przepływów kapitału.

3. Jeżeli właściwe władze Umawiającej się Strony dokonają zmiany kursu walutowego, co poważnie zakłóca warunki konkurencji, druga Umawiająca się Strona może podjąć na ściśle określony czas niezbędne środki do przeciwdziałania skutkom tego rodzaju zmiany.

4. W przypadku gdy Państwo Członkowskie WE lub Państwo EFTA ma trudności lub zagrażają mu poważne trud-

ności w bilansie płatniczym w wyniku ogólnej nierównowagi jego bilansu płatniczego albo ze względu na rodzaj waluty będącej w jego dyspozycji, oraz gdy tego rodzaju trudności mogą w szczególności zagrozić funkcjonowaniu niniejszego Porozumienia, Umawiająca się Strona, której to dotyczy, może podjąć środki ochronne.

Artykuł 44

Wspólnota z jednej strony, a Państwa EFTA z drugiej, stosują swoje wewnętrzne procedury, jak przewidziano w Protokole 18, w celu wykonania postanowień artykułu 43.

Artykuł 45

1. Decyzje, opinie oraz zalecenia odnoszące się do środków wymienionych w artykule 43 notyfikowane są Wspólnemu Komitetowi EOG.

2. Wszelkie podejmowane środki są przedmiotem uprzednich konsultacji i wymiany informacji w ramach Wspólnego Komitetu EOG.

3. W sytuacji określonej w artykule 43 ustęp 2 zainteresowana Umawiająca się Strona może jednak, ze względu na zachowanie poufności oraz pilność sytuacji, podjąć konieczne środki bez uprzednich konsultacji i wymiany informacji.

4. W sytuacji określonej w artykule 43 ustęp 4, gdy wystąpi nagły kryzys w bilansie płatniczym, a procedury określone w ustępie 2 nie mogą być zastosowane, zainteresowana Umawiająca się Strona może podjąć, w charakterze środków zapobiegawczych, niezbędne środki ochronne. Środki te powinny powodować możliwie najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu niniejszego Porozumienia i nie mogą wykroczać poza to, co jest ściśle konieczne do pokonania powstałych nagle trudności.

5. W przypadku gdy zostały podjęte środki zgodnie z ustępami 3 i 4, należy o nich poinformować najpóźniej w dniu ich wejścia w życie, a konsultacje i wymiana informacji oraz notyfikacje, określone w ustępie 1, odbywają się w możliwie naj-
szybszym terminie po takim zdarzeniu.

ROZDZIAŁ 5

WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE POLITYKI GOSPODARCZEJ
I PIENIĘŻNEJ

Artykuł 46

Umawiające się Strony wymieniają poglądy oraz informacje dotyczące wykonania niniejszego Porozumienia oraz wpływu integracji na działalność gospodarczą oraz na prowadzenie

polityki gospodarczej i pieniężnej. Ponadto mogą poddać dyskusji sytuacje makroekonomiczne, polityki oraz prognozy. Wymiana poglądów i informacji nie ma charakteru wiążącego.

ROZDZIAŁ 6

TRANSPORT

Artykuł 47

1. Artykuły 48–52 stosuje się do transportu kolejowego, drogowego oraz śródlądowego.

2. Załącznik XIII zawiera szczegółowe postanowienia dotyczące wszystkich rodzajów transportu.

Artykuł 48

1. Przepisy Państwa Członkowskiego WE lub Państwa EFTA dotyczące transportu kolejowego, drogowego oraz śródlądowego, nieobjęte załącznikiem XIII, nie są mniej korzystne w ich bezpośrednim lub pośrednim skutku w odniesieniu do przewoźników z pozostałych państw w porównaniu z przewoźnikami krajowymi.

2. Umawiająca się Strona stosująca odstępstwa od zasady ustanowionej w ustępie 1 notyfikuje to Wspólnemu Komitetowi EOG. Pozostałe Umawiające się Strony, które nie akceptują tego odstępstwa, mogą podjąć odpowiednie środki zaradcze.

Artykuł 49

Pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub stanowi zwrot za wykonanie niektórych świadczeń nierozzerwalnie związanych z pojęciem usługi publicznej, jest zgodna z niniejszym Porozumieniem.

Artykuł 50

1. W odniesieniu do transportu na terytorium Umawiających się Stron zakazana jest dyskryminacja polegająca na sto-

sowaniu przez przewoźników w stosunku do tych samych towarów na tych samych połączeniach przewozowych różnych stawek i warunków transportu ze względu na kraj pochodzenia lub przeznaczenia przewożonych produktów.

2. Właściwe organy, zgodnie z częścią VII, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego WE lub Państwa EFTA, badają każdy przypadek dyskryminacji objęty niniejszym artykułem oraz podejmują niezbędne decyzje w ramach swoich przepisów wewnętrznych.

Artykuł 51

1. Zakazane jest narzucanie, w zakresie transportu wykonywanego na terytorium Umawiających się Stron, stawek i warunków zawierających jakikolwiek element wsparcia lub ochrony jednego lub kilku przedsiębiorstw bądź poszczególnych gałęzi przemysłu, chyba że jest ono dozwolone przez właściwe organy, określone w artykule 50 ustęp 2.

2. Właściwe organy, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego WE lub Państwa EFTA, zbadają stawki i warunki określone w ustępie 1, biorąc pod uwagę w szczególności, z jednej strony, wymogi właściwej regionalnej polityki gospodarczej, potrzeby regionów słabo rozwiniętych i problemy regionów poważnie dotkniętych przez okoliczności polityczne oraz, z drugiej strony, skutki tych stawek i warunków dla konkurencji między różnymi rodzajami transportu.

Właściwe organy podejmują niezbędne decyzje w ramach swoich przepisów wewnętrznych.

3. Zakaz ustanowiony w ustępie 1 nie ma zastosowania do tarif konkurencyjnych.

Artykuł 52

Opłaty i należności pobierane przez przewoźnika w związku z przekraczaniem granic niezależnie od stawek za przewóz powinny przekraczać rozsądnego poziomu, przy uwzględnieniu rzeczywistych poniesionych kosztów. Umawiające się Strony podejmują starania, aby stopniowo obniżyć te koszty.

CZĘŚĆ IV

KONKURENCJA ORAZ POZOSTAŁE WSPÓLNE REGULY

ROZDZIAŁ 1

REGULY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZEDSIĘBIORSTW

Artykuł 53

1. Niezgodne z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia i zakazane są: wszelkie porozumienia między przedsiębior-

stwami, decyzje podejmowane przez związki przedsiębiorstw oraz wszelkie praktyki uzgodnione, które mogą wpływać na handel między Umawiającymi się Stronami i których celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji na terytorium objętym niniejszym Porozumieniem, a w szczególności te, które polegają na:

a) ustalaniu w sposób bezpośredni lub pośredni cen zakupu lub sprzedaży albo innych warunków transakcji;

- b) ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji, rynków, rozwoju technicznego lub inwestycji;
- c) podziale rynków lub źródeł zaopatrzenia;
- d) stosowaniu wobec partnerów handlowych nierównych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- e) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczaj handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów.

2. Porozumienia lub decyzje zakazane na mocy niniejszego artykułu są nieważne z mocy prawa.

3. Jednakże postanowienia ustępu 1 mogą zostać uznane za niemające zastosowania do:

- każdego porozumienia lub kategorii porozumień między przedsiębiorstwami,
- każdej decyzji lub kategorii decyzji związków przedsiębiorstw,
- każdej praktyki uzgodnionej lub kategorii praktyk uzgodnionych,

które przyczyniają się do polepszenia produkcji lub dystrybucji produktów bądź do popierania postępu technicznego lub gospodarczego, przy zastrzeżeniu dla użytkowników słusznej części zysku, który z tego wynika, oraz bez:

- a) nakładania na zainteresowane przedsiębiorstwa ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów,
- b) dawania przedsiębiorstwom możliwości eliminowania konkurencji w stosunku do znacznej części danych produktów.

Artykuł 54

Niezgodne z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia i zakazane jest nadużywanie przez jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw pozycji dominującej na terytorium objętym niniejszym Porozumieniem lub na znacznej jego części, w zakresie, w jakim może wpływać na handel między Umawiającymi się Stronami.

Nadużywanie takie może polegać w szczególności na:

- a) narzucaniu w sposób bezpośredni lub pośredni niesłusznych cen zakupu lub sprzedaży albo innych niesłusznych warunków transakcji;
- b) ograniczaniu produkcji, rynków lub rozwoju technicznego ze szkodą dla konsumentów;

c) stosowaniu wobec partnerów handlowych nierównych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;

d) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczaj handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów.

Artykuł 55

1. Bez uszczerbku dla postanowień wprowadzających w życie artykuły 53 i 54, zawartych w Protokole 21 oraz załączniku XIV do niniejszego Porozumienia, Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA przewidziany w artykule 108 ustęp 1 zapewniają stosowanie reguł ustanowionych w artykułach 53 i 54.

Właściwy organ nadzoru, przewidziany w artykule 56, bada przypadki podejrzeń o naruszenie tych reguł, z własnej inicjatywy, na wniosek Państwa, na terytorium którego mogło dojść do takiego naruszenia, lub innych organów nadzoru. Właściwy organ nadzoru przeprowadza te badania we współpracy z właściwymi dla danego terytorium władzami krajowymi oraz we współpracy z innym właściwym organem nadzoru, które udzielają pomocy zgodnie z ich przepisami wewnętrznymi.

Jeśli stwierdzą, że doszło do naruszenia, proponują środki właściwe do jego zaprzestania.

2. Jeżeli nie zaprzestano naruszenia, właściwy organ nadzoru stwierdza takie naruszenie reguł w uzasadnionej decyzji.

Właściwy organ nadzoru może opublikować swoją decyzję i upoważnić Państwa do przyjęcia, na danym terytorium, niezbędnych w celu zaradzenia sytuacji środków, których warunki i szczegóły określa. Może też zwrócić się do innego organu nadzoru o upoważnienie Państw do podjęcia środków tego rodzaju na danym terytorium.

Artykuł 56

1. Indywidualne przypadki, objęte artykułem 53, są rozstrzygane przez organy nadzoru zgodnie z następującymi postanowieniami:

- a) indywidualne przypadki, mające wpływ tylko na handel między Państwami EFTA, rozstrzygane są przez Urząd Nadzoru EFTA;
- b) bez uszczerbku dla litery c), Urząd Nadzoru EFTA podejmuje decyzję, jak to określają postanowienia artykułu 58, Protokołu 21 oraz przepisy przyjęte w celu jego wykonania, Protokołu 23 oraz załącznika XIV, w sprawie przy-

padków, gdy obroty odnośnych przedsiębiorstw na terytorium Państw EFTA są równe lub przekraczają 33 % ich obrotów na terytorium objętym niniejszym Porozumieniem;

c) Komisja WE podejmuje decyzję w sprawie innych przypadków, jak i przypadków wymienionych w literze b), gdy dotyczy to handlu między Państwami Członkowskimi WE, biorąc pod uwagę postanowienia artykułu 58, Protokołu 21, Protokołu 23 oraz załącznika XIV.

2. Indywidualne przypadki, objęte artykułem 54, są rozstrzygane przez organ nadzoru państwa, na którego terytorium stwierdzono istnienie pozycji dominującej. Zasady podane w ustępie 1 litery b) i c) stosuje się wówczas, gdy dominacja występuje na terytorium obu organów nadzoru.

3. Indywidualne przypadki, objęte ustępem 1 litera c), których skutki dla handlu między Państwami Członkowskimi WE lub dla konkurencji wewnątrz Wspólnoty nie są odczuwalne, są rozstrzygane przez Urząd Nadzoru EFTA.

4. Określenia „przedsiębiorstwo” i „obróć” do celów niniejszego artykułu są zdefiniowane w Protokole 22.

Artykuł 57

1. Koncentracje przedsiębiorstw, których kontrola przewidziana jest w ustępie 2 i która stwarza lub wzmacnia pozycję dominującą, wskutek czego w znacznym stopniu utrudnia konkurencję na terytorium objętym niniejszym Porozumieniem lub na znacznej jego części, uznaje się za niezgodną z niniejszym Porozumieniem.

2. Kontrola koncentracji, objęta ustępem 1, jest prowadzona przez:

a) Komisję WE w odniesieniu do przypadków objętych rozporządzeniem (EWG) nr 4064/89, zgodnie z tym rozporządzeniem, Protokołami 21 i 24 oraz załącznikiem XIV do niniejszego Porozumienia. Komisja WE ma wyłączne kompetencje do podejmowania decyzji w tych sprawach, z zastrzeżeniem nadzoru Trybunału Sprawiedliwości WE;

b) Urząd Nadzoru EFTA, w przypadkach nieobjętych literą a), gdy właściwe progi określone w załączniku XIV zostały spełnione na terytorium Państw EFTA zgodnie z Protokołami 21 i 24 oraz załącznikiem XIV. Nie narusza to w niczym kompetencji Państw Członkowskich WE.

Artykuł 58

W celu rozwijania i utrzymania jednolitego nadzoru na całym Europejskim Obszarze Gospodarczym w dziedzinie konkurencji oraz wspierania jednolitego wykonania, stosowania i

wykładni postanowień niniejszego Porozumienia, właściwe organy współpracują zgodnie z postanowieniami ujętymi w Protokołach 23 i 24.

Artykuł 59

1. W odniesieniu do przedsiębiorstw publicznych i przedsiębiorstw, którym Państwa Członkowskie WE lub Państwa EFTA przyznają prawa specjalne lub wyłączne, Umawiające się Strony zapewniają, by nie były wprowadzone ani utrzymane w mocy żadne środki sprzeczne z normami zawartymi w niniejszym Porozumieniu, w szczególności z normami przewidzianymi w artykułach 4 oraz 53–63.

2. Przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym lub mające charakter monopolu skarbowego podlegają normom niniejszego Porozumienia, zwłaszcza regułom konkurencji, w zakresie, w jakim ich stosowanie nie stanowi prawnej lub faktycznej przeszkody w wykonywaniu poszczególnych zadań im powierzonych. Rozwój handlu nie może być naruszony w sposób sprzeczny z interesami Umawiających się Stron.

3. Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA zapewniają w ramach swoich właściwych kompetencji stosowanie postanowień niniejszego artykułu oraz kierują do Państw, w miarę potrzeby, właściwe środki, dotyczące odpowiednio ich terytorium.

Artykuł 60

Załącznik XIV zawiera postanowienia szczególne wykonujące zasady określone w artykułach 53, 54, 57 i 59.

ROZDZIAŁ 2

POMOC PAŃSTWA

Artykuł 61

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego Porozumienia, wszelka pomoc przyznawana przez Państwa Członkowskie WE, Państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami.

2. Zgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia jest:

a) pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów;

b) pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi;

Artykuł 63

Załącznik XV zawiera postanowienia szczególne dotyczące pomocy państwa.

c) pomoc przyznawana gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec dotkniętych podziałem Niemiec, w zakresie, w jakim jest niezbędna do skompensowania niekorzystnych skutków gospodarczych spowodowanych tym podziałem.

Artykuł 64

3. Za zgodną z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia może zostać uznana:

a) pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski, lub regionów, w których występuje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia;

1. Jeżeli jeden z organów nadzoru uzna, że wprowadzenie w życie postanowień artykułów 61 i 62 niniejszego Porozumienia oraz artykułu 5 Protokołu 14 przez drugi organ nadzoru jest niezgodne z zachowaniem równych warunków konkurencji na terytorium objętym niniejszym Porozumieniem, to w ciągu dwóch tygodni nastąpi wymiana poglądów zgodnie z procedurą przewidzianą w Protokole 27 litera f).

b) pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów, stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce Państwa Członkowskiego WE lub EFTA;

Jeżeli w terminie dwóch tygodni nie zostanie wypracowane wspólne rozwiązanie, to właściwy organ Umawiającej się Strony dotkniętej zakłóceniem konkurencji może niezwłocznie podjąć odpowiednie tymczasowe środki zaradcze.

c) pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem;

Następnie Wspólny Komitet EOG podejmuje konsultacje w celu wypracowania wspólnie akceptowanego rozwiązania.

d) inne kategorie pomocy, jakie mogą być określone przez Wspólny Komitet EOG zgodnie z częścią VII.

Jeżeli w terminie trzech miesięcy Wspólny Komitet EOG nie znajdzie takiego rozwiązania i jeżeli dana praktyka spowodowała lub grozi spowodowaniem zakłóceń konkurencji mających wpływ na handel między Umawiającymi się Stronami, środki tymczasowe mogą być zastąpione przez środki ostateczne, ściśle konieczne do skompensowania skutków takich zakłóceń. Pierwszeństwo należy przyznać takim środkom, które w najmniejszym stopniu zakłóca funkcjonowanie EOG.

Artykuł 62

1. Wszystkie istniejące systemy pomocy państwa na terytorium Umawiających się Stron, jak również jakiegokolwiek plany udzielania lub zmiany pomocy Państwa, są poddawane stałemu przeglądowi co do ich zgodności z artykułem 61. Przegląd przeprowadzany jest:

a) w odniesieniu do Państw Członkowskich WE przez Komisję WE zgodnie z postanowieniami artykułu 93 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą;

b) w odniesieniu do Państw EFTA przez Urząd Nadzoru EFTA zgodnie z postanowieniami ustalonymi w umowie między Państwami EFTA powołującymi Urząd Nadzoru EFTA, któremu powierzono kompetencje i funkcje ustanowione w Protokole 26.

2. W celu zapewnienia jednolitości nadzoru w zakresie pomocy Państwa na wszystkich terytoriach objętych niniejszym Porozumieniem, Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA współpracują zgodnie z postanowieniami zawartymi w Protokole 27.

2. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie również do monopolii państwowych, ustanowionych po dacie podpisania niniejszego Porozumienia.

ROZDZIAŁ 3

POZOSTAŁE WSPÓLNE REGUŁY

Artykuł 65

1. Załącznik XVI zawiera postanowienia i uzgodnienia szczególne dotyczące zamówień publicznych, które mają zastosowanie do wszystkich produktów oraz usług, chyba że ustalono inaczej.

2. Protokół 28 oraz załącznik XVII zawierają postanowienia oraz uzgodnienia szczególne dotyczące własności intelektualnej, przemysłowej oraz handlowej, które mają zastosowanie do wszystkich produktów i usług, chyba że ustalono inaczej.

CZĘŚĆ V

POSTANOWIENIA HORYZONTALNE ODNOŚĄCE SIĘ DO CZTERECH SWOBÓD

ROZDZIAŁ 1

POLITYKA SPOŁECZNA

Artykuł 66

Umawiające się Strony zgadzają się, że istnieje potrzeba wspierania poprawy warunków pracy oraz podniesienia poziomu życia pracowników.

Artykuł 67

1. Umawiające się Strony przykładają szczególną uwagę do zachęcania do polepszeń, w szczególności w środowisku pracy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Dla osiągnięcia tego celu są stosowane minimalne wymagania stopniowo wprowadzane w życie, z uwzględnieniem warunków i norm technicznych istniejących w każdej z Umawiających się Stron. Tego rodzaju minimalne wymagania nie stanowią przeszkody dla żadnej Umawiającej się Strony dla utrzymania lub wprowadzenia bardziej rygorystycznych środków ochrony warunków pracy zgodnych z niniejszym Porozumieniem.

2. Załącznik XVIII wymienia postanowienia, które mają być wprowadzone w życie jako minimalne wymagania, określone w ustępie 1.

Artykuł 68

W dziedzinie prawa pracy Umawiające się Strony wprowadzą środki niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania niniejszego Porozumienia. Te środki wymienione są w załączniku XVIII.

Artykuł 69

1. Każda z Umawiających się Stron zapewni i utrzyma stosowanie zasady równości wynagrodzenia dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za taką samą pracę.

Do celów niniejszego artykułu „wynagrodzenie” oznacza zwykłą podstawową lub minimalną płacę lub uposażenie oraz wszystkie inne korzyści w gotówce lub w naturze, otrzymywane przez pracownika bezpośrednio lub pośrednio, z racji zatrudnienia, od pracodawcy.

Równość wynagrodzenia bez dyskryminacji ze względu na płeć oznacza, że:

a) wynagrodzenie przyznane za taką samą pracę na akord jest określane na podstawie takiej samej jednostki miary;

b) wynagrodzenie za pracę na czas jest takie samo na tym samym stanowisku.

2. Załącznik XVIII zawiera postanowienia szczególnie dotyczące wprowadzenia w życie ustępu 1.

Artykuł 70

Umawiające się Strony wspierają zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet przez wprowadzenie w życie postanowień wyszczególnionych w załączniku XVIII.

Artykuł 71

Umawiające się Strony starają się wspierać dialog między partnerami społecznymi na poziomie europejskim.

ROZDZIAŁ 2

OCHRONA KONSUMENTÓW

Artykuł 72

Załącznik XIX zawiera postanowienia dotyczące ochrony konsumentów.

ROZDZIAŁ 3

ŚRODOWISKO

Artykuł 73

1. Działania podejmowane przez Umawiające się Strony odnoszące się do środowiska mają następujące cele:

a) zachowanie, ochronę i poprawę jakości środowiska;

b) przyczynienie się do ochrony zdrowia ludzkiego;

c) zapewnienie rozsądnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych.

2. Działania Umawiających się Stron w dziedzinie środowiska opierają się na zasadach działania zapobiegawczego, usuwania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”. Wymogi dotyczące ochrony środowiska są częścią innych polityk Umawiających się Stron.

Artykuł 74

Załącznik XX zawiera postanowienia szczególne dotyczące działań ochronnych, jakie są stosowane zgodnie z artykułem 73.

Artykuł 75

Środki ochronne, określone w artykule 74, nie stanowią przeszkody dla żadnej Umawiającej się Strony w utrzymaniu lub wprowadzeniu bardziej rygorystycznych środków ochronnych, zgodnych z niniejszym Porozumieniem.

ROZDZIAŁ 4

STATYSTYKA

Artykuł 76

1. Umawiające się Strony zapewniają opracowanie i rozpowszechnienie spójnych i porównywalnych informacji statystycznych dla opisu i monitorowania wszystkich istotnych gospodarczych, społecznych i środowiskowych aspektów EOG.

2. W tym celu Umawiające się Strony opracowują i stosują zharmonizowane metody, definicje i klasyfikacje, jak również wspólne programy i procedury przy organizowaniu prac statystycznych na odpowiednich szczeblach administracji i gwarantują przestrzeganie poufności danych statystycznych.

3. Załącznik XXI zawiera postanowienia szczególne dotyczące statystyki.

4. Protokół 30 zawiera postanowienia szczególne dotyczące organizacji współpracy w dziedzinie statystyki.

ROZDZIAŁ 5

PRAWO SPÓŁEK

Artykuł 77

Załącznik XXII zawiera postanowienia szczególne dotyczące prawa spółek.

CZĘŚĆ VI

WSPÓŁPRACA POZA CZTEREMA SWOBODAMI

Artykuł 78

Umawiające się Strony wzmacniają i rozszerzają współpracę w ramach działalności Wspólnoty w dziedzinach:

- badań i rozwoju technologicznego,
- usług informacyjnych,
- środowiska,
- edukacji, kształcenia i młodzieży,
- polityki społecznej,
- ochrony konsumentów,
- małych i średnich przedsiębiorstw,
- turystyki,
- sektora audiowizualnego, oraz
- ochrony ludności,

w zakresie, w jakim dziedziny te nie są uregulowane postanowieniami innych części niniejszego Porozumienia.

Artykuł 79

1. Umawiające się Strony pogłębiają dialog między sobą przez stosowanie właściwych środków, w szczególności w oparciu o procedury przewidziane w części VII w celu identyfikacji obszarów i działalności, gdzie ściślejsza współpraca mogłaby przyczynić się do osiągnięcia wspólnych celów w dziedzinach określonych w artykule 78.

2. Umawiające się Strony w szczególności wymieniają informacje oraz, na wniosek Umawiającej się Strony, prowadzą konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do planów i propozycji ustanowienia lub zmiany programów ramowych, programów szczegółowych, działań i projektów w dziedzinach określonych w artykule 78.

3. Część VII stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do niniejszej części, o ile jest to wyraźnie określone w niniejszej części lub w Protokole 31.

Artykuł 80

Współpraca, przewidziana w artykule 78, przybiera zasadniczo jedną z następujących form:

- udział Państw EFTA w programach ramowych, programach szczegółowych, projektach oraz innych działaniach WE,

- ustanowienie wspólnych działań w określonych dziedzinach, które mogą obejmować koncentrację lub koordynację działań, łączenie istniejących działalności oraz ustanawianie wspólnych działań *ad hoc*,
- formalna lub nieformalna wymiana lub udzielanie informacji,
- wspólne wysiłki dla zachęcania do podjęcia określonych działalności na terytorium Umawiających się Stron,
- równoległe ustawodawstwo, w stosownych przypadkach, o podobnej bądź identycznej treści,
- tam gdzie jest to przedmiotem wspólnego zainteresowania, koordynacja wysiłków i działań poprzez lub w ramach organizacji międzynarodowych oraz współpracy z państwami trzecimi.

Artykuł 81

W przypadku gdy współpraca przybiera formę uczestnictwa Państw EFTA w programie ramowym, programie specjalnym, projekcie lub innym działaniu WE, stosuje się następujące zasady:

- a) Państwa EFTA mają dostęp do wszystkich części programu;
 - b) status Państw EFTA w komitetach, które wspomagają Komisję WE w realizacji i rozwijaniu działalności Wspólnoty, do której Państwa EFTA mogą przyczynić się finansowo z tytułu ich udziału, w pełni uwzględnia ich składkę;
 - c) decyzje Wspólnoty, inne niż odnoszące się do ogólnego budżetu Wspólnoty, które pośrednio lub bezpośrednio mają wpływ na program ramowy, program szczegółowy, projekt lub inne działania, w których uczestniczą Państwa EFTA na mocy decyzji wynikającej z niniejszego Porozumienia, są objęte postanowieniami artykułu 79 ustęp 3. Wspólny Komitet EOG może dokonać przeglądu warunków dalszego udziału w danej działalności, zgodnie z artykułem 86;
 - d) przy przygotowaniu projektu instytucje, przedsiębiorstwa, organizacje oraz obywatele Państw EFTA mają takie same prawa i obowiązki w programie Wspólnoty lub innych działaniach, jak te, które mają zastosowanie w stosunku do instytucji, przedsiębiorstw, organizacji oraz obywateli Państw Członkowskich WE. To samo dotyczy *mutatis mutandis* uczestników wymiany w ramach danej działalności między Państwami Członkowskimi WE a Państwami EFTA;
- e) Państwa EFTA, ich instytucje, przedsiębiorstwa, organizacje i obywatele mają takie same prawa i obowiązki w odniesieniu do rozpowszechniania, oceny i wykorzystania wyników jak te, które mają zastosowanie w stosunku do Państw Członkowskich WE, ich instytucji, przedsiębiorstw, organizacji i obywateli;
 - f) Umawiające się Strony zobowiązują się ułatwić w niezbędnym stopniu, zgodnie ze swoimi zasadami i przepisami, mobilność uczestników programów oraz innych działań.

Artykuł 82

1. W przypadku gdy współpraca przewidziana w niniejszej części zakłada udział finansowy Państw EFTA, przyjmuje on jedną z następujących form:

- a) składkę Państw EFTA, należną w związku z ich udziałem w działaniach Wspólnoty, oblicza się w proporcji do:

- środków na zobowiązania, oraz

- środków na płatności,

przewidzianych corocznie dla Wspólnoty w ogólnym budżecie Wspólnoty dla każdej pozycji budżetowej odpowiadającej danej działalności.

„Współczynnik proporcjonalności” określający udział Państw EFTA stanowi sumę stosunków między, z jednej strony, produktem krajowym brutto po cenach rynkowych każdego z Państw EFTA oraz, z drugiej strony, produktu krajowego brutto po cenach rynkowych Państw Członkowskich WE oraz tego Państwa EFTA. Ten współczynnik jest obliczany dla każdego roku budżetowego na podstawie najbardziej aktualnych danych statystycznych.

Kwotę składki Państw EFTA dodaje się, tak w odniesieniu do środków na zobowiązania, jak i środków na płatności, do kwot przewidzianych dla Wspólnoty w budżecie ogólnym dla każdej pozycji budżetowej odpowiadającej danej działalności.

Składki wpłacane corocznie przez Państwa EFTA są określane na podstawie środków na płatności.

Zobowiązania podjęte przez Wspólnotę przedtem niż Państwa EFTA zaczęły brać udział w odpowiednich działaniach na podstawie niniejszego Porozumienia oraz wynikające z tego tytułu płatności nie powodują obowiązku zapłaty składek ze strony Państw EFTA;

b) wkład finansowy Państw EFTA wynikający z ich udziału w niektórych projektach i innych działaniach opiera się na zasadzie, że każda z Umawiających się Stron pokrywa własne koszty oraz wpłaca odpowiedni wkład, ustalony przez Wspólny Komitet EOG, na rzecz pokrycia ogólnych kosztów Wspólnoty;

c) Wspólny Komitet EOG podejmuje niezbędne decyzje dotyczące składek Umawiających się Stron na koszty danej działalności.

2. Szczegółowe postanowienia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu są zawarte w Protokole 32.

Artykuł 83

O ile współpraca przybiera formę wymiany informacji między organami publicznymi, Państwa EFTA mają takie same prawa do otrzymywania oraz zobowiązania do przekazywania informacji jak Państwa Członkowskie WE, z zastrzeżeniem zachowania wymogów poufności, które są ustalone przez Wspólny Komitet EOG.

Artykuł 84

Postanowienia regulujące współpracę w określonych dziedzinach są zawarte w Protokole 31.

Artykuł 85

Współpraca już nawiązana między Wspólnotą a poszczególnymi Państwami EFTA w dziedzinach określonych w artykule

78, podlega od daty wejścia w życie niniejszego Porozumienia właściwym postanowieniom niniejszej części oraz Protokołu 31, chyba że inaczej przewidziano w Protokole 31.

Artykuł 86

Wspólny Komitet EOG podejmuje, zgodnie z częścią VII, wszelkie decyzje niezbędne do wykonania artykułów 78–85 oraz wynikających z nich środków, które mogą obejmować między innymi uzupełnienie oraz zmianę postanowień zawartych w Protokole 31, jak również przyjęcie uzgodnień przejściowych koniecznych do wykonania artykułu 85.

Artykuł 87

Umawiające się Strony podejmują niezbędne kroki dla rozwijania, wzmocnienia i rozszerzenia współpracy w ramach działań Wspólnoty w dziedzinach niewymienionych w artykule 78, jeśli tego rodzaju współpraca może się przyczynić do osiągnięcia celów niniejszego Porozumienia lub jeśli Umawiające się Strony uznają, że leży to we wspólnym interesie. Tego rodzaju kroki mogą obejmować zmianę artykułu 78 przez dodanie nowych dziedzin do tych w nim wymienionych.

Artykuł 88

Bez uszczerbku dla postanowień pozostałych części niniejszego Porozumienia, postanowienia niniejszej części nie ograniczają możliwości którejkolwiek z Umawiających się Stron niezależnego opracowania, przyjęcia i wykonania odpowiednich środków.

CZĘŚĆ VII

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ROZDZIAŁ 1

STRUKTURA STOWARZYSZENIA

S e k c j a 1

Rada EOG

Artykuł 89

1. Niniejszym ustanawia się Radę EOG. Jest ona w szczególności odpowiedzialna za nadawanie politycznych impulsów do wykonania niniejszego Porozumienia oraz ustalania ogólnych wytycznych dla Wspólnego Komitetu EOG.

W tym celu Rada EOG dokonuje oceny ogólnego funkcjonowania oraz postępów w realizacji Porozumienia. Podejmuje decyzje polityczne prowadzące do zmian Porozumienia.

2. Umawiające się Strony, w odniesieniu do Wspólnoty i Państw Członkowskich WE w zakresie ich kompetencji, mogą wnieść do Rady EOG każdą sprawę powodującą trudności, po przedyskutowaniu jej na forum Wspólnego Komitetu EOG lub też bezpośrednio w wyjątkowo nagłych przypadkach.

3. Rada EOG w drodze decyzji przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 90

1. Rada EOG składa się z członków Rady Wspólnot Europejskich i członków Komisji WE oraz z jednego członka rządu każdego z Państw EFTA.

Członkowie Rady EOG mogą być reprezentowani zgodnie z warunkami ustalonymi w jej regulaminie wewnętrznym.

2. Decyzje Rady podejmowane są na podstawie porozumienia między Wspólnotą, z jednej strony, a Państwami EFTA, z drugiej strony.

Artykuł 91

1. Urząd przewodniczącego Rady EOG sprawuje przez okres 6 miesięcy przemiennie członek Rady Wspólnot Europejskich oraz członek rządu Państwa EFTA.

2. Posiedzenia Rady zwołuje jej przewodniczący dwa razy w roku. Rada zbiera się również w każdym przypadku, gdy wymagają tego okoliczności, zgodnie z jej regulaminem wewnętrznym.

S e k c j a 2

Wspólny Komitet EOG

Artykuł 92

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet EOG. Zapewnia on skuteczne wykonanie i stosowanie niniejszego Porozumienia. W tym celu dokonuje on wymiany poglądów i informacji oraz podejmuje decyzje w przypadkach przewidzianych w niniejszym Porozumieniu.

2. Umawiające się Strony, w odniesieniu do Wspólnoty i Państw Członkowskich WE w zakresie ich kompetencji, prowadzą konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu EOG w każdej sprawie mającej znaczenie dla niniejszego Porozumienia, która powoduje trudności i zostaje podniesiona przez jedną z nich.

3. Wspólny Komitet EOG w drodze decyzji przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 93

1. Wspólny Komitet EOG składa się z przedstawicieli Umawiających się Stron.

2. Wspólny Komitet EOG podejmuje decyzje na podstawie porozumienia między, Wspólnotą, z jednej strony, a Państwami EFTA przedstawiającymi jednolite stanowisko, z drugiej strony.

Artykuł 94

1. Urząd przewodniczącego Wspólnego Komitetu EOG sprawuje przez okres 6 miesięcy przemiennie przedstawiciel Wspólnoty, tj. Komisji WE, oraz przedstawiciel jednego z Państw EFTA.

2. W celu wykonywania swoich funkcji Wspólny Komitet EOG zbiera się zasadniczo co najmniej raz w miesiącu. Może

być również zwołany z inicjatywy Przewodniczącego lub na wniosek jednej ze Stron, zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym.

3. Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o ustanowieniu podkomisji lub grupy roboczej do pomocy w realizacji jego zadań. W swoim regulaminie wewnętrznym Wspólny Komitet EOG ustanawia skład i sposób działania tego rodzaju podkomisji i grup roboczych. Ich zadania w każdym poszczególnym przypadku określa Wspólny Komitet EOG.

4. Wspólny Komitet EOG przedkłada roczne sprawozdanie dotyczące funkcjonowania i postępów w realizacji niniejszego Porozumienia.

S e k c j a 3

Współpraca parlamentarna

Artykuł 95

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet Parlamentarny EOG. W jego skład wchodzi w równej liczbie, z jednej strony, członkowie Parlamentu Europejskiego oraz z drugiej strony, członkowie parlamentów Państw EFTA. Łączna liczba członków Komisji jest ustanowiona w Statucie w Protokole 36.

2. Wspólny Komitet Parlamentarny EOG odbywa swoje posiedzenia przemiennie we Wspólnocie i w Państwie EFTA, zgodnie z postanowieniami Protokołu 36.

3. Poprzez dialog i debatę Wspólny Komitet Parlamentarny EOG przyczynia się do lepszego zrozumienia między Wspólnotą a Państwami EFTA w dziedzinach objętych niniejszym Porozumieniem.

4. Wspólny Komitet Parlamentarny może wyrażać swoje poglądy w formie sprawozdań lub rezolucji, jak uzna to za właściwe. W szczególności bada roczne sprawozdania Wspólnego Komitetu EOG, wydane zgodnie z artykułem 94 ustęp 4, a dotyczące funkcjonowania oraz postępów w realizacji niniejszego Porozumienia.

5. Przewodniczący Rady EOG może występować przed Wspólnym Komitetem Parlamentarnym EOG, żeby być przez niego wysłuchanym.

6. Wspólny Komitet Parlamentarny EOG przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Sekcja 4

Współpraca między partnerami gospodarczymi i społecznymi

Artykuł 96

1. Członkowie Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i innych organów reprezentujących partnerów społecznych we Wspólnocie oraz członkowie odpowiednich organów Państw EFTA dążą do umocnienia kontaktów między sobą oraz współpracują w sposób zorganizowany i regularny na rzecz podniesienia świadomości w zakresie aspektów gospodarczych i społecznych rosnącej współzależności gospodarek Umawiających się Stron oraz wspierania ich interesów w ramach EOG.

2. W tym celu ustanawia się Komitet Konsultacyjny EOG. Składa się on z równej liczby członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego Wspólnoty, z jednej strony, oraz z członków Komitetu Konsultacyjnego EFTA, z drugiej strony. Komitet Konsultacyjny EOG może, w stosownych przypadkach, zajmować stanowiska w formie sprawozdań lub rezolucji.

3. Komitet Konsultacyjny EOG przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

ROZDZIAŁ 2

PROCEDURA DECYZYJNA

Artykuł 97

Niniejsze Porozumienie nie narusza prawa każdej z Umawiających się Stron do wprowadzenia zmian do jej przepisów wewnętrznych i w dziedzinach objętych niniejszym Porozumieniem, bez uszczerbku dla zasady niedyskryminacji oraz po poinformowaniu pozostałych Umawiających się Stron:

- o ile Wspólny Komitet EOG ustali, że zmienione ustawodawstwo nie narusza prawidłowego funkcjonowania niniejszego Porozumienia, lub
- o ile zakończono procedurę, określoną w artykule 98.

Artykuł 98

Załączniki do niniejszego Porozumienia oraz Protokoły 1–7, 9–11, 19–27, 30–32, 37, 39, 41 i 47, w stosownych przypadkach, mogą być zmienione decyzją Wspólnego Komitetu EOG zgodnie z artykułem 93 ustęp 2 oraz artykułami 99, 100, 102 i 103.

Artykuł 99

1. Przy opracowaniu przez Komisję WE nowych przepisów w dziedzinach objętych niniejszym Porozumieniem Komisja WE nieformalnie zasięga rady ekspertów z Państw EFTA w taki

sam sposób, w jaki zasięga rady ekspertów Państw Członkowskich WE przy opracowywaniu swoich wniosków.

2. Przy przekazywaniu wniosków Radzie Wspólnot Europejskich, Komisja WE przekazuje ich kopie Państwom EFTA.

Na wniosek jednej z Umawiających się Stron wstępna wymiana poglądów odbywa się na forum Wspólnego Komitetu EOG.

3. W fazie poprzedzającej podjęcie decyzji przez Radę Wspólnot Europejskich, w ciągłym procesie konsultacji i informacji, Umawiające się Strony w ważnych momentach konsultują się jeszcze nawzajem w ramach Wspólnego Komitetu EOG na wniosek jednej z nich.

4. Umawiające się Strony współpracują w dobrej wierze w fazie informacji i konsultacji w celu ułatwienia podjęcia w końcowym stadium tego procesu decyzji w ramach Wspólnego Komitetu EOG.

Artykuł 100

Komisja WE zapewni ekspertom Państw EFTA, stosownie do dziedzin ich działalności, możliwie szeroki udział w przygotowaniu projektowanych środków, przedstawianych następnie komitetom, które wspomagają Komisję WE w wypełnianiu jej uprawnień wykonawczych. W związku z tym, przy opracowywaniu projektowanych środków, Komisja WE zwraca się do ekspertów Państw EFTA na takiej samej zasadzie jak zwraca się do ekspertów z Państw Członkowskich WE.

W przypadkach, w których zgodnie z procedurą właściwego komitetu Radzie Wspólnot Europejskich został przedłożony projekt, Komisja WE przekazuje Radzie Wspólnot Europejskich stanowiska ekspertów Państw EFTA.

Artykuł 101

1. W odniesieniu do komitetów nieobjętych ani artykułem 81, ani artykułem 100, eksperci Państw EFTA są włączani do prac, gdy wymaga tego prawidłowe funkcjonowanie niniejszego Porozumienia.

Komitety te wymienione są w Protokole 37. Warunki takiego włączenia ekspertów regulują właściwe protokoły sektorowe oraz załączniki dotyczące danych spraw.

2. Jeśli Umawiające się Strony uznają, że tego rodzaju włączenie ekspertów do prac powinno objąć również inne komitety, które przejawiają podobne cechy, Wspólny Komitet EOG może wprowadzić zmiany do Protokołu 37.

Artykuł 102

1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa prawnego oraz jednorodności EOG, Wspólny Komitet EOG podejmuje decyzje o wprowadzeniu zmian w Załączniku do niniejszego Porozumienia możliwie szybko po przyjęciu przez Wspólnotę odpowiedniego nowego prawodawstwa wspólnotowego, w celu umożliwienia jednoczesnego stosowania tego prawodawstwa a także zmienionych załączników do niniejszego Porozumienia. W tym celu Wspólnota, za każdym razem gdy przyjmuje akt prawny dotyczący zagadnienia regulowanego niniejszym Porozumieniem, informuje możliwie szybko pozostałe Umawiające się Strony w ramach Wspólnego Komitetu WE.

2. Wspólny Komitet EOG ocenia część Załącznika do niniejszego Porozumienia, której bezpośrednio dotyczy nowe prawodawstwo.

3. Umawiające się Strony podejmują wszelkie starania, aby osiągnąć porozumienie w sprawach dotyczących niniejszego Porozumienia.

Wspólny Komitet EOG podejmuje zwłaszcza wszelkie wysiłki na rzecz znalezienia wspólnie akceptowanego rozwiązania, jeżeli pojawi się poważny problem w dziedzinie, która w Państwach EFTA wchodzi w zakres kompetencji władzy ustawodawczej.

4. W przypadku gdy, bez względu na zastosowanie poprzedniego ustępu, porozumienie w sprawie zmiany Załącznika do niniejszego Porozumienia nie może być osiągnięte, Wspólny Komitet EOG zbada wszelkie dalsze możliwości utrzymania prawidłowego funkcjonowania niniejszego Porozumienia i podejmuje niezbędne decyzje, włącznie z możliwością uznania równoważności ustawodawstw. Taka decyzja podejmowana jest nie później niż przed upływem sześciu miesięcy od daty wniesienia sprawy do Wspólnego Komitetu EOG lub, jeśli ta data jest późniejsza, od daty wejścia w życie odpowiedniego prawodawstwa wspólnotowego.

5. Jeśli z końcem okresu określonego w ustępie 4 Wspólny Komitet EOG nie podejmie decyzji w sprawie zmiany Załącznika do niniejszego Porozumienia, ta jego część, której to dotyczy, określona zgodnie z ustępem 2, zostaje uznana za tymczasowo zawieszoną, chyba że Wspólny Komitet EOG podejmie przeciwną decyzję. Takie tymczasowe zawieszenie staje się skuteczne po sześciu miesiącach od zakończeniu

okresu, określonego w ustępie 4, ale w żadnym razie nie przed datą, kiedy odpowiedni akt WE zaczyna podlegać wykonaniu we Wspólnocie. Wspólny Komitet EOG kontynuuje wysiłki co do uzgodnienia wspólnie akceptowanego rozwiązania na rzecz możliwie szybkiego zakończenia tymczasowego zawieszenia.

6. Praktyczne skutki tymczasowego zawieszenia, określonego w ustępie 5, są przedmiotem dyskusji na forum Wspólnego Komitetu. Prawa i obowiązki nabyte przez osoby fizyczne oraz podmioty gospodarcze na mocy niniejszego Porozumienia pozostają w mocy. W stosownych przypadkach, Umawiające się Strony podejmują decyzje o koniecznych dostosowaniach ze względu na tymczasowe zawieszenie.

Artykuł 103

1. O ile decyzja Wspólnego Komitetu EOG może być wiążąca dla Umawiającej się Strony dopiero po spełnieniu wymogów konstytucyjnych, decyzja taka, jeśli zawiera datę, wchodzi w życie od tej daty, pod warunkiem że zainteresowana Umawiająca się Strona notyfikowała drugiej Umawiającej się Stronie, że wymogi konstytucyjne zostały spełnione przed tą datą.

O ile do określonej daty brak jest takiej notyfikacji, decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po ostatniej notyfikacji.

2. O ile po upływie terminu sześciu miesięcy od wydania decyzji przez Wspólny Komitet EOG nie dokonano takiej notyfikacji, decyzja Wspólnego Komitetu EOG jest stosowana tymczasowo do czasu spełnienia wymogów konstytucyjnych, chyba że Umawiająca się Strona notyfikuje, że takie tymczasowe stosowanie nie jest możliwe. W takim przypadku lub jeśli Umawiająca się Strona notyfikuje o nieratyfikowaniu decyzji Komitetu Wspólnego EOG, tymczasowe zawieszenie określone w artykule 102 ustęp 5 staje się skuteczne miesiąc po takiej notyfikacji, ale w żadnym razie nie wcześniej niż w dniu, w którym odpowiedni akt WE zaczyna podlegać wykonaniu we Wspólnocie.

Artykuł 104

O ile niniejsze Porozumienie nie przewiduje inaczej, decyzje podjęte przez Wspólny Komitet EOG w przypadkach objętych niniejszym Porozumieniem są z chwilą ich wejścia w życie wiążące dla Umawiających się Stron, które podejmują odpowiednie kroki w celu zapewnienia ich wykonania i stosowania.

ROZDZIAŁ 3

**JEDNORODNOŚĆ, PROCEDURA NADZORU
I ROZSTRZYGANIE SPORÓW**

Sekcja 1

Jednorodność

Artykuł 105

1. Dla osiągnięcia przez Umawiające się Strony celu doprowadzenia do możliwie najbardziej jednolitej wykładni postanowień niniejszego Porozumienia oraz tych przepisów prawodawstwa wspólnotowego, które co do istoty są powtórzone w Porozumieniu, Wspólny Komitet EOG działa zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Wspólny Komitet EOG stale śledzi rozwój orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz Trybunału EFTA. W tym celu orzeczenia tych Trybunałów są przekazywane Wspólnemu Komitetowi EOG, który działa na rzecz zachowania jednolitej wykładni niniejszego Porozumienia.

3. Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od przedstawienia Wspólnemu Komitetowi różnic w orzecznictwie obu Trybunałów nie uda mu się zachować jednolitej wykładni Porozumienia, można zastosować procedurę określoną w artykule 111.

Artykuł 106

W celu zapewnienia możliwie najbardziej jednolitej wykładni niniejszego Porozumienia Wspólny Komitet EOG ustanawia, z pełnym poszanowaniem niezawisłości sądów, system wymiany informacji dotyczący wyroków Trybunału EFTA, Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich oraz sądów ostatniej instancji Państw EFTA. Tego rodzaju system obejmuje:

- a) przekazywanie sekretarzowi Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wyroków wydanych przez wyżej wymienione sądy w sprawie wykładni i stosowania niniejszego Porozumienia lub Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, zmienionego lub uzupełnionego, jak również aktów przyjętych na ich podstawie w takim zakresie, w jakim odnoszą się do postanowień, które są co do istoty identyczne z postanowieniami niniejszego Porozumienia;
- b) klasyfikację tych wyroków przez sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, łącznie z, w miarę potrzeb, przygotowaniem i publikacją tłumaczeń oraz streszczeń;

- c) przekazywanie przez sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich istotnych dokumentów właściwym władzom krajowym, które wyznaczane są przez każdą z Umawiających się Stron.

Artykuł 107

Postanowienia dotyczące możliwości zezwolenia sądowni lub trybunałowi przez Państwa EFTA na zwrócenie się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o rozstrzygnięcie w sprawie wykładni postanowień EOG są ustanowione w Protokole 34.

Sekcja 2

Procedura nadzoru

Artykuł 108

1. Państwa EFTA ustanawiają niezależny organ nadzoru (Urząd Nadzoru EFTA) oraz procedurę podobną do istniejącej we Wspólnocie, włączając w to procedury zapewniające wypełnienie zobowiązań wynikających z niniejszego Porozumienia oraz służące kontroli legalności aktów Urzędu Nadzoru EFTA w dziedzinie konkurencji.

2. Państwa EFTA ustanawiają trybunał sprawiedliwości (Trybunał EFTA).

W odniesieniu do stosowania niniejszego Porozumienia, zgodnie z odrębnym porozumieniem między Państwami EFTA, właściwość Trybunału EFTA obejmuje w szczególności:

- a) skargi dotyczące procedury nadzoru w odniesieniu do Państw EFTA;
- b) odwołania dotyczące decyzji w dziedzinie konkurencji podjętych przez Urząd Nadzoru EFTA;
- c) rozstrzyganie sporów między dwoma lub większą liczbą Państw EFTA.

Artykuł 109

1. Wypełnienie zobowiązań wynikających z niniejszego Porozumienia jest monitorowane przez Urząd Nadzoru EFTA z jednej strony i Komisję WE z drugiej strony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą, Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali oraz niniejszym Porozumieniem.

2. W celu zapewnienia jednolitego nadzoru w ramach całego EOG Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisja WE współpracują ze sobą, wymieniają informacje i konsultują się w kwestiach polityki prowadzenia nadzoru oraz w przypadkach indywidualnych.

3. Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA przyjmują skargi dotyczące stosowania niniejszego Porozumienia. Informują się one nawzajem o otrzymanych skargach.

4. Każdy z wymienionych organów bada wszystkie skargi w ramach swojej właściwości oraz przekazuje drugiemu organowi skargi, które należą do właściwości tego organu.

5. W przypadku braku zgody między obu organami w odniesieniu do działania, jakie ma być podjęte wobec skargi lub w odniesieniu do wyniku badania, każdy z wymienionych organów może skierować sprawę do Wspólnego Komitetu EOG, który zajmuje się taką sprawą zgodnie z artykułem 111.

Artykuł 110

Decyzje podjęte na podstawie niniejszego Porozumienia przez Urząd Nadzoru EFTA i Komisję WE, które nakładają zobowiązanie pieniężne na podmioty inne niż Państwa, stanowią tytuł wykonawczy. To samo ma zastosowanie do odpowiednich wyroków wydanych na podstawie niniejszego Porozumienia przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich oraz Trybunał EFTA.

Postępowanie egzekucyjne jest regulowane przez przepisy procedury cywilnej obowiązujące w Państwie, na terytorium którego jest przeprowadzane. Klauzula wykonalności jest nadawana, bez jakiegokolwiek kontroli innej niż weryfikacja autentyczności tytułu, przez organ określony do tego celu przez każdą z Umawiających się Stron, o czym powiadamiane są pozostałe Strony, Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisja WE, Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich oraz Trybunał EFTA.

Po dopełnieniu tych formalności, na wniosek zainteresowanej Strony może ona przystąpić do egzekucji zgodnie z ustawodawstwem państwa, na terytorium którego wykonanie ma mieć miejsce, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Postępowanie egzekucyjne w odniesieniu do decyzji Komisji WE, orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich albo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich może być tymczasowo zawieszona wyłącznie na mocy orzeczenia

Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, natomiast gdy postępowanie egzekucyjne dotyczy decyzji Urzędu Nadzoru EFTA lub Trybunału EFTA, wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału EFTA. Jednakże kontrola prawidłowości przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego podlega właściwości sądów krajowych.

S e k c j a 3

Rozstrzygnięcie sporów

Artykuł 111

1. Wspólnota lub Państwa EFTA mogą wnieść każdą sporną sprawę dotyczącą wykładni i stosowania niniejszego Porozumienia do Wspólnego Komitetu EOG zgodnie z poniższymi postanowieniami.

2. Wspólny Komitet EOG może rozstrzygnąć spór. Otrzymuje on wszelkie informacje, które mogą być użyteczne do gruntownego zbadania sytuacji w celu znalezienia możliwego do zaakceptowania rozwiązania. W tym celu Wspólny Komitet EOG bada wszelkie możliwości na rzecz utrzymania prawidłowego funkcjonowania Porozumienia.

3. W przypadku gdy spór dotyczy wykładni postanowień niniejszego Porozumienia, które są identyczne co do istoty z odpowiadającymi im postanowieniami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali oraz aktami przyjętymi w zastosowaniu tych Traktatów oraz jeśli spór nie został rozstrzygnięty w ciągu trzech miesięcy od daty przekazania go do Wspólnego Komitetu EOG, Umawiające się Strony będące w sporze mogą uzgodnić zwrócenie się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawie wykładni odpowiednich przepisów.

O ile w takim sporze Wspólny Komitet EOG nie uzgodni rozstrzygnięcia w ciągu sześciu miesięcy od daty wszczęcia postępowania lub jeśli do tego czasu Umawiające się Strony będące w sporze nie zdecydowały się zwrócić się o wydanie orzeczenia do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Umawiająca się Strona może w celu zaradzenia ewentualnej nierównowadze:

— zgodnie z procedurą artykułu 113 skorzystać ze środka ochronnego na podstawie artykułu 112 ustęp 2,

— lub zastosować artykuł 102 *mutatis mutandis*.

4. W przypadku gdy spór dotyczy zakresu lub okresu obowiązywania środków ochronnych, podjętych zgodnie z artykułem 111 ustęp 3 lub artykułem 112, lub dotyczących proporcjonalności środków przywracających równowagę, podjętych zgodnie z artykułem 114, oraz jeśli Wspólnemu Komitetowi EOG nie uda się rozstrzygnąć sporu w ciągu trzech miesięcy od daty

przedłożenia sprawy, każda z Umawiających się Stron może przekazać sprawę do arbitrażu, stosując procedurę ustanowioną w Protokole 33. Sprawy związane z wykładnią przepisów niniejszego Porozumienia, określone w ustępie 3, nie mogą być poddane tej procedurze. Orzeczenie arbitrażowe jest wiążące dla stron sporu.

ROZDZIAŁ 4

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 112

1. W przypadku powstania poważnych trudności gospodarczych, społecznych lub związanych ze środowiskiem o charakterze sektorowym lub regionalnym, które mogą utrzymywać się przez dłuższy czas, Umawiająca się Strona może podjąć jednostronnie odpowiednie środki zgodnie z warunkami i procedurami ustanowionymi w artykule 113.

2. Takie środki ochronne są, co do ich zakresu i czasu trwania, ograniczone do tego, co jest bezwzględnie niezbędne do zaradzenia sytuacji. Pierwszeństwo należy przyznać środkom, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszego Porozumienia.

3. Środki ochronne obowiązują w stosunku do wszystkich Umawiających się Stron.

Artykuł 113

1. Umawiająca się Strona, rozważająca podjęcie środków ochronnych na mocy artykułu 112, bezzwłocznie notyfikuje to za pośrednictwem Wspólnego Komitetu EOG pozostałym Umawiającym się Stronom oraz przekazuje wszelkie istotne informacje.

2. Umawiające się Strony natychmiast podejmują konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu EOG w celu znalezienia wspólnie akceptowanego rozwiązania.

3. Zainteresowana Umawiająca się Strona może podjąć środki ochronne dopiero po upływie miesiąca od daty notyfikowania, określonej w ustępie 1, chyba że procedura konsultacyjna, określona w ustępie 2, została zakończona przed upływem tego terminu. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagające natychmiastowego działania uniemożliwiają uprzednie zbadanie sytuacji, zainteresowana Umawiająca się Strona może niezwłocznie zastosować środki ochronne bezwzględnie konieczne do zaradzenia sytuacji.

W imieniu Wspólnoty środki ochronne podejmowane są przez Komisję WE.

4. Zainteresowana Umawiająca się Strona niezwłocznie notyfikuje Wspólnemu Komitetowi EOG o podjętych środkach i przekazuje wszelkie istotne informacje.

5. Podjęte środki ochronne są przedmiotem konsultacji, prowadzonych w ramach Wspólnego Komitetu EOG co trzy miesiące od daty ich przyjęcia, w celu ich zniesienia przed przewidzianym terminem wygaśnięcia lub ograniczenia zakresu ich stosowania.

Każda z Umawiających się Stron może w każdym momencie wystąpić z wnioskiem do Wspólnego Komitetu EOG, aby dokonał przeglądu takich środków.

Artykuł 114

1. Jeżeli środki ochronne podjęte przez Umawiającą się Stronę stwarzają nierównowagę praw i obowiązków wynikających z niniejszego Porozumienia, każda inna Umawiająca się Strona może podjąć wobec tej Umawiającej się Strony proporcjonalne środki równoważące, które są bezwzględnie konieczne do zaradzenia nierównowadze. Pierwszeństwo należy przyznać środkom, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie EOG.

2. Stosuje się procedurę określoną w artykule 113.

CZĘŚĆ VIII

MECHANIZM FINANSOWY

Artykuł 115

W celu wspierania stałego i zrównoważonego umacniania stosunków handlowych i gospodarczych między Umawiającymi się Stronami, przewidzianego w artykule 1, Umawiające się

Strony zgadzają się co do potrzeby zmniejszenia różnicowania gospodarczego i społecznego między ich regionami. W związku z tym przyjmują one do wiadomości odpowiednie postanowienia zawarte w pozostałej części niniejszego Porozumienia i związanych z nim Protokołów, łącznie z niektórymi uzgodnieniami dotyczącymi rolnictwa i rybołówstwa.

Artykuł 116

Państwa EFTA ustanawiają Mechanizm Finansowy dla przycy-nienia się, w ramach EOG oraz w uzupełnieniu wysiłków już podjętych w tym względzie przez Wspólnotę, do urzeczywist-nienia celów określonych w artykule 115.

Artykuł 117

Postanowienia regulujące funkcjonowanie Mechanizmu Finan-sowego zawarte są w Protokole 38.

CZĘŚĆ IX

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 118

1. W przypadku gdy Umawiająca się Strona uzna, że w inte-resie wszystkich Umawiających się Stron leży rozszerzenie sto-sunków ustanowionych niniejszym Porozumieniem na dzie-dziny nim nieobjęte, przedstawi uzasadniony wniosek pozost-ałym Umawiającym się Stronom w ramach Rady EOG. Rada EOG może zlecić Wspólnemu Komitetowi EOG zbadanie wszystkich aspektów wniosku oraz sporządzenie sprawozda-nia.

Rada EOG może podjąć, w stosownych przypadkach, decyzje polityczne mające na celu rozpoczęcie negocjacji między Uma-wiającymi się Stronami.

2. Porozumienia zawarte w wyniku negocjacji określonych w ustępie 1 podlegają ratyfikacji lub zatwierdzeniu przez Uma-wiające się Strony zgodnie z ich własnymi procedurami.

poprzez stosowanie niniejszego Porozumienia i o ile nie ma to wpływu na prawidłowe funkcjonowanie niniejszego Porozumienia;

- c) w ramach współpracy między Austrią a Włochami, dotyczącej Tyrolu, Vorarlbergu oraz Trentino-Południowy Tyrol/Górna Adyga, w zakresie, w jakim współpraca ta nie ma wpływu na prawidłowe funkcjonowanie niniejszego Porozumienia.

Artykuł 122

Przedstawiciele, delegaci oraz eksperci Umawiających się Stron, jak również urzędnicy i inni pracownicy działający w ramach niniejszego Porozumienia zobowiązani są, również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji, nie ujawniać informacji, które ze swej natury objęte są tajemnicą zawodową, w szczególności informacji dotyczących przedsiębiorstw i ich stosunków hand-lowych lub kosztów własnych.

Artykuł 119

Załączniki oraz akty w nich określone, dostosowane do celów niniejszego Porozumienia, a także Protokoły stanowią inte-gralną część niniejszego Porozumienia.

Artykuł 123

Nic w niniejszym Porozumieniu nie narusza możliwości podej-mowania przez Umawiającą się Stronę środków:

Artykuł 120

Stosowanie postanowień niniejszego Porozumienia ma pierw-szeństwo w stosunku do postanowień obowiązujących umów dwustronnych lub wielostronnych między Europejską Wspólnotę Gospodarczą z jednej strony a jednym lub większą liczbą Państw EFTA z drugiej, w zakresie, w jakim ta sama kwestia jest uregulowana w niniejszym Porozumieniu, chyba że niniejsze Porozumienie, w szczególności Protokoły 41, 43 oraz 44 stanowią inaczej.

- a) które uważa za niezbędne w celu zapobieżenia ujawnieniu informacji naruszających jej podstawowe interesy bezpie-czeństwa;

- b) które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amu-nicją oraz materiałami wojennymi bądź innymi produktami niezbędnymi do celów obronnych lub do celów badań, roz-woju i produkcji niezbędnych do celów obronnych, pod warunkiem że te środki nie zakłócają warunków konkuren-cji w odniesieniu do produktów nieprzeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;

Artykuł 121

Postanowienia niniejszego Porozumienia nie naruszają współpracy:

- a) w ramach współpracy nordyckiej w zakresie, w jakim ta współpraca nie ma wpływu na prawidłowe funkcjonowanie niniejszego Porozumienia;

- b) w ramach unii regionalnej między Szwajcarią a Liechten-steinem w zakresie, w jakim cele tej unii nie są osiągnane

- c) które uzna za istotne dla własnego bezpieczeństwa w przy-padku poważnych zaburzeń wewnętrznych zagrażających porządkowi publicznemu, w przypadku wojny albo poważ-nego napięcia międzynarodowego grożącego wybuchem wojny albo w celu wypełnienia zobowiązań przyjętych w celu utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzyna-rodowego.

Artykuł 124

Umawiające się Strony przyznają obywatelom Państw Człon-kowskich Wspólnot Europejskich oraz Państw EFTA takie samo

traktowanie jak swoim własnym obywatelom, w odniesieniu do udziału finansowego w kapitale spółek w rozumieniu artykułu 34, bez uszczerbku dla stosowania pozostałych postanowień niniejszego Porozumienia.

Artykuł 125

Niniejsze Porozumienie w żaden sposób nie narusza przepisów regulujących prawo własności w Umawiających się Stronach.

Artykuł 126

1. Porozumienie stosuje się na terytoriach, na których stosuje się Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, i na warunkach ustanowionych w tych Traktatach oraz na terytorium Republiki Austrii, Republiki Finlandii, Republiki Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii i Królestwa Szwecji.

2. Bez względu na ustęp 1, niniejsze Porozumienie nie ma zastosowania do Wysp Alandzkich. Rząd Finlandii może jednak powiadomić, przez złożenie przy ratyfikacji niniejszego Porozumienia deklaracji u depozytariusza, który przekazuje Umawiającym się Stronom jej uwierzytelniony odpis, że niniejsze Porozumienie stosuje się do Wysp Alandzkich na tych samych warunkach co w innych częściach Finlandii, z zastrzeżeniem następujących postanowień:

- a) Postanowienia niniejszego Porozumienia nie naruszają stosowania przepisów obowiązujących w danym czasie na Wyspach Alandzkich w sprawie:
 - i) ograniczeń praw osób fizycznych, które nie mają regionalnego obywatelstwa Wysp Alandzkich, oraz osób prawnych do nabywania i posiadania nieruchomości na Wyspach Alandzkich bez zgody właściwych władz Wysp;
 - ii) ograniczeń prawa przedsiębiorczości oraz prawa do świadczenia usług przez osoby fizyczne, które nie mają regionalnego obywatelstwa Wysp Alandzkich, lub przez osoby prawne bez zgody właściwych władz Wysp Alandzkich.
- b) Niniejsze Porozumienie nie narusza praw mieszkańców Wysp Alandzkich w Finlandii.
- c) Władze Wysp Alandzkich stosują wobec wszystkich osób fizycznych i prawnych Umawiających się Stron zasadę jednolitego traktowania.

Artykuł 127

Każda z Umawiających się Stron może wycofać się z niniejszego Porozumienia, pod warunkiem pisemnego powiadomienia o tym pozostałych Umawiających się Stron co najmniej z dwunastomiesięcznym wyprzedzeniem.

Bezpośrednio po powiadomieniu o zamierzonym wycofaniu pozostałe Umawiające się Strony zwołują konferencję dyplomatyczną w celu przygotowania odpowiednich zmian w niniejszym Porozumieniu.

Artykuł 128

1. Każde państwo europejskie, stając się członkiem Wspólnoty, składa, a Konfederacja Szwajcarska lub każde państwo europejskie, stając się członkiem EFTA, może złożyć wniosek o przystąpienie do niniejszego Porozumienia. Wniosek skierowany jest do Rady EOG.

2. Warunki takiego przystąpienia są przedmiotem umowy między Umawiającymi się Stronami a państwem składającym wniosek. Umowę taką przedkłada się do ratyfikacji lub zatwierdzenia przez wszystkie Umawiające się Strony zgodnie z ich własnymi procedurami.

Artykuł 129

1. Niniejsze Porozumienie jest sporządzone w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, islandzkim, niderlandzkim, niemieckim, norweskim, portugalskim, szwedzkim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.

Teksty aktów określonych w załącznikach, opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* są na równi autentyczne w językach angielskim, duńskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim oraz włoskim, oraz są sporządzone jako autentyczne w językach fińskim, islandzkim, norweskim i szwedzkim.

2. Niniejsze Porozumienie podlega ratyfikacji lub zatwierdzeniu przez Umawiające się Strony zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Porozumienie zostaje złożone w Sekretariacie Generalnym Rady Wspólnot Europejskich, który przekazuje uwierzytelniony odpis wszystkim pozostałym Umawiającym się Stronom.

Dokumenty ratyfikacyjne lub zatwierdzające zostają złożone w Sekretariacie Generalnym Rady Wspólnot Europejskich, który notyfikuje to pozostałym Umawiającym się Stronom.

3. Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie z dniem oraz na warunkach ustanowionych w Protokole dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Artykuł 1 ust. 1 Protokołu dostosowującego Porozumienie EOG: „2. Porozumienie EOG, dostosowane niniejszym Protokołem, wchodzi w życie, w dniu wejścia w życie niniejszego Protokołu, między Europejską Wspólnotą Gospodarczą, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali, ich Państwami Członkowskimi a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii i Królestwem Szwecji.”
Artykuł 15 Protokołu dostosowującego: „Następujące postanowienia Porozumienia EOG:
— artykuł 81 litery a), b), d), e) i f),
— artykuł 82,
— Protokół 30 ustęp 2 akapity pierwszy i drugi,
— Protokół 31 artykuł 1 ustęp 1 litery a), b) i c), artykuł 4 ustępy 1, 3 i 4, artykuł 5 ustęp 3 akapity pierwszy i drugi, oraz
— Protokół 32,
wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 roku.”

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente acuerdo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.

Εἰς πίστωση των ανωτέρω, οἱ υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι ἔθεσαν τις υπογραφές τους στην παρούσα συμφωνία.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Agreement.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir fulltrúar, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente accordo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Som bevitnelse på dette har de undertegnede befullmektigede undertegnet denne avtale.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente acordo.

Tämäan vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bestyrkande härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal.

Hecho en Oporto, el dos de mayo de mil novecientos noventa y dos.

Udfærdiget i Porto, den anden maj nitten hundrede og tooghalvfems.

Geschehen zu Porto am zweiten Mai neunzehnhundertzweiundneunzig.

Έγινε στο Πόρτο, στις δύο Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα δύο.

Done at Oporto on the second day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-two.

Fait à Porto, le deux mai mil neuf cent quatre-vingt-douze.

Gjört í Oporto annan dag maímánaðar árið níttján hundruð níutíu og tvö.

Fatto a Porto, addì due maggio millenovecentonovantadue.

Gedaan te Oporto, de tweede mei negentienhonderd tweeënnegentig.

Gitt i Oporte på den annen dag i mai i året nittenhundre og nitti to.

Feito no Porto, em dois de Maio de mil novecentos e noventa e dois.

Tehty portossa toisena päivänä toukokuuta tuhat yhdeksänsataayhdeksänkymmentäkaksi.

Undertecknat i Oporto de 2 maj 1992.

Por el Consejo y la Comisión de las Comunidades Europeas

For Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Für den Rat und die Kommission der Europäischen Gemeinschaften

Για το Συμβούλιο και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

For the Council and the Commission of the European Communities

Pour le Conseil et la Commission des Communautés européennes

Per il Consiglio e la Commissione delle Comunità europee

Voor de Raad en de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Pelo Conselho e pela Comissão das Comunidades Europeias

Pour le royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

På Kongeriget Danmarks vegne

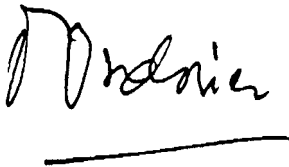
Für die Bundesrepublik Deutschland

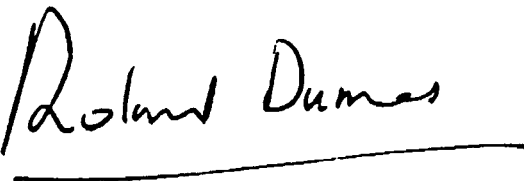
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

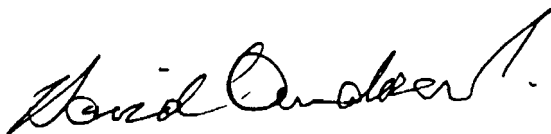

Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann

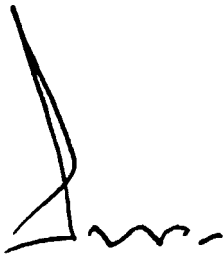
For Ireland

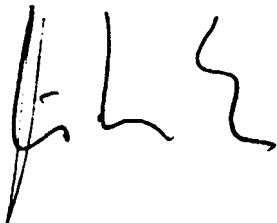
Per la Repubblica italiana

S. De Michelis

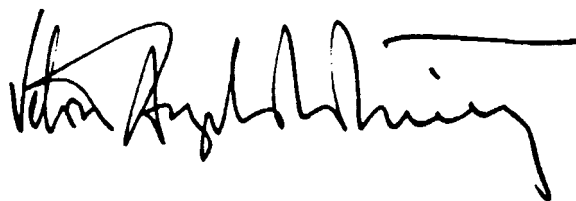
Pour le grand-duché de Luxembourg

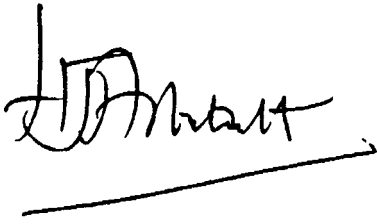
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

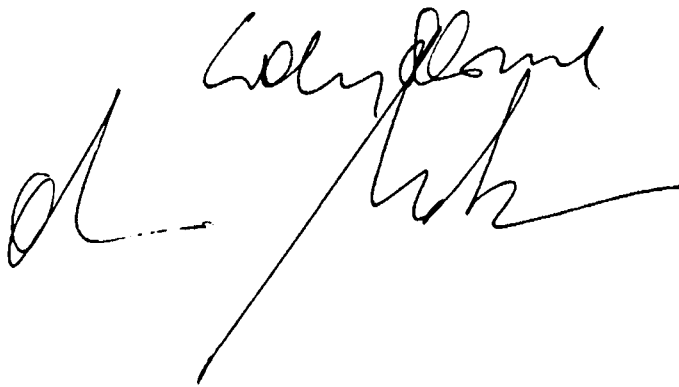
Pela República Portuguesa

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Für die Republik Österreich

Suomen tasavallan puolesta

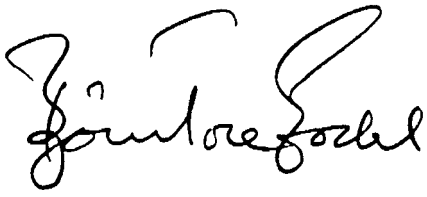
Fyrir Lýðveldið Ísland

Für das Fürstentum Liechtenstein

For Kongeriket Norge

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jon Torodd". The signature is written in a cursive style with a large initial "J".

För Konungariket Sverige

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style. The signature is partially obscured by a horizontal line drawn below it.

PROTOKOŁY

PROTOKÓŁ 1

w sprawie dostosowań horyzontalnych

Postanowienia aktów określonych w załącznikach do Porozumienia są stosowane zgodnie z Porozumieniem oraz niniejszym Protokołem, chyba że dany załącznik stanowi inaczej. Szczególne dostosowania niezbędne w odniesieniu do poszczególnych aktów określone są w Załączniku, w którym wymieniony jest dany akt.

1. CZĘŚCI WPROWADZAJĄCE AKTÓW

Preambuły aktów, do których następuje odniesienie, nie są dostosowywane do celów niniejszego Porozumienia. Są one istotne w zakresie właściwej wykładni oraz stosowania, w ramach Porozumienia, postanowień zawartych w tych aktach.

2. POSTANOWIENIA W SPRAWIE KOMITETÓW WE

Procedury, uregulowania instytucjonalne lub inne postanowienia dotyczące komitetów WE zawarte w aktach, do których następuje odniesienie, określone są w artykułach 81, 100 oraz 101 Porozumienia, a także w protokole 31.

3. POSTANOWIENIA USTANAWIAJĄCE PROCEDURY DOTYCZĄCE DOSTOSOWANIA/ZMIANY AKTÓW WSPÓLNOTOWYCH

W przypadku gdy akt, do którego następuje odniesienie, przewiduje procedury WE związane z jego dostosowaniem, rozszerzeniem lub zmianą, lub rozwój nowych polityk wspólnotowych, inicjatyw lub aktów, zastosowanie mają odpowiednie procedury decyzyjne przewidziane w Porozumieniu.

4. WYMIANA INFORMACJI ORAZ PROCEDURY NOTYFIKACJI

a) W przypadku gdy Państwo Członkowskie WE ma przedłożyć Komisji WE informacje, to Państwo EFTA przedkłada takie informacje Urzędowi Nadzoru EFTA oraz Stałemu Komitetowi Państw EFTA. To samo dotyczy przekazywania informacji przez właściwe władze.

Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA wymieniają między sobą informacje, które otrzymały od Państw Członkowskich WE oraz Państw EFTA lub od właściwych władz.

b) Jeżeli Państwo Członkowskie WE ma przedłożyć informacje innemu lub innym Państwom Członkowskim WE, to takie informacje przekazuje również Komisji WE, która przekazuje je Stałemu Komitetowi w celu rozesłania Państwom EFTA.

Państwo EFTA przedkłada odpowiednie informacje jednemu lub większej liczbie Państw EFTA oraz Stałemu Komitetowi, który przekazuje je Komisji WE w celu rozesłania Państwom Członkowskim WE. To samo dotyczy informacji przedkładanych przez właściwe władze.

c) W dziedzinach, w których z uwagi na pilność sprawy wymagane jest szybkie przekazanie informacji stosuje się właściwe rozwiązania sektorowe przewidujące bezpośrednią wymianę informacji.

d) Funkcje wykonywane przez Komisję WE w kontekście procedur dotyczących weryfikacji lub zatwierdzenia, informacji, notyfikacji albo konsultacji oraz podobnych spraw w przypadku Państw EFTA są realizowane zgodnie z procedurami ustalonymi między nimi. Stwierdzenie to pozostaje bez uszczerbku dla ustępów 2, 3 i 7. Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA albo Stały Komitet, w zależności od przypadku, dokonują wymiany wszystkich informacji odnoszących się do tych spraw. Wszelkie kwestie powstałe w związku z powyższym mogą być przekazane Wspólnemu Komitetowi EOG.

5. PROCEDURY DOTYCZĄCE PRZEGLĄDÓW ORAZ SPRAWOZDAŃ

Jeżeli, zgodnie z aktem, do którego następuje odniesienie, Komisja WE lub inny organ WE ma opracować sprawozdanie, ocenę lub podobny dokument, to Urząd Nadzoru EFTA lub Stały Komitet, w zależności od przypadku i o ile nie uzgodniono inaczej, równoległe przygotowuje, w stosownym przypadku, sprawozdanie, ocenę lub podobny dokument w odniesieniu do Państw EFTA. Podczas przygo-

towania odpowiednich sprawozdań, których kopie przesyła się do Wspólnego Komitetu EOG, Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA lub Stały Komitet, w zależności od przypadku, przeprowadzają wzajemne konsultacje oraz wymieniają informacje.

6. PUBLIKOWANIE INFORMACJI

- a) W przypadku gdy zgodnie z aktem, do którego następuje odniesienie, Państwo Członkowskie WE ma opublikować niektóre informacje dotyczące faktów, procedur i podobnych kwestii, to także Państwa EFTA, na mocy Porozumienia, publikują odpowiednie informacje w podobny sposób.
- b) Jeżeli zgodnie z aktem, do którego następuje odniesienie, fakty, procedury, sprawozdania i podobne informacje mają być opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, to odpowiednie informacje odnoszące się do Państw EFTA są publikowane w tym dzienniku w oddzielnej sekcji EOG.

7. PRAWA I OBOWIĄZKI

Przyznane prawa oraz obowiązki nałożone na Państwa Członkowskie WE lub ich podmioty publiczne, przedsiębiorstwa lub osoby fizyczne są rozumiane jako przyznane lub nałożone na Umawiające się Strony, przy czym te ostatnie mogą oznaczać, w zależności od przypadku, także ich właściwe władze, podmioty publiczne, przedsiębiorstwa i osoby fizyczne.

8. ODNIESIENIA DO TERYTORIÓW

W każdym przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie, zawierają odniesienia do terytorium „Wspólnoty” lub „wspólnego rynku”, do celów Porozumienia są one rozumiane jako odniesienia do terytoriów Umawiających się Stron, zgodnie z definicją zawartą w artykule 126 Porozumienia.

9. ODNIESIENIA DO OBYWATELI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH WE

W każdym przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie, zawierają odniesienia do obywateli Państw Członkowskich WE, do celów Porozumienia są one rozumiane także jako odniesienia do obywateli Państw EFTA.

10. ODNIESIENIA DO JĘZYKÓW

W każdym przypadku gdy akt, do którego następuje odniesienie, przyznaje Państwom Członkowskim WE lub ich podmiotom publicznym, przedsiębiorstwom lub osobom fizycznym prawa bądź nakłada na nie obowiązki dotyczące używania jednego z języków urzędowych Wspólnot Europejskich, odpowiadające im prawa i obowiązki odnoszące się do używania jednego z urzędowych języków Umawiających się Stron należy rozumieć jako przyznane lub nałożone na Umawiające się Strony, ich właściwe władze, podmioty publiczne, przedsiębiorstwa lub osoby fizyczne.

11. WEJŚCIE W ŻYCIE ORAZ WYKONANIE AKTÓW

Postanowienia dotyczące wejścia w życie lub wykonania aktów określonych w załącznikach do Porozumienia nie są istotne z punktu widzenia celów Porozumienia. Terminy oraz daty dla Państw EFTA dotyczące wprowadzenia w życie oraz wykonania aktów, do których następuje odniesienie, wynikają z daty wejścia w życie Porozumienia, jak również z postanowień dotyczących uzgodnień przejściowych.

12. ADRESACI AKTÓW WSPÓLNOTOWYCH

Postanowienia wskazujące, że akt wspólnotowy skierowany jest do Państwa Członkowskiego Wspólnoty nie są istotne z punktu widzenia celów niniejszego Porozumienia.

PROTOKÓŁ 2

w sprawie produktów wyłączonych z zakresu porozumienia zgodnie z artykułem 8 ustęp 3 litera a)

Zob.: Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 140/2001, Dz.U. L 22 z 24.1.2002, str. 34.

PROTOKÓŁ 3

dotyczący produktów określonych w artykule 8 ustęp 3 litera b) Porozumienia

Zob.: Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 140/2001, Dz.U. L 22 z 24.1.2002, str. 34.

PROTOKÓŁ 4

w sprawie reguł pochodzenia

Zob.: Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 71/96, Dz.U. L 21 z 23.1.1997, str. 12.

PROTOKÓŁ 5

w sprawie opłat celnych o charakterze fiskalnym (Liechtenstein)

1. Bez uszczerbku dla ustępu 2 niniejszego protokołu Liechtenstein może tymczasowo utrzymać opłaty celne o charakterze fiskalnym w odniesieniu do produktów objętych pozycjami taryfowymi określonymi w załączonej tabeli, przy zachowaniu warunków artykułu 14 Porozumienia. W przypadku pozycji taryfowych 0901 i ex 2101 te opłaty celne zostaną zniesione najpóźniej do dnia 31 grudnia 1996 roku.

2. Gdy w Liechtensteinie rozpocznie się produkcja produktu podobnego rodzaju do tych wymienionych w tabeli, opłaty celne o charakterze fiskalnym dotyczące tego produktu muszą zostać zniesione.

3. Wspólny Komitet EOG dokona oceny sytuacji przed końcem 1996 roku.

TABELA

Nr pozycji taryfowej	Wyszczególnienie
0901	Kawa, nawet palona lub bezkofeinowa; łupinki i łuski kawy, substytuty kawy zawierające kawę naturalną w każdej proporcji (na okres przejściowy wynoszący cztery lata)
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy oraz preparaty na bazie tych ekstraktów, esencji i koncentratów (na okres przejściowy wynoszący cztery lata)
2707.1010/9990 2709.0010/0090 2710.0011/0029	Oleje mineralne i produkty z ich destylacji
2711.1110/2990	Gaz ziemny i inne węglowodory gazowe
ex wszystkie działy taryfy	Produkty stosowane jako paliwo do silników
ex 8407	Silniki spalinowe o zapłonie iskrowym, z tłokami wykonującymi ruch posuwisto-zwrotny lub obrotowy, do pojazdów silnikowych z pozycji 8702.9010; 8703.1000/2420; 9010/9030; 8704.3110/3120; 9010/9020
ex 8408	Silniki spalinowe tłokowe z zapłonem samoczynnym (silniki wysokoprężne lub średnioprężne), do pojazdów silnikowych z pozycji 8702.1010; 8703.1000; 3100/3320; 8704.2110/2120
ex 8409	Części nadające się do stosowania wyłącznie lub głównie do silników z pozycji 8407 lub 8408: — bloki cylindryczne oraz głowice cylindryczne do pojazdów silnikowych z pozycji 8702.1010; 9010; 8703.1000/2420; 3100/3320; 8704.2110/2120; 3110/3120;
ex 8702	Pojazdy silnikowe do transportu publicznego osób, o wadze nieprzekraczającej 1 600 kg

Nr pozycji taryfowej	Wyszczególnienie
ex 8703	Samochody oraz inne pojazdy silnikowe przeznaczone zasadniczo do przewozu osób (inne niż z pozycji 8702), włącznie z samochodami osobowo-bagażowymi oraz samochodami wyścigowymi
ex 8704	Pojazdy silnikowe do przewozu towarów, o wadze nieprzekraczającej 1 600 kg
ex 8706	Podwozia wyposażone w silniki, do pojazdów silnikowych z pozycji 8702.1010; 9010; 8703.1000/9030; 8704.2110/2120; 3110/3120; 9010/9020
ex 8707	Nadwozia (także kabiny) do pojazdów silnikowych z podpozycji 8702.1010; 9010; 8703.1000/9030; 8704.2110/2120; 3110/3120; 9010/9020
ex 8708	Części i akcesoria pojazdów silnikowych z pozycji 8702.1010; 9010; 8703.1000/9030; 8704.2110/2120; 3110/3120; 9010/9020:
1000	— zderzaki i ich części
2990	— pozostałe części oraz akcesoria nadwozi (włączając kabiny), inne niż wymienione w pozycji 8708.1000/2010, z wyłączeniem górnych półek bagażowych, tablicy rejestracyjnej oraz bagażnika na narty; hamulce, hamulce ze wspomaganie oraz ich części
3100	— zamontowane okładziny hamulcowe
3990	— inne niż zbiorniki sprężonego powietrza, do hamulców
4090	— skrzynie biegów
5090	— mosty napędowe z mechanizmem różnicowym, nawet z innymi elementami przekładniowymi
6090	— osie nienapędzające oraz ich części
7090	— koła jezdne oraz ich części i akcesoria, bez obręczy oraz ich części, nieobrobiane powierzchniowo oraz obręcze kół i ich części, niewykończone lub wykończone wstępnie
9299	— tłumiki rury wydechowe inne niż zwykłe tłumiki z bocznymi rurami i ponad 15 cm długości
9390	— sprzęgła i ich części
9490	— koła kierownicy, kolumny kierownicy oraz obudowy przekładni kierownicy
9999	— pozostałe, z wyłączeniem pokryć na koło kierownicy

PROTOKÓŁ 6

w sprawie tworzenia rezerw obowiązkowych przez Liechtenstein

Liechtenstein może poddać systemowi rezerw obowiązkowych produkty, które są niezbędne dla przetrwania ludności w czasach poważnych zakłóceń podaży, których produkcja jest w Liechtensteinie niewystarczająca bądź nie istnieje oraz których natura pozwala na stworzenie z nich rezerwy.

Liechtenstein stosuje ten system w taki sposób, aby nie powodować dyskryminacji, bezpośredniej lub pośredniej, między produktami przywożonymi z innych Umawiających się Stron i podobnymi bądź zastępczymi produktami krajowymi.

PROTOKÓŁ 7**w sprawie utrzymania przez Islandię ograniczeń ilościowych**

Bez względu na postanowienia artykułu 11 Porozumienia, Islandia może utrzymać ograniczenia ilościowe w odniesieniu do niżej wymienionych produktów:

Nr pozycji islandzkiej	Oznaczenie
96.03	Miotły, szczotki (w tym także szczotki stanowiące części maszyn, urządzeń lub pojazdów), ręcznie sterowane mechaniczne zmiatarki podłóg, bezsilnikowe, mopy i przybory do odkurzania wykonane z piór; przygotowane węzły i pęki do wyrobu miateł lub szczotek, poduszki i wałki do malowania, ściągaczki do wody z szyb (oprócz wałków gumowych): — szczoteczki do zębów, pędzle do golenia, szczotki do włosów, szczoteczki do rąk, szczoteczki do rzęs oraz inne szczoteczki kosmetyczne do użytku osobistego, w tym także szczoteczki stanowiące część aparatów:
96.03 29	— pozostałe:
96.03 29 01	— z tylnymi częściami szczotek wykonanymi z plastiku
96.03 29 09	— pozostałe

PROTOKÓŁ 8**w sprawie monopolu państwowych**

1. Artykuł 16 Porozumienia stosuje się najpóźniej od dnia 1 stycznia 1995 roku w odniesieniu do następujących monopolu państwowych o charakterze handlowym:
 - austriacki monopol na sól,
 - islandzki monopol na nawozy sztuczne,
 - monopol Liechtensteinu na sól i proch.
2. Artykuł 16 stosuje się również do wina (pozycja HS 22.04).

PROTOKÓŁ 9

w sprawie handlu rybami i innymi produktami morza

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla postanowień określonych w dodatku 1, Państwa EFTA po wejściu w życie Porozumienia znoszą opłaty celne przywozowe i opłaty o skutku równoważnym w stosunku do produktów wymienionych w tabeli 1 dodatku 2.

2. Bez uszczerbku dla postanowień określonych w dodatku 1, Państwa EFTA nie stosują ograniczeń ilościowych w przywozie lub środków o skutku równoważnym w stosunku do produktów wymienionych w tabeli 1 dodatku 2. W tym kontekście stosuje się postanowienia artykułu 13 Porozumienia.

Artykuł 2

1. Po wejściu w życie Porozumienia Wspólnota znosi opłaty celne przywozowe i opłaty o skutku równoważnym w stosunku do produktów wymienionych w tabeli 1 dodatku 2.

2. Wspólnota obniża stopniowo opłaty celne na produkty wymienione w tabeli III dodatku 2 zgodnie z następującym harmonogramem:

- a) w dniu 1 stycznia 1993 roku każda stawka celna zostanie obniżona do poziomu 86 % podstawowej stawki celnej;
- b) cztery kolejne obniżenia po 14 % podstawowej stawki celnej każda nastąpią w dniu 1 stycznia 1994 roku, w dniu 1 stycznia 1995 roku, w dniu 1 stycznia 1996 roku oraz w dniu 1 stycznia 1997 roku.

3. Podstawowymi stawkami celnymi, do których mają być stosowane kolejne obniżenia przewidziane w ustępie 2, są dla każdego produktu stawki celne wiążące Wspólnotę na podstawie Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu lub, w przypadku gdy nie ma wiążącej stawki celnej, według autonomicznej stawki celnej z dnia 1 stycznia 1992 roku. Jeśli po dniu 1 stycznia 1992 roku miałyby być stosowane jakiegokolwiek obniżenia taryfowe wynikające z wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej, tego rodzaju obniżone stawki celne są stosowane jako podstawowe stawki celne.

W każdym przypadku gdy w kontekście dwustronnych umów zawieranych między Wspólnotą a poszczególnymi Państwami EFTA zaistnieją obniżone stawki celne na określone produkty, te stawki celne są uważane za podstawowe stawki celne przez każde zainteresowane Państwo EFTA.

4. Stawki celne obliczane zgodnie ustępem 2 i 3 stosowane są przez zaokrąglenie w dół do pierwszego miejsca dziesiętnego po przecinku, skreślając drugie miejsce.

5. Wspólnota nie stosuje ograniczeń ilościowych w przywozie lub środków o skutku równoważnym w stosunku do produktów wymienionych w dodatku 2. W tym kontekście stosuje się postanowienia artykułu 13 Porozumienia.

Artykuł 3

Postanowienia artykułów 1 i 2 stosuje się do produktów pochodzących z obszaru Umawiających się Stron. Reguły pochodzenia określone są w Protokole 4 Porozumienia.

Artykuł 4

1. Znosi się pomoc przyznawaną sektorowi rybołówstwa przy użyciu zasobów państwowych, która zakłóca konkurencję.

2. Dostosowuje się przepisy prawne odnoszące się do organizacji rynku w sektorze rybołówstwa w takiej mierze, aby nie zakłócały konkurencji.

3. Umawiające się Strony podejmują starania, aby zapewnić warunki konkurencji, co umożliwi wstrzymanie się innej Umawiającej się Strony od stosowania środków antydumpingowych oraz ceł wyrównawczych.

Artykuł 5

Umawiające się Strony podejmują niezbędne środki dla zapewnienia, aby wszystkie statki rybackie pływające pod banderą innych Umawiających się Stron miały taki sam dostęp do portów i instalacji pierwszego etapu sprzedaży wraz ze wszelkim związanym sprzętem i urządzeniami technicznymi jak ich własne statki.

Bez względu na postanowienia poprzedniego ustępu, Umawiająca się Strona może odmówić wyładunku ryb pochodzących z zasobów rybnych, stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, zarządzanie, którymi wywołuje poważne różnice.

Artykuł 6

O ile niezbędne dostosowania legislacyjne nie zostały dokonane w stopniu zadawalającym dla Umawiających się Stron w czasie wejścia w życie Porozumienia, każdy sporny punkt może zostać przedłożony Wspólnemu Komitetowi EOG. W przypadku braku osiągnięcia porozumienia artykuł 114 Porozumienia stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 7

Postanowienia umów wymienionych w dodatku 3 mają pierwszeństwo przed postanowieniami niniejszego protokołu w takim zakresie, w jakim przyznają zainteresowanym Państwom EFTA bardziej korzystne systemy handlowe, niż niniejszy Protokół.

DODATEK 1

Artykuł 1

W odniesieniu do niżej wymienionych produktów Finlandia może tymczasowo stosować swój obecny system. Nie później niż do dnia 31 grudnia 1992 roku Finlandia przedstawi ustalony harmonogram zniesienia tych wyłączeń.

Nr pozycji HS	Wyszczególnienie
ex 0302	Ryby, świeże lub chłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych i pozostałego mięsa rybiego z pozycji 0304: — łosoś — śledź bałtycki
ex 0303	Ryby, mrożone, z wyłączeniem filetów rybnych i pozostałego mięsa rybiego z pozycji 0304: — łosoś — śledź bałtycki
ex 0304	Filety rybne i pozostałe mięso rybie (nawet rozdrobnione), świeże, chłodzone lub mrożone — świeże lub chłodzone filety z łososia — świeże lub chłodzone filety ze śledzia bałtyckiego (Termin „filet” odnosi się również do filetów, w których obie strony są połączone, na przykład przez grzbiet lub brzuch)

Artykuł 2

1. Liechtenstein może zachować opłaty celne przywozowe na następujące produkty:

Nr pozycji HS	Wyszczególnienie
ex 0301 do 0305	Ryby, z wyłączeniem filetów mrożonych ex 0304, inne niż ryby słonowodne, węgorze i łososie

Te uzgodnienia zostaną poddane przeglądowi przed dniem 1 stycznia 1993 roku.

2. Bez uszczerbku dla ewentualnej taryfikacji wynikającej z wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej, Liechtenstein może utrzymać zmienne opłaty wyrównawcze w kontekście prowadzonej przez niego polityki rolnej na następujące ryby i inne produkty morza.

Nr pozycji HS	Wyszczególnienie
ex dział 15	Tłuszcze i oleje do spożycia przez ludzi
ex dział 23	Pasze do produkcji zwierząt

Artykuł 3

1. W odniesieniu do niżej wymienionych produktów Szwecja do dnia 31 grudnia 1993 roku może stosować ograniczenia ilościowe w przywozie, w stopniu, w jakim są konieczne dla uniknięcia poważnych zakłóceń w funkcjonowaniu szwedzkiego rynku.

Nr pozycji HS	Wyszczególnienie
ex 0302	Ryby, świeże lub chłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych i pozostałego mięsa rybiego z pozycji 0304: — śledź — dorsz

2. Tak długo jak Finlandia tymczasowo utrzymuje swój obecny system w odniesieniu do śledzia bałtyckiego, Szwecja może stosować ograniczenia ilościowe w przywozie tego produktu, gdy pochodzi on z Finlandii.

DODATEK 2

TABELA I

Nr pozycji HS	Wyszczególnienie
0208 ex 0208 90	Pozostałe mięso i podroby jadalne, świeże, chłodzone lub mrożone: — pozostałe — — z wielorybów
Dział 3	Ryby i skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne
1504	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb lub ze ssaków morskich, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1516 ex 1516 10	Tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetwarzane — tłuszcze i oleje zwierzęce i ich frakcje — — całkowicie uzyskane z ryb lub ssaków morskich
1603 ex 1603 00	Ekstrakty i soki z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych — ekstrakty i soki z mięsa wielorybiego, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych
1604	Przetworzone i konserwowane ryby; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry rybiej
1605	Skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne, przetworzone lub konserwowane
2301 ex 2301 10	Mąki, mączki i granulki z mięsa lub podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi, skwarki: — mąki, mączki i granulki z mięsa i podrobów; skwarki — — mączka wielorybia
ex 2301 20	— mąki, mączki i granulki z ryb lub ze skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych
2309 ex 2309 90	Preparaty używane do karmienia zwierząt: — pozostałe — — rybne substancje rozpuszczalne

TABELA II

Nr pozycji HS	Wyszczególnienie
0302 50 0302 69 35 0303 60 0303 79 41 0304 10 31	Dorsz (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) oraz ryby z gatunku <i>Boreogadus saida</i> , świeże, chłodzone lub mrożone, włącznie z filetami świeżymi lub chłodzonymi
0302 62 00 0303 72 00 ex 0304 10 39	Łupacz (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), świeży, chłodzony lub mrożony, włącznie z filetami świeżymi lub chłodzonymi
0302 63 00 0303 73 00 ex 0304 10 39	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>), świeży, chłodzony lub mrożony, włącznie z filetami świeżymi lub chłodzonymi
0302 21 10 0302 21 30 0303 31 10 0303 31 30 ex 0304 10 39	Halibut mniejszy lub grenlandzki (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>) oraz halibut atlantycki (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>), świeży, chłodzony lub mrożony, włącznie z filetami świeżymi lub chłodzonymi
0305 62 00 0305 69 10	Dorsz (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) oraz ryby z gatunku <i>Boreogadus saida</i> , solone ale niesuszone lub wędzone oraz ryba ta w solance
0305 51 10 0305 59 11	Dorsz (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) oraz ryby z gatunku <i>Boreogadus saida</i> , suszone, niesolone
0305 30 11 0305 30 19	Filety z dorsza (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) oraz ryby z gatunku <i>Boreogadus saida</i> , suszone, solone lub w solance, ale niewędzone
0305 30 90	Pozostałe filety, suszone, solone lub w solance, ale niewędzone
1604 19 91	Pozostałe filety, surowe, jedynie posypane rzadkim ciastem lub okruszkami chleba, nawet wstępnie smażone na oleju, głęboko zamrożone
1604 30 90	Namiastki kawioru

TABELA III

W każdej z następujących pozycji koncesje przyznane przez Wspólnotę nie zawierają żadnych produktów wyszczególnionych w tabeli II lub w załączniku do tabeli III

Nr pozycji CN	Wyszczególnienie
0301	Ryby żywe
0302	Ryby, świeże lub chłodzone, z wyłączeniem filetów oraz pozostałego mięsa rybiego z pozycji 0304
0303	Ryby, zamrożone, z wyłączeniem filetów oraz pozostałego mięsa rybiego z pozycji 0304
0304	Filety rybne oraz pozostałe mięso rybie (nawet rozdrobnione), świeże, chłodzone lub mrożone
0305	Ryby suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, niezależnie od tego, czy są poddane obróbce termicznej podczas lub przed procesem wędzenia; mąki, mączki i granulki z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi
0306	Skorupiaki, nawet w muszlach, żywe, świeże, chłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w muszlach, gotowane na parze lub w wodzie, nawet chłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki ze skorupiaków, nadające się do spożycia przez ludzi
0307	Mięczaki, nawet w muszlach, żywe, świeże, chłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; wodne bezkręgowce inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, chłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki z wodnych bezkręgowców innych niż skorupiaki, nadające się do spożycia przez ludzi
1604	Przetworzone i konserwowane ryby; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry rybiej
1605	Skorupiaki i mięczaki oraz pozostałe bezkręgowce wodne, przetworzone lub konserwowane

Załącznik do tabeli III

Nr pozycji CN	Wyszczególnienie
a) łosoś: łosoś z Pacyfiku (<i>Oncorhynchus spp.</i>), łosoś atlantycki (<i>Salmo salar</i>) i łosoś z Dunaju (<i>Hucho hucho</i>)	
0301 99 11	żywy
0302 12 00	świeży lub chłodzony
0303 10 00	mrożony, z Pacyfiku
0303 22 00	mrożony, atlantycki i z Dunaju
0304 10 13	filety świeże lub chłodzone
0304 20 13	filety mrożone
ex 0304 90 97	pozostałe mrożone mięso z łososia
0305 30 30	filety, solone lub w solance, niewędzone
0305 41 00	wędzony, łącznie z filetami
0305 69 50	solony lub w solance, ale niesuszony ani niewędzony
1604 11 00	cały lub w kawałkach, przetworzony lub konserwowany
1604 20 10	inaczej przetworzony lub konserwowany
b) śledź (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>)	
0302 40 90	świeży lub chłodzony, 16.6–14.2
ex 0302 70 00	wątróbki oraz mlecz, świeże lub chłodzone
0303 50 90	mrożony, 16.6–14.2
ex 0303 80 00	wątróbki oraz mlecz, mrożone
ex 0304 10 39	świeże filety ze śledzia
0304 10 93	świeże płaty, 16.6–14.2
ex 0304 10 98	pozostałe świeże mięso ze śledzia
0304 20 75	filety mrożone
0304 90 25	pozostałe mrożone mięso ze śledzia, 16.6–14.2
ex 0305 20 00	wątróbki oraz mlecz śledzia, suszone, wędzone, solone lub w solance
0305 42 00	wędzony, włącznie z filetem
0305 59 30	suszony, nawet solony, ale niewędzony
0305 61 00	solony lub w solance, ale nie suszony ani niewędzony
1604 12 10	filety, surowe, jedynie posypane rzadkim ciastem lub okruskami chleba, nawet wstępnie smażone na oleju, głęboko mrożone
1604 12 90	śledź przetworzony lub konserwowany, cały lub w kawałkach, ale nierozdrobniony
ex 1604 20 90	śledź inaczej przetworzony lub konserwowany
c) makrela (<i>Scomber scombrus</i> , <i>Scomber australasicus</i> , <i>Scomber japonicus</i>)	
0302 64 90	świeża lub chłodzona, 16.6–14.2
0303 74 19	mrożona, 16.6–14.2 (<i>S. scombrus</i> ; <i>S. japonicus</i>)
0303 74 90	mrożona, 16.6–14.2 (<i>S. australasicus</i>)
ex 0304 10 39	świeże filety z makreli
0304 20 51	mrożone filety (<i>S. australasicus</i>)
ex 0304 20 53	mrożone filety (<i>S. scombrus</i> ; <i>S. japonicus</i>)
ex 0304 90 97	pozostałe mrożone mięso z makreli
0305 49 30	wędzona włącznie z filetami
1604 15 10	cała lub w kawałkach, przetworzona lub konserwowana (<i>S. scombrus</i> ; <i>S. japonicus</i>)
1604 15 90	cała lub w kawałkach, przetworzona lub konserwowana (<i>S. australasicus</i>)
ex 1604 20 90	inaczej przetworzona i konserwowana makrela
d) krewetki	
0306 13 10	z rodziny Pandalidae, mrożone
0306 13 30	z rodzaju <i>Crangon</i> , mrożone
0306 13 90	pozostałe krewetki, mrożone
0306 23 10	z rodziny Pandalidae, niemrożone
0306 23 31	z rodzaju <i>Crangon</i> , świeże, chłodzone lub gotowane na parze lub w wodzie
0306 23 39	pozostałe krewetki z rodzaju <i>Crangon</i>
0306 23 90	pozostałe krewetki, niemrożone
1605 20 00	przetworzone lub konserwowane

Nr pozycji CN	Wyszczególnienie
e) Muszle św. Jakuba (<i>Pecten maximus</i>)	
ex 0307 21 00	żywe, świeże lub chłodzone,
0307 29 10	
ex 1605 90 10	
f) Homary norweskie (<i>Nephrops norvegicus</i>)	
0306 19 30	mrożone
0306 29 30	niemrożone
ex 1605 40 00	przetworzone lub konserwowane

DODATEK 3

Umowy między Wspólnotą a poszczególnymi Państwami EFTA, określone w artykule 7:

- Umowa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Szwecji, podpisana dnia 22 lipca 1972 roku, i późniejsza wymiana listów dotycząca rolnictwa i rybołówstwa, podpisana dnia 14 lipca 1986 roku;
- Umowa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, podpisana dnia 14 maja 1973 roku, i późniejsza wymiana listów dotycząca rolnictwa i rybołówstwa, podpisana dnia 14 lipca 1986 roku;
- artykuł 1 protokołu nr 6 Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii, podpisanej dnia 22 lipca 1972 roku.

PROTOKÓŁ 10**w sprawie uproszczenia kontroli oraz formalności dotyczących przewozu rzeczy**

ROZDZIAŁ I

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA OGÓLNE**PROCEDURY**

Artykuł 1

Artykuł 3

Definicje**Kontrole wyrywkowe oraz formalności**

Do celów niniejszego protokołu:

- a) „kontrole” oznaczają przeprowadzanie przez organy celne lub inne nadzorcze jednostki działań polegających na inspekcji bezpośredniej włącznie z kontrolą wizualną środków transportu i/lub towarów z punktu widzenia sprawdzenia, czy ich rodzaj, pochodzenie, status, ilość lub wartość są zgodne ze szczegółowymi danymi zawartymi w przedstawianych dokumentach;
- b) „formalności” oznaczają wszelkie formalności nałożone na podmioty gospodarcze przez administrację polegające na przedstawieniu lub zbadaniu dokumentów i świadectw towarzyszących towarom lub innym danych szczegółowych, niezależnie, w jakiej formie są prezentowane, odnoszących się do towarów lub środka transportu.

1. O ile wyraźnie nie postanowiono inaczej w niniejszym protokole, Umawiające się Strony podejmują właściwe środki dla zapewnienia, aby:

- inne kontrole i formalności przewidziane w artykule 2 ustęp 1 były wykonywane przy najmniejszej koniecznej zwłoce oraz, o ile to możliwe, w jednym miejscu,
- kontrole były przeprowadzane na podstawie kontroli wyrywkowych, z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności.

2. W celu wykonania ustępu 1 tiret drugie podstawy dla przeprowadzania kontroli wyrywkowych stanowią ogólna ilość przesyłek przechodzących przez punkt graniczny i przedstawionych urzędowi celnemu lub organowi kontroli w określonym czasie, a nie całkowita liczba towarów składająca się na każdą przesyłkę.

3. Umawiające się Strony ułatwiają, w punktach wysyłki i odbioru przesyłek, korzystanie z uproszczonych procedur i przetworzenia danych oraz technik przesyłania danych do celów wywozu, tranzytu i przywozu rzeczy.

4. Umawiające się Strony podejmują starania, aby rozmieścić urzędy celne, również te w głębi kraju, w taki sposób, aby optymalnie uwzględnić wymagania handlowych podmiotów gospodarczych.

Artykuł 2

Zakres

1. Bez uszczerbku dla obowiązujących postanowień szczególnych wynikających z umów zawartych między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Państwami EFTA, niniejszy protokół stosuje się do kontroli i formalności dotyczących przewozu rzeczy, które muszą przekroczyć granicę między Państwami EFTA a Wspólnotą, jak również między Państwami EFTA.

2. Niniejszego protokołu nie stosuje się do kontroli i formalności:

- dotyczących statków i samolotów jako środków transportu; jednakże stosuje się do pojazdów i towarów przewożonych przy pomocy wymienionych środków transportu,
- wymaganych dla wydania świadectw zdrowia lub świadectw fitosanitarnych w kraju pochodzenia towarów.

Artykuł 4

Zasady weterynaryjne

Na obszarach dotyczących ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony zwierząt, realizację zasad określonych w artykułach 3, 7 i 13 oraz zasad dotyczących opłat ponoszonych w odniesieniu do formalności i przeprowadzonych kontroli określa Wspólny Komitet EOG zgodnie z artykułem 93 ustęp 2 Porozumienia.

Artykuł 5

Zasady zdrowia roślin

1. Kontrole fitosanitarne przy przywozie przybierają jedynie formę kontroli wrywkowych oraz badania próbek, z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności. Tego rodzaju kontrole przeprowadzane są w miejscu przeznaczenia towarów albo w innym miejscu wyznaczonym na danym terytorium, pod warunkiem że trasa podróży towarów jest naruszona w jak najmniejszym stopniu.

2. Zasady określające przeprowadzanie kontroli rozpoznawczych przy przywozie w odniesieniu do towarów objętych ustawodawstwem dotyczącym zdrowia roślin przyjmuje Wspólny Komitet EOG zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 niniejszego Porozumienia. Środki dotyczące opłat ponoszonych w związku z formalnościami i kontrolami zdrowia roślin podejmowane są przez Komitet Wspólny EOG zgodnie z artykułem 93 ustęp 2 niniejszego Porozumienia.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do towarów innych niż te wyprodukowane we Wspólnocie lub Państwie EFTA z wyjątkiem przypadków, gdy z natury nie zagrażają zdrowiu roślin lub w przypadkach, gdy poddane były kontroli sanitarnej przy ich wprowadzeniu na terytorium danej Umawiającej się Strony oraz które w trakcie prowadzonej kontroli spełniają wszystkie wymogi dotyczące zdrowia roślin ustanowione w ich ustawodawstwie.

4. Jeśli Umawiająca się Strona uzna, że zachodzi bezpośrednie zagrożenie wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się szkodliwych organizmów na jej terytorium, może podjąć takie środki tymczasowe, które są niezbędne dla zabezpieczenia się przed tym zagrożeniem. Umawiające się Strony niezwłocznie informują się wzajemnie o podjętych środkach i o powodach, dla których podjęcie ich było konieczne.

Artykuł 6

Przekazanie kompetencji

Umawiające się Strony zapewniają, poprzez wyraźną delegację przez właściwe władze i w ich imieniu, aby jedna z reprezentowanych służb, a najlepiej służby celne, mogły przeprowadzać kontrole, za które władze te są odpowiedzialne oraz, w zakresie, w jakim kontrole te odnoszą się do wymogów sporządzenia niezbędnych dokumentów, kontrole ich ważności i autentyczności i identyfikację towarów zgłoszonych w takich dokumentach. W takim przypadku zainteresowane władze zapewniają, aby środki niezbędne do przeprowadzenia takich kontroli były dostępne.

Artykuł 7

Uznawanie kontroli i dokumentów

Do celów wykonania niniejszego protokołu oraz bez uszczerbku dla możliwości przeprowadzania wrywkowych kontroli Umawiające się Strony, w przypadku towarów przywożonych lub przechodzących tranzytem, uznają przeprowadzone kontrole i dokumenty sporządzone przez właściwe władze innej Umawiającej się Strony, które zaświadcniają, że towary spełniają wymogi prawa kraju przywozu lub równoważne im wymogi w kraju wywozu.

Artykuł 8

Godziny otwarcia punktów granicznych

1. O ile uzasadnia to wielkość ruchu, Umawiające się Strony zapewniają, aby:

a) punkty graniczne były czynne, z wyjątkiem przypadków zakazu ruchu, w taki sposób, aby:

— granice mogły być przekraczalne przez 24 godziny na dobę z przeprowadzeniem odpowiednich kontroli i formalności dotyczących towarów objętych celną procedurą tranzytu, ich środków transportu oraz pojazdów jadących bez ładunków, wyłączwszy miejsca, gdzie kontrola graniczna jest niezbędna w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się chorób lub ochrony zwierząt,

— kontrole i formalności dotyczące ruchu środków transportu i towarów, które nie podlegają przepływowi na zasadzie celnej procedury tranzytu, mogły być przeprowadzane od poniedziałku do piątku przez nieprzerwany okres co najmniej 10 godzin oraz w soboty przez nieprzerwany okres co najmniej 6 godzin, chyba że dni te są ustawowo wolne od pracy;

b) w odniesieniu do pojazdów i towarów przewożonych drogą powietrzną, okresy określone w literze a) tiret drugie były dostosowane w taki sposób, aby zaspokajały faktyczne potrzeby i w tym celu były w razie konieczności dzielone lub przedłużone.

2. W przypadku gdy ogóle dostosowanie się do okresów określonych w akapicie 1 litera a) tiret drugie i akapicie 1 litera b) stwarza problemy dla służb weterynaryjnych, Umawiające się Strony zapewniają, by w przypadku co najmniej 12 godzinowego wyprzedzenia podanego przez przewoźnika biegły weterynarz był dostępny w tych okresach; jednakże w przypadku transportu żywych zwierząt okres dla takiego powiadomienia może zostać zwiększony do 18 godzin.

3. Jeśli kilka punktów granicznych umiejscowionych jest w bezpośrednim sąsiedztwie tej samej strefy granicznej, Uma-

wiające się Strony mogą wspólnie postanowić, w odniesieniu do niektórych z takich punktów, o odstępstwie od postanowień ustępu 1, pod warunkiem że pozostałe punkty graniczne w tej strefie będą w stanie odciec towary i pojazdy zgodnie z tym ustępem.

4. W odniesieniu do punktów granicznych i urzędów celnych oraz usług określonych w ustępie 1 i na warunkach określonych przez Umawiające się Strony, właściwe władze, o ile odpowiednio wnioskują się podczas godzin urzędowania oraz na podstawie uzasadnionych powodów, zapewniają możliwość dokonywania kontroli i formalności, w drodze wyjątku, poza godzinami urzędowania, pod warunkiem że usługi świadczone w tym czasie będą płatne.

Artykuł 9

Pasy ekspresowe

Umawiające się Strony podejmują starania, aby na przejściach granicznych zorganizować, tam gdzie to technicznie możliwe i uzasadnione wielkością ruchu, pasy ekspresowe zarezerwowane dla towarów objętych celną procedurą tranzytu, ich środków transportu, pojazdów poruszających się bez ładunków oraz wszystkich towarów podlegających takim kontrolom i formalnościom, które nie przekraczają tych wymaganych w odniesieniu do towarów objętych procedurą tranzytu.

ROZDZIAŁ III

WSPÓŁPRACA

Artykuł 10

Współpraca między władzami

1. W celu ułatwienia przekraczania granic Umawiające się Strony podejmują środki niezbędne do zwiększenia współpracy zarówno na poziomie krajowym i regionalnym lub lokalnym między władzami odpowiedzialnymi za organizację kontroli oraz między różnymi służbami przeprowadzającymi kontrole i formalności po obu stronach takich granic.

2. Każda Umawiająca się Strona, w zakresie, w jakim jest zainteresowana, zapewnia, aby osoby zaangażowane w wymianę handlową w rozumieniu niniejszego protokołu mogły niezwłocznie informować właściwe władze o wszelkich problemach związanych z przekraczaniem granic.

3. Współpraca określona w ustępie 1 obejmuje w szczególności:

- a) usytuowania punktów granicznych w taki sposób, aby spełniały wymogi ruchu;
- b) zamianę urzędów granicznych, w miarę możliwości, w położone obok siebie urzędy kontroli;

c) zharmonizowanie obowiązków punktów granicznych oraz urzędów usytuowanych po obu stronach granicy;

d) poszukiwania właściwych rozwiązań w odniesieniu do każdego zgłoszonego problemu.

4. Umawiające się Strony współpracują w celu harmonizacji godzin urzędowania różnych służb przeprowadzających kontrole i formalności po obu stronach granicy.

Artykuł 11

Zawiadomienia o nowych kontrolach i formalnościach

W przypadku gdy Umawiająca się Strona zamierza wprowadzić nowe kontrole i formalności, powiadamia o tym drugą Umawiającą się Stronę. Zainteresowana Umawiająca się Strona zapewnia, że środki podjęte w celu ułatwienia przekraczania granic nie stały się nieskuteczne poprzez wprowadzenie takich nowych kontroli lub formalności.

Artykuł 12

Swobodny przepływ ruchu

1. Umawiające się Strony podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby czas oczekiwania powstały na skutek różnych kontroli i formalności nie przekraczał czasu koniecznego do ich właściwego ukończenia. W tym celu organizują godziny urzędowania służb, które mają przeprowadzać kontrole i formalności, dostępny personel oraz praktyczne warunki przetwarzania towarów i dokumentów związanych z przeprowadzaniem inspekcji i formalnościami w taki sposób, aby w miarę możliwości skrócić czas oczekiwania w przepływie ruchu do najmniejszego możliwego przedziału.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron, na terytorium których powstały poważne zakłócenia w odniesieniu do przewozu towarów mogące zagrozić celom uproszczenia i przyspieszenia przekraczania granic, niezwłocznie informują właściwe władze drugiej Umawiającej się Strony dotkniętej takimi zakłóceniami.

3. Właściwe władze każdej z Umawiających się Stron dotkniętej tymi zakłóceniami niezwłocznie podejmują właściwe środki w celu zapewnienia, w stopniu, w jakim jest to możliwe, swobodnego przepływu ruchu. O podjętych środkach powiadamia się Wspólny Komitet EOG, który, w odpowiednim przypadku, na wniosek Umawiającej się Strony, zbiera się na nadzwyczajnym posiedzeniu celem omówienia tych środków.

Artykuł 13

Pomoc administracyjna

W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania wymiany handlowej między Umawiającymi się Stronami oraz dla ułatwienia wykrywania jakichkolwiek nadużyć lub naruszeń, właściwe władze Umawiających się Stron współpracują między sobą *mutatis mutandis* zgodnie z postanowieniami protokołu 11.

Artykuł 14

Grupy konsultacyjne

1. Właściwe władze zainteresowanych Umawiających się Stron mogą powołać na poziomie regionalnym lub lokalnym grupy konsultacyjne odpowiedzialne za sprawy o charakterze praktycznym, technicznym lub organizacyjnym.

2. Takie grupy konsultacyjne zbierają się w razie konieczności na żądanie właściwych władz Umawiającej się Strony. Wspólny Komitet EOG jest regularnie informowany o ich obradach przez Umawiające się Strony za nie odpowiedzialne.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 15

Ułatwienia płatnicze

Umawiające się Strony zapewniają, aby wszelkie kwoty wpłacone z tytułu kontroli i formalności dotyczące handlu mogły być również uiszczane w formie gwarantowanych lub potwierdzonych czeków międzynarodowych, wyrażonych w walucie kraju, w którym sumy te należy uiścić.

Artykuł 16

Relacje z innymi umowami i ustawodawstwem krajowym

Niniejszy protokół nie stanowi przeszkody dla stosowania szerszych ułatwień, jakie dwie lub więcej Umawiające się Strony przyznały sobie wzajemnie, ani też prawa Umawiających się Stron do stosowania własnego ustawodawstwa dotyczącego kontroli i formalności na swoich granicach, pod warunkiem że nie umniejsza to zakresu ułatwień wynikających z niniejszego protokołu.

PROTOKÓŁ 11**w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach celnych**

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego protokołu:

- a) „ustawodawstwo celne” oznacza przepisy obowiązujące na terytoriach Umawiających się Stron, dotyczące przywozu, wywozu i tranzytu towarów, jak również poddawanie ich wszelkim innym procedurom celnym, łącznie ze środkami zakazu, ograniczeniami i kontrolą stosowanymi przez wymienione Strony;
- b) „opłaty celne” oznaczają wszystkie cła, podatki, opłaty i inne należności, wymierzone i pobierane na terytoriach Umawiających się Stron zgodnie z ustawodawstwem celnym, z wyjątkiem opłat i należności, których wysokość ograniczona jest do przybliżonych kosztów świadczonych usług;
- c) „władza wnioskująca” oznacza właściwą władzę administracyjną, która została w tym celu wyznaczona przez Umawiającą się Stronę i która występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- d) „władza, do której kierowany jest wniosek” oznacza właściwą władzę administracyjną, która została w tym celu wyznaczona przez Umawiającą się Stronę i która przyjmuje wniosek o udzielenie pomocy w sprawach celnych;
- e) „naruszenie” oznacza wszelkie pogwałcenie ustawodawstwa celnego, a także każdą próbę pogwałcenia tego ustawodawstwa.

Artykuł 2

Zakres

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy w sposób i na warunkach przewidzianych niniejszym protokołem w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa celnego, w szczególności przez zapobieganie, wykrywanie oraz prowadzenie dochodzeń w sprawie naruszeń tego ustawodawstwa.

2. Pomoc w sprawach celnych, stosownie do niniejszego protokołu, odnosi się do każdej władzy administracyjnej Umawiających się Stron, która jest właściwa w zakresie stosowania niniejszego protokołu. Nie narusza to zasad regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych.

Artykuł 3

Pomoc na wniosek

1. Na wniosek władzy wnioskującej władza, do której kierowany jest wniosek, dostarcza wszystkich stosownych informacji umożliwiających właściwe stosowanie ustawodawstwa celnego, łącznie z informacjami dotyczącymi ujawnionych lub planowanych działań, które naruszają lub naruszyłyby to ustawodawstwo.

2. Na wniosek władzy wnioskującej władza, do której kierowany jest wniosek, informuje, czy towary wywiezione z terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, wyszczególniając, w razie potrzeby, procedury celne zastosowane wobec tych towarów.

3. Na wniosek władzy wnioskującej władza, do której kierowany jest wniosek, podejmuje niezbędne środki dla zapewnienia nadzoru nad:

- a) osobami fizycznym lub prawnymi, wobec których istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że naruszają lub naruszyły ustawodawstwo celne;
- b) ruchem towarów, uznanym za mogący spowodować poważne naruszenia ustawodawstwa celnego;
- c) środkami transportu, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że były, są lub mogą być wykorzystane do naruszenia ustawodawstwa celnego.

Artykuł 4

Dobrowolna pomoc

Umawiające się Strony, w ramach swoich możliwości, zapewniają sobie wzajemną pomoc, jeśli uznają, że jest to konieczne dla właściwego stosowania ustawodawstwa celnego, szczególnie gdy otrzymują informacje dotyczące:

- działań, które naruszyły, naruszają lub naruszyłyby to ustawodawstwo i które mogą interesować drugą Umawiającą się Stronę,
- nowych środków i metod wykorzystywanych do prowadzenia takich działań,

- towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem poważnego naruszenia ustawodawstwa celnego dotyczącego przywozu, wywozu, tranzytu lub każdej innej procedury celnej.

Artykuł 5

Dostarczanie/Powiadamianie

Na wniosek władzy wnioskującej władze, do których kierowany jest wniosek, zgodnie ze swoim ustawodawstwem stosują wszelkie niezbędne środki w celu:

- dostarczenia wszystkich dokumentów,
- powiadomienia o wszystkich decyzjach,

wchodzących w zakres niniejszego protokołu, adresata zamieszkującego lub ustanowionego na ich terytorium.

Artykuł 6

Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski, stosownie do niniejszego protokołu, sporządzane są w formie pisemnej. Do wniosków dołączone są dokumenty niezbędne do ich realizacji. Jeżeli wymaga tego nagła sytuacja, mogą być przyjęte wnioski w formie ustnej, lecz muszą być one bezzwłocznie potwierdzone w formie pisemnej.

2. Wnioski, zgodnie z ustępem 1, zawierają następujące informacje:

- a) władza wnioskująca;
- b) żądane środki;
- c) przedmiot i przyczyna wniosku;
- d) przepisy, zasady i inne związane z tym instrumenty prawne;
- e) na ile to możliwe, jak najdokładniejsze i jak najbardziej wyczerpujące wskazówki na temat osób fizycznych lub prawnych, będących celem dochodzenia;
- f) streszczenie związanych ze sprawą faktów, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w artykule 5.

3. Wnioski przedkładane są w urzędowym języku władz, do których kierowany jest wniosek, lub w języku akceptowanym przez te władze.

4. Jeśli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, można zażądać jego poprawienia lub uzupełnienia. Jednakże mogą być podjęte środki zabezpieczające.

Artykuł 7

Realizacja wniosków

1. W celu zrealizowania wniosku o pomoc władza, do której kierowany jest wniosek, lub, jeśli nie może działać samodzielnie, władze administracyjne, do których został skierowany przez te władze wniosek, działają zgodnie z swoimi kompetencjami i możliwościami, tak jakby działały we własnym interesie lub na wniosek innych władz tej samej Umawiającej się Strony, przez udzielenie już posiadanych informacji, przez przeprowadzenie właściwych dochodzeń lub spowodowanie ich przeprowadzenia.

2. Wnioski o pomoc realizowane są zgodnie z przepisami, zasadami i innymi instrumentami prawnymi Umawiającej się Strony, do której zostały skierowane.

3. Należycie upoważnieni urzędnicy Umawiającej się Strony mogą, za zgodą drugiej Umawiającej się Strony i na warunkach przez nią ustalonych, otrzymywać od urzędów władzy, do której kierowany jest wniosek, lub innej władzy odpowiedzialnej wobec władzy, do której kierowany jest wniosek, informacje o naruszeniu ustawodawstwa celnego, których władza wnioskująca potrzebuje dla celów niniejszego protokołu.

4. Urzędnicy Umawiającej się Strony mogą za zgodą drugiej Umawiającej się Strony uczestniczyć w dochodzeniach prowadzonych na jej terytorium.

Artykuł 8

Forma przekazywanych informacji

1. Władza, do której kierowany jest wniosek, przekazuje wyniki dochodzenia władzy wnioskującej w formie dokumentów, uwierzytelnionych kopii dokumentów, sprawozdań i temu podobnych.

2. Dokumenty wymienione w ustępie 1 mogą być zastąpione informacjami komputerowymi wykonanymi w jakikolwiek sposób w tym samym celu.

Artykuł 9

Wyjątki od obowiązku udzielania pomocy

1. Umawiające się Strony mogą odmówić udzielenia pomocy w zakresie niniejszego protokołu, jeśli mogłoby to:

- a) naruszyć suwerenność, porządek publiczny (*l'ordre public*), bezpieczeństwo lub inne podstawowe interesy; lub
- b) dotyczyć przepisów walutowych lub podatkowych innych niż przepisy dotyczące opłat celnych; lub
- c) naruszyć tajemnice przemysłowe, handlowe lub zawodowe.

2. Jeśli władza wnioskująca z wnioskiem występuje o pomoc, której sama nie byłaby w stanie udzielić, gdyby była o to poproszona, powinna zwrócić na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja w sprawie takiego wniosku należy do władzy, do której kierowany jest wniosek.

3. Jeśli pomoc jest wstrzymana lub odmawia się jej udzielenia, decyzja ta i jej powody muszą być przekazane bezzwłocznie władzy wnioskującej.

Artykuł 10

Zobowiązanie do przestrzegania poufności

Każda informacja przekazana w jakiegokolwiek formie, stosownie do niniejszego Protokołu ma charakter poufny. Jest ona objęta obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej i korzysta z takiej ochrony, jak informacje objęte stosownymi przepisami Umawiającej się Strony oraz odpowiednimi przepisami stosowanymi przez władze Wspólnoty.

Artykuł 11

Wykorzystywanie uzyskanych informacji

1. Otrzymane informacje mogą być wykorzystane jedynie do celów niniejszego protokołu, a do innych celów mogą być wykorzystane przez każdą z Umawiających się Stron tylko po uzyskaniu wcześniejszej pisemnej zgody władzy administracyjnej, która dostarczyła informacji, i podlegają wszelkim ograniczeniom wprowadzonym przez tę władzę. Postanowienia te nie dotyczą informacji dotyczących przestępstw związanych z środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. Takie informacje mogą być przekazywane innym władzom bezpośrednio związanym ze zwalczaniem nielegalnego handlu narkotykami.

2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody w wykorzystywaniu informacji w postępowaniu sądowym lub administracyjnym wszczętym w wyniku nieprzestrzegania ustawodawstwa celnego.

3. Umawiające się Strony mogą w swoich aktach, sprawozdaniach i zaświadczeniach oraz w postępowaniach i oskarżeniach sądowych wykorzystywać jako dowody informacje i dokumenty otrzymane stosownie do niniejszego protokołu.

Artykuł 12

Eksperti i świadkowie

Urzędnik władzy, do której kierowany jest wniosek, może być upoważniony do występowania, w ramach udzielonego pełnomocnictwa, jako ekspert lub świadek w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, dotyczącym spraw objętych niniejszym protokołem, prowadzonym zgodnie z jurysdykcją drugiej Umawiającej się Strony, i może przedstawiać takie przedmioty, dokumenty lub ich uwierzytelnione kopie, które mogą być potrzebne w postępowaniu. Wniosek o takie występowanie

musi dokładnie określać, w jakiej sprawie, z jakiego tytułu i w jakim zakresie urzędnik będzie przesłuchiwany.

Artykuł 13

Koszty pomocy

Umawiające się Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów poniesionych w związku z realizacją niniejszego protokołu, z wyjątkiem wydatków na ekspertów i świadków oraz tłumaczy, którzy nie są zależni od służby publicznej.

Artykuł 14

Wykonywanie

1. Realizację niniejszego protokołu powierza się centralnym organom celnym Państw EFTA, z jednej strony, oraz odpowiednim służbom Komisji WE i, jeśli wskazane, organom celnym Państw Członkowskich WE, z drugiej strony. Decydują one o wszystkich praktycznych środkach i przedsięwzięciach, niezbędnych do jego stosowania, z uwzględnieniem zasad w dziedzinie ochrony danych. Mogą zalecać właściwym organom zmiany, które ich zdaniem powinny być wprowadzone do niniejszego protokołu.

2. Umawiające się Strony przekazują sobie wzajemnie wykazy właściwych władz wyznaczonych jako odpowiedniki do celów operacyjnego wykonania niniejszego protokołu.

W odniesieniu do spraw należących do kompetencji Wspólnoty należy mieć na uwadze, że w szczególnych sytuacjach wynikających z pilności spraw lub faktu, że tylko dwa państwa są

zainteresowane wnioskiem lub komunikatem, może zachodzić konieczność bezpośrednich kontaktów właściwych służb Państw EFTA i Państw Członkowskich WE w celu rozpatrzenia wniosków lub wymiany informacji. Takie informacje uzupełniane są wykazami urzędników, weryfikowanymi w miarę potrzeby, których zakres odpowiedzialności obejmuje przeciwdziałanie, dochodzenie i zwalczanie naruszeń ustawodawstwa celnego.

Ponadto, w celu zagwarantowania jak najbardziej skutecznego działania niniejszego protokołu, Umawiające się Strony podejmują właściwe środki w celu zapewnienia, że służby odpowiedzialne za zwalczanie nadużyć celnych nawiązują bezpośrednie osobiste kontakty, włączając, gdzie stosowne, kontakty na poziomie lokalnych organów celnych, dla wymiany informacji oraz załatwiania wniosków.

3. Umawiające się Strony konsultują się i informują wzajemnie o szczegółowych zasadach wykonania, które przyjęto stosownie do niniejszego protokołu.

Artykuł 15

Uzupełnienie

1. Niniejszy protokół uzupełnia i nie stanowi przeszkody w stosowaniu jakichkolwiek umów o wzajemnej pomocy, które zostały zawarte między Państwami Członkowskimi WE a Państwami EFTA. Nie wyklucza on również szerszego zakresu wzajemnej pomocy udzielanej na podstawie tych umów.

2. Bez uszczerbku dla artykułu 11 umowy te nie naruszają przepisów wspólnotowych regulujących porozumiewanie się między właściwymi służbami Komisji WE a organami celnymi Państw Członkowskich w zakresie wszelkich informacji uzyskiwanych w sprawach celnych, które mogłyby być przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.

PROTOKÓŁ 12

w sprawie porozumień z państwami trzecimi, dotyczących oceny zgodności

Porozumienia z państwami trzecimi o wzajemnym uznawaniu dotyczące oceny zgodności produktów, w stosunku do których w prawodawstwie WE przewiduje się użycie znaku, będą negocjowane z inicjatywą

Wspólnoty. Wspólnota prowadzić będzie negocjacje pod warunkiem, że zainteresowane państwa trzecie zawrą z Państwami EFTA równoległe porozumienia o wzajemnym uznawaniu równoważne tym, które mają być zawarte ze Wspólnotą. Umawiające się Strony współpracują ze sobą zgodnie z ogólnymi procedurami informacji i konsultacji ustalonymi w Porozumieniu EOG. W przypadku wystąpienia różnicy w stosunkach z państwami trzecimi, będzie ona uzgadniana zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Porozumienia EOG.

PROTOKÓŁ 13

w sprawie niestosowania środków antydumpingowych i wyrównawczych

Stosowanie artykułu 26 Porozumienia ograniczone jest do obszarów objętych postanowieniami Porozumienia i w których dorobek wspólnotowy jest w pełni zintegrowany z Porozumieniem.

Ponadto, o ile nie zostaną uzgodnione przez Umawiające się Strony inne rozwiązania, jego stosowanie odbywa się bez uszczerbku dla innych środków, które mogą podejmować Umawiające się Strony, aby nie dopuścić do naruszenia następujących środków skierowanych wobec państw trzecich:

- środków antydumpingowych,
- ceł wyrównawczych,
- środków przeciwko niedozwolonym praktykom handlowym państw trzecich.

PROTOKÓŁ 14

w sprawie handlu węglem i wyrobami stalowymi

Artykuł 1

Niniejszy Protokół stosuje się do produktów objętych dwustronnymi Umowami o wolnym handlu (zwanymi dalej „Umowami o wolnym handlu”) zawartymi między Europejską Wspólnotą Węgla i Stali oraz jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a poszczególnymi Państwami EFTA z drugiej strony lub, w zależności od przypadku, między Państwami Członkowskimi Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali a odpowiednimi Państwami EFTA.

Artykuł 2

1. Umowy o wolnym handlu pozostają niezmienione, chyba że inaczej przewidziano w niniejszym Protokole. W przypadku, gdy Umowy o wolnym handlu nie mają zastosowania, stosuje się postanowienia niniejszego Porozumienia. W przypadku gdy istotne postanowienia Umów o wolnym handlu stosują się nadal, instytucjonalne postanowienia tych umów są również stosowane.

2. Znosi się ilościowe ograniczenia w wywozie, środki o skutku równoważnym oraz opłaty celne i opłaty o skutku równoważnym, stosowane do handlu w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Artykuł 3

Umawiające się Strony nie wprowadzają żadnych ograniczeń lub regulacji administracyjnych oraz technicznych, które tworzyłyby, w handlu między Umawiającymi się Stronami, utrudnienia swobodnego przepływu produktów objętych niniejszym Protokołem.

Artykuł 4

Istotne reguły konkurencji stosowane do przedsiębiorstw dotyczące produktów objętych niniejszym Protokołem zawarte są w Protokole 25. Prawo wtórne jest określone w Protokole 21 oraz załączniku XIV.

Artykuł 5

Umawiające się Strony stosują się do reguł dotyczących pomocy dla przemysłu stalowego. W szczególności uznają one znaczenie i przyjmują reguły wspólnotowe dotyczące pomocy dla przemysłu stalowego, ustanowione w decyzji Komisji 322/89/EWWiS wygasającej dnia 31 grudnia 1991 roku. Umawiające się Strony uznają swoje zobowiązanie do włączenia do Porozumienia EOG nowych reguł wspólnotowych dotyczących pomocy dla przemysłu stalowego z chwilą wejścia w życie niniejszego Porozumienia, pod warunkiem że są zasadniczo podobne do tych w wyżej wspomnianym akcie.

Artykuł 6

1. Umawiające się Strony wymieniają informacje dotyczące rynków. Państwa EFTA podejmują wszelkie starania w celu zapewnienia, aby producenci stali, konsumenci oraz handlowcy przekazywali takie informacje.

2. Państwa EFTA podejmują wszelkie starania w celu zapewnienia, aby huty stali mające siedzibę na ich terytoriach uczestniczyły w corocznych przeglądach dotyczących inwestycji, określonych w artykule 15 decyzji Komisji 3302/81/EWWiS z dnia 18 listopada 1981 roku. Umawiające się Strony wymieniają, bez uszczerbku dla wymagań poufności handlowej, informacje o znaczących projektach inwestycyjnych lub ograniczeń inwestycji.

3. Wszelkie kwestie związane z wymianą informacji między Umawiającymi się Stronami są objęte ogólnymi postanowieniami instytucjonalnymi niniejszego Porozumienia.

Artykuł 7

Umawiające się Strony zauważają, że reguły pochodzenia ustanowione w Protokole 3 do Umów o wolnym handlu zawartych między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a poszczególnymi Państwami EFTA są zastąpione Protokołem 4 do niniejszego Porozumienia.

PROTOKÓŁ 15**w sprawie okresów przejściowych w swobodnym przepływie osób (Liechtenstein)****Artykuł 1**

Postanowienia Porozumienia oraz jego załączników dotyczące swobodnego przepływu osób między Państwami Członkowskimi WE a Państwami EFTA stosuje się z zastrzeżeniem postanowień przejściowych ustanowionych w niniejszym Protokole.

Artykuł 5

1. Liechtenstein z jednej strony oraz Państwa Członkowskie WE i Państwa EFTA z drugiej strony mogą utrzymać w mocy do dnia 1 stycznia 1998 roku, w odniesieniu odpowiednio do obywateli Państw Członkowskich WE i Państw EFTA oraz obywateli Szwajcarii, przepisy prawa krajowego poddające wjazd, pobyt oraz zatrudnienie uprzedniemu zezwoleniu.

2. Liechtenstein może utrzymać w mocy do dnia 1 stycznia 1998 roku, w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich WE i Państw EFTA, ograniczenia ilościowe dla nowych rezydentów, pracowników sezonowych oraz pracowników przygranicznych. Te ograniczenia ilościowe będą stopniowo zmniejszane.

Artykuł 6

1. Liechtenstein może utrzymać w mocy do dnia 1 stycznia 1998 roku przepisy prawa krajowego ograniczające zawodową mobilność pracowników sezonowych, łącznie z obowiązkiem takich pracowników do opuszczenia terytorium Liechtensteinu po wygaśnięciu ich zezwoleń sezonowych co najmniej na 3 miesiące. Od dnia 1 stycznia 1993 roku zezwolenia sezonowe zostają automatycznie odnowione pracownikom sezonowym posiadającym sezonowe umowy o pracę odnośnie do ich powrotu na terytorium Liechtensteinu.

2. Artykuły 10, 11 i 12 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 wymienionego w punkcie 2 załącznika V do Porozumienia stosuje się w Liechtensteinie od dnia 1 stycznia 1995 roku odnośnie do rezydentów oraz od dnia 1 stycznia 1997 roku odnośnie do pracowników sezonowych.

3. Uzgodnienia przewidziane w ustępie 2 mają zastosowanie również do członków rodzin osób pracujących na własny rachunek na terytorium Liechtensteinu.

Artykuł 7

Liechtenstein może utrzymać w mocy do:

— dnia 1 stycznia 1998 roku przepisy prawa krajowego zobowiązujące pracownika, który mając miejsce zamieszkania na terytorium innym niż Liechtenstein, jest zatrudniony na terytorium Liechtensteinu (pracownicy przygraniczni), do codziennego powrotu na terytorium swojego miejsca zamieszkania,

— dnia 1 stycznia 1998 roku przepisy prawa krajowego dotyczące ograniczeń mobilności zawodowej oraz dostępu do zawodów wszystkich kategorii pracowników,

— dnia 1 stycznia 1995 roku przepisy prawa krajowego dotyczące ograniczeń dostępu do działalności zawodowej w odniesieniu do osób pracujących na własny rachunek mających miejsce zamieszkania na terenie Liechtensteinu. Takie ograniczenia mogą być utrzymane w mocy do dnia 1 stycznia 1997 roku w odniesieniu do osób pracujących na własny rachunek, mających miejsce zamieszkania na terytorium innym niż Liechtenstein.

Artykuł 8

1. Poza ograniczeniami określonymi w artykułach 2–7, Liechtenstein nie wprowadza od dnia podpisania Porozumienia żadnych nowych środków ograniczających dotyczących wjazdu, zatrudnienia oraz pobytu pracowników i osób pracujących na własny rachunek.

2. Liechtenstein podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby przez okres przejściowy obywatele Państw Członkowskich WE oraz innych Państw EFTA mogli podejmować dostępne zatrudnienie na terytorium Liechtensteinu na tych samych zasadach pierwszeństwa jak obywatele Liechtensteinu.

Artykuł 9

2. Na koniec okresu przejściowego dla Liechtensteinu środki przejściowe są poddane przeglądowi wspólnie przez Umawiające się Strony, z należyтым uwzględnieniem szczególnego geograficznego położenia Liechtensteinu.

Artykuł 10

Przez okres przejściowy istniejące uzgodnienia dwustronne są nadal stosowane, chyba że postanowienia bardziej korzystne w swoich skutkach dla obywateli Państw Członkowskich WE oraz Państw EFTA wynikają z Porozumienia.

Artykuł 11

Do celów niniejszego Protokołu wyrazy „pracownik sezonowy” oraz „pracownicy przygraniczni” zawarte w niniejszym Protokole mają znaczenie określone przez ustawodawstwo krajowe Liechtensteinu w chwili podpisania Porozumienia.

PROTOKÓŁ 16

w sprawie środków w dziedzinie zabezpieczenia społecznego odnoszących się do okresów przejściowych w swobodnym przepływie osób (Liechtenstein)

Artykuł 1

Do celów stosowania niniejszego Protokołu oraz rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 roku w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149 z 5.07.1971, str. 416), „pracownik sezonowy” oznacza, w odniesieniu do Liechtensteinu, każdego pracownika, który jest obywatelem jednego z Państw Członkowskich WE lub innego Państwa EFTA i który posiada sezonowe zezwolenie, w rozumieniu ustawodawstwa krajowego Liechtensteinu, na maksymalny okres dziewięciu miesięcy.

Artykuł 2

Podczas okresu ważności zezwolenia pracownicy sezonowi uprawnieni są do zasiłków dla bezrobotnych zgodnie z ustawodawstwem Liechtensteinu, na takich samych warunkach jak obywatele Liechtensteinu oraz zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (EWG) nr 1408/71.

Artykuł 3

Część składek opłacanych przez pracowników sezonowych z tytułu ubezpieczenia na wypadek bezrobocia jest zwracana przez Liechtenstein Państwom stałego miejsca zamieszkania tych pracowników zgodnie z następującą procedurą:

- a) dla każdego Państwa całkowita kwota składek ustalona jest na podstawie liczby pracowników sezonowych, będących obywatelami tego Państwa i przebywających na terytorium Liechtensteinu na koniec sierpnia, na podstawie średniej długości sezonu, wynagrodzeń oraz poziomu składki z tytułu ubezpieczenia na wypadek bezrobocia w Liechtensteinie (składki pracodawców i pracowników);
- b) kwota zwracana każdemu Państwu odpowiada 50 % całkowitej kwoty składek, obliczonej zgodnie z literą a);
- c) zwrot dokonywany jest jedynie wówczas, jeśli całkowita liczba pracowników sezonowych przebywających w zainteresowanym Państwie przekracza, w okresie obrotowym, 50.

Artykuł 5

Ważność niniejszego Protokołu jest ograniczona do długości okresów przejściowych, określonych w Protokole 15.

PROTOKÓŁ 17
dotyczący artykułu 34

1. Artykuł 34 Porozumienia nie przesądza o przyjęciu ustawodawstwa lub zastosowaniu jakichkolwiek środków przez Umawiające się Strony w odniesieniu do dostępu państw trzecich do ich rynków.

Wszelkie ustawodawstwo w zakresie objętym niniejszym Porozumieniem traktuje się zgodnie z procedurami ustanowionymi w Porozumieniu, a Umawiające się Strony podejmują starania, aby opracować odpowiednie reguły EOG.

We wszystkich pozostałych przypadkach Umawiające się Strony informują Wspólny Komitet EOG o środkach oraz, tam gdzie zachodzi taka potrzeba, podejmują starania, aby przyjąć przepisy zapewniające, że środki nie są obchodzone poprzez terytorium innych Umawiających się Stron.

Jeżeli nie można osiągnąć porozumienia w zakresie takich reguł lub przepisów, zainteresowana Umawiająca się Strona może podjąć środki niezbędne, aby zapobiec obejściu.

2. W odniesieniu do definicji beneficjentów praw wynikających z artykułu 34, Tytuł I programu ogólnego dotyczącego zniesienia ograniczeń w swobodzie przedsiębiorczości (Dz.U. 2 z 15. 1.1962, str. 36/62) stosuje się z takim samym skutkiem prawnym jak we Wspólnocie.

PROTOKÓŁ 18

w sprawie procedur wewnętrznych dotyczących wykonania artykułu 43

W odniesieniu do Wspólnoty, procedury, jakie należy stosować w celu wykonania artykułu 43 Porozumienia, są określone w Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą.

W odniesieniu do Państw EFTA, procedury wymienione są w Umowie o Komitecie Stałym Państw EFTA oraz obejmują następujące elementy:

Państwo EFTA mające zamiar podjąć środki zgodnie z artykułem 43 Porozumienia z odpowiednim wyprzedzeniem czasowym powiadamia Komitet Stały Państw EFTA.

Jednakże w nagłym przypadku lub o poufnym charakterze powiadamia się pozostałe Państwa EFTA oraz Komitet Stały, najpóźniej w dniu wejścia w życie podejmowanych środków.

Komitet Stały Państw EFTA bada zaistniałą sytuację oraz wydaje opinię dotyczącą podjętych środków. Komitet czuwa cały czas nad rozwojem sytuacji oraz może w każdym czasie większością głosów wydać zalecenia dotyczące ewentualnych zmian, zawieszenia lub zniesienia wprowadzonych środków lub dotyczące jakichkolwiek innych środków mających na celu udzielenia wsparcia zainteresowanemu Państwu EFTA w przewyciężaniu jego trudności.

PROTOKÓŁ 19**w sprawie transportu morskiego**

Umawiające się Strony nie stosują między sobą środków określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4057/86 (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 14) oraz nr 4058/86 (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 21) oraz decyzji Rady 83/573/EWG (Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 37) lub jakichkolwiek innych podobnych środków, pod warunkiem że dorobek dotyczący transportu morskiego włączony do Porozumienia jest w pełni wprowadzany w życie.

Umawiające się Strony koordynują swoje działania i środki wobec państw trzecich oraz spółek z państw trzecich w dziedzinie transportu morskiego zgodnie z następującymi postanowieniami:

- 1) jeżeli Umawiająca się Strona postanawia monitorować działalność niektórych państw trzecich w dziedzinie żeglugi towarowej powiadamia ona Wspólny Komitet EOG oraz może zaproponować pozostałym Umawiającym się Stronom, aby uczestniczyły w tym działaniu;
 - 2) jeżeli Umawiająca się Strona postanawia powołać przedstawicielstwo dyplomatyczne w państwie trzecim w odpowiedzi na ograniczenie lub groźbę ograniczenia wolnego dostępu do ładunków w handlu morskim, powiadamia Wspólny Komitet EOG. Pozostałe Umawiające się Strony mogą postanowić o przyłączeniu się do takiego przedstawicielstwa dyplomatycznego;
 - 3) jeżeli którakolwiek z Umawiających się Stron zamierza podjąć środki lub działania wobec państwa trzeciego i/lub armatorów z państwa trzeciego w celu odpowiedzi między innymi na nieuczciwe praktyki cenowe niektórych armatorów z państwa trzeciego, zajmujących się międzynarodową towarową żeglugą liniową, lub na ograniczenia bądź groźbę ograniczenia wolnego dostępu do ładunków w handlu morskim, powiadamia Wspólny Komitet EOG. We wszystkich stosownych przypadkach Umawiająca się Strona wszczynająca procedurę może żądać od pozostałych Umawiających się Stron współpracy w tej procedurze.
- Pozostałe Umawiające się Strony mogą postanowić, że podejmą te same środki lub działania w granicach swej jurysdykcji. W przypadku gdy środki lub działania podjęte przez Umawiającą się Stronę są obchodzone przez terytorium innej Umawiającej się Strony, która nie przyjęła takich środków lub działań, Umawiająca się Strona, której środki i działania są obchodzone, może podjąć właściwe środki w celu zaradzenia tej sytuacji;
- 4) jeżeli którakolwiek z Umawiających się Stron zamierza negocjować ustalenia dotyczące podziału ładunków, określone w artykule 5 ustęp 1 oraz w artykule 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 1), lub rozciągnięcia przepisów niniejszego rozporządzenia na obywateli państwa trzeciego, jak przewiduje jego artykuł 7, powiadamia Wspólny Komitet EOG.
- Jeżeli jedna lub więcej Umawiających się Stron sprzeciwia się zamierzonemu działaniu, zadawalającemu rozwiązanie poszukuje się w ramach Wspólnego Komitetu EOG. Jeżeli Umawiające się Strony nie osiągną porozumienia, mogą być podjęte stosowne środki. Jeżeli inne sposoby nie są dostępne, takie środki mogą obejmować uchylenie między Umawiającymi się Stronami zasady swobody świadczenia usług transportu morskiego, ustanowionej w artykule 1 rozporządzenia;
- 5) we wszystkich możliwych przypadkach informacje, określone w ustępach 1–4, są przekazywane we właściwym terminie, aby umożliwić Umawiającym się Stronom skoordynowanie ich działań;
 - 6) na wniosek Umawiającej się Strony przeprowadza się konsultacje między Umawiającymi się Stronami w sprawie zagadnień dotyczących żeglugi i rozpatrywanych w ramach organizacji międzynarodowych, jak również w sprawie różnych aspektów rozwoju stosunków między Umawiającymi się Stronami a państwami trzecimi odnośnie do zagadnień dotyczących żeglugi oraz w sprawie funkcjonowania dwustronnych lub wielostronnych umów zawartych w tym zakresie.

PROTOKÓŁ 20**w sprawie dostępu do wodnych dróg śródlądowych**

1. Umawiające się Strony przyznają sobie wzajemne prawo dostępu do swoich wodnych dróg śródlądowych. W przypadku Renu i Dunaju Umawiające się Strony podejmą wszelkie niezbędne kroki zmierzające do równoczesnego osiągnięcia celu, którym jest równy dostęp i swoboda przedsiębiorczości w dziedzinie wodnych dróg śródlądowych.
2. Ustalenia mające na celu zapewnienie wzajemnego i równego dostępu do wodnych dróg śródlądowych na terytorium Umawiających się Stron dla wszystkich Umawiających się Stron opracowuje się w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych do dnia 1 stycznia 1996 roku, uwzględniając zobowiązania wynikające z zawartych odnośnych umów wielostronnych.
3. Cały odpowiedni dorobek dotyczący wodnych dróg śródlądowych ma zastosowanie od wejścia w życie Porozumieniem w stosunku do tych Państw EFTA, które obecnie mają dostęp do wodnych dróg śródlądowych Wspólnoty, oraz w stosunku do pozostałych Państw EFTA, gdy tylko uzyskają prawo do równego dostępu.

Jednakże artykuł 8 rozporządzenia (EWG) nr 1101/89 z dnia 27 kwietnia 1989 roku (Dz.U. L 116 z 28.04.1989, str. 25), dostosowany do celów Porozumienia, ma zastosowanie do statków żeglugi śródlądowej z tych ostatnich Państw EFTA, które to statki wejdą do użytku po dniu 1 stycznia 1993 roku, gdy tylko Państwa te uzyskają dostęp do wodnych dróg śródlądowych Wspólnoty.

PROTOKÓŁ 21**w sprawie wdrażania reguł konkurencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw***Artykuł 1*

Urzędowi Nadzoru EFTA w porozumieniu między Państwami EFTA powierza się równoważne uprawnienia oraz podobne funkcje do tych, które posiada Komisja WE w chwili podpisania Porozumienia, w celu stosowania reguł konkurencji zawartych w Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, umożliwiając Urzędowi Nadzoru EFTA nadanie mocy prawnej regułom ustanowionym w artykule 1 ustęp 2 litera e) i w artykułach 53–60 Porozumienia oraz w Protokole 25.

Wspólnota, w razie potrzeby, przyjmuje przepisy nadające moc prawną regułom określonym w artykule 1 ustęp 2 litera e) i w artykułach 53–60 Porozumienia oraz w protokole 25 w celu zapewnienia, aby Komisja WE miała równoważne upraw-

nienia i podobne funkcje w ramach niniejszego Porozumienia do tych które ma w chwili podpisania Porozumienia, w celu stosowania reguł konkurencji zawartych w Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali.

Artykuł 2

Jeżeli postępując zgodnie z procedurami ustanowionymi w części VII Porozumienia przyjęte zostaną nowe akty w celu wprowadzenia w życie artykułu 1 ustęp 2 litera e) i artykułów 53–60 Porozumienia oraz Protokołu 25 lub w sprawie zmian aktów wymienionych w artykule 3 niniejszego Protokołu, odpowiednie zmiany dokonuje się w porozumieniu ustanawiającym Urząd Nadzoru EFTA w celu zapewnienia, aby Urzędowi Nadzoru EFTA były jednocześnie powierzone równoważne uprawnienia i podobne funkcje do tych, które posiada Komisja WE.

Artykuł 3

1. W uzupełnieniu do aktów wymienionych w załączniku XIV, następujące akty odzwierciedlają uprawnienia i funkcje Komisji WE w odniesieniu do stosowania reguł konkurencji zawartych w Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą:

Kontrola koncentracji

1. **389 R 4064**: artykuły 6–25 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 1), sprostowane w Dz.U. L 257 z 21.9.1990, str. 13.
2. **390 R 2367**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2367/90 z dnia 2 lipca 1990 r. w sprawie zgłoszeń, terminów i przesłuchań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4064/89 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 219 z 14.8.1990, str. 5).

Ogólne reguły proceduralne

3. **362 R 0017**: rozporządzenie Rady nr 17/62 z dnia 6 lutego 1962 r. Pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U. L 13 z 21.2.1962, str. 204/62), zmienione:
 - **362 R 0059**: rozporządzeniem nr 59/62 z dnia 3 lipca 1962 r. (Dz.U. L 58 z 10.7.1962, str. 1655/62),
 - **363 R 0118**: rozporządzeniem nr 118/63 z dnia 5 listopada 1963 r. (Dz.U. L 162 z 7.11.1963, str. 2696/63),
 - **371 R 2822**: rozporządzeniem (EWG) nr 2822/71 z dnia 20 grudnia 1971 r. (Dz.U. L 285 z 29.12.1971, str. 49),
 - **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 92),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 93),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 165).
4. **362 R 0027**: rozporządzenie Komisji nr 27/62 z dnia 3 maja 1962 r. Pierwsze rozporządzenie wykonujące rozporządzenie Rady nr 17/62 z dnia 6 lutego 1962 r. (forma,

treść oraz inne szczegóły dotyczące stosowania i notyfikacji) (Dz.U. L 35 z 10.5.1962, str. 1118/62), zmienione:

- **368 R 1133**: rozporządzeniem (EWG) nr 1133/68 z dnia 26 lipca 1968 r. (Dz.U. L 189 z 1.8.1968, str. 1),
 - **375 R 1699**: rozporządzeniem (EWG) nr 1699/75 z dnia 2 lipca 1975 r. (Dz.U. L 172 z 3.7.1975, str. 11),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 94),
 - **385 R 2526**: rozporządzeniem (EWG) nr 2526/85 z dnia 5 sierpnia 1985 r. (Dz.U. L 240 z 7.9.1985, str. 1),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 166).
5. **363 R 0099**: rozporządzenie Komisji nr 99/63 z dnia 25 lipca 1963 roku w sprawie przesłuchań przewidzianych w art. 19 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 17/62 (Dz.U. L 127 z 20.8.1963, str. 2268/63).

Transport

6. **362 R 0141**: rozporządzenie Rady nr 141/62 z dnia 26 listopada 1962 r. wyłączające transport ze stosowania rozporządzenia Rady nr 17/62, zmienione rozporządzeniami nr 165/65/EWG oraz 1002/67/EWG (Dz.U. L 124 z 28.11.1962, str. 2751/62).
7. **368 R 1017**: artykuł 6 oraz art. 10–31 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. wprowadzające reguły konkurencji do transportu kolejowego, drogowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 175 z 23.7.1968, str. 1).
8. **369 R 1629**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1629/69 z dnia 8 sierpnia 1969 r. w sprawie formy, treści oraz innych szczegółów dotyczących skarg stosownie do art. 10, wniosków stosownie do art. 12 oraz zgłoszeń stosownie do art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. (Dz.U. L 209 z 21.8.1969, str. 1).
9. **369 R 1630**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1630/69 z dnia 8 sierpnia 1969 r. w sprawie przesłuchań przewidzianych w art. 26 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 roku (Dz.U. L 209 z 21.8.1969, str. 1).
10. **374 R 2988**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2988/74 z dnia 26 listopada 1974 r. dotyczące okresów przedawnień

w postępowaniach i wykonywaniu sankcji zgodnie z regulami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej dotyczącymi transportu i konkurencji (Dz.U. L 319 z 29.11.1974, str. 1).

11. **386 R 4056:** sekcja II rozporządzenia Rady (EWG) nr 4056/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. ustanawiającego szczegółowe reguły stosowania art. 85 i 86 Traktatu do transportu morskiego (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 1).
12. **388 R 4260:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 4260/88 z dnia 16 grudnia 1988 r. w sprawie zawiadomień, skarg i wniosków oraz przesłuchań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4056/86 ustanawiającym szczegółowe reguły stosowania art. 85 i 86 Traktatu do transportu morskiego (Dz.U. L 376 z 31.12.1988, str. 1).
13. **387 R 3975:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 3975/87 z dnia 14 grudnia 1987 r. ustanawiające procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego (Dz.U. L 374 z 31.12.1987, str. 1), zmienne:
 - **391 R 1284:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1284/91 z dnia 14 maja 1991 r. (Dz.U. L 122 z 17.5.1991, str. 2).
14. **388 R 4261:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 4261/88 z dnia 16 grudnia 1988 r. w sprawie formy, treści i innych szczegółów dotyczących skarg i wniosków oraz przesłuchań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3975/87 ustanawiającym procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego (Dz.U. L 376 z 31.12.1988, str. 10).

2. W uzupełnieniu do aktów wymienionych w załączniku XIV, następujące akty odzwierciedlają uprawnienia i funkcje Komisji WE w odniesieniu do stosowania reguł konkurencji zawartych w Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (EWWiS):

- 1) Artykuł (EWWiS) 65 ustęp 2 akapity od trzeciego do piątego; ustęp 3; ustęp 4 akapit drugi oraz ustęp 5;
- 2) Artykuł (EWWiS) 66 ustęp 2 akapity od drugiego do czwartego oraz ustępy 4–6;
- 3) **354 D 7026:** decyzja Wysokiej Władzy nr 26/54 z dnia 6 maja 1954 r. ustanawiająca w związku z wprowadzeniem w życie art. 66 ust. 4 Traktatu rozporządzenie dotyczące informacji, które należy przekazać (*Dziennik Urzędowy Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali* nr 9 z 11.5.1954, str. 350/54);
- 4) **378 S 0715:** decyzja Komisji nr 715/78/EWWiS z dnia 6 kwietnia 1978 r. dotycząca okresów przedawnień w postępowaniach i wykonywaniu sankcji zgodnie z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. L 94 z 8.4.1978, str. 22);
- 5) **384 S 0379:** decyzja Komisji nr 379/84/EWWiS z dnia 15 lutego 1984 r. określająca uprawnienia urzędników i przedstawicieli Komisji, którym zlecono prowadzenie kontroli przewidzianych w Traktacie EWWiS oraz decyzjach podjętych w celu jego zastosowania (Dz.U. L 46 z 16.2.1984, str. 23).

Artykuł 4

1. Porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione o rodzaju określonym w artykule 53 ustęp 1, które zaczną obowiązywać po wejściu w życie Porozumienia i w odniesieniu do których strony mają na celu stosowanie artykułu 53 ustęp 3, są zgłaszane właściwemu organowi nadzoru na mocy artykułu 56, Protokołu 23 oraz reguł określonych w artykułach 1–3 niniejszego Protokołu. Dopóki nie zostaną one zgłoszone, żadna decyzja w odniesieniu do stosowania artykułu 53 ustęp 3 nie może być podjęta.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w przypadku, gdy:

- a) jedynymi ich stronami są przedsiębiorstwa z jednego Państwa Członkowskiego WE lub z jednego Państwa EFTA, a porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnione nie dotyczą przywozu bądź wywozu między Umawiającymi się Stronami;
- b) nie więcej niż dwa przedsiębiorstwa są ich stronami, a porozumienia jedynie:
 - i) ograniczają swobodę jednej strony umowy w określaniu cen lub warunków działalności, według której towary, które uzyskała od drugiej strony umowy, mogą zostać odprzedane; lub
 - ii) nakładają ograniczenia na wykonanie praw zarządcy lub użytkownika praw własności przemysłowej — w szczególności patentów, modeli użytkowych, wzorów lub znaków towarowych — lub osoby upoważnionej na mocy umowy do przeniesienia lub udzielenia prawa do korzystania z metod wytwarzania lub wiedzy dotyczącej korzystania lub stosowania procesów przemysłowych;
- c) mają one za swój jedyny cel:
 - i) rozwój lub jednolite stosowanie norm lub typów; lub
 - ii) wspólne badania lub rozwój; lub
 - iii) specjalizację w wytwarzaniu produktów w tym porozumieniu niezbędne do osiągnięcia:
 - w przypadku gdy produkty podlegające specjalizacji nie przedstawiają, na znacznej części terytorium objętego Porozumieniem, ponad 15 % wielkości

obrotów handlowych dokonanych w odniesieniu do identycznych produktów lub tych, które uznawane są przez konsumentów za podobne z uwagi na ich właściwości, cenę i użycie, oraz

- w przypadku gdy całkowity roczny obrót uczestniczących przedsiębiorstw nie przekracza 200 milionów ECU.

Niniejsze porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogą być zgłaszane właściwemu organowi nadzoru stosownie do artykułu 56, Protokołu 23 oraz reguł, określonych w artykułach 1–3 niniejszego Protokołu.

Artykuł 5

1. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki o rodzaju określonym w artykule 53 ustęp 1, które zaczną obowiązywać po wejściu w życie Porozumienia i w odniesieniu do których strony mają na celu stosowanie artykułu 53 ustęp 3, są zgłaszane właściwemu organowi nadzoru, stosownie do postanowień artykułu 56, Protokołu 23 oraz reguł określonych w artykułach 1–3 niniejszego Protokołu, w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie Porozumienia.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk o rodzaju określonym w artykule 53 ustęp 1 Porozumienia oraz objętych artykułem 4 ustęp 2 niniejszego Protokołu; mogą one być zgłoszone właściwemu organowi nadzoru stosownie do artykułu 56, Protokołu 23 oraz reguł określonych w artykułach 1–3 niniejszego Protokołu.

Artykuł 6

Właściwy organ nadzoru w swojej decyzji, stosownie do artykułu 53 ustęp 3, określa dzień, od którego decyzje są skuteczne. Data ta może być wcześniejsza od daty zgłoszenia w odniesieniu do porozumień, decyzji o związkach przedsiębiorstw lub uzgodnionych praktykach, objętych artykułem 4 ustęp 2 oraz artykułem 5 ustęp 2 niniejszego Protokołu, lub tych objętych artykułem 5 ustęp 1 niniejszego Protokołu, które zostały zgłoszone w terminie określonym w artykule 5 ustęp 1.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki o rodzaju określonym w artykule 53 ustęp 1, obowiązujące w dniu wejścia w życie Porozumienia oraz zgłoszone w terminach określonych w artykule 5 ustęp 1 niniejszego Protokołu, nie spełniają wymagań artykułu 53 ustęp 3, a przedsię-

biorstwa lub związki przedsiębiorstw, których to dotyczy, przestają nadawać im moc lub zmieniają je w taki sposób, aby nie były już objęte zakazem zawartym w artykule 53 ustęp 1 lub aby spełniały wymagania artykułu 53 ustęp 3, zakaz zawarty w artykule 53 ustęp 1 ma zastosowanie jedynie przez okres ustalony przez właściwy organ nadzoru. Decyzja właściwego organu nadzoru zgodnie z powyższym zdaniem nie ma zastosowania do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw, które nie wyraziły zgody na zgłoszenie.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk objętych artykułem 4 ustęp 2 niniejszego Protokołu, które obowiązują w dniu wejścia w życie Porozumienia, o ile zostały zgłoszone w terminie sześciu miesięcy od tego dnia.

Artykuł 8

Wnioski i zawiadomienia przedłożone Komisji WE przed dniem wejścia w życie Porozumienia uważa się za zgodne z postanowieniami dotyczącymi wniosków i zawiadomień na mocy Porozumienia.

Właściwy organ nadzoru zgodnie z artykułem 56 Porozumienia oraz artykułem 10 Protokołu 23 mogą wymagać złożenia należycie wypełnionych formularzy, jak określono do celów wykonania Porozumienia, w terminie, który został wyznaczony. W tym przypadku wnioski i zawiadomienia uznane są za właściwie złożone, jedynie jeżeli formularze zostały złożone w przewidzianych terminach oraz zgodnie z postanowieniami Porozumienia.

Artykuł 9

Grzywny za naruszenie artykułu 53 ustęp 1 nie są nakładane w odniesieniu do jakichkolwiek czynów wcześniejszych od zgłoszenia porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk, do których mają zastosowanie artykuły 5 i 6 niniejszego Protokołu i które zostały zgłoszone w terminie w nim określonym.

Artykuł 10

Umawiające się Strony zapewnią, aby środki zapewniające niezbędną pomoc urzędnikom Urzędu Nadzoru EFTA oraz Komisji WE w celu umożliwienia im prowadzenia badań przewidzianych na mocy Porozumienia były podjęte w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie Porozumienia.

Artykuł 11

W odniesieniu do porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk już obowiązujących w dniu wejścia w życie Porozumienia, objętych artykułem 53 ustęp 1, zakaz zawarty w artykule 53 ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki są zmienione w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie Porozumienia tak, aby spełniały warunki zawarte w wyłączeniach grupowych przewidzianych w załączniku XIV.

Artykuł 12

W odniesieniu do porozumień, decyzji związków przedsiębiorstw i praktyk uzgodnionych już obowiązujących w dniu wejścia w życie Porozumienia, objętych artykułem 53 ustęp 1, zakaz zawarty w artykule 53 ustęp 1 nie ma zastosowania, od

dnia wejścia w życie Porozumienia, w przypadku, gdy porozumienia, decyzje lub praktyki są zmienione w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie Porozumienia tak, aby nie podlegały dłużej zakazowi artykułu 53 ustęp 1.

Artykuł 13

Porozumienia, decyzje związków przedsiębiorstw i praktyki uzgodnione korzystające z wyłączeń indywidualnych udzielonych na mocy artykułu 85 ustęp 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, przed wejściem w życie Porozumienia, są nadal wyłączone w odniesieniu do postanowień Porozumienia do dnia wygaśnięcia przewidzianego w decyzjach udzielających te wyłączenia lub do czasu, gdy Komisja WE zadecyduje inaczej, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza.

PROTOKÓŁ 22

dotyczący definicji „przedsiębiorstwa” oraz „obrotu” (artykuł 56)

Artykuł 1

Do celów zakwalifikowania poszczególnych przypadków, stosownie do artykułu 56 Porozumienia, „przedsiębiorstwo” oznacza każdą jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność gospodarczą lub handlową.

Artykuł 2

„Obrót” w znaczeniu użytym w artykule 56 Porozumienia obejmuje kwoty pochodzące z działalności danego przedsiębiorstwa na terytorium objętym Porozumieniem uzyskane w roku poprzedzającym ze sprzedaży produktów oraz świadczenia usług realizowanych w ramach normalnego zakresu działalności przedsiębiorstwa po potrąceniu rabatów oraz podatku od wartości dodanej oraz innych podatków odnoszących się bezpośrednio do obrotu.

Artykuł 3

Zamiast obrotu mogą występować:

- a) w odniesieniu instytucji kredytowych oraz innych instytucji finansowych — ich suma aktywów pomnożona przez wskaźnik stosunku między pożyczkami oraz zaliczkami udzielonymi instytucjom kredytowym i klientom w transakcjach zawieranych z rezydentami na terytorium objętym Porozumieniem a całkowitą sumą tych pożyczek i zaliczek;

- b) w odniesieniu do zakładów ubezpieczeniowych — wartość składek brutto otrzymanych od rezydentów na terytorium objętym Porozumieniem, które ujmują wszystkie kwoty otrzymane i kwoty, które mają być otrzymane z tytułu umów ubezpieczeniowych wydanych przez lub w imieniu zakładów ubezpieczeniowych, włącznie z wydatkowanymi składkami reasekuracyjnymi oraz po potrąceniu podatków oraz opłat parafiskalnych odniesionych do kwot indywidualnych składek lub do całkowitej wartości składek.

Artykuł 4

1. Na zasadzie odstępstwa od definicji obrotu istotnej z punktu widzenia stosowania artykułu 56 Porozumienia, zawartej w artykule 2 niniejszego Protokołu, odnośny obrót stanowi:

- a) jeżeli chodzi o porozumienia, decyzje związków przedsiębiorstw oraz uzgodnione praktyki dotyczące układów dystrybucyjnych oraz zaopatrzeniowych między niekonkurencyjnymi przedsiębiorstwami w zakresie kwot pochodzących ze sprzedaży towarów lub świadczenia usług, które są przedmiotem zawartych porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, oraz z tytułu pozostałych towarów i usług uznanych przez użytkowników za równoważne z uwagi na ich właściwości, cenę oraz zamierzone użytkowanie;

b) jeśli chodzi o porozumienia, decyzje związków przedsiębiorstw oraz uzgodnione praktyki odnoszące się do uzgodnień dotyczących transferu technologii między niekonkurującymi przedsiębiorstwami w zakresie kwot pochodzących ze sprzedaży towarów lub świadczenia usług, które są wynikiem technologii stanowiącej przedmiot zawartych porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk, oraz z tytułu kwot powstałych w wyniku sprzedaży tych towarów lub świadczenia tych usług, które technologia ma udoskonalić lub zastąpić.

2. Jednakże w przypadku gdy, w chwili wejścia w życie uzgodnień opisanych w ustępie 1 litery a) i b), obrót odnoszący się do sprzedaży towarów lub świadczenia usług nie jest jeszcze ewidencjonowany, zastosowanie mają postanowienia zawarte w artykule 2.

Artykuł 5

1. Jeśli poszczególne przypadki dotyczą produktów wchodzących w zakres stosowania Protokołu 25, odnośny obrót do celów zakwalifikowania tych przypadków jest obrotem uzyskanym na tych produktach.

2. Jeśli poszczególne przypadki dotyczą produktów wchodzących w zakres stosowania Protokołu 25 oraz produktów lub usług wchodzących w zakres stosowania artykułów 53 i 54 Porozumienia, odnośny obrót wyznaczany jest przy braniu pod uwagę wszystkich produktów i usług przewidzianych w artykule 2.

PROTOKÓŁ 23

dotyczący współpracy między organami nadzoru (artykuł 58)

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisja WE, na wniosek jednego z organów nadzoru, wymieniają informacje i konsultują się nawzajem w sprawach polityki ogólnej.

Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisja WE, zgodnie ze swoimi regulaminami wewnętrznymi, przestrzegając artykułu 56 Porozumienia oraz Protokołu 22, jak i autonomii w podejmowaniu decyzji przez obie strony, współpracują w zakresie załatwiania indywidualnych przypadków objętych artykułem 56 ustęp 1 litery b) i c), ustęp 2 zdanie drugie oraz ustęp 3, jak przewidziano w poniższych postanowieniach.

Do celów niniejszego Protokołu termin „terytorium organu nadzoru” oznacza dla Komisji WE terytorium Państw Członkowskich WE, do którego odnosi się Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, w zależności od przypadku, w granicach postanowień ustanowionych w tych Traktatach, a dla Urzędu Nadzoru EFTA — terytoria Państw EFTA, których dotyczy Porozumienie.

WSTĘPNY ETAP POSTĘPOWANIA

Artykuł 2

W przypadkach objętych artykułem 56 ustęp 1 litera b) i c), ustęp 2 zdanie drugie oraz ustęp 3 Porozumienia Urząd Nad-

zoru EFTA i Komisja WE przesyłają sobie, bez zbędnej zwłoki, zgłoszenia i skargi, o ile wyraźnie nie wynika, że są kierowane do obu organów nadzoru. Informują się także, kiedy wszczynają postępowanie z urzędu.

Organ nadzoru, który otrzymał informacje przewidziane w akapicie pierwszym, może przedstawiać swoje opinie w ich sprawie w terminie 40 dni roboczych od daty otrzymania.

Artykuł 3

Właściwy organ nadzoru, w przypadkach objętych artykułem 56 ustęp 1 litery b) i c), ustęp 2 zdanie drugie oraz ustęp 3 Porozumienia, konsultuje się z innym organem nadzoru, gdy:

- publikuje swoje zamiary co do wydania negatywnego oświadczenia,
- publikuje swoje zamiary co do podjęcia decyzji w zastosowaniu artykułu 53 ustęp 3, lub
- kieruje swoje zastrzeżenia do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.

Drugi organ nadzoru może przekazać swoje uwagi w terminie ustanowionym w wyżej wymienionych publikacjach lub zastrzeżeniach.

Uwagi otrzymane od zainteresowanych przedsiębiorstw lub stron trzecich są przekazywane drugiemu organowi nadzoru.

Artykuł 4

W przypadkach objętych artykułem 56 ustęp 1 litery b) i c), ustęp 2 zdanie drugie oraz ustęp 3 Porozumienia właściwy organ nadzoru przekazuje drugiemu organowi nadzoru pismo urzędowe zamykające daną sprawę lub oddalające skargę.

Artykuł 5

W przypadkach objętych artykułem 56 ustęp 1 litery b) i c), ustęp 2 zdanie drugie oraz ustęp 3 Porozumienia właściwy organ nadzoru zaprasza drugi urząd nadzoru, aby był reprezentowany na przesłuchaniach zainteresowanych przedsiębiorstw. Zaproszenie jest również rozciągnięte na Państwa objęte właściwością drugiego organu nadzoru.

KOMITETY DORADCZE**Artykuł 6**

W przypadkach objętych artykułem 56 ustęp 1 litery b) i c), ustęp 2 zdanie drugie oraz ustęp 3 Porozumienia właściwy organ nadzoru we właściwym czasie powiadamia drugi organ nadzoru o dacie posiedzenia Komitetu Doradczego oraz przesyła odpowiednie dokumenty.

Wszelkie dokumenty przekazane w tym celu przez drugi organ nadzoru przedstawiane są Komitetowi Doradczemu organu nadzoru, który jest właściwy dla danej sprawy zgodnie z artykułem 56, wraz z materiałami przesłanymi przez ten organ nadzoru.

Każdy organ nadzoru oraz Państwa objęte jego właściwością są uprawnione do uczestniczenia w posiedzeniach Komitetu Doradczego drugiego organu nadzoru oraz wyrażania tam swoich poglądów. Nie mają jednakże prawa głosu.

WNIOSEK O PRZEKAZANIE DOKUMENTÓW ORAZ PRAWO DO ZGŁASZANIA UWAG**Artykuł 7**

W przypadkach objętych artykułem 56 ustęp 1 litery b) i c), ustęp 2 zdanie drugie oraz ustęp 3 Porozumienia organ nadzoru niebędący właściwym do rozstrzygnięcia w sprawie zgodnie z artykułem 56 może zażądać w każdym stadium postępowania otrzymania kopii dokumentów najbardziej istotnych wniesionych do właściwego organu nadzoru w celu ustalenia

stanu naruszenia artykułów 53 i 54 lub do celu uzyskania negatywnego oświadczenia bądź wyłączenia oraz może ponadto, zanim podjęta zostanie ostateczna decyzja, zgłaszać swoje uwagi, które uważa za właściwe.

POMOC ADMINISTRACYJNA**Artykuł 8**

1. Przy przesłaniu wniosku o przekazanie informacji do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw znajdującego się na terytorium drugiego organu nadzoru właściwy organ nadzoru, określony w artykule 56 Porozumienia, przesyła jednocześnie kopię wniosku do drugiego organu nadzoru.

2. Jeśli przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw nie dostarcza w ustalonym przez właściwy organ nadzoru terminie żądanych informacji lub dostarcza niekompletne informacje, właściwy organ nadzoru może na mocy decyzji zażądać, aby informacje zostały dostarczone. W przypadku przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw znajdujących się na terytorium drugiego organu nadzoru właściwy organ nadzoru dostarcza kopię tej decyzji drugiemu organowi nadzoru.

3. Na wniosek właściwego organu nadzoru określonego w artykule 56 Porozumienia drugi organ nadzoru, zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym, przeprowadza dochodzenie na swoim terytorium w przypadkach, gdy wnioskujący właściwy organ nadzoru uznaje to za konieczne.

4. Właściwy organ nadzoru jest uprawniony do bycia reprezentowanym oraz do aktywnego uczestniczenia w dochodzeniu przeprowadzonym przez drugi organ na mocy ustępu 3.

5. Wszystkie informacje uzyskane w wyniku takiego dochodzenia przeprowadzonego na wniosek należy zaraz po jego zakończeniu przesłać do organu nadzoru, na wniosek którego dochodzenie zostało przeprowadzone.

6. Gdy właściwy organ nadzoru przeprowadza dochodzenie na swoim terytorium, w przypadkach objętych artykułem 56 ustęp 1 litery b) i c), ustęp 2 zdanie drugie oraz ustęp 3 Porozumienia, powiadamia drugi organ nadzoru o fakcie przeprowadzenia takiego dochodzenia oraz na wniosek przesyła wyniki tego dochodzenia.

Artykuł 9

1. Uzyskane informacje w wyniku stosowania niniejszego Protokołu mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów procedur na podstawie artykułów 53 i 54 Porozumienia.

2. Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA, właściwe organy Państw Członkowskich WE oraz Państw EFTA, ich urzędnicy oraz inni pracownicy nie ujawniają informacji przez siebie uzyskanych w rezultacie stosowania niniejszego Protokołu oraz wynikających z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

3. Zasady dotyczące tajemnicy zawodowej oraz ograniczenia wykorzystania informacji przewidzianych w Porozumieniu lub w ustawodawstwie Umawiających się Stron nie stoją na przeszkodzie w dokonywaniu wymiany informacji na podstawie niniejszego Protokołu.

Artykuł 10

1. Przedsiębiorstwa, w przypadku zgłaszania porozumień, przesyłają zgłoszenia do właściwego organu nadzoru zgodnie z artykułem 56 Porozumienia. Skargi można wnosić do każdego organu nadzoru.

2. Zgłoszenia lub skargi skierowane do organu nadzoru, który zgodnie z artykułem 56 Porozumienia nie jest właściwy do rozstrzygnięcia danej sprawy, należy bezzwłocznie przesłać do właściwego organu nadzoru.

3. Jeżeli w trakcie przygotowania postępowania lub wszczęcia z urzędu stanie się oczywiste, że drugi organ nadzoru jest właściwy do rozstrzygnięcia w sprawie zgodnie z artykułem 56 Porozumienia, sprawę tę należy przekazać właściwemu urzędowi nadzoru.

4. Z chwilą przekazania sprawy przewidzianej w ustępach 2 i 3 drugiemu organowi nadzoru zwrotne przekazanie sprawy nie może mieć miejsca. Przekazanie sprawy nie może nastąpić po opublikowaniu zamiaru wydania zaświadczenia negatywnego, opublikowaniu zamiaru podjęcia decyzji w zastosowaniu artykułu 53 ustęp 3 Porozumienia lub skierowaniu do przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw zastrzeżeń, lub przesłaniu pisma informującego wnioskodawcę, że nie ma wystarczających powodów do uwzględnienia skargi.

Artykuł 11

Data złożenia wniosku lub zgłoszenia jest dzień, w którym Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA je otrzymały, niezależnie od tego, który z nich jest właściwy do rozstrzygnięcia sprawy na podstawie artykułu 56 Porozumienia. Jeśli zgłoszenie lub wniosek przesłane zostały listem poleconym, za datę otrzymania uważa się datę stempla pocztowego miejsca nadania.

JĘZYKI

Artykuł 12

Przedsiębiorstwa są upoważnione do zwracania się do Urzędu Nadzoru EFTA oraz Komisji WE, jak również do bycia powiadamianymi przez nich, w urzędowym języku Państwa EFTA lub Wspólnoty Europejskiej, jaki wybiorą do celu zgłoszeń, wniosków i skarg. Dotyczy to również wszystkich instancji w postępowaniu, niezależnie, czy wszczętych na podstawie zgłoszenia, wniosku lub skargi, czy wszczętych z urzędu przez właściwy organ nadzoru.

PROTOKÓŁ 24

w sprawie współpracy w dziedzinie kontroli koncentracji

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

1. Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisja WE na wniosek jednego z organów nadzoru wymieniają informacje i konsultują się nawzajem w sprawach polityki ogólnej.

2. W przypadkach objętych artykułem 57 ustęp 2 litera a) Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA współpracują w zakresie postępowania w sprawach koncentracji, jak zostało to przewidziane w poniższych postanowieniach.

3. Do celów niniejszego Protokołu termin „terytorium organu nadzoru” oznacza w przypadku Komisji WE terytorium Państw Członkowskich WE, do którego stosuje się Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą lub Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, w zależności od przypadku, w granicach postanowień ustanowionych w tych

Traktatach, a w przypadku Urzędu Nadzoru EFTA — terytoria Państw EFTA, do których stosuje się Porozumienie.

Artykuł 2

1. Współpraca odbywa się zgodnie z postanowieniami zawartymi w Protokole, gdy:

- a) łączny obrót odnośnych przedsiębiorstw na terytorium Państw EFTA jest równy lub przewyższa 25 % ich całkowitego obrotu na terytorium, do którego odnosi się Porozumienie; lub
- b) każde z przynajmniej dwóch odnośnych przedsiębiorstw wykazuje obrót przekraczający 250 milionów ECU na terytorium Państw EFTA; lub
- c) koncentracja odpowiada za powstanie lub wzmocnienie pozycji dominującej, skutkiem której skuteczna konkurencja zostanie istotnie ograniczona na terytoriach Państw EFTA lub ich znacznej części.

2. Współpraca odbywa się również, gdy:

- a) koncentracja grozi powstaniem lub wzmocnieniem pozycji dominującej, skutkiem której skuteczna konkurencja zostanie istotnie ograniczona na rynku Państwa EFTA, który posiada wszystkie właściwości rynku odrębnego, niezależnie od tego, czy jest, czy nie jest on znaczącą częścią terytorium objętego niniejszym Porozumieniem; lub
- b) Państwo EFTA zamierza przyjąć środki w celu ochrony swoich uzasadnionych interesów, określonych w artykule 7.

WSTĘPNA FAZA POSTĘPOWANIA

Artykuł 3

1. Komisja WE przekazuje Urzędowi Nadzoru EFTA, w ciągu trzech dni roboczych, kopie zgłoszeń przypadków określonych w artykule 2 ustęp 1 oraz artykule 2 ustęp 2 oraz, możliwie jak najszybciej, kopie najbardziej istotnych dokumentów wniesionych do Komisji WE lub wydanych przez Komisję WE.

2. Komisja WE przeprowadza procedury określone w celu wprowadzenia w życie artykułu 57 Porozumienia w ścisłym i stałym kontakcie z Urzędem Nadzoru EFTA. Urząd Nadzoru EFTA oraz Państwa EFTA mogą wyrazić swoje opinie w sprawie tych procedur. Do celów artykułu 6 niniejszego Protokołu Komisja WE uzyskuje informacje od właściwego organu odnośnego Państwa EFTA oraz umożliwia mu wyrażenie swoich opi-

nii na każdym etapie procedury aż do przyjęcia decyzji na podstawie tego artykułu. W tym celu Komisja WE udostępnia swoje akta.

PRZESŁUCHANIA

Artykuł 4

W przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 oraz artykule 2 litera a) Komisja WE zaprasza Urząd Nadzoru EFTA, aby był reprezentowany na przesłuchaniach odnośnych przedsiębiorstw. Państwa EFTA mogą być również reprezentowane na tych przesłuchaniach.

KOMITET DORADCZY WE DO SPRAW KONCENTRACJI

Artykuł 5

1. W przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 oraz artykule 2 litera a) Komisja WE we właściwym terminie powiadamia Urząd Nadzoru EFTA o dacie posiedzenia Komitetu Doradczego WE do spraw Koncentracji oraz przekazuje odpowiednie dokumenty.

2. Wszelkie dokumenty przekazane w tym celu przez Urząd Nadzoru EFTA wraz z dokumentami pochodzącymi z Państw EFTA przedstawiane są Komitetowi Doradczemu WE do spraw Koncentracji, łącznie z pozostałymi odpowiednimi dokumentami przesłanymi przez Komisję WE.

3. Urząd Nadzoru EFTA oraz Państwa EFTA są uprawnione do obecności na posiedzeniach Komitetu Doradczego WE do spraw Koncentracji oraz do wyrażania swoich opinii. Nie mają jednakże prawa głosu.

PRAWA POSZCZEGÓLNYCH PAŃSTW

Artykuł 6

1. Komisja WE może w drodze decyzji notyfikowanej bezwzględnie zainteresowanym przedsiębiorstwom, właściwym organom Państw Członkowskich WE oraz Urzędowi Nadzoru EFTA przekazać zgłoszoną koncentrację Państwu EFTA, w przypadku gdy koncentracja grozi powstaniem lub wzmocnieniem pozycji dominującej, skutkiem której skuteczna konkurencja zostanie istotnie ograniczona na rynku w tym Państwie, który posiada wszelkie właściwości rynku odrębnego, niezależnie od tego, czy jest, czy nie jest on znaczącą częścią terytorium objętego Porozumieniem.

2. W przypadkach określonych w ustępie 1 Państwa EFTA mogą odwołać się do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości na takich samych warunkach i takiej samej podstawie jak Państwo Członkowskie WE na mocy artykułu 173 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności zażądać zastosowania środków tymczasowych do celów stosowania krajowego prawa konkurencji.

Artykuł 7

1. Bez względu na wyłączną kompetencję Komisji WE do zajmowania się koncentracjami o wymiarze wspólnotowym, określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 1, sprostowana w Dz.U. L 257 z 21.9.1990; str. 13), Państwa EFTA mogą podjąć odpowiednie środki w celu ochrony uzasadnionych interesów innych niż te brane pod uwagę zgodnie z powyższym rozporządzeniem oraz zgodne z ogólnymi zasadami i innymi postanowieniami przewidzianymi pośrednio lub bezpośrednio na mocy Porozumienia.

2. W rozumieniu ustępu 1 za uzasadnione interesy uznaje się bezpieczeństwo publiczne, pluralizm mediów oraz zasady ostrożnościowe.

3. Wszelki inny interes publiczny musi być zgłoszony Komisji WE i podlega zatwierdzeniu przez Komisję WE po ocenie jego zgodności z zasadami ogólnymi oraz innymi postanowieniami przewidzianymi bezpośrednio lub pośrednio na mocy Porozumienia, zanim jakiegokolwiek środki, określone wyżej, mogą być podjęte. Komisja WE powiadamia Urząd Nadzoru EFTA oraz zainteresowane Państwa EFTA o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od otrzymania zgłoszenia.

POMOC ADMINISTRACYJNA

Artykuł 8

1. Przy wykonywaniu obowiązków powierzonych jej w celu wykonania artykułu 57 Komisja WE może otrzymać wszelkie niezbędne informacje od Urzędu Nadzoru EFTA i Państw EFTA.

2. Wysyłając wniosek o udzielenie informacji do osoby, przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw mającego siedzibę na terytorium Urzędu Nadzoru EFTA, Komisja WE jednocześnie przesyła kopię wniosku do Urzędu Nadzoru EFTA.

3. Jeżeli dana osoba, przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw nie dostarczy żądanych informacji w terminie ustalonym przez Komisję WE lub dostarczy je niekompletne, Komisja WE w drodze decyzji żąda nadesłania informacji, a kopię decyzji przesyła do Urzędu Nadzoru EFTA.

4. Na wniosek Komisji WE Urząd Nadzoru WE podejmuje dochodzenie na swoim terytorium.

5. Komisja WE jest uprawniona do bycia reprezentowaną i brania czynnego udziału w dochodzeniach podejmowanych stosownie do ustępu 4.

6. Na wniosek Komisji wszelkie informacje uzyskane w dochodzeniu są jej bezzwłocznie przekazywane po jego zakończeniu.

7. W przypadku gdy Komisja WE prowadzi dochodzenie na terytorium Wspólnoty, powiadamia ona, w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 oraz artykule 2 litera a), Urząd Nadzoru EFTA o samym fakcie podjęcia dochodzenia oraz, na wniosek, w odpowiedni sposób przesyła wyniki dochodzenia.

TAJEMNICA ZAWODOWA

Artykuł 9

1. Uzyskane w wyniku stosowania niniejszego Protokołu informacje są wykorzystywane wyłącznie do celów procedur określonych w artykule 57 Porozumienia.

2. Komisja WE, Urząd Nadzoru EFTA, właściwe organy Państw Członkowskich WE i Państw EFTA oraz ich urzędnicy i inni pracownicy nie ujawniają informacji przez nich uzyskanych w wyniku zastosowania niniejszego Protokołu i objętych tajemnicą zawodową.

3. Zasady dotyczące tajemnicy zawodowej oraz ograniczonego korzystania z informacji przewidziane w Porozumieniu lub ustawodawstwach Umawiających się Stron nie stanowią przeszkody dla wymiany i wykorzystywania informacji określonych w niniejszym Protokole.

ZGŁOSZENIA

Artykuł 10

1. Przedsiębiorstwa kierują swoje zgłoszenia do właściwego organu nadzoru, zgodnie z artykułem 57 ustęp 2 Porozumienia.

2. Zgłoszenia lub skargi skierowane do organu, który na podstawie artykułu 57 nie jest właściwy do podejmowania decyzji w określonej sprawie, są bezzwłocznie przekazywane właściwemu organowi nadzoru.

Artykuł 11

Data przedłożenia zgłoszenia jest dzień, w którym właściwy organ nadzoru otrzymał zgłoszenie.

Data przedłożenia zgłoszenia jest dzień, w którym Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA je otrzymał, jeśli przypadek jest zgłoszony zgodnie przepisami wykonawczymi wydanymi na mocy artykułu 57 Porozumienia, ale objęty jest zakresem artykułu 53.

JĘZYKI

Artykuł 12

1. Przedsiębiorstwa są uprawnione do zwracania się do i bycia powiadamianymi przez Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisję WE w urzędowym języku Państwa EFTA lub Wspólnoty, który zostanie przez nich wybrany dla zgłoszenia. Dotyczy to również wszystkich instancji postępowania.

2. Jeżeli przedsiębiorcy postanawiają zwrócić się do organu nadzoru w języku, który nie jest językiem urzędowym państw objętych właściwością tego organu lub językiem roboczym tego organu, jednocześnie uzupełniają całość dokumentacji tłumaczeniem na język urzędowy tego organu.

3. W przypadku przedsiębiorstw niebędących stronami zgłoszeń, są one odpowiednio uprawnione do bycia powiada-

mianymi przez Urząd Nadzoru EFTA i Komisję WE we właściwym języku urzędowym Państwa EFTA lub Wspólnoty, lub w języku roboczym jednego z tych organów. Jeśli postanowią zwracać się do organu nadzoru w języku niebędącym językiem urzędowym państwa objętego właściwością tego organu ani językiem roboczym tego organu, stosuje się ustęp 2.

4. Język wybrany do tłumaczenia jest językiem, w którym właściwy organ zwraca się do przedsiębiorstwa.

TERMINY ORAZ POZOSTAŁE KWESTIE PROCEDURALNE

Artykuł 13

W odniesieniu do terminów oraz pozostałych postanowień proceduralnych, przepisy wykonawcze do artykułu 57 stosuje się również do celów współpracy między Komisją WE i Urzędem Nadzoru EFTA, chyba że w niniejszym Protokole przewidziano inaczej.

POSTANOWIENIE PRZEJŚCIOWE

Artykuł 14

Artykułu 57 nie stosuje się do koncentracji, która była przedmiotem porozumienia lub zawiadomienia, lub w przypadku, gdy kontrola została przejęta przed datą wejścia w życie niniejszego Porozumienia. W żadnym jednak przypadku niniejszy artykuł nie może być stosowany do koncentracji, w odniesieniu do której przed tą datą wszczęte zostało postępowanie przez właściwe krajowe organy do spraw konkurencji.

PROTOKÓŁ 25

w sprawie konkurencji odnoszącej się do węgla i stali

Artykuł 1

1. Wszystkie porozumienia zawarte między przedsiębiorstwami, decyzje podjęte przez związki przedsiębiorstw oraz uzgodnione praktyki w odniesieniu do poszczególnych produktów, określone w Protokole 14, które mogą wpływać na handel między Umawiającymi się Stronami, nastawione bezpośrednio lub pośrednio na zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie normalnej konkurencji na terytorium objętym niniejszym Porozumieniem, są zakazane, w szczególności te, które:

- ustalają lub decydują o cenach;
- ograniczają lub kontrolują produkcję, rozwój techniczny lub inwestycje;
- dzielą rynki, produkty, klientów lub źródła zaopatrzenia.

2. Jednakże właściwy organ nadzoru, przewidziany w artykule 56 Porozumienia, zezwala na zawieranie porozumień specjalizacyjnych lub porozumień o wspólnym kupnie lub wspól-

nej sprzedaży w odniesieniu do produktów określonych w ustępie 1, jeśli uznają, że:

- a) tego rodzaju specjalizacja lub wspólne kupno lub sprzedaż przyczynią się w sposób istotny do poprawy produkcji lub dystrybucji danych produktów;
- b) porozumienie to jest istotne z punktu widzenia uzyskania tych wyników oraz nie jest bardziej restrykcyjny niż wymaga tego zakładany cel; oraz
- c) porozumienie nie stwarza przedsiębiorstwu możliwości ustalania cen lub ograniczania lub kontrolowania produkcji lub wprowadzania do obrotu znaczącej części odnośnych produktów na terytorium objętym Porozumieniem, lub też nie chroni go przed skuteczną konkurencją ze strony innych przedsiębiorstw działających na terytorium objętym Porozumieniem.

Jeśli właściwy organ nadzoru uzna, że niektóre porozumienia są bardzo podobne pod względem charakteru i skutków do porozumień określonych wyżej oraz w szczególności uwzględniając fakt, że niniejszy ustęp odnosi się do przedsiębiorstw dystrybucyjnych, to udziela im zezwolenia również w przypadku, gdy spełniają te same wymagania.

3. Każde porozumienie lub decyzja zakazana przez ustęp 1 jest nieważna z mocy prawa i nie może być powoływana przed żadnym sądem ani trybunałem w Państwach Członkowskich WE i Państwach EFTA.

Artykuł 2

1. Wszelkie transakcje wymagają uprzedniego zezwolenia właściwego organu nadzoru, przewidzianego w artykule 56 Porozumienia, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu, jeśli same w sobie w sposób bezpośredni lub pośredni w wyniku działań osób, przedsiębiorstw lub grup osób lub przedsiębiorstw działających na terytorium objętym Porozumieniem doprowadzają do koncentracji przedsiębiorstw, z których co najmniej jedno objęte jest zakresem artykułu 3, która może wpłynąć na handel między Umawiającymi się Stronami, niezależnie od tego, czy transakcja dotyczy jednego produktu, czy większej liczby różnych produktów oraz czy transakcja ta jest wynikiem łączenia się, nabycia udziałów lub części przedsiębiorstwa, lub aktywów, pożyczki, umowy, czy też innych środków kontroli.

2. Właściwy organ nadzoru, przewidziany w artykule 56 Porozumienia, udziela zezwolenia określonego w ustępie 1,

jeśli uzna, że proponowana transakcja nie przyznaje określonej osobie lub przedsiębiorstwu prawa w odniesieniu do produktu lub produktów objętych jego właściwością do:

- ustalania cen, kontrolowania lub ograniczenia produkcji lub dystrybucji, lub utrudniania skutecznej konkurencji na znaczącej części rynku tych produktów, lub
- omijania zasad konkurencji ustanowionych na mocy niniejszego Porozumienia, w szczególności przez ustanowienie sztucznie uprzywilejowanej pozycji zapewniającej istotną przewagę w dostępie do dostaw lub rynków.

3. Wyłączone spod wymogu uzyskania uprzedniego zezwolenia mogą być typy transakcji określone pod względem wielkości aktywów lub przedsiębiorstw branych pod uwagę w połączeniu z rodzajem koncentracji, która ma nastąpić.

4. Jeśli właściwy organ nadzoru przewidziany w artykule 56 Porozumienia uzna, że przedsiębiorstwa publiczne lub prywatne, które prawnie lub faktycznie posiadają lub uzyskują na rynku jednego z produktów objętych jego kompetencją pozycję dominującą przeciwdziałającą skutecznej konkurencji na znacznej części terytorium objętego niniejszym Porozumieniem, wykorzystują tę pozycję do celów niezgodnych z celami niniejszego Porozumienia oraz jeśli takie nadużycie wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami, wydaje im takie zalecenia, jakie mogą być właściwe, aby zapobiec wykorzystywaniu pozycji w taki sposób.

Artykuł 3

Do celów artykułów 1 i 2, jak również do celów informacji wymaganych dla ich stosowania oraz postępowań z nimi związanych, „przedsiębiorstwo” oznacza każde przedsiębiorstwo prowadzące działalność produkcyjną w przemyśle węglowym lub stalowym na terytorium objętym Porozumieniem oraz każde przedsiębiorstwo lub agencję regularnie prowadzącą działalność polegającą na dystrybucji innej niż sprzedaż krajowym konsumentom lub drobnym wytwórcom.

Artykuł 4

Załącznik XIV do Porozumienia zawiera szczególne postanowienia nadające skuteczność zasadom ustalonym w artykułach 1 i 2.

Artykuł 5

Urząd Nadzoru EFTA oraz Komisja WE zapewniają stosowanie zasad ustanowionych w artykułach 1 i 2 niniejszego Protokołu zgodnie z postanowieniami nadającymi skuteczność artykułom 1 i 2 zawartymi w Protokole 21 oraz załączniku XIV do Porozumienia.

Artykuł 6

Indywidualne przypadki określone w artykułach 1 i 2 niniejszego Protokołu rozstrzygane są przez Komisję WE lub Urząd Nadzoru EFTA zgodnie z artykułem 56 Porozumienia.

Artykuł 7

W celu rozwijania i utrzymania jednolitego nadzoru na całym Europejskim Obszarze Gospodarczym w dziedzinie konkurencji oraz wspierania jednorodnego wykonania, stosowania i wykładni postanowień Porozumienia, właściwe organy współpracują zgodnie z postanowieniami ustanowionymi w Protokole 23.

PROTOKÓŁ 26

Zob.: Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 164/2001 (Dz.U. L 65 z 7.3.2002, str. 46).

PROTOKÓŁ 27**w sprawie współpracy w dziedzinie pomocy państwa**

W celu zapewnienia jednolitego wykonania, stosowania oraz wykładni zasad dotyczących pomocy państwa na terytorium Umawiających się Stron, jak również dla zagwarantowania ich harmonijnego rozwoju, Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA przestrzegają następujących zasad:

- a) okresowo lub na wniosek każdego organu nadzoru dokonują wymiany informacji oraz opinii dotyczących zagadnień polityki ogólnej, takich jak: wykonanie, stosowanie oraz wykładnia zasad dotyczących pomocy państwa, zawartych w Porozumieniu;
- b) Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA opracowują okresowe badania dotyczące pomocy państwa w swoich odpowiednich Państwach. Badania te są udostępnione innemu organowi nadzoru;

- c) jeśli procedura, określona w artykule 93 ustęp 2 akapity pierwszy i drugi Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, lub odpowiadająca jej procedura, ustanowiona w umowie zawartej między Państwami EFTA powołującej Urząd Nadzoru EFTA, zostaje wszczęta w odniesieniu do programów i pojedynczych przypadków pomocy państwa, Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA powiadamia drugi organ nadzoru oraz zainteresowane strony o możliwości przedkładania swoich uwag;
- d) organy nadzoru powiadamiają się nawzajem o wszelkich decyzjach z chwilą ich podjęcia;
- e) wszczęcie procedury określonej w literze c) oraz decyzje określone w literze d) podlegają ogłoszeniu przez właściwe organy nadzoru;
- f) bez względu na postanowienia niniejszego Protokołu Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA, na wniosek innego organu nadzoru, dostarczają podstawowe informacje o każdym pojedynczym przypadku oraz wymieniają poglądy na temat poszczególnych programów i przypadków pomocy państwa;
- g) informacje uzyskane zgodnie z literą f) są traktowane jako poufne.

PROTOKÓŁ 28

w sprawie własności intelektualnej

Artykuł 1

Istota ochrony

1. Do celów niniejszego Protokołu określenie „własność intelektualna” zawiera ochronę własności przemysłowej i handlowej objętych artykułem 13 Porozumienia.

2. Bez uszczerbku dla postanowień niniejszego Protokołu oraz załącznika XVII Umawiające się Strony po wejściu w życie Porozumienia dostosują swoje ustawodawstwo dotyczące własności intelektualnej w takim zakresie, aby było ono zgodne z zasadami swobodnego obrotu towarów i usług oraz dostosowane do poziomu ochrony własności intelektualnej w prawie wspólnotowym, włączając poziom egzekwowania tych praw.

3. Z zastrzeżeniem postanowień proceduralnych Porozumienia oraz bez uszczerbku dla postanowień niniejszego Protokołu oraz załącznika XVII, Państwa EFTA dostosują, na wniosek Umawiających się Stron i po konsultacji między nimi, swoje ustawodawstwo dotyczące własności intelektualnej w celu osiągnięcia co najmniej poziomu ochrony własności intelektualnej obowiązującego we Wspólnocie w dniu podpisania Porozumienia.

Artykuł 2

Wyczerpanie praw

1. W zakresie, w jakim wyczerpanie jest przedmiotem środków wspólnotowych lub orzecznictwa, Umawiające się Strony przewidują takie zasady wyczerpania praw własności intelektualnej, jakie obowiązują w prawie wspólnotowym. Bez uszczerbku dla przyszłego rozwoju orzecznictwa, postanowienie to należy interpretować zgodnie ze znaczeniem ustalonym we właściwych orzeczeniach Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanych przed podpisaniem niniejszego Porozumienia.

2. W odniesieniu do praw patentowych, niniejsze postanowienie staje się skuteczne najpóźniej w rok po wejściu w życie Porozumienia.

Artykuł 3

Patenty wspólnotowe

1. Umawiające się Strony podejmują wszelkie starania, aby w okresie trzech lat od wejścia w życie Umowy odnoszącej się do patentów wspólnotowych (89/695/EWG) zakończone zo-

stały negocjacje dotyczące udziału Państw EFTA w tej Umowie. Jednakże w przypadku Islandii nie nastąpi to wcześniej niż dnia 1 stycznia 1998 roku.

2. Szczegółowe warunki udziału Państw EFTA w Umowie odnoszącej się do patentów wspólnotowych (89/695/EWG) będą przedmiotem przyszłych negocjacji.

3. Wspólnota zobowiązuje się, po wejściu w życie Umowy odnoszącej się do patentów wspólnotowych, zaprosić te Państwa EFTA, które złożą wniosek, do negocjacji zgodnie z artykułem 8 Umowy odnoszącej się do patentów wspólnotowych, pod warunkiem że dodatkowo przestrzegać będą postanowień ustępów 4 i 5.

4. Państwa EFTA zapewnią zgodność swojego ustawodawstwa z głównymi postanowieniami Europejskiej Konwencji Patentowej z dnia 5 października 1973 roku.

5. W odniesieniu do produktów farmaceutycznych oraz środków spożywczych, które mogą być objęte zakresem patentu, Finlandia zastosuje się do postanowień ustępu 4 do dnia 1 stycznia 1995 roku. W odniesieniu do produktów farmaceutycznych, które mogą być objęte zakresem patentu, Islandia zastosuje się do postanowień ustępu 4 do dnia 1 stycznia 1997 roku. Wspólnota jednakże nie skieruje zaproszenia wymienionego w ustępie 3 odpowiednio do Finlandii i Islandii przed tymi datami.

6. Bez względu na artykuł 2, uprawniony z patentu lub posiadający licencję na korzystanie z patentu na produkt wymieniony w ustępie 5, zgłoszonego na terytorium Umawiającej się Strony w czasie, kiedy patentu na dany produkt nie można uzyskać ani w Finlandii, ani w Islandii, może korzystać z uprawnień przyznanych mu tym patentem w celu zapobieżenia przywózowi i obrotowi tym produktem na terytorium Umawiających się Stron, gdzie ten produkt korzysta z ochrony patentowej, nawet w przypadku gdy produkt ten wprowadzony został do obrotu w Finlandii lub Islandii po raz pierwszy przez niego lub za jego zgodą.

Na prawo to można się powoływać w odniesieniu do produktów, określonych w ustępie 5 do końca drugiego roku po dacie, kiedy w Finlandii lub Islandii produkty te uzyskały zdolność patentową.

Artykuł 4

Produkty półprzewodnikowe

1. Umawiające się Strony mają prawo podjąć decyzję odnośnie do przedłużenia ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych w stosunku do osób z państwa trzeciego lub terytorium, które nie jest Umawiającą się Stroną niniejszego Porozumienia, które nie korzystają z prawa ochrony zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia. W tym celu mogą też zawierać umowy.

2. Zainteresowana Umawiająca się Strona podejmuje starania, w przypadkach gdy ochrona topografii produktów półprzewodnikowych jest rozciągnięta na terytorium państwa, które nie jest Umawiającą się Stroną, w celu zapewnienia, że zainteresowane państwo, które nie jest Umawiającą się Stroną przyzna prawo do ochrony innym Umawiającym się Stronom niniejszego Porozumienia na warunkach równych z tymi, jakie zostały przyznane zainteresowanej Umawiającej się Stronie.

3. Rozciągnięcie praw przyznanych na podstawie równoległych lub równoważnych umów lub porozumień, bądź równoważnych decyzji między Umawiającymi się Stronami a państwami trzecimi jest uznawane i przestrzegane przez wszystkie Umawiające się Strony.

4. W odniesieniu do ustępów 1–3 stosuje się zawarte w Porozumieniu procedury odnoszące się do generalnych informacji, konsultacji oraz rozstrzygnięcia sporów.

5. W każdym przypadku różnych stosunków zaistniałych między Umawiającymi się Stronami a jakimkolwiek państwem trzecim należy bezzwłocznie podjąć konsultacje, określone w ustępie 4, dotyczące wpływu takich rozbieżności na swobodny obrót towarami na podstawie niniejszego Porozumienia. Gdy tylko taka umowa, porozumienie lub decyzja zostanie przyjęta, pomimo ciągłego braku zgody między Wspólnotą a zainteresowaną Umawiającą się Stroną, zastosowanie ma część VII niniejszego Porozumienia.

Artykuł 5

Konwencje międzynarodowe

1. Umawiające się Strony podejmują działania mające na celu przystąpienie przed dniem 1 stycznia 1995 roku do następujących wielostronnych konwencji dotyczących własności przemysłowej, intelektualnej oraz handlowej:

- a) Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej (Akt Sztokholmski, 1967 rok);
- b) Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych (Akt Paryski, 1971 rok);
- c) Międzynarodowej konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych (Rzym, 1961 rok);
- d) Protokołu do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków (Madryt, 1989 rok);
- e) Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków (Genewa, 1977 rok, zmienione w 1979 roku);
- f) Traktatu budapesztańskiego o międzynarodowym uznawaniu depozytu drobnoustrojów dla celów postępowania patentowego (1980 rok);

g) Układu o współpracy patentowej (1984 rok).

2. W przypadku przystąpienia Finlandii, Irlandii i Norwegii do Protokołu do Porozumienia madryckiego terminy wymienione w ustępie 1 zastępuje się, odpowiednio, datą dnia 1 stycznia 1996 roku, a w przypadku Islandii datą dnia 1 stycznia 1997 roku.

3. Po wejściu w życie niniejszego Protokołu Umawiające się Strony dostosowują swoje wewnętrzne ustawodawstwo do postanowień prawa materialnego zawartych w konwencjach wymienionych w ustępie 1 litery a)–c). Natomiast Irlandia dostosowuje swoje wewnętrzne ustawodawstwo do głównych postanowień Konwencji berneńskiej z dniem 1 stycznia 1995 roku.

Artykuł 6

Negocjacje dotyczące Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu

Umawiające się Strony uzgadniają, bez uszczerbku dla kompetencji Wspólnoty i jej Państw Członkowskich, w sprawach własności intelektualnej usprawnić system ustalony w Porozumieniu, w odniesieniu do własności intelektualnej, w świetle wyników negocjacji Rundy Urugwajskiej.

Artykuł 7

Wzajemne konsultacje i informacje

Umawiające się Strony zobowiązują się wymieniać informacje w kontekście działań w ramach organizacji międzynarodowych oraz umów dotyczących własności intelektualnej.

Umawiające się Strony zobowiązują się także, w obszarach objętych środkiem przyjętym przez prawo wspólnotowe, podjąć na wniosek wcześniejsze konsultacje w wyżej wymienionych ramach i kontekstach.

Artykuł 8

Postanowienia przejściowe

Umawiające się Strony wyrażają zgodę na podjęcie negocjacji w celu umożliwienia pełnego udziału zainteresowanych Państw EFTA w przyszłych działaniach związanych z własnością intelektualną, jakie mogą być przyjęte przez prawo wspólnotowe.

Jeśli takie działania przyjęte zostaną przed datą wejścia w życie Porozumienia, negocjacje dotyczące udziału w tych działaniach należy rozpocząć w terminie możliwie jak najszybszym.

Artykuł 9

Kompetencje

Postanowienia niniejszego Protokołu pozostają bez uszczerbku dla kompetencji Wspólnoty i jej Państw Członkowskich w sprawach dotyczących własności intelektualnej.

PROTOKÓŁ 29

w sprawie kształcenia zawodowego

W celu wspierania przepływu młodych osób w obrębie EOG, Umawiające się Strony zgadzają się wzmocnić współpracę w dziedzinie kształcenia zawodowego oraz podjąć starania na rzecz poprawy warunków dla studentów chcących kształcić się w innym niż ich własne Państwie EOG. W tym kontekście Umawiające się Strony zgadzają się, że postanowienia Porozumienia dotyczące prawa pobytu dla studentów nie zmieniają istniejących przed wejściem w życie Porozumienia możliwości poszczególnych Umawiających się Stron, w zakresie nakładania opłat za kształcenie na studentów zagranicznych.

PROTOKÓŁ 30

w sprawie szczególnych postanowień dotyczących organizacji współpracy w dziedzinie statystyki

1. Powołuje się konferencję przedstawicieli krajowych organizacji statystycznych Umawiających się Stron, Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich (Eurostat) oraz Biura Doradcy Statystycznego Państw EFTA (BDS EFTA). Konferencja kieruje współpracą w dziedzinie statystyki, planuje i rozwija programy i procedury współpracy w ścisłym powiązaniu i skoordynowaniu z programami i procedurami Wspólnoty, jak również monitoruje ich wykonanie.

2. Państwa EFTA od momentu wejścia w życie Porozumienia uczestniczą w opracowaniu planów dotyczących działań priorytetowych w zakresie informacji statystycznej⁽¹⁾.

Państwa EFTA zgodnie z artykułem 82 ustęp 1 litera a) Porozumienia oraz rozporządzenia finansowego dołączonego do Porozumienia przyczyniają się do realizacji takich działań przez wnoszenie wkładu finansowego.

⁽¹⁾ Tj. przyszłe plany tego rodzaju ustanowione przez 389 Y 0628 (01) rezolucję Rady z dnia 19 czerwca 1989 roku w sprawie realizacji planu priorytetowych działań w dziedzinie informacji statystycznych: program statystyczny Wspólnot Europejskich na lata 1989–1992 (Dz.U. C 161 z 28.6.1989, str. 1).

Państwa EFTA uczestniczą w pełni w pracach Komitetów WE, które wspierają Komisję WE w zakresie kierowania i realizowania działań w zakresie, w jakim dotyczą one Porozumienia.

3. Informacje statystyczne pochodzące z Państw EFTA a dotyczące spraw wynikających z Porozumienia koordynowane są przez BDS EFTA oraz przekazywane do Eurostatu. Gromadzenie i przetwarzanie danych odbywa się w ramach Eurostatu.

4. Eurostat oraz BDS EFTA zapewniają, że statystyki dotyczące EOG przeprowadza się w stosunku do różnych użytkowników oraz udostępniane są społeczeństwu.

5. Państwa EFTA pokrywają dodatkowe koszty ponoszone przez Eurostat z tytułu gromadzenia, przetwarzania oraz rozpowszechniania informacji pochodzących z Państw EFTA. Wysokości kwot okresowo ustala Wspólny Komitet EOG.

6. Poufne dane statystyczne mogą być wykorzystywane jedynie do celów statystycznych.

PROTOKÓŁ 31

w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

Artykuł 1

Badania i rozwój technologiczny

1. a) Państwa EFTA, począwszy od daty wejścia w życie Porozumienia, uczestniczą w wykonywaniu programu ramowego działań wspólnotowych w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego (1990–1994)⁽¹⁾ przez udział w programach szczegółowych.

b) Państwa EFTA przyczyniają się finansowo do działań określonych w literze a) zgodnie z artykułem 82 ustęp 1 litera a) Porozumienia.

c) Państwa EFTA w następstwie litery b) uczestniczą w pełni we wszystkich Komitetach WE, które wspomagają Komisję WE w kierowaniu i realizacji wspomnianego programu ramowego oraz we wszystkich pozostałych programach szczegółowych.

d) Biorąc pod uwagę szczególnie charakter współpracy przewidzianej w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego, przedstawiciele Państw EFTA dodatkowo dopuszczeni są do prac Komitetu ds. Badań Naukowych i Technicznych (CREST) oraz innych Komitetów WE, które w tej dziedzinie Komisja WE konsultuje, w takim zakresie, w jakim niezbędne to jest dla prawidłowego funkcjonowania współpracy.

⁽¹⁾ **390 D 0221**: decyzja Rady 90/221/Euratom/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. (1990–1994) (Dz.U. L 117 z 8.5.1990; str. 28).

2. W przypadku Islandii jednakże postanowienia ustępu 1 stosuje się dopiero od dnia 1 stycznia 1994 roku.

3. Ocena oraz inne ukierunkowanie działalności w programie ramowym działań wspólnotowych w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego (1990–1994), po wejściu w życie Porozumienia, podlegają procedurze, określonej w artykule 79 ustęp 3 Porozumienia.

4. Porozumienie stosuje się bez uszczerbku, z jednej strony, do dwustronnej współpracy przebiegającej w ramach programu ramowego działań wspólnotowych w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego (1987–1991) ⁽¹⁾ oraz, z drugiej strony, do dwustronnych umów ramowych dotyczących naukowej i technicznej współpracy między Wspólnotą a Państwami EFTA, o ile te umowy ramowe dotyczą współpracy nieobjętej Porozumieniem.

Artykuł 2

Usługi informacyjne

Wspólny Komitet EOG z chwilą wejścia w życie Porozumienia podejmuje decyzje co do terminów i warunków uczestniczenia Państw EFTA w programach ustanowionych decyzjami Rady WE wymienionymi poniżej lub z decyzji pochodnych, w dziedzinie usług informacyjnych:

- **388 D 0524:** decyzja Rady 88/524/EWG z dnia 26 lipca 1988 r. dotyczącej ustanowienia planu działań związanych z ustanowieniem rynku usług informacyjnych (Dz.U. L 288 z 21.10.1988, str. 39),
- **389 D 0286:** decyzja Rady 89/286/EWG z dnia 17 kwietnia 1989 r. w sprawie wykonania na szczeblu wspólnotowym głównej fazy strategicznego programu transferu innowacji i technologii (1989–1993) (program Sprint) (Dz.U. L 112 z 25.04.1989, str. 12).

Artykuł 3

Środowisko naturalne

1. Wzmacnia się współpracę w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego prowadzoną w ramach działalności Wspólnoty, w szczególności w następujących dziedzinach:

- polityki oraz programów działań w sprawie środowiska naturalnego,
- integracji wymogów ochrony środowiska naturalnego oraz jej uwarunkowań z innymi sferami polityki,
- instrumentów ekonomicznych i fiskalnych,
- problemów środowiskowych których następstwa mają charakter transgraniczny,
- głównych zagadnień regionalnych i globalnych będących tematem dyskusji w ramach organizacji międzynarodowych.

⁽¹⁾ **387 D 0516:** decyzja Rady 87/516/Euratom, EWG z dnia 28 września 1987 r. (Dz.U. L 302 z 24.10.1987, str. 1).

Współpraca obejmuje między innymi odbywanie regularnych spotkań.

2. Niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego Porozumienia podejmuje się niezbędne decyzje, aby zapewnić uczestnictwo Państw EFTA w Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska z chwilą, kiedy powyższa Agencja zostanie powołana przez Wspólnotę, chyba że kwestia ta została załatwiona przed datą wejścia w życie Porozumienia.

3. W przypadku kiedy Wspólny Komitet EOG decyduje, że współpraca musi przybrać równoległego tekstu legislacyjnego o identycznej lub podobnej treści, procedury określone w artykule 79 ustęp 3 Porozumienia stosuje się następnie w przygotowywaniu tego tekstu w danje dziedzinie.

Artykuł 4

Oświata, kształcenie i młodzież

1. Państwa EFTA od momentu wejścia w życie Porozumienia uczestniczą w programie wspólnotowym „Młodzież dla Europy” zgodnie z częścią VI.

2. Państwa EFTA, począwszy od dnia 1 stycznia 1995 r., uczestniczą, na podstawie postanowień części VI, we wszystkich istniejących lub przygotowywanych programach wspólnotowych, w dziedzinach oświaty, kształcenia i młodzieży. Planowanie oraz rozwój programów wspólnotowych podlegają procedurom określonym w części VI, w szczególności w artykule 79 ustęp 3.

3. Państwa EFTA przyczyniają się finansowo do programów określonych w ustępach 1 i 2 zgodnie z artykułem 82 ustęp 1 litera a).

4. Państwa EFTA z chwilą rozpoczęcia współpracy w ramach programów, do których wnoszą swój wkład finansowy, uczestniczą na pełnych prawach w pracach Komitetów WE, które wspomagają Komisję WE w zakresie kierowania i rozwoju niniejszych programów.

5. Państwa EFTA z chwilą wejścia w życie Porozumienia uczestniczą w różnych działaniach Wspólnoty obejmujących wymianę informacji, kontaktów i spotkań ekspertów, seminaria i konferencje. Umawiające się Strony ponadto, działając przez Wspólny Komitet EOG lub inny sposób, podejmują wszelkie inicjatywy, jakie mogą okazać się właściwe w tym zakresie.

6. Umawiające się Strony zachęcają do nawiązywania właściwej współpracy między właściwymi organizacjami, instytucjami, innymi organami w ramach obszaru ich działalności w przypadku gdy przyczyniłoby się to do wzmocnienia i rozszerzenia współpracy. W szczególności stosuje się to do działalności Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP) ⁽¹⁾.

Artykuł 5

Polityka społeczna

1. W dziedzinie polityki społecznej dialog, określony w artykule 79 ustęp 1 Porozumienia, obejmuje między innymi odbywanie posiedzeń, spotkania ekspertów, analizy specjalnych kwestii i szczególnych problemów dotyczących wspólnych zainteresowań, wymianę informacji dotyczących działalności Umawiających się Stron, podsumowania stanu współpracy oraz wspólne realizowanie takich działań, jak seminaria czy konferencje.

2. Umawiające się Strony zmagają w szczególności do wzmocnienia współpracy w ramach działań wspólnotowych, które mogą być rezultatem następujących aktów wspólnotowych:

— **388 Y 0203**: rezolucja Rady z dnia 21 grudnia 1987 r. w sprawie bezpieczeństwa, higieny i ochrony zdrowia w miejscu pracy (Dz.U. C 28 z 3.12.1988, str. 3),

— **391 Y 0531**: rezolucja Rady z dnia 21 maja 1991 r. w sprawie trzeciego średniookresowego programu działań wspólnotowych w sprawie równych szans dla kobiet i mężczyzn (1991–1995) (Dz.U. C 142 z 31.5.1991, str. 1),

— **390 Y 627(06)**: rezolucja Rady z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie działań mających na celu wsparcie długotrwale bezrobotnych (Dz.U. C 157 z 27.6.1990, str. 4),

— **386 X 0379**: zalecenie Rady 86/379/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie zatrudnienia osób niepełnosprawnych we Wspólnocie (Dz.U. L 225 z 12.8.1986, str. 43),

⁽¹⁾ **375 R 0337**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/75 z dnia 10 lutego 1975 r. ustanawiające Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Dz.U. L 39 z 13.2.1975, str. 1), zmienione:

— **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 17),

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 157 i 158).

— **389 D 0457**: decyzja Rady 89/457/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiająca wspólnotowy średniookresowy program działania dotyczący ekonomicznej i społecznej integracji ekonomicznie i społecznie mniej uprzywilejowanych grup w społeczeństwie (Dz.U. L 224 z 2.8.1989, str. 10).

3. Państwa EFTA z chwilą wejścia w życie Porozumienia uczestniczą w ramach wspólnotowych działań akcji na rzecz osób starszych ⁽²⁾.

Państwa EFTA wnoszą wkład finansowy zgodnie z artykułem 82 ustęp 1 litera b) Porozumienia.

Państwa EFTA uczestniczą w pełni w pracach Komitetów WE, które wspierają działania Komisji WE w zakresie kierowania i rozwijania programów, z wyłączeniem spraw związanych z rozdziałem środków finansowych WE na poszczególne Państwa Członkowskie.

4. Wspólny Komitet EOG podejmuje niezbędne decyzje w celu ułatwienia współpracy między Umawiającymi się Stronami co do przyszłych programów oraz działań podejmowanych w dziedzinie polityki społecznej.

5. Umawiające się Strony zachęcają do nawiązywania właściwej współpracy między właściwymi organizacjami, instytucjami oraz innym organami na terytoriach ich działalności, na których przyczyniłoby się to do wzmocnienia i poszerzenia zakresu współpracy. W szczególności stosuje się to do działań podejmowanych przez Europejską Fundację na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy ⁽³⁾.

Artykuł 6

Ochrona konsumenta

1. W dziedzinie ochrony konsumenta Umawiające się Strony wzmacniają dialog prowadzony między nimi przy użyciu wszelkich właściwych środków w celu określenia dziedzin, w których ściślejsza współpraca mogłaby przyczynić się do uzyskania pożądaných celów.

⁽²⁾ **391 D 0049**: decyzja Rady 91/49/EWG z dnia 26 listopada 1990 r. (Dz.U. L 28 z 2.2.1991, str. 29).

⁽³⁾ **375 R 1365**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Dz.U. L 139 z 30.5.1975, str. 1), zmienione:

— **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 17),

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 157 i 158).

2. Umawiające się Strony poszukują dróg wzmocnienia współpracy w ramach działań wspólnotowych, w szczególności celem zagwarantowania wpływu i uczestnictwa konsumentów:

- **389 Y 1122(01)**: rezolucja Rady z dnia 9 listopada 1989 r. w sprawie przyszłych priorytetów dla ponownego realizowania polityki ochrony konsumentów (Dz.U. C 294 z 22.11.1989, str. 1),
- **590 DC 0098**: trzyletni plan działania w zakresie polityki na rzecz konsumentów w WE (1990–1992),
- **388 Y 1117(01)**: rezolucja Rady z dnia 4 listopada 1988 r. w sprawie usprawnienia zaangażowania konsumentów w proces standaryzacji (Dz.U. C 293 z 17.11.1988, str. 1).

Artykuł 7

Małe i średnie przedsiębiorstwa

1. Współpraca w zakresie małych i średnich przedsiębiorstw wspierana jest w szczególności w ramach działań Wspólnoty:

- celem usunięcia bezcelowych ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych,
- celem informowania oraz wspomagania przedsiębiorstw, w szczególności średnich i małych, o prowadzonej polityce i programach, które mogą mieć dla nich znaczenie,
- celem zachęcania do współpracy i partnerstwa między przedsiębiorstwami, zwłaszcza między małym i średnimi, usytuowanymi na różnych regionach EOG.

2. Umawiające się Strony poszukują w szczególności dróg i sposobów wzmocnienia współpracy w ramach działań wspólnotowych, jakie mogą wynikać z następujących wspólnotowych aktów prawnych:

- **388 Y 0727(02)**: rezolucja Rady w sprawie poprawy środowiska działalności gospodarczej oraz działań na rzecz wspierania rozwoju przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich, we Wspólnocie (Dz.U. C 197 z 27.7.1988, str. 6),
- **389 D 0490**: decyzja Rady 89/490/EWG w sprawie poprawy środowiska działalności gospodarczej oraz działań na rzecz wspierania rozwoju przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich, we Wspólnocie (Dz.U. L 239 z 16.8.1989, str. 33),

— **389 Y 1007(01)**: rezolucja Rady z dnia 26 września 1989 r. w sprawie rozwijania umów o podwykonawstwo we Wspólnocie (Dz.U. C 254 z 7.10.1989, str. 1),

- **390 X 0246**: zalecenie Rady z dnia 28 maja 1990 r. dotyczące wprowadzenia w życie polityki uproszczeń administracyjnych na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 141 z 2.6.1990, str. 55),
- **391 Y 0605**: rezolucja Rady z dnia 27 maja 1991 r. w sprawie programu działań na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw łącznie z zakładami rzemieślniczymi (Dz.U. C 146 z 5.6.1991, str. 3),
- **391 D 0319**: decyzja Rady 91/319/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. rewidująca program w sprawie poprawy środowiska działalności gospodarczej oraz wspierania rozwoju przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich (Dz.U. L 175 z 4.7.1991, str. 32).

3. Wspólny Komitet EOG od momentu wejścia w życie Porozumienia podejmuje właściwe decyzje dotyczące zarządzeń łącznie z tymi, które dotyczą jakichkolwiek wkładów finansowych ze strony Państw EFTA, jakie stosuje się z tytułu współpracy w ramach wspólnotowych działań w ramach wykonania decyzji Rady w sprawie poprawy środowiska działalności gospodarczej oraz działań na rzecz wspierania rozwoju przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich, we Wspólnocie ⁽¹⁾.

Artykuł 8

Turystyka

W dziedzinie turystyki dialog, określony w artykule 79 ustęp 1 Porozumienia, ma na celu określenie obszarów, w obrębie których ściślejsza współpraca mogłaby przyczynić się do promowania turystyki oraz poprawy ogólnych warunków przemysłu turystycznego na terytoriach Umawiających się Stron.

Artykuł 9

Sektor audiowizualny

Możliwie jak najszybciej po wejściu w życie Porozumienia podejmuje się niezbędne decyzje celem zapewnienia udziału Państw EFTA w programach ustanowionych na podstawie 390 D 0685 decyzji Rady 90/685/EWG z dnia 21 grudnia 1990 r.

⁽¹⁾ **389 D 0490**: decyzja Rady 89/490/EWG z dnia 28 lipca 1989 r. (Dz.U. C 239 z 16.8.1989, str. 33).

dotyczącej realizacji programu działań na rzecz wspierania europejskiego przemysłu audiowizualnego (MEDIA) (1991–1995) (Dz.U. L 380 z 31.12.1990, str. 37) w takim zakresie, w jakim nie został ustalony przed tą datą.

Artykuł 10

Ochrona cywilna

1. Umawiające się Strony poszukują dróg wzmocnienia współpracy w ramach wspólnotowych działań mogących

wyniknąć z (489 Y 0223) rezolucji Rady i przedstawicieli Państw Członkowskich spotykających się w ramach Rady, z dnia 13 lutego 1989 roku w sprawie rozwoju współpracy w dziedzinie ochrony cywilnej (Dz.U. C 44 z 23.2.1989, str. 3).

2. Państwa EFTA zapewniają, że numer 112 wprowadzony jest na ich terytoriach jako jeden numer alarmowy zgodnie z przepisami (391 D 0396) decyzji Rady z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie wprowadzenia jednego europejskiego numeru alarmowego (Dz.U. L 217 z 6.8.1991, str. 31).

PROTOKÓŁ 32

w sprawie zasad finansowych dla wykonania artykułu 82

Artykuł 1

Procedura mająca na celu określenie finansowego udziału Państw EFTA

1. Procedura obliczania finansowego udziału Państw EFTA w działaniach wspólnotowych określona jest w niniejszym artykule.

2. Najpóźniej do dnia 30 maja każdego roku budżetowego Komisja WE przekazuje Wspólnemu Komitetowi EOG następujące informacje wraz z odpowiednimi dowodami rzeczowymi:

- a) o kwotach zapisanych jako „dla informacji” w przydziale środków na zobowiązania i w przydziale środków na płatności w deklaracji wydatków wstępnego projektu budżetu Wspólnot Europejskich, odpowiadających działaniom w których uczestniczą Państwa EFTA, obliczone zgodnie z postanowieniami artykułu 82;
- b) o szacunkowej kwocie finansowego udziału wprowadzoną informacyjnie do wykazu dochodów wstępnego projektu budżetu odpowiednio do rodzajów działalności, odpowiadającą udziałowi kapitałowemu Państw EFTA.

3. Wspólny Komitet EOG przed dniem 1 lipca każdego roku potwierdza kwoty, określone w ustępie 2 zgodnie z postanowieniami artykułu 82 Porozumienia.

4. Kwoty „dla informacji” odpowiadające finansowemu udziałowi Państw EFTA, zarówno w przydziale środków na

zobowiązania i przydziale środków na płatności, jak również kwoty składek dostosowuje się w momencie, kiedy budżet jest zatwierdzony przez organ budżetowy celem przestrzegania postanowień artykułu 82.

5. Z chwilą ostatecznego przyjęcia budżetu Komisja WE informuje Wspólny Komitet EOG o kwotach, jakie zostały wprowadzone „dla informacji” zarówno do wykazu wpływów, jak i rozchodów w odniesieniu do rodzajów działalności, w których zamierzają uczestniczyć Państwa EFTA.

Wspólny Komitet EOG w okresie 15 dni od powiadomienia potwierdza, że kwoty te są zgodne z postanowieniami artykułu 82.

6. Najpóźniej do dnia 1 stycznia każdego roku budżetowego Stały Komitet Państw EFTA informuje Komisję WE o ostatecznym podziale finansowego udziału na każde Państwo EFTA.

Ten podział ma charakter wiążący dla każdego Państwa EFTA

Jeśli taka informacja nie zostanie dostarczona do 1 stycznia, stosuje się tymczasowo podział z poprzedniego roku.

Artykuł 2

Udostępnianie finansowego udziału Państw EFTA

1. Na podstawie informacji przekazanej przez Stały Komitet Państw EFTA, zgodnie z postanowieniami artykułu 1 ustęp 6 powyżej Komisja WE ustala:

- a) na mocy artykułu 28 ustęp 1 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ wysokość kwoty roszczenia wobec finansowego udziału Państw EFTA, obliczanej na podstawie przydziału środków na zobowiązania.

Opracowanie wniosków dotyczących roszczenia daje Komisji WE podstawę do formalnego otwarcia przydziału środków na zobowiązania w ramach struktury budżetowej.

Jeśli z początkiem roku finansowego budżet nie został jeszcze przyjęty, stosuje się przepisy artykułu 9 rozporządzenia finansowego;

- b) na mocy artykułu 28 ustęp 2 rozporządzenia finansowego ściąganie kwoty finansowego udziału Państw EFTA, obliczanej na podstawie przydziału środków na płatności.

2. Powyższe polecenie przewiduje wpłacenie przez każde Państwo EFTA swojego finansowego udziału w dwóch etapach:

- sześć dwunastych finansowego udziału nie później niż do dnia 20 stycznia,
- sześć dwunastych finansowego udziału nie później niż do dnia 15 lipca.

Jednakże ta część, która ma być wpłacona do dnia 20 stycznia, zostaje obliczona na podstawie kwoty „do informacji” ustalonej w wykazie przychodów wstępnego projektu budżetu. Uregulowanie kwot w ten sposób wpłaconych następuje przy wpłacie dwunastej należności do dnia 15 lipca.

Jeśli budżet nie zostanie przyjęty przed dniem 30 marca, drugiej wpłaty również dokonuje się na podstawie kwoty „do informacji” we wstępnym projekcie budżetu. Uregulowanie następuje w trzy miesiące po zakończeniu procedury przewidzianej artykułem 1 ustęp 5.

Zebranie wpłat dokonanych przez Państwa EFTA daje podstawy do formalnego otwarcia przyznania środków budżetowych na pokrycie zobowiązań zgodnie z zasadami struktury budżetowej bez uszczerbku dla zastosowania artykułu 9 rozporządzenia finansowego.

3. Kwoty finansowego udziału określa się i wpłaca w ecu.
4. W tym celu każde Państwo EFTA otwiera w swoim Ministerstwie Skarbu lub organie wyznaczonym do tego celu konto w ecu na rzecz Komisji WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie finansowe z dnia 21 grudnia 1977 r. mające zastosowanie do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 355 z 31.12.1977, str. 1), zmienione rozporządzeniem Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 610/90 z dnia 13 marca 1990 r. (Dz.U. L 70 z 16.3.1990, str. 1), zwanego dalej rozporządzeniem finansowym.

5. Wszelka zwłoka wpisów na rachunek, określona w ustępie 4 w odniesieniu do terminów ustalonych w ustępie 4, powoduje naliczenie odsetek obciążających dany kraj według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Fundusz Współpracy Walutowej w jego transakcjach dokonywanych w ecu plus 1,5 punktu procentowego za miesiąc, w którym upłynął termin, a opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, seria C.

Artykuł 3

Dostosowania w świetle wprowadzenia w życie

1. Kwoty odnoszące się do finansowego udziału Państw EFTA, określone dla każdej odpowiedniej pozycji budżetowej zgodnie z ustaleniami artykułu 82 Porozumienia, pozostają bez zmian przez cały rok budżetowy.

2. Komisja WE w czasie zamykania rachunków dotyczących każdego roku budżetowego (n), w ramach ustaleń wydatków i dochodów dokonuje uregulowania rachunków w stosunku do uczestnictwa Państw EFTA, biorąc pod uwagę:

- zmiany, jakie nastąpiły bądź przez transfer lub dodatkowy budżet w roku budżetowym,
- końcowe wykonanie przyznanego środków na dany rok budżetowy, uwzględniając skreślenia lub dokonywane prolongowania,
- wszelkie kwoty pokrywające wydatki związane ze Wspólnotą, które Państwa EFTA pokrywają indywidualnie, lub też sprawozdania wniesione przez Państwa EFTA, np. w zakresie usług administracyjnych.

Regulacja następuje w ramach ustanawiania budżetu na następujący rok (n + 2).

3. Jednakże w wyjątkowych okolicznościach należy uzasadnionych i w zakresie, w którym nie został zachowany czynnik proporcjonalności, Komisja WE, po uzyskaniu zgody Wspólnego Komitetu EOG, może zażądać od Państw EFTA dodatkowego finansowego udziału w tym samym roku budżetowym, w którym miało miejsce zróżnicowanie. Tego rodzaju dodatkowy finansowy udział należy zapisać na rachunkach, określonych w artykule 2 ustęp 4 w dniu ustalonym przez Wspólny Komitet EOG, który w miarę możliwości przypada na termin uregulowania przewidziany w artykule 2 ustęp 2. W przypadku opóźnienia rejestracji zastosowanie mają postanowienia artykułu 2 ustęp 5.

4. Uzupełniające zasady wprowadzania w życie odnoszące się do ustępów 1–3 przyjmuje w miarę potrzeby Wspólny Komitet EOG.

W szczególności stosuje się to do sposobu uwzględniającego kwoty pokrywające wydatki Wspólnoty, które każde Państwo EFTA pokrywa samodzielnie lub wpłat dokonywanych przez Państwa EFTA w naturze.

Artykuł 4

Przegląd

Postanowienia zawarte w:

- artykule 2 ustęp 1,
- artykule 2 ustęp 2,
- artykule 3 ustęp 2, i
- artykule 3 ustęp 3,

zostaną przejrane przed dniem 1 stycznia 1994 roku przez Wspólny Komitet EOG oraz zmienione w świetle doświadczeń z ich wprowadzania w życie oraz decyzji Wspólnoty odnoszących się do rozporządzenia finansowego i/lub przedstawienia nowego ogólnego budżetu.

Artykuł 5

Warunki wprowadzenia w życie

1. Wykorzystanie przyznaných środków wynikających z finansowego udziału Państw EFTA następuje zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego.
2. Jednakże w odniesieniu do zasad dotyczących procedur przetargowych, zaproszeń do przetargów otwarte zarówno są dla Państw Członkowskich WE, jak i Państw EFTA w zakresie, w jakim dotyczą finansowania z tej części budżetu, w której uczestniczą Państwa EFTA.

Artykuł 6

Informacja

1. Komisja WE na koniec każdego kwartału przedstawia Stałemu Komitetowi Państw EFTA wyciąg z rachunków ukazujących tak po stronie wpływów, jak i wydatków stan realizacji programu oraz innych działań, w których uczestniczą finansowo Państwa EFTA.

2. Po zamknięciu roku budżetowego Komisja WE informuje Stały Komitet Państw EFTA o danych dotyczących programów i innych działań, w których finansowo uczestniczą Państwa EFTA, które to dane zawarte są w materiałach obrazujących rachunki i salda, opracowanych zgodnie z przepisami artykułów 78 oraz 81 rozporządzenia finansowego.

3. Wspólnota dostarcza Stałemu Komitetowi Państw EFTA również inne informacje natury finansowej, które ten ostatni może zażądać w związku z realizacją programów i innych działań, w których Państwa EFTA uczestniczą finansowo.

Artykuł 7

Kontrola

1. Kontrola dyspozycyjności i dostępności wpływów oraz kontrola nad przeznaczeniem i rozdziałem wydatków w stosunku do uczestnictwa Państw EFTA następuje zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, przepisami rozporządzenia finansowego oraz właściwymi postanowieniami artykułów 76 i 78 Porozumienia.

2. Ustanawia się właściwe ustalenia między organami kontroli we Wspólnocie a ich odpowiednikami w Państwach EFTA w celu ułatwienia przeprowadzania kontroli nad wpływami i wydatkami w odniesieniu do finansowego udziału Państw EFTA w działaniach Wspólnoty realizowanych zgodnie z ustępem 1.

Artykuł 8

Wielkości produktu krajowego brutto uwzględnione w obliczeniach współczynnika proporcjonalności

1. Dane PKB według cen rynkowych określonych w artykule 82 Porozumienia są tymi, jakie publikuje się w wyniku realizacji postanowień artykułu 76 Porozumienia.
2. Wyjątkowo, w odniesieniu do lat budżetowych 1993 i 1994, dane dotyczące PKB ustanowione są przez OECD. W razie konieczności Wspólny Komitet EOG może zdecydować o przedłużeniu stosowania tego postanowienia na kolejne lata.

PROTOKÓŁ 33**w sprawie postępowania arbitrażowego**

1. W przypadku przekazania sporu do postępowania arbitrażowego rozstrzyga je skład trzech arbitrów, chyba że strony sporu zdecydują inaczej.
2. Każda z dwóch stron sporu wyznacza arbitra w terminie trzydziestu dni.
3. Wyznaczeni arbitrzy w drodze porozumienia wyznaczają superarbitra, którym jest obywatel jednej z Umawiających się Stron, innej niż wyznaczeni arbitrzy. O ile w ciągu dwóch miesięcy strony nie dojdą do porozumienia, wyboru superarbitra dokonuje się spośród siedmiu osób z listy ustalonej przez Wspólny Komitet EOG. Wspólny Komitet uchwała i poddaje stałej kontroli listę zgodnie z regulaminem Komitetu.
4. O ile Umawiające się Strony nie postanowią inaczej, sąd arbitrażowy ustala swój regulamin. Sąd arbitrażowy podejmuje decyzje większością głosów.

PROTOKÓŁ 34**w sprawie możliwości występowania przez sądy i trybunały Państw EFTA do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie wykładni reguł EOG odpowiadających regułom WE***Artykuł 1*

Jeżeli kwestia wykładni postanowień zawartych w Porozumieniu, które są co do istoty identyczne z postanowieniami Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie, zmienionych i uzupełnionych, lub z aktami uchwalonymi na ich podstawie, pojawia się w sprawach zawisłych przed sądem lub trybunałem Państwa EFTA, dany sąd lub trybunał może, o ile uzna to za niezbędne, wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości WE o wydanie decyzji w danej kwestii.

Artykuł 2

Państwa EFTA, które zamierzają korzystać z niniejszego Protokołu, notyfikują depozytariusza oraz Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, w jakiej formie i w jakim zakresie niniejszy Protokół będzie miał zastosowanie przed jego sądami lub trybunałami.

Artykuł 3

Depozytariusz powiadamia Umawiające się Strony o dokonaniu każdej notyfikacji zgodnie z art. 2.

PROTOKÓŁ 35**w sprawie wykonania reguł EOG**

Mając na uwadze, że niniejsze Porozumienie zmierza do osiągnięcia jednolitego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opartego na wspólnych regułach bez konieczności przekazania przez którąkolwiek Umawiającą się Stronę uprawnień legislacyjnych na rzecz jakiegokolwiek instytucji Europejskiego Obszaru Gospodarczego; oraz

Mając na uwadze, że cel ten może być osiągnięty przez procedury krajowe;

Artykuł

W przypadkach możliwych konfliktów między wprowadzonymi w życie regułami EOG a innymi przepisami ustawowymi, Państwa EFTA zobowiązują się do wprowadzenia, o ile to niezbędne, przepisów ustawowych stanowiących, że w takich przypadkach rozstrzygają reguły EOG.

PROTOKÓŁ 36**w sprawie statutu Wspólnego komitetu Parlamentarnego EOG***Artykuł 1*

Wspólny Komitet Parlamentarny EOG jest ustanowiony artykułem 95 Porozumienia i działa zgodnie z postanowieniami zawartymi w Porozumieniu oraz niniejszym Statucie.

Artykuł 2

Wspólny Komitet Parlamentarny EOG składa się z 66 członków.

Równą ilość członków wybiera Parlament Europejski oraz odpowiednio Parlamenti Państw EFTA.

Artykuł 3

Wspólny Komitet Parlamentarny EOG spośród swoich członków dokonuje wyboru przewodniczącego i wiceprzewodniczącego. Urząd przewodniczącego Komisji jest obsadzany na okres jednego roku na przemian przez członka wyznaczonego przez Parlament Europejski oraz przez Parlament Państw EFTA.

Komitet wybiera swoje prezydium.

Artykuł 4

Wspólny Komitet Parlamentarny EOG odbywa sesje dwa razy w roku, na przemian w Państwie Członkowskim Wspólnoty i Państwie EFTA. Na każdej sesji Komitet ustala, gdzie odbędzie się kolejna sesja. Sesje nadzwyczajne odbywają się, o ile Komitet lub jego prezydium tak zadecydują zgodnie z regulaminem wewnętrznym Komitetu.

Artykuł 5

Wspólny Komitet Parlamentarny EOG przyjmuje swój regulamin wewnętrzny większością dwóch trzecich głosów członków Komitetu.

Artykuł 6

Koszty uczestnictwa we Wspólnym Komitecie Parlamentarnym EOG ponosi Parlament wyznaczający członka.

PROTOKÓŁ 37**zawierający wykaz przewidziany w artykule 101**

1. Komitet Naukowy ds. Żywności
(decyzja Komisji 74/234/EWG)
2. Komitet Farmaceutyczny
(decyzja Rady 75/320/EWG)
3. Komitet Naukowo-Weterynaryjny
(decyzja Komisji 81/651/EWG)
4. Komitet ds. Infrastruktury Transportu
(decyzja Rady 78/174/EWG)
5. Komisja Administracyjna ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących
(rozporządzenie Rady (EWG) 1408/71)
6. Komitet Kontaktowy ds. Prania Pieniędzy
(dyrektywa Rady 91/308/EWG)
7. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej
(rozporządzenie Rady (EWG) 17/62)
8. Komitet Doradczy ds. Koncentracji
(rozporządzenie Rady (EWG) 4064/89)

PROTOKÓŁ 38**w sprawie mechanizmu finansowego***Artykuł 1*

1. Mechanizm finansowy zapewnia pomoc finansową dla rozwoju i dostosowania strukturalnego regionów określonych w artykule 4, z jednej strony w formie obniżonego oprocentowania pożyczek i w formie dotacji z drugiej strony.

2. Mechanizm finansowy finansowany jest przez Państwa EFTA. Te udzielają mandatu Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu, który wypełnia ten mandat zgodnie z następującymi artykułami. Państwa EFTA powołują Komitet Mechanizmu Finansowego, który podejmuje decyzje wymagane przez artykuły 2 i 3 w zakresie obniżonego oprocentowania oraz dotacji.

Artykuł 2

1. Obniżone oprocentowanie określone w artykule 1 stosowane jest w związku z pożyczkami udzielanymi przez Europejski Bank Inwestycyjny oraz, o ile możliwe, w ecu.

2. Obniżone oprocentowanie za tego rodzaju pożyczki ustala się na dwa punkty procentowe w stosunku rocznym, w odniesieniu do stóp procentowych Europejskiego Banku Inwestycyjnego; obniżone oprocentowanie powinno obowiązywać przez okres 10 lat w odniesieniu do każdej pożyczki.

3. Zastosowanie ma dwuletni okres karencji przed rozpoczęciem spłaty pożyczki w równych transzach.

4. Obniżone oprocentowanie wymaga zgody Komitetu Mechanizmu Finansowego EFTA oraz zaopiniowania przez Komisję WE.

5. Całkowita wielkość kwoty pożyczek, która kwalifikuje się do uzyskania obniżonego oprocentowania, przewidzianego w artykule 1, wynosi 1 500 milionów ECU, rozdysponowanych w równych transzach w ciągu 5 lat od dnia 1 lipca 1993 roku. Jeżeli Porozumienie EOG wejdzie w życie po tej dacie, okres ten wynosi pięć lat od wejścia w życie.

Artykuł 3

1. Całkowita kwota dotacji przewidzianych w artykule 1 wynosi 500 milionów ECU, rozdysponowanych w równych transzach w ciągu 5 lat od dnia 1 lipca 1993 roku. Jeżeli Porozumienie EOG wejdzie w życie po tej dacie, okres ten wynosi pięć lat od wejścia w życie.

2. Powyższe dotacje są udzielane przez Europejski Bank Inwestycyjny na podstawie propozycji zgłaszanych przez beneficjentów z Państw Członkowskich WE oraz po uzyskaniu opinii Komisji WE i akceptacji Komitetu Mechanizmu Finansowego EFTA, który przez cały czas trwania procedury jest stale informowany.

Artykuł 4

1. Pomoc finansowa przewidziana w artykule 1 ograniczona jest do projektów realizowanych przez organy władzy publicznej oraz przedsiębiorstwa publiczne lub prywatne w Grecji, Irlandii, Portugalii oraz w tych regionach w Hiszpanii, które wymienione zostały w Załączniku. Udział każdego regionu w ogólnym poziomie pomocy finansowej zostaje określony przez Wspólnotę, która z kolei poinformuje państwa EFTA.

2. Pierwszeństwo należy dać projektom kładącym specjalny nacisk na problemy środowiska (łącznie z rozwojem miast), transport (łącznie z infrastrukturą transportu) lub na edukację i kształcenie. Wśród projektów przedkładanych przez przedsiębiorstwa prywatne szczególne znaczenie należy przypisać rozwojowi małych i średnich przedsiębiorstw.

3. Maksymalna wielkość dotacji na projekt wspierany przez mechanizm finansowy jest ustalana na poziomie, który byłby zgodny z polityką WE prowadzoną w tym zakresie.

Artykuł 5

Państwa EFTA dokonują uzgodnień z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym oraz Komisją WE w takim zakresie, w jakim uznają wspólnie za odpowiedni dla zapewnienia dobrego funkcjonowania mechanizmu finansowego. Koszty związane z zarządzaniem mechanizmem finansowym należy również ustalić w ramach tych uzgodnień.

Artykuł 6

Europejski Bank Inwestycyjny jest uprawniony do uczestniczenia, w charakterze obserwatora, w posiedzeniach Wspólnego Komitetu EOG, na których w porządku dziennym znajdują się sprawy dotyczące mechanizmu finansowego, które leżą w sferze zainteresowań Banku.

Artykuł 7

Pozostałe ustalenia odnoszące się do wykonania mechanizmu finansowego mogą być podjęte w miarę potrzeby przez Wspólny Komitet EOG.

Dodatek do Protokołu 38

Wykaz zakwalifikowanych regionów w Hiszpanii

Andalucía
Asturias
Castilla y León
Castilla-La Mancha
Ceuta-Melilla
Valencia
Extremadura
Galicia
Islas Canarias
Murcia

PROTOKÓŁ 39**w sprawie ECU**

Do celów niniejszego Porozumienia „ECU” oznacza takie ECU jak zdefiniowane przez właściwe władze Wspólnoty. We wszystkich aktach, do których następuje odniesienie w załącznikach do Porozumienia „europejską jednostkę rozliczeniową” zastępuje się przez „ECU”.

PROTOKÓŁ 40**w sprawie Svalbardu**

1. Przy ratyfikowaniu Porozumienia EOG Królestwo Norwegii dysponuje prawem do wyłączenia terytorium Svalbardu spod stosowania niniejszego Porozumienia.
 2. Jeżeli Królestwo Norwegii z tego prawa skorzysta, to istniejące aktualnie umowy mające zastosowanie do Svalbardu, mianowicie: Konwencja ustanawiająca Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu, Umowa o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii oraz Umowa o wolnym handlu między Państwami Członkowskimi Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali i Europejską Wspólnotą Węgla i Stali, z jednej strony, a Królestwem Norwegii, z drugiej strony, mają nadal zastosowanie wobec terytorium Svalbardu.
-

PROTOKÓŁ 41**w sprawie istniejących umów**

Zgodnie z postanowieniami artykułu 120 Porozumienia EOG Umawiające się Strony uzgodniły, że następujące istniejące dwustronne lub wielostronne umowy wiążące Europejski Obszar Gospodarczy, z jednej strony, oraz jedno lub więcej Państw EFTA, z drugiej strony, będą nadal stosowane po wejściu w życie Porozumienia EOG:

- 1.12.1987 Umowa między Republiką Austrii, z jednej strony, a Republiką Federalną Niemiec i Europejską Wspólnotą Gospodarczą, z drugiej strony, o współpracy w zarządzaniu zasobami wodnymi basenu Dunaju.
 - 19.11.1991 Porozumienie w formie wymiany listów między Republiką Austrii a Europejską Wspólnotą Gospodarczą dotyczące obrotu na terenie Austrii win deserowych Wspólnoty oraz „Landwein” w butelkach.
-

PROTOKÓŁ 42**w sprawie umów bilateralnych dotyczących szczególnych produktów rolnych**

Umawiające się Strony biorą pod uwagę, że równocześnie z Porozumieniem podpisane zostały umowy bilateralne w sprawie handlu produktami rolnymi. Te umowy, które rozwijają lub uzupełniają umowy wcześniej zawarte między Stronami, a ponadto odzwierciedlające między innymi wspólne cele zmierzające do zmniejszenia społecznych i ekonomicznych różnic między regionami, wejdą w życie najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego Porozumienia.

PROTOKÓŁ 43**w sprawie umowy między we a republiką austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów**

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że równocześnie z niniejszym Porozumieniem zawarta została Umowa dwustronna między Wspólnotami Europejskimi a Austrią w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów.

Postanowienia Umowy dwustronnej mają pierwszeństwo przed postanowieniami Porozumienia w takim zakresie, w jakim odnoszą się do tego samego przedmiotu, sprecyzowanego w Porozumieniu.

Na sześć miesięcy przed wygaśnięciem Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów zostanie dokonany wspólny przegląd sytuacji w transporcie drogowym.

PROTOKÓŁ 45**w sprawie okresów przejściowych dotyczących Hiszpanii i Portugalii**

Umawiające się Strony uwzględniają, że Porozumienie nie narusza okresów przejściowych przyznanych Hiszpanii oraz Portugalii Aktem Przystąpienia do Wspólnot Europejskich, które obowiązywałyby jeszcze po wejściu w życie Porozumienia, niezależnie od okresów przejściowych przewidzianych w niniejszym Porozumieniu.

PROTOKÓŁ 46**w sprawie rozwoju współpracy w sektorze rybołówstwa**

W świetle wyników z dokonywanych co dwa lata przeglądów stanu współpracy w sektorze rybołówstwa, Umawiające się Strony będą dążyć do harmonijnego rozwijania tej współpracy na bazie obopólnych korzyści i w ramach ich własnych polityk w dziedzinie rybołówstwa. Pierwszy przegląd nastąpi przed końcem 1993 roku.

PROTOKÓŁ 47**w sprawie zniesienia technicznych barier w handlu winem**

Umawiające się Strony dopuszczają przywóz i obrót produktami winiarskimi pochodzących z ich terytorium, zgodnych z przepisami prawnymi WE dostosowaną do celów niniejszego Porozumienia, jak wymieniono w Dodatku do niniejszego Protokołu w związku z określeniem produktu, praktyką enologiczną, składem produktów oraz warunkami obrotu.

Do celów niniejszego Protokołu „pochodzące produkty winiarskie” należy rozumieć jako „produkty winiarskie, w których winogrona lub inne materiały otrzymywane ze stosowanych w nich winogron muszą być całkowicie uzyskane”.

Do wszelkich celów innych niż handel między Państwami EFTA a Wspólnotą Państwa EFTA mogą nadal stosować własne ustawodawstwo krajowe.

Postanowienia Protokołu 1 w sprawie dostosowań poziomych stosuje się do aktów określonych w Dodatku do niniejszego Protokołu. Komitet Stały Państw EFTA realizuje funkcje wspomniane w Protokole 1 punkt 4 litera d) oraz punkt 5.

DODATEK

1. **373 R 2805:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2805/73 z dnia 12 października 1973 r. określające wykaz białych gatunkowych win produkowanych w określonych regionach i przywożonych białych win gatunkowych zawierających określony procent ditlenku siarki oraz ustanawiające niektóre przepisy przejściowe odnoszących się do ditlenku siarki w winach wyprodukowanych przed dniem 1 października 1973 r. (Dz.U. L 289 z 16.10.1973, str. 21), zmienione:
 - **373 R 3548:** rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3548/73 z dnia 21 grudnia 1973 r. (Dz.U. L 361 z 29.12.1973, str. 35),
 - **375 R 2160:** rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2160/75 z dnia 19 sierpnia 1975 r. (Dz.U. L 220 z 20.8.1975, str. 7),
 - **377 R 0966:** rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 966/77 z dnia 4 maja 1977 r. (Dz.U. L 115 z 6.5.1975, str. 77).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Wina pochodzące z Państw EFTA, do których odnoszą się przepisy niniejszego rozporządzenia, nadal objęte są artykułem 1 sekcja B.
2. **374 R 2319:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2319/74 z dnia 10 września 1974 r. wyszczególniające określone obszary uprawy winogron, które mogą produkować wina deserowe o maksymalnym stężeniu alkoholu 17° (Dz.U. L 248 z 11.9.1974, str. 7),
3. **378 R 1972:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1972/78 z dnia 16 sierpnia 1978 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące praktyk enologicznych (Dz.U. L 226 z 17.8.1978, str. 11), zmienione:
 - **380 R 0045:** rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 45/80 z dnia 10 stycznia 1980 r. (Dz.U. L 7 z 11.1.1980, str. 12).
4. **379 R 0358:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 358/79 z dnia 5 lutego 1979 r. w sprawie win musujących produkowanych we Wspólnocie i określonych w załączniku II pozycja 13 do rozporządzenia (EWG) nr 337/79 (Dz.U. L 54 z 5.3.1979, str. 130), zmienione:
 - **379 R 2383:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2383/79 z dnia 29 października 1979 r. (Dz.U. L 274 z 31.10.1979, str. 8),
 - **179 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 83),
 - **380 R 3456:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3456/80 z dnia 22 grudnia 1980 r. (Dz.U. L 360 z 31.12.1980, str. 18),
 - **384 R 3686:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3686/73 z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 341 z 29.12.1984, str. 3),
 - **385 R 3310:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3310/85 z dnia 18 listopada 1985 r. (Dz.U. L 320 z 29.11.1985, str. 19),
 - **385 R 3805:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3805/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 367 z 31.12.1985, str. 39),
 - **389 R 2044:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2044/89 z dnia 19 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 202 z 14.7.1989, str. 8),
 - **390 R 1328:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1328/90 z dnia 14 maja 1990 r. (Dz.U. L 132 z 23.5.1990, str. 74),
 - **391 R 1735:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1735/91 z dnia 13 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 163 z 26.6.1991, str. 9).
5. **383 R 2510:** rozporządzenie Komisji nr 2510/83/EWG z dnia 7 września 1983 r. ustanawiające wyjątek w odniesieniu do zawartości kwasów lotnych w niektórych winach (Dz.U. L 248 z 8.9.1983, str. 16), sprostowane w Dz.U. L 265 z 28.9.1983, str. 22.

6. **384 R 2394:** rozporządzenie Komisji nr 2394/84/EWG z dnia 20 sierpnia 1984 r. ustanawiające warunki dla jonowymiennych żywic oraz szczegółowe reguły wykonawcze dotyczące przygotowania rektyfikowanych koncentratów moszczu gronowego (Dz.U. L 224 z 21.8.1984, str. 8), zmienione:
- **385 R 0888:** rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 888/85 z dnia 2 kwietnia 1985 r. (Dz.U. L 96 z 3.4.1985, str. 14),
 - **386 R 2751:** rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2751/86 z dnia 4 września 1986 r. (Dz.U. L 253 z 5.9.1986, str. 11).
7. **385 R 3309:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 3309/85 z dnia 18 listopada 1985 r. ustanawiające ogólne zasady opisu i prezentacji win musujących i gazowanych win musujących (Dz.U. L 320 z 29.11.1985, str. 9), sprostowane w Dz.U. L 72 z 15.3.1986, str. 47, Dz.U. L 347 z 28.11.1989, str. 37; Dz.U. L 286 z 4.10.1989, str. 27 oraz Dz.U. L 367 z 16.12.1989, str. 71), zmienione:
- **385 R 3805:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3805/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 367 z 31.12.1985, str. 39),
 - **386 R 1626:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1626/86 z dnia 6 maja 1986 r. (Dz.U. L 144 z 29.05.1986, str. 3),
 - **387 R 0538:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 538/87 z dnia 23 lutego 1987 r. (Dz.U. L 55 z 25.2.1987, str. 4),
 - **389 R 2045:** rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2045/89 z dnia 19 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 202 z 14.7.1989, str. 12).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) artykułu 3 ustęp 4 tiret pierwsze nie stosuje się;
 - b) w artykule 5 ustęp 2 dodaje się, co następuje:
 - „h) w przypadku gatunkowego wina musującego, określonego w tytule III rozporządzenia (EWG) nr 358/79 pochodzącego z:
 - Austrii: »Qualitätsschaumwein«, »Qualitätssekt«;
 - c) w artykule 6 dodaje się, co następuje:
 - „5.b) Określenie »Hauersekt« zarezerwowane jest dla gatunkowego wina musującego równoważnego do gatunkowego wina produkowanego w określonym regionie zgodnie z tytułem III rozporządzenia (EWG) nr 358/79 oraz artykuł 6 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 3309/85, pod warunkiem że są:
 - produkowane w Austrii,
 - produkowane z winogron zebranych w tej samej winnicy, w której producent wytwarza wino z winogron przeznaczonych do produkcji gatunkowych win musujących,
 - sprzedawane przez producenta oraz zaopatrzone w etykiety wskazujące winnicę, rodzaj wina oraz rocznik,
 - regulowane przez austriackie przepisy prawne.”.
8. **385 R 3803:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 3803/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. ustanawiające przepisy umożliwiające określenie pochodzenia czerwonych hiszpańskich win deserowych oraz ich handlowego przepływu (Dz.U. L 367 z 31.12.1986, str. 36).
9. **385 R 3804:** rozporządzenie Rady nr 3804/85/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. ustanawiające wykaz gruntów przeznaczonych pod uprawę winorośli w niektórych regionach Hiszpanii, w których wina deserowe mają rzeczywiste stężenie alkoholu niższe niż wymagania wspólnotowe (Dz.U. L 367 z 31.12.1985, str. 37).
10. **386 R 0305:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 305/86 z dnia 12 lutego 1986 r. w sprawie maksymalnej całkowitej zawartości ditlenku siarki w winach pochodzących ze Wspólnoty przed dniem 1 września 1986 r. oraz, przez okres przejściowy w winach przywożonych (Dz.U. L 38 z 13.12.1986, str. 13).
11. **386 R 1627:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 1627/86 z dnia 6 maja 1986 r. ustanawiające reguły dla opisu specjalnych win w odniesieniu do stężenia alkoholu (Dz.U. L 144 z 29.5.1986, str. 4).
12. **386 R 1888:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1888/86/EWG z dnia 18 czerwca 1986 r. w sprawie maksymalnej całkowitej zawartości ditlenku siarki w niektórych winach musujących pochodzących ze Wspólnoty i przygotowanych przed dniem 1 września 1986 r. oraz przez okres przejściowy w przywożonych winach musujących (Dz.U. L 163 z 19.6.1986, str. 19).

13. **386 R 2094**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2094/86 z dnia 3 lipca 1986 r. ustanawiające szczegółowe zasady używania kwasu winowego do celów odkwaszenia specyficznych produktów winnych w niektórych regionach strefy A (Dz.U. L 180 z 4.7.1986, str. 17), zmienione:
- **386 R 2736**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2736/86 (Dz.U. L 252 z 4.9.1986, str. 15).
14. **386 R 2707**: rozporządzenie Komisji nr 2707/86/EWG z dnia 28 sierpnia 1986 r. ustanawiające szczegółowe zasady opisu i prezentacji musujących oraz gazowanych win musujących (Dz.U. 246 z 30.8.1986, str. 71), zmienione:
- **386 R 3378**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3378/86 z dnia 4 listopada 1986 r. (Dz.U. L 310 z 5.11.1986, str. 5),
 - **387 R 2249**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2249/87 z dnia 28 lipca 1987 r. (Dz.U. L 207 z 29.7.1987, str. 26),
 - **388 R 0575**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 575/88 z dnia 1 marca 1988 r. (Dz.U. L 310 z 5.11.1986, str. 5),
 - **388 R 2657**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2657/88 z dnia 25 sierpnia 1988 r. (Dz.U. L 237 z 27.8.1988, str. 17),
 - **389 R 0596**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 596/89 z dnia 8 marca 1989 r. (Dz.U. L 65 z 9.3.1989, str. 9),
 - **390 R 2776**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2776/90 z dnia 27 września 1990 r. (Dz.U. L 267 z 29.9.1990, str. 30),
 - **390 R 3826**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3826/90 z dnia 19 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 366 z 29.12.1990, str. 58).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku II punktu 1 nie stosuje się.

15. **387 R 0822**: rozporządzenie Rady nr 822/87/EWG z dnia 16 marca 1987 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 84 z 27.03.1987, str. 1), sprostowane w Dz.U. L 284 z 19.10.1988, str. 65, zmienione:
- **387 R 1390**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1390/87 z dnia 18 maja 1987 r. (Dz.U. L 133 z 22.5.1987, str. 3),
 - **387 R 1972**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1972/87 z dnia 2 lipca 1987 r. (Dz.U. L 184 z 3.7.1987, str. 26),
 - **387 R 3146**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3146/87 z dnia 19 października 1987 r. (Dz.U. L 300 z 23.10.1987, str. 4),
 - **387 R 3992**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3992/87 z dnia 23 grudnia 1987 r. (Dz.U. L 377 z 31.12.1987, str. 20),
 - **388 R 1441**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1441/88 z dnia 24 maja 1988 r. (Dz.U. L 132 z 28.5.1988, str. 1),
 - **388 R 2253**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2253/88 z dnia 19 lipca 1988 r. (Dz.U. L 269 z 26.7.1988, str. 35),
 - **388 R 2964**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2964/88 z dnia 26 września 1988 r. (Dz.U. L 269 z 29.9.1988, str. 5),
 - **388 R 4250**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4250/88 z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 373 z 31.12.1988, str. 55),
 - **389 R 1236**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1236/89 z dnia 3 maja 1989 r. (Dz.U. L 128 z 11.5.1989, str. 31),
 - **390 R 0388**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 388/90 z dnia 12 lutego 1990 r. (Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 9),
 - **390 R 1325**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1325/90 z dnia 14 maja 1990 r. (Dz.U. L 132 z 23.5.1990, str. 19),
 - **390 R 3577**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3577/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 23).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostośowań:

- a) artykuł 1 ustęp 1, artykuł 1 ustęp 4 litera c), artykuł 1 ustęp 4 litera e) oraz artykuł 1 ustęp 4 akapit drugi nie mają zastosowania;
 - c) tytuł I, z wyjątkiem artykułu 13, tytuł III i IV nie mają zastosowania;
 - d) Austria i Liechtenstein uchwalą układ klasyfikacyjny gatunków win sporządzony zgodnie z zasadami ustanowionymi w artykule 13;
 - e) w artykule 16 ustęp 7 „mieszanki win pochodzące z państw trzecich” należy rozumieć jako „mieszanki win pochodzące z państwa trzeciego lub Państwa EFTA”;
 - f) w odniesieniu do produktów wytworzonych na swoich terytoriach, Austria i Liechtenstein mogą stosować własne ustawodawstwo krajowe dotyczące praktyk określonych w artykułach 18, 19 i 21–24;
 - g) artykułu 20 nie stosuje się;
 - h) w drodze odstępstwa od artykułu 66 ustęp 1 następujące wina gatunkowe produkowane w Austrii według szczególnych metod produkcji mogą przekroczyć, 18 ale nie 22 miligramorównoważników lotnych kwasowych na litr: „Ausbruch”, „Beerenauslese”, „Trockenbeerenauslese”, „Eiswein” oraz „Strohwein”;
 - i) artykuły 70, 75, 76, 80 oraz 85 nie mają zastosowania;
 - j) artykuł 78 zostaje objęty punktem 3 Protokołu 1;
 - k) do załącznika I dodaje się, co następuje:
 - a) „Strohwein”, produkt pochodzący z Austrii oraz produkowany zgodnie z przepisami artykułu 17 ustępy 3 i 1 austriackiej ustawy dotyczącej wina Österreichisches Weingesetz z 1985 roku;
 - b) moszcz gronowy w procesie fermentacji produkowany zgodnie z przepisami załącznika I punkt 3 może być oznaczony jako:
 - „Sturm”, jeśli pochodzi z Austrii;
 - „Federweiss” lub „Federweisser”, jeżeli pochodzi z Liechtensteinu.Jednakże z powodów natury technicznej rzeczywiste stężenie alkoholu w procentach objętościowych może wyjątkowo przekroczyć trzy piąte całkowitej mocy alkoholowej;
 - c) określenia „Tafelwein” oraz jego równoważników określonych w punkcie 13 nie należy używać do win pochodzących z Austrii;
 - l) załączniki III, V oraz VII nie mają zastosowania;
 - m) do celów załącznika IV Austria i Liechtenstein zaliczone zostają do strefy B pod względem upraw winorośli;
 - n) z zastrzeżeniem załącznika VI:
 - Austria może utrzymać ogólny zakaz dotyczący kwasu sorbinowego,
 - Norwegia i Szwecja mogą zachować ogólny zakaz kwasu metawinowego,
 - wina pochodzące z Austrii, Liechtensteinu mogą być traktowane chlorkiem srebra zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi dotyczącymi wina.
16. **387 R 0823**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 823/87 z dnia 16 marca 1987 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące gatunkowych win produkowanych w określonych regionach (Dz.U. L 084 z 27.3.1987, str. 59), zmienne:
- **389 R 2043**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2043/89 z dnia 19 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 202 z 14.7.1987, str. 1),
 - **390 R 3577**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3577/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 23),

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Produkty winiarskie pochodzące z Państw EFTA uznane są jako równoważne do gatunkowych win produkowanych w określonych regionach pod warunkiem że produkowane są zgodnie z krajowymi przepisami, które do celów niniejszego Porozumienia są zgodne z zasadami artykułu 2 Porozumienia.

Jednakże do tych win można nie stosować opisu gatunkowych win produkowanych w określonych regionach, jak również pozostałych opisów, określonych w artykule 1 ustęp 2 akapit drugi rozporządzenia.

Wykazy win gatunkowych ustalonych przez Państwa EFTA produkujące wina są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

17. **387 R 1069**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1069/87 z dnia 15 kwietnia 1987 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące określania stężenia alkoholu na etykietach win specjalnych (Dz.U. L 104 z 16.4.1987, str. 14).
18. **388 R 3377**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3377/88 z dnia 28 października 1988 r. upoważniające Zjednoczone Królestwo do wydania pod niektórymi warunkami zezwolenia na dodatkowe zwiększenie stężenia alkoholu w odniesieniu do niektórych win deserowych (Dz.U. L 296 z 29.10.1988, str. 69).
19. **388 R 4252**: rozporządzenie Rady nr 4252/88/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie przetwarzania i obrotu likierami produkowanymi we Wspólnocie (Dz.U. L 373 z 31.12.1988, str. 59), zmienione:
 - **390 R 1328**: rozporządzeniem (EWG) nr 1328/90 z dnia 14 maja 1990 r. (Dz.U. L 132 z 23.5.1990, str. 24).
20. **389 R 0986**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 986/89 z dnia 10 kwietnia 1989 r. w sprawie dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich oraz prowadzenia i przechowywania odpowiednich rejestrów (Dz.U. L 106 z 18.4.1989, str. 1), zmienione:
 - **389 R 2600**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2600/89 z dnia 25 sierpnia 1989 r. (Dz.U. L 261 z 29.8.1989, str. 15),
 - **390 R 2246**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2246/90 z dnia 31 lipca 1990 r. (Dz.U. L 203 z 1.8.1990, str. 50),
 - **390 R 2776**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2776/90 z dnia 27 września 1990 r. (Dz.U. L 267 z 29.9.1990, str. 30),
 - **391 R 0592**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 592/91 z dnia 12 marca 1991 r. (Dz.U. L 66 z 13.3.1991, str. 13),

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Artykuł 10 ustęp 4 oraz tytuł II nie mają zastosowania.

21. **389 R 2202**: rozporządzenie Komisji nr 2202/89/EWG z dnia 20 lipca 1989 r. definiujące określenia „coupage”, „przetworzenie w wino”, „butelkujący” i „butelkowanie” (Dz.U. L 209 z 21.7.1989, str. 31).
22. **389 R 2392**: rozporządzenie Rady nr 2392/89/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. ustanawiające ogólne zasady opisu i prezentacji win oraz moszczy gronowych (Dz.U. L 232 z 9.8.1989, str. 13), zmienione:
 - **389 R 3886**: rozporządzeniem Rady nr 3886/89/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 378 z 27.12.1989, str. 12).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) dla produktów winiarskich pochodzących z Austrii oraz Liechtensteinu stosuje się wymogi dotyczące opisu z rozdziału II zamiast wymogów rozdziału I;
- b) zgodnie z wymogami artykułu 25 ustęp 1 litera d) określenie „wino stołowe” lub „Landwein” i jego nazwy równoważne stosowane są w połączeniu z nazwą kraju pochodzenia;

- c) dla win stołowych pochodzących z Liechtensteinu określenia „Landwein”, „Vin de pays” oraz „Vino tipico” mogą być używane, pod warunkiem że Państwo producent ustanowiło zasady używania przy zachowaniu co najmniej następujących warunków:

- szczegółowego odniesienia geograficznego,
- niektórych wymogów co do produkcji, zwłaszcza w odniesieniu do gatunków win, minimalnego naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych oraz właściwości organoleptycznych.

23. **389 R 3677**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3677/89 z dnia 7 grudnia 1989 r. w sprawie całkowitego stężenia alkoholu w % objętościowych oraz kwasowości ogólnej niektórych przywożonych win gatunkowych oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2931/80 (Dz.U. L 360 z 9.12.1989, str. 1), zmienione:

- **390 R 2178**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2178/90 z dnia 24 lipca 1990 r. (Dz.U. L 198 z 28.7.1990, str. 9).

Przepisy rozporządzenia do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Artykuł 1 ustęp 1 litera a) oraz artykuł 1 ustęp 10 litera c) nie mają zastosowania.

24. **390 R 0743**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 743/90 z dnia 28 marca 1990 r. wprowadzające odstępstwo od niektórych przepisów dotyczących zawartości kwasów lotnych w niektórych gatunkach win (Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 20).

25. **390 R 2676**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2676/90 z dnia 17 września 1990 r. określające wspólnotowe metody analizy wina (Dz.U. L 272 z 3.10.1990, str. 1).

26. **390 R 3201**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3201/90 z dnia 16 października 1990 r. ustanawiające szczegółowe zasady opisu i prezentacji win i moszczy gronowych (Dz.U. L 309 z 8.11.1990, str. 1), sprostowane w Dz.U. L 272 z 3.10.1991, str. 47.

Przepisy rozporządzenia do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 5 ustęp 3 akapit pierwszy tiret drugie dodaje się wyrazy „Weinhauer” i „Hauer”;
- b) w załączniku I punkt 4 (Austria) dodaje się, co następuje:

„— Strohwein,

— Qualitätswein”;

- e) w załączniku II dodaje się, co następuje:

„23. LIECHTENSTEIN

Wina noszące jedno z niżej podanych określeń pochodzące z regionu uprawy winorośli:

— Balzers

— Bendern

— Eschen

— Mauren

— Schaan

— Triesen

— Vaduz”;

g) w załączniku V ustęp 2 dodaje się, co następuje:

„4. W Austrii następujące wina produkowane w regionach uprawy winorośli Burgenland, Dolna Austria, Styria oraz Wiedeń:

- wina gatunkowe produkowane z »Gewürztraminer« oraz »Muskat-Ottonel«
- Beerenauslese, Trockenbeerenauslese, Eiswein, Strohwein, Ausbruch.”

27. **390 R 3220**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3220/90 z dnia 7 grudnia 1990 r. ustanawiające warunki stosowania określonych praktyk enologicznych przewidzianych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 822/87 (Dz.U. L 308/22 z 8.11.1990, str. 22).

28. **390 R 3825**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3825/90 z dnia 19 grudnia 1990 r. w sprawie środków przejściowych stosowanych w Portugalii od dnia 1 stycznia do dnia 1 września 1991 r. w sektorze produkcji win (Dz.U. L 366 z 29.12.1990, str. 56).

Przepisy rozporządzenia do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Artykuły 2, 4 oraz 5 nie mają zastosowania.

PROTOKÓŁ 48**dotyczący artykułów 105 i 111**

Decyzje podjęte przez Wspólny Komitet EOG w ramach artykułów 105 i 111 nie naruszają orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

PROTOKÓŁ 49**w sprawie Ceuty i Melilli**

Produkty objęte Porozumieniem i pochodzące z EOG w przywozie do Ceuty lub Melilli objęte są takim samym reżimem celnym jaki stosuje się do produktów pochodzących z obszaru celnego Wspólnoty w rozumieniu Protokołu 2 Aktu Przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Wspólnot Europejskich. Państwa EFTA stosują w odniesieniu do przywozu produktów objętych Porozumieniem i pochodzących z Ceuty i Melilli taką samą procedurę celną, jaka przyznawana jest produktom przywożonym i pochodzącym z EOG.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I

SPRAWY WETERYNARYJNE I FITOSANITARNE

Wykaz przewidziany w artykule 17

Zob.: Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 69/98 z dnia 17 lipca 1998 r. (Dz.U. L 158 z 24.6.1999, str. 1).

ZAŁĄCZNIK II

PRZEPISY TECHNICZNE, NORMY, BADANIA I CERTYFIKACJA

Wykaz przewidziany w artykule 23

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Odniesienia do artykułów 30 i 36 lub 30–36 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą zastępuje się odniesieniami do artykułów 11 i 13 lub 11–13 oraz, tam gdzie to ma zastosowanie, do artykułu 18 Porozumienia.

I. POJAZDY SILNIKOWE

Państwa EFTA mogą, do dnia 1 stycznia 1995 roku, stosować swe ustawodawstwo krajowe, włącznie z możliwością odmowy rejestracji, sprzedaży, wprowadzenia do eksploatacji lub użytku, z powodów odnoszących się do emisji ich zanieczyszczeń gazowych w odniesieniu do wszystkich silników, części z silników diesla oraz hałasu, pojazdów silnikowych wchodzących w zakres dyrektyw będących przedmiotem rozważań, które spełniają wymogi dyrektyw 70/157/EWG, 70/220/EWG, 72/306/EWG i 88/77/EWG, ostatnio zmienionych, i które uzyskały homologację typu zgodnie z wymogami dyrektywy 70/156/EWG. Od dnia 1 stycznia 1995 roku Państwa EFTA mogą nadal stosować swe krajowe ustawodawstwo, ale zezwalają na swobodny obrót zgodnie z „dorobkiem wspólnotowym”. Wszystkie propozycje zmian, uaktualniania, rozszerzania lub innego rodzaju rozwijania „dorobku wspólnotowego” w odniesieniu do kwestii objętych tymi dyrektywami podlegają ogólnym postanowieniom decyzyjnym niniejszego Porozumienia.

Państwa EFTA nie mogą być uprawnione do przyznawania homologacji typu EWG dla całych pojazdów albo też świadectw w ramach odrębnych dyrektyw dla systemów, części lub odrębnych jednostek technicznych zgodnie z dyrektywami wchodzącymi w zakres akapitu pierwszego, do dnia 1 stycznia 1995 roku.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **370 L 0156**: dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1), zmieniona:
 - **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 115),
 - **378 L 0315**: dyrektywą Rady 78/315/EWG z dnia 21 grudnia 1977 r. (Dz.U. L 81 z 28.3.1978, str. 1),
 - **378 L 0547**: dyrektywą Rady 78/547/EWG z dnia 12 czerwca 1978 r. (Dz.U. L 168 z 26.6.1978, str. 39),

- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 108),
- **380 L 1267:** dyrektywą Rady 80/1267/EWG z dnia 16 grudnia 1980 r. (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 34), sprostowaną w Dz.U. L 265 z 19.9.1981, str. 28,
- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 211),
- **387 L 0358:** dyrektywą Rady 87/358/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. (Dz.U. L 192 z 11.7.1987, str. 51),
- **387 L 0403:** dyrektywą Rady 87/403/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. uzupełniającą załącznik I do dyrektywy 70/156/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 220 z 8.8.1987, str. 44).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 2 litera a) dodaje się tiret w brzmieniu:

- „Typengenehmigung” w prawie austriackim,
- „tyyppihyväsytä”/„tyyppokännande” w prawie fińskim,
- „gerðarviðurkenning” w prawie islandzkim,
- „Typengenehmigung” w prawie Liechtensteinu,
- „typegodkjenning” w prawie norweskim,
- „tyyppokännande” w prawie szwedzkim.

2. **370 L 0157:** dyrektywa Rady 70/157/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych (Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 16), zmieniona:

- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 115),
- **373 L 0350:** dyrektywą Komisji 73/350/EWG z dnia 7 listopada 1973 r. (Dz.U. L 321 z 22.11.1973, str. 33),
- **377 L 0212:** dyrektywą Rady 77/212/EWG z dnia 8 marca 1977 r. (Dz.U. L 66 z 12.3.1977, str. 33),
- **381 L 0334:** dyrektywą Komisji 81/334/EWG z dnia 13 kwietnia 1981 r. (Dz.U. L 131 z 18.5.1981, str. 6),
- **384 L 0372:** dyrektywą Komisji 84/372/EWG z dnia 3 lipca 1984 r. (Dz.U. L 196 z 26.7.1984, str. 47),
- **384 L 0424:** dyrektywą Rady 84/424/EWG z dnia 3 września 1984 r. (Dz.U. L 238 z 6.9.1984, str. 31),
- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 211),
- **389 L 0491:** dyrektywą Komisji 89/491/EWG z dnia 17 lipca 1989 r. (Dz.U. L 238 z 15.8.1989, str. 43).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w załączniku II do przypisu odnoszącego się do podpunktu 3.1.3 dodaje się, co następuje:

„A — Austria, FL — Liechtenstein, IS — Islandia, N — Norwegia, S — Szwecja, SF — Finlandia”;

- b) w załączniku IV do przypisu dotyczącego liter odróżniających kraj udzielający homologacji typu dodaje się, co następuje:

„A — Austria, FL — Liechtenstein, IS — Islandia, N — Norwegia, S — Szwecja, SF — Finlandia”.

3. **370 L 0220:** dyrektywa Rady 70/220/EWG z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza przez spaliny z silników o zapłonie iskrowym pojazdów silnikowych (Dz.U. L 76 z 6.4.1970, str. 1), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 115),
 - **374 L 0290:** dyrektywą Rady 74/290/EWG z dnia 28 maja 1974 r. (Dz.U. L 159 z 15.6.1974, str. 61),
 - **377 L 0102:** dyrektywą Komisji 77/102/EWG z dnia 30 listopada 1976 r. (Dz.U. L 32 z 3.2.1977, str. 32),
 - **378 L 0665:** dyrektywą Komisji 78/665/EWG z dnia 14 lipca 1978 r. (Dz.U. L 223 z 14.8.1978, str. 48),
 - **383 L 0351:** dyrektywą Rady 83/351/EWG z dnia 16 czerwca 1983 r. (Dz.U. L 197 z 20.7.1983, str. 1),
 - **388 L 0076:** dyrektywą Rady 88/76/EWG z dnia 3 grudnia 1987 r. (Dz.U. L 36 z 9.2.1988, str. 1),
 - **388 L 0436:** dyrektywą Rady 88/436/EWG z dnia 16 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 214 z 6.8.1988, str. 1), sprostowaną w Dz.U. L 303 z 8.11.1988, str. 36,
 - **389 L 0458:** dyrektywą Rady 89/458/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. (Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 1),
 - **389 L 0491:** dyrektywą Komisji 89/491/EWG z dnia 17 lipca 1989 r. (Dz.U. L 238 z 15.8.1989, str. 43),
 - **391 L 0441:** dyrektywą Rady 91/441/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 242 z 30.8.1991, str. 1).
4. **370 L 0221:** dyrektywa Rady 70/221/EWG z dnia 20 marca 1970 w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zbiorników ciekłego paliwa oraz tylnych zabezpieczeń pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 76 z 6.4.1970, str. 23), sprostowana w Dz.U. L 65 z 15.3.1979, str. 42, zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 116),
 - **379 L 0490:** dyrektywą Komisji 79/490/EWG z dnia 18 kwietnia 1979 r. (Dz.U. L 128 z 26.5.1979, str. 22), sprostowaną w Dz.U. L 188 z 26.7.1979, str. 54, zmienioną dyrektywą Komisji 81/333/EWG z dnia 13 kwietnia 1981 r.,
 - **381 L 0333:** dyrektywą Komisji 81/333/EWG z dnia 13 kwietnia 1981 r. (Dz.U. L 131 z 18.5.1981, str. 4).
5. **370 L 0222:** dyrektywa Rady 70/222/EWG z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych na pojazdach silnikowych i ich przyczepach (Dz.U. L 76 z 6.4.1970, str. 25), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowania w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 116).
6. **370 L 0311:** dyrektywa Rady 70/311/EWG z dnia 8 czerwca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do układów kierowniczych pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 133 z 18.6.1970, str. 10), sprostowana w Dz.U. L 196 z 3.9.1970, str. 14, zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 116).
7. **370 L 0387:** dyrektywa Rady 70/387/EWG z dnia 27 lipca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do drzwi pojazdów silnikowych i ich przyczepach (Dz.U. L 176 z 10.8.1970, str. 5), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 116).

8. **370 L 0388:** dyrektywa Rady 70/388/EWG z dnia 27 lipca 1970 w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dźwiękowych sygnałów ostrzegawczych pojazdów silnikowych (Dz.U. L 176 z 10.8.1970, str. 12), sprostowana w Dz.U. L 329 z 25.11.1982, str. 31, zmieniona:

- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.03.1972, str. 116),
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 108),
- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 212).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia otrzymują brzmienie z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku I podpunkt 1.4.1 do tekstu w nawiasach do dodaje się, co następuje:

„12 — Austria, 17 — Finlandia, IS — Islandia, FL — Liechtenstein, 16 — Norwegia, 5 — Szwecja”.

9. **371 L 0127:** dyrektywa Rady 71/127/EWG z dnia 1 marca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do do lusterek wstecznych w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 68 z 22.3.1971, str. 1), zmieniona:

- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowania w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 116),
- **379 L 0795:** dyrektywą Komisji 79/795/EWG z dnia 20 lipca 1979 r. (Dz.U. L 239 z 22.9.1979, str. 1),
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
- **385 L 0205:** dyrektywą Komisji 85/205/EWG z dnia 18 lutego 1985 r. (Dz.U. L 90 z 29.3.1985, str. 1),
- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 212),
- **386 L 0562:** dyrektywą Komisji 86/562/EWG z dnia 6 listopada 1986 r. (Dz.U. L 327 z 22.11.1986, str. 49),
- **388 L 0321:** dyrektywą Komisji 88/321/EWG z dnia 16 maja 1988 r. (Dz.U. L 147 z 14.6.1988, str. 77).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W dodatku 2 do załącznika II do wyliczenia numerów odróżniających w punkcie 4.2 dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, IS dla Islandii, FL dla Liechtensteinu, 16 dla Norwegii, 5 dla Szwecji”.

10. **371 L 0320:** dyrektywa Rady 71/320/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do układów hamulcowych niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyrządów (Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 37), zmieniona:

- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowania w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 118),
- **374 L 0132:** dyrektywą Komisji 74/132/EWG z dnia 11 lutego 1974 r. (Dz.U. L 74 z 19.3.1974, str. 7),
- **375 L 0524:** dyrektywą Komisji 75/524/EWG z dnia 25 lipca 1975 r. (Dz.U. L 236 z 8.9.1975, str. 3), sprostowaną w Dz.U. L 247 z 23.9.1975, str. 36,
- **379 L 0489:** dyrektywą Komisji 79/489/EWG z dnia 18 kwietnia 1979 r. (Dz.U. L 128 z 26.5.1979, str. 12), sprostowaną w Dz.U. L 188 z 26.7.1979, str. 54,

- **385 L 0647:** dyrektywą Komisji 85/647/EWG z dnia 23 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 380 z 31.12.1985, str. 1),
- **388 L 0194:** dyrektywą Komisji 88/194/EWG z dnia 24 marca 1988 r. (Dz.U. L 92 z 9.4.1988, str. 47).
11. **372 L 0245:** dyrektywa Rady 72/245/EWG z dnia 20 czerwca 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do tłumienia zakłóceń radioelektrycznych wywoływanych przez silniki z zapłonem iskrowym stosowane w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 152 z 6.7.1972, str. 15), zmieniona:
- **389 L 0491:** dyrektywą Komisji 89/491/EWG z dnia 17 lipca 1989 r. (Dz.U. L 238 z 15.8.1989, str. 43).
12. dyrektywa Rady 72/306/EWG z dnia 2 sierpnia 1972 w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń z silników Diesla stosowanych w pojazdach (Dz.U. L 190 z 20.8.1972, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 215 z 6.8.1974, str. 20, zmieniona:
- **389 L 0491:** dyrektywą Komisji 89/491/EWG z dnia 17 lipca 1989 r. (Dz.U. L 238 z 15.8.1989, str. 43).
13. **374 L 0060:** dyrektywa Rady 74/60/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia wnętrza pojazdów silnikowych (wewnętrznych części przedziału pasażerskiego z wyjątkiem wewnętrznych lusterek wstecznych, rozmieszczenia urządzeń sterujących, dachu oraz dachu przesuwanego, oparcie i tylnych części siedzeń) (Dz.U. L 38 z 11.2.1974, str. 2), sprostowana w Dz.U. L 215 z 6.8.1974, str. 20, oraz w Dz.U. L 53 z 25.2.1977, str. 30, zmieniona:
- **378 L 0632:** dyrektywą Komisji 78/632/EWG z dnia 19 maja 1978 r. (Dz.U. L 206 z 29.7.1978, str. 26).
14. **374 L 0061:** dyrektywa Rady 74/61/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń zabezpieczających pojazdy silnikowe przed bezprawnym użyciem (Dz.U. L 38 z 11.2.1974, str. 22), sprostowana w Dz.U. L 215 z 6.8.1974, str. 20.
15. **374 L 0297:** dyrektywa Rady 74/297/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia wnętrza pojazdów silnikowych (zachowanie układu kierowniczego w przypadku uderzenia) (Dz.U. L 165 z 20.6.1974, str. 16).
16. **374 L 0408:** dyrektywa Rady 74/408/EWG z dnia 22 lipca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia wnętrza pojazdów silnikowych (wytrzymałość siedzeń i ich punktów mocowania) (Dz.U. L 221 z 12.8.1974, str. 1), zmieniona:
- **381 L 0577:** dyrektywą Rady 81/557/EWG z dnia 20 lipca 1981 (Dz.U. L 209 z 29.7.1981, str. 34).
17. **374 L 0483:** dyrektywa Rady 74/483/EWG z dnia 17 września 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wystających elementów zewnętrznych pojazdów silnikowych (Dz.U. L 266 z 2.10.1974, str. 4), zmieniona:
- **379 L 0488:** dyrektywą Komisji 79/488/EWG z dnia 18 kwietnia 1979 (Dz.U. L 128 z 26.5.1979, str. 1),
- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 212).
- Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia, otrzymują brzmienie z uwzględnieniem następujących dostosowań:
- W załączniku I do przypisu odnoszącego się do podpunktu 3.2.2.2 dodaje się, co następuje:
- „12 = Austria, 17 = Finlandia, IS = Islandia, FL = Liechtenstein, 16 = Norwegia, 5 = Szwecja”.
18. **375 L 0443:** dyrektywa Rady 75/443/EWG z dnia 26 czerwca 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do biegu wstecznego i prędkościomierza pojazdów silnikowych (Dz.U. L 196 z 26.7.1975, str. 1).
19. **376 L 0114:** dyrektywa Rady 76/114/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do tabliczek znamionowych i oznakowania identyfikacyjnego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz sposobu i miejsca ich umieszczania (Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 56 z 4.3.1976, str. 38, i Dz.U. L 329 z 25.11.1982, str. 31, zmieniona:
- **378 L 0507:** dyrektywą Komisji 78/507/EWG z dnia 19 maja 1978 r. (Dz.U. L 155 z 13.6.1978, str. 31),

- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 9.11.1979, str. 109),
- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku w punkcie 2.1.2 do tekstu w nawiasach dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, IS dla Islandii, FL dla Liechtensteinu, 16 dla Norwegii, 5 dla Szwecji.”

20. **376 L 0115:** dyrektywa Rady 76/115/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do punktów mocowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 6), zmieniona:

- **381 L 0575:** dyrektywą Rady 81/575/EWG z dnia 20 lipca 1981 r. (Dz.U. L 209 z 29.7.1981, str. 30),
- **382 L 0318:** dyrektywą Komisji 82/318/EWG z dnia 2 kwietnia 1982 r. (Dz.U. L 139 z 19.5.1982, str. 9).

21. **376 L 0756:** dyrektywa Rady 76/756/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do instalacji urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej na pojazdach silnikowych i ich przyczepach (Dz.U. L 262 z 27.09.1976, str. 1), zmieniona:

- **380 L 0233:** dyrektywą Komisji 80/233/EWG z dnia 21 listopada 1979 r. (Dz.U. L 51 z 25.2.1980, str. 8), sprostowaną w Dz.U. L 111 z 30.4.1980, str. 22,
- **382 L 0244:** dyrektywą Komisji 82/244/EWG z dnia 17 marca 1982 r. (Dz.U. L 109 z 22.4.1982, str. 31),
- **383 L 0276:** dyrektywą Rady 83/276/EWG z dnia 26 maja 1983 (Dz.U. L 151 z 9.6.1983, str. 47),
- **384 L 0008:** dyrektywą Komisji 84/8/EWG z dnia 14 grudnia 1983 r. (Dz.U. L 9 z 12.01.1984, str. 24), sprostowaną w Dz.U. L 131 z 17.5.1984, str. 50 i Dz.U. L 135 z 22.5.1984, str. 27,
- **389 L 0278:** dyrektywą Komisji 89/278/EWG z dnia 28 marca 1989 r. (Dz.U. L 109 z 20.4.1989, str. 38), sprostowaną w Dz.U. L 114 z 27.4.1989, str. 52.

22. **376 L 0757:** dyrektywa Rady 76/757/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do świateł odbłaskowych pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 32), zmieniona:

- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku III do podpunktu 4.2 dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii
17 dla Finlandii
IS dla Islandii
FL dla Liechtensteinu
16 dla Norwegii
5 dla Szwecji”.

23. **376 L 0758:** dyrektywa Rady 76/758/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do świateł obrysowych, przednich świateł pozycyjnych (bocznych), tylnych świateł pozycyjnych (bocznych) i świateł stopu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 54), zmieniona:

- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),

- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213),
- **389 L 0516**: dyrektywą Komisji 89/516/EWG z dnia 1 sierpnia 1989 r. (Dz.U. L 265 z 12.9.1989, str. 1).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku III do punktu 4.2 dodaje się, co następuje:

- „12 dla Austrii
- 17 dla Finlandii
- IS dla Islandii
- FL dla Liechtensteinu
- 16 dla Norwegii
- 5 dla Szwecji”.

24. **376 L 0759**: dyrektywa Rady 76/759/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kierunkowskazów w pojazdach silnikowych i ich przyczepach (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 71), zmieniona:

- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213),
- **389 L 0277**: dyrektywą Komisji 89/277/EWG z dnia 28 marca 1989 r. (Dz.U. L 109 z 20.4.1989, str. 25), sprostowaną w Dz.U. L 114 z 27.4.1989, str. 52.

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku III do punktu 4.2 dodaje się, co następuje:

- „12 Austria
- 17 Finlandia
- IS Islandia
- FL Liechtenstein
- 16 Norwegia
- 5 Szwecja”.

25. **376 L 0760**: dyrektywa Rady 76/760/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do oświetlenia tylnej tablicy rejestracyjnej pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 262 z 27.09.1976, str. 85), zmieniona:

- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku I do punktu 4.2 dodaje się, co następuje:

- „12 dla Austrii
- 17 dla Finlandii
- IS dla Islandii
- FL dla Liechtensteinu
- 16 dla Norwegii
- 5 dla Szwecji”.

26. **376 L 0761**: dyrektywa Rady 76/761/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do reflektorów pojazdów silnikowych spełniających funkcję reflektorów świateł drogowych i/lub świateł mijania oraz żarówek do tych reflektorów (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 96), zmieniona:

- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),

- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213),
- **389 L 0517**: dyrektywą Komisji 89/517/EWG z dnia 1 sierpnia 1989 r. (Dz.U. L 265 z 12.9.1989, str. 15).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia otrzymują brzmienie z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku VI do punktu 4.2 dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii
17 dla Finlandii
IS dla Islandii
FL dla Liechtensteinu
16 dla Norwegii
5 dla Szwecji”.

27. **376 L 0762**: dyrektywa Rady 76/762/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przednich reflektorów przeciwmgielnych w pojazdach silnikowych oraz żarówek do tych reflektorów (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 122), zmieniona:

- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku II do punktu 4.2 dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii
17 dla Finlandii
IS dla Islandii
FL dla Liechtensteinu
16 dla Norwegii
5 dla Szwecji”.

28. **377 L 0389**: dyrektywa Rady 77/389/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń holowniczych pojazdów silnikowych (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 41).

29. **377 L 0538**: dyrektywa Rady 77/538/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do tylnych świateł przeciwmgielnych pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 220 z 29.8.1977, str. 60), sprostowana w Dz.U. L 284 z 10.10.1978, str. 11, zmieniona:

- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213),
- **389 L 0518**: dyrektywą Komisji 89/518/EWG z dnia 1 sierpnia 1989 r. (Dz.U. L 265 z 12.9.1989, str. 24).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku II do punktu 4.2 dodaje się, co następuje:

„12 Austria
17 Finlandia
IS Islandia
FL Liechtenstein
16 Norwegia
5 Szwecja”.

30. **377 L 0539**: dyrektywa Rady 77/539/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do świateł cofania pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 220 z 29.8.1977, str. 72), sprostowana w Dz.U. L 284 z 10.10.1978, str. 11, zmieniona:

— **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach- przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku II do punktu 4.2 dodaje się, co następuje:

„12 Austria
17 Finlandia
IS Islandia
FL Liechtenstein
16 Norwegia
5 Szwecja”.

31. **377 L 0540**: dyrektywa Rady 77/540/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do świateł postojowych pojazdów silnikowych (Dz.U. L 220 z 29.8.1977, str. 83), sprostowana w Dz.U. L 284 z 10.10.1978, str. 11, zmieniona:

— **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku IV do punktu 4.2 dodaje się, co następuje

„12 Austria
17 Finlandia
IS Islandia
FL Liechtenstein
16 Norwegia
5 Szwecja”.

32. **377 L 0541**: dyrektywa Rady 77/541/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 220 z 29.08.1977, str. 95), zmieniona:

— **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),

— **381 L 0576**: dyrektywą Rady 81/576/EWG z dnia 20 lipca 1981 r. (Dz.U. L 209 z 29.7.1981, str. 32),

— **382 L 0319**: dyrektywą Komisji 82/319/EWG z dnia 2 kwietnia 1982 r. (Dz.U. L 139 z 19.5.1982, str. 17),

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214),

— **390 L 0628**: dyrektywą Komisji 90/628/EWG z dnia 30 października 1990 r. (Dz.U. L 341 z 6.12.1990, str. 1).

Umawiające się Strony mogą odmówić, w trakcie okresu upływającego w dniu 1 lipca 1997 roku, wprowadzania do obrotu pojazdów kategorii M1, M2 i M3, których pasy bezpieczeństwa lub urządzenia przytrzymujące nie spełniają wymogów dyrektywy 77/541/EWG, zmienionej ostatnio dyrektywą 90/628/EWG, ale nie mogą odmówić wprowadzania do obrotu pojazdów, które spełniają te wymogi. Państwa EFTA mają uprawnienia jedynie do przyznania homologacji typu EWG zgodnie z tymi dyrektywami od dnia, w którym zastosują one w pełni dyrektywy będące przedmiotem rozważań.

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku III do podpunktu 1.1.1 dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii
17 dla Finlandii
IS dla Islandii
FL dla Liechtensteinu
16 dla Norwegii
5 dla Szwecji”.

33. **377 L 0649**: dyrektywa Rady 77/649/EWG z dnia 27 września 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do pola widzenia kierowców pojazdów silnikowych (Dz.U. L 267 z 19.10.1977, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 150 z 6.6.1978, str. 6, zmieniona:
- **381 L 0643**: dyrektywą Komisji 81/643/EWG z dnia 29 lipca 1981 (Dz.U. L 231 z 15.8.1981, str. 41),
 - **388 L 0366**: dyrektywą Komisji 88/366/EWG z dnia 17 maja 1988 (Dz.U. L 181 z 12.7.1988, str. 40).
34. **378 L 0316**: dyrektywa Rady 78/316/EWG z dnia 21 grudnia 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia wnętrza pojazdów silnikowych (oznaczenia urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników) (Dz.U. L 81 z 28.3.1978, str. 3).
35. **378 L 0317**: dyrektywa Rady 78/317/EWG z dnia 21 grudnia 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do odszraniających i odmgławiających instalacji oszklonych powierzchni pojazdów silnikowych (Dz.U. L 81 z 28.3.1978, str. 27), sprostowana w Dz.U. L 194 z 19.07.1978, str. 29.
36. **378 L 0318**: dyrektywa Rady 78/318/EWG z dnia 21 grudnia 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do instalacji wycieraczek i spryskiwaczy pojazdów silnikowych (Dz.U. L 81 z 28.3.1978, str. 49), sprostowana w Dz.U. L 194 z 19.7.1978, str. 30.
37. **378 L 0548**: dyrektywa Rady 78/548/EWG z dnia 12 czerwca 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do systemu ogrzewania kabiny pojazdów silnikowych (Dz.U. L 168 z 26.6.1978, str. 40).
38. **378 L 0549**: dyrektywa Rady 78/549/EWG z dnia 12 czerwca 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących osłon kół pojazdów silnikowych (Dz.U. L 168 z 26.6.1978, str. 45).
39. **378 L 0932**: dyrektywa Rady 78/932/EWG z dnia 16 października 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zagłówków do siedzeń montowanych w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 325 z 20.11.1978, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 329 z 25.11.1982, str. 31, zmieniona:
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku VI do podpunktu 1.1.1 dodaje się, co następuje:

„12 — Austria
17 — Finlandia
IS — Islandia
FL — Liechtenstein
16 — Norwegia
5 — Szwecja”.

40. **378 L 1015**: dyrektywa Rady 78/1015/EWG z dnia 23 listopada 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego motocykli (Dz.U. L 349 z 13.12.1978, str. 21), zmieniona:
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),

- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214),
- **387 L 0056**: dyrektywą Rady 87/56/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. (Dz.U. L 24 z 27.1.1987, str. 42),
- **389 L 0235**: dyrektywą Rady 89/235/EWG z dnia 13 marca 1989 r. (Dz.U. L 98 z 11.4.1989, str. 1).

Państwa EFTA mogą, do dnia 1 stycznia 1995 roku, stosować swe ustawodawstwo krajowe, włącznie z możliwością odmowy rejestracji, sprzedaży, wprowadzenia do eksploatacji lub użytku, z powodów odnoszących się do ich poziomu hałasu i układu wydechowego motocykli wchodzących zakres dyrektywy będącej przedmiotem rozważań, które spełniają wymogi dyrektywy 78/1015/EWG, ostatnio zmienionej. Od dnia 1 stycznia 1995 roku Państwa EFTA mogą nadal stosować swe ustawodawstwo krajowe, ale zezwalają na swobodny obrót zgodnie z „dorobkiem wspólnotowym”. Wszystkie propozycje zmian, aktualizacji, rozszerzania lub innego rodzaju rozwijania „dorobku wspólnotowego” w odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą podlegają ogólnym postanowieniom decyzyjnym niniejszego Porozumienia.

Państwa EFTA nie są uprawnione do przyznawania świadectw zgodnych z tą dyrektywą do dnia 1 stycznia 1995 roku.

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w artykule 2 dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— »Typengenehmigung« w prawie austriackim,
- »tyyppihväsytä«/»typpgodkännande« w prawie fińskim,
- »gerðarviðurkenning« w prawie islandzkim,
- »Typengenehmigung« w prawie Liechtensteinu,
- »typegodkjenning« w prawie norweskim,
- »typpgodkännande« w prawie szwedzkim;”;

b) w załączniku II do podpunktu 3.1.3 dodaje się, co następuje:

- „12 dla Austrii
- 17 dla Finlandii
- IS dla Islandii
- FL dla Liechtensteinu
- 16 dla Norwegii
- 5 dla Szwecji”.

41. **380 L 0780**: dyrektywa Rady 80/780/EWG z dnia 22 lipca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie lusterek wstecznych dwukołowych pojazdów silnikowych z przyczepą lub bez i do ich mocowania w takich pojazdach (Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 49), zmieniona:

- **380 L 1272**: dyrektywą Rady 80/1272/EWG z dnia 22 grudnia 1980 r. (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 73),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 8 dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— »Typengenehmigung« w prawie austriackim,
- »tyyppihväsytä«/»typpgodkännande« w prawie fińskim,
- »gerðarviðurkenning« w prawie islandzkim,
- »Typengenehmigung« w prawie Liechtensteinu,
- »typegodkjenning« w prawie norweskim,
- »typpgodkännande« w prawie szwedzkim.”

42. **380 L 1268**: dyrektywa Rady 80/1268/EWG z dnia 16 grudnia 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zużycia paliwa w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 36), zmieniona:
- **389 L 0491**: dyrektywą Komisji 89/491/EWG z dnia 17 lipca 1989 r. (Dz.U. L 238 z 15.08.1989, str. 43).
43. **380 L 1269**: dyrektywa Rady 80/1269/EWG z dnia 16 grudnia 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do mocy silników pojazdów silnikowych (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 46), zmieniona:
- **388 L 0195**: dyrektywą Komisji 88/195/EWG z dnia 24 marca 1988 r. (Dz.U. L 92 z 9.4.1988, str. 50), sprostowaną w Dz.U. L 105 z 26.4.1988, str. 34,
 - **389 L 0491**: dyrektywą Komisji 89/491/EWG z dnia 17 lipca 1989 r. (Dz.U. L 238 z 15.8.1989, str. 43).
44. **388 L 0077**: dyrektywa Rady 88/77/EWG z dnia 3 grudnia 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń gazowych z silników Diesla w pojazdach (Dz.U. L 36 z 9.2.1988, str. 33).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku I do podpunktu 5.1.3 dodaje się, co następuje:

„12 = Austria
 17 = Finlandia
 IS = Islandia
 FL = Liechtenstein
 16 = Norwegia
 5 = Szwecja”.

45. **389 L 0297**: dyrektywa Rady 89/297/EWG z dnia 13 kwietnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zabezpieczeń bocznych (osłon bocznych) niektórych pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 124 z 5.5.1989, str. 1).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

46. **377 Y 0726(01)**: rezolucja Rady z dnia 29 czerwca 1977 r. w sprawie całkowitej homologacji typu EWG pojazdu w odniesieniu do samochodów osobowych (Dz.U. C 177 z 26.7.1977, str. 1).
47. **C/281/88/str. 9**: Uwaga Komisji w sprawie procedur dotyczących homologacji typu i rejestracji pojazdów zarejestrowanych uprzednio w innym Państwie Członkowskim (Dz.U. C 281 z 4.11.1988, str. 9).

II. CIĄGNIKI ROLNICZE I LEŚNE

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **374 L 0150**: dyrektywa Rady 74/150/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 84 z 28.03.1974, str. 10), sprostowana w Dz.U. L 226 z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
- **379 L 0694**: dyrektywą Rady 79/694/EWG z dnia 24 lipca 1979 r. (Dz.U. L 205 z 13.8.1979, str. 17),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 17),
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45),

- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 212),
- **388 L 0297**: dyrektywą Rady 88/297/EWG z dnia 3 maja 1988 r. (Dz.U. L 126 z 20.5.1988, str. 52).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 2 litera a) dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— »Typengenehmigung« w prawie austriackim,
 - »tyyppihväsytä«/»typpgodkännande« w prawie fińskim,
 - »gerðarviðurkenning« w prawie islandzkim,
 - »typegodkjenning« w prawie norweskim,
 - »typpgodkännande« w prawie szwedzkim”.
2. **374 L 0151**: dyrektywa Rady 74/151/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych części i charakterystyk kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 84 z 28.3.1974, str. 25), sprostowana w Dz.U. L 226 z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45),
 - **388 L 0410**: dyrektywą Komisji 88/410/EWG z dnia 21 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 200 z 26.7.1988, str. 27).
 3. **374 L 0152**: dyrektywa Rady 74/152/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do maksymalnej prędkości konstrukcyjnej oraz skrzyń ładunkowych kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 84 z 28.3.1974, str. 33), sprostowana w Dz.U. L 226 z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45),
 - **388 L 0412**: dyrektywą Komisji 88/412/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 200 z 26.7.1988, str. 31).
 4. **374 L 0346**: dyrektywa Rady 74/346/EWG z dnia 25 czerwca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do lusterek wstecznych kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 191 z 15.7.1974, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 226 z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
 5. **374 L 0347**: dyrektywa Rady 74/347/EWG z dnia 25 czerwca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do pola widzenia i wycieraczek szyb przednich w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 191 z 15.7.1974, str. 5), sprostowana w Dz.U. L 226 z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
 - **379 L 1073**: dyrektywą Komisji 79/1073/EWG z dnia 22 listopada 1979 r. (Dz.U. L 331 z 27.12.1979, str. 20),
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
 6. **375 L 0321**: dyrektywa Rady 75/321/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do układów kierowniczych kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 147 z 9.6.1975, str. 24), sprostowana w Dz.U. L 226 z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45),
 - **388 L 0411**: dyrektywą Komisji 88/411/EWG z dnia 21 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 200 z 26.7.1988, str. 30).

7. **375 L 0322:** dyrektywa Rady 75/322/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do tłumienia zakłóceń radioelektrycznych wywołanych przez silniki z zapłonem iskrowym stosowane w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 147 z 9.6.1975, str. 28), sprostowana w Dz.U. L 226 z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
- **382 L 0890:** dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
8. **376 L 0432:** dyrektywa Rady 76/432/EWG z dnia 6 kwietnia 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń hamujących kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 122 z 8.5.1976, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 226 z 18.8.1976, str. 16, zmieniona:
- **382 L 0890:** dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
9. **376 L 0763:** dyrektywa Rady 76/763/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do siedzeń pasażerów kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 135), zmieniona:
- **382 L 0890:** dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
10. **377 L 0311:** dyrektywa Rady 77/311/EWG z dnia 29 marca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do poziomu hałasu odczuwanego przez kierującego kołowymi ciągnikami rolniczymi lub leśnymi (Dz.U. L 105 z 28.4.1977, str. 1), zmieniona:
- **382 L 0890:** dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
11. **377 L 0536:** dyrektywa Rady 77/536/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do konstrukcji zabezpieczających przy przewróceniu w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 220 z 29.8.1977, str. 1), zmieniona:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213),
 - **389 L 0680:** dyrektywą Rady 89/680/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 26).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku VI dodaje się, co następuje:

„12 dla Austria
17 dla Finlandia
IS dla Islandia
FL dla Liechtenstein
16 dla Norwegia
5 dla Szwecja”.

12. **377 L 0537:** dyrektywa Rady 77/537/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń z silników Diesla stosowanych w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 220 z 29.8.1977, str. 38), zmieniona:
- **382 L 0890:** dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
13. **378 L 0764:** dyrektywa Rady 78/764/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do siedzenia kierowcy w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 255 z 18.9.1978, str. 1), zmieniona:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **382 L 0890:** dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45),

- **383 L 0190**: dyrektywą Komisji 83/190/EWG z dnia 28 marca 1983 r. (Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 13),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214),
- **388 L 0465**: dyrektywą Komisji 88/465/EWG z dnia 30 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 228 z 17.8.1988, str. 31).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku II do podpunktu 3.5.2.1 dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii
17 dla Finlandii
IS dla Islandii
FL dla Liechtensteinu
16 dla Norwegii
5 dla Szwecji”.

14. **378 L 0933**: dyrektywa Rady 78/933/EWG z dnia 17 października 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do instalacji urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej na kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych (Dz.U. L 325 z 20.11.1978, str. 16), zmieniona:
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
15. **379 L 0532**: dyrektywa Rady 79/532/EWG z dnia 17 maja 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu części urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 145 z 13.6.1979, str. 16), zmieniona:
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
16. **379 L 0533**: dyrektywa Rady 79/533/EWG z dnia 17 maja 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzenia sprzęgającego oraz biegu wstecznego kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 145 z 13.6.1979, str. 20), zmieniona:
 - **382 L 0890**: dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45).
17. **379 L 0622**: dyrektywa Rady 79/622/EWG z dnia 25 czerwca 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do konstrukcji zabezpieczających przy przewróceniu w kołowych ciągnikach rolniczych lub leśnych (próba statyczna) (Dz.U. L 179 z 17.7.1979, str. 1), zmieniona:
 - **382 L 0953**: dyrektywą Komisji 82/953/EWG z dnia 15 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 386 z 31.12.1982, str. 31),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214),
 - **388 L 0413**: dyrektywą Komisji 88/413/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 200 z 26.7.1988, str. 32).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku VI dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii
17 dla Finlandii
IS dla Islandii
FL dla Liechtensteinu
16 dla Norwegii
5 dla Szwecji”.

18. **380 L 0720:** dyrektywa Rady 80/720/EWG z dnia 24 czerwca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przestrzeni roboczej, dostępu do miejsca kierowcy oraz drzwi i okien kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 194 z 28.07.1980, str. 1), zmieniona:

— **382 L 0890:** dyrektywą Rady 82/890/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 45),

— **388 L 0414:** dyrektywą Komisji 88/414/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 200 z 26.7.1988, str. 34).

19. **386 L 0297:** dyrektywa Rady 86/297/EWG z dnia 26 maja 1986 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wałów odbioru mocy oraz ich zabezpieczenia w kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych (Dz.U. L 186 z 8.7.1986, str. 19).

20. **386 L 0298:** dyrektywa Rady 86/298/EWG z dnia 26 maja 1986 r. w sprawie montowanych z tyłu konstrukcji zabezpieczających przy przewróceniu w kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych o wąskim rozstawie kół (Dz.U. L 186 z 8.7.1986, str. 26), zmieniona:

— **389 L 0682:** dyrektywą Rady 89/682/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 29).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku VI dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii
17 dla Finlandii
IS dla Islandii
FL dla Liechtensteinu
16 dla Norwegii
5 dla Szwecji”.

21. **386 L 0415:** dyrektywa Rady 86/415/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie instalacji, położenia, działania i oznaczania urządzeń do serowania i kontroli kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 240 z 26.8.1986, str. 1).

22. **387 L 0402:** dyrektywa Rady 87/402/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie konstrukcji zabezpieczających przy przewróceniu montowanych przed siedzeniem kierowcy w kołowych ciągnikach rolniczych i leśnych o wąskim rozstawie kół (Dz.U. L 220 z 8.8.1987, str. 1), zmieniona:

— **389 L 0681:** dyrektywą Rady 89/681/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 27).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku VII dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii
17 dla Finlandii
IS dla Islandii
FL dla Liechtensteinu
16 dla Norwegii
5 dla Szwecji”.

23. **389 L 0173:** dyrektywa Rady 89/173/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych części i cech kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz.U. L 67 z 10.3.1989, str. 1).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w załączniku III A do podpunktu 5.4.1 przypis 1 dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, IS dla Islandii, FL dla Liechtensteinu, 16 dla Norwegii, 5 dla Szwecji”;

b) w załączniku V podpunkt 2.1.3 do tekstu nawiasach w dodaje się, co następuje:

„12 dla Austrii, 17 dla Finlandii, IS dla Islandii, FL dla Liechtensteinu, 16 dla Norwegii, 5 dla Szwecji”.

III. SPRZĘT DO PRZENOSZENIA I PRAC MECHANICZNYCH

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **373 L 0361:** dyrektywa Rady 73/361/EWG z dnia 19 listopada 1973 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do zaświadczeń i oznakowań lin drucianych, łańcuchów i haków ładunkowych (Dz.U. L 335 z 5.12.1973, str. 51), zmieniona:
 - **376 L 0434:** dyrektywą Komisji 76/434/EWG z dnia 13 kwietnia 1976 r. (Dz.U. L 122 z 8.5.1976, str. 20).
2. **384 L 0528:** dyrektywa Rady 84/528/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wspólnych przepisów dotyczących sprzętu do przenoszenia i prac mechanicznych (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 72), zmieniona:
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214),
 - **388 L 0665:** dyrektywą Rady 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 42).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku I punkt 3 do tekstu w nawiasach dodaje się, co następuje:

„A dla Austrii, FL dla Liechtensteinu, IS dla Islandii, N dla Norwegii, S dla Szwecji, SF dla Finlandii”.

3. **384 L 0529:** dyrektywa Rady 84/529/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dźwigów sterowanych elektrycznie (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 86), zmieniona:
 - **386 L 0312:** dyrektywą Komisji 86/312/EWG z dnia 18 czerwca 1986 r. (Dz.U. L 196 z 18.7.1986, str. 56),
 - **390 L 0486:** dyrektywą Rady 90/486/EWG z dnia 17 września 1990 r. (Dz.U. L 270 z 2.10.1990, str. 21).
4. **386 L 0663:** dyrektywa Rady 86/663/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do samobieźnych wózków natorowych (Dz.U. L 384 z 31.12.1986, str. 12), zmieniona:
 - **389 L 0240:** dyrektywą Komisji 89/240/EWG z dnia 16 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 100 z 12.4.1989, str. 1).

IV. URZĄDZENIA GOSPODARSTWA DOMOWEGO

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE:

1. **379 L 0530:** dyrektywa Rady 79/530/EWG z dnia 14 maja 1979 r. w sprawie wskazywania poprzez etykietowanie zużycia energii przez urządzenia gospodarstwa domowego (Dz.U. L 145 z 13.6.1979, str. 1).
2. **379 L 0531:** dyrektywa Rady 79/531/EWG z dnia 14 maja 1979 r. w sprawie stosowania w odniesieniu do piekarników elektrycznych dyrektywy 79/530/EWG w sprawie wskazania poprzez etykietowanie zużycia energii przez urządzenia gospodarstwa domowego (Dz.U. L 145 z 13.6.1979, str. 7), zmieniona:
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 227).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w załączniku I do podpunktu 3.1.1 dodaje się, co następuje:

„sähköuuni, po fińsku (FI)
rafmagnsbökunarar dnian, po islandzku (IS)
elektrisk stekeovn, po norwesku (N)
elektrisk ugn, po szwedzku (S)”;

- b) w załączniku I do podpunktu 3.1.3 dodaje się, co następuje:

„käyttötilavuus, po fińsku (FI)
 nýttanlegt rými, po islandzku (IS)
 nyttevolum, po norwesku (N)
 nyttovolym, po szwedzku (S)”;

- c) w załączniku I do podpunktu 3.1.5.1 dodaje się, co następuje:

„esilämmityskulutus 200 °C:een, po fińsku (FI)
 forhitunarnotkun í 200 °C, po islandzku (IS)
 energiforbruk ved oppvarming til 200 °C, po norwesku (N)
 Energiförbrukning vid uppvärmning till 200 °C, po szwedzku (S)
 vakiokulutus (yhden tunnin aikana 200 °C:ssa), po fińsku (FI)
 jafnstöðunotkun (ein klukkustund við 200 °C), po islandzku (IS)
 energiforbruk for å opprettholde en bestemt temperatur (en time på 200 °C), po norwesku (N)
 Energiförbrukning för att upprätthålla en temperatur (på 200 °C i en timme), po szwedzku (S)
 KOKONAISKULUTUS, po fińsku (FI)
 ALLS, po islandzku (IS)
 TOTALT, po norwesku (N)
 TOTALT, po szwedzku (S)”;

- d) w załączniku I do podpunktu 3.1.5.3 dodaje się, co następuje:

„puhdistusvaiheen kulutus, po fińsku (FI)
 hreinsilotunotkun, po islandzku (IS)
 energiforbruk for en rengjøringsperiode, po norwesku (N)
 Energiförbrukning vid en rengöringsprocess, po szwedzku (S)”;

- e) dodaje się załączniki w brzmieniu:

ZAŁĄCZNIK II(h)
 (rysunki z dostosowaniami po fińsku)

ZAŁĄCZNIK II(i)
 (rysunki z dostosowaniami po islandzku)

ZAŁĄCZNIK II(j)
 (rysunki z dostosowaniami po norwesku)

ZAŁĄCZNIK II(k)
 (rysunki z dostosowaniami po szwedzku).

3. **386 L 0594:** dyrektywa Rady 86/594/EWG z dnia 1 grudnia 1986 r. w sprawie hałasu emitowanego przez urządzenia gospodarstwa domowego (Dz.U. L 344 z 6.12.1986, str. 24).

V. URZĄDZENIA GAZOWE

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

- 378 L 0170:** dyrektywa Rady 78/170/EWG z dnia 13 lutego 1978 r. odnosząca się do wysokiej jakości wytwornic ciepła używanych do ogrzewania pomieszczeń i wytwarzania ciepłej wody w budynkach nieprzemysłowych, nowych lub istniejących, a także do izolowania instalacji rozprowadzania ciepła i ciepłej wody sanitarnej w nowych budynkach nieprzemysłowych (Dz.U. L 52 z 23.2.1978, str. 32) ⁽¹⁾.
- 390 L 0396:** dyrektywa Rady 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych (Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 15).

VI. INSTALACJE I URZĄDZENIA BUDOWLANE

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

- 379 L 0113:** dyrektywa Rady 79/113/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do określania emisji hałasu z instalacji i urządzeń budowlanych (Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 15), zmieniona:
 — **381 L 1051:** dyrektywą Rady 81/1051/EWG z dnia 7 grudnia 1981 r. (Dz.U. L 376 z 30.12.1981, str. 49),

⁽¹⁾ Wymienione w tym miejscu jedynie do celów informacyjnych; w przypadku stosowania patrz załącznik IV w sprawie energii.

- **385 L 0405:** dyrektywą Komisji 85/405/EWG z dnia 11 lipca 1985 r. (Dz.U. L 233 z 30.8.1985, str. 9).
2. **384 L 0532:** dyrektywa Rady 84/532/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących instalacji i urządzeń budowlanych (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 111), sprostowana w Dz.U. L 41 z 12.2.1985, str. 15, zmieniona:
- **388 L 0665:** dyrektywą Rady 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 42).
3. **384 L 0533:** dyrektywa Rady 84/533/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu mocy akustycznej sprzężarek (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 123), zmieniona:
- **385 L 0406:** dyrektywą Komisji 85/406/EWG z dnia 11 lipca 1985 r. (Dz.U. L 233 z 30.8.1985, str. 11).
4. **384 L 0534:** dyrektywa Rady 84/534/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu mocy akustycznej żurawi wieżowych (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 130), sprostowana w Dz.U. L 41 z 12.2.1985, str. 15, zmieniona:
- **387 L 0405:** dyrektywą Rady 87/405/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. (Dz.U. L 220 z 8.8.1987, str. 60).
5. **384 L 0535:** dyrektywa Rady 84/535/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu mocy akustycznej prądnic spawalniczych (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 142), zmieniona:
- **385 L 0407:** dyrektywą Komisji 85/407/EWG z dnia 11 lipca 1985 r. (Dz.U. L 233 z 30.8.1985, str. 16).
6. **384 L 0536:** dyrektywa Rady 84/536/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu mocy akustycznej agregatów prądotwórczych (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 149), sprostowana w Dz.U. L 41 z 12.2.1985, str. 17, zmieniona:
- **385 L 0408:** dyrektywą Komisji 85/408/EWG z dnia 11 lipca 1985 r. (Dz.U. L 233 z 30.8.1985, str. 18).
7. **384 L 0537:** dyrektywa Rady 84/537/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu mocy akustycznej ręcznych kruszarek do betonu i młotów mechanicznych (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 156), sprostowana w Dz.U. L 41 z 12.2.1985, str. 17, zmieniona:
- **385 L 0409:** dyrektywą Komisji 85/409/EWG z dnia 11 lipca 1985 r. (Dz.U. L 233 z 30.8.1985, str. 20).
8. **386 L 0295:** dyrektywa Rady 86/295/EWG z dnia 26 maja 1986 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do konstrukcji zabezpieczających przy przewróceniu (ROPS) dla niektórych instalacji budowlanych (Dz.U. L 186 z 8.7.1986, str. 1).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku IV do tekstu w nawiasach dodaje się, co następuje:

„A dla Austrii, FL dla Liechtensteinu, IS dla Islandii, N dla Norwegii, S dla Szwecji, SF dla Finlandii”.

9. **386 L 0296:** dyrektywa Rady 86/296/EWG z dnia 26 maja 1986 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do konstrukcji zabezpieczających przeciwko przedmiotom spadającym (FOPS) dla niektórych instalacji budowlanych (Dz.U. L 186 z 8.7.1986, str. 10).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku IV do tekstu w nawiasach dodaje się, co następuje:

„A dla Austrii, FL dla Liechtensteinu, IS dla Islandii, N dla Norwegii, S dla Szwecji, SF dla Finlandii”.

10. **386 L 0662**: dyrektywa Rady 86/662/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie ograniczenia hałasu emitowanego przez koparki hydrauliczne, koparki linowe, spycharki, ładowarki i koparko-ładowarki (Dz.U. L 384 z 31.12.1986, str. 1), zmieniona:
 - **389 L 0514**: dyrektywą Komisji 89/514/EWG z dnia 2 sierpnia 1989 r. (Dz.U. L 253 z 30.8.1989, str. 35).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umwiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

11. Komunikat Komisji odnoszący się do zharmonizowanych metod pomiaru hałasu w odniesieniu do instalacji budowlanych (przyjęty dnia 3 stycznia 1981 r.).
12. **386 X 0666**: Zalecenie Rady 86/666/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie bezpieczeństwa przeciwpożarowego w istniejących hotelach (Dz.U. L 384 z 31.12.1986, str. 60).

VII. POZOSTAŁE MASZYNY

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **384 L 0538**: dyrektywa Rady 84/538/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu mocy akustycznej kosiarek gazonowych (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 171), zmieniona:
 - **387 L 0252**: dyrektywą Komisji 87/252/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 117 z 5.5.1987, str. 22), sprostowaną w Dz.U. L 158 z 18.6.1987, str. 31,
 - **388 L 0180**: dyrektywą Rady 88/180/EWG z dnia marca 1988 r. (Dz.U. L 81 z 26.3.1988, str. 69),
 - **388 L 0181**: dyrektywą Rady 88/181/EWG z dnia 22 marca 1988 r. (Dz.U. L 81 z 26.3.1988, str. 71).

VIII. ZBIORNIKI CIŚNIENIOWE

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **375 L 0324**: dyrektywa Rady 75/324/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dozowników aerozoli (Dz.U. L 147 z 9.6.1975, str. 40).
2. **376 L 0767**: dyrektywa Rady 76/767/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących zbiorników ciśnieniowych oraz procedury ich kontroli (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 153), zmieniona:
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dsotosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 213),
 - **388 L 0665**: dyrektywą Rady 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 42).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku I punkt 3.1 tiret pierwsze do tekstu w nawiasach i w załączniku II podpunkt 3.1.1.1.1 tiret pierwsze dodaje się, co następuje:

„A dla Austrii, FL dla Liechtensteinu, IS dla Islandii, N dla Norwegii, S dla Szwecji, SF dla Finlandii”.

3. **384 L 0525**: dyrektywa Rady 84/525/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących stalowych butli do gazu bez szwów (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 1).
4. **384 L 0526**: dyrektywa Rady 84/526/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do butli do gazu bez szwów, wykonanych z niestopowego aluminium oraz stopu aluminiowego (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 20).

5. **384 L 0527**: dyrektywa Rady 84/527/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zgrzewanych butli do gazu z niestopowej stali (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 48).
6. **387 L 0404**: dyrektywa Rady 87/404/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz.U. L 220 z 8.8.1987, str. 48), zmieniona:
 - **390 L 0488**: dyrektywą Rady 90/488/EWG z dnia 17 września 1990 r. (Dz.U. L 270 z 2.10.1990, str. 25).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ:

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następującego aktu:

7. **389 X 0349**: zalecenie Komisji 89/349/EWG z dnia 13 kwietnia 1989 r. w sprawie redukcji węglanów chlorowo-fluorowych przez przemysł produkujący aerozole (Dz.U. L 144 z 27.5.1989, str. 56).

IX. PRYZRZĄDY POMIAROWE

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **371 L 0316**: dyrektywa Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej (Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 1), zmieniona:
 - **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.03.1972, str. 118),
 - **372 L 0427**: dyrektywą Rady 72/427/EWG z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 291 z 28.12.1972, str. 156),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
 - **383 L 0575**: dyrektywą Rady 83/575/EWG z dnia 26 października 1983 r. (Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 43),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 212),
 - **387 L 0354**: dyrektywą Rady 87/354/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. (Dz.U. L 192 z 11.7.1987, str. 43),
 - **388 L 0665**: dyrektywą Rady 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 42).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w załączniku I punkt 3.1 tiret pierwsze oraz w załączniku II podpunkt 3.1.1.1 litera a) tiret pierwsze do tekstu w nawiasach dodaje się, co następuje:

„A — Austria, FL — Liechtenstein, IS — Islandia, N — Norwegia, S — Szwecja, SF — Finlandia”;
 - b) rysunki, do których odnosi się załącznik II podpunkt 3.2.1, zostają uzupełnione literami koniecznymi dla znaków A, FL, IS, N, S, SF.
2. **371 L 0317**: dyrektywa Rady 71/317/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do odważników prostopadłościennych od 15 do 50 kilogramów średniej klasy dokładności oraz odważników walcowych od 1 grama do 10 kilogramów średniej klasy dokładności (Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 14).
 3. **371 L 0318**: dyrektywa Rady 71/318/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do gazomierzy (Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 21), zmieniona:
 - **374 L 0331**: dyrektywą Komisji 74/331/EWG z dnia 12 czerwca 1974 r. (Dz.U. L 189 z 12.7.1974, str. 9),

- **378 L 0365**: dyrektywą Komisji 78/365/EWG z dnia 31 marca 1978 r. (Dz.U. L 104 z 18.4.1978, str. 26),
 - **382 L 0623**: dyrektywą Komisji 82/623/EWG z dnia 1 lipca 1982 r. (Dz.U. L 252 z 27.8.1982, str. 5).
4. **371 L 0319**: dyrektywa Rady 71/319/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do liczników do cieczy innych niż woda (Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 32).
5. **371 L 0347**: dyrektywa Rady 71/347/EWG z dnia 12 października 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do pomiaru gęstości zboża w stanie zsypanym (Dz.U. L 239 z 25.10.1971, str. 1), zmieniona:
- **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 119),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 212).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Do artykułu 1 litera a) między nawiasy dodaje się, co następuje:

„EY hehtolitraino” (po fińsku)
 „EB hektolitrpyngd” (po islandzku)
 „EF hektolitervekt” (po norwesku)
 „EG hektolitervikt” (po szwedzku).

6. **371 L 0348**: dyrektywa Rady 71/348/EWG z dnia 12 października 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń pomocniczych do liczników do cieczy innych niż woda (Dz.U. L 239 z 25.10.1971, str. 9), zmieniona:
- **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 119),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 212).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W rozdziale IV Załącznika na koniec sekcji 4.8.1 dodaje się, co następuje:

„10 Groschen (Austria)
 10 penniä/10 peni (Finlandia)
 10 aurar (Iceland)
 1 Rappen (Islandia)
 10 øre (Liechtenstein)
 1 öre (Szwecja)”.

7. **371 L 0349**: dyrektywa Rady 71/349/EWG z dnia 12 października 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wzorcowania zbiorników statków (Dz.U. L 239 z 25.10.1971, str. 15).
8. **373 L 0360**: dyrektywa Rady 73/360/EWG z dnia 19 listopada 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wag nieautomatycznych (Dz.U. L 335 z 5.12.1973, str. 1), zmieniona:
- **376 L 0696**: dyrektywą Komisji 76/696/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. (Dz.U. L 236 z 27.8.1976, str. 26),

- **382 L 0622:** dyrektywą Komisji 82/622/EWG z dnia 1 lipca 1982 r. (Dz.U. L 252 z 27.8.1982, str. 2),
- **390 L 0384:** dyrektywą Rady 90/384/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wag nieautomatycznych (Dz.U. nr L 189 z 20.7.1990, str. 1), sprostowaną w Dz.U. L 258 z 22.9.1990, str. 35.
9. **373 L 0362:** dyrektywa Rady 73/362/EWG z dnia 19 listopada 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do materialnych miar długości (Dz.U. L 335 z 5.12.1973, str. 56), zmieniona:
- **378 L 0629:** dyrektywą Rady 78/629/EWG z dnia 19 czerwca 1978 (Dz.U. L 206 z 29.7.1978, str. 8),
- **385 L 0146:** dyrektywą Komisji 85/146/EWG z dnia 31 stycznia 1985 r. (Dz.U. L 54 z 23.2.1985, str. 29).
10. **374 L 0148:** dyrektywa Rady 74/148/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do odważników od 1 mg do 50 kg dokładności wyższej niż średnia (Dz.U. L 84 z 28.3.1974, str. 3).
11. **375 L 0033:** dyrektywa Rady 75/33/EWG z dnia 17 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wodomierzy do wody zimnej (Dz.U. L 14 z 20.1.1975, str. 1).
12. **375 L 0106:** dyrektywa Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do objętościowego uzupełniania niektórych płynów w opakowaniach jednostkowych (Dz.U. L 42 z 15.2.1975, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 324 z 16.12.1975, str. 31, zmieniona:
- **378 L 0891:** dyrektywą Komisji 78/891/EWG z dnia 28 września 1978 r. (Dz.U. L 311 z 4.11.1978, str. 21),
- **379 L 1005:** dyrektywą Rady 79/1005/EWG z dnia 23 listopada 1979 r. (Dz.U. L 308 z 4.12.1979, str. 25),
- **385 L 0010:** dyrektywą Rady 85/10/EWG z dnia 18 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 4 z 5.1.1985, str. 20),
- **388 L 0316:** dyrektywą Rady 88/316/EWG z dnia 7 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 143 z 10.6.1988, str. 26), sprostowaną w Dz.U. L 189 z 20.07.1988, str. 28,
- **389 L 0676:** dyrektywą Rady 89/676/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 18).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) produkty wymienione w załączniku III ustęp 1 litera a), jeśli są zawarte w opakowaniach zwrotnych mogą, do dnia 31 grudnia 1996 roku, być sprzedawane w następujących objętościach:

w Liechtensteinie: 0,7 litra,
w Szwecji: 0,7 litra,
w Norwegii: 0,35 — 0,7 litra,
w Austrii: 0,7 litra.

Produkty wymienione w załączniku III ustęp 3 litera a), jeśli są zawarte w opakowaniach zwrotnych, mogą w Norwegii, do dnia 31 grudnia 1996 roku, być sprzedawane w objętościach 0,35 — 0,7 litra.

Produkty wymienione w załączniku III ustęp 4, jeśli są zawarte w opakowaniach zwrotnych, mogą w Szwecji, do dnia 31 grudnia 1996 roku, być sprzedawane w objętościach 0,375 — 0,75 litra.

Produkty wymienione w załączniku III ustęp 8 litera a) i b), jeśli są zawarte w opakowaniach zwrotnych, mogą w Norwegii, do dnia 31 grudnia 1996 roku, być sprzedawane w objętościach 0,35 litra.

Od dnia 1 stycznia 1993 roku Państwa EFTA zapewniają swobodny obrót produktami sprzedawanymi zgodnie z wymogami dyrektywy 75/106, ostatnio zmienionej;

b) w załączniku III, lewa kolumna otrzymuje brzmienie:

„Płyny

1. a) Wino ze świeżych winogron; świeży moszcz winogronowy o fermentacji zahamowanej przez dodatek alkoholu w tym wino wyprodukowane z niesfermentowanego soku owocowego zmieszanego z alkoholem, z wyłączeniem win zawartych w podpozycji 2205 A i B Wspólnej Taryfy Celnej/podpozycji HS 2204 10, 2204 21 i 2204 29 oraz wina likierowe (podpozycja WTC ex 2205 C/pozycja HS ex 2204); moszcz winogronowy w procesie fermentacji lub o fermentacji zahamowanej inaczej niż przez dodatek alkoholu (pozycja WTC 2204/podpozycja HS 2204 30)
 - b) »Żółte« wina uprawnione do używania następujących nazw pochodzenia: »Côtes du Jura«, »Arbois«, »L'Étoile« i »Château-Chalon«
 - c) Inne niemusujące napoje fermentowane, np. jabłecznik, gruszczyk i miód pitny (pozycja WTC 2207 B II/podpozycja HS 2206 00)
 - d) Wermut i inne wina ze świeżych winogron, aromatyzowane ekstraktami zapachowymi (pozycja WTC 2206/pozycja HS 2205); wina likierowe (podpozycja WTC ex 2205 C/pozycja HS ex 2204)
2. a) — Wina musujące (podpozycja WTC 2205 A/podpozycja HS 2204 10)
 - Wina inne niż te określone w podpozycji WTC 2204 10 w butelkach o »grzybkowych« korkach utrzymywanych na miejscu poprzez więzy lub zamknięcia oraz wino wystawiane do sprzedaży w inny sposób o nadmiernym ciśnieniu nie mniej niż jednej jednostce atmosferycznej, ale nie więcej niż trzech, mierzonym w temperaturze 20 °C (podpozycja WTC 2205 B/podpozycja HS ex 2204 21 i ex 2204 29)
 - b) Pozostałe musujące napoje fermentowane, np. jabłecznik, gruszczyk i miód pitny (podpozycja WTC 2207 B I/pozycja HS 2206 00)
3. a) Piwo otrzymywane ze słodu (pozycja WTC 2203/pozycja HS 2203 00), z wyłączeniem piw kwasowych
 - b) Piwa kwasowe, gueuze
4. Wyroby spirytusowe (inne niż wymienione w pozycji WTC 2208/pozycja HS 2207); likiery i inne napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe (znane jako »skoncentrowane ekstrakty«) do produkcji napojów (pozycja WTC 2209/pozycja HS 2208)
5. Ocet i substytuty octu (pozycja WTC 2210/pozycja HS 2209 00)
6. Oliwa z oliwek (podpozycja WTC 1507 A/podpozycja HS 1509 10 i 1509 90, oraz pozycja HS 1510), inne oleje jadalne (podpozycja WTC 1507 D II/pozycja HS 1507 i 1508, oraz 1511-1517)
7. — Mleko, świeże, niezagęszczane i bez dodatku środka słodzącego (pozycja WTC ex 0401/pozycja HS 04.01), z wyłączeniem jogurtu, kefiru, kwaśnego mleka, serwatki i innego mleka zakwaszonego lub fermentowanego
 - Napoje na bazie mleka (podpozycja WTC 2202 B/podpozycja HS ex 0403 10 i ex 0403 90)
8. a) Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi (pozycja WTC 2201/pozycja HS 22.01)
 - b) Lemoniada, aromatyzowane wody mineralne i aromatyzowane wody gazowane oraz inne bezalkoholowe napoje niezawierające mleka ani tłuszczów mleka (podpozycja WTC 22.02 A/pozycja HS 2202), z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją WTC 2207/pozycją HS 2209 oraz koncentraty
 - c) Napoje etykietowane jako bezalkoholowe aperitify
9. Soki owocowe (włącznie z moszczem winogronowym) lub soki warzywne, z dodatkiem lub bez dodatku cukru, ale niefermentowane i niezawierające spirytusu objętego podpozycją WTC 2207 B/pozycją HS 2009, nektar owocowy (dyrektywa Rady 75/726/EWG z dnia 17 listopada 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących soków owocowych i niektórych produktów podobnych) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. 311 z 1.12.1975, str. 40.

13. **375 L 0107**: dyrektywa Rady 75/107/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do butelek wykorzystywanych jako pojemniki pomiarowe (Dz.U. L 42 z 15.2.1975, str. 14).
14. **375 L 0410**: dyrektywa Rady 75/410/EWG z dnia 24 czerwca 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wag przenośnikowych (Dz.U. L 183 z 14.7.1975, str. 25).
15. **376 L 0211**: dyrektywa Rady 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do paczkowania masy lub objętości niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych (Dz.U. L 46 z 21.2.1976, str. 1), zmieniona:
 - **378 L 0891**: dyrektywą Komisji 78/891/EWG z dnia 28 września 1978 r. (Dz.U. L 311 z 4.11.1978, str. 21).
16. **376 L 0764**: dyrektywa Rady 76/764/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie klinicznych szklanych termometrów rtęciowych (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 139), zmieniona:
 - **383 L 0128**: dyrektywą Rady 83/128/EWG z dnia 28 marca 1983 (Dz.U. L 91 z 9.4.1983, str. 29),
 - **384 L 0414**: dyrektywą Komisji 84/414/EWG z dnia 18 lipca 1984 (Dz.U. L 228 z 25.8.1984, str. 25).
17. **376 L 0765**: dyrektywa Rady 76/765/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do alkoholomierzy i densymetrów do alkoholu (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 143), sprostowana w Dz.U. L 60 z 5.3.1977, str. 26, zmieniona:
 - **382 L 0624**: dyrektywą Komisji 82/624/EWG z dnia 1 lipca 1982 r. (Dz.U. L 252 z 27.8.1982, str. 8).
18. **376 L 0766**: dyrektywa Rady 76/766/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do tablic alkoholometrycznych (Dz.U. L 262 z 27.09.1976, str. 149).
19. **376 L 0891**: dyrektywa Rady 76/891/EWG z dnia 4 listopada 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do liczników energii elektrycznej (Dz.U. L 336 z 4.12.1976, str. 30), zmieniona:
 - **382 L 0621**: dyrektywą Komisji 82/621/EWG z dnia 1 lipca 1982 r. (Dz.U. L 252 z 27.8.1982, str. 1).
20. **377 L 0095**: dyrektywa Rady 77/95/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do taksometrów (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 59).
21. **377 L 0313**: dyrektywa Rady 77/313/EWG z dnia 7 kwietnia 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do instalacji pomiarowych do cieczy innych niż woda (Dz.U. nr 105 z 28.4.1977, str. 18), zmieniona:
 - **382 L 0625**: dyrektywą Komisji 82/625/EWG z dnia 1 lipca 1982 r. (Dz.U. L 252 z 27.8.1982, str. 10).
22. **378 L 1031**: dyrektywa Rady 78/1031/EWG z dnia 5 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do automatycznych wag kontrolnych i sortujących (Dz.U. L 364 z 27.12.1978, str. 1).
23. **379 L 0830**: dyrektywa Rady 79/830/EWG z dnia 11 września 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do liczników do ciepłej wody (Dz.U. L 259 z 15.10.1979, str. 1).
24. **380 L 0181**: dyrektywa Rady 80/181/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do jednostek miar i uchylająca dyrektywę 71/354/EWG (Dz.U. L 39 z 15.2.1980, str. 40), sprostowana w Dz.U. L 296 z 15.10.1981, str. 52, zmieniona:
 - **385 L 0001**: dyrektywą Rady 85/1/EWG z dnia 18 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 11),
 - **387 L 0355**: dyrektywą Rady 87/355/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. (Dz.U. L 192 z 11.7.1987, str. 46),
 - **389 L 0617**: dyrektywą Rady 89/617/EWG z dnia 27 listopada 1989 r. (Dz.U. L 357 z 7.12.1989, str. 28).

25. **380 L 0232:** dyrektywa Rady 80/232/EWG z dnia 15 stycznia 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do nominalnych ilości i nominalnych pojemności dopuszczonych w odniesieniu do niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych (Dz.U. L 51 z 25.2.1980, str. 1), zmieniona:

- **386 L 0096:** dyrektywą Rady 86/96/EWG z dnia 18 marca 1986 r. (Dz.U. L 80 z 25.3.1986, str. 55),
- **387 L 0356:** dyrektywą Rady 87/356/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. (Dz.U. L 192 z 11.7.1987, str. 48).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w załączniku I punkty 1–1.6 otrzymują brzmienie:

- „1. PRODUKTY SPOŻYWCZE SPRZEDAWANE WEDŁUG MASY (ilość w g)
- 1.1. **Masło** (pozycja WTC 0403/pozycja HS 0405 00), **margaryna zemulgowana lub tłuszcze niezwięzłe oraz tłuszcze roślinne, pasty do smarowania o niskiej zawartości tłuszczu**
125 — 250 — 500 — 1 000 — 1 500 — 2 000 — 2 500 — 5 000
- 1.2. **Sery świeże z wyjątkiem »petits suisses« i innych serów wystawianych do sprzedaży w ten sam sposób** (podpozycja WTC ex 0404 E I c/podpozycja HS 0406 10)
62.5 — 125 — 250 — 500 — 1 000 — 2 000 — 5 000
- 1.3. **Sól stołowa i kuchenna** (podpozycja WTC 2501 A/pozycja HS 2501)
125 — 250 — 500 — 750 — 1 000 — 1 500 — 5 000
- 1.4. **Bezsmakowe cukry, cukry czerwone lub brązowe, cukry kandyzowane**
125 — 250 — 500 — 750 — 1 000 — 1 500 — 2 000 — 2 500 — 3 000 — 4 000 — 5 000
- 1.5. **Produkty zbożowe** (z wyjątkiem żywności dla niemowląt)
- 1.5.1. *Mąki zbożowe, kaszei, płatki, mąka owsiana i mączka, płatki owsiane* (z wyłączeniem produktów określonych w 1.5.4)
125 — 250 — 500 — 1 000 — 1 500 — 2 000 — 2 500 ⁽¹⁾ — 5 000 — 10 000
- 1.5.2. *Makarony* (pozycja WTC 1903/pozycja HS 1902)
125 — 250 — 500 — 1 000 — 1 500 — 2 000 — 3 000 — 4 000 — 5 000 — 10 000
- 1.5.3. *Ryż* (pozycja WTC 1006/pozycja HS 1006)
125 — 250 — 500 — 1 000 — 2 000 — 2 500 — 5 000
- 1.5.4. *Preparaty spożywcze otrzymywane podobnie do spęczniania lub smażenia zbóż lub produktów zbożowych (ryż spęczniany, płatki kukurydziane i podobne produkty)* (pozycja WTC 1905/pozycja HS 1904)
250 — 375 — 500 — 750 — 1 000 — 1 500 — 2 000
- 1.6. **Suszone warzywa** (pozycja WTC 0705/pozycja HS 0712-0713) ⁽²⁾, suszone owoce (pozycja WTC lub podpozycja ex 0801, 0803 B, 0804 B, 0812/pozycja HS ex 0803, ex 0804, ex 0805, ex 0806, ex 0813)
125 — 250 — 500 — 1 000 — 1 500 — 2 000 — 5 000 — 7 500 — 10 000

⁽¹⁾ Nie odnosi się do mąki ani płatków owsianych.

⁽²⁾ Z wyłączeniem ziemniaków i odwodnionych warzyw.”;

b) w załączniku I punkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. **GOTOWE DO UŻYTKU FARBY I LAKIERY** (z dodatkiem rozpuszczalników lub nie; podpozycja WTC 3209 A II/pozycja HS 3208, 3209, 3210 z wyłączeniem rozpuszczonych barwników i roztworów) (ilość w ml)
25 — 50 — 125 — 250 — 375 — 500 — 750 — 1 000 — 2 000 — 2 500 — 4 000 — 5 000 — 10 000”;

c) w załączniku I punkt 6 otrzymuje brzmienie:

- „6. **ŚRODKI CZYSZCZĄCE** (w stanie stałym i w proszku w g, płyny i pasty w ml)

Między innymi środki do czyszczenia skóry i obuwia, drewna i pokryć podłogowych, pieców i metali, w tym samochodów, okien i lustek, w tym samochodowych (pozycja WTC 3405/pozycja HS 3405); odplamiacze, skrobie i barwniki do użytku domowego (podpozycja WTC 3812 A i 3209 C/podpozycja HS 3809 10 i ex 3212 90), środki owadobójcze do użytku domowego (pozycja WTC ex 3811/podpozycja HS 3808 10), środki do usuwania kamienia (pozycja WTC ex 3402/pozycja HS ex 3401, ex 3402), odświeżacze powietrza do użytku domowego (podpozycja WTC 3306 B/podpozycja HS 3307 20, 3307 41 i 3307 49), środki dezynfekujące nie do celów farmaceutycznych
25 — 50 — 75 — 100 — 150 — 200 — 250 — 375 — 500 — 750 — 1 000 — 1 500 — 2 000 — 5 000 — 10 000”;

d) w załączniku I punkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. KOSMETYKI: PREPARATY DO PIELĘGNACJI I ŚRODKI TOALETOWE (podpozycja WTC 3306 A i B/pozycja HS 3303, ex 3307)
(w stanie stałym i w proszku w g, w płynie i pastach w ml)”;

e) w załączniku I punkty 8-8.4 otrzymują brzmienie:

„8. ŚRODKI DO MYCIA

8.1. Mydła toaletowe i gospodarcze w stanie stałym (g) (pozycja WTC ex 3401/podpozycja HS ex 3401 11 i ex 3401 19)
25 — 50 — 75 — 100 — 150 — 200 — 250 — 300 — 400 — 500 — 1 000

8.2. Mydła miękkie (g) (pozycja WTC 3401/pozycja HS nr 3401 (20))
125 — 250 — 500 — 750 — 1 000 — 5 000 — 10 000

8.3. Mydło w płatkach, wiórkach itp. (g) (pozycja WTC ex 3401/podpozycja HS ex 3401 20)
250 — 500 — 750 — 1 000 — 3 000 — 5 000 — 10 000

8.4. Płynne środki do mycia, czyszczenia i szorowania oraz środki pomocnicze (pozycja WTC 3402/pozycja HS 3402) i preparaty podchlorynowe (z wyłączeniem środków określonych w punkcie 6) (ilość w ml)
125 — 250 — 500 — 750 — 1 000 — 1 250 ⁽¹⁾ — 1 500 — 2 000 — 3 000 — 4 000 — 5 000 — 6 000 — 7 000 — 10 000

⁽¹⁾ Jedynie w odniesieniu do podchlorynów.”

26. **386 L 0217**: dyrektywa Rady 86/217/EWG z dnia 26 maja 1986 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do manometrów do opon pojazdów silnikowych (Dz.U. L 152 z 6.6.1986, str. 48).

27. **390 L 0384**: dyrektywa Rady 90/384/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wag nieautomatycznych (Dz.U. L 189 z 20.7.1990, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 258 z 22.9.1990, str. 35.

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

28. **376 X 0223**: zalecenie Komisji 76/223/EWG z dnia 5 lutego 1976 r. do Państw Członkowskich dotyczące jednostek miary określonych w konwencjach o patentach (Dz.U. L 43 z 19.2.1976, str. 22).

29. **C/64/73/str. 26**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 64 z 6.8.1973, str. 26).

30. **C/29/74/str. 33**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 29 z 18.3.1974, str. 33).

31. **C/108/74/str. 8**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 108 z 18.9.1974, str. 8).

32. **C/50/75/str. 1**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 50 z 3.3.1975, str. 1).

33. **C/66/76/str. 1**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 66 z 22.3.1976, str. 1).

34. **C/247/76/str. 1**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 247 z 20.10.1976, str. 1).

35. **C/298/76/str. 1**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 298 z 17.12.1976, str. 1).

36. **C/9/77/str. 1**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 9 z 13.1.1977, str. 1).

37. **C/53/77/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 53 z 3.3.1977, str. 1).
38. **C/176/77/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 176 z 25.7.1977, str. 1).
39. **C/79/78/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 79 z 3.4.1978, str. 1).
40. **C/221/78/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 221 z 18.9.1978, str. 1).
41. **C/47/79/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 47 z 21.2.1979, str. 1).
42. **C/194/79/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 194 z 31.7.1979, str. 1).
43. **C/40/80/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 40 z 18.2.1980, str. 1).
44. **C/349/80/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 349 z 31.12.1980, str. 1).
45. **C/297/81/str. 1:** komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 71/316/EWG (Dz.U. C 297 z 16.11.1981, str. 1).

X. MATERIAŁ ELEKTRYCZNY

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **373 L 0023:** dyrektywa Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz.U. L 77 z 26.3.1973, str. 29).

Finlandia, Islandia i Szwecja zapewniają zgodność z przepisami dyrektywy do dnia 1 stycznia 1994 roku.
2. **376 L 0117:** dyrektywa Rady 76/117/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 45).
3. **379 L 0196:** dyrektywa Rady 79/196/EWG z dnia 6 lutego 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, zapewniającego pewne rodzaje ochrony (Dz.U. L 43 z 20.2.1979, str. 20), zmieniona:
 - **384 L 0047:** dyrektywą Komisji 84/47/EWG z dnia 16 stycznia 1984 r. (Dz.U. L 31 z 2.2.1984, str. 19),
 - **388 L 0571:** dyrektywą Komisji 88/571/EWG z dnia 10 listopada 1988 r. (Dz.U. L 311 z 17.11.1988, str. 46),
 - **388 L 0665:** dyrektywą Rady 88/665/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 42),
 - **390 L 0487:** dyrektywą Rady 90/487/EWG z dnia 17 września 1990 r. (Dz.U. L 270 z 2.10.1990, str. 23).
4. **382 L 0130:** dyrektywa Rady 82/130/EWG z dnia 15 lutego 1982 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem w kopalniach podatnych na działanie metanu (Dz.U. L 59 z 2.3.1982, str. 10), zmieniona:
 - **388 L 0035:** dyrektywą Komisji 88/35/EWG z dnia 2 grudnia 1987 r. (Dz.U. L 20 z 26.1.1988, str. 28),
 - **391 L 0269:** dyrektywą Komisji 91/269/EWG z dnia 30 kwietnia 1991 r. (Dz.U. L 134 z 29.5.1991, str. 51).

5. **384 L 0539**: dyrektywa Rady 84/539/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do sprzętu elektromedycznego stosowanego w medycynie lub weterynarii (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 179).
6. **389 L 0336**: dyrektywa Rady 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz.U. L 139 z 23.05.1989, str. 19).
7. **390 L 0385**: dyrektywa Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (Dz.U. L 189 z 20.7.1990, str. 17).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

8. **C/184/79/str. 1**: komunikat Komisji w ramach dyrektywy Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz.U. C 184 z 23.7.1979, str. 1), zmieniony:
 - **C/26/80/str. 2**: komunikatem Komisji (Dz.U. C 26 z 2.2.1980, str. 2).
9. **C/107/80/str. 2**: komunikat Komisji w ramach dyrektywy Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz.U. C 107 z 30.4.1980, str. 2).
10. **C/199/80/str. 2**: trzeci komunikat Komisji w ramach dyrektywy Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz.U. C 199 z 5.8.1980, str. 2).
11. **C/59/82/str. 2**: komunikat Komisji z dnia 15 grudnia 1981 dotyczący działania dyrektywy Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia – „dyrektywy dotyczącej niskiego napięcia” (Dz.U. C 59 z 9.3.1982, str. 2).
12. **C/235/84/str. 2**: czwarty komunikat Komisji w ramach dyrektywy Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz.U. C 235 z 5.9.1984, str. 2).
13. **C/166/85/str. 7**: piąty komunikat Komisji w kontekście wykonania dyrektywy Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz.U. C 166 z 5.7.1985, str. 7).
14. **C/168/88/str. 5**: komunikat Komisji w ramach dyrektywy Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz.U. C 168 z 27.6.1988, str. 5), sprostowany w Dz.U. C 238 z 13.9.1988, str. 4.
15. **C/46/81/str. 3**: komunikat Komisji w ramach dyrektywy Rady 76/117/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. C 46 z 5.3.1981, str. 3).
16. **C/149/81/str. 1**: komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy Rady 76/117/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. C 149 z 18.6.1981, str. 1).
17. **382 X 0490**: zalecenie Komisji 82/490/EWG z dnia 6 lipca 1982 r. odnoszące się do świadectw zgodności przewidzianych w dyrektywie Rady 76/117/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. L 218 z 27.7.1982, str. 27).

18. **C/328/82/str. 2:** pierwszy komunikat Komisji na podstawie dyrektywy Rady 79/196/EWG z dnia 6 lutego 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w miejscach zagrożonych wybuchem, zapewniającego pewne rodzaje ochrony (Dz.U. C 328 z 14.12.1982, str. 2) oraz Załącznik (Dz.U. C 328A z 14.12.1982, str. 1).
19. **C/356/83/str. 20:** drugi komunikat Komisji na podstawie dyrektywy Rady 79/196/EWG z dnia 6 lutego 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w miejscach zagrożonych wybuchem, zapewniającego pewne rodzaje ochrony (Dz.U. C 356 z 31.12.1983, str. 20) oraz Załącznik (Dz.U. C 356A z 31.12.1983, str. 1).
20. **C/194/86/str. 3:** komunikat Komisji w ramach dyrektywy Rady 76/117/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. C 194 z 1.8.1986, str. 3).
21. **C/311/87/str. 3:** komunikat Komisji na podstawie dyrektywy Rady 82/130/EWG z dnia 15 lutego 1982 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do stosowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem w kopalniach podatnych na działanie metanu (Dz.U. nr C311 z 21.11.1987, str. 3).

XI. WYROBY WŁÓKIENNICZE

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **371 L 0307:** dyrektywa Rady 71/307/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących nazewnictwa wyrobów włókienniczych (Dz.U. L 185 z 16.8.1971, str. 16), zmieniona:
 - **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 118),
 - **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 109),
 - **383 L 0623:** dyrektywą Rady 83/623/EWG z dnia 25 listopada 1983 r. (Dz.U. L 353 z 15.12.1983, str. 8),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 219),
 - **387 L 0140:** dyrektywą Komisji 87/140/EWG z dnia 6 lutego 1987 r. (Dz.U. L 56 z 26.2.1987, str. 24).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 5.1 dodaje się, co następuje:

„— uusi villa
— ny ull
— ren ull
— kamull”.

2. **372 L 0276:** dyrektywa Rady 72/276/EWG z dnia 17 lipca 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych (Dz.U. L 173 z 31.07.1972, str. 1), zmieniona:
 - **379 L 0076:** dyrektywą Komisji 79/76/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. (Dz.U. L 17 z 24.1.1979, str. 17),
 - **381 L 0075:** dyrektywą Rady 81/75/EWG z dnia 17 lutego 1981 r. (Dz.U. L 57 z 4.3.1981, str. 23),
 - **387 L 0184:** dyrektywą Komisji 87/184/EWG z dnia 6 lutego 1987 r. (Dz.U. L 75 z 17.3.1987, str. 21).

3. **373 L 0044:** dyrektywa Rady 73/44/EWG z dnia 26 lutego 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do analizy ilościowej mieszanek trójskładnikowych włókien przędnych (Dz.U. L 83 z 30.3.1973, str. 1).
4. **375 L 0036:** dyrektywa Rady 75/36/EWG z dnia 17 grudnia 1974 r. uzupełniająca dyrektywę 71/307/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących nazewnictwa wyrobów włókienniczych (Dz.U. L 14 z 20.1.1975, str. 15).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

5. **387 X 0142:** zalecenie Komisji 87/142/EWG z dnia 6 lutego 1987 r. w sprawie niektórych metod usuwania substancji niewłóknistej przed analizą ilościową mieszanek włókien (Dz.U. L 57 z 27.2.1987, str. 52).
6. **387 X 0185:** zalecenie Komisji 87/185/EWG z dnia 6 lutego 1987 w sprawie ilościowych metod analizy identyfikacji włókien akrylowych i modakrylowych, chlorowłókien i włókien triwinylowych (Dz.U. L 75 z 17.3.1987, str. 28).

XII. ŚRODKI SPOŻYWCZE

Komisja WE nominuje spośród wysoko wykwalifikowanych naukowców z Państw EFTA przynajmniej jedną osobę, która będzie obecna w Komitecie Naukowym do spraw Żywności i która będzie upoważniona do wyrażania w nim swoich opinii. Jej stanowisko zostanie odnotowane osobno.

Komisja WE we właściwym czasie informuje tę osobę o dacie posiedzenia Komitetu i przekazuje odpowiednie informacje.

AKTY DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **362 L 2645:** dyrektywa Rady z dnia 23 października 1962 r. w sprawie zbliżenia przepisów Państw Członkowskich dotyczących substancji barwiących dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 115 z 11.11.1962, str. 2645/62), zmieniona:
 - **365 L 0469:** dyrektywą Rady 65/469/EWG z dnia 25 października 1965 r. (Dz.U. L 178 z 26.10.1965, str. 2793/65),
 - **367 L 0653:** dyrektywą Rady 67/753/EWG z dnia 24 października 1967 r. (Dz.U. L 263 z 30.10.1967, str. 4),
 - **368 L 0419:** dyrektywą Rady 68/419/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. (Dz.U. L 309 z 24.12.1968, str. 24),
 - **370 L 0358:** dyrektywą Rady 70/358/EWG z dnia 13 lipca 1970 r. (Dz.U. L 157 z 18.7.1970, str. 36),
 - **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 120),
 - **376 L 0399:** dyrektywą Rady 76/399/EWG z dnia 6 kwietnia 1976 r. (Dz.U. L 108 z 26.4.1976, str. 19),
 - **378 L 0144:** dyrektywą Rady 78/144/EWG z dnia 30 stycznia 1978 r. (Dz.U. L 44 z 15.2.1978, str. 20),
 - **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **381 L 0020:** dyrektywą Rady 81/20/EWG z dnia 20 stycznia 1981 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.1981, str. 11),
 - **385 L 0007:** dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 22),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214).

2. **364 L 0054:** dyrektywa Rady 64/54/EWG z dnia 5 listopada 1963 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących substancji konserwujących dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 12 z 27.1.1964, str. 161/64), zmieniona:
 - **371 L 0160:** dyrektywą Rady 71/160/EWG z dnia 30 marca 1971 r. (Dz.U. L 87 z 17.4.1971, str. 12),
 - **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 121),
 - **372 L 0444:** dyrektywą Rady 72/444/EWG z dnia 26 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 298 z 31.12.1972, str. 48),
 - **374 L 0062:** dyrektywą Rady 74/62/EWG z dnia 17 grudnia 1973 r. (Dz.U. L 38 z 11.2.1974, str. 29),
 - **374 L 0394:** dyrektywą Rady 74/394/EWG z dnia 22 lipca 1974 r. (Dz.U. L 208 z 30.7.1974, str. 25),
 - **376 L 0462:** dyrektywą Rady 76/462/EWG z dnia 4 maja 1976 r. (Dz.U. L 126 z 14.5.1976, str. 31),
 - **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **381 L 0214:** dyrektywą Rady 81/214/EWG z dnia 16 marca 1981 r. (Dz.U. L 101 z 11.04.1981, str. 10),
 - **383 L 0636:** dyrektywą Rady 83/636/EWG z dnia 13 grudnia 1983 r. (Dz.U. L 357 z 21.12.1983, str. 40),
 - **384 L 0458:** dyrektywą Rady 84/458/EWG z dnia 18 września 1984 r. (Dz.U. L 256 z 26.9.1984, str. 19),
 - **385 L 0007:** dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 22),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 215),
 - **385 L 0585:** dyrektywą Rady 85/585/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 43).
3. **365 L 0066:** dyrektywa Rady 65/66/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla środków konserwujących dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. nr 22 z 9.2.1965, str. 373/65), zmieniona:
 - **367 L 0428:** dyrektywą Rady 67/428/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. (Dz.U. nr 148 z 11.7.1967, str. 10),
 - **376 L 0463:** dyrektywą Rady 76/463/EWG z dnia 4 maja 1976 r. (Dz.U. L 126 z 14.5.1976, str. 33),
 - **386 L 0604:** dyrektywą Rady 86/604/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. (Dz.U. L 352 z 13.12.1986, str. 45).
4. **367 L 0427:** dyrektywa Rady 67/427/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie wykorzystania określonych substancji konserwujących do zabezpieczenia powierzchni owoców cytrusowych oraz środków kontroli wykorzystywanych w jakościowej i ilościowej analizie substancji konserwujących w i na owocach cytrusowych (Dz.U. L 148 z 11.7.1967, str. 1).
5. **370 L 0357:** dyrektywa Rady 70/357/EWG z dnia 13 lipca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących przeciwutleniaczy dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 157 z 18.7.1970, str. 31), zmieniona:
 - **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 121),
 - **378 L 0143:** dyrektywą Rady 78/143/EWG z dnia 30 stycznia 1978 r. (Dz.U. L 44 z 15.2.1978, str. 18),

- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **381 L 0962**: dyrektywą Rady 81/962/EWG z dnia 24 listopada 1981 r. (Dz.U. L 354 z 9.12.1981, str. 22),
 - **385 L 0007**: dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 22),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 215),
 - **387 L 0055**: dyrektywą Rady 87/55/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. (Dz.U. L 24 z 27.1.1987, str. 41).
6. **373 L 0241**: dyrektywa Rady 73/241/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do produktów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 23), zmieniona:
- **374 L 0411**: dyrektywą Rady 74/411/EWG z dnia 1 sierpnia 1974 r. (Dz.U. L 221 z 12.8.1974, str. 17),
 - **374 L 0644**: dyrektywą Rady 74/644/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. (Dz.U. L 349 z 28.12.1974, str. 63),
 - **375 L 0155**: dyrektywą Rady 75/155/EWG z dnia 4 marca 1975 r. (Dz.U. L 64 z 11.3.1975, str. 21),
 - **376 L 0628**: dyrektywą Rady 76/628/EWG z dnia 20 lipca 1976 r. (Dz.U. L 223 z 16.8.1976, str. 1),
 - **378 L 0609**: dyrektywą Rady 78/609/EWG z dnia 29 czerwca 1978 r. (Dz.U. L 197 z 22.7.1978, str. 10),
 - **378 L 0842**: dyrektywą Rady 78/842/EWG z dnia 10 października 1978 r. (Dz.U. L 291 z 17.10.1978, str. 15),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **380 L 0608**: dyrektywą Rady 80/608/EWG z dnia 30 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 170 z 3.7.1980, str. 33),
 - **385 L 0007**: dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 22),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 216),
 - **389 L 0344**: dyrektywą Rady 89/344/EWG z dnia 3 maja 1989 r. (Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 19).
7. **373 L 0437**: dyrektywa Rady 73/437/EWG z dnia 11 grudnia 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 356 z 27.12.1973, str. 71), zmieniona:
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 216).
8. **374 L 0329**: dyrektywa Rady 74/329/EWG z dnia 18 czerwca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emulgatorów, stabilizatorów, zagęszczaczy i substancji żelujących do stosowania w środkach spożywczych (Dz.U. L 189 z 12.7.1974, str. 1), zmieniona:
- **378 L 0612**: dyrektywą Rady 78/612/EWG z dnia 29 czerwca 1978 r. (Dz.U. L 197 z 22.7.1978, str. 22),
 - **1 79 H**: Aktami dotyczącymi warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **380 L 0597**: dyrektywą Rady 80/597/EWG z dnia 29 maja 1980 r. (Dz.U. L 155 z 23.6.1980, str. 23),

- **385 L 0006**: dyrektywą Rady 85/6/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 21),
 - **385 L 0007**: dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 22),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 216),
 - **386 L 0102**: dyrektywą Rady 86/102/EWG z dnia 24 marca 1986 r. (Dz.U. L 88 z 3.4.1986, str. 40),
 - **389 L 0393**: dyrektywą Rady 89/393/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 13).
9. **374 L 0409**: dyrektywa Rady 74/409/EWG z dnia 22 lipca 1974 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do miodu (Dz.U. L 221 z 12.8.1974, str. 10), zmieniona:
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 216).
10. **375 L 0726**: dyrektywa Rady 75/726/EWG z dnia 17 listopada 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących soków owocowych i niektórych produktów podobnych (Dz.U. L 311 z 1.12.1975, str. 40), zmieniona:
- **379 L 0168**: dyrektywą Rady 79/168/EWG z dnia 5 lutego 1979 r. (Dz.U. L 37 z 13.2.1979, str. 27),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 17),
 - **381 L 0487**: dyrektywą Rady 81/487/EWG z dnia 30 czerwca 1981 r. (Dz.U. L 189 z 11.7.1981, str. 43),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 216 i 217),
 - **389 L 0394**: dyrektywą Rady 89/394/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 14).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Do artykułu 3 ustęp 2 dodaje się, co następuje:

„f) »Moszcz« wraz z nazwą (po szwedzku) użytego owocu, dla soków owocowych”.

11. **376 L 0118**: dyrektywa Rady 76/118/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych rodzajów częściowo lub całkowicie odwodnionego mleka konserwowanego przeznaczonego do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 49), zmieniona:
- **378 L 0630**: dyrektywą Rady 78/630/EWG z dnia 19 czerwca 1978 r. (Dz.U. L 206 z 29.7.1978, str. 12),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **383 L 0635**: dyrektywą Rady 83/635/EWG z dnia 13 grudnia 1983 r. (Dz.U. L 357 z 21.12.1983, str. 37),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 216 i 217).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Artykuł 3 ustęp 2 litera c) otrzymuje brzmienie:

„c) »flødepulver« w Danii, »Rahmpulver« i »Sahnepulver« w Niemczech i Austrii, »gräddpulver« w Szwecji, »nidurseydd nymjólk« w Islandii, »kermajauhe/gräddpulver« w Finlandii i »fløtepulver« w Norwegii w celu oznaczenia produktu zdefiniowanego w punkcie 2 litera d) Załącznika.”

12. **376 L 0621**: dyrektywa Rady 76/621/EWG z dnia 20 lipca 1976 r. w sprawie ustalenia najwyższego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach przeznaczonych jako takie do spożycia przez ludzi i w środkach spożywczych zawierających dodatek olejów lub tłuszczów (Dz.U. L 202 z 28.7.1976, str. 35), zmieniona:
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 110),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 216).
13. **376 L 0895**: dyrektywa Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnosząca się do ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 26), zmieniona:
- **380 L 0428**: dyrektywą Komisji 80/428/EWG z dnia 28 marca 1980 r. (Dz.U. L 102 z 19.4.1980, str. 26),
 - **381 L 0036**: dyrektywą Rady 81/36/EWG z dnia 9 lutego 1981 r. (Dz.U. L 46 z 19.2.1981, str. 33),
 - **382 L 0528**: dyrektywą Rady 82/528/EWG z dnia 19 lipca 1982 r. (Dz.U. L 234 z 9.8.1982, str. 1),
 - **388 L 0298**: dyrektywą Rady 88/298/EWG z dnia 16 maja 1988 r. (Dz.U. L 126 z 20.5.1988, str. 53),
 - **389 L 0186**: dyrektywą Rady 89/186/EWG z dnia 6 marca 1989 r. (Dz.U. L 66 z 10.3.1989, str. 36).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Załącznik I otrzymuje brzmienie:

„Załącznik I

Wykaz produktów określonych w artykule 1

Nr pozycji lub podpozycji HS	Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
ex 0704	0701 B	Kapusta, kalafiori i kapusta brukselska, świeża lub chłodzona
0709 70	0701 C	Szpinak, świeży lub chłodzony
ex 0709 90, 0705	0701 D	Warzywa sałatkowe, włącznie z endywią i cykorią, świeże lub chłodzone
ex 0709 90	0701 E	Buraki (lub białe buraki) i karczochy, świeże lub chłodzone
0708	0701 F	Warzywa strączkowe, łuskane lub nie, świeże lub chłodzone
0706	0701 G	Marchew, pietruszka, buraki sałatkowe, salsefia, seler, rzodkiewki i podobne korzenie jadalne, świeże lub chłodzone
0703 10, 0703 20	0701 H	Cebula, szalotka i czosnek, świeże lub chłodzone
0703 90	0701 IJ	Pory i inne rośliny cebulowe, świeże lub chłodzone
0709 20	0701 K	Szparagi, świeże lub chłodzone
0709 10	0701 L	Karczochy, świeże lub chłodzone
0702	0701 M	Pomidory, świeże lub chłodzone
ex 0709 90	0701 N	Oliwki, świeże lub chłodzone
ex 0709 90	0701 O	Kapary, świeże lub chłodzone
0707	0701 P	Ogórki i korniszony, świeże lub chłodzone

Nr pozycji lub podpozycji HS	Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
0709 51, 0709 52	0701 Q	Grzyby i trufle, świeże lub chłodzone
ex 0709 90	0701 R	Koper, świeży lub chłodzony
ex 0709 60	0701 S	Papryka słodka, świeża lub chłodzona
ex 0709	0701 T	Pozostałe, świeże lub chłodzone
ex 0710	ex 0702	Warzywa, nie gotowane, mrożone
ex 0801, ex 0803, ex 0804	ex 0801	Daktyle, banany, orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie, orzechy nerkowca ⁽¹⁾ , awokado, mango, guawy i mangostany, świeże, łuskane lub obierane
ex 0805	ex 0802	Owoce cytrusowe, świeże ⁽¹⁾
ex 0804	ex 0803	Figi, świeże ⁽¹⁾
ex 0806	ex 0804	Winogrona, świeże ⁽¹⁾
ex 0802	ex 0805	Orzechy inne niż objęte pozycją 08.01, świeże ⁽¹⁾ , łuskane lub obierane
0808	0806	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże ⁽¹⁾
0809	0807	Owoce pestkowe, świeże ⁽¹⁾
ex 0810, 0807 20	0808	Borówki, świeże ⁽¹⁾
ex 0810, 0807 10	0809	Pozostałe owoce, świeże ⁽¹⁾
ex 0811	ex 0810	Owoce, niegotowane, zakonserwowane przez zamrożenie, bez dodatku cukru ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Owoce chłodzone są traktowane w ten sam sposób co świeże.”

14. **377 L 0436:** dyrektywa Rady 77/436/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii (Dz.U. L 172 z 12.7.1977, str. 20), zmiana:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 17),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 217),
 - **385 L 0007:** dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 22),
 - **385 L 0573:** dyrektywą Rady 85/573/EWG z dnia 19 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 22).
15. **378 L 0142:** dyrektywa Rady 78/142/EWG z dnia 30 stycznia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do materiałów i wyrobów zawierających monomer chlorku winylu przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 44 z 15.2.1978, str. 15), sprostowana w Dz.U. L 163 z 20.6.1978, str. 24.
16. **378 L 0663:** dyrektywa Rady 78/663/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości środków emulgujących, stabilizujących, zagęszczających i żelujących stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 223 z 14.8.1978, str. 7), sprostowana w Dz.U. L 296 z 21.10.1978, str. 50, i Dz.U. L 91 z 10.4.1979, str. 7, zmiana:
- **382 L 0504:** dyrektywą Rady 82/504/EWG z dnia 12 lipca 1982 r. (Dz.U. L 230 z 5.8.1982, str. 35),
 - **390 L 0612:** dyrektywą Komisji 90/612/EWG z dnia 26 października 1990 r. (Dz.U. L 326 z 24.11.1990, str. 58).

17. **378 L 0664**: dyrektywa Rady 78/664/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla przeciwutleniaczy dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 223 z 14.8.1978, str. 30), zmieniona:
- **382 L 0712**: dyrektywą Rady 82/712/EWG z dnia 18 października 1982 r. (Dz.U. L 297 z 23.10.1982, str. 31).
18. **379 L 0112**: dyrektywa Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych (Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1), zmieniona:
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 17),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 218),
 - **385 L 0007**: dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 22),
 - **386 L 0197**: dyrektywą Rady 86/197/EWG z dnia 26 maja 1986 r. (Dz.U. L 144 z 29.5.1986, str. 38),
 - **389 L 0395**: dyrektywą Rady 89/395/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 17),
 - **391 L 0072**: dyrektywą Komisji 91/72/EWG z dnia 16 stycznia 1991 r. (Dz.U. L 42 z 15.2.1991, str. 27).

Środki spożywcze etykietowane przed wejściem w życie niniejszego Porozumienia i zgodne z odpowiednim ustawodawstwem krajowym Państw EFTA obowiązującym w tamtym czasie mogą być umieszczane na ich własnych rynkach do dnia 1 stycznia 1995 roku.

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) do artykułu 5.3 dodaje się, co następuje:
- „— po fińsku »säteilytetty, käsitelty ionisoivalla säteilyllä«,
 - po islandzku »geislao, meohöndlao meo jónandi geislun«,
 - po norwesku »bestrålt, behandlet med ioniserende stråling«,
 - po szwedzku »bestrålad, behandlad med joniserande strålning«.”;
- b) w artykule 9 ustęp 6, pozycją odpowiadającą w Zharmonizowanym Systemie kodom CN 2206 00 91, 2206 00 93 i 2206 00 99 jest 22.06;
- c) do artykułu 9a.2 dodaje się, co następuje:
- „— po fińsku »viimeinen käyttöajankohta«,
 - po islandzku »síðasti neysludagur«,
 - po norwesku »holdbar til«,
 - po szwedzku »sista förbrukningsdagen«.”;
- d) w artykule 10a, pozycją odpowiadającą w Zharmonizowanym Systemie pozycjom taryfowym 2204 i 2205 jest 2204.
19. **379 L 0693**: dyrektywa Rady 79/693/EWG z dnia 24 lipca 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dżemów owocowych, galaretek i marmolady oraz purée z kasztanów (Dz.U. L 205 z 13.8.1979, str. 5), zmieniona:
- **380 L 1276**: dyrektywą Rady 80/1276/EWG z dnia 22 grudnia 1980 r. (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 77),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 217),
 - **388 L 0593**: dyrektywą Rady 88/593/EWG z dnia 18 listopada 1988 r. (Dz.U. L 318 z 25.11.1988, str. 44),
20. **379 L 0700**: dyrektywą Komisji 79/700/EWG z dnia 24 lipca 1979 r. ustanawiająca wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz.U. L 207 z 15.8.1979, str. 26).

21. **379 L 0796**: pierwsza dyrektywa Komisji 79/796/EWG z dnia 26 lipca 1979 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analiz w celu badania niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 239 z 22.9.1979, str. 24).
22. **379 L 1066**: pierwsza dyrektywa Komisji 79/1066/EWG z dnia 13 listopada 1979 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analiz w celu badania ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii (Dz.U. L 327 z 24.12.1979, str. 17).
23. **379 L 1067**: pierwsza dyrektywa Komisji 79/1067/EWG z dnia 13 listopada 1979 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analiz do badania niektórych rodzajów częściowo lub całkowicie odwodnionego mleka konserwowanego przeznaczonego do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 327 z 24.12.1979, str. 29).
24. **380 L 0590**: dyrektywa Komisji 80/590/EWG z dnia 9 czerwca 1980 r. określająca symbol mogący znajdować się na materiałach i przedmiotach wchodzących w kontakt ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 151 z 19.6.1980, str. 21), zmieniona:
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 217).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w Załączniku do tytułu dodaje się, co następuje:
 - „LIITE” (po fińsku)
 - „VIÐAUKI” (po islandzku)
 - „VEDLEGG” (po norwesku)
 - „BILAGA” (po szwedzku);
- b) w Załączniku do tekstu dodaje się, co następuje:
 - „tunnus” (po fińsku)
 - „merki” (po islandzku)
 - „symbol” (po norwesku)
 - „symbol” (po szwedzku)
25. **380 L 0766**: dyrektywa Komisji 80/766/EWG z dnia 8 lipca 1980 r. ustanawiająca wspólnotową metodę analizy do celów urzędowej kontroli poziomu monomeru chlorku winylu w materiałach i wyrobach, które przeznaczone są do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 213 z 16.8.1980, str. 42).
26. **380 L 0777**: dyrektywa Rady 80/777/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 1), zmieniona:
 - **380 L 1276**: dyrektywą Rady 80/1276/EWG z dnia 22 grudnia 1980 r. (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 77),
 - **385 L 0007**: dyrektywą Rady 85/7/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 22),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 217).
27. **380 L 0891**: dyrektywa Komisji 80/891/EWG z dnia 25 lipca 1980 r. odnosząca się do wspólnotowej metody analizy w celu określania zawartości kwasu erukowego w olejach i tłuszczach przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz w środkach spożywczych zawierających dodatek olejów lub tłuszczów (Dz.U. L 254 z 27.9.1980, str. 35).
28. **381 L 0432**: dyrektywa Komisji 81/432/EWG z dnia 29 kwietnia 1981 r. ustanawiająca wspólnotową metodę analizy do celów urzędowej kontroli chlorku winylu uwalnianego z materiałów i wyrobów do środków spożywczych (Dz.U. L 167 z 24.06.1981, str. 6).
29. **381 L 0712**: Pierwsza dyrektywa Komisji 81/712/EWG z dnia 28 lipca 1981 r. ustanawiająca wspólnotowe metody analizy w celu kontroli spełniania kryteriów czystości przez niektóre dodatki stosowane w środkach spożywczych (Dz.U. L 257 z 10.9.1981, str. 1).
30. **382 L 0711**: dyrektywa Rady 82/711/EWG z dnia 18 października 1982 r. ustanawiająca podstawowe zasady niezbędne w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 297 z 23.10.1982, str. 26).

31. **383 L 0229**: dyrektywa Rady 83/229/EWG z dnia 25 kwietnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do materiałów i wyrobów wykonanych ze zregenerowanego filmu celulozowego przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 123 z 11.5.1983, str. 31), zmieniona:
- **386 L 0388**: dyrektywą Komisji 86/388/EWG z dnia 23 lipca 1986 r. (Dz.U. L 228 z 14.8.1986, str. 32).
32. **383 L 0417**: dyrektywa Rady 83/417/EWG z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 237 z 26.8.1983, str. 25), zmieniona:
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 217).
33. **383 L 0463**: dyrektywa Komisji 83/463/EWG z dnia 22 lipca 1983 r. wprowadzająca środki tymczasowe w odniesieniu do oznaczania niektórych składników na etykietach środków spożywczych przeznaczonych do sprzedaży konsumentowi końcowemu (Dz.U. L 255 z 15.9.1983, str. 1).
34. **384 L 0500**: dyrektywa Rady 84/500/EWG z dnia 15 października 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących wyrobów ceramicznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 277 z 20.10.1984, str. 12).
- Norwegia i Szwecja zapewniają zgodność z przepisami tej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1995 r.
35. **385 L 0503**: Pierwsza dyrektywa Komisji 85/503/EWG z dnia 25 października 1985 r. w sprawie metod analizy kazein i kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 308 z 20.11.1985, str. 12).
36. **385 L 0572**: dyrektywa Rady 85/572/EWG z dnia 19 grudnia 1985 r. ustanawiająca wykaz płynów modelowych do zastosowania w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 14).
37. **385 L 0591**: dyrektywa Rady 85/591/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. dotycząca wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy w celu monitorowania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 50).
38. **386 L 0362**: dyrektywa Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni (Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37), zmieniona:
- **388 L 0298**: dyrektywą Rady 88/298/EWG z dnia 16 maja 1988 r. (Dz.U. L 126 z 20.5.1988, str. 53).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Załącznik I otrzymuje brzmienie:

„Załącznik I

Nr pozycji lub podpozycji HS	Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
ex 1001	ex 1001	Pszenica
1002	1002	Żyto
1003	1003	Jęczmień
1004	1004	Owies
ex 1005	ex 1005	Kukurydza
ex 1006	ex 1006	Ryż niełuskany
ex 1007	ex 1007	Gryka, proso, sorgo, pszenżyto i pozostałe zboża”

39. **386 L 0363**: dyrektywa Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 43).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Załącznik I otrzymuje brzmienie:

„Załącznik I

Nr pozycji lub podpozycji HS	Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206	ex 0201	Mięso i jadalne podroby z koni, osłów, mułów i osłomułów, bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz, świeże, chłodzone lub mrożone
ex 0207	0202	Ubity drób (tj. kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki) oraz ich jadalne podroby (z wyjątkiem wątroby), świeże, chłodzone lub mrożone
0207 31, ex 0207 39, 0207 50, ex 0210 90	0203	Wątroba drobiowa, świeża, chłodzona, mrożona, solona lub w solance,
0208 10, ex 0208 90	ex 0204	Pozostałe mięso i jadalne podroby mięsne, świeże, chłodzone lub mrożone, z gołębi domowych, królików domowych i dzicyzna
0209	ex 0205	Tłuszcz wieprzowy i drobiowy, świeży, chłodzony, mrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
0210	0206	Mięso i jadalne podroby, (z wyjątkiem wątroby drobiowej), solne, w solance, suszone lub wędzone
ex 0401, ex 0403, ex 0404	0401	Mleko i śmietana; świeże, niezagęszczone lub niesłodzone
ex 0401, 0402, ex 0403, ex 0404	0402	Mleko i śmietana, konserwowane, zagęszczone lub słodzone
0405	0403	Masło
0406	0404	Ser i twaróg
ex 0407, ex 0408	ex 0405	Jaja ptasie i żółtka jaj, świeże, suszone lub zakonserwowane inaczej, słodzone lub nie z wyjątkiem jaj wylęgowych jak również jaj i żółtek jaj przeznaczonych do celów innych niż odżywcze
1601, ex 1902 20	1601	Kiełbasy i podobne produkty, z mięsa, podrobów mięsnych lub krwi zwierzęcej
ex 0210 90, 1602, 1902 20	1602	Pozostałe preparowane lub zakonserwowane mięso lub podroby mięsne”

40. **386 L 0424**: pierwsza dyrektywa Komisji 86/424/EWG z dnia 15 lipca 1986 r. ustanawiająca metody pobierania próbek kazein i kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi do analizy chemicznej (Dz.U. L 243 z 28.8.1986, str. 29).
41. **387 L 0250**: dyrektywa Komisji 87/250/EWG z dnia 15 kwietnia 1987 r. w sprawie oznaczania zawartości alkoholu na etykietach napojów alkoholowych przeznaczonych do sprzedaży konsumentowi końcowemu (Dz.U. L 113 z 30.4.1987, str. 57).
42. **387 L 0524**: pierwsza dyrektywa Komisji 87/524/EWG z dnia 6 października 1987 r. ustanawiająca wspólnotowe metody pobierania próbek do analizy chemicznej w celu monitorowania konserwowanych przetworów mlecznych (Dz.U. L 306 z 28.10.1987, str. 24).
43. **388 L 0344**: dyrektywa Rady 88/344/EWG z dnia 13 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz.U. L 157 z 24.6.1988, str. 28).
44. **388 L 0388**: dyrektywa Rady 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji (Dz.U. L 184 z 15.7.1988, str. 61), sprostowana w Dz.U. L 345 z 14.12.1988, str. 29, zmieniona:
- **391 L 0071**: dyrektywą Komisji 91/71/EWG z dnia 16 stycznia 1991 (Dz.U. L 42 z 15.2.1991, str. 25).
45. **388 D 0389**: decyzja Rady 88/389/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie ustanowienia przez Komisję wykazu materiałów źródłowych i substancji stosowanych w produkcji środków aromatyzujących (Dz.U. L 184 z 15.7.1988, str. 67).
46. **389 L 0107**: dyrektywa Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 27).
47. **389 L 0108**: dyrektywa Rady 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 34)

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Do artykułu 8 ustęp 1 litera a) dodaje się, co następuje:

„— po fińsku »pakastettu«
— po islandzku »hraðfryst«
— po norwesku »dypfryst«
— po szwedzku »djupfryst«”.

48. **389 L 0109**: dyrektywa Rady 89/109/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 38), sprostowana w Dz.U. L 347 z 28.11.1989, str. 37.
49. **389 L 0396**: dyrektywa Rady 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii artykułów, do której należy dany środek spożywczy (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 21), zmieniona:
- **391 L 0238**: dyrektywą Rady 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 (Dz.U. L 107 z 27.4.1991, str. 50).
50. **389 L 0397**: dyrektywa Rady 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 23).
51. **389 L 0398**: dyrektywa Rady 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 27).

52. **390 L 0128**: dyrektywa Komisji 90/128/EWG z dnia 23 lutego 1990 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 75 z 21.3.1990, str. 19).
53. **390 L 0496**: dyrektywa Rady 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych (Dz.U. L 276 z 6.10.1990, str. 40).
54. **390 L 0642**: dyrektywa Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

55. **378 X 0358**: zalecenie Komisji 78/358/EWG z dnia 29 marca 1978 r. do Państw Członkowskich w sprawie stosowania sacharyny jako składnika żywności oraz do sprzedaży jako takiej w formie tabletek dla konsumenta końcowego (Dz.U. L 103 z 15.4.1978, str. 32).
56. **380 X 1089**: zalecenie Komisji 80/1089/EWG z dnia 11 listopada 1980 r. dotyczące badań odnoszących się do oceny bezpieczeństwa dodatków do żywności (Dz.U. L 320 z 27.11.1980, str. 36).
57. **C/271/89/str. 3**: interpretacyjny komunikat Komisji dotyczący swobodnego obrotu środkami spożywczymi wewnątrz Wspólnoty COM(89) 256 (Dz.U. C 271 z 24.10.1989, str. 3).

XIII. PRODUKTY LECZNICZE

Urząd Nadzoru EFTA może wyznaczyć, zgodnie ze swymi procedurami roboczymi, dwóch obserwatorów uprawnionych do uczestnictwa w zadaniach Komitetu, które są opisane w artykule 2 tiret pierwsze decyzji Rady 75/320/EWG z dnia 20 maja 1975 r. ustanawiającej Komitet Farmaceutyczny.

Bez względu na artykuł 101 o Porozumienia, Komisja WE zaprasza ekspertów z Państw EFTA, zgodnie z artykułem 99 Porozumienia, do uczestnictwa w zadaniach, które są opisane w artykule 2 tiret drugie decyzji Rady 75/320/EWG.

Komisja WE informuje we właściwym czasie Urząd Nadzoru EFTA o dacie posiedzenia tego Komitetu i przekazuje odpowiednią dokumentację.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **365 L 0065**: dyrektywa Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do produktów leczniczych (Dz.U. L 22 z 9.2.1965, str. 369/65), zmieniona:
 - **375 L 0319**: drugą dyrektywą Rady 75/319/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do produktów leczniczych (Dz.U. L 147 z 9.6.1975, str. 13),
 - **383 L 0570**: dyrektywą Rady 83/570/EWG z dnia 26 października 1983 r. (Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 1),
 - **387 L 0021**: dyrektywą Rady 87/21/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. (Dz.U. L 15 z 17.1.1987, str. 36),
 - **389 L 0341**: dyrektywą Rady 89/341/EWG z dnia 3 maja 1989 r. (Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 11), sprostowaną w Dz.U. L 176 z 23.6.1989, str. 55.
2. **375 L 0318**: dyrektywa Rady 75/318/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do do norm i protokołów analitycznych, farmako — toksykologicznych i klinicznych w zakresie kontroli produktów leczniczych (Dz.U. L 147 z 9.6.1975, str. 1), zmieniona:
 - **383 L 0570**: dyrektywą Rady 83/570/EWG z dnia 26 października 1983 r. (Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 1)
 - **387 L 0019**: dyrektywą Rady 87/19/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. (Dz.U. L 15 z 17.1.1987, str. 31),

- **389 L 0341**: dyrektywą Rady 89/341/EWG z dnia 3 maja 1989 r. (Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 11), sprostowaną w Dz.U. L 176 z 23.6.1989, str. 55.
3. **375 L 0319**: druga dyrektywa Rady 75/319/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych (Dz.U. L 147 z 9.6.1975, str. 13), zmieniona:
- **378 L 0420**: dyrektywą Rady 78/420/EWG z dnia 2 maja 1978 r. (Dz.U. L 123 z 11.5.1978, str. 26),
- **383 L 0570**: dyrektywą Rady 83/570/EWG z dnia 26 października 1983 r. (Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 1),
- **389 L 0341**: dyrektywą Rady 89/341/EWG z dnia 3 maja 1989 r. (Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 11), sprostowaną w Dz.U. L 176 z 23.6.1989, str. 55.
4. **378 L 0025**: dyrektywa Rady 78/25/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących substancji barwiących, które mogą być dodawane do produktów leczniczych (Dz.U. L 11 z 14.1.1978, str. 18), zmieniona:
- **172 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972),
- **381 L 0464**: dyrektywą Rady 81/464/EWG z dnia 24 czerwca 1981 r. (Dz.U. L 183 z 4.7.1981, str. 33),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985).
5. **381 L 0851**: dyrektywa Rady 81/851/EWG z dnia 28 września 1981 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 317 z 6.11.1981, str. 1), zmieniona:
- **390 L 0676**: dyrektywą Rady 90/676/EWG z dnia 13 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 15).
6. **381 L 0852**: dyrektywa Rady 81/852/EWG z dnia 28 września 1981 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do norm analitycznych, farmakologiczno-toksykologicznych i klinicznych oraz protokółów związanych z badaniem weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 317 z 6.11.1981, str. 16), zmieniona:
- **387 L 0020**: dyrektywą Rady 87/20/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. (Dz.U. L 15 z 17.1.1987, str. 34).
7. **386 L 0609**: dyrektywa Rady 86/609/EWG z dnia 24 listopada 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i innych celów naukowych (Dz.U. L 358 z 18.12.1986, str. 1).
8. **387 L 0022**: dyrektywa Rady 87/22/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia krajowych środków odnoszących się do wprowadzania do obrotu produktów leczniczych o wysokiej technologii, szczególnie produktów pochodzących z biotechnologii (Dz.U. L 15 z 17.1.1987, str. 38).
9. **389 L 0105**: dyrektywa Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotycząca przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 8).
10. **389 L 0342**: dyrektywa Rady 89/342/EWG z dnia 3 maja 1989 r. rozszerzająca zakres dyrektyw 65/65/EWG i 75/319/EWG oraz ustanawiająca dodatkowe przepisy w odniesieniu do immunologicznych produktów leczniczych składających się ze szczepionek, toksyn lub serum i alergenów (Dz.U. L 142 z 25.05.1989, str. 14).
11. **389 L 0343**: dyrektywa Rady 89/343/EWG z dnia 3 maja 1989 r. rozszerzająca zakres dyrektyw 65/65/EWG i 75/319/EWG oraz ustanawiająca dodatkowe przepisy w odniesieniu do radiofarmaceutyków (Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 14).
12. **389 L 0381**: dyrektywa Rady 89/381/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. rozszerzająca zakres dyrektyw 65/65/EWG i 75/319/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych oraz ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące produktów uzyskanych z krwi ludzkiej lub osocza ludzkiego (Dz.U. L 181 z 28.6.1989, str. 44).
13. **390 L 0677**: dyrektywa Rady 90/677/EWG z dnia 13 grudnia 1990 r. rozszerzająca zakres dyrektywy 81/851/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do weterynaryjnych produktów leczniczych i ustanawiająca dodatkowe przepisy w odniesieniu do immunologicznych weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 26).

14. **390 R 2377**: rozporządzenie Rady nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1).
15. **391 L 0356**: dyrektywa Komisji 91/356/EWG z dnia 13 czerwca 1991 r. ustanawiająca zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania produktów leczniczych przeznaczonych dla ludzi (Dz.U. L 193 z 17.7.1991, str. 30).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

16. **C/310/86/str. 7**: komunikat Komisji w sprawie zgodności z artykułem 30 Traktatu o środkach podjętych przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do kontroli cen i zwrotu produktów leczniczych (Dz.U. C 310 z 4.12.1986, str. 7).
17. **C/115/82/str. 5**: komunikat Komisji w sprawie równoległego przywozu gotowych leków, wobec których przyznano już zezwolenie na wprowadzenie do obrotu (Dz.U. C 115 z 6.5.1982, str. 5).

XIV. NAWOZY

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **376 L 0116**: dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do nawozów (Dz.U. L 24 z 30.1.1976, str. 21), zmieniona:
 - **388 L 0183**: dyrektywą Rady 88/183/EWG z dnia 22 marca 1988 r. (Dz.U. L 83 z 29.3.1988, str. 33),
 - **389 L 0284**: dyrektywą Rady 89/284/EWG z dnia 13 kwietnia 1989 r. uzupełniającą i zmieniającą dyrektywę 76/116/EWG w odniesieniu do zawartości wapnia, magnezu, sodu i siarki w nawozach (Dz.U. L 111 z 22.4.1989, str. 34),
 - **389 L 0530**: dyrektywą Rady 89/530/EWG z dnia 18 września 1989 r. uzupełniającą i zmieniającą dyrektywę 76/116/EWG w odniesieniu do pierwiastków śladowych boru, kobaltu, miedzi, żelaza, manganu, molibdenu i cynku w nawozach (Dz.U. L 281 z 30.9.1989, str. 116),

Państwa EFTA będą mogły swobodnie ograniczać dostęp do swego rynku zgodnie z wymogami ich ustawodawstwa istniejącego w dniu wejścia w życie niniejszego Porozumienia, dotyczącego kadmu w nawozach. Umawiające się Strony dokonają wspólnego przeglądu sytuacji w 1995 roku.

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w załączniku I rozdział A II nr 1 kolumna 6 akapit trzeci do tekstu w nawiasach dodaje się, co następuje:

„Austria, Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Szwecja”;

- b) w załączniku I rozdział B 1, 2 i 4, kolumna 9 punkt 3, do tekstu w nawiasach po (6b) dodaje się, co następuje:

„Austria, Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Szwecja”.

2. **377 L 0535**: dyrektywa Komisji 77/535/EWG z dnia 22 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod pobierania próbek i analizowania nawozów (Dz.U. L 213 z 22.8.1977, str. 1), zmieniona:
 - **379 L 0138**: dyrektywą Komisji 79/138/EWG z dnia 14 grudnia 1978 r. (Dz.U. L 39 z 14.2.1979, str. 3), sprostowaną w Dz.U. L 1 z 3.1.1980, str. 11,
 - **387 L 0566**: dyrektywą Komisji 87/566/EWG z dnia 24 listopada 1987 r. (Dz.U. L 342 z 4.12.1987, str. 32),
 - **389 L 0519**: dyrektywą Komisji 89/519/EWG z dnia 1 sierpnia 1989 r. uzupełniającą i zmieniającą dyrektywę 77/535/EWG (Dz.U. L 265 z 12.9.1989, str. 30).

3. **380 L 0876:** dyrektywa Rady 80/876/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do prostych amonowych nawozów azotanowych o wysokiej zawartości azotu (Dz.U. L 250 z 23.9.1980, str. 7).
4. **387 L 0094:** dyrektywa Komisji 87/94/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do procedur kontroli charakterystyk, granic i odporności na detonację prostych nawozów sztucznych amonowych o wysokiej zawartości azotu (Dz.U. L 38 z 7.2.1987, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 63 z 9.3.1988, str. 16, zmieniona:
 - **388 L 0126:** dyrektywą Komisji 88/126/EWG z dnia 22 grudnia 1987 r. (Dz.U. L 63 z 9.3.1988, str. 12).
5. **389 L 0284:** dyrektywa Rady 89/284/EWG z dnia 13 kwietnia 1989 r. uzupełniająca i zmieniająca dyrektywę 76/116/EWG w odniesieniu do zawartości wapnia, magnezu, sodu i siarki w nawozach (Dz.U. L 111 z 22.4.1989, str. 34).
6. **389 L 0519:** dyrektywa Komisji 89/519/EWG z dnia 1 sierpnia 1989 r. uzupełniająca i zmieniająca dyrektywę 77/535/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod pobierania próbek i analizowania nawozów (Dz.U. L 265 z 12.9.1989, str. 30).
7. **389 L 0530:** dyrektywa Rady 89/530/EWG z dnia 18 września 1989 r. uzupełniająca i zmieniająca dyrektywę 76/116/EWG w odniesieniu do pierwiastków śladowych boru, kobaltu, miedzi, żelaza, manganu, molibdenu i cynku w nawozach (Dz.U. L 281 z 30.9.1989, str. 116).

XV. SUBSTANCJE NIEBEZPIECZNE

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **367 L 0548:** dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. nr 196 z 16.8.1967, str. 1), zmieniona i uzupełniona:
 - **379 L 0831:** dyrektywą Rady 79/831/EWG z dnia 18 września 1979 r. (Dz.U. L 259 z 15.10.1979, str. 10),
 - **1 79 H:** Aktami dotyczącymi warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 17),
 - **384 L 0449:** dyrektywą Komisji 84/449/EWG z dnia 25 kwietnia 1984 r. (Dz.U. L 251 z 19.9.1984, str. 1),
 - **388 L 0302:** dyrektywą Komisji 88/302/EWG z dnia 18 listopada 1987 r. (Dz.U. L 133 z 30.5.1988, str. 1) sprostowaną w Dz.U. L 136 z 2.6.1988, str. 20,
 - **390 D 0420:** decyzją Komisji 90/420/EWG z dnia 25 lipca 1990 r. w sprawie klasyfikacji i etykietowania di(2-etyloheksylu)ftalanu zgodnie z rt. 23 dyrektywy Rady 67/548/EWG (Dz.U. L 222 z 17.8.1990, str. 49),
 - **391 L 0325:** dyrektywą Komisji 91/325/EWG z dnia 1 marca 1991 r. (Dz.U. L 180 z 8.7.91, str. 1),
 - **391 L 0326:** dyrektywą Komisji 91/326/EWG z dnia 5 marca 1991 r. (Dz.U. L 180 z 8.7.91, str. 79).

Umawiające się Strony zgadzają się, co do celu, że przepisy aktów wspólnotowych w sprawie substancji i preparatów niebezpiecznych powinny obowiązywać do dnia 1 stycznia 1995 roku. Finlandia zapewnia zgodność z przepisami aktów począwszy od wejścia w życie siódmej zmiany do dyrektywy Rady 67/548/EWG. Stosownie do współpracy, która zostanie rozpoczęta wraz z podpisaniem niniejszego Porozumienia, w celu rozwiązania pozostających problemów, w trakcie 1994 roku zostanie przeprowadzony przegląd sytuacji, włączając kwestie nieobjęte ustawodawstwem wspólnotowym. Jeżeli Państwo EFTA stwierdzi, że będzie potrzebowało odstępstwa od aktów wspólnotowych odnoszących się do klasyfikacji i etykietowania, nie będą one obowiązywać wobec niego, chyba że Wspólny Komitet EOG zgodzi się na inne rozwiązanie.

W odniesieniu do wymiany informacji obowiązują postanowienia:

- i) Państwa EFTA, które przestrzegają dorobku w sprawie substancji i preparatów niebezpiecznych, dają równoważne gwarancje do tych, które istnieją we Wspólnocie, że:
 - jeżeli informacje są traktowane jako poufne z powodu tajemnicy przemysłowej i handlowej w obrębie Wspólnoty, zgodnie z przepisami dyrektywy, jedynie te Państwa EFTA, które przejęły odpowiedni dorobek, uczestniczą w wymianie informacji,
 - tajemnica handlowa otrzyma taki sam stopień ochrony w Państwach EFTA, jaki uzyskuje w obrębie Wspólnoty;
 - ii) wszystkie Państwa EFTA będą uczestniczyć w wymianie informacji dotyczącej wszystkich innych aspektów przewidzianych w dyrektywie.
2. **373 L 0404:** dyrektywa Rady 73/404/EWG z dnia 22 listopada 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do detergentów (Dz.U. L 347 z 17.12.1973, str. 51), zmieniona:
 - **382 L 0242:** dyrektywą Rady 82/242/EWG z dnia 31 marca 1982 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod testowania biodegradacji niejonowych substancji powierzchniowo czynnych i zmieniająca dyrektywę 73/404/EWG (Dz.U.nr L 109 z 22.4.1982, str. 1),
 - **386 L 0094:** dyrektywą Rady 86/94/EWG z dnia 10 marca 1986 r. (Dz.U. L 80 z 25.3.1986, str. 51).
 3. **373 L 0405:** dyrektywa Rady 73/405/EWG z dnia 22 listopada 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod testowania biodegradacji anionowych substancji powierzchniowo czynnych (Dz.U. L 347 z 17.12.1973, str. 53), zmieniona:
 - **382 L 0243:** dyrektywą Rady 82/243/EWG z dnia 31 marca 1982 r. (Dz.U. L 109 z 22.4.1982, str. 18).
 4. **376 L 0769:** dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201), zmieniona:
 - **379 L 0663:** dyrektywą Rady 79/663/EWG z dnia 24 lipca 1979 r. uzupełniającą Załącznik do dyrektywy Rady 76/769/EWG (Dz.U. L 197 z 3.8.1979, str. 37),
 - **382 L 0806:** dyrektywą Rady 82/806/EWG z dnia 22 listopada 1982 r. (Dz.U. L 339 z 1.12.1982, str. 55),
 - **382 L 0828:** dyrektywą Rady 82/828/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 350 z 10.12.1982, str. 34),
 - **383 L 0264:** dyrektywą Rady 83/264/EWG z dnia 16 maja 1983 r. (Dz.U. L 147 z 6.6.1983, str. 9),
 - **383 L 0478:** dyrektywą Rady 83/478/EWG z dnia 19 września 1983 r. (Dz.U. L 263 z 24.9.1983, str. 33),
 - **385 L 0467:** dyrektywą Rady 85/467/EWG z dnia 1 października 1985 r. (Dz.U. L 269 z 11.10.1985, str. 56),
 - **385 L 0610:** dyrektywą Rady 85/610/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 1),
 - **389 L 0677:** dyrektywą Rady 89/677/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 19),
 - **389 L 0678:** dyrektywą Rady 89/678/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 24),
 - **391 L 0173:** dyrektywą Rady 91/173/EWG z dnia 21 marca 1991 r. (Dz.U. L 85 z 5.4.1991, str. 34),

- **391 L 0338**: dyrektywą Rady 91/338/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 186 z 12.07.1991, str. 59),
- **391 L 0339**: dyrektywą Rady 91/339/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 186 z 12.7.1991, str. 64).

Państwa EFTA będą mogły ograniczać dostęp do swych rynków zgodnie z wymogami ich ustawodawstwa istniejącego w dniu wejścia w życie niniejszego Porozumienia, dotyczącego:

- chlorowanych rozpuszczalników organicznych,
- włókien azbestowych,
- związków rtęci,
- związków arsenu,
- związków cynoorganicznych,
- pentachlorofenolu,
- kadmu,
- baterii.

Umawiające się Strony wspólnie dokonują przeglądu sytuacji w 1995 roku.

5. **378 L 0631**: dyrektywa Rady 78/631/EWG z dnia 26 czerwca 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (pestycydów) (Dz.U. L 206 z 29.7.1978, str. 13), zmieniona:
 - **381 L 0187**: dyrektywą Rady 81/187/EWG z dnia 26 marca 1981 r. (Dz.U. L 88 z 2.4.1981, str. 29),
 - **384 L 0291**: dyrektywą Komisji 84/291/EWG z dnia 18 kwietnia 1984 r. (Dz.U. L 144 z 30.5.1984, str. 1).

Państwa EFTA będą mogły ograniczać dostęp do swych rynków zgodnie z wymogami ich ustawodawstwa istniejącego w dniu wejścia w życie niniejszego Porozumienia. Z nowymi postanowieniami WE należy postępować zgodnie z procedurami ustanowionymi w artykułach 97–104 Porozumienia.

6. **379 L 0117**: dyrektywa Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazująca wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 36), zmieniona:
 - **383 L 0131**: dyrektywą Komisji 83/131/EWG z dnia 14 marca 1983 r. (Dz.U. L 91 z 9.4.1983, str. 35),
 - **385 L 0298**: dyrektywą Komisji 85/298/EWG z dnia 22 maja 1985 r. (Dz.U. L 154 z 13.6.1985, str. 48),
 - **386 L 0214**: dyrektywą Rady 86/214/EWG z dnia 26 maja 1986 r. (Dz.U. L 152 z 6.06.1986, str. 45),
 - **386 L 0355**: dyrektywą Rady 86/355/EWG z dnia 21 lipca 1986 r. (Dz.U. L 212 z 2.8.1986, str. 33),
 - **387 L 0181**: dyrektywą Rady 87/181/EWG z dnia 9 marca 1987 r. (Dz.U. L 71 z 14.3.1987, str. 33),
 - **387 L 0477**: dyrektywą Komisji 87/477/EWG z dnia 9 września 1987 r. (Dz.U. L 273 z 26.9.1987, str. 40),
 - **389 L 0365**: dyrektywą Rady 89/365/EWG z dnia 30 maja 1989 r. (Dz.U. L 159 z 10.6.1989, str. 58),
 - **390 L 0533**: dyrektywą Rady 90/533/EWG z dnia 15 października 1990 r. (Dz.U. L 296 z 27.10.1990, str. 63),
 - **391 L 0188**: dyrektywą Komisji 91/188/EWG z dnia 19 marca 1991 r. (Dz.U. L 92 z 13.4.1991, str. 42).

Państwa EFTA będą mogły ograniczać dostęp do swych rynków zgodnie z wymogami ich ustawodawstwa istniejącego w dniu wejścia w życie niniejszego Porozumienia. Z nowymi postanowieniami WE należy postępować zgodnie z procedurami ustanowionymi w artykułach 97–104 Porozumienia.

7. **382 L 0242:** dyrektywa Rady 82/242/EWG z dnia 31 marca 1982 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod testowania biodegradacji niejonowych substancji powierzchniowo czynnych i zmieniająca dyrektywę 73/404/EWG (Dz.U. L 109 z 22.4.1982, str. 1).
8. **387 L 0018:** dyrektywa Rady 87/18/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (Dz.U. L 15 z 17.1.1987, str. 29).
9. **388 L 0320:** dyrektywa Rady 88/320/EWG z dnia 9 czerwca 1988 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz.U. L 145 z 11.6.1988, str. 35), zmieniona:
 - **390 L 0018:** dyrektywą Komisji 90/18/EWG z dnia 18 grudnia 1989 (Dz.U. L 11 z 13.1.1990, str. 37).
10. **388 L 0379:** dyrektywa Rady 88/379/EWG z dnia 7 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 187 z 16.7.1988, str. 14), zmieniona:
 - **389 L 0178:** dyrektywą Komisji 89/178/EWG z dnia 22 lutego 1989 r. (Dz.U. L 64 z 8.3.1989, str. 18),
 - **390 L 0035:** dyrektywą Komisji 90/35/EWG z dnia 19 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 19 z 24.1.1990, str. 14),
 - **390 L 0492:** dyrektywą Komisji 90/492/EWG z dnia 5 września 1990 r. (Dz.U. L 275 z 5.10.1990, str. 35), sprostowana w Dz.U. L 321 z 21.11.1990, str. 19,
 - **391 L 0155:** dyrektywą Komisji 91/155/EWG z dnia 5 marca 1991 r. (Dz.U. L 76 z 22.3.1991, str. 35).

Umawiające się Strony zgadzają się, co do celu, że przepisy aktów wspólnotowych w sprawie substancji i preparatów niebezpiecznych powinny obowiązywać do dnia 1 stycznia 1995 roku. Finlandia zapewnia zgodność z przepisami aktów począwszy od wejścia w życie siódmej zmiany do dyrektywy Rady 67/548/EWG. Stosownie do współpracy, która zostanie rozpoczęta wraz z podpisaniem niniejszego Porozumienia, w celu rozwiązania pozostałych problemów, w trakcie 1994 roku zostanie przeprowadzony przegląd sytuacji, włączając kwestie nieobjęte ustawodawstwem wspólnotowym. Jeżeli Państwo EFTA stwierdzi, że będzie potrzebowało odstępstwa od aktów wspólnotowych odnoszących się do klasyfikacji i etykietowania, nie będą one obowiązywać wobec niego, chyba że Wspólny Komitet EOG zgodzi się na inne rozwiązanie.

W odniesieniu do wymiany informacji obowiązują postanowienia:

- i) Państwa EFTA, które przestrzegają dorobku w sprawie substancji i preparatów niebezpiecznych, dają równoważne gwarancje do tych, które istnieją we Wspólnocie, że:
 - jeżeli informacje są traktowane jako poufne z powodu tajemnicy przemysłowej i handlowej w obrębie Wspólnoty, zgodnie z przepisami dyrektywy, jedynie te Państwa EFTA, które przejęły odpowiedni dorobek, uczestniczą w wymianie informacji,
 - tajemnica handlowa otrzyma taki sam stopień ochrony w Państwach EFTA, jaki uzyskuje w obrębie Wspólnoty;
 - ii) wszystkie Państwa EFTA będą uczestniczyć w wymianie informacji dotyczącej wszystkich innych aspektów przewidzianych w dyrektywie.
11. **391 L 0157:** dyrektywa Rady 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 38).

Państwa EFTA będą mogły ograniczać dostęp do swych rynków zgodnie z wymogami ich ustawodawstwa istniejącego w dniu wejścia w życie niniejszego Porozumienia, dotyczącego baterii. Umawiające się Strony wspólnie dokonują przeglądu sytuacji w 1995 roku.

12. **391 R 0594:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 594/91 z dnia 4 marca 1991 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 1).

Państwa EFTA mogą stosować swe ustawodawstwo krajowe, istniejące w dniu wejścia w życie niniejszego Porozumienia. Umawiające się Strony organizują praktyczne sposoby współpracy. Dokonują wspólnie przeglądu sytuacji w 1995 roku.

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ:

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

13. **389 X 0542**: zalecenie Komisji 89/542/EWG z dnia 13 września 1989 r. dotyczące etykietowania detergentów i środków czystości (Dz.U. L 291 z 10.10.1989, str. 55).
14. **C/79/82/str. 3**: powiadomienie dotyczące decyzji Komisji 81/437/EWG z dnia 11 maja 1981 r. ustanawiającej kryteria, według których dostarczane są przez Państwa Członkowskie do Komisji informacje dotyczące spisu substancji chemicznych (Dz.U. C 79 z 31.3.1982, str. 3).
15. **C/146/90/str. 4**: publikacja spisu EINECS (Dz.U. C 146 z 15.6.1990, str. 4).

XVI. KOSMETYKI

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **376 L 0768**: dyrektywa Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do produktów kosmetycznych (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 169), zmieniona:
 - **379 L 0661**: dyrektywą Rady 79/661/EWG z dnia 24 lipca 1979 (Dz.U. L 192 z 31.7.1979, str. 35),
 - **1 79 H**: Aktami dotyczącymi warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 108),
 - **382 L 0147**: dyrektywą Komisji 82/147/EWG z dnia 11 lutego 1982 r. (Dz.U. L 63 z 6.3.1982, str. 26),
 - **382 L 0368**: dyrektywą Rady 82/368/EWG z dnia 17 maja 1982 r. (Dz.U. L 167 z 15.06.1982, str. 1),
 - **383 L 0191**: drugą dyrektywą Komisji 83/191/EWG z dnia 30 marca 1983 r. (Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 25),
 - **383 L 0341**: trzecią dyrektywą Komisji 83/341/EWG z dnia 29 czerwca 1983 r. (Dz.U. L 188 z 13.7.1983, str. 15),
 - **383 L 0496**: czwartą dyrektywą Komisji 83/496/EWG z dnia 22 września 1983 r. (Dz.U. L 275, z 8.10.1983, str. 20),
 - **383 L 0574**: dyrektywą Rady 83/574/EWG z dnia 26 października 1983 r. (Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 38),
 - **384 L 0415**: piątą dyrektywą Komisji 84/415/EWG z dnia 18 lipca 1984 r. (Dz.U. L 228 z 25.8.1984, str. 31), sprostowaną w Dz.U. L 255 z 25.9.1984, str. 28,
 - **385 L 0391**: szóstą dyrektywą Komisji 85/391/EWG z dnia 16 lipca 1985 r. (Dz.U. L 224 z 22.8.1985, str. 40),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii oraz Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 218),
 - **386 L 0179**: siódmą dyrektywą Komisji 86/179/EWG z dnia 28 lutego 1986 r. (Dz.U. L 138 z 24.5.1986, str. 40),
 - **386 L 0199**: ósmą dyrektywą Komisji 86/199/EWG z dnia 26 marca 1986 r. (Dz.U. L 149 z 3.6.1986, str. 38),
 - **387 L 0137**: dziewiątą dyrektywą Komisji 87/137/EWG z dnia 2 lutego 1987 r. (Dz.U. L 56 z 26.2.1987, str. 20),
 - **388 L 0233**: dziesiątą dyrektywą Komisji 88/233/EWG z dnia 2 marca 1988 r. (Dz.U. L 105 z 26.4.1988, str. 11),
 - **388 L 0667**: dyrektywą Rady 88/667/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 46),
 - **389 L 0174**: jedenastą dyrektywą Komisji 89/174/EWG z dnia 21 lutego 1989 r. (Dz.U. L 64 z 8.3.1989, str. 10), sprostowaną w Dz.U. L 199 z 13.7.1989, str. 23,
 - **389 L 0679**: dyrektywą Rady 89/679/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 25),

- **390 L 0121**: dwunastą dyrektywą Komisji 90/121/EWG z dnia 20 lutego 1990 r. (Dz.U. L 71 z 17.3.1990, str. 40),
 - **391 L 0184**: trzynastą dyrektywą Komisji 91/184/EWG z dnia 12 marca 1991 r. (Dz.U. L 91 z 12.4.1991, str. 59).
2. **380 L 1335**: pierwsza dyrektywa Komisji 80/1335/EWG z dnia 22 grudnia 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod analizy niezbędnych do kontrolowania składu produktów kosmetycznych (Dz.U. L 383 z 31.12.1980, str. 27), zmieniona:
- **387 L 0143**: dyrektywą Komisji 87/143/EWG z dnia 10 lutego 1987 r. (Dz.U. L 57 z 27.2.1987, str. 56).
3. **382 L 0434**: druga dyrektywa Komisji 82/434/EWG z dnia 14 maja 1982 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod analizy niezbędnych do kontrolowania składu produktów kosmetycznych (Dz.U. L 185 z 30.6.1982, str. 1), zmieniona:
- **390 L 0207**: dyrektywą Komisji 90/207/EWG z dnia 4 kwietnia 1990 r. (Dz.U. L 108 z 28.4.1990, str. 92).
4. **383 L 0514**: trzecia dyrektywa Komisji 83/514/EWG z dnia 27 września 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących metod analizy niezbędnych do kontrolowania składu produktów kosmetycznych (Dz.U. L 291 z 24.10.1983, str. 9).
5. **385 L 0490**: czwarta dyrektywa Komisji 85/490/EWG z dnia 11 października w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod analizy niezbędnych do kontrolowania składu produktów kosmetycznych (Dz.U. L 295 z 7.11.1985, str. 30).

XVII. OCHRONA ŚRODOWISKA

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **375 L 0716**: dyrektywa Rady 75/716/EWG z dnia 24 listopada 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych (Dz.U. L 307 z 27.11.1975, str. 22), zmieniona:
- **387 L 0219**: dyrektywą Rady 87/219/EWG z dnia 30 marca 1987 r. (Dz.U. L 91 z 3.4.1987, str. 19).
- Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:
- W artykule 1 ustęp 1 litera a), pozycją odpowiadającą w Systemie Zharmonizowanym podpozycji 2710 C I Wspólnej Taryfy Celnej jest ex 2710.
2. **380 L 0051**: dyrektywa Rady 80/51/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z poddźwiękowych statków powietrznych (Dz.U. L 18 z 24.1.1980, str. 26), zmieniona:
- **383 L 0206**: dyrektywą Rady 83/206/EWG z dnia 21 kwietnia 1983 r. (Dz.U. L 117 z 4.5.1983, str. 15).
3. **385 L 0210**: dyrektywa Rady 85/210/EWG z dnia 20 marca 1985 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących zawartości ołowiu w benzynie (Dz.U. L 96 z 3.4.1985, str. 25), zmieniona:
- **385 L 0581**: dyrektywą Rady 85/581/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 37),
 - **387 L 0416**: dyrektywą Rady 87/416/EWG z dnia 21 lipca 1987 r. (Dz.U. L 225 z 13.8.1987, str. 33).
4. **385 L 0339**: dyrektywa Rady 85/339/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie pojemników na płyny przeznaczone do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 176 z 6.7.1985, str. 18).
5. **389 L 0629**: dyrektywa Rady 89/629/EWG z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych (Dz.U. L 363 z 13.12.1989, str. 27).

XVIII. TECHNOLOGIA INFORMATYCZNA, TELEKOMUNIKACJA I PRZETWARZANIE DANYCH

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **386 L 0529**: dyrektywa Rady 86/529/EWG z dnia 3 listopada 1986 r. w sprawie przyjęcia wspólnych technicznych specyfikacji norm bezpośredniego satelitarnego przekazu telewizyjnego MAC/pakietu familijnego (Dz.U. L 311 z 6.11.1986, str. 28).
2. **387 D 0095**: decyzja Rady 87/95/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji (Dz.U. L 36z 7.2.1987, str. 31).

Przepisy niniejszej decyzji, do celów niniejszego Porozumienia, otrzymują brzmienie z uwzględnieniem następujących dostosowań:

„Norma europejska”, określona w artykule 1 ustęp 7 decyzji, oznacza normę zatwierdzoną przez ETSI, CEN/Cenelec, CEPT i inne organy, na które zgodzić się mogą Umawiające się Strony. „Tymczasowa norma europejska”, określona w artykule 1 ustęp 8 decyzji, oznacza normę przyjętą przez te same organy.

3. **389 D 0337**: decyzja Rady 89/337/EWG z dnia 27 kwietnia 1989 r. w sprawie telewizji o wysokiej rozdzielczości (Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 1).
4. **391 L 0263**: dyrektywa Rady 91/263/EWG z dnia 29 kwietnia 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do końcowych urządzeń telekomunikacyjnych, w tym wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.U. L 128 z 23.5.1991, str. 1).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ:

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

5. **384 X 0549**: rezolucja Rady 84/549/EWG z dnia 12 listopada 1984 r. dotycząca wdrażania harmonizacji w dziedzinie telekomunikacji (Dz.U. L 298 z 16.11.1984, str. 49).
6. **389 Y 0511(01)**: rezolucja Rady 89/C 117/01 z dnia 27 kwietnia 1989 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznej i telekomunikacji (Dz.U. C 117 z 11.5.1989, str. 1).

XIX. POSTANOWIENIA OGÓLNE W DZIEDZINIE TECHNICZNYCH BARIER W HANDLU

AKTY DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **383 L 0189**: dyrektywa Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8), zmieniona:
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 214),
 - **388 L 0182**: dyrektywą Rady 88/182/EWG z dnia 22 marca 1988 r. (Dz.U. L 81 z 26.3.1988, str. 75),

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) artykuł 1 ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. »produkt«, jakkolwiek wytworzony przemysłowo produkt i jakkolwiek produkt rolny, włączając produkty rybne”;

- b) w artykule 8 ustęp 1 na końcu akapitu pierwszego dodaje się, co następuje:

„Pełny tekst zgłoszonego projektu przepisu technicznego zostaje udostępniony w języku oryginalnym, jak również w pełnym tłumaczeniu na jeden z języków urzędowych Wspólnoty Europejskiej.”;

- c) w artykule 8 ustęp 1 akapit drugi dodaje się, co następuje:

„Wspólnota, z jednej strony, oraz Urząd Nadzoru EFTA lub Państwa EFTA za pośrednictwem Urzędu Nadzoru EFTA, z drugiej strony, mogą poprosić o dalsze informacje w sprawie zgłoszonego projektu przepisu technicznego.”;

- d) w artykule 8 ustęp 2 dodaje się, co następuje:

„Uwagi Państw EFTA są przekazywane Komisji WE przez Urząd Nadzoru EFTA w formie jednego skoordynowanego komunikatu, a uwagi Wspólnoty są przekazywane przez Komisję Urzędowi Nadzoru EFTA. Jeśli zgodnie z zasadami obowiązującymi w ich systemach wewnętrznych obowiązuje sześciomiesięczne wstrzymanie procedury, Umawiające się Strony informują się o tym wzajemnie stosując podobny sposób informowania”;

- e) w artykule 8 ustęp 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Informacja dostarczana na mocy niniejszego artykułu na żądanie uważana jest za poufną.”;

- f) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Właściwe władze Państw Członkowskich WE oraz Państwa EFTA opóźniają przyjęcie zgłoszonego projektu przepisów technicznych o trzy miesiące od dnia otrzymania tekstu projektu przepisu:

— przez Komisję WE w przypadku projektów zgłoszonych przez Państwa Członkowskie Wspólnoty,

— przez Urząd Nadzoru EFTA w przypadku projektów zgłoszonych przez Państwa EFTA.

Jednakże trzymiesięczny okres wstrzymania procedury nie obowiązuje w tych przypadkach, w których z nagłych przyczyn odnoszących się do ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia zwierząt lub roślin, właściwe władze są zobowiązane do przygotowania przepisów technicznych w bardzo krótkim terminie w celu nadania im mocy prawnej i niezwłocznego ich wprowadzenia, bez możliwości odbycia jakichkolwiek konsultacji. Należy podać przyczyny uzasadniające pilność podjętych środków. Uzasadnienie pilności podjęcia środków zostanie szczegółowo i wyraźnie wyjaśnione, z położeniem szczególnego nacisku na nieprzewidywalność i powagę zagrożenia, w obliczu którego stoją zainteresowane władze, jak również na absolutną niezbędność podjęcia natychmiastowego działania w celu usunięcia go.”;

- g) w Załączniku do wykazu I dodaje się, co następuje:

„ON (Austria)
Österreichisches Normungsinstitut
Heinestrasse 38
A-1020 Wien

ÖVE (Austria)
Österreichischer Verband für Elektrotechnik
Eschenbachgasse 9
A-1010 Wien

SFS (Finlandia)
Suomen Standardisoimisliitto SFS r.y.
PL 205
SF-00121 Helsinki

SESKO (Finlandia)
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys Sesko r.y.
Särkiniementie 3
SF-00210 Helsinki

STRI (Islandia)
Staðlaráð Íslands
Keldnaholti
IS-112 Reykjavík

SNV (Liechtenstein)
Schweizerische Normen-Vereinigung
Kirchenweg 4
Postfach
CH-8032 Zürich

NSF (Norwegia)
Norges Standardiseringsforbund
Pb 7020 Homansbyen
N-0306 Oslo 3

NEK (Norwegia)
Norsk Elektroteknisk Komitee
Pb 280 Skøyen
N-0212 Oslo 2

SIS (Szwecja)
Standardiseringskommissionen i Sverige
Box 3295
S-103 66 Stockholm

SEK (Szwecja)
Svenska Elektriska Kommissionen
Box 1284
S-164 28 Kista";

h) za niezbędne do stosowania dyrektywy uważa się następujące komunikaty, przesyłane przy użyciu elektronicznych środków:

- 1) karty zgłoszeniowe. Można je wysłać przed lub wraz z przesyłanym pełnym tekstem;
- 2) potwierdzenia odbioru tekstu projektu, zawierające między innymi, datę upływu wstrzymania procedury, określoną zgodnie z przepisami każdego systemu;
- 3) wiadomości z żądaniem dodatkowych informacji;
- 4) odpowiedzi na żądanie dodatkowych informacji;
- 5) uwagi;
- 6) żądania spotkań *ad hoc*;
- 7) odpowiedzi na żądania spotkań *ad hoc*;
- 8) żądania tekstów ostatecznych;
- 9) informacje o zażądaniu sześciomiesięcznego wstrzymania procedury;

następujące komunikaty mogą, w chwili obecnej, być przesyłane zwykłą pocztą:

- 10) pełny tekst zgłoszonego projektu;
 - 11) podstawowe teksty prawne lub przepisy wykonawcze;
 - 12) tekst ostateczny;
- i) uzgodnienia administracyjne dotyczące komunikatów są uzgadniane wspólnie przez Umawiające się Strony.

2. **389 D 0045**: decyzja Rady 89/45/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie wspólnotowego systemu szybkiej wymiany informacji dotyczących zagrożeń powstających wskutek stosowania produktów konsumenckich (Dz.U. L 17 z 21.1.1989, str. 51), zmieniona:

— **390 D 0352**: decyzją Rady 90/352/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. (Dz.U. L 173 z 6.7.1990, str. 49).

Przepisy decyzji, do celów obecnego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

jednostka wyznaczona przez Państwa EFTA niezwłocznie przekazuje Komisji WE informacje, jakie przesyła do Państw EFTA lub ich właściwych władz. Komisja WE niezwłocznie przekazuje jednostce wyznaczonej przez Państwa EFTA informacje, jakie przesyła do Państw Członkowskich WE lub ich właściwych władz.

3. **390 D 0683**: decyzja Rady 90/683/EWG z dnia 13 grudnia 1990 r. dotycząca modułów dla różnych faz procedur oceny zgodności przeznaczonych do wykorzystania w dyrektywach harmonizacji technicznej (Dz.U. L 380 z 21.12.1990, str. 13).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ:

Umwiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

4. **C/136/85/str. 2**: konkluzje w sprawie normalizacji, zatwierdzone przez Radę w dniu 16 lipca 1984 r. (Dz.U. C 136 z 4.6.1985, str. 2).
5. **385 Y 0604(01)**: rezolucja Rady 85/C 136/01 z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji i norm technicznych (Dz.U. C 136 z 4.6.1985, str. 1).
6. **386 Y 1001(01)**: komunikat Komisji dotyczący nieprzestrzegania niektórych przepisów dyrektywy Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych (Dz.U. C 245 z 1.10.1986, str. 4).
7. **C/67/89/str. 3**: komunikat Komisji dotyczący opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* tytułów projektów przepisów technicznych zgłoszonych przez Państwa Członkowskie stosownie do dyrektywy Rady 83/189/EWG, zmienionej dyrektywą Rady 88/182/EWG (Dz.U. C 67 z 17.3.1989, str. 3).
8. **390 Y 0116(01)**: rezolucja Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie globalnego podejścia do oceny zgodności (Dz.U. C 10 z 16.1.90, str. 1).
9. **590 DC 0456**: Zielona Księga Komisji w sprawie rozwoju Normalizacji Europejskiej: działanie w celu szybszej integracji technologicznej w Europie (Dz.U. C 20 z 28.1.1991, str. 1).

XX. SWOBODNY PRZEPIY W TOWARÓW — POSTANOWIENIA OGÓLNE

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ:

Umwiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

1. **380 Y 1003(01)**: komunikat Komisji dotyczący konsekwencji orzeczenia wydanego przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w dniu 20 lutego 1979 r. w sprawie 120/78 („Cassis de Dijon”) (Dz.U. C 256 z 3.10.1980, str. 2).
2. **585 PC 0310**: komunikat Komisji w sprawie wprowadzenia rynku wewnętrznego COM(85) 310 final („Biała Księga”).

XXI. WYROBY BUDOWLANE

AKT, DO KTÓREGO NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **389 L 0106:** dyrektywa Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12).

Jeśli chodzi o uczestnictwo Państw EFTA w pracach Europejskiej Organizacji Zatwierdzania Technicznego wspomnianej w załączniku II do dyrektywy, stosuje się artykuł 100 Porozumienia.

XXII. WYPOSAŻENIE OCHRONY OSOBISTEJ

AKT, DO KTÓREGO NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **389 L 0686:** dyrektywa Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz.U. L 399 z 30.12.1989, str. 18).

XXIII. ZABAWKI

AKT, DO KTÓREGO NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **388 L 0378:** dyrektywa Rady 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek (Dz.U. L 187 z 16.7.1988, str. 1).

Norwegia zapewnia zgodność z przepisami dyrektywy do dnia 1 stycznia 1995 roku.

Postanowienia dotyczące klasyfikacji i etykietowania, jak również ograniczeń w obrocie i stosowaniu substancji i preparatów niebezpiecznych w niniejszym Porozumieniu stosuje się do przepisów załącznika II część II pkt 3 dyrektywy.

XXIV. MASZYNY

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **389 L 0392:** dyrektywa Rady 89/392/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do maszyn (Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 9), sprostowana w Dz.U. L 296 z 14.10.1989, str. 40, zmieniona:

— **391 L 0368:** dyrektywą Rady 91/368/EWG z dnia 20 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 16).

Szwecja zapewnia zgodność z przepisami dyrektywy do dnia 1 stycznia 1994 roku.

XXV. TYTOŃ

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **389 L 0622:** dyrektywa Rady 89/622/EWG z dnia 13 listopada 1989 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących etykietowania wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 359 z 8.12.1989, str. 1).
2. **390 L 0239:** dyrektywa Rady 90/239/EWG z dnia 17 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących maksymalnej zawartości substancji smolistych w papierosach (Dz.U. L 137 z 30.5.1990, str. 36).

XXVI. ENERGIA

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **385 L 0536:** dyrektywa Rady 85/536/EWG z dnia 5 grudnia 1985 r. w sprawie oszczędzania zasobów ropy naftowej poprzez stosowanie zastępczych komponentów paliwowych w benzynie (Dz.U. L 334 z 12.12.1985, str. 20) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Wymienione w tym miejscu jedynie do celów informacyjnych; w przypadku stosowania, patrz: załącznik IV w sprawie energii.

XXVII. NAPOJE SPIRYTUSOWE

Umawiające się Strony zezwalają na przywóz i obrót napojami spirytusowymi, które są zgodne z ustawodawstwem wspólnotowym wymienionym w tym rozdziale. Dla wszystkich innych celów Państwa EFTA mogą dalej stosować swoje ustawodawstwo krajowe.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **389 R 1576:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych (Dz.U. L 160 z 12.6.1989, str. 1), sprostowane w Dz.U. L 223 z 2.8.1989, str. 27.

Przepisy rozporządzenia do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają praw Państw EFTA do zakazu na zasadzie niedyskryminacji umieszczania na ich rynku krajowym napojów spirytusowych do bezpośredniego spożycia przez ludzi, które przekraczają objętościową moc alkoholu 60 %;
- b) w artykule 1 ustęp 2, pozycjami odpowiadającymi w Systemie Zharmonizowanym kodom CN 2203 00, 2204, 2205, 2206 i 2207 są: 2203, 2204, 2205, 2206 00 i 2207;
- c) w odniesieniu do definicji owocowych napojów spirytusowych w artykule 1 ustęp 4 litera l): w odniesieniu do Austrii, alkohol pochodzenia rolniczego może być dodawany podczas każdej fazy procesu wytwórczego, pod warunkiem że minimalny udział 33 % alkoholu zawartego w produkcie końcowym pochodzi od owocu dającego nazwę napojowi;
- d) w odniesieniu do artykułu 1 ustęp 4 litera q): Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja mogą zakazać sprzedaży wódki produkowanej z surowców innych niż zboża lub ziemniaki;
- e) przy stosowaniu artykułu 6 ustęp 1 następujące wyrazy mogą uzupełniać opis sprzedaży:
 - wyrazy „Suomalainen punssi/Finsk Punsch/poncz fiński” i „Svensk Punsch/poncz szwedzki” mogą być używane wobec napoju spirytusowego produkowanego z destylatu trzciny cukrowej jako surowca. Może być on zmieszany z alkoholem pochodzenia rolniczego oraz słodzony. Może być aromatyzowany winem albo sokiem albo też naturalnym zapachem z cytrusów lub innych owoców albo borówek,
 - wyraz „Spritglögg” może być używany wobec napoju spirytusowego produkowanego poprzez aromatyzowanie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego naturalnymi ekstraktami goździków albo wszelkich innych roślin, które zawierają te same zasadnicze części składowe aromatu, przy wykorzystaniu jednego z następujących procesów:
 - maceracja i/lub destylacja,
 - ponowna destylacja alkoholu w obecności zawiązków lub innych części wymienionych wyżej roślin,
 - dodanie naturalnych destylowanych ekstraktów z roślin goździkowych,
 - połączenie tych metod.Mogą też zostać zastosowane inne ekstrakty roślinne lub nasiona aromatyczne, ale smak goździków musi pozostać dominujący,
 - wyraz „Jägertee” może być używany wobec likieru zwykle rozcieńczonego przed spożyciem w gorącej wodzie lub herbatce, pochodzącego z Austrii. Ten likier przygotowany jest w oparciu o alkohol etylowy pochodzenia rolniczego, esencji niektórych napojów spirytusowych lub herbaty, do których dodano kilka naturalnych substancji zapachowych. Moc alkoholu wynosi przynajmniej 22,5 % objętości. Zawartość cukru wynosi przynajmniej 100 g na litr, wyrażona jako cukier inwertowany.
 - Likier może być też oznaczany jako „Jägertee” lub „Jagatee”;
- f) w artykule 3 ustęp 2 wyraz: „rozporządzenia” zastępuje się wyrazami: „Porozumienia EOG”;
- g) nie mają zastosowania artykuł 7 ustęp 6, artykuł 7 ustęp 7, artykuł 10 ustęp 2, artykuły 11 i 12;

h) załącznik II uzupełnia się w następujący sposób:

5. Brandy	„Wachauer Weinbrand Weinbrand Duernstein”
6. Wódka z wyłoków winogron	„Balzner Marc Benderer Marc Eschner Marc Schaaner Marc Triesner Marc Vaduzer Marc”
7. Wódka owocowa	„Wachauer Marillenbrand”
12. Napoje spirytusowe o zapachu kminku	„Islensk Brennivib/Islandzka okowita Norsk Aquavit/Norsk Akvavit/norweska okowita Svensk Aquavit/Svensk Akvavit/szwedzka okowita”
14. Likier	„Grossglockner Alpenbitter Mariazeller Magenlikoer Mariazeller Jagasaftl Puchheimer Bitter Puchheimer Schlossgeist Steinfelder Magenbitter Wachauer Marillenlikör”
15. Napoje spirytusowe	„Suomalainen punssi/Finsk Punsch/poncz fiński Svensk Punsch/poncz szwedzki Oznaczenia geograficzne wspomniane w punkcie 15 dotyczą produktów, które nie są zdefiniowane w rozporządzeniu. Z tego powodu muszą być one uzupełnione opisem handlowym »napój spirytusowy«. Państwa EFTA produkujące te napoje spirytusowe poinformują pozostałe Umawiające się Strony o krajowych definicjach tych produktów.”
16. Wódka	„Islenskt Vodka/Wódka Islandzka Norsk Vodka/Wódka norweska Suomalainen Vodka/Fins Vodka/Wódka z Finlandii Svensk Vodka/Wódka szwedzka”.

2. **390 R 1014:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1014/90 z dnia 24 kwietnia 1990 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dla definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych (Dz.U. L 105 z 25.4.1990, str. 9), zmienione:

- **391 R 1180:** rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1180/91 z dnia 6 maja 1991 r. (Dz.U. L 115 z 8.5.1991, str. 5),
- **391 R 1781:** rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1781/91 z dnia 19 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 160 z 25.6.1991, str. 6).

Przepisy rozporządzenia do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W odniesieniu do stosowania artykułów 2–6, Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja mogą stosować maksymalną zawartość alkoholu metylowego 1 200 g na hektolitr alkoholu o objętościowej mocy 100 %.

3. **391 R 1601:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. określające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopodobnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych (Dz.U. L 149 z 14.6.1991, str. 1).

Przepisy rozporządzenia do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) artykuł 2 ustęp 2 uzupełnia się w następujący sposób:

„d) Starkvinsglögg:

wino aromatyzowane, które zostało przygotowane z wina określonego w ustępie 1 litera a), o charakterystycznym smaku, które jest otrzymywane poprzez zastosowanie goździków, które muszą być zawsze stosowane z innymi przyprawami; napój ten może być słodzony zgodnie z artykułem 3 litera a)”;

b) w tytule i tekście artykułu 2 ustęp 3 litera f), „lub vinglögg” dodaje się po „Glühwein”;

c) artykuł 8 ustęp 7, artykuł 8 ustęp 8, artykuł 9 ustęp 2 oraz artykuły 10 i 11 nie mają zastosowania.

ZAŁĄCZNIK III

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA PRODUKT

Wykaz przewidziany w artykule 23 litera c)

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

385 L 0374: dyrektywa Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz.U. L 210 z 7.8.1985, str. 29)

Przepisy dyrektywy, w celach niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) odnośnie do odpowiedzialności importera przewidzianej w artykule 3 ustęp 2, stosuje się, co następuje:
 - i) bez uszczerbku dla odpowiedzialności producenta, każdy, kto przywozi na terytorium EOG produkt w celu jego sprzedaży, najmu, leasingu czy w jakikolwiek inny sposób rozprowadza w czasie prowadzenia działalności gospodarczej, jest odpowiedzialny jak producent:
 - ii) dotyczy to również przywozu z Państwa EFTA do Wspólnoty lub ze Wspólnoty do Państwa EFTA albo między poszczególnymi Państwami EFTA.

Począwszy od daty wejścia w życie w stosunku do Państw Członkowskich WE lub Państwa EFTA Konwencji z Lugano o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych z dnia 16 września 1988 roku, pierwsze zdanie niniejszego akapitu nie będzie miało dłużej zastosowania między tymi Państwami, które ratyfikowały Konwencję, w zakresie, w jakim orzeczenie krajowe wydane na korzyść osoby poszkodowanej przeciwko producentowi bądź importerowi jest, ze względu na fakt tej ratyfikacji, wykonalne w rozumieniu akapitu i);

- b) odnośnie do artykułu 14 stosuje się, co następuje:

dyrektywa nie ma zastosowania w przypadku uszkodzeń ciała lub szkód spowodowanych awariami jądrowymi i objętych międzynarodowymi konwencjami ratyfikowanymi przez Państwa EFTA i Państwa Członkowskie WE.

Dodatkowo dyrektywa nie ma zastosowania wobec Liechtensteinu, jeśli jego prawo krajowe zapewnia równoważną ochronę do tej zapewnionej przez konwencje międzynarodowe w rozumieniu wspomnianym wyżej.

ZAŁĄCZNIK IV

ENERGIA

Wykaz przewidziany w artykule 24

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **372 R 1056**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1056/72 z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych stanowiących przedmiot zainteresowania Wspólnoty w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego i energii elektrycznej (Dz.U. L 120 z 25.5.1972, str. 7), zmienione:
 - **376 R 1215**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1215/76 z dnia 4 maja 1976 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 72/1056 (Dz.U. L 140 z 28.5.1976, str. 26).
2. **375 L 0405**: dyrektywa Rady 75/405/EWG z dnia 14 kwietnia 1975 r. dotycząca ograniczenia wykorzystywania produktów ropopochodnych w elektrowniach (Dz.U. L 178 z 9.7.1975, str. 26).
3. **376 L 0491**: dyrektywa Rady 76/491/EWG z dnia 4 maja 1976 r. dotycząca wspólnotowej procedury informacyjnej i konsultacyjnej w sprawie cen ropy naftowej i produktów ropopochodnych we Wspólnocie (Dz.U. L 140 z 28.5.1976, str. 4).
4. **378 L 0170**: dyrektywa Rady 78/170/EWG z dnia 13 lutego 1978 r. odnosząca się do wysokiej jakości wytwornic ciepła używanych do ogrzewania pomieszczeń i wytwarzania ciepłej wody w budynkach nieprzemysłowych, nowych lub istniejących, a także do izolowania instalacji rozprowadzania ciepła i ciepłej wody sanitarnej w nowych budynkach nieprzemysłowych (Dz.U. L 52 z 23.2.1978, str. 32), zmieniona:
 - **382 L 0885**: dyrektywą Rady 82/885/EWG z dnia 10 grudnia 1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 19).
5. **379 R 1893**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1893/79 z dnia 28 sierpnia 1979 r. wprowadzające rejestrację przywozu ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych do Wspólnoty (Dz.U. L 220 z 30.8.1979, str. 1), zmienione:
 - **388 R 4152**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4152/88 z dnia 21 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 367 z 31.12.1988, str. 7).
6. **385 L 0536**: dyrektywa Rady 85/536/EWG z dnia 5 grudnia 1985 r. w sprawie oszczędzania zasobów ropy naftowej poprzez stosowanie zastępczych komponentów paliwowych w benzynie (Dz.U. L 334 z 12.12.1985, str. 20), zmieniona:
 - **387 L 0441**: dyrektywą Komisji 87/441/EWG z dnia 29 lipca 1987 r. w sprawie oszczędzania zasobów ropy naftowej poprzez stosowanie zastępczych komponentów paliwowych w benzynie (Dz. U. L 238 z 21.8.1987, str. 40).

7. **390 L 0377**: dyrektywa Rady 90/377/EWG z dnia 29 lipca 1990 r. dotycząca wspólnotowej procedury na rzecz poprawy przejrzystości cen gazu i energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych (Dz.U. L 185 z 17.7.1990, str. 16) ⁽¹⁾.
8. **390 L 0547**: dyrektywa Rady 90/547/EWG z dnia 29 października 1990 r. w sprawie przesyłu energii elektrycznej poprzez sieci przesyłowe (Dz.U. L 313 z 13.11.1990, str. 30).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 3 ustęp 4:
 - i) każdy z zainteresowanych podmiotów ma prawo domagać się, w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego, aby warunki przesyłu podlegały rozpatrzeniu przez organ ustanowiony i działający pod przewodnictwem Komisji, w której będzie się znajdował przedstawiciel każdego z podmiotów odpowiedzialnych we Wspólnocie za sieci przesyłowe;
 - ii) każdy z zainteresowanych podmiotów ma prawo domagać się, w odniesieniu do handlu między Państwami EFTA, aby warunki przesyłu podlegały rozpatrzeniu przez organ ustanowiony i działający pod przewodnictwem Urzędu Nadzoru EFTA, w którym będzie się znajdował przedstawiciel każdego z podmiotów odpowiedzialnych w krajach EFTA za sieci przesyłowe;
 - iii) każdy z zainteresowanych podmiotów ma prawo domagać się w odniesieniu do handlu między Wspólnotą a Państwem EFTA, aby warunki przesyłu podlegały procedurze rozpatrywania ustalonej przez Wspólny Komitet EOG.
 - b) dodatek 1 zawiera wykaz podmiotów i sieci istotnych z punktu widzenia stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do Państw EFTA.
9. **391 L 0296**: dyrektywa Rady 91/296/EWG z dnia 31 maja 1991 r. w sprawie przesyłu gazu ziemnego poprzez sieci (Dz.U. L 147 z 12.6.1991, str. 37).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 3 ustęp 4:
 - i) każdy z zainteresowanych podmiotów ma prawo domagać się, w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego, aby warunki przesyłu podlegały rozpatrzeniu przez organ ustanowiony i działający pod przewodnictwem Komisji, w którym będzie się znajdował przedstawiciel każdego z podmiotów odpowiedzialnych we Wspólnocie za sieci przesyłowe;
 - ii) każdy z zainteresowanych podmiotów ma prawo domagać się, w odniesieniu do handlu między Państwami EFTA, aby warunki przesyłu podlegały rozpatrzeniu przez organ ustanowiony i działający pod przewodnictwem Urzędu Nadzoru EFTA, w którym będzie się znajdował przedstawiciel każdego z podmiotów odpowiedzialnych w krajach EFTA za sieci przesyłowe;
 - iii) każdy z zainteresowanych podmiotów ma prawo domagać się w odniesieniu do handlu między Wspólnotą a Państwem EFTA, aby warunki przesyłu podlegały procedurze rozpatrywania ustalonej przez Wspólny Komitet EOG;
- b) dodatek 2 zawiera wykaz podmiotów oraz sieci istotnych z punktu widzenia stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu Państw EFTA.

⁽¹⁾ Wymienione tu wyłącznie w celach informacyjnych; w przypadku zastosowania, patrz: załącznik XXI w sprawie statystyki.

Dodatek 1

Wykaz podmiotów i sieci objętych dyrektywą Rady 90/547/EWG z dnia 29 października 1990 r. w sprawie przesyłu energii elektrycznej poprzez sieci przesyłowe.

Państwa EFTA	Podmiot	Sieć
Austria	Österreichische Elektrizitätswirtschaft AG	Sieć wysokiego napięcia
Finlandia	Imatran Voima Oy	Sieć wysokiego napięcia
	Teollisuuden Voimansiirto Oy	Sieć wysokiego napięcia
Islandia	Landsvirkjun	Sieć wysokiego napięcia
Liechtenstein	Liechtensteinische Kraftwerke	Wzajemne połączenia sieciowe
Norwegia	Statnett SF	Sieć wysokiego napięcia
Szwecja	Statens Vattenfallsverk	Sieć wysokiego napięcia

Dodatek 2

Wykaz podmiotów i sieci przesyłowych gazowych o wysokim ciśnieniu objętych dyrektywą Rady 91/296/EWG z dnia 31 maja 1990 r. w sprawie przesyłu gazu ziemnego poprzez sieci

Państwa EFTA	Podmiot	Sieć
Austria	ÖMV Aktiengesellschaft	Sieć gazowa o wysokim ciśnieniu
Finlandia	Neste Oy	Sieć gazowa o wysokim ciśnieniu
Liechtenstein	Liechtensteinische Gasversorgung	Sieć gazowa o wysokim ciśnieniu
Szwecja	Swedegas AB	Sieć gazowa o wysokim ciśnieniu
	Sydgas AB	Sieć gazowa o wysokim ciśnieniu

ZAŁĄCZNIK V

SWOBODNY PRZEPIY W PRACOWNIKÓW

Wykaz przewidziany w artykule 28

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Do celów niniejszego załącznika i bez względu na postanowienia Protokołu 1, wyrazy „Państwo(-a) Członkowskie” zawarte w aktach, do których następuje odniesienie, poza ich znaczeniem w odnośnych aktach WE, stosuje się w odniesieniu do Austrii, Finlandii, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii i Szwecji.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **364 L 0221**: dyrektywa Rady 64/221/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie koordynacji specjalnych środków dotyczących przemieszczania się i pobytu cudzoziemców, uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego (Dz.U. nr 56 z 4.4.1964, str. 850/64).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Artykułu 4 ustęp 3 nie stosuje się.

2. **368 R 1612**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2), zmienione:

- **376 R 0312**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 312/76 z dnia 9 lutego 1976 r. (Dz.U. L 39 z 14.2.1976, str. 2).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 15 ustęp 2, wyrażenia: „w ciągu osiemnastu miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia” nie stosuje się;
- b) artykułu 40 nie stosuje się;
- c) artykułu 41 nie stosuje się;
- d) artykułu 42 ustęp 1 nie stosuje się;
- e) w artykule 42 ustęp 2, odniesienie do artykułu 51 Traktatu EWG zastępuje się odniesieniem do artykułu 29 niniejszego Porozumienia;
- f) artykułu 48 nie stosuje się.

3. **368 L 0360**: dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczeniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 13).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 4 ustęp 2 wyrazy „Zezwolenie na pobyt obywatela Państwa Członkowskiego EWG” zastępuje się wyrazami „Zezwolenie na pobyt”;
- b) w artykule 4 ustęp 3 wyrazy „Zezwolenia na pobyt obywatela Państwa Członkowskiego EWG” zastępuje się wyrazami „Zezwolenia na pobyt”;
- c) artykułu 11 nie stosuje się;
- d) artykułu 13 nie stosuje się;
- e) w Załączniku:
 - i) akapit pierwszy oświadczenia otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze zezwolenie wydawane jest na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. oraz na mocy środków podjętych w celu wykonania dyrektywy 68/360/EWG, włączonej do Porozumienia EOG.”;
 - ii) przypis otrzymuje brzmienie:

„austriacki, belgijski, brytyjski, duński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, irlandzki, islandzki, Liechtensteinu, luksemburski, niderlandzki, niemiecki norweski, portugalski, szwedzki, włoski zgodnie z krajem wydającym zezwolenie”.

4. **370 R 1251**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1251 z dnia 29 czerwca 1970 r. dotyczące prawa pracowników do pozostawania na terytorium Państwa Członkowskiego po ustaniu zatrudnienia w tym państwie (Dz.U. L 142 z 30.6.1970, str. 24).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Artykułu 9 nie stosuje się.

5. **372 L 0194**: dyrektywa Rady 72/194/EWG z dnia 18 maja 1972 r. rozszerzająca zakres dyrektywy 64/221/EWG o kategorię pracowników korzystających z prawa pozostawania na terytorium Państwa Członkowskiego po ustaniu zatrudnienia w tym Państwie (Dz.U. L 121 z 26.5.1972, str. 32).
6. **377 L 0486**: dyrektywa Rady 77/486/EWG z dnia 25 lipca 1972 r. w sprawie kształcenia dzieci pracowników migrujących (Dz.U. L 199 z 6.8.1977, str. 32).
-

ZAŁĄCZNIK VI

ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNE

Zob.: Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 82/97, Dz.U. L 134 z 7.5.1998, str. 11.

ZAŁĄCZNIK VII

WZAJEMNE UZNAWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Wykaz przewidziany w artykule 30

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, chyba że inaczej przewidziano w niniejszym załączniku.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Do celów niniejszego załącznika i niezależnie od postanowień Protokołu 1, wyrażenie „Państwo/Państwa Członkowskie” zawarte w odnośnych aktach prawnych należy rozumieć z uwzględnieniem, obok jego znaczenia w odpowiednich aktach WE, Austrii, Finlandii, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii i Szwecji.

AKTY PRAWNE, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

A. System ogólny

1. **389 L 0048:** dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19 z 24.1.1989, str. 16).

B. Zawody prawnicze

2. **377 L 0249:** dyrektywa Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mająca na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług (Dz.U. L 78 z 26.3.1977, str. 17), zmieniona:
 - **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 91),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 160).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 1 ustęp 2 dodaje się, co następuje:

„w Austrii:	»Rechtsanwalt«,
w Finlandii:	»Asianajaja/Adwokat«,
w Islandii:	»Lögmaður«,
w Liechtensteinie:	»Rechtsanwalt«,
w Norwegii:	»Advokat«,
w Szwecji:	»Advokat«.”

C. Działalność medyczna i paramedyczna

3. **381 L 1057:** dyrektywa Rady 81/1057/EWG z dnia 14 grudnia 1981 r. uzupełniająca dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 78/686/EWG i 78/1026/EWG dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyistów i lekarzy weterynarii, w odniesieniu do praw nabytych (Dz.U. L 385 z 31.12.1981, str. 25).

Lekarze

4. **375 L 0362:** dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw oraz innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, obejmująca środki ułatwiające skuteczne wykonywanie prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 1), zmieniona:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 90),
 - **382 L 0076:** dyrektywą Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. (Dz.U. L 43 z 15.2.1982, str. 21),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 158),
 - **389 L 0594:** dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19),
 - **390 L 0658:** dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w artykule 3 dodaje się, co następuje:

„m) w Austrii:

»Doktor der gesamten Heilkunde« (dyplom lekarza medycyny) przyznawany przez wydział nauk medycznych na uniwersytecie i »Bescheinigung über die Absolvierung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum« (zaświadczenie o odbyciu praktyki lekarskiej) wydane przez właściwy organ;

n) w Finlandii:

»todistus lääketieteen lisensiaatin tutkinnosta/bevis om medicine licentiat examen« (świadectwo stopnia licencjata nauk medycznych) przyznawane przez wydział nauk medycznych na uniwersytecie oraz zaświadczenie o odbyciu praktyki lekarskiej wydane przez właściwy organ publicznej opieki medycznej;

o) w Islandii:

»próf í læknisfræði frá læknadeild Háskóla Íslands« (dyplom wydawany przez wydział nauk medycznych Uniwersytetu Islandzkiego) oraz zaświadczenie o odbyciu praktyki lekarskiej w szpitalu, trwającej co najmniej dwanaście miesięcy poświadczone przez ordynatora;

p) w Liechtensteinie:

dyplomy, świadectwa i tytuły przyznawane w innym Państwie, do którego stosuje się niniejszą dyrektywę, wymienione niniejszym artykule, razem z zaświadczeniem odbytej praktyki lekarskiej wydanym przez właściwy organ;

q) w Norwegii:

»bevis for bestått medisinsk embetseksamen« (dyplom kandydata nauk medycznych) przyznawany przez wydział nauk medycznych na uniwersytecie i zaświadczenie o odbytej praktyce lekarskiej wydane przez właściwy organ publicznej opieki zdrowotnej;

r) w Szwecji:

»läkarexamen« (uniwersytecki stopień medyczny) przyznawany przez przez wydział nauk medycznych na uniwersytecie i zaświadczenie o odbytej praktyce lekarskiej wydane przez Państwową Radę Zdrowia i Opieki Społecznej;”;

b) w artykule 5 ustęp 2 dodaje się, co następuje:

„w Austrii:

»Facharzt Diplom« (dyplom specjalizacji lekarskiej) wydany przez właściwy organ;

w Finlandii:

»todistus erikoislääkärin oikeudesta/bevis om specialisträttgheten« (zaświadczenie o specjalizacji w medycynie) wydane przez właściwy organ;

w Islandii:

»sérfræðileyfi« (zaświadczenie o specjalizacji w medycynie) wydane przez Krajową Radę Zdrowia;

w Liechtensteinie:

dyplomy, świadectwa i pozostałe tytuły przyznawane w innym Państwie, do którego stosuje się niniejszą dyrektywę wymienione w tym artykule, z dołączonym zaświadczeniem o odbytej praktyce lekarskiej wydanym przez właściwy organ;

w Norwegii:

»bevis for tillatelse til å benytte spesialisttittelen« (zaświadczenie o prawie używania tytułu specjalisty) wydane przez właściwy organ;

w Szwecji:

»bevis om specialistkompetens som läkare utfärdat av aocialstyrelsen« (zaświadczenie o prawie do używania tytułu specjalisty) wydane przez Państwową Radę Zdrowia i Opieki Społecznej;”;

c) w artykule 5 ustęp 3 do istniejących tiret dodaje się pozycje w brzmieniu:

— *anestezjologia:*

- „Austria: Anästhesiologie,
Finlandia: anesthesiologia/anestesiologi,
Islandia: svæfingalækningar,
Liechtenstein: Anästhesiologie,
Norwegia: anestesiologi,
Szwecja: anestesiologi”,

— *chirurgia ogólna:*

- „Austria: Chirurgie,
Finlandia: kirurgia/kirurgi,
Islandia: almennar skurdlækningar,
Liechtenstein: Chirurgie,
Norwegia: generell kirurgi,
Szwecja: allmän kirurgi”,

— *neurochirurgia:*

- „Austria: Neurochirurgie,
Finlandia: neurokirurgia/neurokirurgi,
Islandia: taugaskurdlækningar,
Liechtenstein: Neurochirurgie,
Norwegia: nevrokirurgi,
Szwecja: neurokirurgi”,

— *położnictwo i ginekologia:*

- „Austria: Frauenheilkunde und Geburtshilfe,
Finlandia: naistentaudit ja synnytykset/kvinnosjukdomar och förlossningar,
Islandia: kvenlækningar,
Liechtenstein: Gynäkologie und Geburtshilfe,
Norwegia: fødselshjelp og kvinnesykdommer,
Szwecja: kvinnosjukdomar och förlossningar (gynekologi och obstetrik)”,

— *medycyna ogólna (wewnętrzna):*

- „Austria: Innere Medizin,
Finlandia: sisätaudit/inremedicin,
Islandia: lyflækningar,
Liechtenstein: Innere Medizin,
Norwegia: indremedisin,
Szwecja: allmän internmedicin”,

- *okulistyka*:
 - „Austria: Augenheilkunde,
 - Finlandia: silmätaudit/ögonsjukdomar,
 - Islandia: augnlækningar,
 - Liechtenstein: Augenheilkunde,
 - Norwegia: øyesykdommer,
 - Szwecja: ögonsjukdomar (oftalmologi)”,
- *otorynolaryngologia*:
 - „Austria: Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten,
 - Finlandia: korva-, nenä- ja kurkkutaudit/öron-, näs- och strupsjukdomar,
 - Islandia: háls-, nef- og eyrnalækningar,
 - Liechtenstein: Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten,
 - Norwegia: øre-nese-halssykdommer,
 - Szwecja: öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)”,
- *pediatria*:
 - „Austria: Kinderheilkunde,
 - Finlandia: lastentaudit/barnsjukdomar,
 - Islandia: barnalækningar,
 - Liechtenstein: Kinderheilkunde,
 - Norwegia: barnesykdommer,
 - Szwecja: barnålderns invärtes sjukdomar (pediatrik)”,
- *pulmonologia*:
 - „Austria: Lungenkrankheiten,
 - Finlandia: keuhkosairaudet/lungsjukdomar,
 - Islandia: lungnalækningar,
 - Liechtenstein: Lungenkrankheiten,
 - Norwegia: lungesykdommer,
 - Szwecja: lungsjukdomar (pneumonologi)”,
- *urologia*:
 - „Austria: Urologie,
 - Finlandia: urologia/urologi,
 - Islandia: pvagfæraskurðlækningar,
 - Liechtenstein: Urologie,
 - Norwegia: urologi,
 - Szwecja: urologisk kirurgi”,

— *ortopedia:*

- „Austria: Orthopädie und orthopädische Chirurgie,
Finlandia: ortopedia ja traumatologia/ortopedi och traumatologi,
Islandia: bæklunarskurðlækningar,
Liechtenstein: Orthopädische Chirurgie,
Norwegia: ortopedisk kirurgi,
Szwecja: ortopedisk kirurgi”,

— *anatomia patologiczna:*

- „Austria: Pathologie,
Finlandia: patologia/patologi,
Islandia: líffærameinafræði,
Liechtenstein: Pathologie,
Norwegia: patologi,
Szwecja: klinisk patologi”,

— *neurologia:*

- „Austria: Neurologie,
Finlandia: neurologia/neurologi,
Islandia: taugalækningar,
Liechtenstein: Neurologie,
Norwegia: nevrologi,
Szwecja: nervsjukdomar (neurologi)”,

— *psychiatria:*

- „Austria: Psychiatrie,
Finlandia: psykiatria/psykiatri,
Islandia: geðlækningar,
Liechtenstein: Psychiatrie und Psychotherapie,
Norwegia: psykiatri,
Szwecja: allmän psykiatri”,

d) w artykule 7 ustęp 2 do istniejących tiret dodaje się pozycje w brzmieniu:

— *biologia kliniczna:*

- „Austria: Medizinische Biologie”,

— *hematologia:*

- „Finlandia: hematologiset laboratoriotutkimukset/hematologiska laboratorieundersökningar”,

- *mikrobiologia* — *bakteriologia*:
 - „Austria: Hygiene und Mikrobiologie,
 - Finlandia: klininen mikrobiologia/klinisk mikrobiologi,
 - Islandia: syklafræði,
 - Norwegia: medisinsk mikrobiologi,
 - Szwecja: klinisk bakteriologi”,
- *biochemia*:
 - „Austria: Medizinisch-chemische Labordiagnostik,
 - Finlandia: klininen kemia/klinisk kemi,
 - Norwegia: klinisk kjemi,
 - Szwecja: klinisk kemi”,
- *immunologia*:
 - „Austria: Immunologie,
 - Finlandia: immunologia/immunologi,
 - Islandia: ónæmisfræði,
 - Norwegia: immunologi og transfusjonsmedisin,
 - Szwecja: klinisk immunologi”,
- *chirurgia plastyczna*:
 - „Austria: Plastische Chirurgie,
 - Finlandia: plastiikkakirurgia/plastikkirurgi,
 - Islandia: lytalækningar,
 - Norwegia: plastikkirurgi,
 - Szwecja: plastikkirurgi”,
- *chirurgia klatki piersiowej*:
 - „Finlandia: thorax- ja verisuonikirurgia/thorax- och kärkirurgi,
 - Islandia: brjóstholsskurdælækningar,
 - Norwegia: thoraxkirurgi,
 - Szwecja: thoraxkirurgie”,
- *chirurgia dziecięca*:
 - „Finlandia: lastenkirurgia/barnkirurgi,
 - Islandia: barnaskurdælækningar,
 - Norwegia: barnekirurgi,
 - Szwecja: barnkirurgi”,
- *chirurgia naczyniowa*:
 - „Islandia: æðaskurðlækningar,
 - Norwegia: karkirurgi”,

- *kardiologia*:
 - „Finlandia: kardiologia/kardiologi,
 - Islandia: hjartalækningar,
 - Norwegia: hjertesykdommer,
 - Szwecja: hjärtsjukdomar”,
- *gastroenterologia*:
 - „Finlandia: gastroenterologia/gastroenterologi,
 - Islandia: meltingarlækningar,
 - Norwegia: fordøyelsesykdommer,
 - Szwecja: matsmältningsorganens medicinska sjukdomar (medicins gastroenterologi)”,
- *reumatologia*:
 - „Finlandia: reumatologia/reumatologi,
 - Islandia: gigtlækningar,
 - Liechtenstein: Rheumatologie,
 - Norwegia: revmatologi,
 - Szwecja: reumatiska sjukdomar”,
- *hematologia ogólna*:
 - „Finlandia: kliininen hematologia/klinisk hematologi,
 - Islandia: blóðmeinafræði,
 - Norwegia: blodsykdommer,
 - Szwecja: hematologi”,
- *endokrynologia*:
 - „Finlandia: endokrinologia/endokrinologi,
 - Islandia: efnaskipta- og innkirtlalækningar,
 - Norwegia: endokrinologi,
 - Szwecja: endokrina sjukdomar”,
- *fizjoterapia*:
 - „Austria: Physikalische Medizin,
 - Finlandia: fysiatria/fysiatri,
 - Islandia: orku- og endurhæfingarlækningar,
 - Liechtenstein: Physikalische Medizin und Rehabilitation,
 - Norwegia: fysikalisk medisin og rehabilitering,
 - Szwecja: medicinsk rehabilitering”,
- *dermatologia i venerologia*:
 - „Austria: Haut- und Geschlechtskrankheiten,
 - Finlandia: iho- ja sukupuolitaudit/hud- och könssjukdomar,
 - Islandia: húð- og kynsjúkdómalækningar,
 - Liechtenstein: Dermatologie und Venereologie,
 - Norwegia: hud- hudsykdommer og veneriske sykdommer,
 - Szwecja: hudsjukdomar och veneriska sjukdomar (dermatologi och venerologi)”,

- *radiologia*:
 - „Austria: Radiologie,
 - Islandia: geislalækningar,
 - Norwegia: radiologi”,
- *radiologia diagnostyczna*:
 - „Austria: Radiologie-Diagnostik,
 - Finlandia: radiologia/radiologi,
 - Liechtenstein: Medizinische Radiologie,
 - Szwecja: röntgendiagnostik”,
- *radioterapia*:
 - „Austria: Radiologie-Strahlentherapie,
 - Finlandia: syöpätaudit ja sädehoito/cancersjukdomar och radioterapi,
 - Norwegia: onkologi,
 - Szwecja: tumörsjukdomar (allmän onkologi)”,
- *psychiatria dziecięca*:
 - „Finlandia: lasten psykiatria/barnpsykiatri,
 - Islandia: barnageðlækningar,
 - Liechtenstein: Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie,
 - Norwegia: barne- og ungdomspsykiatri,
 - Szwecja: barn- och ungdomspsykiatri”,
- *geriatria*:
 - „Finlandia: geriatria/geriatri,
 - Islandia: öldrunarlækningar,
 - Liechtenstein: Geriatrie,
 - Norwegia: geriatri,
 - Szwecja: långvårdsmedicin”,
- *nefrologia*:
 - „Finlandia: nefrologia/nefrologi,
 - Islandia: nyrnalækningar,
 - Norwegia: nyresykdommer,
 - Szwecja: medicinska njursjukdomar (nefrologi)”,

- *choroby zakaźne:*
 - „Finlandia: infektiosairaudet/infektionssjukdomar,
 - Islandia: smitsjúkdómar,
 - Norwegia: infeksjonssykdommer,
 - Szwecja: infektionssjukdomar”,
- *medycyna społeczna:*
 - „Austria: Sozialmedizin,
 - Finlandia: terveydenhuolto/hälsovård,
 - Islandia: félagslækningar,
 - Liechtenstein: Prävention und Gesundheitswesen,
 - Norwegia: samfunnsmedisin”,
- *farmakologia:*
 - „Finlandia: kliininen farmakologia/klinisk farmakologi,
 - Islandia: lyfjafraði,
 - Norwegia: klinisk farmakologi,
 - Szwecja: klinisk farmakologi”,
- *medycyna zawodowa:*
 - „Austria: Arbeitsmedizin,
 - Finlandia: työterveyshuolto/företagshälsovård,
 - Islandia: atvinnulækningar,
 - Norwegia: yrkesmedisin,
 - Szwecja: yrkesmedicin”,
- *alergologia:*
 - „Finlandia: allergologia/allergologi,
 - Islandia: ofnæmislækningar,
 - Szwecja: internmedicinsk allergologi”,
- *chirurgia gastro-enterologiczna:*
 - „Finlandia: gastroenterologia/gastroenterologi,
 - Norwegia: gastroenterologisk kirurgi”,
- *medycyna jądrowa:*
 - „Austria: Nuklearmedizin,
 - Finlandia: isotooppitutkimukset/isotopundersökningar”,
- *chirurgia zębowa, jamy ustnej i twarzowo-szczękowa (podstawowe szkolenie medyczne i dentystyczne):*
 - „Finlandia: leukakirurgia/käkkirurgi,
 - Liechtenstein: Kieferchirurgie,
 - Norwegia: kjevekirurgi og munnhulesykdommer”.

5. **375 L 0363**: dyrektywa Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 14), zmieniona:
- **382 L 0076**: dyrektywą Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. (Dz.U. L 43 z 15.2.1982, str. 21),
 - **389 L 0594**: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19).
6. **386 L 0457**: dyrektywa Rady 86/457/EWG z dnia 15 września 1986 r. w sprawie szkoleń specjalistycznych w ogólnej praktyce medycznej (Dz.U. L 267 z 19.09.1986, str. 26).
- Norwegia, w drodze odstępstwa od przepisów dyrektywy 86/457/EWG, z dostosowaniami w niniejszym Porozumieniu, stosuje się do ustanowionych tam obowiązków najpóźniej dnia 1 stycznia 1997 roku zamiast dnia 1 stycznia 1993 roku oraz dnia 1 stycznia 1999 roku zamiast dnia 1 stycznia 1995 roku.
7. **C/268/90/str. 2**: wykaz 90/C 268/02 oznaczeń dyplomów, zaświadczeń lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osoby wykonującej zawód lekarza, opublikowane zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 86/457/EWG (Dz.U. L 268 z 14.10.1990, str. 2).

Pielęgniarki

8. **377 L 0452**: dyrektywa Rady 77/452/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 1), zmieniona:
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 91),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 160),
 - **389 L 0594**: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19),
 - **389 L 0595**: dyrektywą Rady 89/595/EWG z dnia 10 października 1989 r. (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 30),
 - **390 L 0658**: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 2 dodaje się, co następuje:

„w Austrii:

»Diplomierte Krankenschwester/Diplomierter Krankenpfleger«;

w Finlandii:

»sairaanhoitaja/sjukskötare — terveydenhoitaja/hälsövärdare«;

w Islandii:

»hjúkrunarfræðingur«;

w *Liechtensteinie*:

»Krankenschwester — Krankenpfleger«;

w *Norwegii*:

»offentlig godkjent sykepleier«;

w *Szwecji*:

»sjuusköterska«;”;

b) w artykule 3 dodaje się, co następuje:

„m) w *Austrii*:

»Diplom in der Allgemeinen Krankenpflege« (dyplom pielęgniarstwa ogólnego) wydawany przez szkoły pielęgniarские uznane przez władze;

n) w *Finlandii*:

dyplom »sairaanhoitaja/sjuuskötare« lub »terveydenhoitaja/hälsovårdare« przyznawany przez szkołę pielęgniariską;

o) w *Islandii*:

»próf í hjúkrunarfræðum frá Háskóla Íslands« (dyplom wydziału pielęgniariskiego fakultetu medycznego Uniwersytetu Islandzkiego);

p) w *Liechtensteinie*:

dyplomy, zaświadczenia i tytuły przyznawane w innym Państwie, do którego stosuje się niniejszą dyrektywę, wyszczególnione w niniejszym artykule;

q) w *Norwegii*:

»bevis for bestått sykepleiereksamen« (dyplom pielęgniarstwa ogólnego) przyznawany przez wyższą uczelnię pielęgniariską;

r) w *Szwecji*:

dyplom »sjuksöterska« (świadczenie uniwersyteckie pielęgniarstwa ogólnego) przyznawane przez wyższą uczelnię pielęgniariską”.

9. **377 L 0453**: dyrektywa Rady 77/453/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną (Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 8), zmieniona:

— **389 L 0595**: dyrektywą Rady 89/595/EWG z dnia 30 października 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 30).

Osoby wykonujące zawód lekarza dentystry

10. **378 L 0686**: dyrektywa Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 1), zmieniona:

— **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 91),

- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 160),
- **389 L 0594:** dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19),
- **390 L 0658:** dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 dodaje się, co następuje:

„w Austrii:

tytuł, który Austria poda do wiadomości Umawiającym się Stronom w ciągu sześciu lat od daty wejścia w życie niniejszego Porozumienia;

w Finlandii:

hammaslääkäri/tandläkare,

w Islandii:

tannlæknir,

w Liechtensteinie:

Zahnarzt,

w Norwegii:

tannlege,

w Szwecji:

tandläkare”;

- b) w artykule 3 dodaje się, co następuje:

„m) w Austrii:

dyplom, który Austria poda do wiadomości Umawiającym się Stronom w ciągu sześciu lat od daty wejścia w życie niniejszego Porozumienia;

n) w Finlandii:

»todistus hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinnosta/bevis om odontologi licentiat examen« (świadectwo stopnia licencjackiego w stomatologii) przyznawany przez wydział nauk medycznych na uniwersytecie i zaświadczenie odbytego szkolenia wydane przez Krajową Radę Zdrowia i Opieki Społecznej;

o) w Islandii:

»próf frá tannlæknadeild Háskóla Íslands« (dyplom wydziału stomatologii Uniwersytetu Islandzkiego);

p) w Liechtensteinie:

dyplomy, świadectwa i tytuły przyznawane w innym Państwie, do którego stosuje się niniejszą dyrektywę, wyszczególnione w niniejszym artykule, łącznie z zaświadczeniem o ukończonym szkoleniu praktycznym wydanym przez właściwe władze;

q) w Norwegii:

»bevis for bestått odontologisk embetseksamen« (dyplom nadający tytuł kandydata odontologii) przyznawany przez wydział nauk stomatologicznych na uniwersytecie;

r) w Szwecji:

»tandläkareexamen« (stopień uniwersytecki w stomatologii) przyznawany przez szkoły stomatologiczne oraz zaświadczenie z odbytego szkolenia praktycznego wydane przez Krajową Radę Zdrowia i Opieki Społecznej”;

c) w artykule 5 do istniejących tiret dodaje się pozycje w brzmieniu:

1. Ortodoncja:

„— w Finlandii:

»todistus erikoishammaslääkärin oikeudesta oikomishoidon alalla/bevis om specialist-tandläkarrättigheten inom området tandreglering« (dyplom ortodoncji) wydane przez właściwe władze,

— w Norwegii:

»bevis for gjennomgått spesialistutdanning ikjeveortopedi« (dyplom studiów specjalistycznych w dziedzinie ortodoncji) przyznawany przez wydział stomatologii na uniwersytecie,

— w Szwecji:

»bevis om specialistkompetens i tandreglering« (świadczenie przyznające prawo do używania tytułu praktykującego lekarza stomatologa ze specjalizacją w ortodoncji) wydawane przez Krajową Radę Zdrowia i Opieki Społecznej”;

2. Chirurgia jamy ustnej:

„— w Finlandii:

»todistus erikoishammaslääkärin oikeudesta suukirurgian (hammas- ja suukirurgian) alalla/bevis om specialist-tandläkarrättigheten inom området oralkirurgi (tand- och munkirurgi)« (świadczenie z dziedziny chorób jamy ustnej lub stomatologii i chirurgii jamy ustnej) wydane przez właściwe władze,

— w Norwegii:

»bevis for gjennomgått spesialistutdanning i oralkirurgi« (świadczenie odbytych studiów specjalistycznych w dziedzinie chirurgii jamy ustnej) przyznawany przez wydział nauk stomatologicznych na uniwersytecie,

— w Szwecji:

»bevis om specialistkompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar« (świadczenie przyznające prawo do używania tytułu praktykującego lekarza dentysty specjalizującego się w chirurgii jamy ustnej) wydawane przez Krajową Radę Zdrowia i Opieki Społecznej.”;

d) dodaje się, co następuje:

„Artykuł 19b

Począwszy od daty podjęcia przez Austrię niezbędnych środków celem zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą Państwa, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, powinny uznawać, w celu prowadzenia działalności, do której odnosi się art. 1, dostosowany do celów EOG, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie nauk medycznych przyznawane w Austrii osobom, które rozpoczęły swoją edukację uniwersytecką przed wejściem w życie Porozumienia EOG, łącznie ze świadectwami wydanymi przez właściwe władze austriackie, stwierdzającymi, że wspomniane osoby rzeczywiście, zgodnie z prawem i obowiązującymi zasadami brały udział na terytorium Austrii w działalności wyszczególnionej w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG co najmniej przez trzy następujące po sobie lata w okresie pięciu lat przed wydaniem świadectwa, oraz że te osoby są uprawnione do prowadzenia wspomnianej działalności na tych samych warunkach co posiadacze dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadanych kwalifikacji, określonych w art. 3 lit. m).

Wspomniany w akapicie pierwszym wymóg co najmniej trzech lat doświadczenia zostaje zawieszony w przypadku osób, które zakończyły pomyślnie przynajmniej trzyletni okres studiów poświadczony przez właściwe władze, co będzie równoznaczne ze szkoleniem, do którego odnosi się art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.”

11. **378 L 0687**: dyrektywa Rady 78/687/EWG z dnia 25 sierpnia 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarza dentysty (Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 10).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 6 wyrazy „osoby, do których odnosi się art. 19 dyrektywy 78/686/EWG” należy rozumieć jako „osoby, do których odnoszą się artykuły 19, 19a i 19b dyrektywy 78/686/EWG”.

Ponadto, odnośnie do dyrektywy 78/686/EWG i 78/687/EWG (np. punkty 10 i 11 powyżej), ma zastosowanie, co następuje:

Do czasu zakończenia kształcenia osób wykonujących zawód lekarza dentysty na terytorium Austrii na warunkach określonych w dyrektywie 78/687/EWG, i najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 roku, wstrzymuje się swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług przez wykwalifikowanych lekarzy dentystów z innych Państw, do których ta dyrektywa ma zastosowanie, w Austrii, oraz przez wykwalifikowanych austriackich lekarzy dentystów w innych Państwach, do których ta dyrektywa ma zastosowanie.

Podczas tymczasowego odstępstwa przewidzianego powyżej, ogólne i szczegółowe ułatwienia dotyczące swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, które miałyby miejsce zgodnie z przepisami austriackimi lub konwencjami regulującymi stosunki między Republiką Austrii a innymi Państwami, do których ma zastosowanie ta dyrektywa, zostaną utrzymane i będą stosowane, bez dyskryminacji, wobec wszystkich pozostałych Państw, do których ma zastosowanie niniejsza dyrektywa.

Weterynaria

12. **378 L 1026**: dyrektywa Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str. 1), zmieniona:

- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 92),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii (Dz.U. L 302 z 23.11.1985, str. 160),
- **389 L 0594**: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19),
- **390 L 0658**: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 3 dodaje się, co następuje:

„m) w Austrii:

»Diplom-Tierarzt« (dyplom lekarza weterynarii) przyznawany przez Wiedeński Uniwersytet Weterynarii.

n) w Finlandii:

»eläinlääketieteen lisensiaatti/veterinär — medicine licentiat« (licencjat nauk weterynaryjnych przyznawany przez Wyższą Szkołę Weterynarii);

o) w Islandii:

dyplomy, świadectwa i inne tytuły przyznawane przez inne Państwo, do którego niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, wymienione w niniejszym artykule, razem z dołączonym zaświadczeniem o zakończeniu praktyk wydanym przez właściwe władze;

p) w *Liechtensteinie*:

dyplomy, świadectwa i inne tytuły przyznawane przez inne Państwo, do którego niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, wymienione w niniejszym artykule, razem z dołączonym zaświadczeniem o zakończeniu praktyk wydanym przez właściwy organ;

q) w *Norwegii*:

»eksamensbevis utstedt av Norges veterinærhøgskole for bestått veterinærmedisinsk embetseksamen« (dyplom kandydata nauk weterynaryjnych) przyznawany przez Norweskie Kolegium Weterynarii;

r) w *Szwecji*:

»veterinärexamen« (Magister Nauk Weterynaryjnych) przyznawany przez Szwedzki Uniwersytet Nauk Rolniczych:”.

13. **378 L 1027**: dyrektywa Rady 78/1027/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii (Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str. 7), zmieniona:

— **389 L 0594**: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19).

Położne

14. **380 L 0154**: dyrektywa Rady 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 33 z 11.2.1980, str. 1), zmieniona:

— **380 L 1273**: dyrektywą Rady 80/1273/EWG z dnia 22 grudnia 1980 r. (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 74),

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 161),

— **389 L 0594**: dyrektywą Rady 89/594/EWG z dnia 30 października 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19),

— **390 L 0658**: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w artykule 1 dodaje się, co następuje:

„w *Austrii*:

»Hebamme«,

w *Finlandii*:

»kättilö/barnmorska«,

w *Islandii*:

»ljósmóðir«,

w *Liechtensteinie*:

»Hebamme«,

w Norwegii:

»jordmor«,

w Szwecji:

»barnmorska«;»;

b) w artykule 3 dodaje się, co następuje:

„m) w Austrii:

»Hebammen-Diplom« przyznawany przez szkołę położnictwa;

n) w Finlandii:

»kättilö/barnmorska« lub »erikoissairaanhoitaja, naistentaudit ja äitiyshuolto/specialsjukskötare, kvinnosjukdomar och mödravård« (dyplom z położnictwa) przyznawany przez szkołę pielęgniarstwa;

o) w Islandii:

»próf frá Ljósmeðraskóla Íslands« (dyplom ze Szkoły Położniczej w Islandii);

p) w Liechtensteinie:

dyplomy, świadectwa i inne tytuły przyznawane przez inne Państwo, do którego niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, wymienione w niniejszym artykule;

q) w Norwegii:

»bevis for bestått jordmoreksamen« (dyplom z położnictwa) przyznawany przez szkoły położnictwa oraz świadectwo odbycia szkolenia praktycznego wydane przez właściwe władze zdrowia publicznego;

r) w Szwecji:

dyplom z »barnmorska« (licencjat z nauk pielęgniarstkich/położnictwa) przyznawany przez szkołę wyższą pielęgniarstwa”.

15. **380 L 0155**: dyrektywa Rady 80/155/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i wykonywania działalności przez położne (Dz.U. L 33 z 11.2.1980, str. 8), zmieniona:

— **389 L 0594**: dyrektywą Rady 89/155/EWG z dnia 20 listopada 1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19).

Farmacja

16. **385 L 0432**: dyrektywa Rady 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji (Dz.U. L 253 z 24.9.1985, str. 34).

17. **385 L 0433**: dyrektywa Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz.U. L 253 z 24.9.1985, str. 37), zmieniona:

- **385 L 0584**: dyrektywą Rady 85/584/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 42),
- **390 L 0658**: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w artykule 4 dodaje się, co następuje:

„m) w Austrii:

»Staatliches Apothekerdiplom« (dyplom państwowy z farmacji) przyznawany przez właściwe władze;

n) w Finlandii:

»todistus proviisorin tutkinnosta/bevis om provisorexamen« (dyplom magistra nauk farmaceutycznych) przyznawany przez uniwersytet;

o) w Islandii:

»próf frá Háskóla Íslands í lyfjafræði« (dyplom z farmacji z Uniwersytetu Islandzkiego);

p) w Liechtensteinie:

dyplomy, świadectwa i inne tytuły przyznawane w innym Państwie, do którego ma zastosowanie niniejsza dyrektywa, wymienione w niniejszym artykule, razem z zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia praktycznego wydanym przez właściwe władze;

q) w Norwegii:

»bevis for bestått cand. pharm. eksamen« (dyplom stopnia kandydata farmacji) przyznawany przez wydział na uniwersytecie;

r) w Szwecji:

»apotekarexamen« (magister nauk farmaceutycznych) przyznawany przez Uniwersytet w Uppsali”.

D. Architektura

18. **385 L 0384**: dyrektywa Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 223 z 21.08.1985, str. 15), zmieniona:

- **385 L 0614**: dyrektywą Rady 85/614/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 376 z 31.12.1985, str. 1),
- **386 L 0017**: dyrektywą Rady 86/17/EWG z dnia 27 stycznia 1986 r. (Dz.U. L 27 z 1.2.1986, str. 71),
- **390 L 0658**: dyrektywą Rady 90/658/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w artykule 11 dodaje się, co następuje:

„l) w Austrii:

— dyplomy przyznawane przez uniwersytety w zakresie nauk technicznych w dziedzinie architektury (»Architektur«), inżynierii budowlanej (»Bauingenieurwesen«) lub budownictwa (»Hochbau«, »Wirtschafts-ingenieurwesen-Bauwesen«, »Kulturtechnik und Wasserwirtschaft«),

— dyplomy przyznawane przez Akademię Sztuk Pięknych w Wiedniu w dziedzinie architektury (»Meisterschule für Architektur«),

— dyplomy przyznawane przez Wyższą Szkołę Sztuk Stosowanych w Wiedniu w dziedzinie architektury (»Meisterklasse für Architektur«),

— dyplomy przyznawane przez Wyższą Szkołę Wzornictwa Przemysłowego w Linzu w dziedzinie architektury (»Meisterklasse für Architektur«),

- dyplomy inżynierów przysięgłych (Ing.) przyznawane przez wyższe uczelnie techniczne lub budowlane kolegia techniczne, ponadto licencja »Baumeister« świadcząca, o co najmniej sześcioletniej praktyce zawodowej na terenie Austrii potwierdzonej egzaminem,
 - świadectwa posiadanych kwalifikacji inżynierii cywilnej lub konsultantów inżynierskich w dziedzinie konstrukcji (»Hochbau«, »Bauwesen«, »Wirtschaftsingenieurwesen-Bauwesen«, »Kulturtechnik und Wasserwirtschaft«) zgodnie z Ustawą o technikach cywilnych (Ziviltechniker-gesetz, Federal Gazette nr 146/1957);
- m) w Finlandii:
- dyplomy przyznawane przez wydziały architektury uniwersytetów technologicznych i Uniwersytetu Oulu (arkkitehti — arkitekt),
 - dyplomy przyznawane przez instytuty technologiczne (rakennusarkkitehti);
- n) w Islandii:
- dyplomy, świadectwa i inne tytuły przyznawane w innym Państwie, do którego ma zastosowanie niniejsza dyrektywa, wymienione w niniejszym artykule, łącznie z zaświadczeniem o odbyciu praktyki zawodowej wydanym przez właściwe władze;
- o) w Liechtensteinie:
- dyplomy Wyższego Kolegium Technicznego (Höhere Technische Lehranstalt: Architekt HTL);
- p) w Norwegii:
- dyplomy (sivilarkitekt) przyznawane przez Norweski Instytut Technologii na Uniwersytecie w Trondheim, Kolegium Architektoniczne w Oslo i Kolegium Architektoniczne w Bergen,
 - zaświadczenie o przynależności do »Norske Arkitekters Landsforbund« (NAL), jeżeli osoba zainteresowana zdobyła wykształcenie w Państwie, do którego niniejsza dyrektywa ma zastosowanie;
- q) w Szwecji:
- dyplomy przyznawane przez Szkołę Architektury w Królewskim Instytucie Technologii, Instytut Technologii Chalmers i Instytut Technologii na Uniwersytecie w Lund (arkitekt, Magister Architektury),
 - zaświadczenie o przynależności do »Svenska Akitektura Riksförbund« (SAR) jeśli osoba zainteresowana zdobyła wykształcenie w Państwie, do którego niniejsza dyrektywa ma zastosowanie”;
- b) przepisy artykułu 15 nie mają zastosowania.

19. C/205/89/str. 5: dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie architektury uznawane przez Państwa Członkowskie 89/C 205/06 (uaktualnienie komunikatu 88/C 270/03 z dnia 19 października 1988 r.) (Dz.U. C 205 z 10.8.1989, str. 5).

E. Wymiana handlowa i pośrednicy

Sprzedaż hurtowa

20. **364 L 0222:** dyrektywa Rady 64/222/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych w odniesieniu do działalności związanej ze sprzedażą hurtową oraz działalności pośredników w handlu, przemyśle i rzemiośle (Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 857/64).
21. **364 L 0223:** dyrektywa Rady: 64/223/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. dotycząca realizacji swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności związanej ze sprzedażą hurtową (Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 863/64), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.03.1972, str. 84).

Pośrednicy w handlu, przemyśle i rzemiośle

22. **364 L 0224:** dyrektywa Rady 64/224/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności pośredników w handlu, przemyśle i rzemiośle (Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 869/64), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 85).
 - **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.19779, str. 89),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 155).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 3 dodaje się, co następuje:

	<i>Osoby pracujące na własny rachunek</i>	<i>Pracownicy najemni</i>
„w Austrii:	Handelsagent	Handlungsreisender
w Finlandii:	Kauppa-agentti Kauppaedustaja	Myyntimies
	Handelsagent Handelsrepresentant	Försäljare
w Islandii:	Smásali Heildsali Umboðssali Farandsali	Sölumaður
w Liechtensteinie:	Handelsvertreter	Handelsreisender
w Norwegii:	Handelsagent Kommisjonær Grossist	Handelsagent Selger Representant
w Szwecji:	Handelsagent Mäklare Kommissionär	Handelsresande”

Osoby pracujące na własny rachunek w handlu detalicznym

23. **368 L 0363:** dyrektywa Rady 68/363/EWG z dnia 15 października 1968 r. dotycząca realizacji swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do osób pracujących na własny rachunek w handlu detalicznym (ISIC ex Grupa 612) (Dz.U. L 260 z 22.10.1968, str. 496), zmieniona:

- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 86).
24. **368 L 0364:** dyrektywa Rady 68/364/EWG z dnia 15 października 1968 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania środków przejściowych w związku z działalnością osób pracujących na własny rachunek w handlu detalicznym (ISIC ex Grupa 612) (Dz.U. L 260 z 22.10.1968, str. 6).

Osoby pracujące na własny rachunek w handlu hurtowym węglem i działalność pośredników w handlu węglem

25. **370 L 0522:** dyrektywa Rady 70/522/EWG z dnia 30 listopada 1970 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w handlu hurtowym węglem i działalności pośredników w handlu węglem (ISIC ex Grupa 612) (Dz.U. L 267 z 10.12.1970, str. 14), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 86).
26. **370 L 0523:** dyrektywa Rady 70/523/EWG z dnia 30 listopada 1970 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące zastosowania środków przejściowych w związku z działalnością osób pracujących na własny rachunek w handlu hurtowym węglem i w związku z działalnością pośredników w handlu węglem (ISIC poza Grupą 6112) (Dz.U. L 267 z 10.12.1970, str. 18).

Handel i dystrybucja produktów toksycznych

27. **374 L 0556:** dyrektywa Rady 74/556/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów, z działalnością pośredników włącznie (Dz.U. L 307 z 18.12.1974, str. 1).
28. **374 L 0557:** dyrektywa Rady 74/557/WE z dnia 4 czerwca 1974 r. w sprawie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek oraz pośredników zajmujących się handlem i dystrybucją produktów toksycznych (Dz.U. L 307 z 18.11.1974, str. 5).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 3 dodaje się, co następuje:

„— w Austrii:

Substancje toksyczne i preparaty uznane za »silnie toksyczne« lub »toksyczne« zgodnie z ustawą o substancjach chemicznych (Chemikaliengesetz), Gazeta Federalna 326/1987, wraz z odpowiednimi rozporządzeniami (§ 224 Gerwerbeordnung).

— w Finlandii:

1. Substancje chemiczne objęte aktem o substancjach chemicznych z 1989 r. wraz z rozporządzeniami;
2. Pestycydy pochodzenia biologicznego objęte aktem o pestycydach z 1969 r. wraz z rozporządzeniami.

— w Liechtensteinie:

1. Benzol i tetrachlorocarbon (rozporządzenie nr 23 z dnia 1 czerwca 1964 r.);
2. Pozostałe substancje toksyczne i produkty, zgodnie z art. 2 ustawy o toksyczności (SR 814.80), zwłaszcza znajdujące się na wykazie substancji lub produktów toksycznych 1, 2, 3 zgodnie z artykułem 3 rozporządzenia odnoszącego się do substancji toksycznych (SR 814 801) (stosowane zgodnie Traktatem o Clach, Obwieszczenie Publiczne nr 47 z dnia 28 sierpnia 1979 r.).

— w Norwegii:

1. Pestycydy objęte aktem o pestycydach z dnia 5 kwietnia 1963 r. oraz rozporządzenia;

2. Substancje chemiczne określone w rozporządzeniu z dnia 1 czerwca 1990 r. w sprawie znakowania i obrotu handlowego substancjami chemicznymi, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia człowieka, łącznie z odnośnym rozporządzeniem w sprawie wykazu substancji chemicznych.

— w Szwecji:

1. W najwyższym stopniu niebezpieczne i bardzo niebezpieczne produkty pochodzenia chemicznego określone w rozporządzeniu dotyczącym produktów pochodzenia chemicznego (1985:835);
2. Pewne proenzymy leków określone w pouczeniu odnośnie do zezwolenia na produkcję, obrót handlowy i dystrybucję jadowitych i bardzo groźnych produktów chemicznych (KIFS 1986:5, KIFS 1990:9);
3. Pestycydy klasy I określone w rozporządzeniu 1985:836;
4. Odpadki stanowiące zagrożenie dla środowiska określone w rozporządzeniu 1985:841;
5. PCB i inne produkty pochodzenia chemicznego zawierające PCB określone w rozporządzeniu 1985:837;
6. Substancje wymienione w grupie B w Obwieszczeniu Publicznym w sprawie pouczenia dotyczącego ograniczeń ilości z powodów zdrowotnych (AFS 1990:13);
7. Azbest i materiały zawierające azbest określone w Obwieszczeniu Publicznym AFS 1986:2."

Działalność związana z przemieszczaniem się

29. **375 L 0369:** dyrektywa Rady 75/369/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie środków ułatwiających skuteczne wykonywanie swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do rodzajów działalności związanych z przemieszczaniem się oraz, w szczególności, środków przejściowych w odniesieniu do tych rodzajów działalności (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 29).

Przedstawiciele handlowi pracujący na własny rachunek

30. **386 L 0653:** dyrektywa Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382 z 31.12.1986, str. 17).

F. Przemysł i rzemiosło

Przemysł wytwórczy i przetwórczy

31. **364 L 0427:** dyrektywa Rady 64/427/EWG z dnia 7 lipca 1964 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w przemyśle wytwórczym i przetwórczym, należących do grup głównych 23-40 w ramach ISIC (przemysł i rzemiosło) (Dz.U. L 117 z 23.7.1964, str. 1863/64), zmieniona:

— **369 L 0077:** dyrektywą Rady 69/77/EWG z dnia 4 marca 1969 r. (Dz.U. L 59 z 10.3.1969, str. 8).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

— Przepisy artykułu 5 ustęp 3 nie mają zastosowania.

32. **364 L 0429:** dyrektywa Rady 64/429/EWG z dnia 7 lipca 1964 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w przemyśle wytwórczym i przetwórczym, należącym do grup głównych 23-40 w ramach ISIC (przemysł i rzemiosło) (Dz.U. L 117 z 23.7.1964, str. 1880/64), zmieniona:

— **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 83).

Górnictwo i eksploatacja kamieniołomów

33. **364 L 0428:** dyrektywa Rady 64/428/EWG z dnia 7 lipca 1964 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w dziedzinie górnictwa i eksploatacji kamieniołomów (ISIC grupy główne 11-19) (Dz.U. 117 z 23.7.1964, str. 1871/64), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 81).

Dostarczanie energii elektrycznej, gazu, wody oraz świadczenie usług sanitarnych

34. **366 L 0162:** dyrektywa Rady 66/162 EWG z dnia 28 lutego 1966 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w związku z dostarczaniem energii elektrycznej, gazu, wody i świadczeniem usług sanitarnych (ISIC dział 5) (Dz.U. 42 z 8.3.1966, str. 584/66), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 82).

Przemysł spożywczy i produkcji napojów

35. **368 L 0365:** dyrektywa Rady 68/365/EWG z dnia 15 października 1968 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w przemyśle spożywczym i produkcji napojów (ISIC grupy główne 20 i 21) (Dz.U. L 360 z 22.10.1968, str. 9), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 85).
36. **368 L 0366:** dyrektywa Rady 68/366/EWG z dnia 15 października 1968 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych w związku z działalnością osób pracujących na własny rachunek w przemyśle spożywczym i produkcji napojów (ISIC grupy główne 20 i 21) (Dz.U. L 260 z 22.10.1968, str. 12).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Przepisy artykułu 6 ustęp 3 nie mają zastosowania.

Prace poszukiwawcze (poszukiwanie i wiercenia) ropy naftowej i gazu ziemnego

37. **369 L 0082:** dyrektywa Rady 69/82/EWG z dnia 13 marca 1969 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w dziedzinie prac poszukiwawczych (poszukiwanie i wiercenia) ropy naftowej i gazu ziemnego (ISIC ex grupa główna 13) (Dz.U. L 68 z 19.3.1969, str. 4), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 82).

G. Usługi związane z transportem

38. **382 L 0470:** dyrektywa Rady 82/470/EWG z dnia 29 czerwca 1982 r. w sprawie środków ułatwiających skuteczne wykonywanie swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób świadczących usługi związane z transportem i usługami biur podróży (ISIC grupa 718) oraz składowaniem i magazynowaniem (ISIC grupa 720) (Dz.U. L 213 z 21.07.1982, str. 1), zmieniona:
- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 156).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 3 dodaje się, co następuje:

„Austria:

- A. Spediteur
Transportagent
- B. Reisebüro
- C. Lagerhalter
Tierpfleger
- D. Kraftfahrzeugprüfer
Kraftfahrzeugsachverständiger
Wäger

Finlandia:

- A. Huolitsija
Speditör
Laivanselvittäjä
Skeppsmäklare
- B. Matkanjärjestäjä
Researrangör
Matkanvälittäjä
Reseagent
- C. —
- D. Autonselvittäjä/Bilmäklare

Islandia:

- A. Skipamiðlari
- B. Ferðaskrifstofa
- C. Flutningamiðstöð
- D. Bifreiðaskoðun

Liechtenstein:

- A. Spediteur, Warentransportvermittler
- B. Reisebürounternehmer
- C. Lagerhalter
- D. Fahrzeugsachverständiger, Wäger

Norwegia:

- A. Speditør
Skipsmegler
- B. Reisebyrå
- C. Oppbevaring
- D. Bilinspektør

Szwecja:

- A. Speditör
Skeppsmäklare

B. Resebyrå

C. Magasinering

Lagring

Förvaring

D. Bilinspektör

Bilprovare

Bilbesiktningssman”.

H. Przemysł filmowy

39. **363 L 0607**: dyrektywa Rady 63/607/EWG z dnia 15 października 1963 r. wprowadzająca w życie w odniesieniu do przemysłu filmowego przepisy programu ogólnego na rzecz zniesienia ograniczeń w swobodzie świadczenia usług (Dz.U. 159 z 2.11.1963, str. 2661/63).
40. **365 L 0264**: druga dyrektywa Rady 65/264/EWG z dnia 13 maja 1965 r. wprowadzająca w życie w odniesieniu do przemysłu filmowego przepisy programu ogólnego na rzecz zniesienia ograniczeń w swobodzie przedsiębiorczości i swobodzie świadczenia usług (Dz.U. 85 z 19.5.1965, str. 1437/65), zmieniona:
- **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz Dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 14).
41. **368 L 0369**: dyrektywa Rady 68/369/EWG z dnia 15 października 1968 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w sektorze dystrybucji filmów (Dz.U. L 260 z 22.10.1968, str. 22), zmieniona:
- **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.03.1972, str. 88).

42. **370 L 0451**: dyrektywa Rady 70/451/EWG z dnia 29 września 1970 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w sektorze produkcji filmów (Dz.U. L 218 z 3.10.1972, str. 37), zmieniona:

- **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 88).

I. Pozostałe sektory

Usługi handlowe sektorze nieruchomości i innych sektorach

43. **367 L 0043**: dyrektywa Rady 67/43/EWG z dnia 12 stycznia 1967 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób prowadzących działalność na własny rachunek należących do:

1. Sektora „Nieruchomości” (poza 6401) (grupa ISIC ex 640)
2. Sektora niektórych „usług świadczonych przedsiębiorstwom, nie zaliczonych gdzie indziej” (grupa ISIC 839) (Dz.U. nr 10 z 19.01.1967, str. 140/67), zmieniona:
 - **1 72 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 86),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 89),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 156).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 2 ustęp 3 dodaje się, co następuje:

„w Austrii:

- Immobilienmakler,
- Immobilienverwaltung,
- Bauträger (Bauorganisator, Baubetreuer).

w Finlandii:

- kiinteistönvälittäjä,
- fastighetsförmedlare,
- fastighetsmäklare.

w Islandii:

- Fasteigna- og skipasala,
- Leigumiðlarar.

w Liechtensteinie:

- Immobilien- und Finanzmakler,
- Immobilienschätzer, Immobiliensachverständiger,
- Immobilienhändler,
- Baubetreuer,
- Immobilien-, Haus- und Vermögensverwalter.

w Norwegii:

- Eiendomsmeglere, adokater,
- Entreprenører, utbyggere av fast eiendom,
- Eiendomsforvalter,
- Eiendomsforvaltere,
- Utleiekontorer.

w Szwecji:

- Fastighetsmäklare,
- (Fastighets-) Värderingsman,
- Fastighetsförvaltare,
- Byggnadsentreprenörer”.

Sektor usług indywidualnych

44. **368 L 0367:** dyrektywa Rady 68/367/EWG z dnia 15 października 1968 r. dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w sektorze usług indywidualnych (ISIC ex grupa główna 85):

1. Restauracje, kawiarnie, gospody i inne placówki zbiorowego żywienia (grupa 852 ISIC),
2. Hotele, kwatery prywatne, pola biwakowe i inne placówki noclegowe (grupa 853 ISIC) (Dz.U. L 260 z 22.10.1968, str. 16), zmienione:
 - **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 86).

45. **368 L 0368:** dyrektywa Rady 68/368/EWG z dnia 15 października 1968 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych w związku z działalnością osób pracujących na własny rachunek w w sektorze usług indywidualnych (ex grupa główna 85 ISIC):

1. Restauracje, kawiarnie, gospody i inne placówki zbiorowego żywienia (grupa 852 ISIC),
2. Hotele, kwatery prywatne, pola biwakowe i inne placówki noclegowe (grupa 853 ISIC) (Dz.U. L 260 z 22.10.1968, str. 19).

Różne formy działalności

46. **375 L 0368:** dyrektywa Rady 75/368/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie środków ułatwiających skuteczne wykonywanie swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do różnych rodzajów działalności (ex ISIC dział 01-85), w szczególności środków przejściowych w odniesieniu do tych działalności (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 22).

Fryzjerstwo

47. **382 L 0489:** dyrektywa Rady 82/489/EWG ustanawiająca środki ułatwiające skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług fryzjerskich (Dz.U. L 218 z 27.7.1982, str. 24).

J. Rolnictwo

48. **363 L 0261:** dyrektywa Rady 63/261/EWG z dnia 2 kwietnia 1963 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy w odniesieniu do osiągnięcia swobody przedsiębiorczości w sektorze rolnictwa na terytorium Państwa Członkowskiego odnośnie do obywateli innych państw Wspólnoty, którzy byli zatrudnieni jako robotnicy rolni w tym Państwie Członkowskim nieprzerwanie przez dwa lata (Dz.U. 62 z 20.4.1963, str. 1325/63), zmieniona:

- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 14).
49. **363 L 0262:** dyrektywa Rady 63/262/EWG z dnia 2 kwietnia 1963 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w odniesieniu do osiągnięcia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do gospodarstw rolnych porzuconych lub nieuprawianych przez okres dłuższy niż dwa lata (Dz.U. 62 z 20.4.1963, str. 1326/63), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.03.1972, str. 14).
50. **365 L 0001:** dyrektywa Rady 65/1/EWG z dnia 14 grudnia 1964 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w odniesieniu do do osiągnięcia swobody świadczenia usług w rolnictwie i ogrodnictwie (Dz.U. 1/65 z 8.1.1965, str. 1/65), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 79).
51. **367 L 0530:** dyrektywa Rady 67/530/EWG z dnia 25 lipca 1967 r. dotycząca swobody obywateli Państwa Członkowskiego, uznanych za rolników w innym Państwie Członkowskim, do przechodzenia z jednego gospodarstwa rolnego do drugiego (Dz.U. 190 z 10.8.1967, str. 1), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 79).
52. **367 L 0531:** dyrektywa Rady 67/531/EWG z dnia 25 lipca 1967 r. dotycząca zastosowania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dzierżawy rolnej na rzecz rolników, którzy są obywatelami innych Państw Członkowskich (Dz.U. 190 z 10.8.1967, str. 3), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 80).
53. **367 L 0532:** dyrektywa Rady 67/532/EWG z dnia 25 lipca 1967 r. dotycząca swobodnego dostępu do spółdzielni rolników, którzy są obywatelami jednego Państwa Członkowskiego a prowadzą działalność w innym Państwie Członkowskim (Dz.U. 190 z 27.8.1967, str. 5), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 80).
54. **367 L 0654:** dyrektywa Rady 67/654/EWG z dnia 24 października 1967 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w odniesieniu do do osiągnięcia swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług odnośnie do działalności osób pracujących na własny rachunek w leśnictwie i przy wycinkach drzewnych (Dz.U. 263 z 30.10.1967, str. 6), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 80).
55. **368 L 0192:** dyrektywa Rady 68/192/EWG z dnia 5 kwietnia 1968 r. dotycząca swobodnego dostępu do rozmaitych form kredytu dla rolników, którzy są obywatelami Państwa Członkowskiego, posiadają siedzibę w innym Państwie Członkowskim (Dz.U. 93 z 17.4.1968, str. 13), zmieniona:
- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 80).
56. **368 L 0415:** dyrektywa Rady 68/415/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. dotycząca swobodnego dostępu do rozmaitych form pomocy rolników, którzy są obywatelami jednego Państwa Członkowskiego, a posiadają siedzibę w innym Państwie Członkowskim (Dz.U. L 308 z 23.12.1968, str. 17).
57. **371 L 0018:** dyrektywa Rady 71/18/EWG z dnia 16 grudnia 1970 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy w odniesieniu do osiągnięcia swobody przedsiębiorczości przez osoby pracujące na własny rachunek świadczące usługi w sektorze rolnictwa i ogrodnictwa (Dz.U. L 8 z 11.1.1971, str. 24), zmieniona:

- **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 80).

K. Pozostałe

58. **385 D 0368:** dyrektywa Rady 85/368/EWG z dnia 16 lipca 1985 r. w sprawie porównywalności kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 199 z 31.7.1985, str. 56).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

Ogólnie

59. **C/81/74/str. 1:** komunikat Komisji dotyczący dowodów, oświadczeń i zaświadczeń odnoszących się do niekaralności, niezaistnienia upadłości w przeszłości, charakteru i czasu trwania działalności w kraju pochodzenia, przewidzianych w dyrektywach Rady przyjętych przed dniem 1 czerwca 1973 r. w dziedzinie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. C 81 z 13.7.1974, str. 1).
60. **374 Y 0820(01):** rezolucja Rady z dnia 6 czerwca 1974 r. w sprawie uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania formalnych kwalifikacji (Dz.U. C 98 z 20.8.1974, str. 1).

System ogólny

61. **389 L 0048:** oświadczenie Rady i Komisji złożone przy przyjęciu dyrektywy 89/48/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po zakończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19 z 24.1.1989, str. 23).

Lekarze

62. **375 X 0366:** zalecenie Rady 75/366/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczące obywateli Wielkiego Księstwa Luksemburga, którzy posiadają dyplomy lekarskie wydane w państwie trzecim (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 20).
63. **375 X 0367:** zalecenie Rady 75/367/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie praktyk lekarskich w klinice (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 21).
64. **375 Y 0701(01):** oświadczenia Rady złożone przy w przyjęciu tekstów dotyczących swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług przez lekarzy we Wspólnocie (Dz.U. C 146 z 1.7.1975, str. 1).
65. **386 X 0458:** zalecenie Rady 86/458/EWG z dnia 15 września 1986 r. dotyczące obywateli Wielkiego Księstwa Luksemburga, którzy posiadają dyplomy lekarskie wydane przez państwo trzecie (Dz.U. L 267 z 19.9.1986, str. 30).
66. **389 X 0601:** zalecenie Komisji 89/601/EWG z dnia 8 listopada 1989 r. dotyczące szkolenia personelu medycznego w dziedzinie onkologii (Dz.U. L 346 z 27.11.1989, str. 1).

Lekarze dentyści

67. **378 Y 0824(01):** oświadczenie Rady w sprawie dyrektywy dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy dentyistów (Dz.U. C 202 z 24.8.1978, str. 1).

Weterynaria

68. **378 X 1029**: zalecenie Rady 78/1029/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. dotyczące obywateli Wielkiego Księstwa Luksemburg, którzy posiadają dyplomy lekarzy weterynarii wydane w państwie trzecim (Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str. 12).
69. **378 Y 1223(01)**: oświadczenia Rady w sprawie dyrektywy dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. C 308 z 23.12.1978, str. 1).

Farmacja

70. **385 X 0435**: zalecenie Rady 85/435/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczące obywateli Wielkiego Księstwa Luksemburga, posiadających dyplomy farmacji wydane w państwie trzecim (Dz.U. L 253 z 24.9.1985, str. 45).

Architektura

71. **385 X 0386**: zalecenie Rady 85/386/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. dotyczące posiadaczy dyplomów architektów wydanych w państwie trzecim (Dz.U. L 223 z 21.08.1985, str. 28).

Sprzedaż hurtowa

72. **365 X 0077**: zalecenie Komisji 65/76/EWG dla Państw Członkowskich odnoszące się do świadectw dotyczących wykonywania zawodu w kraju pochodzenia, przewidzianych w art. 4 ust. 2 dyrektywy 64/427/EWG (Dz.U. 24 z 11.2.1965, str. 413/65).

Przemysł i rzemiosło

73. **365 X 0076**: zalecenie Komisji 69/76/EWG dla Państw Członkowskich w sprawie świadectw dotyczących wykonywania zawodu w kraju pochodzenia, przewidzianych w art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 64/427/EWG (Dz.U. 24 z 11.2.1965, str. 410/65).
74. **369 X 0174**: zalecenie Komisji 69/174/EWG dla Państw Członkowskich w sprawie świadectw dotyczących wykonywania zawodu w kraju pochodzenia, przewidzianych w art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 68/366/EWG (Dz.U. 146 z 18.6.1969, str. 4).
-

ZAŁĄCZNIK VIII

PRAWO PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Wykaz przewidziany w artykule 31

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Do celów niniejszego załącznika i bez względu na postanowienia Protokołu 1, wyrazy „Państwo/Państwa Członkowskie”, zawarte w odnośnych aktach prawnych, należy rozumieć jako obejmujące, ponad swoje znaczenie w stosownych aktach WE, Austrię, Finlandię, Islandię, Liechtenstein, Norwegię i Szwecję.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **361 X 1201 P 0032/62**: program ogólny na rzecz zniesienia ograniczeń swobody świadczenia usług (wersja francuska: Dz.U. 2 z 15.1.1962, str. 32; wersja angielska: Angielskie wydanie specjalne (seria 2) IX, str. 3).

Przepisy programu ogólnego, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w tytule III ustęp 1 tiret pierwsze, odniesienie do artykułu 55 Traktatu EWG zastępuje się odniesieniem do artykułu 32 niniejszego Porozumienia;
- b) w tytule III ustęp 1 tiret drugie, odniesienie do artykułu 56 Traktatu EWG zastępuje się odniesieniem do artykułu 33 niniejszego Porozumienia;
- c) w tytule III ustęp 1 tiret trzecie, odniesienie do artykułu 61 Traktatu EWG zastępuje się odniesieniem do artykułu 38 niniejszego Porozumienia;
- d) w tytule VI ustęp 3 akapit pierwszy, odniesienie do artykułu 57 Traktatu EWG zastępuje się odniesieniem do artykułu 30 niniejszego Porozumienia.

2. **361 X 1202 P 0036/62**: program ogólny na rzecz zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości (wersja francuska: Dz.U. 2 z 15.1.1962, str. 36; wersja angielska: Angielskie wydanie specjalne (seria 2) IX, str. 7).

Przepisy programu ogólnego, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w tytule I ustęp 1, zdania pierwszego aż do wyrazów „osiągnęły niezależność po wejściu w życie niniejszego Traktatu” nie stosuje się;

- b) w tytule I dodaje się akapit w brzmieniu:
„Odniesienia do państw i terytoriów zamorskich są rozumiane w świetle postanowień artykułu 126 Porozumienia EOG”;
- c) w tytule V ustęp 3 akapit pierwszy, odniesienie artykułu 57 Traktatu EWG zastępuje się odniesieniem do artykułu 30 Porozumienia EOG;
- d) w tytule VII, odniesienie do artykułu 92 i n. Traktatu EWG zastępuje się odniesieniem do artykułu 61 i n. Porozumienia EOG.
3. **373 L 0148:** dyrektywa Rady 73/148/EWG z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli Państw Członkowskich wewnątrz Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług (Dz.U. L 172 z 28.6.1973, str. 14).
- Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:
- a) w artykule 4 ustęp 1 akapit drugi, wyrazy „Zezwolenie na pobyt obywatela Państwa Członkowskiego Wspólnot Europejskich” zastępuje się wyrazami: „Zezwolenie na pobyt”;
- b) artykułu 10 nie stosuje się.
4. **375 L 0034:** dyrektywa Rady 75/34/EWG z dnia 17 grudnia 1974 r. dotycząca prawa obywateli Państwa Członkowskiego do pozostawania na terytorium innego Państwa Członkowskiego po zakończeniu prowadzenia na tym terytorium działalności na własny rachunek (Dz.U. L 14 z 20.1.1975, str. 10).
5. **375 L 0035:** dyrektywa Rady 75/35/EWG z dnia 17 grudnia 1974 r. rozszerzająca zakres dyrektywy 64/221/EWG w celu włączenia obywateli jednego Państwa Członkowskiego, którzy korzystają z prawa pozostawania na terytorium innego Państwa Członkowskiego, po zakończeniu prowadzenia na tym terytorium działalności na własny rachunek (Dz.U. L 14 z 20.1.1975, str. 14).
6. **390 L 0364:** dyrektywa Rady 90/364/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu (Dz.U. L 180 z 13.7.1990, str. 26).
- Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:
- W artykule 2 ustęp 1 akapit pierwszy, wyrazy „Zezwolenie na pobyt obywatela Państwa Członkowskiego EWG” zastępuje się wyrazami „Zezwolenie na pobyt”.
7. **390 L 0365:** dyrektywa Rady 90/365/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową (Dz.U. L 180 z 13.7.1990, str. 28).
- Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:
- W artykule 2 ustęp 1 akapit pierwszy, wyrazy „Zezwolenie na pobyt obywatela Państwa Członkowskiego EWG” zastępuje się wyrazami „Zezwolenie na pobyt”.
8. **390 L 0366:** dyrektywa Rady 90/366/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu studentów (Dz.U. L 180 z 13.7.1990, str. 30).
- Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:
- W artykule 2 ustęp 1 akapit pierwszy, wyrazy „Zezwolenie na pobyt obywatela Państwa Członkowskiego EWG” zastępuje się wyrazami „Zezwolenie na pobyt”.
9. Nie naruszając artykułów 31–35 Porozumienia oraz postanowień niniejszego załącznika, Islandia może nadal stosować ograniczenia istniejące w dniu podpisania Porozumienia w sprawie prowadzenia przez obcokrajowców oraz obywateli, którzy nie posiadają stałego miejsca zamieszkania w Islandii, działalności gospodarczej w sektorze rybołówstwa i przetwórstwa rybnego.
10. Nie naruszając artykułów 31–35 Porozumienia oraz postanowień niniejszego załącznika, Norwegia może nadal stosować ograniczenia istniejące w dniu podpisania Porozumienia w sprawie prowadzenia przez obcokrajowców działalności gospodarczej w dziedzinach związanych z rybołówstwem lub spółkach posiadających lub dysponujących statkami rybackimi.

ZAŁĄCZNIK IX

USŁUGI FINANSOWE

Wykaz przewidziany w artykule 36 ustęp 2

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Odnosnie do wymiany informacji między właściwymi władzami Państw Członkowskich WE przewidzianej w aktach zawarty w niniejszym załączniku, ustęp 7 Protokołu 1 stosuje się do celów niniejszego Porozumienia.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

*I. Ubezpieczenia***i) Ubezpieczenia inne niż na życie**

1. **364 L 0225:** dyrektywa Rady 64/225/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w dziedzinie reasekuracji i retrocesji (Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 878/64).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Artykułu 3 nie stosuje się.

2. **373 L 0239:** pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3), zmieniona:

— **376 L 0580:** dyrektywą Rady 76/580/EWG z dnia 29 czerwca 1976 r. (Dz.U. L 189 z 13.7.1976, str. 13),

- **384 L 0641:** dyrektywą Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 r. zmieniającą, szczególnie w zakresie ubezpieczenia świadczenia pomocy turystycznej, pierwszą dyrektywę (73/239/EWG) w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 339 z 27.12.1984, str. 21),
- **387 L 0343:** dyrektywą Rady 87/343/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. zmieniającą, w zakresie ubezpieczenia kredytu i poręczeń, pierwszą dyrektywę 73/239/EWG (Dz.U. L 185 z 4.7.1987, str. 72),
- **387 L 0344:** dyrektywą Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185 z 4.7.1987, str. 77),
- **388 L 0357:** drugą dyrektywą Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG (Dz.U. L 172 z 4.7.1988, str. 1),
- **390 L 0618:** dyrektywą Rady 90/618/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniającą, w szczególności w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, dyrektywę 73/239/EWG i dyrektywę 88/357/EWG dotyczące koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 330 z 29.11.1990, str. 44).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 4 dodaje się, co następuje:

„f) w Islandii

- Húsatryggingar Reykjavíkurborgar;
- Viðlagatrygging Islands”;

- b) w artykule 8 dodaje się, co następuje:

„— w przypadku Austrii:

Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit,

— w przypadku Finlandii:

Keskinäinen Vakuutusyhtiö/Ömsesidigt Försäkringsbolag, Vakuutusosakeyhtiö/Försäkringsaktiebolag, Vakuutusyhdistys/Försäkringsförening,

— w przypadku Islandii:

Hlutafélag, Gagnkvæmt félag,

— w przypadku Liechtensteinu:

Aktiengesellschaft, Genossenschaft,

— w przypadku Norwegii:

Aksjeselskaper, Gjensidige selskaper,

— w przypadku Szwecji:

Försäkringsaktiebolag, Ömsesidiga försäkringsbolag, Understödsföreningar.”;

- c) artykułu 29 nie stosuje się; stosuje się następujące postanowienie:

Każda z Umawiających się Stron może za pomocą umów zawartych z jednym lub większą ilością państw trzecich, uzgodnić stosowanie postanowień innych niż przewidziane w artykułach 23–28 dyrektywy, pod warunkiem że osobom ubezpieczonym zostanie zapewniona odpowiednia i równoważna ochrona. Umawiające się Strony powiadamiają się i konsultują się ze sobą przed zawarciem takich umów. Umawiające się Strony nie stosują do oddziałów zakładów ubezpieczeń, których główna siedziba znajduje się poza terytorium Umawiających się Stron postanowień skutkujących traktowaniem bardziej uprzywilejowanym niż to, któremu podlegają oddziały zakładów ubezpieczeń, których główna siedziba znajduje się na terytorium Umawiających się Stron;

- d) artykułów 30, 31, 32 i 34 nie stosuje się; stosuje się następujące postanowienie:

Zakłady ubezpieczeń prowadzące ubezpieczenia inne niż ubezpieczenia, które mają być odrębnie identyfikowane przez Finlandię, Islandię i Norwegię, są wyłączone z przepisów artykułów 16 i 17. Właściwy organ nadzoru zobowiązuje takie zakłady do spełnienia wymagań tych artykułów najpóźniej do dnia 1 stycznia 1995 roku. Przed tym dniem Wspólny Komitet EOG bada sytuację finansową zakładów, które nadal nie spełniają wymagań, i wydaje stosowne zalecenia. Dopóki zakład ubezpieczeń nie spełnia wymagań artykułów 16 i 17, nie może utworzyć oddziału lub świadczyć usług na terytorium innej z Umawiających się Stron. Zakłady pragnące rozszerzyć swoją działalność w rozumieniu artykułu 8 ustęp 2 lub artykułu 10, mogą to uczynić, o ile niezwłocznie wykonają przepisy dyrektywy;

- e) w zakresie stosunków z zakładami ubezpieczeń z państw trzecich, określonych w artykule 29 litera b) (patrz: artykuł 4 dyrektywy Rady 90/618/EWG), stosuje się, co następuje:

1. W celu osiągnięcia najwyższego stopnia zbieżności w stosowaniu systemu państwa trzeciego do zakładów ubezpieczeń, Umawiające się Strony wymieniają informacje, jak określono w artykule 29b ustępy 1 i 5, odbywają się również konsultacje dotyczące kwestii, określonych w artykule 29b ustępy 2, 3 i 4 w ramach Wspólnego Komitetu EOG i zgodnie ze szczególnymi procedurami, które zostaną uzgodnione przez Umawiające się Strony.

2. Zezwolenia udzielone przez właściwe władze Umawiających się Stron zakładom ubezpieczeń będącym bezpośrednimi lub pośrednimi filiami zakładów dominujących, podlegających prawom państwa trzeciego, są ważne zgodnie z przepisami dyrektywy na całych terytoriach wszystkich Umawiających się Stron. Jednakże:

a) jeśli państwo trzecie nakłada ograniczenia ilościowe na tworzenie zakładów ubezpieczeń Państwa EFTA bądź jeśli nakłada na takie zakłady ograniczenia, których nie nakłada na zakłady ubezpieczeń Wspólnoty, zezwolenia udzielone przez właściwe władze we Wspólnocie zakładom ubezpieczeń, będącym bezpośrednimi lub pośrednimi filiami zakładów dominujących, podlegających przepisom prawnym państwa trzeciego, są ważne jedynie we Wspólnocie z wyjątkiem przypadków, gdy Państwo EFTA zdecyduje inaczej w ramach swej własnej jurysdykcji;

b) w przypadku gdy Wspólnota zdecyduje, że decyzje dotyczące zezwoleń zakładów ubezpieczeń, będących bezpośrednimi lub pośrednimi filiami zakładów dominujących, podlegających przepisom prawnym państwa trzeciego są ograniczone lub zawieszono, każde zezwolenie udzielone przez właściwe władze Państwa EFTA takim zakładom ubezpieczeń jest ważne jedynie w ramach jurysdykcji tego państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy inna z Umawiających się Stron zdecyduje inaczej w ramach swej własnej jurysdykcji;

c) ograniczenia i zawieszenia określone w literach a) i b) nie mogą stosować się do zakładów ubezpieczeniowych lub ich filii posiadających już zezwolenie na terytorium Umawiającej się Strony.

3. W przypadku gdy Wspólnota prowadzi z państwem trzecim, na podstawie artykułu 29b ustępy 3 i 4, negocjacje w celu uzyskania traktowania narodowego oraz efektywnego dostępu do rynku dla swoich zakładów ubezpieczeniowych, stara się ona o uzyskanie równorzędnego traktowania dla zakładów ubezpieczeniowych Państw EFTA.

3. **373 L 0240:** dyrektywa Rady 73/240/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. znosząca ograniczenia swobody przedsiębiorczości w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich, innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 20).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Artykułów 1, 2 i 5 nie stosuje się.

4. **378 L 0473:** dyrektywa Rady 78/473/EWG z dnia 30 maja 1978 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do koasekuracji we Wspólnocie (Dz.U. L 151 z 7.6.1978, str. 25).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Artykułu 9 nie stosuje się.

5. **384 L 0641:** dyrektywa Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 r. zmieniająca, szczególnie w zakresie ubezpieczenia świadczenia pomocy turystycznej, pierwszą dyrektywę (73/239/EWG) w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 339 z 27.12.1984, str. 21).
6. **387 L 0344:** dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185 z 4.7.1987, str. 77),
7. **388 L 0357:** druga dyrektywa Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG (Dz.U. L 172 z 4.7.1988, str. 1), zmieniona:
- **390 L 0618:** dyrektywą Rady 90/618/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniającą, w szczególności w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, dyrektywę 73/239/EWG i dyrektywę 88/357/EWG, które dotyczą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 330 z 29.11.1990, str. 44);

ii) Ubezpieczenia komunikacyjne

8. **372 L 0166:** dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku obowiązkowego ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103 z 2.5.1972, str. 1), zmieniona:
- **372 L 0430:** dyrektywą Rady 72/430/EWG z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 291 z 28.12.1972, str. 162),
 - **384 L 0005:** drugą dyrektywą Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 8 z 11.1.1984, str. 17),
 - **390 L 0232:** trzecią dyrektywą Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129 z 19.5.1990, str. 33),
 - **391 D 0323:** decyzją Komisji z dnia 30 maja 1991 r. odnoszącą się do stosowania dyrektywy Rady 72/166/EWG (Dz.U. L 177 z 5.07.1991, str. 25).
9. **384 L 0005:** druga dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 8 z 11.1.1984, str. 17), zmieniona:
- **390 L 0232:** trzecią dyrektywą Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129 z 19.5.1990, str. 33),
10. **390 L 0232:** trzecia dyrektywa Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129 z 19.5.1990, str. 33);

iii) Ubezpieczenia na życie

11. **379 L 0267:** pierwsza dyrektywa Rady 79/267/EWG z dnia 5 marca 1979 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie bezpośrednich ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 63 z 13.3.1979, str. 1), zmieniona:

- **390 L 0619:** dyrektywą Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie, ustanawiającą przepisy ułatwiające skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług i zmieniająca dyrektywę 79/267/EWG (Dz.U. L 330 z 29.11.1990, str. 50).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w artykule 4 dodaje się, co następuje:

„Niniejsza dyrektywa nie dotyczy związanej z emeryturami działalności emerytalnych zakładów ubezpieczeniowych określonych w ustawie o emeryturach pracowniczych (TEL) oraz innym związanym z tym fińskim ustawodawstwem. Jednakże władze fińskie zezwalają w sposób niedyskryminacyjny wszystkim obywatelom i spółkom Umawiających się Stron na wykonywanie zgodnie z fińskim prawem działalności określonej w artykule 1 związanej z tym wyłączeniem, poprzez:

- własność lub udział w istniejącej spółce lub grupie ubezpieczeniowej;
- tworzenie lub udział w nowych spółkach lub grupach ubezpieczeniowych, w tym w emerytalnych spółkach ubezpieczeniowych.”;

b) w artykule 8 ustęp 1 litera a) dodaje się, co następuje:

„— w przypadku Austrii:

Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit,

— w przypadku Finlandii:

Keskinäinen Vakuutusyhtiö/Ömsesidigt Försäkringsbolag, Vakuutusosakeyhtiö/Försäkringsaktiebolag, Vakuutusyhdistys/Försäkringsförening,

— w przypadku Islandii:

Hlutfélag, Gagnkvæmt félag,

— w przypadku Liechtensteinu:

Aktiengesellschaft, Genossenschaft, Stiftung,

— w przypadku Norwegii:

Aksjeselskaper, Gjensidige selskaper,

— w przypadku Szwecji:

Försäkringsaktiebolag, Ömsesidiga försäkringsbolag, Understödsföreningar.”;

- c) artykułu 13 ustęp 5 oraz artykułów 33, 34, 35 i 36 nie stosuje się; stosuje się następujące postanowienie:

Zakłady ubezpieczeń na życie, które mają być odrębnie identyfikowane przez Islandię, są wyłączone z artykułów 18, 19 i 20. Właściwy organ nadzoru zobowiązuje takie zakłady do spełnienia wymagań tych artykułów najpóźniej do dnia 1 stycznia 1995 roku. Przed tym dniem Wspólny Komitet EOG bada sytuację finansową zakładów, które nadal nie spełniają wymagań i wydaje stosowne zalecenia. Dopóki zakład ubezpieczeń nie spełnia wymagań artykułów 16 i 17, nie może utworzyć oddziału lub świadczyć usług na terytorium innej z Umawiających się Stron.

Zakłady pragnące rozszerzyć swoją działalność w rozumieniu artykułu 8 ustęp 2 lub artykułu 10, mogą to uczynić o ile niezwłocznie wykonają przepisy dyrektywy;

- d) artykułu 32 nie stosuje się; stosuje się następujące postanowienie:

Każda z Umawiających się Stron może za pomocą umów zawartych z jednym lub większą ilością państw trzecich, uzgodnić stosowanie postanowień innych niż przewidziane w artykułach 27–31 dyrektywy, pod warunkiem że osobom ubezpieczonym zostanie zapewniona odpowiednia i równoważna ochrona.

Umawiające się Strony powiadamiają się i konsultują się ze sobą przed zawarciem takich umów.

Umawiające się Strony nie stosują do oddziałów zakładów ubezpieczeń, których główna siedziba znajduje się poza terytorium Umawiających się Stron postanowień skutkujących Traktowaniem bardziej uprzywilejowanym niż to, któremu podlegają oddziały zakładów ubezpieczeń, których główna siedziba znajduje się na terytorium Umawiających się Stron;

- e) w zakresie stosunków z zakładami ubezpieczeń z państw trzecich, określonymi w artykule 32 litera b) (patrz: artykuł 9 dyrektywy Rady 90/619/EWG), stosuje się, co następuje:

1. W celu osiągnięcia najwyższego stopnia zbieżności w stosowaniu systemu państwa trzeciego do zakładów ubezpieczeń, Umawiające się Strony wymieniają informacje, jak określono w artykule 32b ustęp 1 oraz artykule 32b ustęp 5, odbywają się również konsultacje dotyczące kwestii, określonych w artykule 32b ustępy 2, 3 i 4, w ramach Wspólnego Komitetu EOG i zgodnie ze szczególnymi procedurami, które zostaną uzgodnione przez Umawiające się Strony.

2. Zezwolenia udzielone przez właściwe władze Umawiających się Stron zakładom ubezpieczeń będącym bezpośrednimi lub pośrednimi filiami zakładów dominujących, podlegających przepisom prawnym państwa trzeciego, są ważne zgodnie z przepisami dyrektywy na całych terytoriach wszystkich Umawiających się Stron. Jednakże:

a) jeśli państwo trzecie nakłada ograniczenia ilościowe na tworzenie zakładów ubezpieczeń Państwa EFTA bądź jeśli nakłada na takie zakłady ograniczenia, których nie nakłada na zakłady ubezpieczeń Wspólnoty, zezwolenia udzielone przez właściwe władze we Wspólnocie zakładom ubezpieczeń, będącym bezpośrednimi lub pośrednimi filiami zakładów dominujących, podlegających przepisom prawnym państwa trzeciego, są ważne jedynie we Wspólnocie z wyjątkiem przypadków, gdy Państwo EFTA decyduje inaczej w ramach swej własnej jurysdykcji;

b) w przypadku gdy Wspólnota decyduje, że decyzje dotyczące zezwoleń zakładów ubezpieczeń, będących bezpośrednimi lub pośrednimi filiami zakładów dominujących, podlegających przepisom prawnym państwa trzeciego są ograniczone lub zawieszane, każde zezwolenie udzielone przez właściwe władze Państwa EFTA takim zakładom ubezpieczeń są ważne jedynie w ramach jurysdykcji tego państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy inna z Umawiających się Stron decyduje inaczej w ramach swej własnej jurysdykcji;

- c) ograniczenia i zawieszenia, określone w literach a) i b) nie mogą stosować się do zakładów ubezpieczeniowych, lub ich filii posiadających już zezwolenie na terytorium Umawiającej się Strony.
3. W przypadku gdy Wspólnota prowadzi z państwem trzecim na podstawie artykułu 29b ustępy 3 i 4 negocjacje w celu uzyskania traktowania narodowego oraz efektywnego dostępu do rynku dla swoich zakładów ubezpieczeniowych, stara się ona o uzyskanie równorzędnego traktowania dla zakładów ubezpieczeniowych Państw EFTA;
- f) w artykule 13 ustęp 3, wyrazy „w chwili notyfikacji niniejszej dyrektywy” zastępuje się wyrazami: „w chwili podpisania Porozumienia EOG”.
12. **390 L 0619:** dyrektywa Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie, ustanawiająca przepisy ułatwiające skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług i zmieniająca dyrektywę 79/267/EWG (Dz.U. L 330 z 29.11.1990, str. 50).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Artykuł 9: patrz dostosowanie e) do dyrektywy Rady 79/267/EWG;

iv) Pozostałe kwestie

13. **377 L 0092:** dyrektywa Rady 77/92/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie środków mających ułatwić skuteczne osiągnięcie swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności agentów i brokerów ubezpieczeniowych (ex grupa ISIC 630) oraz, w szczególności, środków przejściowych dotyczących tych działalności (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 14).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 2 ustęp 2 litera a) dodaje się, co następuje:

„w Austrii:

- Versicherungsmakler
- Rückversicherungsmakler

w Finlandii:

- Vakuutusenvälittäjä/Försäkringsmäklare

w Islandii:

- Vátryggingamiðlari

w Liechtensteinie:

- Versicherungsmakler

w Norwegii:

- Forsikringsmegler

w Szwecji:

- Försäkringsmäklare”;

b) w artykule 2 ustęp 2 litera b) dodaje się, co następuje:

„w Austrii:

— Versicherungsvertreter

w Finlandii:

— Vakuutusasiamies/Försäkringsombud

w Islandii:

— Vátryggingaumboðsmaður

w Liechtensteinie:

— Versicherungs-Generalagent

— Versicherungsagent

— Versicherungsinspektor

w Norwegii:

— Assurandør

— Agent

w Szwecji:

— Försäkringsombud”;

c) w artykule 2 ustęp 2 litera c) dodaje się, co następuje:

„w Islandii:

— Vátryggingasölumaður.

w Norwegii:

— Underagent”.

II. Banki i inne instytucje kredytowe

i) Koordynacja przepisów dotyczących przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

14. **373 L 0183:** dyrektywa Rady 73/183/EWG z dnia 28 czerwca 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w swobodzie przedsiębiorczości i swobodzie świadczenia usług w zakresie działalności na własny rachunek banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 194 z 16.7.1973, str. 1), zmienione Dz.U. L 320 z 21.11.1973, str. 26 oraz Dz.U. L 17 z 22.1.1974, str. 22.

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) artykułów 1, 2, 3 oraz 6 dyrektywy nie stosuje się;

b) w artykule 5 ustępy 1 i 3 dyrektywy, wyrazy „w artykule 2” zastępuje się wyrazami: „w załączniku II, z wyłączeniem kategorii 4”.

15. **377 L 0780:** pierwsza dyrektywa Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 322 z 17.12.1977, str. 30), zmieniona:

- **386 L 0524:** dyrektywą Rady 86/524/EWG z dnia 27 października 1986 r., zmieniającą dyrektywę 77/780/EWG w zakresie wykazu trwałych wyłączeń niektórych instytucji kredytowych (Dz.U. L 309 z 4.11.1986, str. 15),
- **389 L 0646:** drugą dyrektywą Rady 89/646/EWG z dnia 15 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania oraz prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, zmieniająca dyrektywę 77/780/EWG (Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. 1).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) artykułu 2 ustępy 5 i 6, artykułu 3 ustęp 3 litery b)–d), artykułu 9 ustępy 2 i 3 oraz artykułu 10 dyrektywy nie stosuje się;
- b) w artykule 2 ustęp 2 dodaje się, co następuje:
 - „— w Austrii, przedsiębiorstwa uznane za towarzystwa budowlane na rzecz społeczeństwa;
 - w Islandii »Byggingarsjodir rikisins«;
 - w Liechtensteinie, »Liechtensteinische Landesbank«;
 - w Szwecji, »Svenska skeppshypotekskassan«”;
- c) Islandia wykonuje przepisy dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

16. **389 L 0646:** druga dyrektywa Rady 89/646/EWG z dnia 15 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania oraz prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, zmieniająca dyrektywę 77/780/EWG (Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. 1).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w zakresie stosunków z instytucjami kredytowymi państw trzecich, określonymi w artykułach 8 i 9 dyrektywy, stosuje się, co następuje:
 - 1. W celu osiągnięcia najwyższego stopnia zbieżności w stosowaniu systemu państwa trzeciego do instytucji kredytowych, Umawiające się Strony wymieniają informacje, jak określono w artykule 9 ustęp 1 oraz artykule 9 ustęp 5, odbywają się również konsultacje dotyczące kwestii, określonych w artykule 9 ustępy 2, 3 i 4 w ramach Wspólnego Komitetu EOG i zgodnie ze szczególnymi procedurami, które zostaną uzgodnione przez Umawiające się Strony.
 - 2. Zezwolenia udzielone przez właściwe władze Umawiających się Stron instytucjom kredytowym będącym bezpośrednimi lub pośrednimi filiami instytucji dominujących, podlegających przepisom prawnym państwa trzeciego, zachowują ważność zgodnie z postanowieniami dyrektywy na całych terytoriach wszystkich Umawiających się Stron. Jednakże:
 - a) jeśli państwo trzecie nakłada ograniczenia ilościowe na tworzenie instytucji kredytowych Państwa EFTA bądź jeśli nakłada na takie instytucje ograniczenia, których nie nakłada na instytucje kredytowe Wspólnoty, zezwolenia udzielone przez właściwe władze we Wspólnocie instytucjom kredytowym, będącym bezpośrednimi lub pośrednimi filiami instytucji dominujących, podlegających przepisom prawnym państwa trzeciego, zachowują ważność jedynie we Wspólnocie z wyjątkiem przypadków, gdy Państwo EFTA zdecyduje inaczej w ramach swej własnej jurysdykcji;
 - b) w przypadku gdy Wspólnota zdecyduje, że decyzje dotyczące zezwoleń instytucji kredytowych, będących bezpośrednimi lub pośrednimi filiami instytucji dominujących, podlegających przepisom prawnym państwa trzeciego są ograniczone lub zawieszono, każde zezwolenie udzielone przez właściwe władze Państwa EFTA takim instytucjom kredytowym zachowują ważność jedynie w ramach jurysdykcji tego państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy inna z Umawiających się Stron zdecyduje inaczej w ramach swej własnej jurysdykcji;

- c) ograniczenia i zawieszenia określone w litery a) i b) nie mogą stosować się do instytucji kredytowych lub ich filii posiadających już zezwolenie na terytorium Umawiającej się Strony.
3. W przypadku gdy Wspólnota prowadzi z państwem trzecim, na podstawie artykułu 9 ustępy 3 i 4, negocjacje w celu uzyskania Traktowania narodowego oraz efektywnego dostępu do rynku dla swoich instytucji kredytowych, postara się ona o uzyskanie równorzędnego Traktowania dla instytucji kredytowych Państw EFTA;
- b) w artykule 10 ustęp 2, wyrazy: „w chwili wykonania niniejszej dyrektywy” zastępuje się wyrazami: „w chwili wejścia w życie Porozumienia EOG”, a wyrazy: „po dacie ogłoszenia niniejszej dyrektywy” zastępuje się wyrazami: „po dacie podpisania Porozumienia EOG”;
- c) Islandia wykonuje przepisy dyrektywy dnia 1 stycznia 1995 roku W trakcie okresu przejściowego uznaje ona, zgodnie z przepisami dyrektywy, zezwolenia udzielone instytucjom kredytowym przez właściwe władze innych Umawiających się Stron. Zezwolenia udzielone instytucjom kredytowym przez właściwe władze islandzkie nie zachowują ważności na całości Europejskiego Obszaru Gospodarczego przed pełnym zastosowaniem dyrektywy.

ii) Wymagania i regulacje ostrożnościowe

17. **389 L 0299:** dyrektywa Rady 89/299/EWG z dnia 17 kwietnia 1989 r. w sprawie funduszy własnych instytucji kredytowych (Dz.U. L 124 z 5.5.1989, str. 16).
18. **389 L 0647:** dyrektywa Rady 89/647/EWG z dnia 18 grudnia 1989 r. w sprawie wskaźnika wypłacalności instytucji kredytowych (Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. 14).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z następującymi dostosowaniami:

- a) pożyczkom w pełni zabezpieczonym udziałami w fińskich spółkach budownictwa mieszkaniowego, działających zgodnie z ustawą o spółkach budownictwa mieszkaniowego z 1991 roku lub odpowiadającego jej późniejszego ustawodawstwa, przyznaje się to samo znaczenie jakie stosuje się do hipotek na własności mieszkaniowej, zgodnie z regułami ustanowionymi w artykule 6 ustęp 1 litera c) punkt 1 dyrektywy;
- b) artykuł 11 ustęp 4 stosuje się również do Austrii i Islandii;
- c) Austria oraz Finlandia ustanowią przed dniem 1 stycznia 1993 roku system identyfikacji tych instytucji kredytowych, które nie są w stanie spełnić wymagań artykułu 10 ustęp 1 dyrektywy. W stosunku do każdej z tych instytucji kredytowych, właściwe władze podejmują stosowne środki do zapewnienia, aby wskaźnik wypłacalności w wysokości 8 % został spełniony tak szybko, jak to możliwe, lecz nie później niż dnia 1 stycznia 1995 roku. Dopóki instytucje kredytowe, których to dotyczy, nie osiągną wskaźnika wypłacalności na poziomie 8 %, właściwe władze Austrii oraz Finlandii uznają, w związku z artykułem 19 ustęp 3 dyrektywy Rady 89/646/EWG, sytuację finansową takich instytucji kredytowych za nieodpowiednią.
19. **391 L 0031:** dyrektywa Komisji 91/31/EWG z dnia 19 grudnia 1990 r. dostosowująca definicję techniczną „wielostronnych banków rozwoju” w dyrektywie Rady 89/647/EWG z dnia 18 grudnia 1989 r. w sprawie wskaźnika wypłacalności dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 17 z 23.1.1991, str. 20).

iii) Nadzór i sprawozdania finansowe

20. **383 L 0350:** dyrektywa Rady 83/350/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie nadzoru skonsolidowanego nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 18).
21. **386 L 0635:** dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, str. 1).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Austria, Norwegia i Szwecja wykonują postanowienia dyrektywy najpóźniej dnia 1 stycznia 1995 roku, a Liechtenstein najpóźniej dnia 1 stycznia 1996 roku. W trakcie okresów przejściowych sprawozdania roczne, publikowane przez instytucje kredytowe Umawiających się Stron, w odniesieniu do oddziałów, są wzajemnie uznawane.

22. **389 L 0117:** dyrektywa Rady 89/117/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie obowiązków w zakresie publikacji odnoszących się do rocznych sprawozdań finansowych oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim, instytucji kredytowych i instytucji finansowych, mających swoją siedzibę poza tym Państwem Członkowskim (Dz.U. L 44 z 16.2.1989, str. 40).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Artykułu 3 nie stosuje się.

23. **391 L 0308:** dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77).

Warunki stowarzyszenia Państw EFTA, zgodnie z artykułem 101 Porozumienia:

Ekspert z każdego z Państw EFTA może uczestniczyć w zadaniach Komitetu Kontaktowego do spraw prania pieniędzy, które są opisane w artykule 13 ustęp 1 litery a) i b). W odniesieniu do uczestnictwa ekspertów z Państw EFTA w zadaniach określonych w artykule 13 ustęp 1 litery c) i d), stosuje się odpowiednie postanowienia Porozumienia.

Komisja WE, w stosownym czasie, powiadamia uczestników o dniu posiedzenia Komitetu oraz przekazuje odpowiednią dokumentację.

III. *Giełda oraz papiery wartościowe*

i) **Notowania oraz transakcje giełdowe**

24. **379 L 0279:** dyrektywa Rady 79/279/EWG z dnia 5 marca 1979 r. koordynująca warunki dopuszczania papierów wartościowych do publicznych notowań giełdowych (Dz.U. L 66 z 16.3.1979, str. 21), zmieniona:

— **388 L 0627:** dyrektywą Rady 88/627/EWG z dnia 12 grudnia 1988 r. w sprawie informacji, które są ogłaszane w chwili nabycia lub zbycia dużego pakietu akcji spółki kapitałowej (Dz.U. L 348 z 17.12.1988, str. 62).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wykonuje przepisy dyrektywy najpóźniej dnia 1 stycznia 1995 r. W trakcie okresu przejściowego kraj ten przewiduje wymianę informacji z właściwymi władzami innych Umawiających się Stron w odniesieniu do kwestii regulowanych przez dyrektywę.

25. **380 L 0390:** dyrektywa Rady 80/390/EWG z dnia 17 marca 1980 r. koordynująca wymagania dotyczące sporządzania, kontroli i rozpowszechniania szczegółowych danych notowań publikowanych w celu dopuszczenia papierów wartościowych do publicznych notowań giełdowych (Dz.U. L 100 z 17.4.1980, str. 1), zmieniona:

— **387 L 0345:** dyrektywą Rady 87/345/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. (Dz.U. L 185 z 4.7.1987, str. 81),

— **390 L 0211:** dyrektywą Rady 90/211/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. zmieniającą dyrektywę 80/390/EWG w odniesieniu do wzajemnego uznania prospektów ofert publicznych za dane notowań giełdowych (Dz.U. L 112 z 3.5.1990, str. 24).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) artykułu 25a dyrektywy, wprowadzonego dyrektywą 87/345/EWG, nie stosuje się;

b) Islandia wykonuje przepisy dyrektywy dnia 1 stycznia 1995 roku. W trakcie okresu przejściowego, kraj ten przewiduje wymianę informacji z właściwymi władzami innych Umawiających się Stron w odniesieniu do kwestii regulowanych przez dyrektywę.

26. **382 L 0121:** dyrektywa Rady 82/121/EWG z dnia 15 lutego 1982 r. w sprawie informacji okresowo publikowanych przez spółki, których akcje zostały dopuszczone do publicznych notowań (Dz.U. L 48 z 20.02.1982, str. 26).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wykonuje przepisy dyrektywy dnia 1 stycznia 1995 roku W trakcie okresu przejściowego kraj ten przewiduje wymianę informacji z właściwymi władzami innych Umawiających się Stron w odniesieniu do kwestii regulowanych przez dyrektywę.

27. **388 L 0627:** dyrektywa Rady 88/627/EWG z dnia 12 grudnia 1988 r. w sprawie informacji, które są ogłaszane w chwili nabycia lub zbycia dużego pakietu akcji spółki kapitałowej (Dz.U. L 348 z 17.12.1988, str. 62).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia i Liechtenstein wykonują przepisy dyrektywy dnia 1 stycznia 1995 roku. W trakcie okresu przejściowego kraje te przewidują wymianę informacji z właściwymi władzami innych Umawiających się Stron w odniesieniu do kwestii regulowanych przez dyrektywę.

28. **389 L 0298:** dyrektywa Rady 89/298/EWG z dnia 17 kwietnia 1989 r. koordynująca wymagania dotyczące sporządzania, szczegółowej kontroli i rozpowszechniania prospektów emisyjnych publikowanych w związku z publiczną ofertą sprzedaży zbywalnych papierów wartościowych (Dz.U. L 124 z 5.5.1989, str. 8).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) przepisów artykułu 24 dyrektywy nie stosuje się;
- b) Islandia i Liechtenstein wykonują przepisy dyrektywy dnia 1 stycznia 1995 roku W trakcie okresu przejściowego kraje te przewidują wymianę informacji z właściwymi władzami innych Umawiających się Stron w odniesieniu do kwestii regulowanych przez dyrektywę.

29. **389 L 0592:** dyrektywa Rady 89/592/EWG z dnia 13 listopada 1989 r. koordynująca przepisy dotyczące wykorzystywania poufnych informacji (Dz.U. L 334 z 18.11.1989, str. 30).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Austria, Islandia i Liechtenstein wykonują przepisy dyrektywy dnia 1 stycznia 1995 roku W trakcie okresu przejściowego kraje te przewidują wymianę informacji z właściwymi władzami innych Umawiających się Stron w odniesieniu do kwestii regulowanych przez dyrektywę;
- b) Artykułu 11 nie stosuje się.

ii) Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (Ucits)

30. **385 L 0611:** dyrektywa Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (Ucits) (Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3), zmieniona:

— **388 L 0220:** dyrektywą Rady 88/220/EWG z dnia 22 marca 1988 r. zmieniającą w zakresie polityk inwestycyjnych niektórych Ucits, dyrektywę 85/611/EWG (Dz.U. L 100 z 19.4.1988, str. 31).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 57 ustęp 2, wyrazy „w dniu wykonania niniejszej dyrektywy” zastępuje się wyrazami: „w dniu wejścia w życie Porozumienia EOG”.

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

31. **374 X 0165:** zalecenie Komisji 74/165/EWG z dnia 6 lutego 1974 r. do Państw Członkowskich dotyczące stosowania dyrektywy Rady z dnia 24 kwietnia 1972 r. (Dz.U. L 87 z 30.3.1974, str. 12).
32. **381 X 0076:** zalecenie Komisji 81/76/EWG z dnia 8 stycznia 1981 r. w sprawie przyspieszonego rozpatrywania roszczeń dotyczących ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 57 z 4.3.1981, str. 27).

33. **385 X 0612:** zalecenie Komisji 85/612/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. dotyczące art. 25 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 85/611/EWG (Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 19).
 34. **387 X 0062:** zalecenie Komisji 87/62/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie monitorowania i kontrolowania znacznych kwot kredytów udzielanych przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 33 z 4.2.1987, str. 10).
 35. **387 X 0063:** zalecenie Komisji 87/63/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. dotyczące wprowadzenia we Wspólnocie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 33 z 4.2.1987, str. 16).
 36. **390 X 0109:** zalecenie Komisji 90/109/EWG z dnia 14 lutego 1990 r. w sprawie przejrzystości warunków prowadzenia działalności bankowej odnoszących się do transgranicznych transakcji finansowych w EWG (Dz.U. L 67 z 15.3.1990, str. 39).
-

ZAŁĄCZNIK X

USŁUGI AUDIOWIZUALNE

Wykaz przewidziany w artykule 36 ustęp 2

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **389 L 0552**: dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w odniesieniu do Państw EFTA, utworami, określonymi w artykule 6 ustęp 1 litera c) dyrektywy, są również utwory stworzone, jak opisano w artykule 6 ustęp 3, przez i przy udziale producentów mających siedziby w europejskich państwach trzecich, z którymi dane Państwo EFTA łączy umowy w tym zakresie.

Jeśli Umawiająca się Strona zamierza zawrzeć umowę, wspomnianą w artykule 6 ustęp 3, powiadamia o tym Wspólny Komitet EOG. Na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron, mogą odbyć się konsultacje dotyczące treści takich umów;

- b) w artykule 15 dyrektywy dodaje się, co następuje:

„Uznaniu Państw EFTA pozostawia się nakazywanie operatorom telewizji kablowych działającym na ich terytoriach szyfrowania lub ukrywania w inny sposób filmów reklamowych napojów alkoholowych. Niniejszy wyjątek nie wpływa na ograniczania retransmisji części programów telewizyjnych innych niż filmy reklamowe napojów alkoholowych. Umawiające się Strony ocenią wspólnie ten wyjątek w 1995 roku.”

—

ZAŁĄCZNIK XI

USŁUGI TELEKOMUNIKACYJNE

Wykaz przewidziany w artykule 36 ustęp 2

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **387 L 0372**: dyrektywa Rady 87/372/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie pasm częstotliwości, które mają zostać zarezerwowane dla skoordynowanego wprowadzenia publicznej paneuropejskiej komórkowej cyfrowej naziemnej łączności ruchomej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 196 z 17.7.1987, str. 85).
2. **390 L 0387**: dyrektywa Rady 90/387/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ustanowienia rynku wewnętrznego dla usług telekomunikacyjnych przez wdrożenie zasady otwartej sieci (Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 1).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w art. 5 ust. 3 wyrazy „art. 85 i 86 Traktatu” zastępuje się wyrazami „art. 53 i 54 niniejszego Porozumienia”;
 - b) Islandia wykonuje przepisy niniejszej dyrektywy najpóźniej dnia 1 stycznia 1995 roku.
3. **390 L 0388**: dyrektywa Komisji 90/388/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie konkurencji na rynkach usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 10).
 4. **390 L 0544**: dyrektywa Rady 90/544/EWG z dnia 9 października 1990 r. w sprawie pasm częstotliwości wyznaczonych dla skoordynowanego wprowadzenia paneuropejskiego naziemnego publicznego radiowego systemu przywoławczego we Wspólnocie (Dz.U. L 310 z 9.11.1990, str. 28).
 5. **391 L 0287**: dyrektywa Rady 91/C 287/EWG z dnia 3 czerwca 1991 r. w sprawie wyznaczenia pasm częstotliwości dla skoordynowanego wprowadzenia europejskiej cyfrowej telekomunikacji bezprzewodowej (DECT) we Wspólnocie (Dz.U. L 144 z 8.6.1991, str. 45).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umarwiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

6. **388 Y 1004(01)**: rezolucja Rady nr 88/C 257/01 z dnia 30 czerwca 1988 r. w sprawie rozwoju wspólnego rynku usług i urządzeń telekomunikacyjnych do 1992 r. (Dz.U. C 257 z 4.10.1988, str. 1).

7. **389 Y 0511(01)**: rezolucja Rady nr 89/C 117/01 z dnia 27 kwietnia 1989 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji (Dz.U. C 117 z 11.5.1989, str. 1).
 8. **389 Y 0801**: rezolucja Rady nr 89/C 196/04 z dnia 18 lipca 1989 r. w sprawie wzmocnienia koordynacji dla wprowadzenia sieci cyfrowej z integracją usług (ISDN) we Wspólnocie Europejskiej do 1992 r. (Dz.U. C 196 z 1.8.1989, str. 4).
 9. **390 Y 0707(02)**: rezolucja Rady nr 90/C 166/02 z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie wzmocnienia ogólnoeuropejskiej współpracy w zakresie częstotliwości radiowych, w szczególności w związku z usługami o wymiarze paneuropejskim (Dz.U. C 166 z 7.7.1990, str. 4).
 10. **390 Y 3112(01)**: rezolucja Rady nr 90/C 329/25 z dnia 14 grudnia 1990 r. w sprawie końcowego etapu skoordynowanego wprowadzania publicznej paneuropejskiej publicznej naziemnej cyfrowej łączności komórkowej we Wspólnocie (GSM) (Dz.U. C 329 z 31.12.1990, str. 25).
 11. **384 X 0549**: zalecenie Rady 84/549/EWG z dnia 12 listopada 1984 r. w sprawie wprowadzenia w życie harmonizacji w dziedzinie telekomunikacji (Dz.U. L 298 z 16.11.1984, str. 49).
 12. **384 X 0550**: zalecenie Rady 84/550/EWG z dnia 12 listopada 1984 r. dotyczące pierwszej fazy otwierania dostępu do publicznych kontraktów telekomunikacyjnych (Dz.U. L 298 z 16.11.1984, str. 51).
 13. **386 X 0659**: zalecenie Rady 86/659/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie skoordynowanego wprowadzania sieci cyfrowej z integracją usług (ISDN) we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 382 z 31.12.1986, str. 36).
 14. **387 X 0371**: zalecenie Rady 87/371/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie skoordynowanego wprowadzania publicznej paneuropejskiej cyfrowej naziemnej łączności komórkowej we Wspólnocie (Dz.U. L 196 z 17.7.1987, str. 81).
 15. **390 X 0543**: zalecenie Rady 90/543/EWG w sprawie skoordynowanego wprowadzania paneuropejskiego naziemnego publicznego radiowego systemu przywoławczego we Wspólnocie (Dz.U. L 310 z 9.11.1990, str. 23).
 16. **391 X 0288**: zalecenie Rady 91/288/EWG w sprawie skoordynowanego wprowadzania europejskiej cyfrowej telekomunikacji bezprzewodowej (DECT) we Wspólnocie (Dz.U. L 144 z 8.6.1991, str. 47).
-

ZAŁĄCZNIK XII

SWOBODNY PRZEPIY W KAPITAŁU

Wykaz przewidziany w artykule 40

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **388 L 0361**: dyrektywa Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania artykułu 67 Traktatu (Dz.U. L 178 z 8.7.1988, str. 5).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Państwa EFTA powiadamiają Wspólny Komitet EOG o środkach, określonych w artykule 2 dyrektywy. Wspólnota powiadamia Wspólny Komitet EOG o środkach podjętych przez jej Państwa Członkowskie. Wymiana informacji dotyczących takich środków odbywa się w ramach Wspólnego Komitetu EOG;
- b) w celu stosowania środków określonych w artykule 3 dyrektywy, Państwa EFTA postępują zgodnie z procedurą ustanowioną w protokole 18. Do celów współpracy między Umawiającymi się Stronami stosuje się wspólne procedury, ustanowione w artykule 45 Porozumienia;
- c) wszelkie decyzje, jakie Wspólnota może podjąć zgodnie z artykułem 6 ustęp 2 dyrektywy, nie podlegają procedurom rozdziału 2 części VII Porozumienia. Wspólnota powiadamia inne Umawiające się Strony o takich decyzjach. Ograniczenia, dla których przyznawane jest przedłużenie okresu przejściowego, mogą zostać w ramach niniejszego Porozumienia utrzymane w mocy na tych samych warunkach jak we Wspólnocie;
- d) Państwa EFTA mogą nadal stosować krajowe przepisy regulujące własność zagraniczną i/lub własność nierezydentów, istniejące w dniu wejścia w życie Porozumienia EOG, z zastrzeżeniem terminów i w obszarach określonych poniżej:
 - do dnia 1 stycznia 1995 roku dla Islandii, w odniesieniu do operacji przepływu kapitału krótkoterminowego określonych w załączniku II do dyrektywy;
 - do dnia 1 stycznia 1995 roku dla Norwegii, w odniesieniu do nabywania krajowych papierów wartościowych oraz dopuszczania krajowych papierów wartościowych na zagraniczny rynek kapitałowy;
 - do dnia 1 stycznia 1995 roku dla Norwegii i Szwecji oraz do dnia 1 stycznia 1996 roku dla Finlandii, Islandii i Liechtensteinu, w odniesieniu do inwestycji bezpośrednich na terytorium krajowym;
 - do dnia 1 stycznia 1995 roku dla Norwegii, do dnia 1 stycznia 1996 roku dla Austrii, Finlandii i Islandii i do dnia 1 stycznia 1998 roku dla Liechtensteinu, w odniesieniu do inwestycji w nieruchomości na terytorium krajowym;

- dla Austrii, w odniesieniu do inwestycji w sektorze śródlądowych dróg wodnych, do czasu otrzymania równego dostępu do dróg wodnych WE;
- e) w trakcie okresów przejściowych. Państwa EFTA nie traktują nowych ani istniejących inwestycji spółek lub obywateli Państw Członkowskich WE lub innych Państw EFTA w sposób mniej uprzywilejowany niż zgodnie z przepisami istniejącymi w dniu podpisania Porozumienia, bez uszczerbku dla prawa Państw EFTA do wprowadzania przepisów, które są zgodne z Porozumieniem, w szczególności przepisów dotyczących nabycia nieruchomości nie służących do stałego zamieszkiwania, które nawiązują w swoich skutkach do przepisów, które zostały utrzymane w mocy we Wspólnocie zgodnie z artykułem 6 ustęp 4 dyrektywy;
- f) odniesienie w części wprowadzającej załącznika I dyrektywy do artykułu 68 ustęp 3 Traktatu EWG jest uznawane za odniesienie do artykułu 42 ustęp 2 Porozumienia;
- g) nie naruszając artykułu 40 Porozumienia oraz postanowień niniejszego załącznika, Islandia może nadal stosować ograniczenia istniejące w dniu podpisania Porozumienia dotyczące własności zagranicznej i/lub własności nierezydentów, w sektorze rybołówstwa i przetwórstwa rybnego.

Ograniczenia te nie stoją na przeszkodzie inwestycjom obywateli obcych lub obywateli niemających miejsca zamieszkania w Islandii w spółki, które jedynie pośrednio zajmują się rybołówstwem lub przetwórstwem rybnym. Jednakże władze krajowe mają prawo zobowiązać spółki, które zostały, w całości lub częściowo, przejęte przez obywateli obcych bądź obywateli niemających miejsca zamieszkania w Islandii, do odstąpienia od jakichkolwiek inwestycji w przetwórstwo rybne lub statki rybackie;

- h) nie naruszając artykułu 40 Porozumienia oraz postanowień niniejszego załącznika, Norwegia może nadal stosować ograniczenia istniejące w dniu podpisania Porozumienia dotyczące własności statków rybackich obywateli obcych.

Ograniczenia te nie stoją na przeszkodzie inwestycjom obywateli obcych w lądowe przetwórstwo rybne lub w spółki, które jedynie pośrednio zajmują się rybołówstwem. Władze krajowe mają prawo zobowiązać spółki, które zostały, w całości lub częściowo, przejęte przez obywateli obcych, do odstąpienia od jakichkolwiek inwestycji w statki rybackie.

ZAŁĄCZNIK XIII

TRANSPORT

Wykaz przewidziany w artykule 47

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

- I. Jeżeli akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają odniesienia do Traktatu EWG, są one, dla potrzeb niniejszego Porozumienia:
 - a) rozumiane, w odniesieniu do następujących odesłań, jak wskazano poniżej:
 - artykuł 55 EWG = artykuł 32 EOG
 - artykuł 56 EWG = artykuł 33 EOG
 - artykuł 57 EWG = artykuł 30 EOG
 - artykuł 58 EWG = artykuł 34 EOG
 - artykuł 77 EWG = artykuł 49 EOG
 - artykuł 79 EWG = artykuł 50 EOG
 - artykuł 85 EWG = artykuł 53 EOG
 - artykuł 86 EWG = artykuł 54 EOG
 - artykuł 92 EWG = artykuł 61 EOG
 - artykuł 93 EWG = artykuł 62 EOG
 - artykuł 214 EWG = artykuł 122 EOG;

b) uważane, w odniesieniu do następujących odesłań, za niemające zastosowania:

- artykuł 75 EWG
- artykuł 83 EWG
- artykuł 94 EWG
- artykuł 95 EWG
- artykuł 99 EWG
- artykuł 172 EWG
- artykuł 192 EWG
- artykuł 207 EWG
- artykuł 209 EWG

II. Do celów niniejszego Porozumienia, do wykazów zamieszczonych w załączniku II, A.1 rozporządzenia (EWG) nr 1108/70, artykule 19 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69, artykule 1 decyzji 83/418/EWG, artykule 3 rozporządzenia (EWG) nr 1192/69, artykule 2 rozporządzenia (EWG) nr 2830/77, artykule 2 rozporządzenia (EWG) nr 2183/78 oraz artykule 2 decyzji 82/529/EWG dodaje się, co następuje:

- „— Österreichische Bundesbahnen
- Valtionrautatiet/Statsjärnvägarna
- Norges Statsbaner
- Statens Järnvägar”

III. Jeżeli akt, do którego następuje odniesienie w niniejszym załączniku, przewiduje procedury dla rozstrzygnięcia sporu między Państwami Członkowskimi WE, a spór wyniknie między Państwami EFTA, zostanie on przedłożony do rozstrzygnięcia odpowiedniemu organowi EFTA przy zastosowaniu równorzędnych procedur. Jeśli spór wyniknie między Państwem Członkowskim WE a Państwem EFTA, odpowiednie Umawiające się Strony przedłożą go do rozstrzygnięcia przez Wspólny Komitet EOG przy zastosowaniu równorzędnych procedur.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

I. TRANSPORT ŚRÓDLĄDOWY

i) Zagadnienia ogólne

1. **370 R 1108:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 1108/70 z dnia 4 czerwca 1970 r. wprowadzające system księgowy dla wydatków na infrastrukturę w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz.U. L 130 z 15.6.1970, str. 4), zmienione:
 - **172 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 073 z 27.3.1972, str. 90),

- **373 D 0101(01)**: decyzją Rady Wspólnot Europejskich z dnia 1 stycznia 1973 r. dostosowującą dokumenty dotyczące przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 002 z 1.1.1973, str. 19),
- **179 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — Przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 92),
- **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — Przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 23),
- **379 R 1384**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1384/79 z dnia 25 czerwca 1979 roku (Dz.U. L 167 z 5.7.1979, str. 1),
- **381 R 3021**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3021/81 z dnia 19 października 1981 r. (Dz.U. L 302 z 23.10.1981, str. 8),
- **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniające, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje i rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).

Przepisy tego rozporządzenia, dla potrzeb niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku II do rozporządzenia dodaje się, co następuje:

A.1 KOLEJ — Sieci główne

Patrz dostosowania sektorowe II.

A.2. KOLEJ — Sieci otwarte dla ruchu publicznego i połączone z siecią główną (poza sieciami miejskimi)

„Austria

1. Montafoner Bahn AG
2. Stubaitalbahnen AG
3. Achenseebahn AG
4. Zillertaler Verkehrsbetriebe AG
5. Salzburger Stadtwerke Verkehrsbetriebe (SVB)
6. Bürmoos — Trimmelkam AG
7. Lokalbahn Vöcklamarkt — Attersee AG
8. Lokalbahn Gmunden — Vorchdorf AG
9. Lokalbahn Lambach — Vochdorf — Eggenberg AG
10. Linzer Lokalbahn AG

11. Lokalbahn Neumarkt — Waizenkirchen — Peuerbach AG
12. Lambach — Haag
13. Steiermärkische Landesbahnen
14. GKB Graz-Köflacher Eisenbahn-und Bergbau-Ges.m.b.H.
15. Raab — Sopron — Ebenfurther Eisenbahn
16. AG der Wiener Lokalbahnen

Finlandia

Valtionrautatiet/Statsjärnvägarna

Norwegia

Norges Statsbaner

Szwecja

Nordmark-Klarälvens Järnväg (NKL)

Malmö-Limhamns Järnväg (NL)

Växjö-Hultsfred-Västerviks Järnväg (VHV)

Johannesberg-Ljungaverks Järnväg (JL)”;

B. DROGA

„Austria

1. Bundesautobahnen
2. Bundesstrassen
3. Landesstrassen
4. Gemeindestrassen

Finlandia

1. Päätiet/Huvudvägar
2. Muut maantiet/Övriga landsvägar
3. Paikallistiet/Bygdevägar
4. Kadut ja kaavatiet/Gator och planlagda vägar

Islandia

1. Þjóðvegir
2. Sýsluvegir
3. Þjóðvegir i þéttbýli
4. Gótur sveitarfélaga

Liechtenstein

1. Landesstrassen
2. Gemeindestrassen

Norwegia

1. Riksveger
2. Fylkesveger
3. Kommunale veger

Szwecja

1. Motorvägar
 2. Motortrafikleder
 3. Övriga vägar”.
2. **370 R 2598**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2598/70 z dnia 18 grudnia 1970 r. określające pozycje, które należy uwzględnić w poszczególnych rubrykach w planach kont przedstawionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1108/70 z dnia 4 czerwca 1970 r. (Dz.U. L 278 z 23.12.1970, str. 1), zmienione:
- **378 R 2116**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2116/78 z dnia 7 września 1978 r. (Dz.U. L 246 z 8.9.1978, str. 7).
3. **371 R 0281**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 281/71 z dnia 9 lutego 1971 r. ustalające listę dróg śródlądowych o charakterze morskim określoną w art. 3 lit. e) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1108/70 z dnia 4 czerwca 1970 r. (Dz.U. L 33 z 10.02.1971, str. 11) zmienione:
- **172 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Republiki Irlandii i Zjednoczonego Królestwa i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 073 z 27.3.1972, str. 92),
 - **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 162).

Przepisy tego rozporządzenia, dla potrzeb niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W załączniku dodaje się, co następuje:

„Finlandia

- Saimaan kanava/Saima kanal
- Saimaan vesistö/Saimens vattendrag

Szwecja

- Trollhätte kanal and Göta älv
 - Lake Vänern
 - Södertälje kanal
 - Lake Mälaren”.
4. **369 R 1191**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania Państw Członkowskich dotyczące zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz.U. L 156 z 28.6.1969, str. 1), zmienione:
- **172 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 90),
 - **179 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 92),
 - **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 161),

- **373 D 0101(01)**: decyzją Rady Wspólnot Europejskich z dnia 1 stycznia 1973 r. dostosowującą dokumenty dotyczące przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 2 z 1.1.1973, str. 19),
- **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającego, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12),
- **391 R 1893**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1893/91 z dnia 20 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 169 z 29.6.1991, str. 1).

ii) Infrastruktura

5. **378 D 0174**: decyzja Rady 78/174/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. ustanawiająca procedurę konsultacyjną i powołująca komitet w dziedzinie infrastruktury transportowej (Dz.U. L 54 z 25.2.1978, str. 15).

Przepisy tej decyzji, dla potrzeb niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 punkt 2 i artykule 2 ustęp 1 decyzji, wyrazy „będący przedmiotem zainteresowania Wspólnoty” zastępuje się wyrazami: „będący przedmiotem zainteresowania Umawiających się Stron Porozumienia EOG” oraz w jej artykule 5 wyrazy: „będący przedmiotem zainteresowania Wspólnoty” zastępuje się wyrazami: „będący przedmiotem zainteresowania Umawiających się Stron Porozumienia EOG”;
- b) artykułu 1 ustęp 2 litera c) nie stosuje się.

Warunki stowarzyszenia Państw EFTA, zgodnie z artykułem 112 Porozumienia:

Ekspert z każdego Państwa EFTA może uczestniczyć w zadaniach Komitetu ds. Infrastruktury Transportowej, które są przedmiotem niniejszej decyzji. Komisja WE, w stosownym czasie, powiadamia uczestników o dniu posiedzenia Komitetu oraz przekazuje odpowiednią dokumentację.

iii) Reguły konkurencji

6. **360 R 0011**: rozporządzenie Rady nr 11 w sprawie zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu w wykonaniu artykułu 79 ustęp 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą (Dz.U. nr 52 z 16.8.1960, str. 1121/60), zmienione i uzupełnione:
- **172 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach – Przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 148),
 - **384 R 3626**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3626/84 z dnia 19 grudnia 1984 roku (Dz.U. L 335 z 22.12.1984, str. 4).

Przepisy tego rozporządzenia, dla potrzeb niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Do celów stosowania artykułów 11–26 tego rozporządzenia, patrz: Protokół 21.

7. **368 R 1017**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. wprowadzające reguły konkurencji do transportu kolejowego, drogowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 175 z 23.7.1968, str. 1) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zamieszczone w wykazie jedynie w celach informacyjnych. Dla zastosowania, patrz: załącznik XIV.

8. **369 R 1629**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1629/69 z dnia 8 sierpnia 1969 r. w sprawie formy, treści i innych szczegółów dotyczących skarg stosownie do art. 10, wniosków stosownie do art. 12 i zgłoszeń stosownie do art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. (Dz.U. L 209 z 21.8.1969, str. 1) ⁽¹⁾.
9. **369 R 1630**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1630/69 z dnia 8 sierpnia 1969 r. w sprawie przesłuchań przewidzianych w art. 26 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. (Dz.U. L 209 z 21.8.1969, str. 11) ⁽¹⁾.
10. **374 R 2988**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2988/74 z dnia 26 listopada 1974 r. dotyczące okresów przedawnień w postępowaniach i wykonywaniu sankcji zgodnie z regułami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej dotyczącymi transportu i konkurencji (Dz.U. L 319 z 29.11.1974, str. 1) ⁽¹⁾.

iv) Pomoc państwa

11. **370 R 1107**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1107/70 z dnia 4 czerwca 1970 r. w sprawie przyznawania pomocy w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz.U. nr 130 z 15.6.1970, str. 1), zmienione i uzupełnione:
 - **172 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — Przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 149),
 - **375 R 1473**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1473/75 z dnia 20 maja 1975 r. (Dz.U. L 152 z 12.6.1975, str. 1),
 - **382 R 1658**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1658/82 z dnia 10 czerwca 1982 r. uzupełniającym przepisami w sprawie kombinowanego transportu rozporządzenie (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 184 z 29.6.1982, str. 1),
 - **389 R 1100**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1100/89 z dnia 27 kwietnia 1989 r. (Dz.U. L 116 z 28.4.1989, str. 24).

Przepisy tego rozporządzenia, dla potrzeb niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 5, wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami: „właściwe władze, jak zdefiniowano w artykule 62 Porozumienia EOG”.

v) Ułatwienia graniczne

12. **389 R 4060**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 4060/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zniesienia kontroli przeprowadzanych na granicach Państw Członkowskich w dziedzinie transportu drogowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 390 z 30.12.1989, str. 18).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) na podstawie artykułu 17 Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów (zwanej „Umową Tranzytową”), Austria może przeprowadzać kontrole graniczne w celu weryfikacji zgodności z systemem *ecopoint*, jak określono w art. 15 i 16 umowy tranzytowej.

⁽¹⁾ Zamieszczone w wykazie jedynie w celach informacyjnych. Dla zastosowania, patrz: Protokół 21.

Wszystkie zainteresowane Umawiające się Strony mogą przeprowadzać kontrole graniczne w celu weryfikacji zgodności z uzgodnieniami kontyngentowymi, określonymi w artykule 16 umowy tranzytowej i które nie są zastąpione przez system *ecopoint*, oraz z uzgodnieniami kontyngentowymi zawartymi w umowach dwustronnych między Austrią z jednej, a Finlandią, Norwegią, Szwecją i Szwajcarią z drugiej strony.

Wszelkie pozostałe kontrole są przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem.

vi) Transport kombinowany

13. **375 L 0130**: dyrektywa Rady 75/130/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. w sprawie ustanowienia wspólnych reguł dotyczących niektórych rodzajów przewozów w kombinowanym przewozie rzeczy między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 48 z 22.2.1975, str. 31), zmieniona:

- **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 5.11.1985, str. 163),
- **379 L 0005**: dyrektywą Rady 79/5/EWG z dnia 19 grudnia 1978 roku (Dz.U. L 5 z 9.1.1979, str. 33),
- **382 L 0003**: dyrektywą Rady 82/3/EWG z dnia 21 grudnia 1981 roku (Dz.U. L 5 z 9.1.1982, str. 12),
- **382 L 0603**: dyrektywą Rady 82/603/EWG z dnia 28 lipca 1982 roku (Dz.U. L 247 z 23.8.1982, str. 6),
- **386 L 0544**: dyrektywą Rady 86/544/EWG z dnia 10 listopada 1986 roku (Dz.U. L 320 z 15.11.1986, str. 33),
- **391 L 0224**: dyrektywą Rady 91/224/EWG z dnia 27 marca 1991 roku (Dz.U. L 103 z 23.4.1991, str. 1).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 8 ustęp 3 dodaje się, co następuje:

„— Austria

Strassenverkehrsbeitrag

— Finlandia

Moottorijajoneuvovero/Motorfordonsskatt

— Szwecja

Fordonsskatt”

II. TRANSPORT DROGOWY

i) Harmonizacja techniczna oraz bezpieczeństwo

14. **385 L 0003**: dyrektywa Rady 85/3/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie ciężaru, wymiarów i niektórych innych właściwości technicznych niektórych pojazdów drogowych (Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 14), zmieniona:

— **386 L 0360**: dyrektywą Rady 86/360/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. (Dz.U. L 217 z 5.8.1986, str. 19),

— **388 L 0218**: dyrektywą Rady 88/218/EWG z dnia 11 kwietnia 1988 r. (Dz.U. L 98 z 15.4.1988, str. 48),

— **389 L 0338**: dyrektywą Rady 89/338/EWG z dnia 27 kwietnia 1989 r. (Dz.U. L 142 z 25.5.1989, str. 3),

— **389 L 0460**: dyrektywą Rady 89/460/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. zmieniającą, w celu ustalenia daty wygaśnięcia odstępstw przyznanych Irlandii i Zjednoczonemu Królestwu, dyrektywę 85/3/EWG (Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 5).

— **389 L 0461**: dyrektywą Rady 89/461/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. zmieniającą, w celu ustalenia niektórych maksymalnych dozwolonych wymiarów dla pojazdów przegubowych, dyrektywę 85/3/EWG (Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 7).

— **391 L 0060**: dyrektywą Rady 91/60/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. zmieniającą, w celu ustalenia niektórych maksymalnych dozwolonych wymiarów dla pociągów drogowych, dyrektywę 85/3/EWG (Dz.U. L 37 z 9.2.1991, str. 37).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Austria może utrzymać swoje ustawodawstwo krajowe dotyczące maksymalnych dopuszczalnych mas pojazdów mechanicznych oraz przyczep określonych w załączniku I podpunkty 2.2.1 i 2.2.2 niniejszej dyrektywy. Dlatego przepisy dopuszczające użycie pojazdów (prostych lub złożonych), które nie odpowiadają wymogom takiego ustawodawstwa krajowego, nie stosują się do Austrii. Sytuacja ta zostanie wspólnie zweryfikowana sześć miesięcy przed wygaśnięciem umowy między Wspólnotami Europejskimi a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów.

Wszelkie pozostałe przepisy dotyczące mas i wymiarów objęte niniejszą dyrektywą są w pełni wykonywane przez Austrię.

15. **386 L 0364**: dyrektywa Rady 86/364/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. dotycząca dowodu zgodności pojazdów z dyrektywą 85/3/EWG w sprawie masy, wymiarów niektórych innych właściwości technicznych niektórych pojazdów drogowych (Dz.U. L 221 z 7.08.1986, str. 48).

16. **377 L 0143**: dyrektywa Rady 77/143/EWG z dnia 29 grudnia 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących badań technicznych pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 47 z 18.2.1977, str. 47), zmieniona:
- **388 L 0449**: dyrektywą Rady 88/449/EWG z dnia 26 lipca 1988 r. (Dz.U. L 222 z 12.8.1988, str. 10) sprostowaną w Dz.U. L 261 z 21.9.1988, str. 28,
 - **391 L 0225**: dyrektywą Rady 91/225/EWG z dnia 27 marca 1991 r. (Dz.U. L 103 z 23.4.1991, str. 3).
17. **389 L 0459**: dyrektywa Rady 89/459/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do głębokości bieżnika opon niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 226 z 3.08.1989, str. 4).

ii) Opodatkowanie

18. **368 L 0297**: dyrektywa Rady 68/297/EWG z dnia 19 lipca 1968 r. w sprawie ujednoczenia przepisów dotyczących bezcłowego dopuszczenia do obrotu paliw znajdujących się w zbiorniku paliwa pojazdów silnikowych (Dz.U. L 175 z 23.7.1968, str. 15), zmieniona:
- **172 B**: Aktem dotyczących warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 92),
 - **385 L 0347**: dyrektywą Rady 85/347/EWG z dnia 8 lipca 1985 r. (Dz.U. L 183 z 16.7.1985, str. 22).

iii) Harmonizacja społeczna

19. **377 L 0796**: dyrektywa Rady 77/796/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. zmierzająca do wzajemnego uznania dyplomów, świadectw oraz pozostałych dowodów potwierdzających formalne kwalifikacje dla przewoźników transportu drogowego rzeczy oraz przewoźników transportu drogowego osób, włączając środki przeznaczone do efektywnego zachęcenia tych przewoźników do skorzystania z przysługującego im prawa do swobody przedsiębiorczości (Dz.U. L 334 z 24.12.1977, str. 37), zmieniona:
- **389 L 0438**: dyrektywą Rady 89/438/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 101) sprostowaną w Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 31.
20. **385 R 3820**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. L 370 z 31.12.1985, str. 1).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) przepisów artykułu 3 nie stosuje się.
21. **385 R 3821**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12.1985, str. 8), zmienione:
- **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) najpóźniej do dnia 1 stycznia 1995 roku, Austria może zwolnić pojazdy wykorzystywane wyłącznie do transportu krajowego z obowiązku instalacji urządzeń rejestrujących określonych w artykule 3 ustęp 1 rozporządzenia.
22. **376 L 0914:** dyrektywa Rady 76/914/EWG z dnia 16 grudnia 1976 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia kierowców w transporcie drogowym (Dz.U. L 357 z 29.12.1976, str. 36).
23. **388 L 0599:** dyrektywa Rady 88/599/EWG z dnia 23 listopada 1988 r. w sprawie standardowych procedur sprawdzających przy wykonaniu rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 325 z 29.11.1988, str. 55).
24. **389 L 0684:** dyrektywa Rady 89/684/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kształcenia zawodowego niektórych kierowców pojazdów przewożących drogą towary niebezpieczne (Dz.U. L 398 z 30.12.1989, str. 33).

iv) Dostęp do rynku (towary)

25. **362 L 2005:** pierwsza dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1962 r. w sprawie niektórych typów drogowego przewozu rzeczy między Państwami Członkowskimi (Dz.U. nr 70 z 6.8.1962, str. 2005/62), zmieniona i uzupełniona:
- **172 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Republiki Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 073 z 27.3.1972, str. 126),
 - **372 L 0426:** dyrektywą Rady nr 72/426/EWG z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 291 z 28.12.1972, str. 155),
 - **374 L 0149:** dyrektywą Rady nr 74/149/EWG z dnia 4 marca 1974 r. (Dz.U. L 84 z 28.3.1974, str. 8),
 - **377 L 0158:** dyrektywą Rady nr 77/158/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. (Dz.U. L 48 z 19.2.1977, str. 30),
 - **378 L 0175:** dyrektywą Rady nr 78/175/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. (Dz.U. L 54 z 25.2.1978, str. 18),
 - **380 L 0049:** dyrektywą Rady nr 80/49/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. (Dz.U. L 18 z 24.1.1980, str. 23),
 - **382 L 0050:** dyrektywą Rady nr 82/50/EWG z dnia 19 stycznia 1982 r. (Dz.U. L 27 z 4.2.1982, str. 22),
 - **383 L 0572:** dyrektywą Rady nr 83/572/EWG z dnia 26 października 1983 r. (Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 33),
 - **384 L 0647:** dyrektywą Rady nr 84/647/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz.U. L 335 z 22.12.1984, str. 72).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) przepisy dyrektywy stosują się jedynie do transportu na własny rachunek;
- b) na czas trwania Umowy między Wspólnotami Europejskimi a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów, zastosowanie dyrektywy nie wpływa na istniejące wzajemne prawa dostępu do rynku określone w artykule 16 Umowy między Wspólnotami Europejskimi a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów i które zostały ustalone w dwustronnych umowach między Austrią z jednej a Finlandią, Norwegią i Szwecją z drugiej strony, chyba że inaczej uzgodnione przez zainteresowane strony.

26. **376 R 3164**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3164/76 z dnia 16 grudnia 1976 r. w sprawie dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych rzeczy (Dz.U. L 357 z 29.12.1976, str.1), zmienione:

- **388 R 1841**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1841/88 z dnia 21 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 163 z 30.6.1988, str. 1).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) stosuje się jedynie artykuł 4a rozporządzenia, uwzględniając środki dla jego zastosowania, przewidziane w artykule 4b i przyjęte zgodnie z postanowieniami Porozumienia;
- b) na czas trwania umowy między Wspólnotami Europejskimi a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów, zastosowanie dyrektywy nie wpływa na istniejące wzajemne prawa dostępu do rynku, określone w artykule 15 a Umowy między Wspólnotami Europejskimi a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów i które zostały ustanowione w dwustronnych umowach między Austrią z jednej, a Finlandią, Norwegią i Szwecją, z drugiej strony, chyba że inaczej uzgodnione przez zainteresowane strony.

v) Stawki (towary)

27. **389 R 4058**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 4058/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie ustalenia stawek za drogowy przewóz rzeczy między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 390 z 30.12.1989 str. 1).

vi) Dopuszczenie do wykonywania zawodu (towary)

28. **374 L 0561**: dyrektywa Rady 74/561/EWG z dnia 12 listopada 1974 r. w sprawie dopuszczenia do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy w transporcie krajowym i międzynarodowym (Dz.U. L 308 z 19.11.1974, str. 18), zmieniona:

- **389 L 0438**: dyrektywą Rady 89/438/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 101),
- **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).

vii) Pojazdy wynajęte (towary)

29. **384 L 0647**: dyrektywa Rady 84/647/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz.U. L 335 z 22.12.1984, str. 72), zmieniona:

— **390 L 0398**: dyrektywą Rady 90/398/EWG z dnia 24 lipca 1990 r. (Dz.U. L 202 z 31.7.1990, str. 46).

viii) Dostęp do rynku (pasażerowie)

30. **366 R 0117**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 117/66 z dnia 28 lipca 1966 r. w sprawie wprowadzenia wspólnych reguł w odniesieniu do międzynarodowych przewozów pasażerów autokarowych i autobusowych (Dz.U. L 147 z 9.8.1966, str. 2688/66).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Artykułu 4 ustęp 2 nie stosuje się.

31. **368 R 1016**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1016/68 z dnia 9 lipca 1968 r. ustanawiające wzór dokumentów kontrolnych, określonych w art. 6 i 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 117/66 (Dz.U. L 173 z 22.7.1968, str. 8), zmienione:

— **382 R 2485**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2485/82 z dnia 13 września 1982 r. (Dz.U. L 265 z 15.9.1982, str. 5).

32. **372 R 0516**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 516/72 z dnia 28 lutego 1972 r. w sprawie wprowadzenia wspólnych zasad dla wahadłowych połączeń autokarowych i autobusowych między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 67 z 20.3.1972, str. 13), zmienione:

— **378 R 2778**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2778/78 z dnia 23 listopada 1978 r. (Dz.U. L 333 z 30.11.1978, str. 4).

33. **372 R 0517**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 517/72 z dnia 28 lutego 1972 r. w sprawie wprowadzenia wspólnych zasad w odniesieniu do przewozów autokarowych i autobusowych regularnych oraz regularnych specjalnych między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 67 z 20.3.1972, str. 19), zmienione:

— **377 R 3022**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3022/77 z dnia 20 grudnia 1977 r. (Dz.U. L 358 z 31.12.1977, str. 1),

— **378 R 1301**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1301/78 z dnia 12 czerwca 1978 r. (Dz.U. L 158 z 16.6.1978, str. 1).

34. **372 R 1172**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1172/72 z dnia 26 maja 1972 r. ustanawiające formę dokumentów określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 517/72 oraz rozporządzeniu Rady (EWG) nr 516/72 (Dz.U. L 134 z 12.06.1972, str. 1), zmienione:

— **372 R 2278**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2778/72 z dnia 20 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 292 z 29.12.1972, str. 22),

— **179 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 92),

— **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 162).

Postanowienia tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W załączniku I, przypis 1 zostanie uzupełniony jak następuje: „Islandia (IS), Liechtenstein (FL), Norwegia (N), Austria (A), Finlandia (SF), Szwecja (S)”.

ix) Dopuszczenie do wykonywania zawodu (pasażerowie)

35. **374 L 0562**: dyrektywa Rady 74/562/EWG z dnia 12 listopada 1974 r. w sprawie dopuszczenia do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego transportu pasażerów w transporcie krajowym i międzynarodowym (Dz.U. L 308 z 19.11.1974, str. 23), zmieniona:

— **389 L 0438**: dyrektywą Rady 89/438/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. (Dz.U. nr L 212 z 22.7.1989, str. 101).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Austria wykonuje przepisy dyrektywy najpóźniej dnia 1 stycznia 1995 r.

36. **390 R 3572**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniające, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).

III. TRANSPORT KOLEJOWY

i) Polityka strukturalna

37. **375 D 0327**: decyzja Rady 75/327/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie poprawy sytuacji przedsiębiorstw kolejowych i harmonizacji zasad rządzących stosunkami finansowymi między tymi przedsiębiorstwami a Państwami (Dz.U. L 152 z 12.6.1975, str. 3), zmieniona:

— **179 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 92),

— **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 163),

— **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego oraz żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).

Przepisy tej decyzji, w celach niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) artykułu 8 nie stosuje się;

b) Austria stosuje przepisy decyzji nie później niż dnia 1 stycznia 1995 roku.

38. **383 D 0418**: decyzja Rady 83/418/EWG z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie niezależności handlowej kolei w zarządzaniu swoim ruchem pasażerskim i bagażowym (Dz.U. L 237 z 26.8.1983, str. 32), zmieniona:

— **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 165),

- **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).
39. **369 R 1192**: rozporządzenie Rady nr 1192/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie wspólnych zasad normalizujących rachunkowość przedsiębiorstw kolejowych (Dz.U. L 156 z 28.6.1969, str. 8), zmienione:
- **172 B**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Wspólnot Europejskich Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 90),
 - **373 D 0101(01)**: decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 r. dostosowującą dokumenty dotyczące przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 2 z 1.1.1973, str. 19),
 - **179 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 92),
 - **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 161),
 - **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).
40. **377 R 2830**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2830/77 z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie środków koniecznych do osiągnięcia porównywalności między systemami rachunkowości i rocznymi sprawozdaniami finansowymi przedsiębiorstw kolejowych (Dz.U. L 334 z 24.12.1977, str. 13), zmienione:
- **179 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 94),
 - **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 162),
 - **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).
41. **378 R 2183**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2183/78 z dnia 19 września 1978 r. ustanawiające jednolite zasady ustalania kosztów przedsiębiorstw kolejowych (Dz.U. L 258 z 21.9.1978, str. 1), zmienione:
- **179 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Greckiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 93),
 - **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 162),
 - **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).

ii) Stawki

42. **382 D 0529**: decyzja Rady 82/529/EWG z dnia 19 lipca 1982 r. w sprawie ustalenia stawek za międzynarodowy przewóz towarów koleją (Dz.U. L 234 z 9.8.1982, str. 5), zmieniona:
- **185 I**: Aktem w sprawie warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej i dostosowań w Traktatach (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 164),
 - **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 12).

IV. WODNY TRANSPORT ŚRÓDLĄDOWY*i) Dostęp do rynku*

43. **385 R 2919**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2919/85 z dnia 17 października 1985 r. ustanawiające warunki przystąpienia do ustaleń rewidowanej Konwencji dotyczącej żeglugi na Renie w odniesieniu do statków należących do Żeglugi Reńskiej (Dz.U. 280 z 22.10.1985, str. 4),

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Komisja jest również powiadamiana przez Państwa EFTA, zgodnie z postanowieniami artykułu 2, o wszelkich informacjach, określonych w tym artykule, jakie państwa EFTA mogą przesłać do CKR;
- b) artykułu 3 nie stosuje się.

ii) Polityka strukturalna

44. **389 R 1101**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1101/89 z dnia 27 kwietnia 1989 r. w sprawie poprawy struktury żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 116 z 28.04.1989, str. 25), zmienione:
- **390 R 3572**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3572/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, niektóre dyrektywy, decyzje oraz rozporządzenia odnoszące się do transportu drogowego, kolejowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 12).

Postanowienia tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Komisja, podejmując swoje decyzje określone w artykule 6 ustęp 7, artykule 8 ustęp 1 litera c) oraz artykule 8 ustęp 3 litera c), zwraca należytą uwagę na opinie wyrażone przez Państwa EFTA w ten sam sposób, jak na opinie wyrażone przez Państwa Członkowskie WE.

45. **389 R 1102**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1102/89 z dnia 27 kwietnia 1989 r. ustanawiające niektóre środki w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1101/89 (Dz.U. L 116 z 28.4.1989, str. 30), zmienione:
- **389 R 3685**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3685/89 z dnia 8 grudnia 1989 r. (Dz.U. L 360 z 9.12.1989, str. 20),
 - **391 R 0317**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 317/91 z dnia 8 lutego 1991 r. (Dz.U. L 37 z 9.2.1991, str. 27).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Komisja, zmieniając niniejsze rozporządzenie, jak wspomniano w artykule 12 ustęp 1, zwraca należytą uwagę na opinie wyrażone przez Państwa EFTA w ten sam sposób, jak na opinie wyrażone przez Państwa Członkowskie WE.

iii) Dopuszczenie do wykonywania zawodu

46. **387 L 0540:** dyrektywa rady 87/540/EWG z dnia 6 listopada 1987 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika towarów drogą wodną w transporcie krajowym i międzynarodowym i wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji dla tego zawodu (Dz.U. L 322 z 12.11.1987, str. 20).

iv) Harmonizacja techniczna

47. **382 L 0714:** dyrektywa Rady 82/714/EWG z dnia 4 października 1982 r., ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 301 z 28.10.1982, str. 1).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Wykaz w załączniku I uzupełnia się następująco:

ROZDZIAŁ I

Strefa 2

„Szwecja

Trollhätte kanal and Göta älv

Jezioro Vänern

Södertälje kanal

Jezioro Mälaren

Falsterbokanal

Sotenkanalen”

ROZDZIAŁ II

Strefa 3

„Austria

Dunaj od granicy austriacko-niemieckiej do granicy austriacko-czechosłowackiej

Szwecja

Göta kanal

Jezioro Vättern”

ROZDZIAŁ III

Strefa 4

„Szwecja

Wszystkie pozostałe rzeki, kanały oraz akweny śródlądowe nie wyszczególnione w strefach 1, 2 i 3”.

48. **376 L 0135**: dyrektywa Rady 76/135/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie wzajemnego uznania świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 21 z 29.1.1976, str. 10), zmieniona:

— **378 L 1016**: dyrektywą Rady 78/1016/EWG z dnia 23 listopada 1978 r. (Dz.U. L 349 z 13.12.1978, str. 31).

49. **377 D 0527**: decyzja Komisji 77/527/EWG z dnia 29 lipca 1977 r. ustanawiająca listę szlaków żeglugowych w celu stosowania dyrektywy Rady 76/135/EWG (Dz.U. L 209 z 17.8.1977, str. 29), zmieniona:

— **185 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — Przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 164),

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Wykaz zamieszczony w Załączniku uzupełnia się następująco:

„FINLANDIA

Saimaan kanava/Saima kanal

Saimaan vesistö/Saimens vattendrag

SZWECJA

Trollhätte kanal and Göta älv

Jezioro Vänern

Jezioro Mälaren

Södertälje kanal

Falsterbokanal

Sotenkanalen”

V. TRANSPORT MORSKI

W dziedzinie stosunków z państwami trzecimi w transporcie morskim stosuje się Protokół 19.

50. **386 R 4056**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 4056/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 85 i 86 Traktatu do transportu morskiego (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 4) ⁽¹⁾.

51. **388 R 4260**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4260/88 z dnia 16 grudnia 1988 r. w sprawie zawiadomień, skarg i wniosków oraz przesłuchań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4056/88 (Dz.U. L 376 z 21.12.1988, str. 1) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zamieszczone w wykazie jedynie w celach informacyjnych. Dla zastosowania, patrz: załącznik XIV.

⁽²⁾ Zamieszczone w wykazie jedynie w celach informacyjnych. Dla zastosowania, patrz: Protokół 21.

52. **379 R 0954**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 954/79 z dnia 15 maja 1979 r. dotyczące ratyfikacji lub przystąpienia przez Państwa Członkowskie do Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych (Dz.U. L 121 z 17.5.1979, str. 1) ⁽¹⁾.
53. **386 R 4055**: rozporządzenie rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. stosujące zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między Państwami Członkowskimi i między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 1), zmienione:
- **390 R 3573**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3573/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. zmieniającym, w wyniku zjednoczenia Niemiec, rozporządzenie (EWG) nr 4055/86 stosujące zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między Państwami Członkowskimi i między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 16).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) artykuł 2 otrzymuje brzmienie: „Zakazane są wszelkie jednostronne ograniczenia krajowe w transporcie niektórych towarów, w całości lub częściowo zarezerwowanym dla statków pływających pod banderą krajową.”;
- b) w odniesieniu do artykułu 5 ustęp 1 rozumie się, iż ustalenia dotyczące podziału ładunku w handlu towarami masowymi we wszelkich przyszłych umowach z państwami trzecimi są zabronione;
- c) do celów wykonania artykułów 5, 6 i 7 stosuje się Protokół 19 do Porozumienia EOG.
54. **379 L 0115**: dyrektywa Rady 79/115/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. dotycząca pilotowania statków przez pilotów dalekomorskich na Morzu Północnym i kanale La Manche (Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 32).
55. **379 L 0116**: dyrektywa Rady 79/116/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. w sprawie minimalnych wymagań dla niektórych tankowców wchodzących do portów Wspólnoty lub z nich wychodzących (Dz.U. L 33 z 8.02.1979, str. 33), zmieniona:
- **379 L 1034**: dyrektywą Rady 79/1034/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. (Dz.U. L 315 z 11.12.1979, str. 16).
56. **391 R 0613**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 613/91 z dnia 4 marca 1991 r. w sprawie transferu statków z jednego rejestru do drugiego w ramach Wspólnoty (Dz.U. L 68 z 15.3.1991, str. 1).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umwiające się strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

57. **386 R 4057**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 4057/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie nieuczciwych praktyk cenowych w transporcie morskim (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 14).
58. **386 R 4058**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 4058/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. dotyczące skoordynowanych działań w celu zapewnienia swobodnego dostępu do ładunków w handlu morskim (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 21).

⁽¹⁾ Zamieszczone w wykazie jedynie w celach informacyjnych. Dla zastosowania, patrz: załącznik XIV.

59. **383 D 0573**: decyzja Rady 83/573/EWG z dnia 26 października 1983 r. dotycząca środków zaradczych w zakresie międzynarodowej żeglugi handlowej (Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 37).

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

VI. LOTNICTWO CYWILNE

i) Reguły konkurencji

60. **387 R 3975**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3975/87 z dnia 14 grudnia 1987 r. ustanawiające procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego (Dz.U. L 374 z 31.12.1987, str. 1) ⁽¹⁾.
61. **388 R 4261**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4261/88 z dnia 16 grudnia 1988 r. w sprawie skarg, wniosków i przesłuchań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3975/87 (Dz.U. L 376 z 31.12.1988, str. 10) ⁽¹⁾.

ii) Dostęp do rynku

62. **390 R 2343**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2343/90 z dnia 24 lipca 1990 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych do regularnych usług lotniczych na trasach wewnątrzspółnotowych i podziału między przewoźników lotniczych zdolności przewozów pasażerskich w zakresie regularnych usług lotniczych między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 217 z 11.8.1990, str. 8).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Wykaz zamieszczony w załączniku II do rozporządzenia uzupełnia się następująco:

„AUSTRIA:	Wiedeń
FINLANDIA:	Helsinki-Vantaa
ISLANDIA:	Keflavik
NORWEGIA:	Oslo-Fornebu/Gardemoen
SZWECJA:	Sztokholm-Arlanda”

63. **389 R 2299**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89 z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (Dz.U. L 220 z 29.7.1989, str. 1).

Postanowienia tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Do celów zastosowania artykułów 7 i 11–20 niniejszego rozporządzenia, patrz: Protokół 21.

⁽¹⁾ Zamieszczone w wykazie jedynie w celach informacyjnych. Dla zastosowania, patrz: Protokół 21.

64. **391 R 0294**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 294/91 z dnia 4 lutego 1991 r. w sprawie prowadzenia usług ładunków lotniczych między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 36 z 8.2.1991, str. 1).

iii) Opłaty

65. **390 R 2342**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2342/90 z dnia 24 lipca 1990 r. w sprawie opłat za regularne usługi lotnicze (Dz.U. L 217 z 11.8.1990, str. 1).

iv) Harmonizacja techniczna i bezpieczeństwo

66. **380 L 1266**: dyrektywa Rady 80/1266/EWG z dnia 16 grudnia 1980 r. w sprawie przyszłej współpracy i wzajemnej pomocy między Państwami Członkowskimi w dziedzinie dochodzenia przyczyn wypadków lotniczych (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 32).

v) Procedura konsultacyjna

67. **380 D 0050**: decyzja Rady 80/50/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. ustanawiająca procedurę konsultacyjną w sprawie stosunków między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi w dziedzinie transportu lotniczego i w sprawie działania w obrębie organizacji międzynarodowych odnoszącego się do tych kwestii (Dz.U. L 18 z 24.1.1980, str. 24).

vi) Harmonizacja społeczna

68. **391 R 0295**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 295/91 z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiające wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych (Dz.U. L 36 z 8.2.1991, str. 5).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

69. **C/257/88/str. 6**: obwieszczenie Komisji dotyczące procedur komunikowania Komisji, odnoszących się do art. 4 i 5 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2671/88 z dnia 26 lipca 1988 r. w sprawie stosowania Traktatu dla niektórych kategorii porozumień między przedsiębiorstwami i uzgodnionych praktyk dotyczących wspólnego planowania i koordynacji zdolności przewozowej, podziału dochodu i konsultacji w sprawach taryf w regularnych połączeniach lotniczych oraz przydziału czasu na start lub lądowanie na lotniskach (Dz.U. C 257 z 4.10.1988, str. 6).

70. **C/119/89/str. 6**: obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2671/88 z dnia 26 lipca 1988 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień między przedsiębiorstwami, decyzji zrzeszeń przedsiębiorstw i uzgodnionych praktyk dotyczących wspólnego planowania i koordynacji zdolności przewozowej, podziału dochodu i konsultacji w sprawach taryf w regularnych połączeniach lotniczych oraz przydziału czasu na start lub lądowanie na lotniskach (Dz.U. C 119 z 13.5.1989, str. 6).

71. **361 Y 0722(01)**: zalecenie Komisji z dnia 14 czerwca 1961 r. dla Państw Członkowskich w sprawie stosowania rozporządzenia 11 dotyczącego zniesienia dyskryminacji w stawkach i warunkach transportu, w wykonaniu art. 79 ust. 3 Traktatu (Dz.U. L 50 z 22.7.1961, str. 975/61).

 72. **485 Y 1231(01)**: rezolucja nr 85/C 348/01 Rady i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie w celu udoskonalenia wprowadzania w życie przepisów socjalnych dotyczących transportu drogowego (Dz.U. C 348 z 31.12.1985, str. 1).

 73. **384 X 0646**: zalecenie Rady 84/646/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie wzmocnienia współpracy krajowych spółek kolejowych Państw Członkowskich w międzynarodowych przewozach pasażerskich i towarowych (Dz.U. L 333 z 21.12.1984, str. 63).

 74. **382 X 0922**: zalecenie Komisji 82/922/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. dla krajowych przedsiębiorstw kolejowych w sprawie definicji międzynarodowego transportu pasażerskiego wysokiej jakości (Dz.U. L 381 z 31.12.1982, str. 38).

 75. **371 Y 0119(01)**: rezolucja Rady z dnia 7 grudnia 1970 r. w sprawie współpracy między przedsiębiorstwami kolejowymi (Dz.U. C 5 z 19.1.1971, str. 1).
-

ZAŁĄCZNIK XIV

KONKURENCJA

Wykaz przewidziany w artykule 60

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Jeśli nie przewidziano inaczej, postanowienia niniejszego załącznika, w celach niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- I. wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami „właściwy organ nadzoru”;
- II. wyrazy „wspólny rynek” zastępuje się wyrazami „terytorium objęte Porozumieniem EOG”;
- III. wyrazy „handel między Państwami Członkowskimi” zastępuje się wyrazami „handel między Umawiającymi się Stronami”;
- IV. wyrazy „Komisja i władze Państw Członkowskich” zastępuje się wyrazami „Komisja WE, Urząd Nadzoru EFTA, władze Państw Członkowskich WE oraz Państw EFTA”;
- V. odniesienia do artykułów Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą (EWG) lub Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (EWWiS) zastępuje się odniesieniami do Porozumienia EOG (EOG), jak następuje:
 - artykuł 85 (EWG) — artykuł 53 (EOG),
 - artykuł 86 (EWG) — artykuł 54 (EOG),
 - artykuł 90 (EWG) — artykuł 59 (EOG),
 - artykuł 66 (EWWiS) — artykuł 2 Protokołu 25 do Porozumienia EOG,
 - artykuł 80 (EWWiS) — artykuł 3 Protokołu 25 do Porozumienia EOG.
- VI. wyrazy „niniejsze rozporządzenie” zastępuje się wyrazami „niniejszy akt”;
- VII. wyrazy „zasady konkurencji Traktatu” zastępuje się wyrazami „zasady konkurencji Porozumienia EOG”;
- VIII. wyrazy „Wysoka Władza” zastępuje się wyrazami „właściwe organy nadzoru”.

Bez uszczerbku dla zasad kontroli koncentracji, wyrazy „właściwe organy nadzoru” stosowane w zasadach poniżej zastępuje się wyrazami „organy nadzoru, które są właściwe do decydowania w danej sprawie zgodnie z art. 56 Porozumienia EOG”.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

A. Kontrola połączeń

1. **389 R 4064**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 1), sprostowane w Dz.U. L 257 z 21.9.1990, str. 13.

Przepisy artykułów 1–5 rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 1, po wyrazach „Bez uszczerbku dla art. 22” dodaje się wyrazy „lub odpowiadających mu postanowień przewidzianych w Protokole 21 do Porozumienia EOG”;

ponadto, wyrazy „o wymiarze wspólnotowym” zastępuje się wyrazami „odpowiednio o wymiarze wspólnotowym lub EFTA”;

- b) w artykule 1 ustęp 2, wyrazy „wymiar wspólnotowy” zastępuje się wyrazami „odpowiednio wymiar wspólnotowy lub EFTA”;

ponadto, wyrazy „obróć przypadający na Wspólnotę” zastępuje się wyrazami „obróć przypadający na Wspólnotę lub obróć przypadający na EFTA”;

w akapicie ostatnim, wyrazy „Państwie Członkowskim” zastępuje się wyrazem „Państwie”;

- c) artykułu 1 ustęp 3 nie stosuje się;

- d) w artykule 2 ustęp 1 akapit pierwszy, wyrazy „wspólnym rynkiem” zastępuje się wyrazami „funkcjonowaniem Porozumienia EOG”;

- e) na końcu artykułu 2 ustęp 2, wyrazy „wspólnym rynkiem” zastępuje się wyrazami „funkcjonowaniem Porozumienia EOG”;

- f) na końcu artykułu 2 ustęp 3, wyrazy „wspólnym rynkiem” zastępuje się wyrazami: „funkcjonowaniem Porozumienia EOG”;

- g) w artykule 3 ustęp 5 litera b), wyrazy „Państwa Członkowskiego” zastępuje się wyrazami „Państwa Członkowskiego WE lub Państwa EFTA”;

- h) w artykule 4 ustęp 1, wyrazy „o wymiarze wspólnotowym” zastępuje się wyrazami „odpowiednio o wymiarze wspólnotowym lub EFTA”;

ponadto, w zdaniu pierwszym, po wyrazach „... zgłasza się Komisji” dodaje się wyrazy „zgodnie z art. 57 Porozumienia EOG”;

- i) w artykule 5 ustęp 1, akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Obróć, we Wspólnocie lub w Państwie Członkowskim WE, obejmuje produkty sprzedawane oraz usługi świadczone przedsiębiorstwom lub konsumentom, we Wspólnocie lub w tym Państwie Członkowskim WE, w odpowiednim przypadku. To samo stosuje się do obrotu na terytorium Państw EFTA jako całości lub w Państwie EFTA.”;

- j) w artykule 5 ustęp 3 litera a) akapit drugi, wyrazy „obróć we Wspólnocie” zastępuje się wyrazami „obróć we Wspólnocie lub w ramach EFTA”;

ponadto, wyrazy „rezydentami wspólnotowymi” zastępuje się wyrazami „odpowiednio rezydentami wspólnotowymi lub EFTA”;

- k) w artykule 5 ustęp 3 litera a) akapit trzeci, wyrazy „Państwie Członkowskim” zastępuje się wyrazami „Państwie Członkowskim WE lub Państwie EFTA”;

- l) w artykule 5 ustęp 3 litera b) zdanie ostatnie „[...], brane są pod uwagę składki brutto wniesione przez odpowiednio stałych rezydentów Wspólnoty i rezydentów jednego z Państw Członkowskich.” otrzymuje brzmienie:

„..., brane są pod uwagę składki brutto wniesione przez, odpowiednio, rezydentów Wspólnoty i rezydentów jednego z Państw Członkowskich WE. To samo stosuje się do składek brutto wniesionych przez, odpowiednio, rezydentów na terytorium Państw EFTA jako całości oraz przez rezydentów w jednym Państwie EFTA.”.

B. Porozumienia o wyłączności w stosunkach handlowych

2. **383 R 1983**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1983/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień o wyłączności dystrybucji (Dz.U. L 173 z 30.6.1983, str. 1), sprostowane w Dz.U. L 281 z 13.10.1983, str. 24, oraz zmienione:

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 166).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 5 ustęp 1, wyraz „Traktat” zastępuje się wyrazami „Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą”;
- b) w artykule 6, akapit wprowadzający, wyrazy „na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 19/65/EWG” zastępuje się wyrazami „albo z jej własnej inicjatywy, albo na wniosek innych organów nadzoru lub Państwa podlegającego jej kompetencji bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes”;
- c) na końcu artykułu 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:
„Właściwy organ nadzoru może w takich przypadkach wydać decyzję zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 17/62 lub z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, bez wymogu jakiegokolwiek powiadomienia ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw.”;
- d) artykułu 7 nie stosuje się;
- e) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:
„Niniejszy akt traci moc z dniem 31 grudnia 1997 r.”.

3. **383 R 1984**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień o wyłączności zakupu (Dz.U. L 173 z 30.6.1983, str. 5), sprostowane w Dz.U. L 281 z 13.10.1983, str. 24, oraz zmienione:

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 166).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 5 ustęp 1, wyraz „Traktat” zastępuje się wyrazami „Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą”;
- b) w artykule 14 ustęp wprowadzający, wyrazy „na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 19/65/EWG” zastępuje się wyrazami „albo z jej własnej inicjatywy, albo na wniosek innych organów nadzoru lub Państwa podlegającego jej kompetencji bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes”;
- c) na końcu artykułu 14 dodaje się następujący akapit:
„Właściwy organ nadzoru może w takich przypadkach wydać decyzję zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 17/62 lub z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, bez wymogu jakiegokolwiek powiadomienia ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw.”;
- d) artykułu 15 nie stosuje się;
- e) artykuł 19 otrzymuje brzmienie:
„Niniejszy akt traci moc z dniem 31 grudnia 1997 r.”.

4. **385 R 0123**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 123/85 z dnia 12 grudnia 1984 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych (Dz.U. L 15 z 18.1.1985, str. 16), zmienione:

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 167).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 5 ustęp 1 pkt 2) litera d), wyrazy „Państwo Członkowskie” zastępuje się wyrazami „Państwo Członkowskie WE lub Państwo EFTA”;
- b) artykułu 7 nie stosuje się;
- c) artykułu 8 nie stosuje się;

- d) artykułu 9 nie stosuje się;
- e) w artykule 10, ustęp wprowadzający, wyrazy „na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 19/65/EWG” zastępuje się wyrazami „albo z jej własnej inicjatywy, albo na wniosek innych organów nadzoru lub Państwa podlegającego jej kompetencji bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes”;
- f) w artykule 10 ustęp 3, wyrazy „Państwa Członkowskie” zastępuje się wyrazami „Umawiające się Strony”;
- g) na końcu artykułu 10 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Właściwy organ nadzoru może w takich przypadkach wydać decyzję zgodnie z artykułami 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 17/62 lub z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, bez wymogu jakiegokolwiek powiadomienia ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw.”;
- h) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy akt pozostaje w mocy do dnia 30 czerwca 1995 r.”.

C. Porozumienia dotyczące licencji na korzystanie z patentów

- 5. **384 R 2349:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2349/84 z dnia 23 lipca 1984 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu dla niektórych kategorii porozumień dotyczących licencji na korzystanie z patentów (Dz.U. L 219 z 16.8.1984, str. 15), zmienione:
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 166).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 4 ustęp 1, wyrazy „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, są zgłaszane Komisji zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1699/75, oraz że Komisja nie wyrazi sprzeciwu” zastępuje się wyrazami „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, są zgłaszane Komisji WE lub Urzędowi Nadzoru EFTA zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27/62, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2526/85 oraz z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, oraz że właściwe organy nadzoru nie wyrażają sprzeciwu”;
- b) w artykule 4 ustęp 2, wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami „Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA”;
- c) artykułu 4 ustęp 4 nie stosuje się;
- d) w artykule 4 ustęp 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wyraża sprzeciw wobec wyłączenia, jeśli otrzyma wniosek o uczynienie tego od Państwa podlegającego jej kompetencji w ciągu trzech miesięcy od przekazania tym Państwom powiadomienia, określonego w ust. 1.”;
- e) w artykule 4 ustęp 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jednakże, jeśli sprzeciw został wyrażony na wniosek Państwa podlegającego jej kompetencji i wniosek ten zostanie utrzymany w mocy, sprzeciw ten może zostać wycofany jedynie po konsultacji z jej Komitetem Doradczym do spraw Porozumień Ograniczających Konkurencję i Pozycję Dominujących.”;
- f) na końcu artykułu 4 ustęp 9 dodaje się:

„, lub odpowiadającym postanowieniom przewidzianym w Protokole 21 do Porozumienia EOG.”;
- g) artykułu 6 nie stosuje się;
- h) artykułu 7 nie stosuje się;
- i) artykułu 8 nie stosuje się;
- j) w artykule 9 ustęp wprowadzający, wyrazy „na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 19/65/EWG” zastępuje się wyrazami „albo z jej własnej inicjatywy, albo na wniosek innych organów nadzoru lub Państwa podlegającego jej kompetencji bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes”;

k) na końcu artykułu 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Właściwy organ nadzoru może w takich przypadkach wydać decyzję zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 17/62 lub z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, bez wymogu jakiegokolwiek powiadomienia ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw.”;

l) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy akt stosuje się do dnia 31 grudnia 1994 r.”.

D. Porozumienia specjalizacyjne oraz porozumienia badawczo-rozwojowe

6. **385 R 0417**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 417/85 z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień specjalizacyjnych (Dz.U. L 53 z 22.2.1985, str. 1), zmienione:

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 167).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w artykule 4 ustęp 1, wyrazy „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, są zgłaszane Komisji zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1699/75, oraz że Komisja nie wyrazi sprzeciwu” zastępuje się wyrazami „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, są zgłaszane Komisji WE lub Urzędowi Nadzoru EFTA zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27/62, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2526/85, oraz z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, oraz że właściwy organ nadzoru nie wyraża sprzeciwu”;

b) w artykule 4 ustęp 2, wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami „Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA”;

c) artykuł 4 ustęp 4 nie stosuje się;

d) w artykule 4 ustęp 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wyraża sprzeciw wobec wyłączenia, jeśli otrzyma wniosek o uczynienie tego od Państwa podlegającego jej kompetencji w ciągu trzech miesięcy od przekazania tym Państwom powiadomienia, określonego w ust. 1.”;

e) w artykule 4 ustęp 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jednakże, jeśli sprzeciw został wyrażony na wniosek Państwa podlegającego jej kompetencji i wniosek ten zostanie utrzymany w mocy, sprzeciw ten może zostać wycofany jedynie po konsultacji z jej Komitetem Doradczym do spraw Porozumień Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących.”;

f) na końcu artykułu 4 ustęp 9 dodaje się:

„, lub odpowiadającym postanowieniom przewidzianym w Protokole 21 do Porozumienia EOG.”;

g) w artykule 8 ustęp wprowadzający, wyrazy „na podstawie art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2821/71” zastępuje się wyrazami „albo z jej własnej inicjatywy, albo na wniosek innych organów nadzoru lub Państwa podlegającego jej kompetencji bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes”;

h) na końcu artykułu 8 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Właściwy organ nadzoru może w takich przypadkach wydać decyzję zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 17/62 lub z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, bez wymogu jakiegokolwiek powiadomienia ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw.”;

i) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy akt stosuje się do dnia 31 grudnia 1997 r.”.

7. **385 R 0418**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 418/85 z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień badawczo-rozwojowych (Dz.U. L 53 z 22.2.1985, str. 5), zmienione:

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 167).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 7 ustęp 1, wyrazy „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, są zgłaszane Komisji zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1699/75, oraz że Komisja nie wyrazi sprzeciwu” zastępuje się wyrazami „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, są zgłaszane Komisji WE lub Urzędowi Nadzoru EFTA zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27/62, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2526/85, oraz z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, oraz że właściwy organ nadzoru nie wyraża sprzeciwu.”;
- b) w artykule 7 ustęp 2, wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami „Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA”;
- c) artykułu 7 ustęp 4 nie stosuje się;
- d) w artykule 7 ustęp 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wyraża sprzeciw wobec wyłączenia, jeśli otrzyma wniosek o uczynienie tego od Państwa podlegającego jej kompetencji w ciągu trzech miesięcy od przekazania tym Państwom powiadomienia, określonego w ust. 1.”;
- e) artykuł 7 ustęp 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jednakże, jeśli sprzeciw został wyrażony na wniosek Państwa podlegającego jej kompetencji i wniosek ten zostanie utrzymany w mocy, sprzeciw ten może zostać wycofany jedynie po konsultacji z jej Komitetem Doradczym do spraw Porozumień Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących.”;
- f) na końcu artykułu 7 ustęp 9 dodaje się:

„, lub odpowiadającym postanowieniom przewidzianym w Protokole 21 do Porozumienia EOG.”;
- g) w artykule 10, ustęp wprowadzający, wyrazy „na podstawie art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2821/71” zastępuje się wyrazami „albo z jej własnej inicjatywy, albo na wniosek innych organów nadzoru lub Państwa podlegającego jej kompetencji bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes”;
- h) na końcu artykułu 10 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Właściwy organ nadzoru może w takich przypadkach wydać decyzję zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 17/62 lub z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, bez wymogu jakiegokolwiek powiadomienia ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw.”;
- i) artykułu 11 nie stosuje się;
- j) artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy akt stosuje się do dnia 31 grudnia 1997 r.”.

E. Porozumienia franchisingu

8. **388 R 4087:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4087/88 z dnia 30 listopada 1988 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień franchisingu (Dz.U. L 359 z 28.12.1988, str. 46).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 6 ustęp 1, wyrazy „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, są zgłaszane Komisji zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1699/75, oraz że Komisja nie wyrazi sprzeciwu” zastępuje się wyrazami „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, są zgłaszane Komisji WE lub Urzędowi Nadzoru EFTA zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27/62, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2526/85, oraz z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, oraz że właściwy organ nadzoru nie wyraża sprzeciwu.”;
- b) w artykule 6 ustęp 2, wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami „Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA”;
- c) artykułu 6 ustęp 4 nie stosuje się;
- d) w artykule 6 ustęp 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wyraża sprzeciw wobec wyłączenia, jeśli otrzyma wniosek o uczynienie tego od Państwa podlegającego jej kompetencji w ciągu trzech miesięcy od przekazania tym Państwom powiadomienia, określonego w ust. 1.”;

- e) w artykule 6 ustęp 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Jednakże, jeśli sprzeciw został wyrażony na wniosek Państwa podlegającego jej kompetencji i wniosek ten zostanie utrzymany w mocy, sprzeciw ten może zostać wycofany jedynie po konsultacji z jej Komitetem Doradczym do spraw Porozumień Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących.”;
- f) na końcu artykułu 6 ustęp 9 dodaje się:
- „ lub odpowiadającym postanowieniom przewidzianym w Protokole 21 do Porozumienia EOG.”;
- g) w artykule 8, ustęp wprowadzający, wyrazy „na podstawie art. 7 rozporządzenia 19/65/EWG” zastępuje się wyrazami „albo z jej własnej inicjatywy, albo na wniosek innych organów nadzoru lub Państwa podlegającego jej kompetencji bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes”;
- h) na końcu artykułu 8 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „Właściwy organ nadzoru może w takich przypadkach wydać decyzję zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 17/62 lub z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, bez wymogu jakiegokolwiek powiadomienia ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw.”;
- i) w artykule 8 litera c), wyrazy „Państwa Członkowskie” zastępuje się wyrazami: „Państwa Członkowskie WE lub Państwa EFTA”;
- j) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:
- „Niniejszy akt pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 1999 r.”.

F. Porozumienia dotyczące korzystania z know-how

9. **389 R 0556:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 556/89 z dnia 30 listopada 1988 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących korzystania z *know-how* (Dz.U. L 61 z 4.3.1989, str. 1).

Przepisy tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 2, wyraz „EWG” zastępuje się wyrazami „terytorium objęte Porozumieniem EOG”;
- b) artykuł 1 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:
- „W zakresie, w jakim zobowiązania określone w ust.1 pkt 1–5 dotyczą terytoriów obejmujących Państwa Członkowskie WE lub Państwa EFTA, w których ta sama technologia jest chroniona niezbędnymi patentami, wyłączenie przewidziane w ust. 1 rozciąga się na te Państwa tak długo, jak licencjonowany produkt lub proces jest chroniony w tych Państwach takimi patentami, w przypadku których długość trwania takiej ochrony przekracza okresy wyszczególnione w ust. 2.”;
- c) w artykule 1 ustęp 7, pkt 6 i 8, wyrazy „Państwa Członkowskie” zastępuje się wyrazami „Państwa Członkowskie WE lub Państwa EFTA”;
- d) w artykule 4 ustęp 1, wyrazy „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, będą zgłaszane są Komisji zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27 oraz że Komisja nie wyraża sprzeciwu” zastępuje się wyrazami „pod warunkiem że porozumienia, o których mowa, zgłaszane są Komisji WE lub Urzędowi Nadzoru EFTA zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 27/62, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2526/85 i z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG oraz że właściwy organ nadzoru nie wyraża sprzeciwu”;
- e) w artykule 4 ustęp 3, wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami „Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA”;
- f) artykułu 4 ustęp 5 nie stosuje się;
- g) w artykule 4 ustęp 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Wyraża sprzeciw wobec wyłączenia, jeśli otrzyma wniosek o uczynienie tego od Państwa podlegającego jej kompetencji w ciągu trzech miesięcy od przekazania tym Państwom powiadomienia, określonego w ust. 1.”;
- h) w artykule 4 ustęp 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Jednakże, jeśli sprzeciw został wyrażony na wniosek Państwa podlegającego jej kompetencji i wniosek ten zostanie utrzymany w mocy, sprzeciw ten może zostać wycofany jedynie po konsultacji z jej Komitetem Doradczym do spraw Porozumień Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących.”;

- i) na końcu artykułu 4 ustęp 10 dodaje się:
„, lub odpowiadającym postanowieniom przewidzianym w Protokole 21 do Porozumienia EOG.”;
- j) w artykule 7 ustęp wprowadzający, wyrazy „na podstawie art. 7 rozporządzenia 19/65/EWG” zastępuje się wyrazami „albo z jej własnej inicjatywy, albo na wniosek innych organów nadzoru lub Państwa podlegającego jej kompetencji bądź osób fizycznych lub prawnych wykazujących uzasadniony interes”;
- k) w artykule 7 na końcu pkt 5 litery a) i b) dodaje się:
„Właściwy organ nadzoru może w takich przypadkach wydać decyzję zgodnie z art. 6 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 17/62 lub z odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG, bez wymogu jakiegokolwiek powiadomienia ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw.”;
- l) artykułu 8 nie stosuje się;
- m) artykułu 9 nie stosuje się;
- n) artykułu 10 nie stosuje się;
- o) artykułu 12 otrzymuje brzmienie:
„Niniejszy akt stosuje się do dnia 31 grudnia 1999 r.”.

G. Transport

10. **368 R 1017**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68 z dnia 19 lipca 1968 r. wprowadzające reguły konkurencji do transportu kolejowego, drogowego i żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 175 z 23.7.1968, str. 1).

Przepisy artykułów 1–5 oraz artykułów 7–9 tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 2 ustęp wprowadzający otrzymuje brzmienie:
„Z zastrzeżeniem przepisów art. 3–5, art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 1017/68 oraz postanowienia odpowiadającego art. 6, jak zostało przewidziane w Protokole 21 do Porozumienia EOG, zakazane są, jako niezgodne z funkcjonowaniem Porozumienia EOG, bez wymogu uzyskania wcześniejszej decyzji w tym względzie: wszelkie porozumienia między przedsiębiorstwami, decyzje związków przedsiębiorstw oraz praktyki uzgodnione, mogące wpływać na handel między Umawiającymi się Stronami, które mają na celu lub których skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji na obszarze objętym Porozumieniem EOG, w szczególności takie, które:”;
- b) artykułu 3 ustęp 2 nie stosuje się;
- c) artykułu 6 nie stosuje się;
- d) w artykule 8 akapit pierwszy, wyrazy „niezgodne ze wspólnym rynkiem” zastępuje się wyrazami „niezgodne z funkcjonowaniem Porozumienia EOG”;
- e) artykuł 9 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:
„W przypadku przedsiębiorstw publicznych i przedsiębiorstw, którym Państwa Członkowskie WE lub Państwa EFTA przyznają prawa specjalne lub wyłączne, Umawiające się Strony zapewniają, że nie zostanie wprowadzony ani utrzymany w mocy żaden środek sprzeczny z przepisami powyższych artykułów.”;
- f) w artykule 9 ustęp 2, wyraz „Wspólnoty” zastępuje się wyrazami „Umawiających się Stron”;
- g) artykuł 9 ustęp 3 otrzymuje brzmienie:
„Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA zapewniają, aby postanowienia niniejszego artykułu były stosowane oraz, w miarę potrzeby, kierują odpowiednie środki wobec Państw podlegających odpowiednio ich kompetencji.”.

11. **386 R 4056**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 4056/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 85 i 86 Traktatu do transportu morskiego (Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 4).

Przepisy sekcji I tego rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 2, wyrazy „portów Wspólnoty” zastępuje się wyrazami „portów na terytorium objętym Porozumieniem EOG”;

- b) artykułu 2 ustęp 2 nie stosuje się;
- c) w artykule 7 ustęp 1 akapit wprowadzający, wyrazy „w sekcji II” zastępuje się wyrazami „w sekcji II lub odpowiadających postanowieniach przewidzianych w Protokole 21 do Porozumienia EOG”;
- ponadto, w tiret drugie, wyrazy „art. 11 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 11 ust. 4 lub odpowiadających postanowień przewidzianych w Protokole 21 do Porozumienia EOG”;
- d) w artykule 7 ustęp 2 litera a), wyrazy „w rozdziale II” zastępuje się wyrazami „w sekcji II lub odpowiadających postanowieniach przewidzianych w Protokole 21 do Porozumienia EOG”;
- e) w artykule 7 ustęp 2 litera c) podpunkt i) dodaje się akapity w brzmieniu:
- „Jeśli którakolwiek z Umawiających się Stron zamierza podjąć konsultacje z Państwem trzecim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, informuje Wspólny Komitet EOG.
- W każdym przypadku, gdy właściwe, Umawiająca się Strona inicjująca procedurę może wystąpić z wnioskiem od innej Umawiającej się Strony o współpracę w ramach tych procedur.
- Jeśli jedna lub więcej innych Umawiających się Stron sprzeciwia się zamierzonym działaniom, w ramach Wspólnego Komitetu EOG zostanie podjęta próba osiągnięcia satysfakcjonującego rozwiązania. Jeśli Umawiające się Strony nie osiągną porozumienia, właściwe środki mogą zostać podjęte dla zapobieżenia dalszym zakłóceniom konkurencji.”;
- f) w artykule 8 ustęp 2, wyrazy „na wniosek Państwa Członkowskiego” zastępuje się wyrazami „na wniosek Państwa podlegającego jej kompetencji”;
- ponadto, wyrazy „art. 10” zastępuje się wyrazami „art. 10 lub odpowiadającymi postanowieniami przewidzianymi w Protokole 21 do Porozumienia EOG”;
- g) w artykule 9 ustęp 1, wyrazy „handlowym i żeglugowym interesom Wspólnoty” zastępuje się wyrazami „handlowym i żeglugowym interesom Umawiających się Stron”;
- h) w artykule 9 dodaje się ustęp 4 w brzmieniu:
- „4. Jeśli którakolwiek z Umawiających się Stron zamierza podjąć konsultacje z Państwem trzecim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, informuje Wspólny Komitet EOG.
- W każdym przypadku, gdy właściwe, Umawiająca się Strona inicjująca procedurę może wystąpić z wnioskiem od innej Umawiającej się Strony o współpracę w ramach tych procedur.
- Jeśli jedna lub więcej innych Umawiających się Stron sprzeciwia się zamierzonym działaniom, w ramach Wspólnego Komitetu EOG zostanie podjęta próba osiągnięcia satysfakcjonującego rozwiązania. Jeśli Umawiające się Strony nie osiągną porozumienia, właściwe środki mogą zostać podjęte dla zapobieżenia dalszym zakłóceniom konkurencji.”;

H. Przedsiębiorstwa publiczne

12. **388 L 0301:** dyrektywa Komisji 88/301/EWG z dnia 16 maja 1988 r. w sprawie konkurencji na rynkach końcowych urządzeń telekomunikacyjnych (Dz.U. L 131 z 27.5.1988, str. 73).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 2 akapit drugi, wyrazy „notyfikacji niniejszej dyrektywy” zastępuje się wyrazami: „wejściu w życie Porozumienia EOG”;
- b) artykułu 10 nie stosuje się;
- c) ponadto stosuje się, co następuje:

w odniesieniu do Państw EFTA, rozumie się, że Urząd Nadzoru EFTA jest adresatem wszelkich informacji, komunikatów, sprawozdań i powiadomień, które zgodnie z niniejszą dyrektywą są, w ramach Wspólnoty, kierowane do Komisji WE.

W odniesieniu do różnych okresów przejściowych przewidzianych w niniejszym akcie, stosuje się ogólny sześciomiesięczny okres przejściowy od dnia wejścia w życie Porozumienia EOG.

13. **390 L 0388:** dyrektywa Komisji 90/388/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie konkurencji na rynkach usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 10).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 3, akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Przed ich wprowadzeniem w życie, Komisja WE lub Urząd Nadzoru EFTA, odpowiednio zgodnie z kompetencjami, sprawdzą zgodność tych projektów z Porozumieniem EOG.”;

- b) w artykule 6 akapit drugi, wyrazy „zharmonizowane reguły wspólnotowe przyjęte przez Radę” zastępuje się wyrazami „zharmonizowane reguły zawarte w Porozumieniu EOG”;
- c) artykułu 10 akapit pierwszy nie stosuje się;
- d) ponadto stosuje się, co następuje:

w odniesieniu do Państw EFTA, rozumie się, że Urząd Nadzoru EFTA jest adresatem wszelkich informacji, komunikatów, sprawozdań i powiadomień, które zgodnie z niniejszą dyrektywą są, w ramach Wspólnoty, kierowane do Komisji WE. Podobnie, Urząd Nadzoru EFTA jest odpowiedzialny, w odniesieniu do Państw EFTA, za przygotowanie niezbędnych sprawozdań lub ocen.

W odniesieniu do różnych okresów przejściowych przewidzianych w niniejszym akcie, stosuje się ogólny sześciomiesięczny okres przejściowy od dnia wejścia w życie Porozumienia EOG.

I. *Węgiel i stal*

14. **354 D 7024:** decyzja Wysokiej Władzy nr 24/54 z dnia 6 maja 1954 r. ustanawiająca w wykonaniu art. 66 ust. 1 Traktatu rozporządzenie w sprawie tego, co stanowi kontrolę przedsiębiorstwa (Dz.U. EWWiS nr 9 z 11.5.1954, str. 345/54).

Przepisy tej decyzji, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Artykułu 4 nie stosuje się.

15. **367 D 7025:** decyzja Wysokiej Władzy nr 25/67 z dnia 22 czerwca 1967 r. ustanawiająca w wykonaniu art. 66 ust. 3 Traktatu rozporządzenie dotyczące wyłączenia z uprzedniego zezwolenia (Dz.U. nr 154 z 14.07.1967, str. 11), zmieniona

— **378 S 2495:** decyzją Komisji nr 2495/78/EWWiS z dnia 20 października 1978 r. (Dz.U. L 300 z 27.10.1978, str. 21).

Przepisy tej decyzji, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 2, po wyrazach „we Wspólnocie” dodaje się wyrazy „oraz w Państwach EFTA”;
- b) w nagłówku artykułu 2, wyrazy „zakres Traktatu” zastępuje się wyrazami „zakres Protokołu 25 do Porozumienia EOG”;
- c) w nagłówku artykułu 3, wyrazy „zakres Traktatu” zastępuje się wyrazami „zakres Protokołu 25 do Porozumienia EOG”;
- d) artykułu 11 nie stosuje się.

AKTY, KTÓRE KOMISJA WE I URZĄD NADZORU EFTA UWZGLĘDNIĄJĄ W NALEŻYTY SPOSÓB

W stosowaniu artykułów 53–60 Porozumienia oraz przepisów, określonych w niniejszym załączniku, Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA uwzględniają w należyty sposób przepisy i zasady zawarte w następujących aktach:

Kontrola koncentracji

16. **C/203/90/str. 5:** obwieszczenie Komisji dotyczące dodatkowych ograniczeń koncentracji (Dz.U. C 203 z 14.8.1990, str. 5).
17. **C/203/90/str. 10:** obwieszczenie Komisji dotyczące działań koncentracyjnych i współpracy na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. C 203 z 14.8.1990, str. 10).

Porozumienia o wyłączności w stosunkach handlowych

18. **C/101/84/str. 2:** obwieszczenie Komisji dotyczące rozporządzeń Komisji (EWG) nr 1983/83 i (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień o wyłączności dystrybucji i o wyłączności zakupu (Dz.U. C 101 z 13.4.1984, str. 2).
19. **C/17/85/str. 4:** obwieszczenie Komisji dotyczące rozporządzenia (EWG) nr 123/85 z dnia 12 grudnia 1984 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych (Dz.U. C 17 z 18.1.1985, str. 4).

Pozostałe

20. **362 X 1224 (01):** obwieszczenie Komisji w sprawie umów o wyłączności w stosunkach handlowych z przedstawicielami handlowymi (Dz.U. 139 z 24.12.1962, str. 2921/62).
21. **C/75/68/str. 3:** obwieszczenie Komisji dotyczące porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych w dziedzinie współpracy między przedsiębiorstwami (Dz.U. C 75 z 29.7.1968, str. 3) z wersją dostosowaną w Dz.U. C 84 z 28.8.1968, str. 14.
22. **C/111/72/str. 13:** obwieszczenie Komisji dotyczące przywozu do Wspólnoty towarów japońskich wchodzących w zakres Traktatu Rzymskiego (Dz.U. C 111 z 21.10.1972, str. 13).
23. **C/1/79/str. 2:** obwieszczenie Komisji z dnia 18 grudnia 1978 r. dotycząca jej oceny niektórych porozumień podwykonawczych w odniesieniu do art. 85 ust. 1 Traktatu EWG (Dz.U. C 1 z 3.1.1979, str. 2).
24. **C/231/86/str. 2:** obwieszczenie Komisji w sprawie porozumień o niewielkim znaczeniu, które nie wchodzą w zakres art. 85 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą (Dz.U. C 231 z 12.9.1986, str. 2).
25. **C/233/91/str. 2:** wytyczne w sprawie stosowania zasad konkurencji EWG w sektorze telekomunikacyjnym (Dz.U. C 233 z 6.9.1991, str. 2).

ZAŁĄCZNIK XV

POMOC PAŃSTWA

Wykaz przewidziany w artykule 63

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

Przedsiębiorstwa publiczne

1. **380 L 0723:** dyrektywa Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi (Dz.U. L 195 z 29.7.1980, str. 35), zmieniona:

- **385 L 0413:** dyrektywą Komisji 85/413/EWG z dnia 24 lipca 1985 r. zmieniającą dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi (Dz.U. L 229 z 28.8.1985, str. 20).

Przepisy tej dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) wyraz „Komisja” zastępuje się wyrazami „właściwy organ nadzoru jak zdefiniowano w artykule 62 Porozumienia EOG”;
- b) wyrazy „handel między Państwami Członkowskimi” zastępuje się wyrazami „handel między Umawiającymi się Stronami”.

AKTY, KTÓRE KOMISJA WE I URZĄD NADZORU EFTA UWZGLĘDNIAJĄ W NALEŻYTY SPOSÓB

W stosowaniu artykułów 61–63 Porozumienia oraz przepisów, określonych w niniejszym załączniku, Komisja WE oraz Urząd Nadzoru EFTA uwzględniają w należyty sposób zasady i reguły zawarte w następujących aktach:

Kontrola Komisji*Uprzednie powiadomienie o planowanej pomocy państwa oraz pozostałe zasady proceduralne*

2. **C/252/80/str. 2:** powiadomienie Komisji o pomocy państwa na podstawie artykułu 93 ustęp 3 Traktatu EWG; niedotrzymanie przez Państwa Członkowskie ich zobowiązań (Dz.U. C 252 z 30.9.1980, str. 2).
3. List Komisji do Państw Członkowskich SG(81) 12740 z dnia 2 października 1981 roku.
4. List Komisji do Państw Członkowskich SG(89) D/5521 z dnia 27 kwietnia 1989 roku.
5. List Komisji do Państw Członkowskich SG(87) D/5540 z dnia 30 kwietnia 1989 roku: Procedura na podstawie artykułu 93 ustęp 2 Traktatu EWG — terminy.
6. List Komisji do Państw Członkowskich SG(90) D/28091 z dnia 11 października 1990 roku: Pomoc państwa — informowanie Państw Członkowskich o przypadkach pomocy, w stosunku do których Komisja nie zgłosiła sprzeciwu.
7. List Komisji do Państw Członkowskich SG(91) D/4577 z dnia 4 marca 1991 roku: Komunikat dla Państw Członkowskich dotyczący procedury powiadamiania o planowanej pomocy oraz procedur stosowanych, kiedy pomoc jest udzielana z naruszeniem zasad artykułu 93 ustęp 3 Traktatu EWG.

Ocena pomocy o niewielkim znaczeniu

8. **C/40/90/str. 2:** Powiadomienie o systemie pomocy o niewielkim znaczeniu (Dz.U. C 40 z 20.2.1990, str. 2).

Pakiety akcji w posiadaniu władz publicznych

9. Stosowanie artykułów 92 i 93 Traktatu EWG do pakietów akcji w posiadaniu władz publicznych (Biuletyn WE 9-1984).

Pomoc udzielana bezprawnie

10. **C/318/83/str. 3:** komunikat Komisji w sprawie pomocy udzielanej bezprawnie (Dz.U. C 318 z 24.11.1983, str. 3).

Gwarancje państwowe

11. List Komisji do Państw Członkowskich SG(89) D/4328 z dnia 5 kwietnia 1989 roku.
12. List Komisji do Państw Członkowskich SG(89) D/12772 z dnia 12 października 1989 roku.

Ramy sektorowych programów pomocowych*Przemysł tekstylny i odzieżowy*

13. Komunikat Komisji do Państw Członkowskich w sprawie ram wspólnotowych pomocy dla przemysłu tekstylnego (SEC(71) 363 wersja ostateczna — lipiec 1971).
14. List Komisji do Państw Członkowskich SG(77) D/1190 z dnia 4 lutego 1977 roku oraz Załącznik (Doc. SEC(77) 317 z 25.1.1977): Badanie obecnej sytuacji w odniesieniu do pomocy dla przemysłów tekstylnego i odzieżowego.

Przemysł włókien syntetycznych

15. **C/173/89/str. 5:** komunikat Komisji w sprawie pomocy dla przemysłów włókien syntetycznych w EWG (Dz.U. C 173 z 8.7.1989, str. 5).

Przemysł motoryzacyjny

16. **C/123/89/str. 3:** ramy wspólnotowe pomocy państwa dla przemysłu motoryzacyjnego (Dz.U. C 123 z 18.5.1989, str. 3).
17. **C/81/91/str. 4:** ramy wspólnotowe pomocy państwa dla przemysłu motoryzacyjnego (Dz.U. C 81 z 26.3.1991, str. 4).

Ramy ogólnych systemów pomocy regionalnej

18. **471 Y 1104:** rezolucja Rady z dnia 20 października 1971 r. w sprawie ogólnych systemów pomocy regionalnej (Dz.U. C 111 z 4.11.1971, str. 1).
19. **C/111/71/str. 7:** komunikat Komisji w sprawie rezolucji Rady z dnia 20 października 1971 r. w sprawie ogólnych systemów pomocy regionalnej (Dz.U. C 111 z 4.11.1971, str. 7).
20. Komunikat Komisji do Rady w sprawie ogólnych systemów pomocy regionalnej (COM(75) 77, wersja ostateczna).
21. **C/31/79/str. 9:** komunikat Komisji z dnia 21 grudnia 1978 r. w sprawie systemów pomocy regionalnej (Dz.U. C 31 z 3.2.1979, str. 9).
22. **C/212/88/str. 2:** komunikat Komisji w sprawie sposobu stosowania art. 92 ust. 3 lit. a) i c) do pomocy regionalnej (Dz.U. C 212 z 12.8.1988, str. 2).
23. **C/10/90/str. 8:** komunikat Komisji w sprawie rewizji komunikatu z dnia 21 grudnia 1978 r. (Dz.U. C 10 z 16.1.1990, str. 8).
24. **C/163/90/str. 5:** komunikat Komisji w sprawie sposobu stosowania art. 92 ust. 3 lit. c) do pomocy regionalnej (Dz.U. C 163 z 4.7.1990, str. 5).
25. **C/163/90/str. 6:** komunikat Komisji w sprawie sposobu stosowania art. 92 ust. 3 lit. a) do pomocy regionalnej (Dz.U. C 163 z 4.7.1990, str. 6).

Ramy horyzontalne*Ramy wspólnotowe pomocy państwa w kwestiach ochrony środowiska*

26. List Komisji do Państw Członkowskich S/74/30.807 z dnia 7 listopada 1974 roku.
27. List Komisji do Państw Członkowskich SG(80) D/8287 z dnia 7 lipca 1980 roku.
28. Komunikat Komisji do Państw Członkowskich (Załącznik do listu z dnia 7 lipca 1980 roku).
29. List Komisji do Państw Członkowskich SG(87) D/3795 z dnia 29 marca 1987 roku.

Ramy wspólnotowe pomocy państwa w dziedzinie badań i rozwoju

30. **C/83/86/str. 2:** ramy wspólnotowe pomocy państwa w dziedzinie badań i rozwoju (Dz.U. C 83 z 11.4.1986, str. 2).
31. List Komisji do Państw Członkowskich SG(90) D/01620 z dnia 5 lutego 1990 roku.

Zasady stosowane do ogólnych systemów pomocy

32. List Komisji do Państw Członkowskich SG(79) D/10478 z dnia 14 września 1979 roku.
33. Kontrola pomocy doraźnej oraz pomocy na restrukturyzację (ósmo sprawozdanie w sprawie polityki konkurencji, punkt 228).

Zasady stosowane do przypadków kumulacji pomocy na różne cele

34. **C/3/85/str. 2:** komunikat Komisji w sprawie kumulacji pomocy na różne cele (Dz.U. C 3 z 5.1.1985, str. 2).

Pomoc na rzecz zatrudnienia

35. Szesnaste sprawozdanie w sprawie polityki konkurencji, punkt 253.

36. Dwudzieste sprawozdanie w sprawie polityki w konkurencji, punkt 280.

Kontrola pomocy dla przemysłu stalowego

37. **C/320/88/str. 3:** ramy niektórych sektorów przemysłu stalowego nie objętych Traktatem EWWiS (Dz.U. C 320 z 13.12.1988, str. 3).

ZAŁĄCZNIK XVI

ZAMÓWIENIA

Wykaz przewidziany w artykule 65 ustęp 1

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

1. Do celów stosowania dyrektyw 71/305/EWG, 89/440/EWG i 90/531/EWG określonych w niniejszym załączniku stosuje się, co następuje:

Do czasu kiedy zastosują swobodny przepływ siły roboczej zgodnie z artykułem 28 Porozumienia, Umawiające się Strony zapewniają:

- skuteczny swobodny dostęp do kluczowych pracowników kontrahentom z którejkolwiek z Umawiających się Stron, którzy otrzymali zamówienia na roboty budowlane,
- niedyskryminacyjny dostęp do pozwoleń na pracę dla kontrahentów z którejkolwiek z Umawiających się Stron, którzy otrzymali zamówienia na roboty budowlane.

2. Kiedy akty prawne określone w niniejszym załączniku wymagają publikacji informacji lub dokumentów, stosuje się, co następuje:

- a) publikacja informacji oraz pozostałych dokumentów wymagana przez odnośne akty prawne w niniejszym załączniku w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w *Tenders Electronic Daily* odbywa się za pośrednictwem Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich;
- b) informacje z państw EFTA są wysyłane w przynajmniej jednym z języków Wspólnoty do Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich. Są one publikowane w językach Wspólnoty w serii S *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich* oraz w *Tenders Electronic Daily*. Obwieszczenia WE nie muszą być tłumaczone na języki państw EFTA.

3. Przy stosowaniu części VII rozdziału 3 Porozumienia dla nadzoru, do celów niniejszego załącznika, kompetencję do nadzoru zarzucanych naruszeń posiada Komisja WE, jeśli zarzucane naruszenie zostało popełnione przez podmiot zamawiający we Wspólnocie oraz Urząd Nadzoru EFTA, jeśli zostało popełnione przez podmiot zamawiający w państwie EFTA.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **371 L 0304:** dyrektywa Rady 71/304/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. dotycząca zniesienia ograniczeń swobody świadczenia usług w odniesieniu do zamówień publicznych na roboty budowlane oraz udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane wykonawcom działającym za pośrednictwem agencji i oddziałów (Dz.U. L 185 z 16.8.1971, str. 1).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) wykaz zawodów w handlu zastępuje się załącznikiem II do dyrektywy 89/440/EWG;
- b) w odniesieniu do Liechtensteinu, środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą wchodzi w życie do dnia 1 stycznia 1995 roku;

podczas tego okresu przejściowego stosowanie dyrektywy będzie wzajemnie zawieszono między Liechtensteinem a pozostałymi Umawiającymi się Stronami.

2. **371 L 0305:** dyrektywa Rady 71/305/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 185 z 25.8.1971, str. 5), zmieniona:

— **389 L 0440:** dyrektywą Rady 89/440/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. (Dz.U. L 210 z 21.7.1989, str. 1),

— **390 D 0380:** decyzją Komisji 90/380/EWG z dnia 13 lipca 1990 r. dotyczącą aktualizacji załącznika I do dyrektywy Rady 89/440/EWG (Dz.U. L 187 z 19.7.1990, str. 55).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w odniesieniu do Liechtensteinu, środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą wchodzi w życie do dnia 1 stycznia 1995 roku;

podczas tego okresu przejściowego zastosowanie dyrektywy będzie wzajemnie zawieszono między Liechtensteinem a pozostałymi Umawiającymi się Stronami;

- b) w artykule 4 litera a), wyrażenie „w zgodzie z Traktatem EWG” zastępuje się wyrażeniem „w zgodzie z Porozumieniem EOG”;
- c) w artykule 4 litera a) punkt 1 i litera a) punkt 3, o ile nie został wprowadzony w Finlandii, Liechtensteinie, VAT oznacza:

— „liikevaihtovero/omsättningskatt” w Finlandii,

— „Warenumsatzsteuer” w Liechtensteinie;

- d) w artykule 4 litera a) punkt 2, wartość progów w walutach narodowych Państw EFTA jest obliczana ze skutkiem od dnia 1 stycznia 1993 roku oraz jest, co do zasady, rewidowana co dwa lata ze skutkiem od dnia 1 stycznia 1995 roku i publikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*;

- e) artykuł 24 uzupełnia się następująco:

„— w Austrii, Firmenbuch, Gewerberegister, Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern;

w Finlandii, Kaupparekisteri, Handelsregistret;

w Islandii, Firmaskrá;

w Liechtensteinie, Gewerberegister;

w Norwegii, Foretaksregisteret;

w Szwecji, Aktiebolagsregistret, Handelsregistret.”;

- f) w artykule 30 litera a) punkt 1 datę „31 października 1993 roku” zastępuje się datą „31 października 1995 roku”;

- g) załącznik I uzupełnia się dodatkiem I do niniejszego załącznika.

3. **377 L 0062:** dyrektywa Rady 77/62/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 13 z 15.1.1977, str. 1), zmieniona dyrektywą 80/767/EWG i dyrektywą 88/295/EWG, zmieniona i uzupełniona:

- **380 L 0767:** dyrektywą Rady 80/767/EWG z dnia 22 lipca 1980 r. dostosowującą i uzupełniającą w odniesieniu do niektórych władz zamawiających dyrektywę 77/62/EWG koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 215 z 18.8.1980, str. 1), zmienioną dyrektywą 88/295/EWG,
- **388 L 0295:** dyrektywą Rady 88/295/EWG z dnia 22 marca 1988 r. zmieniającą dyrektywę 77/62/EWG odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na dostawy oraz uchylającą niektóre przepisy dyrektywy 80/767/EWG (Dz.U. L 127 z 20.5.1988, str. 1).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w odniesieniu do Liechtensteinu, środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą wchodzą w życie do 1 stycznia 1995 roku;

podczas tego okresu przejściowego zastosowanie dyrektywy będzie wzajemnie zawieszane między Liechtensteinem a pozostałymi Umawiającymi się Stronami.
 - b) w artykule 2 litera a), odniesienie do „artykułu 223 ustęp 1 litera b) Traktatu” zastępuje się odniesieniem do „artykułu 123 Porozumienia EOG”;
 - c) w artykule 5 ustęp 1 litera a), o ile nie został wprowadzony do Finlandii, Liechtensteinie, VAT oznacza:
 - „liikevaihtovero/omsättningskatt” w Finlandii,
 - „Warenumsatzsteuer” w Liechtensteinie,
 - d) pod warunkiem że próg wyrażony w ecu stosuje się jedynie w ramach EOG, w artykule 5 ustęp 1 litera c) skreśla się następujące wyrażenia:
 - w pierwszym zdaniu, wyrażenie: „oraz próg Układu GATT wyrażony w ecu”,
 - w drugim zdaniu, wyrażenie: „oraz ecu wyrażone w SDR”;
 - e) w artykule 5 ustęp 1 litera c), wartość progów w walutach narodowych Państw EFTA jest obliczana ze skutkiem od dnia 1 stycznia 1993 roku;
 - f) w artykule 9 ustęp 1, datę „1 stycznia 1989 roku” zastępuje się datą „1 stycznia 1993 roku”;
 - g) w artykule 20 ustęp 4, wyrażenie „w terminie ustanowionym w artykule 30” zastępuje się wyrażeniem „przed 1 stycznia 1993 roku”;
 - h) artykuł 21 uzupełnia się następująco:
 - w Austrii, Firmenbuch, Gewerberegister, der Landeskammern,
 - w Finlandii, Kaupparekisteri, Handelsregistret,
 - w Islandii, Firmaskrá,
 - w Liechtensteinie, Gewerberegister,
 - w Norwegii, Foretaksregisteret,
 - w Szwecji, Aktiebolagsregistret, Handelsregistret;
 - i) w artykule 29 ustęp 1 litera b), datę „31 października 1991 roku” zastępuje się datą „31 października 1994 roku”;
 - j) załącznik I do dyrektywy 80/767/EWG jest uzupełniony dodatkiem 2 do niniejszego załącznika;
 - k) załącznik I do dyrektywy 88/295/EWG jest uzupełniony dodatkiem 3 do niniejszego załącznika.
4. **390 L 0531:** dyrektywa Rady 90/531/EWG z dnia 17 września 1990 r. w sprawie procedur udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 297 z 29.10.1990, str. 1).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w odniesieniu do Liechtensteinu, środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą wchodzi w życie do dnia 1 stycznia 1995 roku;

podczas tego okresu przejściowego zastosowanie dyrektywy będzie wzajemnie zawieszane między Liechtensteinem a pozostałymi Umawiającymi się Stronami;

- b) w odniesieniu do Norwegii, środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 roku lub po notyfikacji przez Norwegię, iż zastosowała się ona do dyrektywy. Podczas tego okresu przejściowego zastosowanie dyrektywy będzie wzajemnie zawieszane między Norwegią a pozostałymi Umawiającymi się Stronami;

- c) w artykule 3 ustęp 1 litera e) odniesienie do „artykułu 36 Traktatu” rozumie się jako odniesienie do „artykułu 13 Porozumienia EOG”;

- d) w artykule 11 punkt 1, wyrażenie „w zgodzie z Traktatem” otrzymuje brzmienie „zgodnie z Porozumieniem EOG”;

- e) w artykule 12 ustępy 1 i 6, o ile nie zostały wprowadzone do Finlandii i w Liechtensteinie, VAT oznacza:

— „liikevaihtovero/omsättningskatt” w Finlandii,

— „Warenumsatzsteuer” w Liechtensteinie;

- f) w artykule 27 ustęp 5 odniesienie do „artykułu 93 ustęp 3 Traktatu” zastępuje się odniesieniem do „artykułu 62 Porozumienia EOG”;

- g) w artykule 29, termin „państwa trzecie” rozumie się jako „kraje inne niż Umawiające się Strony Porozumienia EOG”;

- h) w artykule 29 ustęp 1, pojęcie „Wspólnota” otrzymuje brzmienie „Wspólnota, w odniesieniu do podmiotów Wspólnoty, lub Państwa EFTA w odniesieniu do ich podmiotów”;

- i) w artykule 29 ustęp 1, pojęcie „przedsiębiorstwa Wspólnoty” otrzymuje brzmienie „przedsiębiorstwa Wspólnoty w odniesieniu do umów Wspólnoty lub przedsiębiorstwa państw EFTA w odniesieniu do umów państw EFTA”;

- j) w artykule 29 ustęp 1, wyrażenie „Wspólnota lub jej Państwa Członkowskie w stosunku do państw trzecich” otrzymuje brzmienie „albo Wspólnota lub jej Państwa Członkowskie w stosunku do państw trzecich albo państwa EFTA w stosunku do państw trzecich”;

- k) w artykule 29 ustęp 5, wyrażenie „decyzją Rady” otrzymuje brzmienie „decyzją w kontekście ogólnej procedury podejmowania decyzji Porozumienia EOG”;

- l) w artykule 29 ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W kontekście ogólnych postanowień instytucjonalnych Porozumienia EOG, przedstawiane są roczne sprawozdania na temat postępu uczynionego w wielostronnych lub dwustronnych negocjacjach dotyczących dostępu przedsiębiorstw Wspólnoty bądź EFTA do rynków państw trzecich w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą, na temat jakichkolwiek rezultatów, które negocjacje te mogły osiągnąć oraz na temat zastosowania w praktyce wszelkich zawartych umów.

W kontekście ogólnej procedury podejmowania decyzji w ramach Porozumienia EOG, postanowienia niniejszego artykułu mogą zostać poprawione w świetle takiego rozwoju sytuacji.”;

- m) w celu umożliwienia podmiotom zamawiającym w EOG zastosowania artykułu 29 ustępy 2 i 3, Umawiające się Strony zapewniają, że dostawcy prowadzący działalność na ich terytoriach, odpowiednio, określają pochodzenie produktu w swoich przetargach na zamówienia na dostawy w zgodzie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 802/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. dotyczącym wspólnej definicji pojęcia pochodzenia towarów (Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 1);

- n) w celu osiągnięcia maksymalnej zbieżności, artykuł 29 zostanie zastosowany w kontekście EOG, pod warunkiem że:
- stosowanie ustępu 3 nie narusza istniejącego stopnia liberalizacji dla tych państw trzecich,
 - Umawiające się Strony ściśle się między sobą konsultują w swoich negocjacjach z państwami trzecimi.
- Zastosowanie tego reżimu zostanie poddane wspólnej ocenie w roku 1996;
- o) w artykule 30, wartości progów w walutach narodowych państw EFTA są obliczane ze skutkiem od dnia 1 stycznia 1993 roku. Są one, co do zasady, rewidowane co dwa lata ze skutkiem od dnia 1 stycznia 1995 roku;
- p) załączniki I–X są uzupełniane odpowiednio dodatkami 4–13 do niniejszego załącznika.

5. **389 L 0665:** dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 33).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w odniesieniu do Liechtensteinu, środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą wchodzi w życie do 1 stycznia 1995 roku;
- podczas tego okresu przejściowego zastosowanie dyrektywy będzie wzajemnie zawieszane między Liechtensteinem a pozostałymi Umawiającymi się Stronami;
- b) w artykule 2 ustęp 8, odniesienie do „artykułu 177 Traktatu EWG” rozumie się jako odniesienie do „kryteriów ustanowionych przez Trybunał Sprawiedliwości w jego wykładni artykułu 177 Traktatu EWG” ⁽¹⁾.

6. **371 R 1182:** rozporządzenie (EWG, Euratom) nr 1182 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1) ⁽²⁾.

Przepisy rozporządzenia do celów Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w odniesieniu do Liechtensteinu, środki niezbędne dla wykonania dyrektywy wchodzi w życie do 1 stycznia 1995 roku;
- podczas tych okresów przejściowych zastosowanie dyrektywy będzie wzajemnie zawieszane między Liechtensteinem a pozostałymi Umawiającymi się Stronami;
- b) wyrażenie „akty Rady i Komisji” oznacza odnośne akty prawne w niniejszym załączniku.

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Przy stosowaniu postanowień niniejszego załącznika Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

7. Przewodnik po regułach wspólnotowych dotyczących otwartych zamówień publicznych (Dz.U. C 358 z 21.12.1987, str. 1).
8. Komunikat Komisji (COM(89) 400 z 27.7.1989 r.) w sprawie aspektów regionalnych i społecznych (Dz.U. C 311 z 12.12.1989, str. 7).

⁽¹⁾ Przykłady: sprawa 61/65 *Vaassen v Beambtenfonds Mijnbedrijf* [1966] Zb.Orz. 261; [1966] CMLR 508; sprawa 36/73 *Nederlandse Spoorwegen v Minister van Verkeer en Waterstaat* [1973] Zb.Orz. 1299; [1974] 2 CMLR 148; sprawa 246/80 *Broekmeulen v Huisarts Registratie Commissie* [1981] Zb.Orz. 2311; [1982] 1 CMLR 91.

⁽²⁾ Artykuł 30 dyrektywy 71/305/EWG oraz artykuł 28 dyrektywy 77/62/EWG odnoszą się do tego rozporządzenia, które musi stąd być częścią dorobku.

Dodatek 1

WYKAZY ORGANIZACJI PUBLICZNYCH I ICH KATEGORII

I. W AUSTRII:

wszelkie organizacje podlegające nadzorowi budżetowemu przez „Rechnungshof” (organ kontrolny) niemające charakteru przemysłowego ani handlowego.

II. W FINLANDII:

podmioty lub przedsiębiorstwa publiczne lub pod kontrolą publiczną niemające charakteru przemysłowego ani handlowego.

III. W ISLANDII:

Kategorie:

Fjármálaráðuneytið (Ministerstwo Finansów),

Innkaupastofnun ríkisins (Rządowy Departament Zakupów) na podstawie lög nr 63 1970 um skipan opinberra framkvæmda,

Lyfjaverslun ríkisins (Państwowa Spółka Przywozu Środków Farmaceutycznych),

Samgönguráðuneytið (Ministerstwo Komunikacji),

Póst- og símamálastofnunin (Administracja Poczta i Telekomunikacyjna),

Vegagerð ríkisins (Publiczna Administracja Drogowa),

Flugmálastjórn (Dyrekcja Lotnictwa Cywilnego),

Menntamálaráðuneytið (Ministerstwo Kultury i Edukacji),

Háskóli Íslands (Uniwersytet Islandzki),

Utanríkisráðuneytið (Ministerstwo Spraw Zagranicznych),

Félagsmálaráðuneytið (Ministerstwo Spraw Społecznych),

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið (Ministerstwo Zdrowia i Ubezpieczeń Społecznych),

Ríkisspítalar (Szpitale Narodowe),

Sveitarfélög (Jednostki gminne),

Miasto Reykjavík,

Innkaupastofnun Reykjavíkurborgar (Centrum Zakupów Reykjaviku).

IV. W LIECHTENSTEINIE:

die öffentlich — rechtlichen Verwaltungseinrichtungen auf Landes — und Gemeindeebene. (władze, instytucje i fundacje publiczne i działające na szczeblu państwowym lub gminnym.)

V. W NORWEGII:

offentlige eller offentlig kontrollerte organer eller virksomheter som ikke har en industriell eller kommersiell karakter. (podmioty i przedsiębiorstwa publiczne lub pod kontrolą publiczną, niemające charakteru przemysłowego ani komercyjnego).

Organizacje:

— Norsk Rikskringkasting (Norweska Korporacja Nadawcza),

— Norges Bank (Bank Centralny),

— Statens Lånekasse for Utdanning (Państwowy Fundusz Kredytów Edukacyjnych),

— Statistisk Sentralbyrå (Centralne Biuro Statystyki),

— Den Norske Stats Husbank (Norweski Państwowy Bank Mieszkaniowy)

- Statens Innvandrar- og Flyktningeboliger,
- Medisinsk Innovasjon Rikshospitalet,
- Norsk Teknisk Naturvitenskapelig Forskningsråd (Królewska Norweska Rada na rzecz Badań Naukowych i Przemysłowych),
- Statens Pensjonskasse (Norweski Publiczny Fundusz Emerytalny).

Kategorie:

- Statsbedrifter i h.h.t. lov om statsbedrifter av 25. juni 1965 nr. 3 (przedsiębiorstwa państwowe),
- Statsbanker (banki państwowe),
- Universiteter of høyskoler etter lov av 16. juni 1989 nr. 77 (uniwersytety).

VI. W SZWECJI:

alla icke-kommersiella organ vars upphandling står under tillsyn av riksrevisionsverket (wszelkie niekomercyjne organizacje, których zamówienia są przedmiotem nadzoru Narodowego Biura Audytowego).

Dodatek 2

AUSTRIA

WYKAZ CENTRALNYCH PODMIOTÓW NABYWAJĄCYCH

1. Bundeskanzleramt (Kancelaria Federalna)
2. Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten (Federalne Ministerstwo Spraw Zagranicznych)
3. Bundesministerium für Gesundheit, Sport und Konsumentenschutz (Federalne Ministerstwo Zdrowia, Sportu i Ochrony Konsumenta)
4. Bundesministerium für Finanzen
 - a) Amtswirtschaftsstelle
 - b) Abteilung VI/5 (EDV-Bereich des Bundesministeriums für Finanzen und des Bundesrechenamtes)
 - c) Abteilung III/1 (Beschaffung von technischen Geräten, Einrichtungen und Sachgütern für die Zollwache)
(Federalne Ministerstwo Finansów
 - a) Urząd Zaopatrzenia
 - b) Dział VI/5 (zaopatrzenie w sprzęt do elektronicznego przetwarzania danych dla Federalnego Ministerstwa Finansów oraz Federalnego Urzędu Rachunkowego)
 - c) Dział III/1 (zaopatrzenie w urządzenia techniczne, wyposażenie i towary dla straży celnej))
5. Bundesministerium für Umwelt, Jugend und Familie Amtswirtschaftsstelle (Federalne Ministerstwo Środowiska, Urząd Zaopatrzenia Młodzieży i Rodziny)
6. Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten Abteilung Präsidium 1 (Federalne Ministerstwo Spraw Ekonomicznych Dział Präsidium 1)
7. Bundesministerium für Inneres
 - a) Abteilung I/5 (Amtswirtschaftsstelle)
 - b) EDV-Zentrale (Beschaffung von EDV-Hardware)
 - c) Abteilung II/3 (Beschaffung von technischen Geräten und Einrichtungen für die Bundespolizei)

- d) Abteilung I/6 (Beschaffung aller Sachgüter für die Bundespolizei, soweit sie nicht von der Abteilung II/3 beschafft werden)
 - e) Abteilung IV/8 (Beschaffung von Flugzeugen)
- (Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych)
- a) Dział I/5 (Urząd Zaopatrzenia)
 - b) Centrum komputerowe (zaopatrzenie w elektroniczne urządzenia przetwarzania danych (sprzęt))
 - c) Dział II/3 (zaopatrzenia w urządzenia techniczne oraz wyposażenie dla policji federalnej)
 - d) Dział I/6 (zaopatrzenie w towary (inne niż dostarczone przez dział II/3) dla policji federalnej)
 - e) Dział IV/8 (zaopatrzenie w samoloty)
8. Bundesministerium für Justiz, Amtswirtschaftsstelle (Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości, Urząd Zaopatrzenia)
 9. Bundesministerium für Landesverteidigung (Nichtkriegs-material ist in Anhang I, Teil II, Österreich, des GATT Übereinkommens über das öffentliche Beschaffungswesen enthalten) (Federalne Ministerstwo Obrony (materiały nie-wojenne zawarte w załączniku I, część II, Austria Układu GATT w sprawie Zamówień Rządowych)
 10. Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft (Federalne Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa)
 11. Bundesministerium für Arbeit und Soziales Amtswirtschaftsstelle (Federalne Ministerstwo Pracy i Spraw Społecznych, Urząd Zaopatrzenia)
 12. Bundesministerium für Unterricht und Kunst (Federalne Ministerstwo Edukacji i Sztuki)
 13. Bundesministerium für öffentliche Wirtschaft und Verkehr (Federalne Ministerstwo Gospodarki Publicznej i Transportu)
 14. Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung (Federalne Ministerstwo Nauki i Badań)
 15. Österreichisches Statistisches Zentralamt (Austriacki Centralny Urząd Statystyczny)
 16. Österreichische Staatsdruckerei (Austriacki Narodowy Urząd Drukarski)
 17. Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen (Federalne Ministerstwo Metrologii i Badań)
 18. Bundesversuchs- und Forschungsanstalt Arsenal (BVFA) (Federalny Instytut Testowania i Badań Arsenalu (BVFA))
 19. Bundesstaatliche Prothesenwerkstätten (Federalne Warsztaty Protez)
 20. Bundesamt für Zivilluftfahrt (Federalny Urząd Lotnictwa Cywilnego)
 21. Amt für Schuffahrt (Urząd Żeglugi)
 22. Bundesprüfanstalt für Kraftfahrzeuge (Federalny Instytut Testowania Pojazdów Mechanicznych)
 23. Generaldirektion für die Post- und Telegraphenverwaltung (nur Einrichtungen für das Postwesen) (Biuro główne administracji pocztowej i telegraficznej (wyłącznie działalność pocztowa))

FINLANDIA

WYKAZ CENTRALNYCH PODMIOTÓW NABYWAJĄCYCH

1. Oikeusministeriö, Justitieministeriet (Ministerstwo Sprawiedliwości)
2. Suomen rahapaja, Myntverket i Finland (Mennica Finlandii)
3. Valtion painatuskeskus, Statens tryckericentral (Rządowe Centrum Drukarskie)

4. Valtion ravitsemuskeskus, Statens måltidscentral (Państwowe Centrum Żywieniowe)
5. Metsähallitus, Forststyrelsen (Narodowa Rada Leśnictwa)
6. Maanmittaushallitus, Lantmäteristyrelsen (Narodowa Rada Badań)
7. Maatalouden tutkimuskeskus, Lantbrukets forskningscentral (Rolnicze Centrum Badawcze Finlandii)
8. Valtion margariinitehdas, Statens margarinfabrik (Państwowa Fabryka Margaryny)
9. Ilmailulaitos, Luftfartsverket (Narodowa Rada Lotnictwa)
10. Ilmatieteen laitos, Meteorologiska institutet (Fiński Instytut Meteorologiczny)
11. Merenkulkuhallitus, Sjöfartstyrelsen (Narodowa Rada Żeglugi)
12. Valtion teknillinen tutkimuskeskus, Statens tekniska forskningscentral (Centrum Badań Technicznych Finlandii)
13. Valtion Hankintakeskus, Statens upphandlingscentral (Rządowe Centrum Zaopatrzenia)
14. Vesi- ja ympäristöhallitus, Vatten- och miljöstyrelsen (Narodowa Rada Wód i Środowiska)
15. Opetushallitus, Utbildningstyrelsen (Narodowa Rada Edukacji)

ISLANDIA

WYKAZ CENTRALNYCH PODMIOTÓW NABYWAJĄCYCH ODPOWIADAJĄCYCH OBJĘTYM PRZEZ UKŁAD GATT W SPRAWIE ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH

Centralne podmioty nabywające normowane przez: lög um opinber innkaup 18. mars 1987, oraz reglugerð 14. april 1988.

LIECHTENSTEIN

WYKAZ CENTRALNYCH PODMIOTÓW NABYWAJĄCYCH ODPOWIADAJĄCYCH OBJĘTYM PRZEZ UKŁAD GATT W SPRAWIE ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH

1. Regierung des Fürstentums Liechtenstein
2. Liechtensteinische Post-, Telefon- und Telegrafbetriebe (PTT)

NORWEGIA

WYKAZ CENTRALNYCH PODMIOTÓW NABYWAJĄCYCH

1. Statens vegvesen (Narodowe Służby Drogowe)
2. Postverket (Administracja Usług Pocztowych)
3. Rikshospitalet (Szpital Państwowy)
4. Universitetet i Oslo (Uniwersytet Oslo)
5. Politiet (Służby Policyjne)
6. Norsk rikskringkasting (Norweska Korporacja Nadawcza)
7. Universitetet i Trondheim (Uniwersytet Trondheim)
8. Universitetet i Bergen (Uniwersytet Bergen)

9. Kystdirektoratet (Dyrekcja Wybrzeża)
10. Universitetet i Tromsø (Uniwersytet w Tromsø)
11. Statens forurensingstilsyn (Państwowy Organ Kontroli Zanieczyszczeń)
12. Luftfartsverket (Narodowa Administracja Lotnictwa Cywilnego)
13. Forsvarsdepartementet (Ministerstwo Obrony)
14. Forsvarets Sanitet (Norweska Służba Medyczna Obrony)
15. Luftfortsvarets Forsyningskommando (Dowództwo Zaopatrzenia Materialnego Lotnictwa)
16. Hærens Forsyningskommando (Wojskowe Dowództwo Zaopatrzenia Materialnego)
17. Sjøforsvarets Forsyningskommando (Dowództwo Zaopatrzenia Materialnego Marynarki)
18. Forsvarets Felles Materieltjeneste (Połączona Agencja Materiałów Obrony)
19. Norges Statsbaner (for innkjøp av)
 - betongsviller
 - bremseutstyr til rullende materiell
 - reservedeler til skinnegående maskiner
 - autodiesel
 - person- og varebiler(Koleje Narodowe (dla zaopatrzenia w:)
 - podkłady betonowe
 - elementy hamulcowe dla taboru kolejowego
 - części zamienne dla pojazdów kolejowych)
 - autodiesel
 - samochody osobowe i ciężarowe dla służb kolejowych)

SZWECJA

WYKAZ CENTRALNYCH PODMIOTÓW NABYWAJĄCYCH. ZAMIESZCZONE PODMIOTY OBEJMUJĄ REGIONALNE I LOKALNE JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE

1. Försvarets materielverk (Administracja Materiałowa Obrony)
2. Vägverket (Narodowa Administracja Drogowa)
3. Byggnadsstyrelsen (Narodowa Rada Budów Publicznych)
4. Postverket (Administracja Poczтовая)
5. Domänverket (Szwedzka Służba Leśna)
6. Luftfartsverket (Narodowa Administracja Lotnictwa Cywilnego)
7. Fortifikationsförvaltningen (Administracja Fortyfikacji)
8. Skolverket (Narodowa Rada Edukacji)

9. Rikspolisstyrelsen (Narodowa Rada Policji)
10. Statskontoret (Agencja Rozwoju Administracyjnego)
11. Kriminalvårdsstyrelsen (Narodowa Administracja Więziennictwa i Dozoru Sądowego)
12. Sjöfartsverket (Narodowa Administracja Żeglugi i Nawigacji)
13. Riksskatteverket (Narodowa Rada Podatkowa)
14. Skogsstyrelsen (Narodowa Rada Leśnictwa)
15. Försvarets sjukvårdsstyrelse (Rada Medyczna Sił Zbrojnych)
16. Statens trafiksäkerhetsverk (Narodowe Biuro Bezpieczeństwa Drogowego)
17. Civilförsvarsstyrelsen (Cywilna Rada Obrony)
18. Närings- och teknikutvecklingsverket (Rada Rozwoju Technicznego i Przemysłowego)
19. Socialstyrelsen (Narodowa Rada Zdrowia i Opieki Społecznej)
20. Statistiska centralbyrån (Centralne Biuro Statystyki)

Dodatek 3

WYKAZY ORGANIZACJI PUBLICZNYCH I ICH KATEGORIE

I. W AUSTRII:

wszelkie organizacje podlegające nadzorowi budżetowemu przez „Rechnunghof” (organ kontrolny) niemające charakteru przemysłowego ani handlowego.

II. W FINLANDII:

podmioty lub przedsiębiorstwa publiczne lub pod kontrolą publiczną niemające charakteru przemysłowego ani handlowego.

III. W ISLANDII:

Kategorie:

Fjármálaráðuneytið (Ministerstwo Finansów),

Innkaupastofnun ríkisins (Rządowy Departament Zakupów) na podstawie lög um opinber innkaup 18. mars 1987 and Reglugerð 14. apríl 1988,

Lyfjaverslun ríkisins (Państwowa Spółka Przywozu Środków Farmaceutycznych),

Samgönguráðuneytið (Ministerstwo Komunikacji),

Póst- og símamálastofnunin (Administracja Poczta i Telekomunikacyjna),

Vegagerð ríkisins (Publiczna Administracja Drogowa),

Flugmálástjórn (Dyrekcja Lotnictwa Cywilnego),

Menntamálaráðuneytið (Ministerstwo Kultury i Edukacji),

Háskóli Íslands (Uniwersytet Islandzki),

Utanríkisráðuneytið (Ministerstwo Spraw Zagranicznych),

Félagsmálaráðuneytið (Ministerstwo Spraw Społecznych),

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið (Ministerstwo Zdrowia i Ubezpieczeń Społecznych),

Ríkisspítalar (Szpitale Narodowe),

Sveitarfélög (Jednostki gminne),

Miasto Reykjavík,

Innkaupastofnun Reykjavíkurborgar (Centrum Zakupów Reykjavíku).

IV. W LIECHTENSTEINIE:

die öffentlich-rechtlichen Verwaltungseinrichtungen auf Landes- und Gemeindeebene. (władze, spółki i fundacje normowane przez prawo publiczne i działające na szczeblu państwowym lub gminnym.)

V. W NORWEGII:

offentlige eller offentlig kontrollerte organer eller virksomheter som ikke har en industriell eller kommersiell karakter. (podmioty i przedsiębiorstwa publiczne lub pod kontrolą publiczną, niemające charakteru przemysłowego ani komercyjnego.)

Organizacje:

- Norsk Rikskringkasting (Norweska Korporacja Nadawcza),
- Norges Bank (Bank Centralny),
- Statens Lånekasse for Utdanning (Państwowy Fundusz Kredytów Edukacyjnych),
- Statistisk Sentralbyrå (Centralne Biuro Statystyki),
- Den Norske Stats Husbank (Norweski Państwowy Bank Mieszkaniowy)
- Statens Innvandr- og Flyktningeboliger,
- Medisinsk Innovasjon Rikshospitalet,
- Norsk Teknisk Naturvitenskapelig Forskningsråd (Królewska Norweska Rada na rzecz Badań Naukowych i Przemysłowych),
- Statens Pensjonskasse (Norweski Publiczny Fundusz Emerytalny).

Kategorie:

- Statsbedrifter i h.h.t. lov om statsbedrifter av 25. juni 1965 nr. 3 (przedsiębiorstwa państwowe),
- Statsbanker (banki państwowe),
- Universiteter og høyskoler etter lov av 16. juni 1989 nr. 77 (uniwersytety).

VI. W SZWECJI

alla icke-kommersiella organ vars upphandling står under tillsyn av riksrevisionsverket (wszelkie niehandlowe organizacje, których zamówienia są przedmiotem nadzoru Narodowego Biura Kontroli).

Dodatek 4

PRODUKCJA, TRANSPORT LUB DYSTRYBUCJA WODY PITNEJ

AUSTRIA

Podmioty władz lokalnych (*Gemeinden*) oraz zrzeszenia władz lokalnych (*Gemeindeverbände*) na podstawie *Wasserversorgungsgesetze* dziewięciu *Länder*.

FINLANDIA

Podmioty produkujące, transportujące lub dystrybuujące wodę pitną na podstawie artykułu 1 *Laki yleisistä vesija viemäri-laitoksista* (982/77) z dnia 23 grudnia 1977 roku.

ISLANDIA

Gminny Zakład Wodny w Reykjaviku oraz pozostałe Gminne Zakłady Wodne na podstawie *lög nr. 15 frá 1923*.

LIECHTENSTEIN

Gruppenwasserversorgung Liechtensteiner Oberland.

Wasserversorgung Liechtensteiner Unterland.

NORWEGIA

Podmioty produkujące lub dystrybuujące wodę na podstawie *Forskrift om Drikkevann og Vannforsyning* (FOR 1951-09-28 9576 SO).

SZWECJA

Organy lokalne i spółki gminne, które produkują, transportują lub dystrybuują wodę pitną na podstawie *Lag* (1970:244) *om allmänna vatten- och avloppsanläggningar*.

Dodatek 5

PRODUKCJA, TRANSPORT LUB DYSTRYBUCJA ENERGII ELEKTRYCZNEJ

AUSTRIA

Podmioty na podstawie drugiej *Verstaatlichungsgesetz* (BGBl. 81/47, ostatnio zmienionej BGBl. 321/87) oraz *Elektrizitätswirtschaftsgesetz* (BGBl. 260/75, zmienionej BGBl. 131/79), włączając *Elektrizitätswirtschaftsgesetz* dziewięciu *Länder*.

FINLANDIA

Podmioty produkujące, transportujące lub dystrybuujące energię elektryczną na podstawie koncesji na podstawie artykułu 27 *Sähkölaki* (319/79) z dnia 16 marca 1979 roku.

ISLANDIA

Narodowa Spółka Energetyczna na podstawie *lög nr. 59 árið 1965*.

Państwowy Zakład Energii Elektrycznej na podstawie 9. *kafli orkulaga nr. 58 árið 1967*.

Gminny Zakład Energetyczny Reykjavik.

Regionalne Zakłady Grzewcze Sudurnes na podstawie lög nr. 100 árið 1974.

Spółka Energetyczna Vestfjord na podstawie lög nr. 66 árið 1976.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Kraftwerke.

NORWEGIA

Podmioty produkujące, transportujące lub dystrybuujące energię elektryczną na podstawie Lov om bygging og drift av elektriske anlegg (LOV 1969-06-19) Lov om erverv av vanfall, bergverk og annen fast eiendom m.v., Kap. I, jf.kap.V (LOV 1917-12-14 16, kap. I), lub Vassdragsreuleringsloven (LOV 1917-12-14 17) lub Energiloven (LOV 1990-06-29 50).

SZWECJA

Podmioty transportujące lub dystrybuujące energię elektryczną na podstawie koncesji na podstawie Lag (1902: 71 s.1) innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.

Dodatek 6

TRANSPORT LUB DYSTRYBUCJA GAZU LUB ENERGII CIEPLNEJ

AUSTRIA

Gaz: podmioty zamawiające na podstawie Energiewirtschaftsgesetz 1935.

Energia ciepła: podmioty zamawiające, transportujące bądź dystrybuujące energię ciepłą, licencjonowane na podstawie austriackiej ustawy normującej rzemiosło, handel i przemysł (Gewerbeordnung), (BGBl. 50/74, ostatnio zmiana BGBl. 233/80).

FINLANDIA

Gminne rady energetyczne (*kunnalliset energialaitokset*) lub ich zrzeczenia, bądź inne podmioty dystrybuujące gaz lub energię ciepłą na podstawie koncesji udzielonej przez władze gminne.

ISLANDIA

Regionalne Zakłady Grzewcze Sudurnes na podstawie lög nr. 100 árið 1974.

Gminne Dystryktowe Zakłady Grzewcze Reykjavik oraz pozostałe gminne dystryktowe zakłady grzewcze.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Gasversorgung.

NORWEGIA

Podmioty transportujące lub dystrybuujące energię ciepłą na podstawie Lov om bygging og drift av fjernvarmeanlegg (LOV 1986-04-18 10) lub Energiloven (LOV 1990-06-29 50).

SZWECJA

Podmioty transportujące lub dystrybuujące gaz lub energię ciepłą na podstawie koncesji na podstawie Lag (1978:160) om vissa rörledningar.

Dodatek 7

POSZUKIWANIA ORAZ WYDOBYCIE ROPY NAFTOWEJ LUB GAZU

AUSTRIA

Podmioty na podstawie *Berggesetz 1975* (BGBl. 259/75, ostatnio zmieniony BGBl. 355/90).

FINLANDIA

Podmioty działające na podstawie prawa wyłączności na podstawie artykułów 1 i 2 *Laki oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia* (687/78).

ISLANDIA

Narodowy Urząd Energetyczny na podstawie *lög nr. 58 árið 1967*.

LIECHTENSTEIN

—

NORWEGIA

Podmioty zamawiające objęte *Petroleumsloven* (LOV 1985-03-22 11) (Aktem Naftowym) oraz rozporządzeniami na podstawie Aktu Naftowego lub *Lov om undertøkelse etter og utvinning av petroleum i grunnen under norsk landområde* (LOV 1973-05-04 21).

SZWECJA

Podmioty poszukujące lub wydobywające ropę naftową bądź gaz ziemny na podstawie koncesji na podstawie *Lag* (1974:890) *om vissa mineralfyndigheter* lub którym zostało udzielone zezwolenie na podstawie *Lag* (1966:314) *om kontinentalsockeln*.

—

Dodatek 8

POSZUKIWANIE ORAZ WYDOBYCIE WĘGLA I POZOSTAŁYCH PALIW STAŁYCH

AUSTRIA

Podmioty na podstawie *Berggesetz 1975* (BGBl. 259/75, ostatnio zmieniony BGBl 355/90).

FINLANDIA

—

ISLANDIA

Narodowy Urząd Energetyczny na podstawie *lög nr. 58 árið 1967*.

LIECHTENSTEIN

—

NORWEGIA

—

SZWECJA

Podmioty poszukujące i wydobywające węgiel oraz inne paliwa stałe na podstawie koncesji na podstawie *Lag (1974:890) om vissa mineralfyndigheter* lub *Lag (1985:620) om vissa torvfyndigheter* lub którym zostało udzielone zezwolenie na podstawie *Lag (1966:314) om kontinentalsockeln*.

Dodatek 9

PODMIOTY ZAMAWIAJĄCE W DZIEDZINIE USŁUG KOLEJOWYCH

AUSTRIA

Podmioty na podstawie *Eisenbahngesetz 1957* (BGBl. 60/57, ostatnio zmieniony BGBl. 303/76).

FINLANDIA

Valtion rautatiet, Statsjärnvägarna (Koleje Państwowe).

ISLANDIA

—

LIECHTENSTEIN

—

NORWEGIA

Norges Statsbaner (NSB) oraz podmioty działające na podstawie *Lov inneholdende særskilte Bestemmelser angaaende Anlæg af Jernveie til almindelig Benyttelse* (LOV 1848-08-12) lub *Lov inneholdende Bestemmelser angaaende Jernveie til almindelig Afbenyttelse* (LOV 1854-09-07) lub *Lov om Tillæg til Jernveisloven af 12te August 1848* (LOV 1898-04-23).

SZWECJA

Podmioty publiczne prowadzące usługi kolejowe na podstawie *Förordning (1988:1339) om statens spåranläggningar in Lag (1990:1157) om järnvägssäkerhet*.

Regionalne i lokalne podmioty publiczne obsługujące regionalną lub lokalną komunikację kolejową na podstawie *Lag (1978:438) om huvudmannskap för viss kollektiv persontrafik*.

Prywatne podmioty prowadzące usługi kolejowe na podstawie pozwolenia na podstawie *Förordning (1988:1339) om statens spåranläggningar*, gdy takie pozwolenia odpowiadają artykułowi 2 ustęp 3 dyrektywy.

Dodatek 10

PODMIOTY ZAMAWIAJĄCE W DZIEDZINIE KOLEI MIEJSKICH ORAZ USŁUG TRAMWAJOWYCH,
TROLEJBUSOWYCH LUB AUTOBUSOWYCH

AUSTRIA

Podmioty na podstawie *Eisenbahngesetz 1957* (BGBl. 60/57, ostatnio zmieniony BGBl. 305/76) i *Kraftfahriniengesetz 1952* (BGBl. 84/52, zmieniony BGBl. 256/66).

FINLANDIA

Gminne rady ruchu ulicznego (*kunnalliset liikennelaitokset*) lub podmioty świadczące usługi autobusowe dla obywateli na podstawie koncesji udzielonej przez władze gminne.

ISLANDIA

Gminne Przedsiębiorstwo Autobusowe Reykjavik.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Post-, Telefon- und Telegrafbetriebe (PTT).

NORWEGIA

Norges Statsbaner (NSB) oraz podmioty transportu lądowego działające na podstawie *Lov inneholdende særskilte Bestemmelser angaaende Anlæg af Jernveie til almindelig Benyttelse* (LOV 1848-08-12) lub *Lov inneholdende Bestemmelser angaaende Jernveie til almindelig Afbenyttelse* (LOV 1854-09-07) lub *Lov om Tillæg til Jernveisloven af 12te August 1848* (LOV 1898-04-23) lub *Lov om samferdsel* (LOV 1976-06-04 63) lub *Lov om anlæg av taugbaner og løipestrenger* (LOV 1912-06-14 1).

SZWECJA

Podmioty publiczne świadczące miejskie usługi kolejowe lub tramwajowe na podstawie *Lag (1978:438) om huvudmannaskap för viss kollektiv persontrafik i Lag (1990:1157) om järnvägssäkerhet*.

Publiczne lub prywatne podmioty świadczące usługi trolejbusowe lub autobusowe na podstawie *Lag (1978:438) om huvudmannaskap för viss kollektiv persontrafik i Lag (1988:263) om yrkestrafik*.

Dodatek 11

PODMIOTY ZAMAWIAJĄCE W DZIEDZINIE WYPOSAŻENIA LOTNISK

AUSTRIA

Podmioty określone w artykułach 63–80 *Luftfahrtgesetz 1957 (BGBl. 253/57)*.

FINLANDIA

Lotniska zarządzane przez *Ilmailulaitos* na podstawie *Ilmailulaki (595/64)*.

ISLANDIA

Dyrekcja Lotnictwa Cywilnego.

LIECHTENSTEIN

—

NORWEGIA

Podmioty dostarczające wyposażenia lotnisk na podstawie *Lov om luftfart (LOV 1960-12-16 1)*.

SZWECJA

Lotniska będące własnością publiczną i prowadzone przez organy publiczne na podstawie *Lag (1957:297) om luftfart*.

Lotniska będące własnością prywatną i prowadzone przez osoby prywatne z pozwoleniem eksploatacji na podstawie tegoż aktu, gdy pozwolenie to odpowiada kryteriom artykułu 2 ustęp 3 dyrektywy.

Dodatek 12

PODMIOTY ZAMAWIAJACE W DZIEDZINIE WYPOSAŻENIA PORTÓW MORSKICH I ŚRÓDLĄDOWYCH LUB
INNYCH TERMINALI

AUSTRIA

Porty śródlądowe będące w całości lub częściowo własnością *Länder* i/lub *Gemeinden*.

FINLANDIA

Porty będące własnością lub zarządzane przez władze gminne na podstawie *Laki kunnallisista satamajärjestyksistä ja liikennemaksuista (955/76)*.

Kanał Saimaa (*Saimaan kanavan hoitokunta*).

ISLANDIA

Państwowy Zarząd Latarni Morskich i Portów na podstawie *hafnalög nr. 69 árið 1984*.

Port w Reykjavíku.

LIECHTENSTEIN

—

NORWEGIA

Norges Statsbaner (NSB) (Terminale kolejowe)

Podmioty działające na podstawie *Havneloven* (LOV 1984-06-08 51).

SZWECJA

Będące własnością publiczną i/lub publicznie zarządzane porty oraz terminale zgodnie z *Lag (1988:293) om inrättande, utvidgning och avlysning av allmän farled och allmän hamn*, *Förordning (1983:744) om trafiken på Göta kanal*, *Kungörelse (1970:664) om trafik på Södertälje kanal*, *Kungörelse (1979:665)*.

Dodatek 13

OBSŁUGA SIECI TELEKOMUNIKACYJNYCH LUB ŚWIADCZENIE USŁUG TELEKOMUNIKACYJNYCH

AUSTRIA

Österreichische Post- und Telegraphenverwaltung (PTV).

FINLANDIA

Podmioty działające na podstawie prawa wyłączności na podstawie artykułu 4 *Teletointalaki* (183/87) z dnia 16 lipca 1990 roku.

ISLANDIA

Administracja Poczty i Telekomunikacji na podstawie *lög um fjarskipti nr. 73 árið 1984* i *lög um stjórn og starfsemi pósts- og símamála nr. 36 árið 1977*.

LIECHTENSTEIN

Liechtensteinische Post-, Telefon- und Telegrafbetriebe (PTT).

NORWEGIA

Podmioty działające na podstawie *Telegrafloven (LOV 1899-04-29)*.

SZWECJA

Podmioty prywatne działające na zasadzie pozwoleń odpowiadających kryteriom artykułu 2 ustęp 3 dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK XVII

WŁASNOŚĆ INTELEKTUALNA

Wykaz przewidziany w artykule 65 ustęp 2

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych;

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE:

1. **387 L 0054:** dyrektywa Rady 87/54/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. w sprawie ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych (Dz.U. L 24 z 27.1.1987, str. 36).

Postanowienia dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 1 litera c), odniesienie do artykułu 223 ustęp 1 litera b) Traktatu ustanawiającego EWG zastępuje się odniesieniem do artykułu 123 Porozumienia EOG;
- b) w artykule 3 ustępów 6–8 nie stosuje się;
- c) w artykule 5 ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„Wyłączne prawo autoryzacji lub zakazu aktów wyszczególnionych w ustępie 1 litera b) nie stosuje się dla takich aktów, które zostały dokonane po tym, jak topografia produktu półprzewodnikowego została wprowadzona na rynek Umawiającej się Strony przez osobę uprawnioną do jej obrotu lub za zgodą takiej osoby.”

2. **390 D 0510:** pierwsza decyzja Rady 90/510/EWG z dnia 9 października 1990 r. w sprawie rozszerzenia ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych na osoby z niektórych państw i terytoriów (Dz.U. L 285 z 17.10.1990, str. 29).

Postanowienia decyzji, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w niniejszym załączniku odniesienia do Austrii i Szwecji skreśla się;
- b) ponadto stosuje się, co następuje:

jeśli państwo lub terytorium wyszczególnione w niniejszym załączniku nie zapewnia tej samej ochrony co przewidziana w niniejszej decyzji dla osób z Umawiających się Stron, Umawiające się Strony dołożą wszelkich starań, aby zapewnić, że taka ochrona zostanie zapewniona przez wspomniane państwo lub terytorium wspomnianej Umawiającej się Stronie najpóźniej rok od daty wejścia w życie niniejszego Porozumienia.

3. a) **390 D 0511**: druga decyzja Rady 90/511/EWG z dnia 9 października 1990 r. w sprawie rozszerzenia ochrony prawnej topografii produktów półprzewodnikowych na osoby z niektórych państw i terytoriów (Dz.U. L 285 z 17.10.1990, str. 31).
- b) **390 D 0541**: decyzja Komisji 90/541/EWG z dnia 26 października 1990 r. zgodnie z decyzją Rady 90/511/EWG określająca kraje, na których spółki lub pozostałe osoby prawne zostaje rozszerzona ochrona prawna topografii produktów półprzewodnikowych (Dz.U. L 307 z 7.11.1990, str. 21).

Poza tymi dwiema decyzjami stosuje się, co następuje:

Państwa EFTA zobowiązują się do przyjęcia do celów niniejszego Porozumienia decyzji Rady 90/511/EWG oraz decyzji podjętych przez Komisję zgodnie ze wspomnianą decyzją Rady, jeśli ich stosowanie zostanie rozszerzone poza 31 grudnia 1992 roku. Dalsze zmiany zostaną przyjęte przed wejściem w życie niniejszego Porozumienia.

4. **389 L 0104**: pierwsza dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 1).

Postanowienia dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w art. 3 ust. 2, wyrażenie „prawo znaku towarowego” należy rozumieć jako prawo znaku towarowego stosowane na terytorium Umawiającej się Strony;
- b) w artykule 4 ustęp 2 litera a) podpunkt i), ustęp 2 litera b) i ustęp 3 oraz w artykule 9 i 14, postanowienia dotyczące znaku towarowego Wspólnoty nie mają zastosowania wobec państw EFTA, chyba że znak towarowy Wspólnoty zostanie na nie rozszerzony;
- c) w artykule 7 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zabronienia jego użycia w odniesieniu do towarów, które zostały wprowadzone na rynek Umawiającej się Strony pod tym znakiem towarowym przez właściciela lub za jego zgodą.”

5. **391 L 0250**: dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (Dz.U. L 122 z 17.5.1991, str. 42).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„jakakolwiek forma publicznej dystrybucji, włącznie z wypożyczeniem, oryginalnego programu komputerowego lub jego kopii. Pierwsza sprzedaż na terytorium Umawiającej się Strony kopii programu przez posiadacza prawa lub za jego zgodą wyczerpuje prawo dystrybucji tej kopii w ramach terytoriów Umawiających się Stron, z wyjątkiem prawa do kontroli dalszych wypożyczeń programu lub jego kopii”.

ZAŁĄCZNIK XVIII

BHP, PRAWO PRACY I RÓWNE TRAKTOWANIE MĘŻCZYZN I KOBIET

Wykaz przewidziany w artykułach 67—70

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

BHP

1. **377 L 0576**: dyrektywa Rady 77/576/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do umieszczania znaków bezpieczeństwa w miejscu pracy (Dz.U. L 229 z 7.9.1977, str. 12), zmieniona:
 - **379 L 0640**: dyrektywą Rady 79/640/EWG z dnia 21 czerwca 1979 r. (Dz.U. L 183 z 19.7.1979, str. 11),
 - **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 108),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 208, 209).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

Załącznik II uzupełnia się o następujące nowe pozycje:

„Liite II — II. Viðauki — Vedlegg II — Bilaga II

Erityinen turvamerkintä — Sérstök öryggiskilti — Speciell sikkerhetsskiltning — Särskilda säkerhetsskyltar

1. Kiletomerkit — Bannskilti — Forbudsskilt — Förbudsskyltar
 - a) Tupakointi kielletty
Reykingar bannaðar
Røyking forbudt
Rökning förbjuden
 - b) Tupakointi ja avotulen teko kielletty
Reykingar og opinn eldur bannaður
Ild, åpen varme og røyking forbudt
Förbud mot rökning och öppen eld
 - c) Jalankulku kielletty
Umferð gangandi vegfarenda bönnuð
Forbudt for gående
Förbjuden ingång
 - d) Vedellä sammuttaminen kielletty
Bannað að slökkva með vatni
Vann er forbudt som slokkningsmiddel
Förbud mot släckning med vatten
 - e) Juomakelvotonta vettä
Ekki drykkjarhæft
Ikke drikkevann
Ej drieksvatten
2. Varoitusmerkit — Viðvrunarskilti — Fareskilt — Varningssskyltar
 - a) Syttyvää ainetta
Eldfim efni
Forsiktig, brannfare
Brandfarliga ämnen
 - b) Räjätävää ainetta
Sprengifim efni
Forsiktig, eksplosjonsfare
Explosiva ämnen
 - c) Myrkyllistä ainetta
Eiturefni
Forsiktig, fare for forgiftning
Giftiga ämnen

- d) Syövyttävää ainetta
Ætandi efni
Forsiktig, fare for korrosjon eller etsing
Frätande ämnen
 - e) Radioaktiivista ainetta
Jónandi geislun
Forsiktig, ioniserende stråling
Radioaktiva ämnen
 - f) Riippuva taakka
Krani að vinnu
Forsiktig, kran i arbeid
Hängande last
 - g) Liikkuvia ajoneuvoja
Flutningatæki
Forsiktig, truckkjøring
Arbetsfordon i rörelse
 - h) Vaarallinen jännite
Hættuleg rafspenna
Forsiktig, farlig spenning
Farlig spänning
 - i) Yleinen varoitusmerkki
Hætta
Alminnelig advarsel, forsiktig, fare
Varning
 - j) Lasersäteilyä
Leysigeislar
Forsiktig, laserstråling
Laserstrålning
3. Käskeymerkit — Bøðskilti — Påbudsskilt — Påbudsskyltar
- a) Silmiensuojaimien käyttöpakko
Notið augnhlífar
Påbudt med øyevern
Skyddsglasögon

- b) Suojakypärän käyttöpakko
 - Notið öryggishjálma
 - Pábudt med vernehjelm
 - Skyddshjäl
 - c) Kuulonsuojainten käyttöpakko
 - Notið heyrnarhlífar
 - Pábudt med hørselvern
 - Hörselskydd
 - d) Hengityksensuojainten käyttöpakko
 - Notið öndunargrímur
 - Pábudt med åndedrettsvern
 - Andningskydd
 - e) Suojajalkineiden käyttöpakko
 - Notið öryggisskó
 - Pábudt med vernesko
 - Skyddsskor
 - f) Suojakäsineiden käyttöpakko
 - Notið hlífðarhanska
 - Pábudt med vernehansker
 - Skyddshandskar
4. Hätätilanteisiin tarkoitettut merkit — Neyðarskilti — Redningsskilt — Räddningsskyltar
- a) Ensiapu
 - Skyndihjál
 - Førstehjelp
 - Första hjälpen
 - c) tai
 - eða
 - eller
 - eller
 - d) Poistumistie
 - Leið að neyðarútgangi
 - Retningsangivelse til nødutgang
 - Nödutgång i denna riktning

- e) Poistumistie (asetetaan uloskäynnin yläpuolelle)
- Neyðarútgangur (setjist yfir neyðarútganginn)
- Nødutgang (plasseres over utgängen)
- Nödutgång (placeras ovanför utgången).”
2. **378 L 0610**: dyrektywa Rady 78/610/EWG z dnia 29 czerwca 1978 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ochrony zdrowia pracowników narażonych na działanie monomeru chlorku winylu (Dz.U. L 197 z 22.7.1978, str. 12).
3. **380 L 1107**: dyrektywa Rady 80/1107/EWG z dnia 27 listopada 1980 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników chemicznych, fizycznych i biologicznych w miejscu pracy (Dz.U. L 327 z 3.12.1980, str. 8), zmieniona:
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 209).
- **388 L 0642**: dyrektywą Rady (88/642/EWG) z dnia 16 grudnia 1988 r. (Dz.U. L 356 z 24.12.1988, str. 74).
4. dyrektywa Rady 82/605/EWG z dnia 28 lipca 1982 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie metalicznego ołowiu i jego związków w pracy (pierwsza dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG) (Dz.U. L 247 z 23.8.1982, str. 12).
5. **383 L 0477**: dyrektywa Rady 83/477/EWG z dnia 19 września 1983 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG) (Dz.U. L 263 z 24.9.1983, str. 25), zmieniona:
- **391 L 0382**: dyrektywą Rady 91/382/EWG z dnia 25 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 206 z 29.7.1991, str. 16).
6. **386 L 0188**: dyrektywa Rady 86/188/EWG z dnia 12 maja 1986 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie hałasu w miejscu pracy (Dz.U. L 137 z 24.5.1986, str. 28).
7. **388 L 0364**: dyrektywa Rady 88/364/EWG z dnia 9 czerwca 1988 r. w sprawie ochrony pracowników w pracy przez wprowadzenie zakazów używania pewnych określonych czynników oraz niektórych czynności (czwarta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG) (Dz.U. L 179 z 9.7.1988, str. 44).
8. **389 L 0391**: dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1), sprostowana w Dz.U. L 275 z 5.10.1990, str. 42.
9. **389 L 0654**: dyrektywa Rady 89/654/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotycząca minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w miejscu pracy (pierwsza dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 393 z 30.12.1989, str. 1).
10. **389 L 0655**: dyrektywa Rady 89/655/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotycząca minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 393 z 30.12.1989, str. 13).
11. **389 L 0656**: dyrektywa Rady 89/656/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników korzystających z wyposażenia ochrony osobistej (trzecia dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 393 z 30.12.1989, str. 18).

12. **390 L 0269:** dyrektywa Rady 90/269/EWG z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia i bezpieczeństwa podczas ręcznego przemieszczania ciężarów w przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia, zwłaszcza urazów kręgosłupa pracowników (czwarta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 156 z 21.6.1990, str. 9).
13. **390 L 0270:** dyrektywa Rady 90/270/EWG z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przy pracy z urządzeniami wyposażonymi w monitory ekranowe (piąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 87/391/EWG) (Dz.U. L 156 z 21.6.1990, str. 14).
14. **390 L 0394:** dyrektywa Rady 90/394/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 1).
15. **390 L 679:** dyrektywa Rady 90/679/EWG z dnia 26 listopada 1990 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników biologicznych w miejscu pracy (siódma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 374 z 31.12.1990, str. 1).
16. **391 L 0383:** dyrektywa Rady 91/383/EWG z dnia 25 czerwca 1991 r. uzupełniająca środki mające wspierać poprawę bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w pracy pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy (Dz.U. L 206 z 29.7.1991, str. 19).

Równe traktowanie mężczyzn i kobiet

17. **375 L 0117:** dyrektywa Rady 75/117/EWG z dnia 10 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet (Dz.U. L 45 z 19.2.1975, str. 19).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

W artykule 1, „artykuł 119 Traktatu” otrzymuje brzmienie: „artykuł 69 Porozumienia EOG”.

18. **376 L 0207:** dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39 z 14.2.1976, str. 40).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Liechtenstein wprowadza w życie środki niezbędne w celu dostosowania się do przepisów dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

19. **379 L 0007:** dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6 z 10.1.1979, str. 24).

Przepisy dyrektywy, dla potrzeb niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Austria wprowadza w życie środki niezbędne do dostosowania się do przepisów dyrektywy od dnia 1 stycznia 1994 roku.

20. **386 L 0378:** dyrektywa Rady 86/378/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników (Dz.U. L 225 z 12.8.1986, str. 40).

21. **386 L 0613**: dyrektywa Rady 86/613/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa (Dz.U. L 359 z 19.12.1986, str. 56).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Austria wprowadza w życie środki niezbędne do dostosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1994 roku.

Prawo pracy

22. **375 L 0129**: dyrektywa Rady 75/129/EWG z dnia 17 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 48 z 22.2.1975, str. 29).
23. **377 L 0187**: dyrektywa Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw zatrudnionych w przypadku przeniesienia zobowiązań, przedsiębiorstw lub części przedsiębiorstw (Dz.U. L 61 z 5.3.1977, str. 26).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 1 ustęp 2, wyrażenie „zasięg terytorialny Traktatu” zastępuje się wyrażeniem: „zasięg terytorialny Porozumienia EOG”.

24. **380 L 0987**: dyrektywa Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283 z 28.10.1980, str. 23), zmieniona:

— **387 L 0164**: dyrektywą Rady 87/164/EWG z dnia 2 marca 1987 r. (Dz.U. L 66 z 11.3.1987, str. 11).

Przepisy dyrektywy do celów niniejszego Porozumienia rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w załączniku sekcja I dodaje się, co następuje:

„F. AUSTRIA

1. Członkowie organu, który jest odpowiedzialny za statutową reprezentację tej organizacji.
2. Jednostki stowarzyszone uprawnione do wywierania dominującego wpływu w stowarzyszeniu, nawet jeśli pozycja ta jest oparta na dyspozycji fiducjarnej.

G. LIECHTENSTEIN

Wspólnicy i udziałowcy lub akcjonariusze uprawnieni do wywierania dominującego wpływu w spółce osobowej lub spółce kapitałowej.

H. ISLANDIA

1. Członkowie Rady Nadzorczej upadłej spółki po tym, jak sytuacja finansowa spółki pogorszy się w sposób znaczący.
2. Posiadający 5 % lub więcej kapitału upadłej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.
3. Prezes likwidowanej spółki lub inni, którzy z powodu pracy w spółce wykonywali czynności z zakresu nadzoru finansowego spółki w taki sposób, iż nie mogło zostać przed nimi ukryte, że likwidacja spółki była nie do uniknięcia w czasie kiedy zarobki były pobierane.
4. Współmałżonek osoby w sytuacji określonej w klauzulach 1–3, jak również jego/jej bezpośredni krewny oraz współmałżonek bezpośredniego krewnego.

I. SZWECJA

Pracownik, lub jego pozostały przy życiu członek rodziny, który samodzielnie bądź wspólnie ze swoimi bliskimi krewnymi był właścicielem zasadniczej części przedsiębiorstwa pracodawcy i miał istotny wpływ na działalność tego przedsiębiorstwa/spółki. Stosuje się to również, kiedy pracodawca jest osobą prawną bez przedsiębiorstwa lub spółki.”;

- b) w sekcji II załącznika dodaje się, co następuje:

„E. LIECHTENSTEIN

Osoby ubezpieczone, pobierające świadczenia z tytułu ubezpieczenia emerytalnego.”

ZAŁĄCZNIK XIX

OCHRONA KONSUMENTÓW

Wykaz przewidziany w artykule 72

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Do celów niniejszego załącznika i nie naruszając postanowień Protokołu 1, wyrażenie „Państwo(-a) Członkowskie” zawarte w aktach, do których następuje odniesienie, należy rozumieć jako obejmujące, ponad jego zakres w odpowiednich aktach WE, Austrię, Finlandię, Islandię, Liechtenstein, Norwegię i Szwecję.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **379 L 0581**: dyrektywa Rady 79/581/EWG z dnia 19 czerwca 1979 r. w sprawie ochrony konsumentów w zakresie podawania cen środków spożywczych (Dz.U. L 158 z 26.6.1979, str. 19), zmieniona:
 - **388 L 0315**: dyrektywą Rady 88/315/EWG z dnia 7 czerwca 1988 r. (Dz.U. L 142 z 9.6.1988, str. 23).
2. **384 L 0450**: dyrektywa Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd (Dz.U. L 250 z 19.9.1984, str. 17).
3. **385 L 0577**: dyrektywa Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 31).
4. **387 L 0102**: dyrektywa Rady 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego (Dz.U. L 42 z 12.2.1987, str. 48), zmieniona:
 - **390 L 0088**: dyrektywą Rady 90/88/EWG z dnia 22 lutego 1990 r. (Dz.U. L 61 z 10.3.1990, str. 14).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 1a ustęp 3 litera a) i ustęp 5 litera a), datę „1 marca 1990 r.” zastępuje się datą „1 marca 1992 roku”.

5. **387 L 0357**: dyrektywa Rady 87/357/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących produktów, których wygląd wskazuje na przeznaczenie inne niż rzeczywiste, zagrażających zdrowiu lub bezpieczeństwu konsumentów (Dz.U. L 192 z 11.7.1987, str. 49).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 4 ustęp 2, odniesienie do decyzji 84/133/EWG jest rozumiane jako odniesienie do decyzji 89/45/EWG.

6. **388 L 0314**: dyrektywa Rady 88/314/EWG z dnia 7 czerwca 1988 r. w sprawie ochrony konsumentów w zakresie podawania cen produktów nieprzeznaczonych do spożycia (Dz.U. L 142 z 9.6.1988, str. 19).
7. **390 L 0314**: dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 59).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

8. **388 X 0590**: zalecenie Komisji 88/590/EWG z dnia 17 listopada 1988 r. dotyczące systemów płatności, w szczególności stosunku między posiadaczem a wystawcą karty (Dz.U. L 317 z 24.11.1988, str. 55).
9. **388 Y 0611(01)**: rezolucja Rady 88/C 153/01 z dnia 7 czerwca 1988 r. w sprawie ochrony konsumenta w zakresie podawania cen środków spożywczych i produktów nieprzeznaczonych do spożycia (Dz.U. C 153 z 11.6.1988, str. 1).

—

ZAŁĄCZNIK XX

ŚRODOWISKO

Wykaz przewidziany w artykule 74

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Do celów niniejszego załącznika i nie naruszając postanowień Protokołu 1, wyrażenie „Państwo(-a) Członkowskie” zawarty w aktach, do których następuje odniesienie, rozumie się z włączeniem, ponad jego znaczenie w odpowiednich aktach WE, Austrii, Finlandii, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii i Szwecji.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

I. Ogólne

1. **385 L 0337**: dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40).
2. **390 L 0313**: dyrektywa Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku (Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 56).

II. Woda

3. **375 L 0440**: dyrektywa Rady 75/440/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wymaganej jakości wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 26), zmieniona:
 - **379 L 0869**: dyrektywą Rady 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. (Dz.U. L 271 z 29.10.1979, str. 44).
4. **376 L 0464**: dyrektywa Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty (Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

5. **379 L 0869**: dyrektywa Rady 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. dotycząca metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody pitnej w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 271 z 29.10.1979, str. 44), zmieniona:

— **381 L 0855**: dyrektywą Rady 81/855/EWG z dnia 19 października 1981 r. (Dz.U. L 319 z 7.11.1981, str. 16),

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 219).

6. **380 L 0068**: dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Nie stosuje się postanowień artykułu 14.

7. **380 L 0778**: dyrektywa Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. odnosząca się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. 229 z 30.8.1980, str. 11), zmieniona:

— **381 L 0858**: dyrektywą Rady 81/858/EWG z dnia 19 października 1981 r. (Dz.U. nr 319 z 7.11.1981, str. 19),

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 219, 397).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Nie stosuje się postanowień artykułu 20.

8. **382 L 0176**: dyrektywa Rady 82/176/EWG z dnia 22 marca 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz.U. L 81 z 27.3.1982, str. 29).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

9. **383 L 0513**: dyrektywa Rady 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu (Dz.U. L 291 z 24.10.1983, str. 1).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

10. **384 L 0156**: dyrektywa Rady 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz.U. L 74 z 17.3.1984, str. 49).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

11. **384 L 0491**: dyrektywa Rady 84/491/EWG z dnia 9 października 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów heksachlorocykloheksanu (Dz.U. L 274 z 17.10.1984, str. 11).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

12. **386 L 0280**: dyrektywa Rady 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I załącznika do dyrektywy 76/464/EWG (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 16), zmieniona:

- **388 L 0347**: dyrektywą Rady 88/347/EWG z dnia 16 czerwca 1988 r. zmieniającą załącznik II do dyrektywy 86/280/EWG (Dz.U. L 158 z 25.6.1988, str. 35),
- **390 L 0415**: dyrektywą Rady 90/415/EWG z dnia 27 lipca 1990 r. zmieniającą załącznik II do dyrektywy 86/280/EWG (Dz.U. L 219 z 14.8.1990, str. 49).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

13. **391 L 0271**: dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

III. Powietrze

14. **380 L 0779**: dyrektywa Rady 80/779/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie dopuszczalnych i zalecanych wartości jakości powietrza dla dwutlenku siarki i pyłów zawieszonych (Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 30), zmieniona:

- **381 L 0857**: dyrektywą Rady 81/857/EWG z dnia 19 października 1981 r. (Dz.U. L 319 z 7.11.1981, str. 18),
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 219),
- **389 L 0427**: dyrektywą Rady 89/427/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. (Dz.U. L 201 z 14.7.1989, str. 53).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

15. **382 L 0884**: dyrektywa Rady 82/884/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnej dla ołowiu w powietrzu (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 15).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

16. **384 L 0360**: dyrektywa Rady 84/360/EWG z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza przez zakłady przemysłowe (Dz.U. L 188 z 16.7.1984, str. 20).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

17. **385 L 0203**: dyrektywa Rady 85/203/EWG z dnia 7 marca 1985 r. w sprawie norm jakości powietrza w odniesieniu do dwutlenku azotu (Dz.U. L 87 z 27.3.1985, str. 1), zmieniona:

- **385 L 0580**: dyrektywą Rady 85/580/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 36).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

18. **387 L 0217**: dyrektywa Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz.U. L 85 z 28.3.1987, str. 40).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 9, wyraz „Traktat” otrzymuje brzmienie: „Porozumienie o EOG”;
- b) Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

19. **388 L 0609**: dyrektywa Rady 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 336 z 7.12.1988, str. 1).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 3 ustęp 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. a) Jeśli istotna i nieoczekiwana zmiana w popycie na energię lub w dostępności niektórych paliw bądź niektórych urządzeń generujących stworzy poważne techniczne zakłócenia we wprowadzaniu przez Umawiającą się Stronę limitów emisji, taka Umawiająca się Strona może zażądać modyfikacji limitów emisji oraz/lub dat ustanowionych w załącznikach I oraz II. Zastosowanie ma procedura ustalona w literze b);
 - b) Umawiająca się Strona niezwłocznie informuje pozostałe Umawiające się Strony o takim działaniu za pośrednictwem Wspólnego Komitetu EOG i podaje przyczyny swojej decyzji. Jeśli zażąda tego któraś z Umawiających się Stron, w ramach Wspólnego Komitetu EOG odbywają się konsultacje na temat zasadności przyjętych środków. Zastosowanie ma część VII Porozumienia.”;
- b) do tabeli limitów i celów redukcji w załączniku I dodaje się, co następuje:

	„0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Austria	171	102	68	51	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Finlandia	90	54	36	27	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Szwecja	112	67	45	34	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70”;

- c) do tabeli limitów i celów redukcji w załączniku II dodaje się, co następuje:

	„0	1	2	3	4	5	6
Austria	81	65	48	- 20	- 40	- 20	- 40
Finlandia	19	15	11	- 20	- 40	- 20	- 40
Szwecja	31	25	19	- 20	- 40	- 20	- 40”;

- d) w momencie wejścia w życie Porozumienia Islandia, Liechtenstein i Norwegia nie mają żadnych dużych spalarni jak zdefiniowane w artykule 1. Państwa te podporządkują się dyrektywie, jeśli i kiedy wejdą w posiadanie takich zakładów.

20. **389 L 0369**: dyrektywa Rady 89/369/EWG z dnia 8 czerwca 1989 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza przez nowe spalarnie odpadów komunalnych (Dz.U. L 163 z 14.6.1989, str. 32).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Islandia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

21. **389 L 0429**: dyrektywa Rady 89/429/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza przez istniejące spalarnie odpadów komunalnych (Dz.U. L 203 z 15.7.1989, str. 50).

IV. Chemikalia, ryzyko przemysłowe i biotechnologia

22. **376 L 0403**: dyrektywa Rady 76/403/EWG z dnia 6 kwietnia 1976 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli oraz polichlorowanych terfenyli (Dz.U. L 108 z 26.4.1976, str. 41).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Państwa EFTA wprowadzają w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku, co podlega weryfikacji przed tą datą.

23. **382 L 0501**: dyrektywa Rady 82/501/EWG z dnia 24 czerwca 1982 r. w sprawie niebezpieczeństwa poważnych awarii powodowanych przez określone działania przemysłowe (Dz.U. L 230 z 5.8.1982, str. 1), zmieniona:

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia i dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 219),

— **387 L 0216**: dyrektywą Rady 87/216/EWG z dnia 19 marca 1987 r. (Dz.U. L 85 z 28.3.1987, str. 36),

— **388 L 0610**: dyrektywą Rady 88/610/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. (Dz.U. L 336 z 7.12.1988, str. 14).

24. **390 L 0219**: dyrektywa Rady 90/219/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie (Dz.U. L 117 z 8.5.1990, str. 1).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Austria, Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja wprowadzają w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku.

25. **390 L 0220**: dyrektywa Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz.U. L 117 z 8.5.1990, str. 15).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

a) Austria, Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja wprowadzają w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku;

b) artykuł 16 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy Umawiająca się Strona ma dające się uzasadnić powody, aby uważać, że produkt, który został odpowiednio notyfikowany i otrzymał pisemną zgodę na mocy niniejszej dyrektywy, stwarza ryzyko dla zdrowia ludzkiego bądź dla środowiska, może ona ograniczyć lub zabronić użycia i/lub sprzedaży tego produktu na swoim terytorium. Informuje ona bezzwłocznie pozostałe Umawiające się Strony o takim działaniu za pośrednictwem Wspólnego Komitetu EOG i podaje przyczyny swojej decyzji.

2. Jeśli zażąda tego jedna z Umawiających się Stron, w ramach Wspólnego Komitetu EOG odbywają się konsultacje na temat zasadności przyjętych środków. Zastosowanie ma część VII Porozumienia.”;

c) Umawiające się Strony zgadzają się, że niniejsza dyrektywa obejmuje jedynie aspekty dotyczące potencjalnego ryzyka dla ludzi, roślin, zwierząt i środowiska.

Stąd Państwa EFTA zastrzegają sobie prawo do zastosowania swojego ustawodawstwa krajowego w tej dziedzinie wobec innych spraw niż zdrowie czy środowisko, o ile jest to zgodne z niniejszym Porozumieniem.

V. Odpady

26. **375 L 0439**: dyrektywa Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadkowych (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 23), zmieniona:

— **387 L 0101**: dyrektywą Rady 87/101/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. (Dz.U. L 42 z 12.2.1987, str. 43).

27. **375 L 0442:** dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39), zmieniona:

— **391 L 0156:** dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 32).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Norwegia wprowadza w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku, co podlega weryfikacji przed tą datą.

28. **378 L 0176:** dyrektywa Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz.U. L 54 z 25.2.1978, str. 19), zmieniona:

— **382 L 0883:** dyrektywą Rady 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie procedur nadzorowania i monitorowania środowiska naturalnego w odniesieniu do odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 1),

— **383 L 0029:** dyrektywą Rady 83/29/EWG z dnia 24 stycznia 1983 r. (Dz.U. L 32 z 3.2.1983, str. 28).

29. **378 L 0319:** dyrektywa Rady 78/319/EWG z dnia 20 marca 1978 r. w sprawie odpadów toksycznych i niebezpiecznych (Dz.U. L 84 z 31.3.1978, str. 43), zmieniona:

— **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 111),

— **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 219, 397).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Państwa EFTA wprowadzają w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku, co podlega weryfikacji przed tą datą.

30. **382 L 0883:** dyrektywa Rady 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie procedur nadzorowania i monitorowania środowiska naturalnego w odniesieniu do odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 1), zmieniona:

— **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie do Wspólnot Europejskich Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 219).

31. **384 L 0631:** dyrektywa Rady 84/631/EWG z dnia 6 grudnia 1984 r. w sprawie nadzoru i kontroli transgranicznego przesyłania odpadów niebezpiecznych w ramach Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 326 z 13.12.1984, str. 31), zmieniona:

— **385 L 0469:** dyrektywą Komisji 85/469/EWG z dnia 22 lipca 1985 r. (Dz.U. L 272 z 12.10.1985, str. 1),

— **386 L 0121:** dyrektywą Rady 86/121/EWG z dnia 8 dnia kwietnia 1986 r. (Dz.U. L 100 z 16.4.1986, str. 20),

— **386 L 0279:** dyrektywą Rady 86/279/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 13).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) do załącznika I rubryka 36 dodaje się, co następuje:

„ÍSLENSKA	duft	duftkennt	fast	límkennnt	seigfljó-tandi	þunnfljó-tandi	vökvi	loftkennt
NORSK	pulverformet	støvformet	fast	pastafornmet	viskøst	slamformet	flytende	gassformet
SUOMEKSI	jauhemäinen	pölymäinen	kiinteä	tahnainen	siirappimainen	lietemäinen	nestemäinen	kaasumainen
SVENSKA	pulverformigt	stoff	fast	pastöst	viskøst	slamformigt	flytande	gasformigt”;

- b) do ostatniego zdania przepisu 6 załącznika III dodaje się następujące nowe informacje: „AU dla Austrii, SF dla Finlandii, IS dla Islandii, LI dla Liechtensteinu, NO dla Norwegii, SE dla Szwecji”;
 - c) Państwa EFTA wprowadzają w życie środki niezbędne do podporządkowania się przepisom dyrektywy od dnia 1 stycznia 1995 roku, co podlega weryfikacji przed tą datą.
32. **386 L 0278**: dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 6).

AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę treść następujących aktów:

- 33. **375 X 0436**: zalecenie Rady 75/436/Euratom, EWWiS, EWG z dnia 3 marca 1975 r. dotyczące alokacji kosztów przez instytucje publiczne na kwestie ekologiczne (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 1).
- 34. **379 X 0003**: zalecenie Rady 79/3/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. dla Państw Członkowskich dotyczące metod oceny kosztów kontroli zanieczyszczeń w przemyśle (Dz.U. L 5 z 9.1.1979, str. 28).
- 35. **380 Y 0830(01)**: rezolucja Rady z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza ditlenkiem siarki i pyłami zawieszonymi (Dz.U. C 222 z 30.8.1980, str. 1).
- 36. **389 Y 1026(01)**: rezolucja Rady 89/C 273/01 z dnia 16 października 1989 r. w sprawie wytycznych dla redukcji zagrożeń technologicznych i naturalnych (Dz.U. C 273 z 26.10.1989, str. 1).
- 37. **390 Y 0518(01)**: rezolucja Rady 90/C 122/02 z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie polityki dotyczącej odpadów (Dz.U. C 122 z 18.5.1990, str. 2).
- 38. **SEC (89) 934 final**: Komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu z dnia 18 września 1989 r. „Wspólnotowa strategia gospodarki odpadami”.

ZAŁĄCZNIK XXI

STATYSTYKA

Wykaz przewidziany w artykule 76

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

1. Do celów niniejszego załącznika i nie naruszając postanowień Protokołu 1, wyrażenie „Państwo(-a) Członkowskie” zawarte w aktach, do których następuje odniesienie należy rozumieć z uwzględnieniem, ponad jego znaczenie w odpowiednich aktach WE, Austrii, Finlandii, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii i Szwecji.
2. Odniesienia do „nomenklatury gałęzi przemysłu we Wspólnotach Europejskich (NICE)” oraz do „Klasyfikacji Działalności Gospodarczej we Wspólnotach Europejskich (NACE)” należy rozumieć, jeśli nie zostało ustalone inaczej, jako odniesienia do „Klasyfikacji Działalności Gospodarczej we Wspólnotach Europejskich (NACE Rev.1)”, jak zdefiniowane w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej oraz jak zostało przyjęte dla potrzeb niniejszego Porozumienia. Odnośne numery kodów są rozumiane jako odpowiadające im przeliczone numery kodów w NACE Rev. 1.
3. Postanowienia ustalające przez kogo powinny być ponoszone koszty przeprowadzania badań statystycznych i tym podobne nie dotyczą niniejszego Porozumienia.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

Statystyka przemysłowa

1. **364 L 0475:** dyrektywa Rady 64/475/EWG z dnia 30 lipca 1964 r. dotycząca skoordynowanych rocznych badań statystycznych odnośnie do inwestycji w przemyśle (Dz.U. L 131 z 13.8.1964, str. 2193/64), zmieniona:
 - **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 121 i 159),
 - **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 112),

- **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 231).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) załącznika nie stosuje się;
 - c) państwa EFTA, odpowiednio, przeprowadzają pierwsze badanie wymagane przez niniejszą dyrektywę nie później niż w 1995 roku;
 - d) Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja dostarczają dane wymagane przez niniejszą dyrektywę co najmniej do poziomu trzycyfrowego a, w miarę możliwości, do poziomu czterocyfrowego NACE Rev. 1;
 - e) Austria, Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja dostarczają przedsiębiorstwom sklasyfikowanym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej pod numerem kodu 27.10 oraz zwracając należytą uwagę na poufność statystyczną, jak zdefiniowane w rozporządzeniu Rady (Euratom/EWG) nr 1588/90 z dnia 11 czerwca 1990 r. w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, jak przyjęte dla potrzeb niniejszego Porozumienia, poprzez właściwe krajowe organy statystyczne informacje odpowiadające wymaganym w kwestionariuszach 2.60 i 2.61 w załączniku do decyzji Komisji 3302/81/EWWiS z dnia 18 listopada 1981 r. w sprawie informacji, które powinny być dostarczane przez przedsiębiorstwa przemysłu stalowego odnośnie ich inwestycji (Dz.U. L 333 z 20.11.1981, str. 35).
2. **372 L 0211:** dyrektywa Rady 72/211/EWG z dnia 30 maja 1972 r. dotycząca skoordynowanych statystyk cyklu koniunkturalnego w przemyśle i drobnej wytwórczości (Dz.U. L 128 z 3.6.1972, str. 28), zmieniona:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 112),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 231).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 3 ustęp 1 punkt 5, wyrażenie „określający liczbę pracowników fizycznych” skreśla się;
 - b) Islandia i Liechtenstein są zwolnione ze zbierania danych wymaganych przez niniejszą dyrektywę;
 - d) Finlandia zbiera dane wymagane przez niniejszą dyrektywę począwszy najpóźniej od 1997 roku. Jednakże miesięczne dane dotyczące indeksu produkcji przemysłowej jest dostarczane począwszy najpóźniej od 1995 roku;
 - e) Austria, Norwegia i Szwecja zbierają dane wymagane przez niniejszą dyrektywę począwszy najpóźniej od 1995 roku.
3. **372 L 0221:** dyrektywa Rady 72/221/EWG z dnia 6 czerwca 1972 r. dotycząca skoordynowanych rocznych badań statystycznych w zakresie działalności przemysłowej (Dz.U. L 133 z 10.6.1972, str. 57), zmieniona:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 112),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 231).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 3 odnośniki do „NACE” są rozumiane jako „NACE, wydanie 1970 rok”;
 - c) Państwa EFTA zbierają dane wymagane przez niniejszą dyrektywę począwszy najpóźniej od 1995 roku;
 - d) Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja zbierają i dostarczają dane wymagane przez artykuły 2 i 5 niniejszej dyrektywy co najmniej do poziomu trzycyfrowego NACE Rev.1;
 - e) Liechtenstein jest zwolniony z dostarczania danych na temat jednostki działalności gospodarczej oraz jednostki lokalnej dla wszystkich zmiennych poza tymi dotyczącymi obrotu i zatrudnienia;
 - f) Państwa EFTA są zwolnione z dostarczania danych na temat zmiennych odpowiadających numerom kodu 1.21, 1.21.1, 1.22 oraz 1.22.1 załącznika.
4. **378 L 0166:** dyrektywa Rady 78/166/EWG z dnia 13 lutego 1978 r. dotycząca skoordynowanych statystyk cyklu koniunkturalnego w budownictwie oraz w inżynierii lądowej i wodnej (Dz.U. L 52 z 23.1.1978, str. 17), zmieniona:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 113),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 231).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 2 akapit 2, odniesienie do „części I NACE” rozumie się jako „część I NACE, wydanie 1970 rok”. W akapicie trzecim odniesienie do „NACE” rozumie się jako odniesienie do „NACE Rev. 1”;
- b) w artykule 3 litera a) dane winny być dostarczane przynajmniej kwartalnie;
- c) w artykule 4 ustęp 1 wyrażenie „miesiąc lub” skreśla się;
- d) Islandia i Liechtenstein są zwolnione z dostarczania danych wymaganych przez niniejszą dyrektywę;
- e) Austria, Finlandia, Norwegia i Szwecja zbierają dane wymagane przez niniejszą dyrektywę począwszy najpóźniej od 1995 roku.

Statystyka transportu

5. **378 L 0546:** dyrektywa Rady 78/546/EWG z dnia 12 czerwca 1978 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu drogowego rzeczy, jako części statystyki regionalnej (Dz.U. L 168 z 26.6.1978, str. 29), zmieniona:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 29),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 163),
 - **389 L 0462:** dyrektywą Rady 89/462/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. (Dz. U. L 226 z 3.8.1989, str. 8).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

b) w załączniku II, po pozycji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa, dodaje się, co następuje:

„Austria

Burgenland

Kärnten

Niederösterreich

Oberösterreich

Salzburg

Steiermark

Tirol

Vorarlberg

Wien

Finlandia

Suomi/Finland

Islandia

Island

Norwegia

Norge/Noreg

Szwecja

Sverige

Liechtenstein

Liechtenstein”;

c) załącznik III otrzymuje brzmienie:

„WYKAZ PAŃSTW:

Belgia

Dania

Francja

Niemcy

Grecja

Irlandia

Włochy

Luksemburg

Niderlandy

Portugalia

Hiszpania

Zjednoczone Królestwo

Austria

Finlandia

Islandia

Norwegia

Szwecja

Liechtenstein
Szwajcaria
Bułgaria
Czechosłowacja
Węgry
Polska
Rumunia
Turcja
ZSRR
Jugosławia
Pozostałe kraje europejskie
Kraje północnoafrykańskie
Kraje Bliskiego i Środkowego Wschodu
Pozostałe kraje”;

- d) w tabelach B, C2 i C4 załącznika IV, wyrażenie „Państwa Członkowskie” rozumie się jako „państwa EOG”;
- e) w tabelach C1, C2, C3, C5 i C6 załącznika IV, wyraz „EUR” zastępuje się wyrazem „EOG”;
- f) w tabeli C2 załącznika IV, ostatnim numerem kraju pod „Otrzymane od” oraz „Wysłane do” będzie 18;
- g) Austria, Finlandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja opracowują dane wymagane przez niniejszą dyrektywę począwszy najpóźniej od 1995 roku. Islandia opracowuje te dane począwszy najpóźniej od 1998 roku;
- i) Islandia opracowuje dane na temat transportu krajowego wymagane przez niniejszą dyrektywę przynajmniej co trzeci rok.
6. **380 L 1119**: dyrektywa Rady 80/1119/EWG z dnia 17 listopada 1980 r. w sprawie sprawozdań statystycznych dotyczących przewozu rzeczy po wodnych drogach śródlądowych (Dz.U. L 339 z 15.12.1980, str. 30), zmieniona:
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 163).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w załączniku II, po pozycji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa dodaje się, co następuje:

„Austria

Burgenland
Kärnten
Niederösterreich
Oberösterreich
Salzburg
Steiermark
Tirol
Vorarlberg
Wien

Finlandia

Suomi/Finland

Islandia

Island

Norwegia

Norge/Noreg

Szwecja

Sverige

Liechtenstein

Liechtenstein”;

b) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

Pomiędzy nagłówek „WYKAZ ...” a część I tabeli dodaje się, co następuje:

„A. Państwa EOG”

Części II–VII otrzymują brzmienie:

„II. Państwa EFTA, należące do EOG

13. Austria

14. Finlandia

15. Islandia

16. Norwegia

17. Szwecja

B. Państwa spoza EOG

III. Europejskie państwa spoza EOG

18. Szwajcaria

19. ZSRR

20. Polska

21. Czechosłowacja

22. Węgry

23. Rumunia

24. Bułgaria

25. Jugosławia

26. Turcja

27. Pozostałe kraje europejskie spoza EOG

IV. 28. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

V. 29. Pozostałe państwa”;

c) w załączniku IV, tabele 1(A) i 1(B), wyrażenie „udział EWG” otrzymuje brzmienie: „udział EOG”;

d) w załączniku IV, tabele 7(A), 7(B), 8(A) i 8(B), pozycje kolumn zatytułowanych „Kraje handlu państwowego” i „Pozostałe kraje” zostają zamienione; nagłówek „Pozostałe kraje” zostaje zastąpiony przez: „Państwa EFTA, należące do EOG”; nagłówek „Kraje handlu państwowego” zostaje zastąpiony przez „Pozostałe kraje”;

e) w załączniku IV, tabele 10(A), i 10(B), wykaz krajów pod nagłówkiem „Przynależność narodowa statku” otrzymuje brzmienie „wykaz krajów i grup krajów” poprawionego załącznika III. Wyraz „udział EWG” rozumie się jako „udział EOG”;

f) Państwa EFTA przeprowadzają badania wymagane przez dyrektywę począwszy najpóźniej od 1995 roku.

7. **380 L 1177**: dyrektywa Rady 80/1177/EWG z dnia 4 grudnia 1980 r. w sprawie sprawozdań statystycznych dotyczących kolejowego transportu rzeczy w ramach statystyki regionalnej (Dz.U. L 350 z 23.12.1980, str. 23), zmieniona:
- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 164).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 2 litera a) dodaje się, co następuje:

„ÖBB: Österreichische Bundesbahnen

VR: Valtionrautatiet/Statsjärnvägarna

NSB: Norges Statsbaner

SJ: Statens Järnvägar”;

- b) w załączniku II, po pozycji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa dodaje się, co następuje:

„Austria

Österreich

Finlandia

Suomi/Finland

Norwegia

Norge/Noreg

Szwecja

Sverige”;

- c) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

Pomiędzy nagłówek „WYKAZ ...” a część I tabeli dodaje się, co następuje:

„A. Państwa EOG”

Część II otrzymuje brzmienie:

„II. Państwa EFTA

13. Austria

14. Finlandia

15. Norwegia

16. Szwecja

B. Państwa spoza EOG

17. Szwajcaria
18. ZSRR
19. Polska
20. Czechosłowacja
21. Węgry
22. Rumunia
23. Bułgaria
24. Jugosławia
25. Turcja
26. Kraje Bliskiego i Środkowego Wschodu
27. Pozostałe kraje”;

d) Państwa EFTA zbierają dane wymagane przez niniejszą dyrektywę najpóźniej począwszy od 1995 roku.

Statystyka handlu zagranicznego oraz handlu wewnętrznego Wspólnoty

8. **375 R 1736**: rozporządzenie (EWG) nr 1736/75 Rady z dnia 24 czerwca 1975 r. w sprawie statystyk handlu zagranicznego Wspólnoty i statystyk w handlu między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 183 z 14.7.1975, str. 3), zmienione:
- **377 R 2845**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2845/77 z dnia 19 grudnia 1977 r. (Dz.U. L 329 z 22.12.1977, str. 3),
 - **384 R 3396**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3396/84 z dnia 3 grudnia 1984 r. (Dz.U. L 314 z 4.12.1984, str. 10),
 - **387 R 3367**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3367/87 z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie zastosowania Nomenklatury Scalonej dla statystyk w handlu między Państwami Członkowskimi oraz zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 1736/75 w sprawie statystyk handlu zagranicznego Wspólnoty i statystyk w handlu między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 321 z 11.11.1987, str. 3),
 - **387 R 3678**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3678/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. w sprawie procedur statystycznych w odniesieniu do handlu zagranicznego Wspólnoty (Dz.U. L 346 z 10.12.1987, str. 12),
 - **388 R 0455**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 455/88 z dnia 18 lutego 1988 r. w sprawie prognozy statystycznego w statystyce handlu zagranicznego Wspólnoty i statystyce handlu między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 46 z 19.2.1988, str. 19),
 - **388 R 1629**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1629/88 z dnia 27 maja 1988 r. (Dz.U. L 147 z 14.6.1988, str. 1),
 - **391 R 0091**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 91/91 z dnia 15 stycznia 1991 r. (Dz.U. L 11 z 16.1.1991, str. 5).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostośowań:

a) w artykule 2 ustęp 2 litery a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) towary wchodzące lub wychodzące ze składów celnych z wyjątkiem składów celnych wymienionych w załączniku A;

b) towary wchodzące lub wychodzące ze stref wolnocłowych wymienionych w załączniku A.”;

b) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„1. Obszar statystyczny EOG obejmuje, w zasadzie, obszary celne Umawiających się Stron. Umawiające się Strony zdefiniują, odpowiednio, swoje obszary celne.

2. Obszar statystyczny Wspólnoty obejmuje obszar celny Wspólnoty, jak zdefiniowane w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2151/84 z dnia 23 lipca 1984 r. w sprawie obszaru celnego Wspólnoty, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 4151/88.

3. Dla państw EFTA obszar statystyczny obejmuje obszar celny. Jednakże dla Norwegii do obszaru statystycznego włączone są archipelag Svalbard oraz wyspa Jan Mayen.”;

c) klasyfikacja określona w artykule 5 ustępy 1 i 3 jest sporządzana co najmniej do poziomu sześciocyfrowego;

d) w artykule 7 ustęp 1, zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla przepisów artykułu 5 ustępy 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, wskazane w środku przekazu informacji statystycznej każdej podpozycji CN, przynajmniej do pierwszych sześciu cyfr, powinno być, co następuje.”;

e) w artykule 9 dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„3. Dla państw EFTA wyrażenie »kraj pochodzenia« rozumie się jako państwo, z którego pochodzą towary w rozumieniu odpowiednich krajowych reguł pochodzenia.”;

f) w artykule 17 ustęp 1: Odniesienie do „rozporządzenia Rady (EWG) nr 803/68 z ... ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1028/75” otrzymuje brzmienie: „rozporządzenie Rady (EWG) nr 1224/80 z dnia 28 maja 1980 r. w sprawie wartości celnej towarów (Dz.U. L 134 z 31.5.1980, str. 1)”;

g) artykuł 34 otrzymuje brzmienie:

„Dane określone w artykule 22 ustęp 1 są opracowywane dla każdej podpozycji CN odpowiednio do bieżącej wersji pierwszych sześciu cyfr Nomenklatury Scalonej.”;

i) Państwa EFTA zbierają dane wymagane przez niniejsze rozporządzenie począwszy najpóźniej od 1995 roku.

9. **377 R 0546:** rozporządzenie Komisji (EWG) nr 546/77 z dnia 16 marca 1977 r. w sprawie procedur statystycznych w odniesieniu do handlu zagranicznego Wspólnoty (Dz.U. L 70 z 17.3.1977, str. 13), zmienione:

— **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 112),

- **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 230),
- **387 R 3678**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3678/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. w sprawie procedur statystycznych w odniesieniu do handlu zagranicznego Wspólnoty (Dz.U. L 346 z 10.12.1987, str. 12).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 dodaje się, co następuje:

„Austria: — Aktiver Veredelungsverkehr;

Finlandia: — Vientietumenettely/Exportförmånsförfarandet;

Islandia: — Vinnsla innanlands fyrir erlendan aoila;

Norwegia: — Foredling innenlands (aktiv);

Szwecja: — Industrirestitution;”

- b) w artykule 2 dodaje się, co następuje:

„Austria: — Passiver Veredelungsverkehr;

Finlandia: — Tullinalennusmenettely/Tullnedsättingsförfarandet;

Islandia: — Vinnsla erlendis fyrir innlendan aoila;

Norwegia: — Foredling utenlands (passiv);

Szwecja: — Återinförsel efter annan bearbetning än reparation;”.

10. **379 R 0518**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 518/79 z dnia 19 marca 1979 r. w sprawie odnotowywania wywozu całości wyposażenia zakładu przemysłowego w statystykach handlu zagranicznego Wspólnoty i statystykach handlu między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 69 z 20.3.1979, str. 10), zmienione:

- **387 R 3521**: rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3521/87 z dnia 24 listopada 1987 r. (Dz.U. L 335 z 25.11.1987, str. 8).

11. **380 R 3345**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3345/80 z dnia 23 grudnia 1980 r. w sprawie odnotowywania kraju przeznaczenia w statystykach handlu zagranicznego Wspólnoty i statystykach handlu między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 351 z 24.12.1980, str. 12).

12. **383 R 0200**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 200/82 z dnia 24 stycznia 1983 r. w sprawie dostosowania statystyk handlu zagranicznego Wspólnoty do dyrektyw dotyczących harmonizacji procedur wywozu towarów i uwolnienia towarów do swobodnego obrotu (Dz.U. L 26 z 28.1.1983, str. 1).

13. **387 R 3367**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3367/87 z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie zastosowania Nomenklatury Scalonej dla statystyk w handlu między Państwami Członkowskimi oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1736/75 w sprawie statystyk handlu zagranicznego Wspólnoty i statystyk w handlu między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 321 z 11.11.1987, str. 3).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Nomenklatura Scalona (NS) jest stosowana przynajmniej do pierwszych sześciu cyfr;

- b) w artykule 1 ustęp 2, zdanie ostatnie nie ma zastosowania.

14. **387 R 3522**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3522/87 z dnia 24 listopada 1987 r. w sprawie odnotowywania sposobu transportu w statystykach handlu między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 335 z 25.11.1987, str. 10).

15. **387 R 3678**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3678/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. w sprawie procedur statystycznych w odniesieniu do handlu zagranicznego Wspólnoty (Dz.U. L 346 z 10.12.1987, str. 12).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Artykuł 3 nie ma zastosowania.

16. **388 R 0455**: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 455/88 z dnia 18 lutego 1988 r. w sprawie progu statystycznego w statystyce handlu zagranicznego Wspólnoty i statystyce handlu między Państwami Członkowskimi (Dz.U. L 46 z 19.2.1988, str. 19).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 2 dodaje się, co następuje:

„dla Austrii	AS	11 500
dla Finlandii	FMk	4 000
dla Islandii	IKr	60 000
dla Norwegii	NKr	6 300
dla Szwecji	SKr	6 000”

Poufność informacji statystycznych

17. **390 R 1588**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1588/90 z dnia 11 czerwca 1990 r. w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności (Dz.U. L 151 z 15.6.1990, str. 1).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„11. Pracownicy Urzędu Doradcy Statystycznego EFTA: pracownicy sekretariatu EFTA pracujący w pomieszczeniach Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich”;

- b) w artykule 5 ustęp 1 zdanie drugie, wyrażenie „Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich” zastępuje się wyrażeniem: „Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich i Urząd Doradcy Statystycznego EFTA”;

- c) w artykule 5 ustęp 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Poufne dane statystyczne przekazywane do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich poprzez Urząd Doradcy Statystycznego EFTA są dostępne także dla pracowników tego biura.”;

- d) w artykule 6 „Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich”, dla tych celów obejmuje Urząd Doradcy Statystycznego EFTA.

Statystyki demograficzne i społeczne

18. **376 R 0311**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 311/76 z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie zestawienia statystyk dotyczących pracowników-cudzoziemców (Dz.U. L 39 z 14.2.1976, str. 1).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja nie są ograniczane rozdziałem regionalnym danych wymaganych w artykule 1;

- b) Państwa EFTA zbierają dane wymagane w niniejszym rozporządzeniu począwszy najpóźniej od 1995 roku.

Rachunki krajowe — PKB

19. **389 L 0130**: dyrektywa Rady 89/130/EWG, Euratom z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie harmonizacji obliczania produktu narodowego brutto w cenach rynkowych (Dz.U. L 49 z 21.2.1989, str. 26).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) Liechtenstein jest zwolniony od dostarczania danych wymaganych przez niniejszą dyrektywę;
- b) Austria, Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja dostarczają dane wymagane w niniejszej dyrektywie, począwszy najpóźniej od 1995 roku.

Nomenklatury

20. **390 R 3037**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 293 z 24.10.1990, str. 1).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Austria, Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja stosują „NACE rev.1” lub opracowaną na jego podstawie klasyfikację krajową na mocy artykułu 3 począwszy najpóźniej od 1995 roku. Finlandia dostosuje się do niniejszego rozporządzenia począwszy najpóźniej od 1997 roku.

Statystyki rolne

21. **372 L 0280**: dyrektywa Rady 72/280/EWG z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie badań statystycznych mleka i przetworów mlecznych, które mają być przeprowadzane przez Państwa Członkowskie (Dz.U. L 179 z 7.8.1972, str. 2), zmieniona:

- **373 L 0358**: dyrektywą Rady 73/358/EWG z dnia 19 listopada 1973 r. (Dz.U. L 326 z 27.11.1973, str. 17),
- **378 L 0320**: dyrektywą Rady 78/320/EWG z dnia 30 marca 1978 r. (Dz.U. L 84 z 31.3.1978, str. 49),
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 67, 88),
- **386 L 0081**: dyrektywą Rady 86/81/EWG z dnia 25 lutego 1986 r. (Dz.U. L 77 z 22.3.1986, str. 29).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 2 nie ma zastosowania;
- b) w artykule 4 ustęp 3 litera a) podział terytorialny w nim określony zostaje uzupełniony następującymi pozycjami:

„Austria: Bundesländer

Finlandia: —

Islandia: —

Norwegia: —

Szwecja: —”;

- c) Austria, Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja zbierają dane wymagane w niniejszej dyrektywie począwszy najpóźniej od 1995 roku;

- d) Liechtenstein jest zwolniony od dostarczania danych wymaganych przez niniejszą dyrektywę;
- e) Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja są zwolnione z dostarczania danych tygodniowych wymaganych w artykule 4 ustęp 1 niniejszej dyrektywy;
- f) Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja są zwolnione z dostarczania danych na temat krajowego spożycia mleka.

22. **372 D 0356**: decyzja Komisji 72/356/EWG z dnia 18 października 1972 r. ustanawiająca postanowienia wdrażające dla badań statystycznych na temat mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 246 z 30.10.1972, str. 1), zmieniona:

- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 88),
- **386 D 0180**: decyzją Komisji 86/180/EWG z dnia 19 marca 1986 r. (Dz.U. L 138 z 24.5.1986, str. 49).

Przepisy decyzji, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w załączniku II, tabela 4, przypis 1, poruszany w nim podział terytorialny zostaje uzupełniony następującymi pozycjami:

„Austria: Bundesländer
Finlandia: Tylko jeden region
Islandia: Tylko jeden region
Norwegia: Tylko jeden region
Szwecja: Tylko jeden region”;

- b) w załączniku II tabela 5 część B punkt 1 litera a), dodaje się nowy przypis „Spożycie domowe”:

„1) Niewymagane dla Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji”;
pozostałe dwa przypisy otrzymują odpowiednio przeliczone numery.

23. **388 R 0571**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 z dnia 29 lutego 1988 r. w sprawie organizacji badań statystycznych Wspólnoty dotyczących struktury gospodarstw rolnych w latach 1988-1997 (Dz.U. L 56 z 2.3.1988, str. 1), zmienione:

- **389 R 0807**: rozporządzeniem Rady (EWG) nr 807/89 z dnia 20 marca 1989 r. (Dz.U. L 86 z 31.3.1989, str. 1).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 4, tekst począwszy od wyrażenia: „i o ile mają one znaczenie lokalnie ...” do końca artykułu nie ma zastosowania;
- b) w artykule 6 ustęp 2, tekst „standardowy margines brutto (SGM), w rozumieniu decyzji 85/377/EWG” otrzymuje brzmienie:

„standardowy margines brutto (SGM), w rozumieniu decyzji 85/377/EWG lub do wartości całkowitej produkcji rolnej”;

- c) w artykule 8 ustęp 2, odniesienie do „decyzji 83/461/EWG, zmienionej decyzjami 85/622/EWG i 85/643/EWG” zastępuje się odniesieniem do „decyzji 89/651/EWG”. Na dole strony dodaje się nowy przypis: Dz.U. L 391 z 30.12.1989, str. 1;

- d) artykuły 10, 12 i 13 załącznika nie mają zastosowania;

- e) w załączniku I, dodaje się odpowiednie przypisy zaznaczające następujące zmienne jako opcjonalne dla wskazanych krajów:
- B.02: Opcjonalna dla Islandii.
 - B.03: Opcjonalna dla Finlandii, Islandii i Szwecji.
 - B.04: Opcjonalna dla Austrii i Finlandii.
 - C.03: Opcjonalna dla Islandii.
 - C.04: Opcjonalna dla Austrii, Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji.
 - E: Opcjonalna dla Austrii, Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji.
 - G.05: Opcjonalna dla Finlandii.
 - I.01: Opcjonalna dla Norwegii.
 - I.01a): Opcjonalna dla Norwegii.
 - I.01b): Opcjonalna dla Norwegii.
 - I.01c): Opcjonalna dla Norwegii.
 - I.01d): Opcjonalna dla Norwegii.
 - I.02: Opcjonalna dla Norwegii.
 - I.03: Opcjonalna dla Austrii, Finlandii i Szwecji.
 - I.03a): Opcjonalna dla Austrii, Finlandii i Szwecji.
 - J.03: Rozdział na płci opcjonalny dla Islandii.
 - J.04: Rozdział na płci opcjonalny dla Islandii.
 - J.09a): Opcjonalna dla Finlandii.
 - J.09b): Opcjonalna dla Finlandii.
 - J.11: Rozdział na prosięta, maciory i pozostałe świnie opcjonalny dla Islandii.
 - J.12: Rozdział na prosięta, maciory i pozostałe świnie opcjonalny dla Islandii.
 - J.13: Rozdział na prosięta, maciory i pozostałe świnie opcjonalny dla Islandii.
 - J.17: Opcjonalna dla Austrii.
 - K: Opcjonalna dla Islandii i Szwecji.
 - K.02: Opcjonalna dla Austrii.
 - L: Finlandia, Islandia i Szwecja mogą dostarczyć zmienne z tabeli na wyższym poziomie agregacji.
 - L.10: Opcjonalna dla Austrii;
- f) w przypadku Liechtensteinu dane wymagane przez niniejsze rozporządzenie są zawarte w danych odnoszących się do Szwajcarii;
- g) Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja nie są ograniczane przez rozdział geograficzny danych wymaganych w artykułach 4, 8 i załączniku I niniejszego rozporządzenia. Państwa te jednakże muszą zapewnić że rozmiary próbek są takie, że rozdział danych inny niż regionalny będzie otrzymany na zasadach reprezentatywnych;
- h) Finlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwecja nie są ograniczane przez typologię określoną w artykułach 6, 7, 8, 9 i załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Państwa te jednakże przesyłają konieczne informacje uzupełniające umożliwiając przeklasyfikowanie zgodne z tą typologią;
- i) Państwa EFTA są zwolnione z przeprowadzania badań określonych w artykule 3 litera c);
- j) Państwa EFTA zbierają dane wymagane przez niniejsze rozporządzenie począwszy najpóźniej od 1995 roku.
24. **390 R 0837**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 837/90 z dnia 26 marca 1990 r. dotyczące informacji statystycznych dostarczanych przez Państwa Członkowskie na temat produkcji zbóż (Dz.U. L 88 z 3.4.1990, str. 1).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 8 ustęp 4, skreśla się wyrażenie „dwa razy do roku”;
- b) w załączniku III, za pozycją dotyczącą Zjednoczonego Królestwa, dodaje się, co następuje:

„Austria: Bundesländer

Finlandia: —

Islandia: —

Norwegia: —

Szwecja: —.”;

- c) Liechtenstein jest zwolniony z dostarczania danych wymaganych przez niniejsze rozporządzenie;
- d) Austria, Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja dostarczają danych wymaganych przez niniejsze rozporządzenie, począwszy najpóźniej od 1995 roku.

Statystyki rybołówstwa

25. **391 R 1382**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 1382/91 z dnia 21 maja 1991 r. w sprawie przekazywania danych na temat wyładunków produktów rybołówstwa w Państwach Członkowskich (Dz.U. L 133 z 28.5.1991, str. 1).

Przepisy rozporządzenia, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w załączniku 3, zmienione zostaje rozłożenie tabeli, zgodnie z następującym wzorem:

	WE	Państwa EFTA, należące do EOG (*)
	Ilość/Cena	Ilość/Cena
Do spożycia: Dorsze (CDZ) świeże w całości		

(*) Kolumna, która winna być wypełniana przez państwa EFTA oraz przez Państwa Członkowskie WE, które rejestrują statki EFTA.

- b) Państwa EFTA dostarczają dane wymagane przez niniejsze rozporządzenie począwszy najpóźniej od 1995 roku. Sprawozdanie określone w artykule 5 ustęp 1 i, w razie potrzeby, wniosek o wyłączenia małych portów określonych w artykule 5 ustęp 6 akapit pierwszy jest sporządzane w roku 1995.

Statystyki energetyczne

26. **390 L 0377**: dyrektywa Rady 90/377/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. dotycząca wspólnotowej procedury na rzecz poprawy przejrzystości cen gazu i energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych (Dz.U. L 185 z 17.7.1990, str. 16).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 2 ustępy 1 i 3 dodaje się, co następuje:

„Dla Austrii, Finlandii, Norwegii i Szwecji dane są przesyłane do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich poprzez właściwe organy krajowe tych państw.”;

- b) bez względu na przepisy artykułów 4 i 5, postępowanie z poufnymi danymi z Austrii, Finlandii, Norwegii i Szwecji jest normowane wyłącznie przez rozporządzenie Rady (Euratom/EWG) nr 1588/90 z dnia 11 czerwca 1990 r. w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, jak przyjęte dla niniejszego Porozumienia;

- c) Islandia i Liechtenstein są zwolnione z dostarczania informacji wymaganych przez niniejszą dyrektywę;
 - d) Austria, Finlandia, Norwegia i Szwecja dostarczają informacje wymagane przez niniejszą dyrektywę począwszy od najpóźniej 1995 roku. Państwa te informują Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich do 1 stycznia 1993 roku o miejscach i regionach, dla których ceny są odnotowywane na mocy pozycji 11 załącznika I oraz pozycji 2 i 13 załącznika II.
-

ZAŁĄCZNIK XXII

PRAWO SPÓŁEK

Wykaz przewidziany w artykule 77

WPROWADZENIE

W przypadku gdy akty, do których następuje odniesienie w niniejszym załączniku, zawierają pojęcia lub odnoszą się do procedur charakterystycznych dla wspólnotowego porządku prawnego, takich jak:

- preambuły,
- adresaci aktów wspólnotowych,
- odniesienia do terytoriów lub języków WE,
- odniesienia do praw i obowiązków Państw Członkowskich WE, ich podmiotów publicznych, przedsiębiorstw lub osób fizycznych we wzajemnych stosunkach, oraz
- odniesienia do procedur informacyjnych i notyfikacyjnych,

stosuje się Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, o ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej.

DOSTOSOWANIA SEKTOROWE

Integracja rodzajów spółek nieistniejących w momencie parafowania Porozumienia EOG:

Jeśli we wspomnianych poniżej dyrektywach uczynione zostało odniesienie na zasadzie wyłączności lub pierwszeństwa do jednego rodzaju spółki, odniesienie to może zostać zmienione poprzez wprowadzanie szczególnego prawodawstwa dotyczącego spółek prywatnych. Wprowadzenie takiego prawodawstwa oraz określenie objętych nim spółek jest notyfikowane Wspólnemu Komitetowi EOG najpóźniej w momencie wprowadzenia w życie odpowiednich dyrektyw.

OKRESY PRZEJŚCIOWE

Państwa EFTA wprowadzają w pełni przepisy ustanowione w niniejszym załączniku nie później niż trzy lata, w odniesieniu do Liechtensteinu, a dwa lata w odniesieniu do Austrii, Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji, po wejściu w życie Porozumienia EOG.

AKTY, DO KTÓRYCH NASTĘPUJE ODNIESIENIE

1. **368 L 0151:** pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie (Dz.U. L 65 z 14.3.1968, str. 8), zmieniona:
 - **1 72 B:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 89),
 - **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 89),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 157).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 1 dodaje się, co następuje:

„— W Austrii:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— W Finlandii:

osakeyhtiö, aktiebolag;

— W Islandii:

almenningshlutafélag, einkahlutafélag, samlagsfélag;

— W Liechtensteinie:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,

die Kommanditaktiengesellschaft;

— W Norwegii:

aksjeselskap;

— W Szwecji:

aktiebolag;”

2. **377 L 0091:** druga dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 1), zmieniona:

— **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 89),

— **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 157).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) w artykule 1 ustęp 1 akapit pierwszy dodaje się, co następuje:

„— w Austrii:

die Aktiengesellschaft;

— w Finlandii:

osakeyhtiö, aktiebolag;

— w Islandii:

almenningshlutafélag;

- w *Liechtensteinie*:
die Aktiengesellschaft;
 - w *Norwegii*:
aksjeselskap;
 - w *Szwecji*:
aktiebolag;”;
- b) w artykule 6 termin „europejska jednostka rozliczeniowa” zastępuje się terminem: „ecu”;
- c) środki przejściowe wskazane w artykule 43 ustęp 2 stosuje się również w odniesieniu do państw EFTA.
3. **378 L 0855**: trzecia dyrektywa Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, dotycząca łączenia się spółek akcyjnych (Dz.U. L 295 z 20.10.1978, str. 36), zmieniona:
- **1 79 H**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 89),
 - **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 157).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 1 dodaje się, co następuje:

„— Austria:

die Aktiengesellschaft;

— Finlandia:

osakeyhtiö, aktiebolag;

— Islandia:

almenningshlutafélag;

— Liechtenstein:

die Aktiengesellschaft;

— Norwegia:

aksjeselskap;

— Szwecja:

aktiebolag;”;

- b) środki przejściowe wskazane w artykule 32 ustęp 3 i 4 stosuje się również w odniesieniu do Państw EFTA.

4. **378 L 0660:** czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11), zmieniona:
- **1 79 H:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 89),
 - **383 L 0349:** siódmą dyrektywą Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie artykułu 54 ustęp 3 litera g) Traktatu, w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1),
 - **1 85 I:** Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 157-158),
 - **389 L 0666:** jedenastą dyrektywą Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącą wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegających prawu innego państwa (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 36),
 - **390 L 0604:** dyrektywą Rady 90/604/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniającą dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych w zakresie zwolnień dotyczących małych i średnich spółek oraz ogłaszania sprawozdań finansowych wyrażonych w ECU (Dz.U. L 317 z 16.11.1990, str. 57),
 - **390 L 0605:** dyrektywą Rady 90/605/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniającą dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, w odniesieniu do zakresu wymienionych dyrektyw (Dz.U. L 317 z 16.11.1990, str. 60).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w artykule 1 ustęp 1 akapit pierwszy, dodaje się, co następuje:

„— w Austrii:

die Aktiengesellschaft,

die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— w Finlandii:

osakeyhtiö, aktiebolag;

— w Islandii:

almenningshlutafélag,
einkahlutafélag;

— w Liechtensteinie:

die Aktiengesellschaft,
die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
die Kommanditaktiengesellschaft;

— w Norwegii:

aksjeselskap;

— w Szwecji:

aktiebolag”;

- b) w artykule 1 ustęp 1 akapit drugi dodaje się, co następuje:

„m) w Austrii:

die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

n) w Finlandii:

avoin yhtiö, öppet bolag, kommandiittiyhtiö, kommanditbolag;

o) w Islandii:

sameignarfélag, samlagsfélag;

p) w Liechtensteinie:

die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

q) w Norwegii:

partrederi, ansvarlig selskap, kommanditselskap;

r) w Szwecji:

handelsbolag, kommanditbolag”;

5. **382 L 0891**: szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 47).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

Środki przejściowe wskazane w artykule 26 ustęp 4 i 5 stosuje się również w odniesieniu do państw EFTA.

6. **383 L 0349**: siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1), zmieniona:

— **1 85 I**: Aktem dotyczącym warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach — przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 158),

— **390 L 0604**: dyrektywą Rady 90/604/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniającą dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych w zakresie zwolnień dotyczących małych i średnich spółek oraz ogłaszania sprawozdań finansowych wyrażonych w ECU (Dz.U. L 317 z 16.11.1990, str. 57),

— **390 L 0605**: dyrektywą Rady 90/605/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniającą dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, w odniesieniu do zakresu wymienionych dyrektyw (Dz.U. L 317 z 16.11.1990, str. 60).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 4 ustęp 1 akapit pierwszy dodaje się, co następuje:

„m) w Austrii:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

n) w Finlandii:

osakeyhtiö, aktiebolag;

o) w Islandii:

almenningshlutafélag, einkahlutafélag, samlagsfélag;

p) w Liechtensteinie:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung, die Kommanditaktiengesellschaft;

- q) w Norwegii:
aksjeselskap;
- r) w Szwecji:
aktiebolag”.
7. **384 L 0253**: ósma dyrektywa Rady 84/253/EWG z dnia 10 kwietnia 1984 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie zatwierdzania osób odpowiedzialnych za dokonywanie ustawowych kontroli dokumentów rachunkowych (Dz.U. L 126 z 12.5.1984, str. 20).
8. **389 L 0666**: jedenasta dyrektywa Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotycząca wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 36).
9. **389 L 0667**: dwunasta dyrektywa Rady 89/667/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie prawa spółek dotycząca jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 40).

Przepisy dyrektywy, do celów niniejszego Porozumienia, rozumie się z uwzględnieniem następującego dostosowania:

W artykule 1 dodaje się, co następuje:

„— w Austrii:

die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— w Finlandii:

osakeyhtiö, aktiebolag;

— w Islandii:

einkahlutafélag;

— w Liechtensteinie:

die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— w Norwegii:

aksjeselskap;

— w Szwecji:

aktiebolag”.

10. **385 R 2137**: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2137/85 z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie Europejskiego zgrupowania interesów gospodarczych (EZIG) (Dz.U. L 199 z 31.7.1985, str. 1).
-

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy:

EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY WĘGLA I STALI,

zwanych dalej „Wspólnotą”, oraz:

KRÓLESTWA BELGII,

KRÓLESTWA DANII,

REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

REPUBLIKI GRECKIEJ,

KRÓLESTWA HISZPANII,

REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

IRLANDII,

REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

WIELKIEGO KSIĘSTWA LUKSEMBURGA,

KRÓLESTWA NIDERLANDÓW,

REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Umawiających się Stron Traktatu ustanawiającego EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ GOSPODARCZĄ oraz Traktatu ustanawiającego EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ WĘGLA I STALI,

zwanych dalej „Państwami Członkowskimi WE”,

oraz

pełnomocnicy:

REPUBLIKI AUSTRII,

REPUBLIKI FINLANDII,

REPUBLIKI ISLANDII,

KSIĘSTWA LIECHTENSTEINU,

KRÓLESTWA NORWEGII,

KRÓLESTWA SZWECJI,

zwanych dalej „Państwami EFTA”,

spotykając się w Porto, drugiego dnia maja tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego drugiego roku w celu podpisania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej Porozumieniem EOG, przyjęli następujące teksty:

- I. Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- II. teksty wymienione poniżej, które są załączone do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym:

- A. Protokół 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych
- Protokół 2 w sprawie produktów wyłączonych spod zakresu działania Porozumienia zgodnie z artykułem 8 ustęp 3 litera a)
- Protokół 3 dotyczący produktów określonych w artykule 8 ustęp 3 litera b) Porozumienia
- Protokół 4 w sprawie reguł pochodzenia
- Protokół 5 w sprawie należności celnych o charakterze fiskalnym (Liechtenstein)
- Protokół 6 w sprawie tworzenia rezerw obowiązkowych przez Liechtenstein
- Protokół 7 w sprawie utrzymania przez Islandię ograniczeń ilościowych
- Protokół 8 w sprawie monopolu państwowych
- Protokół 9 w sprawie handlu rybami i innymi produktami morza
- Protokół 10 w sprawie uproszczenia kontroli oraz formalności dotyczących przewozu towarów
- Protokół 11 w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach celnych
- Protokół 12 w sprawie porozumień z państwami trzecimi dotyczących oceny zgodności
- Protokół 13 w sprawie nie stosowania środków antydumpingowych i wyrównawczych
- Protokół 14 w sprawie handlu węglem i wyrobami stalowymi
- Protokół 15 w sprawie okresów przejściowych w sprawie swobodnego przepływu osób (Liechtenstein)
- Protokół 16 w sprawie środków w dziedzinie zabezpieczenia społecznego odnoszących się do okresów przejściowych w swobodnym przepływie osób (Liechtenstein)
- Protokół 17 dotyczący artykułu 34
- Protokół 18 w sprawie procedur wewnętrznych dotyczących wykonania artykułu 43
- Protokół 19 w sprawie transportu morskiego
- Protokół 20 w sprawie dostępu do wodnych dróg śródlądowych
- Protokół 21 w sprawie wdrażania zasad konkurencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw
- Protokół 22 dotyczący definicji „przedsiębiorstwa” oraz „obrotu” (artykuł 56)
- Protokół 23 dotyczący współpracy między organami nadzoru (artykuł 58)
- Protokół 24 w sprawie współpracy w dziedzinie kontroli koncentracji
- Protokół 25 w sprawie konkurencji odnoszącej się do węgla i stali
- Protokół 26 w sprawie uprawnień i funkcji Urzędu Nadzoru EFTA w dziedzinie pomocy państwa
- Protokół 27 w sprawie współpracy w dziedzinie pomocy państwa
- Protokół 28 w sprawie własności intelektualnej
- Protokół 29 w sprawie kształcenia zawodowego
- Protokół 30 w sprawie szczególnych postanowień dotyczących organizacji współpracy w dziedzinie statystyki
- Protokół 31 w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami
- Protokół 32 w sprawie zasad finansowych dla wykonania artykułu 82
- Protokół 33 w sprawie postępowania arbitrażowego
- Protokół 34 w sprawie możliwości występowania przez sądy i trybunały Państw EFTA do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie wykładni reguł EOG odpowiadających regułom WE

- Protokół 35 w sprawie wykonania reguł EOG
- Protokół 36 w sprawie Statutu Wspólnego Komitetu Parlamentarnego EOG
- Protokół 37 zawierający wykaz przewidziany w artykule 101
- Protokół 38 w sprawie mechanizmu finansowego
- Protokół 39 w sprawie ECU
- Protokół 40 w sprawie Svalbardu
- Protokół 41 w sprawie istniejących umów
- Protokół 42 w sprawie umów bilateralnych dotyczących szczególnych produktów rolnych
- Protokół 43 w sprawie Umowy między WE a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów
- Protokół 45 w sprawie okresów przejściowych dotyczących Hiszpanii i Portugalii
- Protokół 46 w sprawie rozwoju współpracy w sektorze rybołówstwa
- Protokół 47 w sprawie zniesienia technicznych barier w handlu winem
- Protokół 48 dotyczący artykułów 105 i 111
- Protokół 49 w sprawie Ceuty i Melilli
- B. Załącznik I Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne
- Załącznik II Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja
- Załącznik III Odpowiedzialność za produkt
- Załącznik IV Energia
- Załącznik V Swobodny przepływ pracowników
- Załącznik VI Zabezpieczenie społeczne
- Załącznik VII Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych
- Załącznik VIII Prawo przedsiębiorczości
- Załącznik IX Usługi finansowe
- Załącznik X Usługi audiowizualne
- Załącznik XI Usługi telekomunikacyjne
- Załącznik XII Swobodny przepływ kapitału
- Załącznik XIII Transport
- Załącznik XIV Konkurencja
- Załącznik XV Pomoc państwa
- Załącznik XVI Zamówienia
- Załącznik XVII Własność intelektualna
- Załącznik XVIII BHP, prawo pracy i równe traktowanie mężczyzn i kobiet
- Załącznik XIX Ochrona konsumentów
- Załącznik XX Środowisko
- Załącznik XXI Statystyka
- Załącznik XXII Prawo spółek

Pełnomocnicy Państw Członkowskich WE i Wspólnoty oraz pełnomocnicy Państw EFTA przyjęli wspólne deklaracje, wymienione poniżej i załączone do niniejszego Aktu Końcowego:

1. Wspólna deklaracja dotycząca przygotowania wspólnych sprawozdań na mocy punktu 5 Protokołu 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych;
2. Wspólna deklaracja w sprawie umów dotyczących wzajemnego uznawania i ochrony oznaczeń wina i napojów alkoholowych;
3. Wspólna deklaracja w sprawie okresu przejściowego dotyczącego wystawiania lub sporządzania dokumentów odnoszących się do dowodu pochodzenia;
4. Wspólna deklaracja dotycząca artykułu 10 i artykułu 14 ustęp 1 Protokołu 11 do Porozumienia;
5. Wspólna deklaracja w sprawie sprzętu elektromedycznego;
6. Wspólna deklaracja dotycząca obywateli Republiki Islandii, posiadających dyplom medycyny specjalistycznej, dentystryki specjalistycznej, medycyny weterynaryjnej, farmacji, ogólnej praktyki medycznej lub architektury wydany w państwie trzecim;
7. Wspólna deklaracja dotycząca obywateli Republiki Islandii posiadających dyplomy ukończenia szkół wyższych przyznawane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata wydane w państwie trzecim;
8. Wspólna deklaracja w sprawie drogowego transportu towarów;
9. Wspólna deklaracja dotycząca zasad konkurencji;
10. Wspólna deklaracja w sprawie artykułu 61 ustęp 3 litera b) Porozumienia;
11. Wspólna deklaracja w sprawie artykułu 61 ustęp 3 litera c) Porozumienia;
12. Wspólna deklaracja w sprawie pomocy przyznanej przez fundusze strukturalne WE lub inne instrumenty finansowe;
13. Wspólna deklaracja w sprawie litery c) Protokołu 27 do Porozumienia;
14. Wspólna deklaracja w sprawie przemysłu stoczniowego;
15. Wspólna deklaracja w sprawie procedur mających zastosowanie w przypadkach gdy, na mocy artykułu 76 i części VI Porozumienia oraz odpowiednich Protokołów, Państwa EFTA w pełni uczestniczą w komitetach WE;
16. Wspólna deklaracja w sprawie współpracy w sprawach kulturalnych;
17. Wspólna deklaracja w sprawie współpracy przeciwko nielegalnemu handlowi dobrami kultury;
18. Wspólna deklaracja w sprawie udziału wspólnotowych ekspertów w pracach komitetów Państw EFTA lub powołanych przez Urząd Nadzoru EFTA;
19. Wspólna deklaracja w sprawie artykułu 103 Porozumienia;
20. Wspólna deklaracja w sprawie Protokołu 35 do Porozumienia;
21. Wspólna deklaracja dotycząca mechanizmu finansowego;
22. Wspólna deklaracja w sprawie stosunku między Porozumieniem EOG i istniejącymi umowami;
23. Wspólna deklaracja w sprawie uzgodnionej wykładni artykułu 4 ustęp 1 i 2 Protokołu 9 w sprawie handlu rybami i innymi produktami morza;
24. Wspólna deklaracja dotycząca stosowania koncesji taryfowych na niektóre produkty rolne;
25. Wspólna deklaracja w sprawie kwestii dotyczących zdrowia roślin;
26. Wspólna deklaracja w sprawie wzajemnej pomocy między organami kontrolnymi w dziedzinie napojów spirytusowych;
27. Wspólna deklaracja w sprawie Protokołu 47 w sprawie zniesienia technicznych barier w handlu winem;

28. Wspólna deklaracja w sprawie zmian koncesji taryfowych i w sprawie szczególnego traktowania Hiszpanii i Portugalii;

29. Wspólna deklaracja w sprawie dobrostanu zwierząt;

30. Wspólna deklaracja w sprawie Zharmonizowanego Systemu.

Pełnomocnicy Państw Członkowskich WE i Wspólnoty oraz pełnomocnicy Państw EFTA przyjęli deklaracje, wymienione poniżej oraz załączone do niniejszego Aktu Końcowego:

1. Deklaracja rządów Państw Członkowskich WE i Państw EFTA w sprawie ułatwienia kontroli granicznych;
2. Deklaracja rządów Państw Członkowskich WE i Państw EFTA w sprawie dialogu politycznego.

Pełnomocnicy Państw Członkowskich WE i Wspólnoty oraz pełnomocnicy Państw EFTA uwzględnili także uzgodnienie odnoszące się do funkcjonowania Tymczasowej Grupy Wysokiego Szczebla w ciągu okresu poprzedzającego wejście w życie Porozumienia EOG, które jest załączone do niniejszego Aktu Końcowego. Ponadto uzgodnili, że Tymczasowa Grupa Wysokiego Szczebla, najpóźniej do dnia wejścia w życie Porozumienia EOG, podejmie decyzję w sprawie potwierdzenia autentyczności tekstów aktów WE, do których następuje odniesienie w załącznikach do Porozumienia EOG sporządzonych w językach fińskim, islandzkim, norweskim i szwedzkim.

Pełnomocnicy Państw Członkowskich WE i Wspólnoty oraz pełnomocnicy Państw EFTA następnie wzięli pod uwagę uzgodnienie odnoszące się do publikacji informacji mających znaczenie dla EOG, które jest załączone do niniejszego Aktu Końcowego.

Następnie, pełnomocnicy Państw Członkowskich WE i Wspólnoty oraz pełnomocnicy Państw EFTA wzięli pod uwagę uzgodnienie odnoszące się do publikacji ogłoszeń EFTA w sprawie zamówień, które jest załączone do niniejszego Aktu Końcowego.

Ponadto pełnomocnicy Państw Członkowskich WE i Wspólnoty oraz pełnomocnicy Państw EFTA przyjęli Uzgodniony Protokół z negocjacji, który jest załączony do niniejszego Aktu Końcowego. Uzgodniony Protokół ma charakter wiążący.

Na końcu pełnomocnicy Państw Członkowskich WE i Wspólnoty oraz pełnomocnicy Państw EFTA uwzględnili deklaracje wymienione poniżej i załączone do niniejszego Aktu Końcowego:

1. Deklaracja rządów Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji w sprawie monopolu alkoholowych;
2. Deklaracja rządów Liechtensteinu w sprawie monopolu alkoholowych;
3. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach celnych;
4. Deklaracja rządów Państw EFTA w sprawie swobodnego obrotu lekkimi pojazdami użytkowymi;
5. Deklaracja rządu Liechtensteinu w sprawie odpowiedzialności za produkt;
6. Deklaracja rządu Liechtensteinu w sprawie szczególnej sytuacji kraju;
7. Deklaracja rządu Austrii w sprawie środków ochronnych;
8. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej;
9. Deklaracja rządu Islandii w sprawie zastosowania środków ochronnych na mocy Porozumienia EOG;

13. Deklaracja rządu Austrii w sprawie usług audiowizualnych;
14. Deklaracja rządu Liechtensteinu w sprawie pomocy administracyjnej;
15. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej;
18. Deklaracja rządu Norwegii w sprawie bezpośredniej wykonalności decyzji instytucji WE dotyczących zobowiązań pieniężnych adresowanych do przedsiębiorstw położonych w Norwegii;
19. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej;
20. Deklaracja rządu Austrii w sprawie wykonania na jej terytorium decyzji instytucji WE dotyczących zobowiązań pieniężnych;
21. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej;
22. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie przemysłu stoczniowego;
23. Deklaracja rządu Irlandii dotycząca Protokołu 28 w sprawie własności intelektualnej — konwencje międzynarodowe;
24. Deklaracja rządów Państw EFTA w sprawie Karty Socjalnych Praw Podstawowych Pracowników;
25. Deklaracja rządu Austrii w sprawie wykonania artykułu 5 dyrektywy 76/207/EWG w odniesieniu do pracy w nocy;
26. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej;
27. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie praw Państw EFTA przed Trybunałem Sprawiedliwości WE;
28. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie praw prawników z Państw EFTA na mocy prawa wspólnotowego;
29. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie uczestnictwa ekspertów Państw EFTA w komitetach WE mających znaczenie dla EOG w zastosowaniu artykułu 100 Porozumienia;
30. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie artykułu 103 Porozumienia;
31. Deklaracja rządów Państw EFTA w sprawie artykułu 103 ustęp 1 Porozumienia;
32. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie tranzytu w sektorze rybołówstwa;
33. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej i rządów Austrii, Finlandii, Liechtensteinu i Szwecji w sprawie produktów z wieloryba;
35. Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie umów dwustronnych;
37. Deklaracja rządu Austrii w sprawie umowy między EWG a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów;
38. Deklaracja rządów Państw EFTA dotycząca mechanizmu finansowego EFTA;
39. Deklaracja rządów Państw EFTA dotycząca sądu pierwszej instancji.

Hecho en Oporto, el dos de mayo de mil novecientos noventa y dos.

Udfærdiget i Porto, den anden maj nitten hundrede og tooghalvfems.

Geschehen zu Porto am zweiten Mai neunzehnhundertzweiundneunzig.

Έγινε στο Πόρτο, στις δύο Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα δύο.

Done at Oporto on the second day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-two.

Fait à Porto, le deux mai mil neuf cent quatre-vingt-douze.

Gjört í Oporto annan dag maímánaðar árið nítján hundruð níutíu og tvö

Fatto a Porto, addì due maggio millenovecentonovantadue.

Gedaan te Oporto, de tweede mei negentienhonderd tweeënnegentig.

Gitt i Oporte på den ennen dag i mai i året nittenhundre og nitti to.

Feito no Porto, em dois de Maio de mil novecentos e noventa e dois.

Tehty portossa toisena päivänä toukokuuta tuhat yhdeksänsataayhdeksänkymmentäkaksi.

Undertecknat i Oporto de 2 maj 1992.

Por el Consejo y la Comisión de las Comunidades Europeas

For Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Für den Rat und die Kommission der Europäischen Gemeinschaften

Για το Συμβούλιο και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

For the Council and the Commission of the European Communities

Pour le Conseil et la Commission des Communautés européennes

Per il Consiglio e la Commissione delle Comunità europee

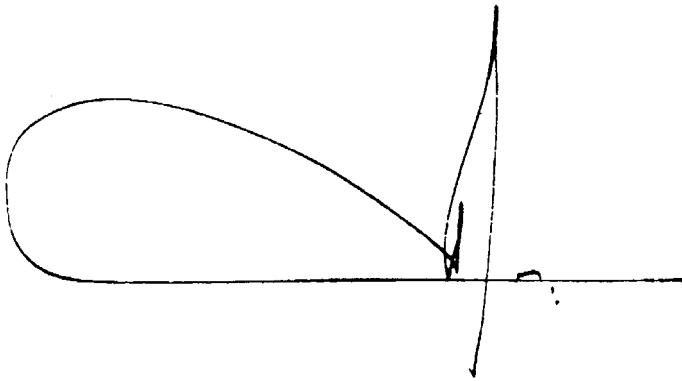
Voor de Raad en de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Pelo Conselho e Pela Comissão das Comunidades Europeias

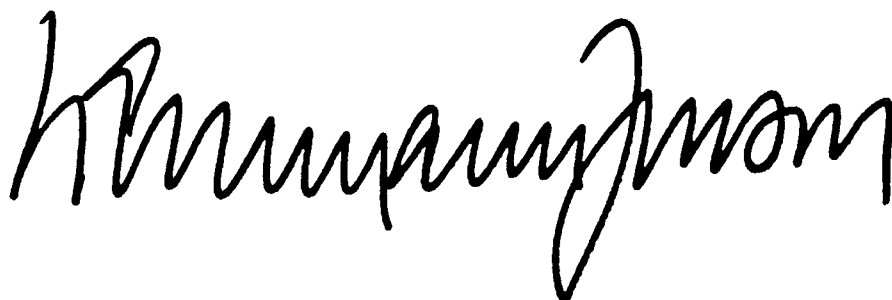

Pour le royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Hann-Martin Gerner

Για την Ελληνική Δημοκρατία

K.K. Kulevsky

Por el Reino de España

Fordón

Pour la République française

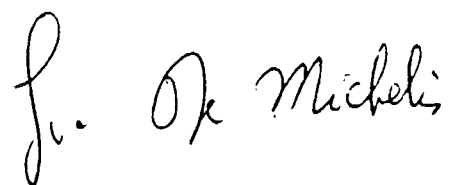
Roland Dumas

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

David Quigley

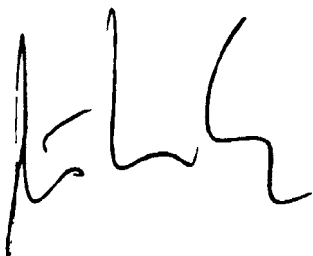
Per la Repubblica italiana

Handwritten signature in black ink, appearing to read "G. De Michelis".

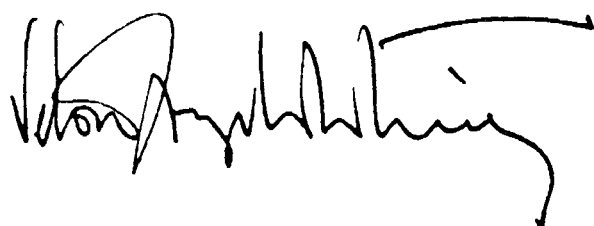
Pour le grand-duché de Luxembourg

Handwritten signature in black ink, consisting of a stylized vertical stroke followed by a wavy horizontal line.

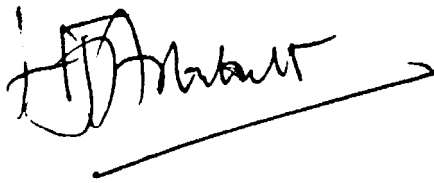
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Handwritten signature in black ink, consisting of several vertical and horizontal strokes.

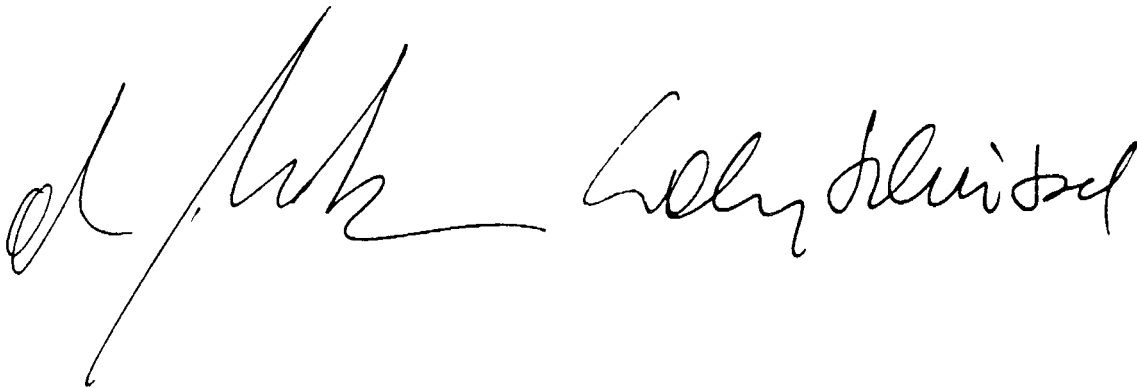
Pela República Portuguesa

Handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

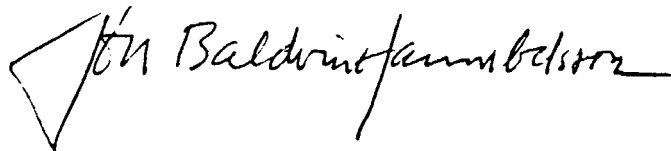
Für die Republik Österreich

Suomen tasavallan puolesta

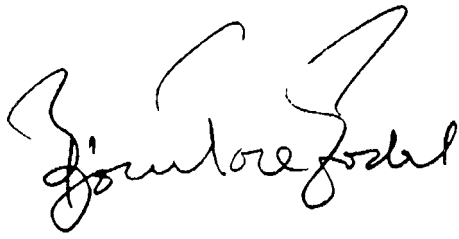
Fyrir Lýðveldið Ísland

Für das Fürstentum Liechtenstein

For Kongeriket Norge

Jon Lore Jodal

För Konungariket Sverige

Agneta Kallrot

WSPÓLNE DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON POROZUMIENIA O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca przygotowania wspólnych sprawozdań na mocy punktu 5 Protokołu 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych

W zakresie procedur dotyczących przeglądów oraz sprawozdań na mocy punktu 5 Protokołu 1 w sprawie dostosowań horyzontalnych, rozumie się, że Wspólny Komitet EOG może, w każdym przypadku gdy uzna to za użyteczne, zażądać przygotowania wspólnego sprawozdania.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie umów dotyczących wzajemnego uznawania i ochrony oznaczeń wina i napojów alkoholowych

Umawiające się Strony zgadzają się prowadzić negocjacje w celu zawarcia przed dniem 1 lipca 1993 roku oddzielnych umów dotyczących wzajemnego uznawania i ochrony oznaczeń wina i napojów alkoholowych, biorąc pod uwagę istniejące umowy dwustronne.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie okresu przejściowego dotyczącego wystawiania lub sporządzania dokumentów odnoszących się do dowodu pochodzenia

- a) W dwa lata po wejściu w życie Porozumienia EOG, właściwe organy celne Wspólnoty oraz właściwe organy celne Austrii, Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji przyjmą jako ważny dowód pochodzenia w rozumieniu Protokołu 4 do Porozumienia EOG następujące dokumenty, określone w artykule 13 Protokołu 3 do umów o wolnym handlu zawartych między EWG a poszczególnymi Państwami EFTA wymienionymi powyżej:
 - i) świadectwa EUR.1, włączając świadectwa długoterminowe, uprzednio poświadczone pieczęcią właściwego urzędu celnego państwa wywozu;
 - ii) świadectwa EUR.1, włączając świadectwa długoterminowe, poświadczone przez upoważnionego eksportera specjalną pieczęcią, która została zatwierdzona przez organy celne państwa wywozu; oraz
 - iii) faktury odnoszące się do świadectw długoterminowych.
- b) W sześć miesięcy po wejściu w życie Porozumienia EOG, właściwe organy celne Wspólnoty oraz właściwe organy celne Austrii, Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji przyjmą jako ważny dowód pochodzenia w rozumieniu Protokołu 4 do Porozumienia EOG następujące dokumenty, określone w artykule 8 Protokołu 3 do umów o wolnym handlu zawartych między EWG a poszczególnymi Państwami EFTA wymienionymi powyżej:
 - i) faktury zawierające oświadczenie eksportera, jak wskazano w załączniku V do Protokołu 3, sporządzone zgodnie z postanowieniami artykułu 13 tego Protokołu; oraz
 - ii) faktury zawierające oświadczenie eksportera, jak wskazano w załączniku V do Protokołu 3, sporządzone przez jakiegokolwiek eksportera.
- c) Wnioski o ponowną weryfikację dokumentów określonych w literach a) i b) są przyjmowane przez właściwe organy celne Wspólnoty oraz właściwe organy celne Austrii, Finlandii, Islandii, Norwegii i

Szwecji przez okres dwóch lat od wydania oraz sporządzenia danego dowodu pochodzenia. Takie weryfikacje przeprowadzane są zgodnie z tytułem VI Protokołu 4 do Porozumienia EOG.

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca artykułu 10 i artykułu 14 ustęp 1 Protokołu 11 do Porozumienia

Umawiające się Strony podkreślają wagę, jaką przywiązują do ochrony danych osobowych. Zobowiązują się rozpatrzyć tę kwestę dalej w celu zapewnienia właściwej ochrony takich danych na mocy Protokołu 11, co najmniej na poziomie porównywalnym do poziomu zapewnianego przez Konwencję Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 roku.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie sprzętu elektromedycznego

Umawiające się Strony uwzględniają przedstawienie Radzie przez Komisję propozycji dyrektywy Rady w sprawie sprzętu elektromedycznego dotychczas objętego zakresem dyrektywy 84/539/EWG (Dz.U. L 300 z 19.11.1984, str. 179) (załącznik II).

Propozycja Komisji wzmacnia ochronę pacjentów, użytkowników i osób trzecich poprzez odniesienie do zharmonizowanych norm, które mają zostać przyjęte przez CEN-CENELEC zgodnie z wymogami prawnymi i przez zastrzeżenie, aby produkty te podlegały właściwym procedurom oceny zgodności, włączając interwencje stron trzecich w przypadku niektórych urządzeń.

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca obywateli Republiki Islandii, posiadających dyplom medycyny specjalistycznej, dentystryki specjalistycznej, medycyny weterynaryjnej, farmacji, ogólnej praktyki medycznej lub architektury wydany w państwie trzecim

Stwierdzając, że dyrektywy Rady 75/362/EWG, 78/686/EWG, 78/1026/EWG, 85/384/EWG, 85/433/EWG i 86/457/EWG, dostosowane do celów EOG, odnoszą się jedynie do dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji uzyskanych na terytorium Umawiających się Stron;

jednakże pragnąc uwzględnić szczególną pozycję obywateli Republiki Islandii, którzy studiowali w państwie trzecim, ponieważ w samej Islandii nie istnieje pełne kształcenie uniwersyteckie w medycynie specjalistycznej, dentystryce specjalistycznej, medycynie weterynaryjnej i architekturze, ponieważ istnieją tam ograniczone możliwości kształcenia w dentystryce specjalistycznej oraz w specjalistycznego kształcenia w ogólnej praktyce medycznej i innej specjalizacji w medycynie, a także ponieważ dopiero od niedawna istnieje w Islandii możliwość pełnego kształcenia uniwersyteckiego w farmacji;

Umawiające się Strony niniejszym zalecają, aby zainteresowane rządy zezwoliły obywatelom Republiki Islandii, posiadającym dyplom dentystryki specjalistycznej, medycyny weterynaryjnej, architektury, farmacji, ukończenia specjalistycznego kształcenia w ogólnej praktyce medycznej lub specjalizacji w medycynie,

przyznany w państwie trzecim oraz uznany przez właściwe islandzkie organy, na podejmowanie i wykonywanie w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego działalności jako specjaliści dentystryki, lekarze weterynarii, architekci, farmaceuci, lekarze ogólni lub specjaliści medycyny, w drodze uznania tych dyplomów na swoich terytoriach.

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca obywateli Republiki Islandii posiadających dyplomy ukończenia szkół wyższych przyznawane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata wydane w państwie trzecim

Stwierdzając, że dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19 z 24.1.1989, str. 16), dostosowana do celów EOG, odnosi się do dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji uzyskanych głównie na terytorium Umawiających się Stron;

jednakże pragnąc uwzględnić szczególną pozycję obywateli Republiki Islandii, którzy studiowali w państwie trzecim, z uwagi że istnieją tam ograniczone możliwości kształcenia na poziomie wyższym i długa tradycja otrzymywania takiej edukacji za granicą;

Umawiające się Strony niniejszym zalecają, aby zainteresowane rządy zezwoliły obywatelom Republiki Islandii, posiadającym dyplom studiów objętych ogólnym systemem, przyznany w państwie trzecim oraz uznany przez właściwe islandzkie organy, na podejmowanie i wykonywanie w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego danych zawodów, w drodze uznania tych dyplomów na swoich terytoriach.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie drogowego transportu towarów

Jeżeli Wspólnota Europejska opracuje nowe prawodawstwo w celu zmiany, zastąpienia lub przedłużenia stosowania zasad dostępu do rynku w drogowym transporcie towarów (pierwsza dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1962 r. w sprawie niektórych rodzajów przewozu towarów między Państwami Członkowskimi, Dz.U. nr 70 z 6.8.1962, str. 2005/62; dyrektywa Rady 65/269/EWG, Dz.U. nr 88 z 24.5.1965, str. 1469/65; rozporządzenie Rady (EWG) nr 3164/76, Dz.U. L 357 z 29.12.1976, str. 1; decyzja Rady 80/48/EWG, Dz.U. L 18 z 24.1.1980, str. 21; rozporządzenie Rady (EWG) nr 4059/89, Dz.U. L 390 z 30.12.1989, str. 3), Umawiające się Strony, zgodnie z wspólnie uzgodnionymi procedurami, podejmą decyzję dotyczącą zmiany odpowiedniego Załącznika, przyznającą przewoźnikom Umawiających się Stron wzajemny i obopólny dostęp do rynku w drogowym transporcie towarów na równych warunkach.

Przez okres obowiązywania umowy między Wspólnotami Europejskimi a Austrią w sprawie drogowego i kolejowego transportu towarów, przyszłe zmiany niniejszego Porozumienia nie mają wpływu na istniejące wzajemne prawa dostępu do rynku, określone w artykule 16 umowy między Wspólnotami Europejskimi a Austrią w sprawie drogowego i kolejowego transportu towarów oraz określone w dwustronnych umowach między Austrią, z jednej strony, a Finlandią, Norwegią i Szwecją, z drugiej strony, chyba że zainteresowane strony uzgodniły inaczej.

WSPÓLNA DEKLARACJA
dotycząca zasad konkurencji

Umawiające się Strony deklarują, że wprowadzenie w życie zasad konkurencji EOG, w przypadkach podlegających odpowiedzialności Komisji WE, oparte jest na istniejących kompetencjach wspólnotowych, uzupełnionych przez postanowienia zawarte w Porozumieniu. W przypadkach podlegających odpowiedzialności Urzędu Nadzoru EFTA, wprowadzenie w życie zasad konkurencji EOG oparte jest na umowie ustanawiającej ten organ, jak również na postanowieniach zawartych w Porozumieniu EOG.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie artykułu 61 ustęp 3 litera b) Porozumienia

Umawiające się Strony deklarują, że przy ustalaniu, czy na mocy artykułu 61 ustęp 3 litera b) można udzielić odstępstwa, Komisja WE uwzględni interes Państw EFTA, a Urząd Nadzoru EFTA uwzględni interes Wspólnoty.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie artykułu 61 ustęp 3 litera c) Porozumienia

Umawiające się Strony uwzględniają fakt, że nawet w przypadku gdy regionom należy odmówić uprawnień w kontekście artykułu 61 ustęp 3 litera a) i zgodnie z kryterium pierwszego stopnia analizy na mocy litery c) (patrz: komunikat Komisji w sprawie metody stosowania artykułu 92 ustęp 3 litera a) i c) do pomocy regionalnej, Dz.U. C 212 z 12.8.1988, str. 2) możliwe jest przeprowadzenie badania na podstawie innego kryterium, np. bardzo małej gęstości zaludnienia.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie pomocy przyznanej przez fundusze strukturalne WE lub inne instrumenty finansowe

Umawiające się Strony deklarują, że finansowe wsparcie przedsiębiorstw finansowanych przez fundusze strukturalne WE lub otrzymujących pomoc z Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub z innego podobnego instrumentu finansowego lub funduszu są zgodne z postanowieniami niniejszego Porozumienia w sprawie pomocy państwa. Deklarują, że wymiana informacji i poglądów na takie formy pomocy odbywa się na żądanie któregośkolwiek organu nadzoru.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie litery c) Protokołu 27 do Porozumienia

Powiadomienie określone w literze c) Protokołu 27 zawiera opis programu pomocy państwa lub danego przypadku, włączając wszelkie elementy niezbędne do właściwej oceny programu lub przypadku (w zależności od określonych elementów pomocy państwa, takich jak rodzaj pomocy państwa, budżet, beneficjent, czas trwania). Ponadto powody wszczęcia procedury określonej w artykule 93 ustęp 2 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą lub odpowiedniej procedury określonej w umowie między Państwami EFTA ustanawiającej Urząd Nadzoru EFTA są przekazywane drugiemu organowi nadzoru. Wymiana informacji między dwoma organami nadzoru odbywa się na zasadzie wzajemności.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie przemysłu stoczniowego

Umawiające się Strony zgadzają się, że do czasu wygaśnięcia siódmej dyrektywy dotyczącej przemysłu stoczniowego (tj. na koniec 1993 roku), powstrzymają się od stosowania ogólnych zasad dotyczących pomocy państwa, ustanowionych w artykule 61 Porozumienia do sektora przemysłu stoczniowego.

Artykuł 62 ustęp 2 Porozumienia, jak również Protokoły odnoszące się do pomocy państwa, mają zastosowanie w sektorze przemysłu stoczniowego.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie procedur mających zastosowanie w przypadkach gdy, na mocy artykułu 76 i części VI Porozumienia oraz odpowiednich Protokołów, Państwa EFTA w pełni uczestniczą w komitetach WE

Państwa EFTA mają takie same prawa i obowiązki jak Państwa Członkowskie WE w ramach komitetów WE, w których w pełni uczestniczą, na mocy artykułu 76 i części VI Porozumienia oraz odpowiednich Protokołów, z wyjątkiem w odniesieniu do procedur głosowania, jeżeli takie istnieją. Przy podejmowaniu decyzji Komisja WE przed głosowaniem należyście uwzględni opinie wyrażone przez Państwa EFTA, w takim samym stopniu jak opinie wyrażone przez Państwa Członkowskie WE.

W przypadkach gdy Państwa Członkowskie WE mają możliwość odwołania się od decyzji Komisji WE do Rady WE, Państwa EFTA mogą przedstawić sprawę Wspólnemu Komitetowi EOG zgodnie z artykułem 5 Porozumienia.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie współpracy w sprawach kulturalnych

Umawiające się Strony, uwzględniając ich współpracę w ramach Rady Europy, powołując się na deklarację z dnia 9 kwietnia 1984 roku z ministerialnego posiedzenia w Luksemburgu między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi a Państwami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, świadome, że ustanowienie swobodnego przepływu towarów, usług, kapitału i osób w ramach EOG będzie miało znaczący wpływ w dziedzinie kultury, deklarują swój zamiar wzmocnienia i rozszerzenia współpracy w sferze kultury, w celu przyczynienia się do osiągnięcia lepszego zrozumienia między ludźmi wielokulturowej Europy oraz zabezpieczenia i dalszego rozwoju dziedzictwa krajowego i regionalnego, które wzbogaca kulturę europejską poprzez swoją różnorodność.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie współpracy przeciwko nielegalnemu handlowi dobrami kultury

Umawiające się Strony deklarują swoją chęć ustanowienia uzgodnień w sprawie współpracy i procedur przeciwko nielegalnemu handlowi dobrami kultury, jak również uzgodnień dotyczących zarządzania systemem regularnego handlu dobrami kultury.

Bez uszczerbku dla postanowień Porozumienia EOG i innych zobowiązań międzynarodowych, takie uzgodnienia i procedury uwzględniają prawodawstwo, które Wspólnota rozwija w tej dziedzinie.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie udziału wspólnotowych ekspertów w pracach komitetów Państw EFTA lub powołanych przez Urząd Nadzoru EFTA

Uwzględniając udział ekspertów z Państw EFTA w pracach komitetów WE wymienionych w Protokole 37 do Porozumienia, na żądanie Wspólnoty eksperci wspólnotowi są na tych samych podstawach włączani do prac wszelkich odpowiadających organów Państw EFTA lub powołanych przez Urząd Nadzoru EFTA, które odnoszą się do takiego samego przedmiotu jak komitety WE wymienione w Protokole 37.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie artykułu 103 Porozumienia

Umawiające się Strony rozumieją, że odniesienie do spełnienia wymogów konstytucyjnych zawarte w artykule 103 ustęp 1 Porozumienia i odniesienie do tymczasowego stosowania zawarte w artykule 103 ustęp 2 nie mają praktycznego wpływu na wewnętrzne procedury wspólnotowe.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie Protokołu 35 do Porozumienia

Umawiające się Strony rozumieją, że Protokół 35 nie ogranicza skutków tych istniejących zasad wewnętrznych, które przewidują bezpośrednią skuteczność i pierwszeństwo umów międzynarodowych.

WSPÓLNA DEKLARACJA
dotycząca mechanizmu finansowego

Jeżeli Umawiająca się Strona EFTA wycofa się z EFTA i przystąpi do Wspólnoty, należy zawrzeć właściwe uzgodnienia w celu zapewnienia, że w wyniku tego żadne dodatkowe zobowiązania finansowe nie są pokrywane przez pozostałe Państwa EFTA. Umawiające się Strony uwzględniają w tym względzie decyzję Państw EFTA, aby obliczać swoje odpowiednie wkłady do mechanizmu finansowego w oparciu o PNB według danych dotyczących ceny rynkowej za ostatnie trzy lata. W odniesieniu do wszelkich przystępujących Państw EFTA należy znaleźć właściwe i sprawiedliwe rozwiązania w kontekście negocjacji w sprawie przystąpienia.

WSPÓLNA DEKLARACJA
w sprawie stosunku między Porozumieniem EOG i istniejącymi umowami

Porozumienie EOG nie ma wpływu na prawa zagwarantowane poprzez istniejące umowy wiążące jedno lub więcej Państw Członkowskich WE, z jednej strony, oraz jedno lub więcej Państw EFTA, z drugiej strony, albo dwa lub więcej Państw EFTA, takie jak między innymi umowy dotyczące osób fizycznych, podmiotów gospodarczych, współpracy regionalnej i uzgodnień administracyjnych, do czasu aż na mocy Porozumienia przyznano prawa co najmniej równoważne.

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie uzgodnionej wykładni artykułu 4 ustęp 1 i 2 Protokołu 9 w sprawie handlu rybami i innymi produktami morza

1. Podczas gdy Państwa EFTA nie przejmą „dorobku wspólnotowego” dotyczącego polityki rybołówstwa, rozumie się, że w przypadku odniesienia do pomocy udzielonej z zasobów państwa, wszelkie zakłócenia konkurencji mają być ocenione przez Umawiające się Strony w kontekście artykułów 92 i 93 Traktatu EWG oraz w związku z odpowiednimi postanowieniami „dorobku wspólnotowego” dotyczącego polityki rybołówstwa i treści Wspólnej deklaracji odnoszącej się do artykułu 61 ustęp 3 litera c) Porozumienia.
2. Podczas gdy Państwa EFTA nie przejmą „dorobku wspólnotowego” dotyczącego polityki rybołówstwa, rozumie się, że w przypadku odniesienia do prawodawstwa odnoszącego się do organizacji rynku, wszelkie zakłócenia konkurencji spowodowane przez takie prawodawstwo mają być ocenione w odniesieniu do zasad „dorobku wspólnotowego” dotyczących wspólnej organizacji rynku.

W każdym przypadku gdy Państwo EFTA utrzymuje lub wprowadza krajowe przepisy w sprawie organizacji rynku w sektorze rybołówstwa, przepisy takie uważane są a priori za zgodne z zasadami wskazanymi w pierwszym akapicie, jeżeli zawierają co najmniej następujące elementy:

- a) prawodawstwo w sprawie organizacji producentów odzwierciedla zasady „dorobku wspólnotowego” dotyczące:
 - ustanowienia inicjatywy producentów,
 - swobody uzyskiwania członkostwa i zaprzestawania bycia członkiem,
 - braku pozycji dominującej, chyba że jest ona konieczna na podstawie celów odpowiadających celom wyszczególnionym w artykule 39 Traktatu EWG;
- b) w każdym przypadku gdy zasady organizacji producentów rozciągnięte są na organizacje producentów niebędące członkami, mają być stosowane przepisy odpowiadające przepisom ustanowionym w artykule 7 rozporządzenia (EWG) nr 3687/91;
- c) w każdym przypadku gdy istnieją lub są ustanowione przepisy odnoszące się do interwencji w celu wsparcia cen, odpowiadają one tym wyszczególnionym tytule III rozporządzenia (EWG) nr 3687/91.

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca stosowania koncesji taryfowych na niektóre produkty rolne

Umawiające się Strony deklarują, że w przypadku koncesji taryfowych przyznanych w odniesieniu do tego samego produktu, zarówno na mocy Protokołu 3 do Porozumienia oraz na mocy umowy dwustronnej w sprawie handlu produktami rolnymi, określonej w Protokole 42 do wyżej wymienionego Porozumienia, po złożeniu odpowiedniej dokumentacji przyznaje się bardziej korzystne traktowanie taryfowe.

Powyższe pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z artykułu 16 Porozumienia.

WSPÓLNA DEKLARACJA**w sprawie kwestii dotyczących zdrowia roślin**

Umawiające się Strony stwierdzają, że istniejące akty wspólnotowe w tej dziedzinie są obecnie w trakcie przeglądu. Dlatego prawodawstwo to nie zostanie przejęte przez Państwa EFTA. Nowe zasady zostaną uregulowane zgodnie z artykułami 99 i 102 Porozumienia.

WSPÓLNA DEKLARACJA**w sprawie wzajemnej pomocy między organami kontrolnymi w dziedzinie napojów spirytusowych**

Umawiające się Strony zgadzają się, że wszelkie przyszłe prawodawstwo WE dotyczące wzajemnej pomocy w dziedzinie napojów spirytusowych między właściwymi organami Państw Członkowskich WE, mające znaczenie dla niniejszego Porozumienia, traktowane będzie zgodnie z ogólnymi postanowieniami w sprawie podejmowania decyzji w ramach Porozumienia.

WSPÓLNA DEKLARACJA**w sprawie Protokołu 47 w sprawie zniesienia technicznych barier w handlu winem**

Dostosowanie dotyczące wykorzystania terminów „Federweiss” i „Federweisser” przewidzianych w Dodatku do Protokołu 47, pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich przyszłych zmian odpowiedniego prawodawstwa wspólnotowego, do którego mogą być wprowadzane przepisy regulujące wykorzystanie takich samych terminów i ich odpowiedników w odniesieniu do wina produkowanego we Wspólnocie.

Klasyfikacja Państw EFTA dotycząca regionów produkcyjnych wina w obszarze upraw winorośli B do celów niniejszego Porozumienia pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich przyszłych zmian systemu klasyfikacji Wspólnoty, które mogą mieć dalszy wpływ na klasyfikację w ramach Porozumienia. Wszelkie takie zmiany traktuje się zgodnie z ogólnymi postanowieniami Porozumienia.

WSPÓLNA DEKLARACJA**w sprawie zmian koncesji taryfowych i w sprawie szczególnego traktowania Hiszpanii i Portugalii**

Całkowite wdrożenie systemu wskazanego w Protokole 3 zależy w kilku Umawiających się Stronach od zmiany krajowego systemu rekompensat cenowych. Zmiany te nie są możliwe bez zmiany koncesji taryfowych. Takie zmiany nie pociągałyby za sobą konieczności rekompensaty między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG.

System wskazany w Protokole 3 nie wyklucza stosowania odpowiednich postanowień przejściowych zawartych w Akcie Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii oraz nie spowoduje we Wspólnocie, w jej składzie z dnia 31 grudnia 1985 roku, przyznania Umawiającym się Stronom Porozumienia EOG bardziej korzystnego traktowania niż traktowanie stosowane w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich WE. W szczególności stosowanie tego systemu nie wyklucza stosowania akcesyjnych cenowych kwot wyrównawczych ustanowionych w ramach stosowania Aktu Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.

WSPÓLNA DEKLARACJA**w sprawie dobrostanu zwierząt**

Bez względu na postanowienia załącznika I do Porozumienia rozdział I (sprawy weterynaryjne) punkt 2, Umawiające się Strony zauważają nowy rozwój prawodawstwa wspólnotowego w tej dziedzinie i zgadzają się zasięgać wzajemnie opinii w przypadku różnic w ich ustawodawstwach dotyczących dobrostanu zwierząt, stanowiących bariery w swobodnym przepływie towarów. Umawiające się Strony zgadzają się na monitorowanie sytuacji w tej dziedzinie.

WSPÓLNA DEKLARACJA**w sprawie Zharmonizowanego Systemu**

Umawiające się Strony zgadzają się zharmonizować, tak szybko jak to możliwe i najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 roku, tekst opisu towarów w Zharmonizowanym Systemie w języku niemieckim, zawartym w odpowiednich Protokołach i załącznikach do Porozumienia EOG.

DEKLARACJE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH WE ORAZ PAŃSTW EFTA**DEKLARACJA****rządów Państw Członkowskich WE i Państw EFTA w sprawie ułatwienia kontroli granicznych**

W celu wspierania swobodnego przepływu osób Państwa Członkowskie WE i Państwa EFTA, z zastrzeżeniem praktycznych procedur, które mają być zdefiniowane przez właściwe fora, współpracują w celu ułatwienia kontroli innych obywateli, a także członków ich rodzin, na granicach między ich terytoriami.

DEKLARACJA**rządów Państw Członkowskich WE i Państw EFTA w sprawie dialogu politycznego**

Wspólnota Europejska i jej Państwa Członkowskie oraz Państwa Członkowskie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu wyraziły chęć wzmocnienia swojego dialogu politycznego w sprawie polityki zagranicznej, mając na uwadze rozwijające się bliższe stosunki w sferach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

W tym celu zgodziły się:

- prowadzić nieformalne wymiany poglądów na poziomie ministerialnym na posiedzeniach Rady EOG. Gdzie właściwe, takie wymiany poglądów mogą być przygotowywane na posiedzeniach na poziomie dyrektorów politycznych;
- w pełni wykorzystać istniejące kanały dyplomatyczne, w szczególności przedstawicielstwa dyplomatyczne w stolicy kraju sprawującego Prezydencję WE, w Brukseli oraz w stolicach Państw EFTA;
- nieformalnie zasięgać opinii na konferencjach i u międzynarodowych organizacji;
- że powyższe w żaden sposób nie będzie wpływać lub zastępować istniejące dwustronne umowy w tej dziedzinie.

**PRZEJŚCIOWE UZGODNIENIE W CELU PRZYGOTOWANIA PRAWIDŁOWEGO WEJŚCIA
W ŻYCIE POROZUMIENIA**

Bruksela,

**KOMISJA
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH**

Dyrekcja Generalna
ds. Stosunków Zewnętrznych

Dyrektor Generalny

Pan H. Hafstein,
Ambasador,
Szef Delegacji EFTA,
Sekretariat EFTA,
Rue Arlon 118,
1040-Bruksela.

Szanowny Panie Hafstein,

Odwołuję się do naszych dyskusji dotyczących tymczasowej fazy EOG i rozumiem, że zgodziliśmy się ustanowić przejściowe uzgodnienie w celu przygotowania prawidłowego wejścia w życie Porozumienia.

Na mocy tego uzgodnienia, struktury i procedury ustanowione w trakcie negocjacji EOG zostaną utrzymane. Tymczasowa Grupa Wysokiego Szczebla wspomagana przez tymczasowe grupy ekspertów, analogicznie do poprzedniej Negocjacyjnej Grupy Wysokiego Szczebla i grup negocjacyjnych, złożona z przedstawicieli Wspólnoty i Państw EFTA, będzie między innymi badać w kontekście EOG „dorobek” wspólnotowy wydany między dniem 1 sierpnia 1991 roku a wejściem w życie Porozumienia. Porozumienie zostanie odnotowane i sfinalizowane albo w Protokołach Dodatkowych, które zostaną załączone do Porozumienia EOG albo we właściwych decyzjach Wspólnego Komitetu EOG po wejściu w życie Porozumienia. Wszelkie poważne problemy negocjacyjne wynikające z przejściowego uzgodnienia po wejściu w życie Porozumienia będą rozwiązywane przez Wspólny Komitet EOG.

Rozumie się, że procedury informacyjne i konsultacyjne Porozumienia EOG mogą być stosowane dopiero po wejściu tego Porozumienia w życie, w trakcie fazy tymczasowej Wspólnota poinformuje Państwa EFTA o propozycjach dotyczących nowego „dorobku” wspólnotowego, po ich przedłożeniu Radzie Ministrów WE.

Byłbym wdzięczny za potwierdzenie Pana zgody na to przejściowe uzgodnienie.

Z poważaniem

Horst G. KRENZLER

**ISLANDZKA MISJA
przy
WSPÓLNOTACH EUROPEJSKICH**

Rue Archimède 5
1040-Bruksela

Bruksela,

Szanowny Panie Krenzler,

Niniejszym potwierdzam otrzymanie w dniu dzisiejszym Pana listu, który brzmi jak następuje:

„Odwołuję się do naszych dyskusji dotyczących tymczasowej fazy EOG i rozumiem, że zgodziliśmy się ustanowić przejściowe uzgodnienie w celu przygotowania prawidłowego wejścia w życie Porozumienia.

Na mocy tego uzgodnienia, struktury i procedury ustanowione w trakcie negocjacji EOG zostaną utrzymane. Tymczasowa Grupa Wysokiego Szczebla wspomagana przez tymczasowe grupy ekspertów, analogicznie do poprzedniej Negocjacyjnej Grupy Wysokiego Szczebla i grup negocjacyjnych, złożona z przedstawicieli Wspólnoty i Państw EFTA, będzie między innymi badać w kontekście EOG »dorobek« wspólnotowy wydany między dniem 1 sierpnia 1991 roku a wejściem w życie Porozumienia. Porozumienie zostanie odnotowane i sfinalizowane albo w Protokołach Dodatkowych, które zostaną załączone do Porozumienia EOG albo we właściwych decyzjach Wspólnego Komitetu EOG po wejściu w życie Porozumienia. Wszelkie poważne problemy negocjacyjne wynikające z przejściowego uzgodnienia po wejściu w życie Porozumienia będą rozwiązywane przez Wspólny Komitet EOG.

Rozumie się, że procedury informacyjne i konsultacyjne Porozumienia EOG mogą być stosowane dopiero po wejściu tego Porozumienia w życie, w trakcie fazy tymczasowej Wspólnota poinformuje Państwa EFTA o propozycjach dotyczących nowego »dorobku« wspólnotowego, po ich przedłożeniu Radzie Ministrów WE.

Byłbym wdzięczny za potwierdzenie Pana zgody na to przejściowe uzgodnienie.”

Mam zaszczyt potwierdzić moją zgodę na to przejściowe uzgodnienie.

Z poważaniem

Hannes HAFSTEIN

Ambasador

*Szef Islandzkiej Misji
przy Wspólnotach Europejskich*

UZGODNIENIE ODNOŚĄCE SIĘ DO PUBLIKACJI INFORMACJI MAJĄCYCH ZNACZENIE DLA EOG

ISLANDZKA MISJA przy WSPÓLNOTACH EUROPEJSKICH

Rue Archimède 5
1040-Bruksela

Bruksela,

Temat: Publikacja informacji mających znaczenie dla EOG

Szanowny Panie,

W odniesieniu do publikacji informacji mających znaczenie dla EOG, które mają zostać opublikowane po wejściu w życie Porozumienia EOG, mam zaszczyt streścić osiągnięte porozumienie, jak następuje.

Będzie istniał skoordynowany system złożony z *Dziennika Urzędowego WE* oraz specjalnego Suplementu EOG do *Dziennika Urzędowego*. Jeżeli informacje, które mają zostać opublikowane zarówno dla WE, jak i Państw EFTA, są identyczne, publikacja przez WE w *Dzienniku Urzędowym WE* będzie w tym samym czasie służyć za publikację w trzech wspólnych językach WE/EFTA, podczas gdy informacje w pozostałych czterech językach EFTA (fińskim, islandzkim, norweskim i szwedzkim) zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego WE*. Państwa EFTA podejmują działania, aby zapewnić właściwą infrastrukturę w celu zapewnienia na czas dostępności niezbędnych tłumaczeń na cztery języki niebędące językami WE/EFTA. Państwa EFTA będą odpowiedzialne za przygotowanie materiału do produkcji Suplementu EOG.

System publikacji będzie składał się z następujących elementów:

- a) *Decyzje Wspólnego Komitetu EOG odnoszące się do „dorobku” oraz inne decyzje, akty, obwieszczenia, itp. organów EOG*

Decyzje Wspólnego Komitetu EOG odnoszące się do „dorobku” publikowane są w dziewięciu językach urzędowych w specjalnej Sekcji EOG *Dziennika Urzędowego WE*. Taka publikacja będzie także służyć jako publikacja w odniesieniu do trzech wspólnych języków. Decyzje te będą także publikowane w Suplemencie EOG w językach urzędowych Nordyckich Państw EFTA oraz w ramach odpowiedzialności Państw EFTA, dla informacji, możliwie w języku roboczym EFTA.

To samo stosuje się do innych decyzji, aktów, obwieszczeń, itp. organów EOG, w szczególności Rady EOG i Wspólnego Komitetu EOG.

W odniesieniu do decyzji Wspólnego Komitetu EOG odnoszących się do „dorobku”, spis treści Sekcji EOG będzie zawierać odniesienia określające, gdzie można znaleźć odpowiednie wewnętrzne teksty WE.

b) *Dane EFTA mające znaczenie dla WE*

Informacje pochodzące z Państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA, Stałego Komitetu Państw EFTA oraz Trybunału EFTA dotyczące, na przykład, konkurencji, pomocy państwa, zamówień publicznych i norm technicznych będą publikowane w dziewięciu językach urzędowych WE w specjalnej Sekcji EOG *Dziennika Urzędowego WE*. Taka publikacja będzie także służyć jako publikacja dla Państw EFTA dla trzech wspólnych języków, podczas gdy pozostałe cztery języki EFTA będą zamieszczane w Suplemencie EOG. Tam gdzie jest to istotne, spis treści Sekcji EOG oraz Suplementu EOG odpowiednio, będzie zawierać odniesienia określające gdzie można znaleźć odpowiednie informacje pochodzące z WE i jej Państw Członkowskich.

c) *Dane WE mające znaczenie dla EFTA*

Informacje pochodzące z WE i jej Państw Członkowskich dotyczące, na przykład, konkurencji, pomocy państwa, zamówień publicznych i norm technicznych będą publikowane w dziewięciu językach urzędowych WE w *Dzienniku Urzędowym WE*. Taka publikacja będzie także służyć jako publikacja dla Państw EFTA dla trzech wspólnych języków, podczas gdy pozostałe cztery języki EFTA będą zamieszczane w Suplemencie EOG. Tam gdzie jest to istotne, dokonywane będzie odniesienie określające gdzie można znaleźć odpowiednie informacje pochodzące z Państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA, Stałego Komitetu Państw EFTA oraz Trybunału EFTA.

Finansowe aspekty systemu publikacji będą przedmiotem oddzielnego uzgodnienia.

Byłbym zobowiązany gdyby zechciał Pan potwierdzić Pana zgodę na powyższe.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego najwyższego poważania.

Hannes HAFSTEIN

Ambassador

*Szef Islandzkiej Misji przy
Wspólnotach Europejskich*

Pan Horst G. Krenzler
Dyrektor Generalny
Komisja Wspólnot Europejskich
Dyrekcja Generalna I
Avenue d'Auderghem 35
Bruksela

**KOMISJA
WSPÓLNOT
EUROPEJSKICH**

Dyrekcja Generalna
ds. Stosunków
Zewnętrznych

Dyrektor Generalny

Bruksela,

Pan H. Hafstein,
Ambasador,
Szef Delegacji EFTA,
Sekretariat EFTA,
Rue Arlon 118,
1040-Bruksela.

Szanowny Panie,

Niniejszym potwierdzam otrzymanie w dniu dzisiejszym Pana listu, który brzmi jak następuje:

„W odniesieniu do publikacji informacji mających znaczenie dla EOG, które mają zostać opublikowane po wejściu w życie Porozumienia EOG, mam zaszczyt streścić osiągnięte porozumienie, jak następuje.

Będzie istniał skoordynowany system złożony z *Dziennika Urzędowego WE* oraz specjalnego Suplementu EOG do *Dziennika Urzędowego*. Jeżeli informacje, które mają zostać opublikowane zarówno dla WE, jak i Państw EFTA, są identyczne, publikacja przez WE w *Dzienniku Urzędowym WE* będzie w tym samym czasie służyć za publikację w trzech wspólnych językach WE/EFTA, podczas gdy informacje w pozostałych czterech językach EFTA (fińskim, islandzkim, norweskim i szwedzkim) zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego WE*. Państwa EFTA podejmują działania, aby zapewnić właściwą infrastrukturę w celu zapewnienia na czas dostępności niezbędnych tłumaczeń na cztery języki niebędące językami WE/EFTA. Państwa EFTA będą odpowiedzialne za przygotowanie materiału do produkcji Suplementu EOG.

System publikacji będzie składał się z następujących elementów:

- a) *Decyzje Wspólnego Komitetu EOG odnoszące się do »dorobku« oraz inne decyzje, akty, obwieszczenia, itp. organów EOG*

Decyzje Wspólnego Komitetu EOG odnoszące się do »dorobku« publikowane są w dziewięciu językach urzędowych w specjalnej Sekcji EOG *Dziennika Urzędowego WE*. Taka publikacja będzie także służyć jako publikacja w odniesieniu do trzech wspólnych języków. Decyzje te będą także publikowane w Suplemencie EOG w językach urzędowych Nordyckich Państw EFTA oraz w ramach odpowiedzialności Państw EFTA, dla informacji, możliwie w języku roboczym EFTA.

To samo stosuje się do innych decyzji, aktów, obwieszczeń, itp. organów EOG, w szczególności Rady EOG i Wspólnego Komitetu EOG.

W odniesieniu do decyzji Wspólnego Komitetu EOG odnoszących się do »dorobku«, spis treści Sekcji EOG będzie zawierać odniesienia określające gdzie można znaleźć odpowiednie wewnętrzne teksty WE.

b) *Dane EFTA mające znaczenie dla WE*

Informacje pochodzące z Państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA, Stałego Komitetu Państw EFTA oraz Trybunału EFTA dotyczące, na przykład, konkurencji, pomocy państwa, zamówień publicznych i norm technicznych będą publikowane w dziewięciu językach urzędowych WE w specjalnej Sekcji EOG Dziennika Urzędowego WE.

Taka publikacja będzie także służyć jako publikacja dla Państw EFTA dla trzech wspólnych języków, podczas gdy pozostałe cztery języki EFTA będą zamieszczane w Suplemencie EOG. Tam gdzie jest to istotne, spis treści Sekcji EOG oraz Suplementu EOG odpowiednio, będzie zawierać odniesienia określające gdzie można znaleźć odpowiednie informacje pochodzące z WE i jej Państw Członkowskich.

c) *Dane WE mające znaczenie dla EFTA*

Informacje pochodzące z WE i jej Państw Członkowskich dotyczące, na przykład, konkurencji, pomocy państwa, zamówień publicznych i norm technicznych będą publikowane w dziewięciu językach urzędowych WE w *Dzienniku Urzędowym WE*. Taka publikacja będzie także służyć jako publikacja dla Państw EFTA dla trzech wspólnych języków, podczas gdy pozostałe cztery języki EFTA będą zamieszczane w Suplemencie EOG. Tam gdzie jest to istotne, dokonywane będzie odniesienie określające gdzie można znaleźć odpowiednie informacje pochodzące z Państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA, Stałego Komitetu Państw EFTA oraz Trybunału EFTA.

Finansowe aspekty systemu publikacji będą przedmiotem oddzielnego uzgodnienia.

Byłbym zobowiązany gdyby zechciał Pan potwierdzić Pana zgodę na powyższe.”

Mam zaszczyt potwierdzić moją zgodę na powyższe.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego najwyższego poważania.

Horst G. KRENZLER

UZGODNIENIE DOTYCZĄCE PUBLIKACJI OGŁOSZEŃ EFTA W SPRAWIE ZAMÓWIEŃ

Bruksela,

**KOMISJA WSPÓLNOT
EUROPEJSKICH**

Dyrekcja Generalna
ds. Stosunków Zewnętrznych

Dyrektor Generalny

Pan H. Hafstein,
Ambasador,
Szef Delegacji EFTA,
Sekretariat EFTA,
Rue Arlon 118,
1040-Bruksela.

Temat: Publikacja ogłoszeń EFTA w sprawie zamówień

Szanowny Panie Hafstein,

W odniesieniu do publikacji ogłoszeń EFTA w *Dzienniku Urzędowym WE*, jak przewidziano w załączniku XVI do Porozumienia EOG, w szczególności w jego ustępie 2 litery a) i b), mam zaszczyt streścić osiągnięte porozumienie, jak następuje:

- a) ogłoszenia EFTA są przesyłane, w co najmniej jednym z języków wspólnotowych, do Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (OPOCE); ogłoszenie określa, w którym języku WE ogłoszenie uznawane jest za autentyczne;
- b) OPOCE publikuje w całości ogłoszenie, które uznawane jest za autentyczne, w *Dzienniku Urzędowym* i bazie danych TED; streszczenie ważnych elementów publikowane jest w pozostałych językach urzędowych Wspólnoty;
- c) ogłoszenia EFTA publikowane są przez OPOCE w serii S *Dziennika Urzędowego WE* wraz z ogłoszeniami WE, w terminach przewidzianych w aktach, do których następuje odniesienie w załączniku XVI;
- d) Państwa EFTA zobowiązują się do zapewnienia, aby ogłoszenia były przekazywane do OPOCE w języku urzędowym Wspólnoty w odpowiednim czasie, pod warunkiem że przestrzegany jest przez OPOCE obowiązek przetłumaczenia ogłoszeń na języki urzędowe Wspólnoty i opublikowania ich w *Dzienniku Urzędowym* oraz w TED w terminie 12 dni (w nagłych przypadkach w terminie 5 dni), tak aby czas dostępny dla dostawców i wykonawców na przedstawienie ofert lub wyrażenie zainteresowania nie był ograniczony w odniesieniu do terminów określonych w załączniku XVI;
- e) ogłoszenia EFTA są przesyłane w formie wzorów ogłoszeń załączonych do aktów określonych w załączniku XVI; jednakże, w celu ustanowienia skutecznego i czasowego systemu tłumaczenia i publikacji, Państwa EFTA uwzględniają fakt, że zalecono im przygotowanie znormalizowanych ogłoszeń w

każdym ze swoich Państw, zgodnych z tymi zaleconymi każdemu z 12 Państw Członkowskich w zaleceniu 91/561/EWG z dnia 24 października 1991 r. ⁽¹⁾;

- f) umowy podpisane w latach 1988 i 1989 przez Komisję WE działającą przez OPOCE i odpowiednich wyznaczonych wykonawców ze Szwecji, Norwegii, Finlandii, Szwajcarii i Austrii w sprawie publikacji zamówień na dostawy EFTA objęte Układem GATT w sprawie zamówień rządowych ulegają rozwiązaniu do czasu wejścia w życie Porozumienia EOG;
- g) finansowe aspekty systemu publikacji są przedmiotem oddzielnego uzgodnienia, które zostanie zawarte dla wszystkich innych publikacji mających znaczenie dla EOG.

Byłbym wdzięczny za potwierdzenie Pana zgody na powyższe.

Z poważaniem
Horst G. KRENZLER

⁽¹⁾ 1 Dz.U. L 305 z 6.11.1991 i Dz.U. S 217 A-N z 16.11.1991.

**ISLANDZKA MISJA
przy
WSPÓLNOTACH EUROPEJSKICH**

Rue Archimède 5
1040 Bruksela

Bruksela,

Szanowny Panie,

Niniejszym potwierdzam otrzymanie w dniu dzisiejszym Pana listu, który brzmi jak następuje:

„Temat: Publikacja ogłoszeń EFTA w sprawie zamówień Szanowny Panie Hafstein,

W odniesieniu do publikacji ogłoszeń EFTA w *Dzienniku Urzędowym WE*, jak przewidziano w załączniku XVI do Porozumienia EOG, w szczególności w jego ustępie 2 litery a) i b), mam zaszczyt streścić osiągnięte porozumienie, jak następuje:

- a) ogłoszenia EFTA są przesyłane, w co najmniej jednym z języków wspólnotowych, do Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (OPOCE); ogłoszenie określa, w którym języku WE ogłoszenie uznawane jest za autentyczne;
- b) OPOCE publikuje w całości ogłoszenie, które uznawane jest za autentyczne, w *Dzienniku Urzędowym* i bazie danych TED; streszczenie ważnych elementów publikowane jest w pozostałych językach urzędowych Wspólnoty;
- c) ogłoszenia EFTA publikowane są przez OPOCE w serii S *Dziennika Urzędowego WE* wraz z ogłoszeniami WE, w terminach przewidzianych w aktach, do których następuje odniesienie w załączniku XVI;
- d) Państwa EFTA zobowiązują się do zapewnienia, aby ogłoszenia były przekazywane do OPOCE w języku urzędowym Wspólnoty w odpowiednim czasie, pod warunkiem, że przestrzegany jest przez OPOCE obowiązek przetłumaczenia ogłoszeń na języki urzędowe Wspólnoty i opublikowania ich w *Dzienniku Urzędowym* oraz w TED w terminie 12 dni (w nagłych przypadkach w terminie 5 dni), tak aby czas dostępny dla dostawców i wykonawców na przedstawienie ofert lub wyrażenie zainteresowania nie był ograniczony w odniesieniu do terminów określonych w załączniku XVI;
- e) ogłoszenia EFTA są przesyłane w formie wzorów ogłoszeń załączonych do aktów określonych w załączniku XVI; jednakże, w celu ustanowienia skutecznego i czasowego systemu tłumaczenia i publikacji, Państwa EFTA uwzględniają fakt, że zalecono im przygotowanie znormalizowanych ogłoszeń w każdym ze swoich Państw, zgodnych z tymi zaleconymi każdemu z 12 Państw Członkowskich w zaleceniu 91/561/EWG z dnia 24 października 1991 r. ⁽¹⁾;
- f) umowy podpisane w latach 1988 i 1989 przez Komisję WE działającą przez OPOCE i odpowiednich wyznaczonych wykonawców ze Szwecji, Norwegii, Finlandii, Szwajcarii i Austrii w sprawie publikacji zamówień na dostawy EFTA objęte Układem GATT w sprawie zamówień rządowych ulegają rozwiązaniu do czasu wejścia w życie Porozumienia EOG;

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 6.11.1991 i Dz.U. S 217 A-N z 16.11.1991.

- g) finansowe aspekty systemu publikacji są przedmiotem oddzielnego uzgodnienia, które zostanie zawarte dla wszystkich innych publikacji mających znaczenie dla EOG.

Byłbym wdzięczny za potwierdzenie Pana zgody na powyższe.”

Mam zaszczyt potwierdzić moją zgodę na powyższe.

Z poważaniem,

Hannes HAFSTEIN

Ambasador

*Szef Islandzkiej Misji przy
Wspólnotach Europejskich*

Pan Horst G. Krenzler

Dyrektor Generalny

UZGODNIONE PROTOKOŁY

z negocjacji umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą, Europejską Wspólnotą Węgla i Stali i ich Państwami Członkowskimi a Państwami EFTA w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego

Umawiające się Strony zgodziły się, że:

Ad artykułu 26 i Protokół 13

przed wejściem w życie Porozumienia, Wspólnota wraz z zainteresowanymi Państwami EFTA, zbada, czy spełnione są warunki, w których artykuł 26 Porozumienia będzie miał zastosowanie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą a zainteresowanymi Państwami EFTA, niezależnie od postanowień ustalonych od tego czasu w pierwszym punkcie Protokołu 13;

Ad artykułu 56 ustęp 3

wyrażenie „odczuwalne” w artykule 56 ustęp 3 Porozumienia rozumie się jako mające takie znaczenie jak w obwieszczeniu Komisji z dnia 3 września 1986 r. w sprawie porozumień o niewielkim znaczeniu, które nie wchodzą w zakres art. 85 ustęp 1 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą (Dz.U. C 231 z 12.9.1986, str. 2);

Ad artykułu 90

regulamin wewnętrzny Rady EOG wyraźnie wskaże, że w trakcie podejmowania decyzji, ministrowie EFTA dysponują jednym głosem;

Ad artykułu 91

w razie potrzeby Rada EOG umieści w swoim regulaminie wewnętrznym możliwość powołania jakiegokolwiek podkomitetu lub grupy roboczej;

Ad artykułu 91ustęp 2

regulamin wewnętrzny Rady EOG wyraźnie wskaże, że wyrażenie „w każdym przypadku gdy wymagają tego okoliczności” w artykule 91 ustęp 2, obejmuje sytuację, kiedy Umawiająca się Strona zgodnie z artykułem 89 ustęp 2 wykorzystuje swoje „droit d'évocation”;

Ad artykułu 94 ustęp 3

rozumie się, że Wspólny Komitet EOG na jednym ze swoich pierwszych posiedzeń w czasie uchwalania swego regulaminu wewnętrznego, podejmie decyzję w sprawie powołania podkomitetów lub grup roboczych szczególnie koniecznych dla wspomagania Wspólnego Komitetu w wykonywaniu jego zadań, np. w dziedzinie pochodzenia i innych spraw celnych;

Ad artykułu 102 ustęp 5

w przypadku tymczasowego zawieszenia na mocy artykułu 102 ustęp 5, jego zakres i wejście w życie są należycie opublikowane;

Ad artykułu 102 ustęp 6

artykuł 102 ustęp 6 stosuje się jedynie do praw rzeczywiście nabytych, ale nie jedynie do oczekiwanych. Niektórymi przykładami takich praw nabytych są:

- zawieszenie odnoszące się do swobodnego przepływu pracowników nie będzie miało wpływu na prawo pracownika do pozostania w Umawiającej się Stronie, do której się przeprowadził już przed zawieszeniem tych zasad;
- zawieszenie odnoszące się do swobody przedsiębiorczości nie będzie miało wpływu na prawa przedsiębiorstwa w Umawiającej się Stronie, w której ma swoją siedzibę już przed zawieszeniem tych zasad;
- zawieszenie odnoszące się do inwestycji, np. w zakresie nieruchomości, nie będzie miało wpływu na inwestycje dokonane już przed datą zawieszenia;

- zawieszenie odnoszące się do zamówień publicznych nie będzie miało wpływu na wykonanie zamówienia udzielonego już przed zawieszeniem;
- zawieszenie odnoszące się do uznawania dyplomu nie ma wpływu na prawo posiadacza takiego dyplomu do kontynuowania na jego podstawie swojej działalności zawodowej w Umawiającej się Stronie, która nie przyznała dyplomu;

Ad artykułu 103

jeżeli decyzję podejmuje Rada EOG, stosuje się artykuł 103 ustęp 1;

Ad artykułu 109 ustęp 3

wyraz „stosowania” w artykule 109 ustęp 3 obejmuje również wykonanie Porozumienia;

Ad artykułu 111

zawieszenie nie leży w interesie dobrego funkcjonowania Porozumienia i należy podjąć wszelkie wysiłki w celu jego uniknięcia;

Ad artykułu 112 ustęp 1

postanowienia artykułu 112 ustęp 1 obejmują również sytuację w podanym obszarze;

Ad artykułu 123

nie uczynią niewłaściwego użytku z postanowień artykułu 123 w celu zapobiegania ujawnieniu informacji z dziedziny konkurencji;

Ad artykułu 129

jeżeli którakolwiek z nich nie jest przygotowana do ratyfikacji Porozumienia, sygnatariusze dokonują przeglądu sytuacji;

Ad artykułu 129

jeżeli którakolwiek z nich nie ratyfikuje Porozumienia, pozostałe Umawiające się Strony zwołują konferencję dyplomatyczną w celu oceny skutków braku ratyfikacji Porozumienia i badają możliwość przyjęcia protokołu zawierającego zmiany, które będą przedmiotem koniecznych procedur wewnętrznych. Taka konferencja zwoływana jest tak szybko, kiedy stanie się jasne, że jedna z Umawiających się Stron nie ratyfikuje Porozumienia lub najpóźniej jeżeli data wejścia w życie Porozumienia nie jest respektowana;

Ad Protokołu 3

dotatki 2–7 zostaną ukończone przed wejściem w życie Porozumienia; dodatki 2–7 zostaną opracowane tak szybko jak to możliwe, a w każdym przypadku przed dniem 1 lipca 1992 roku W odniesieniu do dodatku 2, eksperci opracują wykaz surowców podlegających rekompensacie cenowej w oparciu o surowce podlegające środkom rekompensaty cenowej w Umawiających się Stronach przed wejściem w życie Porozumienia;

Ad Protokołu 3, artykuł 11

w celu ułatwienia stosowania Protokołu 2 do umów o wolnym handlu, postanowienia Protokołu 3 do każdej z tych umów o wolnym handlu dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej zostaną zmienione przed wejściem w życie Porozumienia EOG. Zmiany te mają na celu doprowadzenie powyższych postanowień, między innymi tych dotyczących dowodu pochodzenia i współpracy administracyjnej, do największej możliwej zgodności z postanowieniami Protokołu 4 do Porozumienia EOG przy jednoczesnym utrzymaniu „diagonalnego” systemu kumulacji i odpowiednich postanowień obecnie mających zastosowanie w ramach Protokołu 3. Rozumie się więc, że zmiany te nie zmienią stopnia liberalizacji osiągniętego na mocy umów o wolnym handlu;

Ad Protokołu 9

przed wejściem w życie Porozumienia, Wspólnota i zainteresowane Państwa EFTA kontynuują dyskusje dotyczące dostosowań legislacyjnych w związku z kwestią tranzytu ryb i produktów rybołówstwa, w celu osiągnięcia satysfakcjonującego porozumienia;

Ad Protokołu 11, artykuł 14 ustęp 3

Wspólnota, w pełnej zgodności z koordynacyjną rolą Komisji, rozwinie bezpośrednie kontakty, jak określono w dokumencie roboczym Komisji XX1/201/89, co może wprowadzić elastyczność i skuteczność w funkcjonowaniu tego Protokołu, w przypadku gdy odbywa się to na zasadzie wzajemności;

Ad Protokołu 20

w ramach zainteresowanych organizacji międzynarodowych, Umawiające się Strony, opracują zasady w celu zastosowania środków ulepszeń strukturalnych w odniesieniu do floty austriackiej, biorąc pod uwagę zakres, w jakim flota ta będzie uczestniczyć w rynku dla którego zaprojektowano środki ulepszeń strukturalnych. Należyta uwagę zwraca się na datę, do której zobowiązania Austrii na mocy środków ulepszeń strukturalnych staną się skuteczne;

Ad Protokołów 23 i 24 (artykuły 12 dotyczące języków)

Komisja WE i Urząd Nadzoru EFTA opracują praktyczne uzgodnienia dotyczące pomocy wzajemnej lub wszelkiego innego właściwego rozwiązania dotyczącego w szczególności kwestii tłumaczeń;

Ad Protokołu 30

następujące komitety WE w dziedzinie informacji statystycznych zostały uznane za komitety, w których Państwa EFTA w pełni uczestniczą zgodnie z postanowieniami artykułu 2 tego Protokołu:

1. *Komitet ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich*

ustanowiony w:

389 D 0382: decyzji Rady 89/382/EWG, Euratom z dnia 19 czerwca 1989 r. w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 181 z 28.6.1989, str. 47);

2. *Komitet ds. Statystyki Walutowej, Finansowej i Bilansu Płatniczego*

ustanowiony w:

391 D 0115: decyzji Rady 91/115/EWG z dnia 25 lutego 1991 r. ustanawiającej Komitetu ds. Statystyki Walutowej, Finansowej i Bilansu Płatniczego (Dz.U. L 59 z 6.3.1991, str. 19);

3. *Komitet ds. Poufności Statystycznej*

ustanowiony w:

390 R 1588: rozporządzeniu Rady (Euratom, EWG) nr 1588/90 z dnia 11 czerwca 1990 r. w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności (Dz.U. L 151 z 15.6.1990, str. 1);

4. *Komitet ds. Harmonizacji Obliczania PNB w Cenach Rynkowych*

ustanowiony w:

389 L 0130: dyrektywie Rady 89/130/EWG, Euratom z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie harmonizacji obliczania produktu narodowego brutto w cenach rynkowych (Dz.U. L 49 z 21.2.1989, str. 26);

5. *Komitet Doradczy ds. Statystyki Społecznej i Ekonomicznej*

ustanowiony w:

391 D 0116: decyzji Rady 91/116/EWG z dnia 25 lutego 1991 r. ustanawiającej Europejski Komitet Doradczy ds. Informacji Statystycznych w Sferach Ekonomicznych i Społecznych (Dz.U. L 59 z 6.3.1991, str. 21).

Prawa i obowiązki Państw EFTA w wymienionych komitetach WE regulowane są Wspólną deklaracją w sprawie procedur mających zastosowanie w przypadkach, w których, na mocy artykułu 76 i części VI Porozumienia oraz odpowiednich Protokołów, Państwa EFTA w pełni uczestniczą w komitetach WE;

Ad Protokołu 36, artykuł 2

Państwa EFTA, przed wejściem w życie Porozumienia, podejmą decyzję w sprawie liczby członków z każdego z ich Parlamentów we Wspólnym Komitecie Parlamentarnym EOG;

Ad Protokołu 37

zgodnie z postanowieniami artykułu 6 Protokołu 23, odniesienie do Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej (rozporządzenie Rady nr 17/62) obejmuje również:

- Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Monopoli w Sektorze Transportu (rozporządzenie Rady (EWG) nr 1017/68),
- Komitet Doradczy ds. Porozumień i Pozycji Dominujących w Transporcie Morskim (rozporządzenie Rady (EWG) nr 4056/86),
- Komitet Doradczy ds. Porozumień i Pozycji Dominujących w Transporcie Lotniczym (rozporządzenie Rady (EWG) nr 3975/87);

Ad Protokołu 37

przy stosowaniu klauzuli rewizyjnej z artykułu 101 ustęp 2 Porozumienia, po wejściu w życie Porozumienia, do wykazu zawartego w Protokole 37 dodany zostanie jeszcze jeden komitet:

Grupa Koordynacyjna ds. Wzajemnego Uznawania Dyplomów Ukończenia Studiów Wyższych (dyrektywa Rady 89/48/EWG).

Procedury uczestnictwa zostaną określone;

Ad Protokołu 47

opracują system wzajemnej pomocy między organami odpowiedzialnymi za zapewnienie zgodności z przepisami wspólnotowymi i krajowymi w sektorze wina na podstawie odpowiednich przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 2048/89 z dnia 19 czerwca 1989 r. ustanawiającego ogólne zasady kontroli w sektorze wina. Procedury takiej wzajemnej pomocy zostaną ustanowione przed wejściem w życie Porozumienia. Do czasu ustanowienia takiego systemu, obowiązują odpowiednie postanowienia dwustronnych umów między Wspólnotą a Austrią w sprawie współpracy i kontroli w sektorze wina;

Ad załączników VI i VII

przed wejściem w życie Porozumienia EOG nadal będą dokonywane opisane w dokumencie NG III z dnia 11 listopada 1991 roku dalsze dostosowania w dziedzinie zabezpieczenia społecznego oraz wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych;

Ad załącznika VII

od wejścia w życie Porozumienia EOG, żadne Państwo, do którego stosuje się niniejsze Porozumienie, nie może powoływać się na artykuł 21 dyrektywy Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. (Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 1), aby wymagać od obywateli innych Państw, do których stosuje się Porozumienie, ukończenia dodatkowego szkolenia przygotowawczego w celu uzyskania uprawnień lekarza w ramach systemu zabezpieczenia społecznego;

Ad załącznika VII

od wejścia w życie Porozumienia EOG, żadne Państwo, do którego stosuje się niniejsze Porozumienie, nie może powoływać się na artykuł 20 dyrektywy Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. (Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 1), aby wymagać od obywateli innych Państw, do których stosuje się Porozumienie, ukończenia dodatkowego szkolenia przygotowawczego do uzyskania uprawnień lekarza dentystry w ramach systemu zabezpieczenia społecznego;

Ad załącznika IX

przed dniem 1 stycznia 1993 roku Finlandia, Islandia i Norwegia sporządzą wykaz zakładów ubezpieczeń oferujących ubezpieczenia inne niż ubezpieczenie na życie, które są zwolnione z wymogów artykułów 16 i 17 dyrektywy Rady 73/239/EWG (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3) oraz prześlą je pozostałym Umawiającym się Stronom;

Ad załącznika IX

przed dniem 1 stycznia 1993 roku Islandia sporządzi wykaz zakładów ubezpieczeń na życie, które są zwolnione z wymogów artykułów 18, 19 i 20 dyrektywy Rady 79/267/EWG (Dz.U. L 63 z 13.3.1979, str. 1) oraz prześlą je pozostałym Umawiającym się Stronom;

Ad załącznika XIII

zgodnie z wspólnie uzgodnioną procedurą zbadają dyrektywę Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, w związku z jej włączeniem do załącznika XIII w sprawie transportu;

Ad załącznika XIII

Państwa EFTA będące Umawiającymi się Stronami Umowy europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowo (AETR), przed wejściem w życie obecnego Porozumienia, wprowadzą do AETR następujące zastrzeżenie: „czynności transportu dokonywane między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG uznawane są za krajowe czynności transportu w rozumieniu AETR w zakresie, w jakim czynności takie nie obejmują tranzytu przez terytorium państwa trzeciego będącego Umawiającą się Stroną AETR.”. Wspólnota podejmuje niezbędne środki w celu wprowadzenia odpowiednich zmian do zastrzeżeń Państw Członkowskich WE;

Ad załącznika XVI

Rozumie się, że artykuł 100 Porozumienia stosuje się do komitetów z zakresu zamówień publicznych.

**DEKLARACJE JEDNEJ LUB KILKU UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON POROZUMIENIA
O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM**

DEKLARACJA

rządów Finlandii, Islandii, Norwegii i Szwecji w sprawie monopolu alkoholowych

Bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z Porozumienia, Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja przypominają, że ich monopole alkoholowe oparte są na ważnych względach związanych ze zdrowiem i polityką społeczną.

DEKLARACJA

rządu Liechtensteinu w sprawie monopolu alkoholowych

Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Porozumienia, Liechtenstein deklaruje, że ich monopole alkoholowe oparte są na ważnych względach związanych z rolnictwem, zdrowiem i polityką społeczną.

DEKLARACJA

Wspólnoty Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach celnych

Wspólnota Europejska i jej Państwa Członkowskie deklarują, że rozumieją ostatnie zdanie artykułu 11 ustęp 1 Protokołu 11 w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach celnych za objęte postanowieniami artykułu 2 ustęp 2 tego Protokołu.

DEKLARACJA

rządów Państw EFTA w sprawie swobodnego obrotu lekkimi pojazdami użytkowymi

Zgodnie z definicją części I (pojazdy silnikowe) załącznika II w sprawie przepisów technicznych, norm, badań i certyfikacji, swobodny obrót lekkimi pojazdami użytkowymi od dnia 1 stycznia 1995 roku będzie akceptowany przez Państwa EFTA przyjmując, że do tego dnia nowe prawodawstwo będzie miało zastosowanie zgodnie z innymi kategoriami pojazdów.

DEKLARACJA

rządu Liechtensteinu w sprawie odpowiedzialności za produkt

Rząd Księstwa Liechtensteinu, w odniesieniu do artykułu 14 dyrektywy Rady 85/374/EWG, deklaruje, że Księstwo Liechtensteinu do wejścia w życie niniejszego Porozumienia wprowadziło, w wymaganym zakresie, ustawodawstwo w sprawie ochrony przed awarią jądrową równoważnej do ochrony zapewnionej przez konwencje międzynarodowe.

DEKLARACJA**rządu Liechtensteinu w sprawie szczególnej sytuacji kraju**

Rząd Księstwa Liechtensteinu,

Odnosząc się do punktu 18 Wspólnej deklaracji z dnia 14 maja 1991 roku z ministerialnego posiedzenia między Wspólnotą Europejską, jej Państwami Członkowskimi a Krajami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu;

Potwierdzając obowiązek zapewnienia zgodności z wszelkimi postanowieniami Porozumienia EOG oraz stosowania ich w dobrej wierze;

Oczekuje, że w ramach Porozumienia EOG należyta uwaga zostanie zwrócona na szczególną sytuację geograficzną Liechtensteinu;

Uznaje, że sytuacja uzasadniająca podjęcie środków określonych w artykule 112 Porozumienia EOG jest uznawana za istniejącą, jeżeli przyływ kapitału z innej Umawiającej się Strony może zagrozić dostępowi ludności miejscowej do nieruchomości lub w przypadku nadzwyczajnego wzrostu liczby obywateli z Państw Członkowskich WE lub innych Państw EFTA bądź łącznej liczby miejsc pracy w gospodarce obu w porównaniu do liczby ludności miejscowej.

DEKLARACJA**rządu Austrii w sprawie środków ochronnych**

Austria deklaruje, że z uwagi na szczególną sytuację geograficzną, dostępny obszar zasiedlenia (w szczególności ziemia dostępna pod budownictwo mieszkaniowe) w częściach Austrii rzadko przekracza średnią. Odpowiednio, zakłócenia na rynku nieruchomości mogą w końcu doprowadzić do poważnych trudności gospodarczych, społecznych lub związanych ze środowiskiem o charakterze regionalnym, w rozumieniu klauzuli ochronnej zawartej w artykule 112 Porozumienia EOG oraz wymagają zastosowania środków na mocy tego artykułu.

DEKLARACJA**Wspólnoty Europejskiej**

Wspólnota Europejska uznaje, że deklaracja rządu Austrii w sprawie środków ochronnych pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Umawiających się Stron wynikających z Porozumienia.

DEKLARACJA**rządu Islandii w sprawie zastosowania środków ochronnych na mocy Porozumienia EOG**

Z uwagi na jednostronny charakter swojej gospodarki oraz fakt, że jej terytorium jest słabo zaludnione, Islandia stwierdza swoje zrozumienie, że bez uszczerbku dla zobowiązań powstałych na mocy Porozumienia, może podjąć środki ochronne, jeżeli stosowanie Porozumienia ma spowodować w szczególności:

- poważne zaburzenia na rynku pracy spowodowane przemieszczeniem siły roboczej na dużą skalę na niektóre obszary geograficzne, poszczególne miejsca pracy lub gałęzie przemysłu, lub
- poważne zaburzenia na rynku nieruchomości.

DEKLARACJA

rządu Austrii w sprawie usług audiowizualnych

W odniesieniu do dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, rząd Austrii stwierdza, że zgodnie z istniejącym prawem WE, w interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, będą miały możliwość podjęcia właściwych środków w przypadku delokalizacji w celu obejścia ich ustawodawstwa krajowego.

DEKLARACJA

rządu Liechtensteinu w sprawie pomocy administracyjnej

W odniesieniu do postanowień Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym dotyczących współpracy między organami nadzoru w dziedzinie usług finansowych (bankowość, UCITS i obrót papierami wartościowymi), rząd Liechtensteinu podkreśla wagę, jaką przywiązuje do zasad zachowania tajemnicy i specjalności oraz stwierdza swoje zrozumienie, że z zapewnionymi przez jego właściwe organy informacjami organy otrzymujące będą postępować zgodnie z tymi zasadami. Bez uszczerbku dla przypadków określonych w odpowiednim „dorobku”, oznacza to że:

- wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla organów otrzymujących informacje, związane są tajemnicą zawodową. Z informacjami określonymi jako poufne będzie postępować się odpowiednio,
- właściwe organy otrzymujące poufne informacje mogą wykorzystywać je wyłącznie do wykonywania swoich obowiązków w sposób określony w odpowiednim „dorobku”.

DEKLARACJA

Wspólnoty Europejskiej

Wspólnota Europejska uznaje, że deklaracja rządu Liechtensteinu w sprawie pomocy administracyjnej pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Umawiających się Stron wynikających z Porozumienia.

DEKLARACJA

rządu Norwegii w sprawie bezpośredniej wykonalności decyzji instytucji WE dotyczących zobowiązań pieniężnych adresowanych do przedsiębiorstw położonych w Norwegii

Uwaga Umawiających się Stron skierowana jest na fakt, że obecna konstytucja Norwegii nie przewiduje bezpośredniej wykonalności decyzji instytucji WE dotyczących zobowiązań pieniężnych adresowanych do przedsiębiorstw położonych w Norwegii. Norwegia przyznaje, że takie decyzje nadal powinny być adresowane bezpośrednio do tych przedsiębiorstw i że powinny one wypełniać swoje zobowiązania zgodnie z obecną praktyką. Wymienione ograniczenia konstytucyjne w odniesieniu do bezpośredniej wykonalności decyzji instytucji WE dotyczących zobowiązań pieniężnych nie stosują się do filii i aktywów na terytorium Wspólnoty, należących do przedsiębiorstw położonych w Norwegii. W razie wystąpienia trudności, Norwegia jest przygotowana na przystąpienie do konsultacji i prac prowadzących do wzajemnie satysfakcjonującego rozwiązania.

DEKLARACJA**Wspólnoty Europejskiej**

Komisja będzie dokonywać stałego przeglądu sytuacji określonej w jednostronnej deklaracji Norwegii. Komisja może w dowolnym momencie rozpocząć konsultacje z Norwegią w celu znalezienia satysfakcjonujących rozwiązań takich problemów, jakie mogą powstać.

DEKLARACJA**rządu Austrii w sprawie wykonania na jej terytorium decyzji instytucji WE dotyczących zobowiązań pieniężnych**

Austria deklaruje, że jej zobowiązanie do wykonania na swoim terytorium decyzji instytucji WE nakładających zobowiązania pieniężne odnosi się jedynie do takich decyzji, które są w całości objęte postanowieniami Porozumienia EOG.

DEKLARACJA**Wspólnoty Europejskiej**

Wspólnota rozumie, że austriacka deklaracja oznacza, iż wykonywanie decyzji nakładających zobowiązania pieniężne na przedsiębiorstwa zostanie zapewnione na austriackim terytorium w takim zakresie, że decyzje nakładające takie zobowiązania oparte są — nawet jeżeli nie wyłącznie — na postanowieniach zawartych w Porozumieniu EOG.

Komisja może w dowolnym momencie rozpocząć konsultacje z rządem Austrii w celu znalezienia satysfakcjonującego rozwiązania takich problemów, jakie mogą powstać.

DEKLARACJA**Wspólnoty Europejskiej w sprawie przemysłu stoczniowego**

Uzgodnioną polityką Wspólnoty Europejskiej jest stopniowe obniżanie poziomu związanej z umową pomocy produkcyjnej wypłaconej na rzecz stoczni. Komisja pracuje nad obniżeniem poziomu pułapu w jak największym zakresie i jak najszybciej zgodnie z siódmą dyrektywą (90/684/EWG).

Siódma dyrektywa wygasa w końcu 1993 roku. Podejmując decyzję, czy nowa dyrektywa jest konieczna, Komisja dokona także przeglądu sytuacji konkurencji w przemyśle stoczniowym w całym EOG w świetle postępu dokonanego w związku z obniżeniem lub zniesieniem związanej z umową pomocy produkcyjnej. W trakcie prowadzenia tego przeglądu Komisja będzie ściśle konsultować z Państwami EFTA, należycie uwzględniając wyniki starań w szerszym międzynarodowym kontekście i w celu stworzenia warunków zapewniających, że konkurencja nie jest zakłócona.

DEKLARACJA**rządu Irlandii dotycząca Protokołu 28 w sprawie własności intelektualnej — konwencji międzynarodowe**

Irlandia rozumie artykuł 5 ustęp 1 Protokołu 28 jako nakładający na rząd Irlandii wymóg podjęcia, z zastrzeżeniem jej wymogów konstytucyjnych, wszelkich koniecznych środków w celu przystąpienia do wymienionych konwencji.

DEKLARACJA **rządów Państw EFTA w sprawie Karty Socjalnych Praw Podstawowych Pracowników**

Rządy Państw EFTA podzielają pogląd, że zwiększonej współpracy gospodarczej musi towarzyszyć postęp w społecznym wymiarze integracji, który ma być osiągnięty w pełnej współpracy z partnerami społecznymi. Państwa EFTA pragną aktywnie przyczynić się do rozwoju społecznego wymiaru Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Dlatego przyjmują z zadowoleniem wzmocnioną współpracę w sprawach społecznych ze Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi, ustanowioną na mocy niniejszego Porozumienia. Uznając znaczenie zapewnienia, w tym kontekście, podstawowych praw socjalnych pracownikom w ramach całego EOG, wspomniane rządy potwierdzają zasady i podstawowe prawa ustanowione w Karcie Socjalnych Praw Podstawowych Pracowników z dnia 9 grudnia 1989 roku, powołując się na określoną w niej zasadę pomocniczości. Uwzględniają fakt, że w trakcie wprowadzania w życie takich praw, należyta uwaga należy zwrócić na różnorodność praktyk krajowych, w szczególności w zakresie roli partnerów społecznych i układów zbiorowych.

DEKLARACJA**rządu Austrii w sprawie wykonania artykułu 5 dyrektywy 76/207/EWG w odniesieniu do pracy w nocy**

Republika Austrii,

świadoma zasady równego traktowania ustanowionej w niniejszym Porozumieniu;

z uwagi na nałożony na mocy niniejszego Porozumienia obowiązek Austrii włączenia „dorobku wspólnotowego” do austriackiego porządku prawnego;

uwzględniając inne zobowiązania podjęte przez Austrię na mocy publicznego prawa międzynarodowego;

uwzględniając szkodliwy wpływ pracy w nocy na zdrowie i szczególną potrzebę ochrony pracownic;

deklaruje swoją chęć uwzględnienia szczególnej potrzeby ochrony pracownic.

DEKLARACJA**Wspólnoty Europejskiej**

Wspólnota Europejska uznaje, że jednostronna deklaracja rządu Austrii w sprawie wykonania artykułu 5 dyrektywy 76/207/EWG w odniesieniu do pracy w nocy pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Umawiających się Stron wynikających z Porozumienia.

DEKLARACJA

Wspólnoty Europejskiej w sprawie praw Państw EFTA przed Trybunałem Sprawiedliwości WE

1. W celu wzmocnienia prawnej jednorodności w ramach EOG poprzez wprowadzenie możliwości interwencji Państw EFTA i Urzędu Nadzoru EFTA przed Trybunałem Sprawiedliwości WE, Wspólnota zmieni artykuły 20 i 37 Statutu Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.
2. Ponadto Wspólnota podejmie niezbędne środki w celu zapewnienia, że w zakresie wykonania artykułu 2 ustęp 2 litera b) i artykułu 6 Protokołu 24 do Porozumienia EOG Państwa EFTA będą miały takie same prawa jak Państwa Członkowskie WE na mocy artykułu 9 ustęp 9 rozporządzenia (EWG) nr 4064/89.

DEKLARACJA

Wspólnoty Europejskiej w sprawie praw prawników z Państw EFTA na mocy prawa wspólnotowego

Wspólnota zobowiązuje się zmienić Statut Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w celu zapewnienia, aby przedstawiciele wyznaczeni dla każdego przypadku, reprezentujący Państwo EFTA lub Urząd Nadzoru EFTA, mogli być wspomagani przez radcę lub prawnika uprawnionego do występowania przed sądem Państwa EFTA. Wspólnota zobowiązuje się także do zapewnienia, że prawnicy uprawnieni do występowania przed sądem Państwa EFTA mogli reprezentować osoby fizyczne i podmioty gospodarcze przed Trybunałem Sprawiedliwości i Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

Występując przed Trybunałem Sprawiedliwości i Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich, tacy przedstawiciele, radcy i prawnicy korzystają z praw i immunitetów niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków w sposób niezależny, zgodnie z warunkami, które mają zostać ustanowione w regulaminie wewnętrznym tych organów.

Ponadto Wspólnota podejmie niezbędne środki w celu zapewnienia prawnikom z Państw EFTA tych samych praw w odniesieniu do przywilejów prawnych na mocy prawa wspólnotowego, jakie posiadają prawnicy Państw Członkowskich WE.

DEKLARACJA

Wspólnoty Europejskiej w sprawie uczestnictwa ekspertów Państw EFTA w komitetach WE mających znaczenie dla EOG w zastosowaniu artykułu 100 Porozumienia

Komisja Wspólnot Europejskich potwierdza, że w zastosowaniu zasad ustanowionych w artykule 100 rozumie się, że każde Państwo EFTA wyznaczy własnych ekspertów. Eksperci ci będą na równych warunkach wraz z krajowymi ekspertami z Państw Członkowskich WE włączeni w prace przygotowawcze dla zwoływania komitetów WE odpowiednich dla danego „dorobku”. Komisja WE, tak długo jak uzna to za konieczne, będzie prowadziła konsultacje, do czasu gdy Komisja przedłoży swoją propozycję na formalnym posiedzeniu.

DEKLARACJA

Wspólnoty Europejskiej w sprawie artykułu 103 Porozumienia

Wspólnota Europejska uznaje, że do czasu spełnienia przez Państwa EFTA wymogów konstytucyjnych określonych w artykule 103 ustęp 1 Porozumienia może opóźnić ostateczne stosowanie decyzji Wspólnego Komitetu EOG, określonej w tym samym artykule.

DEKLARACJA**rządów Państw EFTA w sprawie artykułu 103 ustęp 1 Porozumienia**

Mając na celu osiągnięcia jednolitego EOG oraz bez uszczerbku dla funkcjonowania jego demokratycznych instytucji, Państwa EFTA będą podejmować największe wysiłki w celu wspierania wypełnienia koniecznych wymogów konstytucyjnych przewidzianych w artykule 103 ustęp 1 akapit pierwszy Porozumienia EOG.

DEKLARACJA**Wspólnoty Europejskiej w sprawie tranzytu w sektorze rybołówstwa**

W rozumieniu Wspólnoty artykuł 6 Protokołu 9 będzie także stosowany, w przypadku gdy przed wejściem w życie Porozumienia, nie zostanie osiągnięte wzajemnie satysfakcjonujące porozumienie w kwestii tranzytu.

DEKLARACJA**Wspólnoty Europejskiej i rządów Austrii, Finlandii, Liechtensteinu i Szwecji w sprawie produktów z wieloryba**

Wspólnota Europejska i rządy Austrii, Finlandii, Liechtensteinu i Szwecji deklarują, że dodatek 2, tabela I Protokołu 9 pozostaje bez uszczerbku dla zakazu przywozu, który stosują do produktów z wieloryba.

DEKLARACJA**Wspólnoty Europejskiej w sprawie umów dwustronnych**

Wspólnota uznaje, że

- dwustronne umowy w sprawie drogowego i kolejowego transportu towarów między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Austrią,
- dwustronne umowy w sprawie niektórych uzgodnień dotyczących rolnictwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a każdym Państwem EFTA,
- dwustronne umowy w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Szwecją, Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Norwegią oraz Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Islandią,

bez względu na fakt, że umowy te zostały ustanowione w oddzielnych instrumentach prawnych, stanowią część ogólnego bilansu wyników negocjacji oraz składników niezbędnych dla jej zatwierdzenia Porozumienia EOG.

Dlatego Wspólnota zastrzega sobie prawo do zawieszenia zawarcia Porozumienia EOG dopóki ratyfikacja wyżej wymienionych umów dwustronnych zostanie notyfikowana Wspólnocie przez zainteresowane Państwa EFTA. Ponadto Wspólnota zastrzega swoje stanowisko w odniesieniu do konsekwencji, które mają zostać wyciągnięte w przypadku braku ratyfikacji takich umów.

DEKLARACJA**rządu Austrii w sprawie umowy między EWG a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów**

Austria dąży do ratyfikacji dwustronnej umowy między EWG a Republiką Austrii w sprawie drogowego i kolejowego tranzytu towarów w czasie przewidzianym dla ratyfikacji Porozumienia EOG, podtrzymując swoje stanowisko, że Porozumienie EOG i ta dwustronna umowa mają być uważane za dwa oddzielne instrumenty prawne o oddzielnych zakresach.

DEKLARACJA **rządów Państw EFTA dotycząca mechanizmu finansowego EFTA**

Państwa EFTA uznają, że „właściwe i sprawiedliwe rozwiązania” określone we Wspólnej deklaracji dotyczącej mechanizmu finansowego powinny wywierać taki skutek, aby albo Państwo EFTA przystępujące do Wspólnoty nie było stroną jakiegokolwiek zobowiązania finansowego nałożonego przez mechanizm finansowy EFTA po przystąpieniu tego Państwa do Wspólnoty, albo aby dokonano odpowiedniego dostosowania w odniesieniu do wkładu tego Państwa do ogólnego budżetu WE.

DEKLARACJA **rządów Państw EFTA dotycząca sądu pierwszej instancji**

Państwa EFTA ustanowią, w razie potrzeby, sąd pierwszej instancji dla spraw z dziedziny konkurencji.

WSPÓLNA DEKLARACJA

1. W pełni respektując wynik szwajcarskiego referendum z dnia 6 grudnia 1992 roku, Umawiające się Strony Porozumienia EOG żałują jednak, że wobec nieuczestniczenia Szwajcarii, EOG nie mógł zostać utworzony wśród przewidywanych wcześniej Umawiających się Stron.
2. Umawiające się Strony Porozumienia EOG przyjęły do wiadomości, że władze szwajcarskie pozostawiły sobie możliwość przyszłego uczestnictwa w EOG. Powitają one z radością uczestnictwo Szwajcarii w EOG i będą gotowe do rozpoczęcia rokowań jeżeli Szwajcaria przedłoży wniosek na mocy artykułu 128 Porozumienia EOG, zmienionego Protokołem dostosowującym Porozumienie EOG.
3. Późniejsze uczestnictwo Szwajcarii powinno zostać oparte na postanowieniach oryginalnego Porozumienia EOG oraz umowach dwustronnych negocjowanych w tym samym czasie, jak również na możliwych późniejszych zmianach w tych umowach.

UZGODNIONY PROTOKÓŁ

Umawiające się Strony zgodziły się, że:

Ad artykułu 15:

konkretna data wejścia w życie postanowień określonych w artykule 15 jest wymuszona budżetowymi trudnościami technicznymi i pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek dwu- lub wielostronnej współpracy w danych dziedzinach oraz nie będzie ponadto wpływała na jakąkolwiek współpracę, określoną w artykule 85 Porozumienia EOG.

W celu zapewnienia terminowego wejścia w życie postanowień określonych w artykule 15 eksperci Państw EFTA mogą, w okresie do dnia 1 stycznia 1994 roku, uczestniczyć tymczasowo w komitetach, które wspomagają Komisję Europejską w zarządzaniu lub rozwoju działalności Wspólnoty w dziedzinach objętych tymi postanowieniami.

Każde Państwo EFTA ponosi własne koszty, narosłe w wyniku tego uczestnictwa.

Ad artykułu 20:

Załącznik IV (Energia)

8. **390 L 0547:** dyrektywa Rady 90/547/EWG oraz

9. **391 L 0296:** dyrektywa Rady 91/296/EWG

co się tyczy terminu „handel w ramach EFTA”, „EFTA” odnosi się do tych Państw EFTA, dla których weszło w życie Porozumienie EOG;

Załącznik XIV (Konkurencja)

1. **389 R 4064:** rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89

co się tyczy terminów „wymiar EFTA” w dostosowaniach a), b) i h), „obrót w ramach EFTA” w dostosowaniach b) i j), oraz „mieszkańcy EFTA” w dostosowaniu j), „EFTA” odnosi się do tych państw EFTA, dla których weszło w życie Porozumienie EOG;

DEKLARACJA

RZĄDU FRANCJI

Francja zauważa, że Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym nie stosuje się wobec krajów i terytoriów zamorskich stowarzyszonych z Europejską Wspólnotą Gospodarczą na mocy postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de marzo de mil novecientos noventa y tres.

Udfærdiget i Bruxelles, den syttende marts nitten hundrede og treoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten März neunzehnhundertdreiundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα επτά Μαρτίου χίλια εννιακόσια ενενήντα τρία.

Done at Brussels on the seventeenth day of March in the year one thousand nine hundred and ninety-three.

Fait à Bruxelles, le dix-sept mars mil neuf cent quatre-vingt-treize.

Gjört í Brussel hinn sautjándi dag marsmánaðar 1993.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette marzo millenovecentonovantatre.

Gedaan te Brussel, de zeventiende maart negentienhonderd drieënnegentig.

Utferdiget te Brussel på den syttende dag i mars i året nittenhundre og nittitre.

Feito em Bruxelas, em dezassete de Março de mil novecentos e noventa e três.

Tehty Brysselissä, seitsemäntenätoista päivänä maaliskuuta vuonna tuhat yhdeksänsataayhdeksänkymmentäkolme.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde mars nittonhundra nittiotre.

Por el Consejo y la Comisión de las Comunidades Europeas

For Rådet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Für den Rat und die Kommission der Europäischen Gemeinschaften

Για το Συμβούλιο και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

For the Council and the Commission of the European Communities

Pour le Conseil et la Commission des Communautés européennes

Per il Consiglio e la Commissione delle Comunità europee

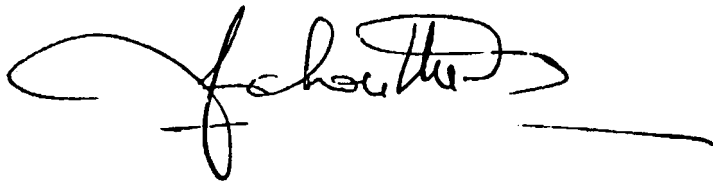
Voor de Raad en de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Pelo Conselho e Pela Comissão das Comunidades Europeias

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Henryk Kowalski". The signature is written in a cursive style with a long horizontal line extending to the right.

Pour le royaume de Belgique

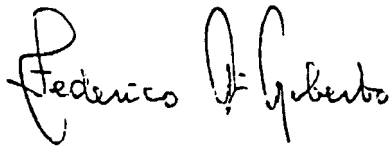
Voor het Koninkrijk België

A handwritten signature in black ink, appearing to read "J. Schouten". The signature is written in a cursive style with a long horizontal line extending to the right.

På Kongeriget Danmarks vegne

A handwritten signature in black ink, appearing to read "P. Rasmussen". The signature is written in a cursive style with a long horizontal line extending to the right.

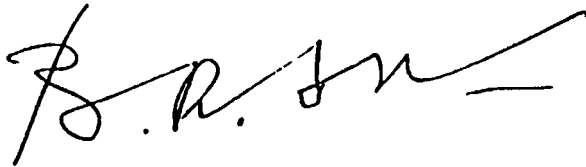
Per la Repubblica italiana

Handwritten signature in cursive script, reading "Federico Fabbrero".

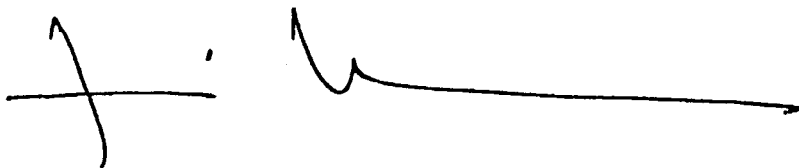
Pour le grand-duché de Luxembourg

Handwritten signature in cursive script, appearing to be "L. J. J. J." with a horizontal line at the end.

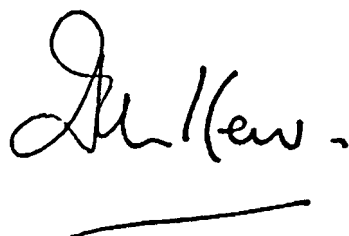
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Handwritten signature in cursive script, appearing to be "B. A. J. J." with a horizontal line at the end.

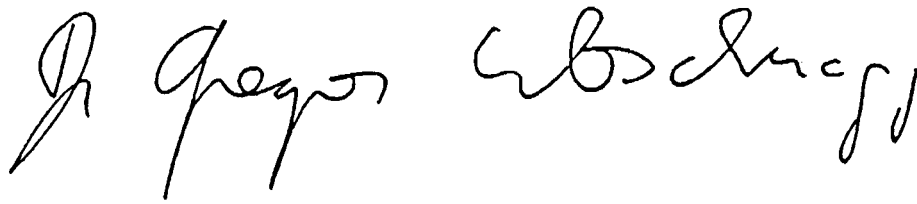
Pela República Portuguesa

Handwritten signature in cursive script, appearing to be "J. J. J." with a horizontal line at the end.

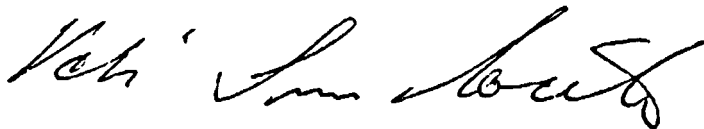
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Handwritten signature in cursive script, appearing to be "J. J. J." with a horizontal line at the end.

Für die Republik Österreich

Suomen tasavallan puolesta

Fyrir Lýðveldið Ísland

Für das Fürstentum Liechtenstein

For Kongeriket Norge

För Konungariket Sverige

